

**இலங்கை
முஸ்லிம்களின்
வரலாறும்
கலாசாரமும்**

(1870 - 1915)

எம்.ஐ.எம். அயீன்

محمد فائق بن فريد
 الجامعة التنظيمية الإسلامية
 بيروت
 صريحا

... நகல்படி நான்கு பின்புள்ள நம்பிக்காணைபு

- ௧௯௭1 : சைக்கிள் பம்பாயிலிருந்து
 (குதிரை ஈடுதாண்டல் குழு)
- ௧௯௭1 : திருவாரூர் வங்காள பம்பாயிலிருந்து
 கிழக்குநாடு கிள்களிலிருந்து கடைபிடி
- 19௭1 : பம்பாயிலிருந்து திருவாரூர்
- ௧௯௭1 : பம்பாயிலிருந்து நம்பிக்காணைபு

இலங்கை முஸ்லிம்களின்
 வரலாறும் கலாசாரமும்
 1870-1915

சென்னை
சென்னை
சென்னை

நூலாசிரியர் வெளியீட்டுள்ள நூல்கள்...

| | |
|---------------------------------|------|
| இஸ்லாமிய சட்டக்கலை | 1996 |
| (ஒரு வரலாற்று நோக்கு) | |
| இஸ்லாமிய நாகரிகம் தொகுதி I | 1996 |
| இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் | |
| அறிஞர் சித்திலெப்பை | 1997 |
| அறேபியர் வாழ்வியல் | 1999 |

சென்னை
சென்னை
1870-1915

இலங்கை முஸ்லிம்களின்
வரலாறும் கலாசாரமும்
1870 -1915

முகம்மது இப்றாகீம் ஆலிம் சாகிபு
முகம்மது அமீன்

முதுநிலை விரிவுரையாளர்
அறபு இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறை.
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அல்ஹஸனாத் பதிப்பகம்

F 67, ஹிஜ்ராகம,
ஹெம்மாதகம.

இந்நூலானது...

தேசிய ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையின் உதவியுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளபோதும் இந்நூலின் உள்ளடக்க மானது தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

முதற்பதிப்பு : 30th July 2000

நூலாசிரியர் (c) : M.I.M. Ameen

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் : வெளியீடுகளில் உள்ள பட்டியற் தரவு

எம்.ஐ.எம். அமீன்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் 1870-1915

எம்.ஐ.எம். அமீன், ஹெம்மாதகம்.

அல்ஹஸனாத் பதிப்பகம், 2000

ப.280 : ச.மீ. 21

ISBN 955-8249-01-7 விலை ரூபா 290.00

i. 297 டி.டி.சி. 21

ii. தலைப்பு

ஹஸன் எம்.எச்.எம். பதிப்பாசிரியர் B.A. Dip.Ed.

I. இஸ்லாம்-வரலாறு

ISBN 955-8249-01-7

அட்டை வடிவமைப்பு

: M.J.M. ஓப்செட் அச்சகம்

அச்சிட்டாளர்

: M.J.M. ஓப்செட் அச்சகம்

119, பிரதான வீதி, மாவனல்லை.

சமர்ப்பணம்
உண்மைகளை ஊன்றிக் காட்டும்
வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அணிந்துரை

ஒரு குறை போக்கும் ஆய்வு நூல்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றும்சங்களை அடக்கிய பொது நூல் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. தமிழில் அத்தகைய நூலொன்றை இதுவரை வேறெவரும் எழுதவில்லை. ஆங்கிலத்திலும் அப்படியான ஒரு நூல் இல்லை. கருத்தரங்குகளிலே பலரால் வாசிக்கப்பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் ஒன்று மட்டுமே கிடைக்கின்றது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள அந்நூல் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து எழுதப்பட்டதால், தவிர்க்க முடியாத முரண்பாடான போக்குகளை அதிலே காணமுடிகின்றது.

இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களைப் பற்றிய ஒரு வித்துவபூர்வமான வரலாற்று நூல் இல்லையென்ற பெருங்குறையினை நண்பர் எம்.ஐ.எம். அமீன் நீக்கிவிட்டார் என்பதை நினைக்குமிடத்துப் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் என்ற இந்நூலில் ஆறு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. முதலாவது அத்தியாயத்திலே 1870 வரையான முஸ்லிம் குடியிருப்புகளினதும் அவற்றின் பண்பாட்டும்சங்களினதும் வரலாறு ஆராயப்படுகின்றது. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் 1870-1915 ஆகிய காலத்திலே இலங்கையிலே காணப்பெற்ற முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் அடிப்படை இயல்புகள் புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையில் நோக்கப்படுகின்றன.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முஸ்லிம்களின் வழமைகள், சரீஆ, என்பன சம்பந்தமானவை. நூலின் ஏனைய பிரிவுகள் சீர்திருத்தமும் புத்தாக்கமும், சமய மரபுகள் இலக்கியமும் பத்திரிகைகளும் என்னும் பிரதான அம்சங்களைப் பற்றியவை.

இலங்கையிலே முற்காலங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் எதுவிதமான வரலாற்று நூல்களையும் எழுதவில்லை என்றும், அது அவர்களின் பலவீனம் என்றும் உயரிய நிலையிலுள்ளவர்கள் பலர் எழுதுவதைப் பார்த்திருக்கின்றோம்; அவ்வாறு வைபவங்களிலே சம்பிரதாயமாகச் சிலர் சொல்லிவிடுவதையும் கேட்கின்றோம். ஆனால், உண்மைகளைப் புரியாதவர்களே அவ்வாறு கூறிக் கொள்வார்கள். பழைய காலங்களிலே ஒரு பொதுவான வரலாற்று நூலை எழுத வேண்டிய சூழ்நிலையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை; அத்தகைய தேவையொன்றைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்தமை பற்றியும் எதுவித சான்றுமில்லை. ஆனால், இந்நாட்களிலே, சமுதாய மாற்றங்கள் மிக வேகமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்குமிடத்து நாட்டிலுள்ள ஏனைய சமூகத்தவர்களுக்குப் போல முஸ்லிம்களுக்கும் தங்கள் சமுதாய வரலாற்றைப் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்துவது ஒரு அத்தியாவசியமான தேவையாகின்றது.

முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை ஆராய முற்படுமிடத்து பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டும். அவை மூலாதாரங்களைப் பற்றியவவை; அவற்றை

ஆராயும் நெறிமுறைகளைப் பற்றியவை. முஸ்லிம்களின் வரலாற்று மூலங்கள் பல மொழிகளில் உள்ளன. அறபு, பாரசீகம் ஆகிய மொழிகளிலுள்ள பழைய நூல்களிலே இலங்கை பற்றியும், அதனுடன் முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பற்றியும் சுருக்கமான குறிப்புகள் உள்ளன. அவற்றைத் தெரிந்து ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் சகிதமான தொகுதியாகக்கீழ் பதிப்புரைகளுடன் வெளியிட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தோர் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கையிலே பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலாகவுள்ள காலத்திலே அறபுமொழிச் சாசனங்கள் சில நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் செப்பமான வாசகங்களும் விளக்கவுரைகளோடு ஒரு தொகுதியாக இன்னும் வெளிவரவில்லை. போர்த்துக்கேயரின் காலம் முதலாகவே இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பற்றிய புள்ளிவிபரங்களோடு கூடிய ஆவணங்களுண்டு. அவை மூன்று ஐரோப்பிய மொழிளிலும் பல தேசங்களிலுள்ள ஆவணச் சுவடிகள் நிலையங்களிலும் உள்ளன. மூலாதாரங்களைப் படிப்பதன் மூலமே ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள முடியும். எனவே ஒரு தெளிவான, விபரங்கள் அடங்கிய வரலாற்றை அமைத்துக் கொள்வதற்கு பல தகைமைகள் தேவைப்படுகின்றன: கூட்டு முயற்சி அவசியமாகின்றது; குறைந்தபட்சமான அளவிலேனும் வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் தேவைப்படுகின்றன;

உண்மையான வரலாற்றை நோக்கி ஒரு நெடுந்தூரப் பயணம் உள்ளது. இவ்வாறான ஒரு குழந்திலையிலே இந்நூல் வெளிவருகின்றது. இதன் ஆசிரியர் நெடுங்காலமாக பல்கலைக்கழகத்திலே அறபு மொழி, இஸ்லாமிய நாகரிகம் என்பவற்றின் போதனாசிரியராகக் கடமைபுரிந்தவர். அறபு மொழியிலுள்ள இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பயின்றவர். இந்நூலில் விளக்கப்படும் விடயங்கள் தொடர்பாக ஆராய்ச்சி நூல் எழுதிப் புலமைப் பட்டம் பெற்றவர். வெளிநாடுகளிற் சென்று ஆராய்ச்சி நெறிகளைப் பயின்று கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும், உணர்ச்சி பூர்வமாகவன்றி அறிவியல் ரீதியாகச் சிந்திக்கும் நோக்கினைக் கொண்டவர். விடயங்களை அலசி ஆராய்ந்து வித்துவார்த்தமாக சொல்லும் பழக்கமுடையவர்.

இயன்ற வரையிலே மூலாதாரங்களை ஆராய்ந்து நூலுக்கு வேண்டிய செய்திகளைச் சிரமத்துடன் சேர்த்துள்ளார். ஆவணச் சுவடிகள், வழக்கொழிந்த தமிழ், அறபுத்தமிழ் சஞ்சிகைகள், அறாபிய நூல்கள் முதலானவற்றை ஆராய்ந்து பல விதமான குறிப்புகளை தேர்ந்து பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூல் எல்லோராலும் படிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இஸ்லாமியரும் தமிழரும் இதனைப் படிக்க வேண்டும். இது ஒரு முன் முயற்சியாகும். இந்த முயற்சியை வித்தியாபிடங்களிலும் பிற தாபனங்களிலும் உள்ளவர்கள் வரவேற்று, இத்துறை பற்றிய ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ஆதரவு வழங்குவார்கள் என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

சி. பத்மநாதன் B.A., Ph.D (London) LEIBA

வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை

கி.பி. 1870-1915 வரையிலான காலகட்டத்தை உள்ளடக்கியதாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றையும் கலாசாரத்தையும் இந்நூல் ஆராய்கிறது. பௌத்த, இந்து, கிறித்தவ, முஸ்லிம் மக்களை உள்ளடக்கிய இலங்கையின் தற்போதைய சனத்தொகையில் முஸ்லிம்கள் 7.5 வீதத்தினராவர். இலங்கை முஸ்லிம்களில் இலங்கைச் சோனகர், கரையோர்ச் சோனகர், மலாயர், போராக்கள், மேமன்காரர், ஆப்கானியர் எனும் இனக் குழுவினர் அடங்கியுள்ளனர். 1948 ஆம் ஆண்டின் குடியரிமைச் சட்டம் காரணமாக கரையோர்ச் சோனகர்களில் (இவர்கள் ஐரோப்பிய காலத்தில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவழி முஸ்லிம்களாவர்) பெரும்பாலானோர் தம் தாயகமான இந்தியாவுக்குச் சென்று விட்டனர். மலாய முஸ்லிம்கள் (இவர்கள் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மலாய தீபகற்பத்தில் இருந்து வந்து இங்கு குடியேறியவர்கள்.) இலங்கையின் மொத்த முஸ்லிம் சனத்தொகையில் நான்கு வீதத்தினர் ஆவர். போராக்கள், மேமன்காரர், ஆப்கானியர் என்பவர்கள் மொத்த முஸ்லிம் சனத்தொகையில் ஒரு சதவீதத்துக்கும் குறைவானவர்களே. அண்மைக்கால கணிப்பீடுகளின் படி இலங்கையில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் 90 வீதத்துக்கும் அதிகமானோர் இலங்கைச் சோனகர் ஆவர். (இவர்கள் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னர் அரேபியாவில் இருந்தும் தென் இந்தியக் கரையோரங்களில் இருந்தும் இங்கு வந்து குடியேறி இலங்கையைத் தாயகமாகக் கொண்டிருப்பவர்களாவர்.

எண்ணிக்கை ரீதியாகவும் வரலாற்றுத் தொன்மை ரீதியாகவும் இலங்கைச் சோனகர்களே இலங்கை முஸ்லிம்களில் முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். ஆதலால், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் பற்றிய இந்நூல் இலங்கைச் சோனகர்களது வரலாற்று கலாசார பின்னணிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆராய்கிறது. இத்தகையதோர் ஆய்வு பல்வேறு காரணங்களால் அவசியமாகியுள்ளது.

அ. இதுகாலவரை இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றி மிகக் குறைவான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இச் சமூகம் ஆய்வு ரீதியாக, ஆய்வாளர்களின் மிகக் குறைவான கவனத்தையே ஈர்த்துள்ளது என்பதனை அண்மைக்கால ஆராய்ச்சியாளர்களும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். (உதாரணமாக, Nissan, E. 1987)

ஆ. இன, சமூக ரீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஆய்வாளர்கள், முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசியதால் அவர்களை இலங்கைத்

தமிழர்களின் ஒரு பிரிவினராகக் கருதினர். (உதாரணம், இராமநாதன், பொ.1888, "the Ethnology of the Moors of Ceylon", Mc Gilvray. D.B.1974) இந்த எண்ணக்கரு "கலாசாரத் தனித்துவம்" கொண்ட இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசார பாரம்பரியம் பற்றிய ஆய்வுகளைத் தூண்டுவதற்கு தடையாகக் காணப்பட்டது. இதனால் கடந்தகால ஆய்வுகளில், இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசார பாரம்பரியம் பற்றிய ஆய்வுகள் புறக்கணிக்கப்படும் வாய்ப்பு அதிகரித்தது.

இ. அண்மைக்காலத்தில் இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இனங்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள், இத்தீவின் சனத்தொகை ரீதியாக இரு பெரு சமூகங்களாக உள்ள சிங்களவர்களையும், தமிழர்களையும் பற்றியதாகக் காணப்படுகின்றன. (Silva, K.M.de. 1989 Managing Ethnic Tensions in Multi-Ethnic Societies.) இதற்குக் காரணம் இலங்கையின் தற்போதைய அரசியல் சூழலேயெனலாம். இது அரசியல் முக்கியத்துவம் குறைவான இலங்கை முஸ்லிம்களைப் போன்ற, சிறிய சமூகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு உந்துதலை வழங்கவில்லை.

ஈ. மிக நீண்டகாலமாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறபுத் தமிழைப் (அறபும் தமிழும் கலந்த மொழி) பயன்படுத்தினர். இக் காலத்தில் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட முஸ்லிம்கள் சார்ந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், ஏடுகள் என்பன இம் மொழியிலேயே காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இம்மொழி ஆற்றல் அற்ற ஆய்வாளர்களால் இக்காலகட்ட முஸ்லிம் வரலாற்றுக் கலாசாரப் பின்னணியைப் புரிந்து கொள்வது சிரமமே. முஸ்லிம்களின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் குறைவாகக் காணப்படுவதற்கு இதுவும் துணையாகியது.

முஸ்லிம்களைப் பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். பேராசிரியர் குணவர்தன, கே.டபிள்யூ. (1959-60) ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு முற்பட்டகால இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றியும், சமரவீர, டபிள்யூ. (1970) முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் 1880-1915, பற்றியும் வெளியிட்டுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். அமீர் அலி, எ.சி.எல். (1987), பூலோக சிங்கம், பொ. (1977-78), உவைஸ் எம்.எம். (1951), ஹுசைன்மியா பி.ஏ (1984) முதலானோர் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றையுத் கலாசாரத்தையும் மையமாகக் கொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். சுக்ரி எம்.ஏ.எம். (1986) காமில் அஸாத் என்.எம். (1993) முதலானோர் அண்மையில் வெளியிட்ட நூல்கள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைப் பல்வெறு கோணங்களில் இருந்தும் அணுகியுள்ளன.

இவை இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஆய்வில் முக்கிய பங்களிப்பை செய்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சி பற்றிய சில காலகட்டங்கள் இவ்வாய்வுகளில் ஆழமாகப்

பரீட்சிக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கும் அதிகமானது. இக்காலகட்டத்தில் பல எழுச்சி வீழ்ச்சிகளை முஸ்லிம் சமூகம் கண்டுள்ளது. இருப்பினும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்துப்படி 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கால் நூற்றாண்டும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதாகவும், அடிப்படையானதொரு கால கட்டமாகவும் காணப்படுகிறது. இக்கால கட்டத்தில் முஸ்லிம் சீர்திருத்தவாதிகளால் முஸ்லிம் சமூக மறுமலர்ச்சி வழிநடத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் வழிநடத்தல் நீண்டகாலமாக உறங்கிக் கிடந்த இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே ஒரு மலர்ச்சியையும் புது உத்வேகத்தையும் ஏற்படுத்தியதுடன் பின்னைய வரலாற்றுக் காலகட்டத்துக்கு அவசியமான ஓர் அடிப்படையையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்ற இக்காலகட்டம் துரதிஷ்டவசமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படாதிருந்து வந்துள்ளது.

முஸ்லிம்களின் இக்காலகட்ட மறுமலர்ச்சி பற்றி ஆராய்ந்த சமரவீர, வீ. (1979) இக்காலத்தில் உருவான முஸ்லிம் கல்விச் சீர்திருத்தம், வெளிவந்த பத்திரிகைகள், விவாகப்பதிவுச் சட்டம், சமயத்துறை விழிப்பு பற்றிக் குறித்துள்ள போதும் அவை ஆழமாக ஆராயப்படவேண்டி உள்ளன. அத்துடன் அவர் தொடரது சென்ற பாரம்பரிய கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி, சரீஆச் சட்டங்களை அனுஷ்டிப்பதில் மக்கள் காட்டிய ஆர்வம் முதலாம் பல அம்சங்கள் நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. முஸ்லிம் கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் மட்டுமல்லாது சமூக வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான ஓர் அத்திபாரத்தை உருவாக்கும் கால கட்டமாக இக்காலகட்டம் அமைந்திருந்தது என்ற உண்மை ஆய்வாளர்களால் கருத்திற் கொள்ளப்பட வில்லை எனலாம்.

இக்கால கட்டத்தில் ஏற்பட்ட சமூக சீர்திருத்தமும் புத்தாக்கமும் சித்திலெப்பை, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம், அறபி பாஷா, அஸீஸ் ஐ.எல்.ஏ. முதலானோரால் தூண்டிவிடப்பட்ட போதும் சித்திலெப்பையே இப்பணியில் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளார். பாரம்பரியத் தலைவர்களால் முன் வைக்கப்பட்ட பல சவால்களைக் கண்டு தயங்காது செயற்பட்டதன் விளைவாகத் தோன்றிய, மறுமலர்ச்சியின் காரணமாக குறித்த இக்காலகட்டத்தில் மட்டும் ஆச்சரியப்படக்கூடிய வகையில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் பத்திரிகைகளும் 75 க்கு மேற்பட்ட பல்வேறு துறை சார்ந்த நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. அக்காலத்து முஸ்லிம்களின் சமூக கலாசார அரசியல் சிந்தனைகளை எடுத்துக்காட்டும் ஊடகமாக அவை காணப்படுகின்றன. இக்கால கட்டத்தில் வளர்ந்த மறுமலர்ச்சி முஸ்லிம்களிடத்தில் புதிய சிந்தனைகளையும் சமூக சீர்திருத்தங்களையும் தூண்டின. இதன் காரணமாக நவீன கல்விக்காக பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்ட அதே காலப்பகுதியில் மரபு ரீதியான அறபு

மொழிக் கல்வியையுட்பட்ட அறபு மத்ரஸாக்களின் அவசியமும் உணர்த்தப்பட்டது. இதனால் நவீன கல்வியும், மரபு ரீதியான கல்வியும் சம காலத்தில் வளர்ந்தன. பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நூல்கள் எழுதப்பட்ட அதே வேளை பாமர மக்களின் சமய அறிவு வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தவும் நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

சுயநலத்துக்காக இந்திய உலமாக்கள் சிலர் இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தில் அறிமுகப்படுத்தியிருந்த பல்வேறு மூட நம்பிக்கைகளையும் கிரியைகளையும் களைந்து எறிய வேண்டும் என்ற புரட்சிக் கருத்துக்களும் எழுப்பப்பட்டன. முஸ்லிம் சமூக சீர்திருத்தத்தைத் துரிதப் படுத்த முஸ்லிம்களுக்கு அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அவசியம் என்பதும், அதன் மூலமாகவே இஸ்லாமிய கலாசாரத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற கருத்துக்களும் அன்றைய சமூகத்தில் நிலவின. இவ்வாறான சிந்தனை மறுமலர்ச்சியின் காரணமாக சரீஆச் சட்ட விதிகளை அமுலாக்கும் கோரிக்கை படித்த மக்களின் கோரிக்கையாக மட்டுமன்றி பொது மக்கள் கோரிக்கையாகவும் மலர்ந்தது. சரீஆ விதிகளைப் பேணும் போராட்டம் மக்கள் இயக்கமாகப் பரிணமித்ததனாலேயே அரசு அவற்றை அங்கீகரித்து நடைமுறைப்படுத்தியது. இவ்வண்மைகளைப் புலப்படுத்தும் நோக்கில் 1870-1915 கால கட்டத்தின் முஸ்லிம்களின் கல்வி கலாசார அம்சங்களைக் கருவாகக் கொண்டு இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலை எழுதுவதற்குதற்கு, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு கலாசாரம் பற்றி பத்திரிகைகளிலும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நூல்கள், அரசாங்க நிர்வாக அறிக்கைகள், குடிசனமதிப்பீடுகள், சட்டமன்ற விவாதங்கள் 1870-1915 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளிவந்த அறபுத் தமிழ் நூல்கள், அறபுத் தமிழ் பத்திரிகைகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தேசிய சுவடிகள் கூடத்திலுள்ள மேற்குறித்த பத்திரிகைகளின் தொகுதிகள் இவ் ஆய்வின் பல இயல்களை எழுதுவதற்குத் துணையாயின. குறித்த விடயங்கள் பற்றி மேலதிக விபரங்கள் தேவைப்பட்ட பல சந்தர்ப்பங்களில் வயதில் மூத்த முஸ்லிம்களுடனும் அறிஞர்களுடனும் கலந்துரையாடியும் தெளிவு பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மேற்குறித்த ஆவணங்களும், கலத்துரையாடல்களும், அவதானங்களும் துணைகொண்டு திரட்டப்பட்ட பல்வேறு தகவல்கள் "இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் 1870-1915" எனும் தலைப்பில் ஆறு அத்தியாயங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

முதலாம் இயல் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கி.பி. 1870 வரையிலான சுருக்க வலைநிறைப் பற்றிபதாகும். இஸ்லாத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தில் அறேபியர் இலங்கையுடன் கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்பு, இஸ்லாத்தின் தோற்றத்தின் அவர்களிடையே வளர்ந்த கலாசார ரீதியான உறவுகள், அப்பாசிய

வீழ்ச்சிக்காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றத்தில் ஏற்பட்ட தென் இந்திய செல்வாக்கு, ஐரோப்பியர் வருகையால் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனுபவித்த துன்ப துயரங்கள், பொருளாதார கலாசார தாக்கங்கள், குடியேற்றப் பண்பு மாற்றங்கள் என்பன கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் இயலில் 1870-1915 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம் குடிசனப்பரம்பலின் தன்மை, வளர்ந்துவரும் முதலாளித்தவ பொருளாதார அமைப்பில் அவர்களின் பங்கு, சமயக் கல்வியைப் பெறுவதில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வம் நவீன கல்வியில் அவர்கள் காட்டிய மந்த போக்கு என்பன கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாம் இயலில் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் இயல்பும், சரீஆச் சட்டத்தின் பரப்பும், அதன் ஒருபகுதியான தனியார் சட்டமும் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையிராக இருக்கும் நிலையிலும் சரீஆச் சட்டங்களைப் பின்பற்ற எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றியும், சரீஆச் சட்டங்களுக்கு முரணான சட்டங்களை அரசு அமுலாக்க முயற்சித்த போது அதனை எதிர்த்து முஸ்லிம்கள் செயல் பட்டபான்மை பற்றியும் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

நான்காம் இயல் முஸ்லிம் சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்த முயற்சிகள் பற்றி ஆராய்கிறது. சமயச் சூழலில் நவீன கல்வியையும் அதன் பயன்பாட்டையும் மக்கள் பெற்றுக் கொள்ளவும், அரசியல் உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், மூட நம்பிக்கைகளைக் களைந்து ஆன்மீக எழுச்சியை தேர்ந்துவிக்கவும், அரசியல் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் சித்திலெப்பை எடுத்த நடவடிக்கைகளும், இப்பணியில் அவர் எதிர் கொண்ட பாரம்பரியத் தலைவர்களின் எதிர்ப்பின் தன்மையும், மாப்பிள்ளை லெப்பையின் கல்வியூட்டற் பணிகளும் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் இயல் சமய மரபுகள் பற்றியதாகும். இவ்வியலில் ஆன்மீக மரபுகள், சமூக சமய மரபுகள் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் அறிமுகமாயிருந்த முக்கிய தர்க்காக்கள், அவற்றிக்கிடையே இருந்த உறவு, தர்க்காக்களின் தியான முறைகள், விவாக மரபுகள், நபிகளாரின் பிறந்த தின விழாக்கள் என்பன பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆறாம் இயலில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் “அறபுத் தமிழ்” பெற்றிருந்த முக்கியத்துவமும், அதன் பயன்பாடும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இலங்கை இந்திய அறபுத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய ஓர் ஒப்பீட்டாய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அறபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் அவற்றின் பணிகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாக்கத்திற்கு பல வழிகளில் உறுதுணை நின்ற பல்கலைக்கழக நண்பர்கள், கலாநிதி எஸ்.எச். ஹஸ்புல்லா, கலாநிதி பி.ஏ. ஹுசைன்மியா, அணிந்துரை ஒன்றை வழங்கி உதவிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன், இந்நூலை அழகுற வடிவமைத்து அச்சிட்ட “எம்.ஜே.எம். பிரிண்டர்ஸ்” அச்சகத்தார், இந்நூலை வெளியிட ஊக்கம் தந்துதவிய தேசிய நூலகம் மற்றும் ஆவணவாக்கற் சேவைகள் சபையினர், தேசிய சுவடிகள்கூட அதிகாரிகள், இந்நூலை எழுத ஊக்கமளித்த காலஞ்சென்ற எனது தந்தை, முகங்கோனாது ஒத்துழைப்பு சல்கிய அன்பு மனைவி , மக்கள், என்பவர்களுக்கு எனதாழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மகத்துவமும் கண்ணியமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் உதவியே துணை.
எம்.ஐ.எம். அமீன

F 64/1, ஹிஜ்ரா கம
ஹெம்மாதகம
30.06.2000

பொருளடக்கம்

| | |
|---|---------|
| அணிந்துரை | vii |
| முன்னுரை | ix |
| பொருளடக்கம் | xv |
| அட்டவணைகள் | xvi |
| முதலாம் இயல் | |
| இலங்கை முஸ்லிம்களின் பொதுச் சுருக்க வரலாறு கி.பி.1870 வரை | 1- 34 |
| (i) அறேபிய - இலங்கைத் தொடர்புகள் | |
| (ii) இலங்கையில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் | |
| (iii) ஐரோப்பியர் காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் | |
| இரண்டாம் இயல் | |
| இலங்கை முஸ்லிம்களின் புவியில் ரீதியான குடிசனப் பரம்பலும் பொருளியல் அத்திபாரமும் கல்வித் தாபனங்களும் | 35-78 |
| (i) இலங்கை முஸ்லிம்களின் புவியியல் ரீதியான குடிசனப் பரம்பல் | |
| (ii) பொருளாதார அத்திபாரம் | |
| (iii) கல்வித் தாபனங்கள் | |
| மூன்றாம் இயல் | |
| இஸ்லாமிய சரீஆச் சட்டமும் முஸ்லிம் சமூகமும் | 79-106 |
| (i) இஸ்லாமியக் கோட்பாடும் முஸ்லிம் சமூகமும் | |
| (ii) சரீஆச் சட்டம் ஓர் அறிமுகம் | |
| (iii) சரீஆச் சட்ட அமுலாக்கமும் மக்களுணர்வும் | |
| நான்காம் இயல் | |
| சீர் திருத்தமும் புத்தாக்கமும் | 107-158 |
| ஐந்தாம் இயல் | |
| முஸ்லிம் சமய மரபுகள் | 159-192 |
| ஆறாம் இயல் | |
| இலக்கியமும் பத்திரிகைகளும் | 193-228 |
| (i) அறபுத்தமிழ் | |
| (ii) அறபுத் தமிழ் நூல்கள் | |
| (iii) அறபுத் தமிழ் பத்திரிகைகள் | |
| முடிவுரை | 229 |

பின்னிணைப்பு

| | | |
|-------|---|-----|
| (i) | இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுக் காலக் குடியேற்றங்கள் | 235 |
| (ii) | நூறு பேருக்கு அதிகமாக முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த நகரங்கள்/கிராமங்களின் பெயர்களும் அவற்றில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையும் | 236 |
| (iii) | எம்.சி. சித்திலெப்பை 1838-1898 | 245 |
| (vi) | இந்நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள அறப்புத்தங்களும் அவற்றின் பொருளும் | 247 |
| (v) | கி.பி. 1870 -1915 க்குமிடையில் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் பெயர் அட்டவணை | 252 |
| (vi) | அறப்புத் தமிழில் எழுதப்பட்ட "கடுத்தம்" எனப்பட்ட விவாகப் பதிவுச் சான்றிதழின் நிழற்பிரதி | 255 |

உசாத்துணை விபரம் பட்டியல். 257-264

அட்டவணைகள்

| | | |
|-----|---|-----|
| 1. | முஸ்லிம்களின் மாவட்ட ரீதியிலான எண்ணிக்கையும் இன ரீதியிலான விகிதாசாரமும். கி.பி. 1871 | 37 |
| 2. | நான்கு மதங்களையும் சேர்ந்த மக்களின் மாவட்ட ரீதியிலான சனத்தொகை. கி.பி. 1911 | 38 |
| 3. | கரையோரச் சோனகர் எண்ணிக்கையும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையும் | 39 |
| 4. | நகர்புறத்து வந்தகர்களின் எண்ணிக்கை | 44 |
| 5. | இலங்கையர்களின் வந்தக ஈடுபாடு | 46 |
| 6. | கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்ட முஸ்லிம்களின் பெயர்கள். கி.பி. 1873 | 47 |
| 7. | குர்ஆன் பாடசாலைகளும் அதிற் கற்றவர்களும் பெயர்கள். 1905 - 1915 | 54 |
| 8. | அரசாங்க உதவி, நன்கொடைபெறும் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமும் தமிழும் படித்த முஸ்லிம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை. 1891 - 1895 | 67 |
| 9. | உதவி நன்கொடை பெறும் முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமும் தமிழும் படித்த முஸ்லிம் மாணவர்களின் மாகாண ரீதியிலான எண்ணிக்கை. 1891 - 1915 | 68 |
| 10. | உதவி நன்கொடை பெற்ற முஸ்லிம் பாடசாலைகளும், அப்பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்ற மாணவர்களும் எண்ணிக்கை | 69 |
| 11. | முஸ்லிம்களில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களும் தெரியாதவர்களும் எண்ணிக்கை. | 69அ |
| 12. | கொழும்பு மாநகர எல்லைபுள் பாடசாலை செல்லும் மாணவர்களும் எண்ணிக்கை. | 70 |
| 13. | ஏன்வெரு மாவட்டத்திலும் வாழ்ந்த எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் நூற்றுதேர். | 71 |
| 14. | இன சமய ரீதியாக எழுத வாசிக்க தெரிந்தவர்களின் விகிதாசாரம் | 72 |

முதலாம் இயல்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பொதுச் சுருக்க வரலாறு கி.பி. 1870~வரை

கி.பி. 1981இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட சனத்தொகை கணிப்பீட்டின்படி, இலங்கையில் 1121717 முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இத்தீவில் மொத்த சனத்தொகையில் 7.5 வீதத்தினர் ஆவர். சிங்களவர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் மத்தியில் சிதறி வாழும் இவர்களில் சோனகர்களும், மலாயர்களும் அடங்குவர்.

இந்நாட்டில் வாழுகின்ற சிங்களவர்கள் தம் பண்டைய வரலாறு பற்றிய தகவல்களைப் பெற மகாவம்சம், ராஜாவளி என்பவற்றையும், தமிழர்கள் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையையும் கொண்டிருப்பதைப் போல, முஸ்லிம்கள் தம் பண்டைய வரலாறு பற்றிய தகவல்களைப் பெற, சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டக்கூடிய பதிவேடுகள் எவற்றையும் கொண்டிருக்க வில்லை. அறேபியப் பிரயாணிகள் எழுதிய நூல்கள், கிடைத்துள்ள ஓர் இரு அறபுக் கல்வெட்டுக்கள், நாட்டில் சில பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள அறபு நாணயங்கள், முஸ்லிம்களிடம் வழக்கிலுள்ள மரபு வழிச் செய்திகள், போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்போர் விட்டுச் சென்றுள்ள சில குறிப்புகள் என்பனவே இலங்கை முஸ்லிம்களின் கடந்த கால வரலாற்றை அறிய எமக்குத் துணையாகின்றன. இவற்றுள்ளும் ஈழத்து முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகால வரலாற்றைப் பற்றி அறியக் கூடிய சில தகவல்களை, அறேபிய வர்த்தகர்களும், புவியியலாளர்களும் விட்டுச் சென்றுள்ள சில அறபு நூல்கள் மட்டுமே தருகின்றன. முஸ்லிம்களின் அண்மைக்கால வரலாறு பற்றிக் கிடைக்கும் சில தகவல்கள் போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்பவர்களால் எழுதப்பட்டவைகளாகும். இவற்றுள்ளும் போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரால் எழுதப்பட்டவை முஸ்லிம்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பதிந்து வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் அல்லாது, அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சுட்டும் செய்திகளாகவே அமைந்துள்ளன குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட சனக்கணக்கெடுப்பு அறிக்கைகள், நிருவாக அறிக்கைகள், சட்டமன்ற விவாதங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பன முஸ்லிம்களின்

அண்மைக்கால வரலாறு கலாச்சாரம் என்பன பற்றிய தகவல்களைப் பெற ஓரளவு உதவுகின்றன. எனினும் மேலே குறிப்பிட்ட ஆவணங்கள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகால வரலாற்றைத் திரட்டுவதற்கு போதுமானவையாக அமையவில்லை. இதனால் இலங்கை முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் முதன்முதல் எப்போது எவ்வாறு நிகழ்வுற்றது என்பதை சரியாகக் கணித்துக் கூறுவதற்கு முடியவில்லை. ஆயினும் அறேபியர் கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலே இலங்கையுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் எனக் கருதுவதற்கு மேற்குறித்த குறிப்புகளுட் சில உதவுகின்றன.

அறேபிய - இலங்கைத் தொடர்புகள் :

அறேபியத் தீபகற்பத்தின் மூன்று புறங்களும் நீண்ட கடற்கரை யோரங்களைக் கொண்டுள்ளன. மேற்கே சுயஸ் குடாவில் இருந்து கிழக்கே பாரசீக வளைகுடா வரை நீண்டிருக்கும் இக்கரையோரத்திலே யெமன், ஹலரமௌத், உம்மான் முதலாம் செழிப்புள்ள பிரதேசங்கள் உள்ளன. பாலைநிலத்தாலும், மலைக் குன்றுகளாலும் துண்டிக்கப்பட்டிருந்த இப்பிரதேசங்களுக்கிடையேயான போக்குவரத்தைப் பொருத்த வரையில், தரைமார்க்கப் பிரயாணத்தை விடவும் கடல் மார்க்கப் பிரயாணம் இலகுவாக இருந்தது. செங்கடலுக்கு மேற்கே நாகரிக வளர்ச்சியும் பொருளாதார வளமும் கொண்டிருந்த எகிப்துடனும், பாரசீகக்குடாவின் கிழக்குக் கரையில் இருந்த ஈரானிய அரசுடனும் அறேபியர் வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். ஈரானின் கரையோர நகரங்களுடன் கொண்டிருந்த இத்தகைய வர்த்தகத் தொடர்பு அவர்கள் இந்தியாவுக்குச் செல்லவும். வழிகோலியது. விண்ணில் தோன்றும் நட்சத்திரங்களை அடையாளமாகக் கொண்டு, பாலைநில வர்த்தகப் பாதைகளை அறிந்து கொள்ளும் தம் மரபைப் பின்பற்றித் தாம் செல்லும் கடற்பாதைகளையும் அவர்கள் இலகுவாக அறிந்து கொண்டனர். அதனால், கிழக்கே இந்தோனேசியா வரையும் இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்பே அவர்கள் வர்த்தகத்திற்காகச் சென்று வந்தனர். இதனால், மத்தியதரைக்கடல் நாடுகட்கும், கிழக்காசியா நாடுகளுக்குமிடையிலான பெரு வர்த்தகப் பாதையை அவர்கள் இணைப்பவர்களாயினர்.² இப்பாதையின் மத்தியில் இலங்கை அமைந்திருந்ததால், ஆரம்பகால முதலே அறேபிய வர்த்தகரிடையே இலங்கை முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது.

கிரேக்கர் இந்தியாவை அறிதற்கு முன்னர், அறேபியர் அதனை அறிந்திருந்ததுடன், எகிப்திய மாலுமியான உறிப்பலஸ் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றைப் பயன்படுத்தும் முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பே அக்காற்றைப் பயன்படுத்தும் அறிவையும், துணியையும் கூட அவர்கள் பெற்றிருந்தனர்.³ இதனால் மற்றைய எவருக்கும் முன்னதாகவே இந்திய சமுத்திரத்தில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டின் பின் உரோமப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்ததாலும் அக்கால இந்தியர் கடல்கடந்த வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு காட்டாமையாலும், தென் அறேபியரும், பாரசீகரும் இந்தியாவுடனான வர்த்தகத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கலாயினர்.⁴ அதனால், அறேபியர் கி.பி. நான்காம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில், சூரத், மங்களூர், கள்ளிக்கோட்டை, கொல்லம் நகர்களிலும், மலபாரின் ஏனைய துறைமுக நகர்களிலும் தமது வர்த்தகத்தை நிலைப்படுத்திக் கொண்டனர்.⁵ அவர்களது இவ்வர்த்தகப் பெருக்கம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் உச்சநிலையை அடைந்திருந்தது. மேற்குறித்த மலபார், மஉபர் பிரதேசங்களில் இருந்தே அறேபியர் இலங்கைக்கு வந்து போகலாயினர். சீன யாத்திரிகனான பாஹியன் கி.பி 414ல் தென் அறேபிய வர்த்தகர்களை இலங்கையில் சந்தித்தமை,⁶ அறபு வர்த்தகர்கள் இலங்கையுடன் கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்பின் பழமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கி.பி.610 இல் இஸ்லாம் அறேபியாவில் தோற்றம் பெற்றது. இஸ்லாத்தைப் போதித்த முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் தலைமையின் கீழ் வரலாற்றில் முதன் முறையாக அறேபியா ஐக்கியப்பட்டது. அவர்களின் பின் ஆட்சிபீடம் ஏறிய "அல்குலபாஉற்றாசிதூன்கள்" என்றழைக்கப்படுகின்ற "கலிபாக்கள்" காலத்தில், சிரியா, எகிப்து, ஈராக், ஈரான் எனும் நாடுகளை முஸ்லிம்கள் வெற்றி கொண்டனர். இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்பே கடல் வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஈரானியர்கள் இவ்வெற்றியை அடுத்து, இஸ்லாத்தைத் தழுவிவதால், முஸ்லிம் வர்த்தகர்களாகி விட்டனர். அவர்களிடம் இருந்த கடல் வர்த்தக அனுபவங்களும், ஆற்றல்களும் முஸ்லிம்களின் முதுசொம்களாகி விட்டன. அத்துடன், இந்நாடுக்கூடாகச் சென்ற தரைமார்க்க, கடல் மார்க்க வர்த்தகப் பாதைகளும் முஸ்லிம்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்டன.

முஸ்லிம்கள் கைப்பற்றிய மேற்குறித்த நாடுகளில் வாழ்ந்த சுதேசிகளின் பெரும்பாலானோர் அறபு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத போதும், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதுடன் சமய, வர்த்தக, அரச கரும மொழியாக இருந்த அறபு மொழியையும் கற்றுப் பேசுவாராயினர். தூர கிழக்கு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட பல்வேறு இனங்களைச் சார்ந்த முஸ்லிம் பிரசைசன், இவ்வாறு அறபு மொழியைப் பேசியதால், அவர்கள் அனைவரும் பொதுவாக அறேபியர் என்றே, அவர்கள் சென்றடைந்த நாட்டு மக்களால் அழைக்கப்பட்டனர்.

இஸ்லாம் ஆன்மீகத் துறையில் மட்டுமன்றி, அறிவியல், அரசியல், பொருளியல் துறைகளிலும் ஓர் உந்துதலை வழங்கியமையால், வர்த்தகத்திலும் நீண்டதூரப் பிரயாணங்களிலும் முஸ்லிம்கள் ஒரு புது உத்வேகத்துடன் ஈடுபடலாயினர். கடல் கடந்த வர்த்தக முயற்சிகள் பெரும் இலாபம் பெறக்கூடியனவாக இருந்தமையும், ஆட்சியாளர்களும், மக்களும் வர்த்தகர்களைக் கௌரவித்தமையும் அவர்களது வர்த்தக முயற்சிகள் பெருக

ஏதுவாகின. முஸ்லிம்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் நன்கு வளர்ச்சி அடைந்திருந்ததால் தமது வர்த்தகக் கப்பல்களுக்கு அவர்களால் பாதுகாப்பு வழங்கவும் முடிந்தது. இதனால், இக்காலப் பகுதியில் கிழக்கு, மேற்கு நாடுகளுக்கிடையிலான வர்த்தகம் பெருமளவில் அறேபியர் வசமாகியது.

இவ்வர்த்தகர்கள் தம் வர்த்தக நலனைக் கருத்திற் கொண்டு தாம் வர்த்தகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த கீழைத்தேய நாடுகளில் சிறு சிறு குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். சீனாவின் கண்டன் துறைமுகத்திலும் குடியேற்றம் ஒன்று இருந்தது. அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் அளவுக்கு அக்குடியேற்றவாசிகள் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்.' இக்காலப்பகுதியில், இலங்கையிலும் சிறு வர்த்தகக் குடியேற்றங்கள் இருந்தன என்று கருதப் பின்வருவன துணையாகின்றன. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எழுத முயற்சித்த, எம்.சீ. சித்திலெப்பை (கி.பி. 1838-1898), ஹுஸைன் இப்னு முஹம்மது என்பவர் கோவை செய்த அல்கியா பாக்கரி எனும் நூலில் முதலாம் பாகத்தின் 184ம் பக்கத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகப் பின்வரும் செய்தியைத் தந்துள்ளார்.

"ஹிஜ்ரி ஆறாம் வருடத்திற்குச் சரியான கி.பி. 628 ஆம் ஆண்டில் வஹாப் இப்னு அபி ஹப்ஸா எனும் பெயருடைய ஓர் அஸ்ஹாபியை நபிகளார் இலங்கை அரசனிடத்தில் அனுப்பியதாகவும் அவர் நபிகளாரின் கடிதத்தை இலங்கை மன்னனிடம் கொடுத்ததாகவும் அதில் அம் மன்னனுக்கு இஸ்லாத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும், அதனால் அவ்வஸ்ஹாபிக்கு மார்க்கத்தைப் பரப்புவதற்கு அனுமதியளித்து, பள்ளி ஒன்றைக் கட்டவும் விரும்பியோர் அம்மதத்தை ஏற்கவும் சுயாதீனம் கொடுத்தார். அவர் ஏற்கனவே இங்கிருந்த அறேபியருக்கும் பின் பிறருக்கும் உபதேசித்து சிலரைத் தம் மதத்தவராக்கி ஹிஜ்ரி 10 இல் (கி.பி. 632) அறேபியாவுக்குச் சென்றார்"⁸⁸

நபிகளார் (ஸல்) அவர்களின் கடிதத்துடன் வஹாப் இப்னு அபி ஹப்ஸா எனும் தூதுவர் சீனாவுக்குச் சென்றார் என்ற தகவலை ஸர் தோமஸ் ஆர்னல்ட் என்பவர் தனது The Preaching of Islam எனும் நூலின் முதற் பதிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளதாக Dr. M. Hameedullah என்பவர் தனது Foreign Relations of the Prophet Muhammed எனும் நூலின் முதற் பதிப்பின் 23ஆம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மார்ஷல் புரூம்ஹால் என்பவர் தனது சீனாவில் இஸ்லாம் எனும் நூலில் சீனாவில் இஸ்லாத்தின் பரவல் பற்றி எழுதும் போது அங்கு வழக்கில் உள்ள மரபுவழிக் கதை ஒன்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். கி.பி. 628 இல் அல்லது 629 இல் வஹாப் இப்னு அபி ஹப்ஸா என்பவர் கடல் வழியாகக்

கண்டன் துறைமுகத்தை அடைந்து தலைநகர் செயின் பூவில் வைத்து மன்னரைச் சந்தித்து இஸ்லாமியப் பிரசாரம் செய்யவும் கண்டனில் மஸ்ஜித் ஒன்றைக் கட்டவும் அனுமதி பெற்ற பின் கி.பி. 632 இல் மதீனாவுக்கு மீண்டார். அதன் பின் கலீபா அபூபகர் காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட அல்குர்ஆன் பிரதி ஒன்றுடன் கண்டனுக்கு மீண்டார். அங்கு அவர் காலஞ்சென்றதால் அங்கே அடக்கப்பட்டார். (அவரது அடக்கஸ்த்தலம் அங்கே இன்று வரை இருப்பதும் அங்கு கட்டப்பட்ட மஸ்ஜித் சீனாவின் மிகப் பழைய மஸ்ஜித் என்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.)

இச்செய்தி கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியிலே அறேபியர் இலங்கையிற் தங்கியிருந்தனர் என்பதனை உணர்த்துகின்றது. நபித் தோழர்களுள் ஒருவரான தமீம் அல் அன்ஸாரி (றழி) அவர்களின் சமாதி தென் இந்தியாவில் உள்ள கோவலத்திலும், மற்றொரு தோழரான உக்காசா (றழி) அவர்களின் சமாதி பறங்கிப் பேட்டையிலும் இருக்கின்றன. மேலே குறித்த தகவல்கள், மரபுவழிக் கதைகள், அடக்கஸ்தலங்கள் என்பன நபி (ஸல்) காலத்தில் சீனா வரை செல்லும் வர்த்தகப் பாதையில் இஸ்லாமியத் தூதைத் தாங்கி அறேபிய முஸ்லிம்கள் வந்து சென்றுள்ளனர் என்பதனையும், அவர்கள் இலங்கையையும் அடைந்திருப்பது சாத்தியமே என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இப்னு ஷஹ்ரயார் தாம் எழுதிய "அஜா இபுல் ஹிந்த்" எனும் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட இலங்கையர் தம்மிலிருந்து திறமை மிக்க ஒருவரைத் தெரிவு செய்து இறைத்தூதர் பற்றிய உண்மைச் செய்திகளை அறிந்து வருவதற்கு அறேபியாவிற்கு அனுப்பி வைத்தனர். அத்தூதுவர் மக்காவை அடையும் போது முஹம்மது (ஸல்) அவர்களும் முதலாம் கலீபா அபூபகர் (றழி) அவர்களும் காலஞ்சென்று இரண்டாம் கலீபா உமர் (றழி) அவர்கள் (கி.பி. 634-644) ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அவரிடம் இருந்து இறைத்தூதர் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து அவர் மீண்டும் வரும் போது இன்றைய பாகிஸ்தானில் உள்ள மக்ரான் கரையில் காலமானார். அவருடன் வந்த பணியாளர் இலங்கையை அடைந்து இஸ்லாம் பற்றிய செய்திகளை வழங்கினார். அவர் வழங்கிய செய்தியும் ஏற்படுத்திய நல்லெண்ணெயும் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வரவேற்கப்படுவதற்கு உதவின. மேற்குறித்த தூதுவர் வஹாப் இப்னு அபு ஹப்ஸாவும் இலங்கையை அடைந்திருந்த ஏனைய அறபு வர்த்தகர்களும் இஸ்லாம் பற்றி எடுத்துரைத்ததன் காரணமாக உண்மைச் செய்திகளை அறிந்து வருவதற்கு இலங்கை மன்னன் தன் தூதுவர்களை அறேபியாவிற்கு அனுப்பி இருப்பான் என்று கருத இடமுண்டு. வடக்கு கிழக்காகவும் தென்மேற்காகவும் ஆறு மாதங்கட்கு மாறிமாறி வீசும் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றைப் பயன்படுத்தி அறேபிய வர்த்தகர்கள் இந்து சமுத்திரத்தில் பிரயாணம் செய்தனர். பாரசீகக் குடாவில் இருந்து சுமாத் திரா

வரை ஒரு தொடராகப் பிரயாணம் செய்வதற்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று துணையாகவில்லை. இதனால், இந்தியக் கரையில், அல்லது இலங்கைக் கரையில் கப்பல்கள் தரித்துச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டது.¹⁰ அறபு, பாரசீகக் கப்பல்கள் மரப்பலகைகளால் ஆனவை; தும்புக் கயிற்றினால் அவை இறுகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. அதனால், நீண்ட தொடரான பிரயாணங்களை மேற்கொள்ள அவை உகந்தனவாக இருக்கவில்லை. ஆதலால், அவற்றில் பிரயாணம் செய்த வர்த்தகர்கள் கப்பல்களைப் பழுதுபார்க்கும் வசதி, நன்னீர், உணவு, பாதுகாப்பு, வர்த்தகப் பண்டங்கள் என்பன கிடைக்கும் துறைமுக நகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆங்காங்கு தரித்துச் சென்றனர். இவ்வசதிகள் இலங்கைத் துறைமுக நகர்களிலும் கிடைத்ததால், அறேபிய வர்த்தகர்கள் இலங்கையில் தங்கிச் சென்றனர்.

இக்கப்பல்கள் திரும்பிச் செல்வதற்கு தென்மேற்காகப் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்று வீசும் வரை இலங்கையில் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. தமக்குத்தேவையான ஏற்றுமதிப் பண்டங்களை உள்நாட்டில் இருந்து திரட்டிக் கொள்வதற்கும், கொண்டுவந்த வர்த்தகப் பொருட்களை உள்நாட்டில் விநியோகிப்பதற்கும், முஸ்லிம் வியாபாரிகள் நிறுவியிருந்த நிறுவனங்களைப் பரிபாலிப்பதற்கும் அவர்களுள் சிலர் இங்கு தொடர்ந்தும் தங்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறு தற்காலிகமாக தங்கும் காலத்தில், கடலோடித் திரவியம் தேடும் வர்த்தகர்கள் துறைமுக நகர்களில் வாழ்ந்த பெண்களை விவாகம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது.¹¹ இஸ்லாம் விபச்சாரத்தை முற்றாக தடை செய்து மீறுவோருக்கு கொடிய தண்டணையை விதித்து,¹² பலதார மணத்தை அனுமதித்திருந்தது.¹³ இவ்வனுமதியைப் பயன்படுத்தி, முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் துறைமுக நகர்களில் சுதேசப் பெண்களை விவாகம் புரிந்து வாழ்ந்தனர். இம்மரபு இலங்கையில் முஸ்லிம் சமூகம் ஒன்று உருவாகத் துணையாகியது.

தற்போது இலங்கைக் கரையோர நகர்களில் வாழும் சோனகர் என்றழைக்கப்படும் சுதேசிகள். அறபு வர்த்தகர்களின் வழித்தோன்றல்களே. அவர்கள் கலப்பற்ற அறபு இரத்தம் உடையவர்கள் அல்லர். அவர்கள் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் போதித்த இஸ்லாத்தைத் தழுவிய சுதேசிகளைத் திருமணம் புரிந்த அறபு வர்த்தகர்களின் வழித்தோன்றல்களே என்று கருத வேண்டியுள்ளது.¹⁴ ஈழத்து முஸ்லிம்களின் முன்னோர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, ஆரம்பகால முஸ்லிம் குடியேற்றவாசிகள் அறேபியரே என்றாலும், எண்ணிக்கையில் மிகச்சிலரேயாவர் என்று பேராசிரியர் கே.குணவர்தன குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁵ எஸ். அரசரத்தினம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவதும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்: நிச்சியமாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் அறேபியர் அல்லர். ஆரம்பகாலச் சிறிய அறபு வர்த்தகக் குடியேற்றங்களில் ஆண்களே அதிகமாக இருந்திருப்பர். இவர்கள் தம்முடன் தொடர்புடைய சிங்கள, தமிழ்ப் பெண்களை விவாகம் புரிந்தனர். இந்தியாவில் பலர் இஸ்லாத்தைத் தழுவியமை,

இத்தகைய கலப்புத் திருமணங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்திருந்திருக்கலாம்.¹⁶

ஆரம்பகால முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் ஐயத்துக்கு இடமின்றி அறேபிய ஆண்களைக் கொண்டே உருவாகியது என்று மேற்குறித்த மூன்று கூற்றுக்களும் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கதாகும். இத்தன்றி அறப்புப் பெண்களை விவாகம் செய்த சில அறேபிய முஸ்லிம்களும் இலங்கையில் குடியேறி இருந்தனர் என்று கருதக் கூடிய சில தகவல்களையும் வரலாற்றேடுகள் தந்துள்ளன.

உமையாக் கலீபா அப்துல் மலிக் பின் மர்வான் (கி.பி. 685-705), வலித் பின் அப்துல் மலிக் (கி.பி. 705 - 715) ஆகிய இருவரது ஆட்சிக் காலத்திலும் ஈராக்கின் கவர்னராகக் கடமையாற்றிய ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசபின் கொடுமைக்கு அஞ்சி, உமையாக்களின் அரசியல் எதிரிகளான ஹாசிமிக் கோத்திரத்தவர் சிலர் இலங்கையிற் குடியேறினர்¹⁷ என்ற மரபு வழிச் செய்தியொன்றை அலக்சான்டர் ஜோன்ஸ்டன் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

அறேபிய ஆட்சியாளர்களின் கொடுமைகளுக்கு அஞ்சி ஆண் பெண் இருபாலாரையும் உள்ளடக்கிய எகிப்தைச் சேர்ந்த அறேபிய முஸ்லிம்களில் 224 நபர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு குழுவினர் கி.பி. 875 இல் காயல் பட்டணத்தில் குடியேறிய வரலாறு ஒன்றை ஹாபிஸ் எம்.கே. செய்யது அஹ்மது தனது முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் எனும் நூலில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அதே ஆண்டில் பாண்டிய மன்னன் அவர்களுக்கு வழங்கிய செப்புப்பட்டயத்தின் மூலம் அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை ஓரளவு பெற முடிகிறது. இச்செப்புப்பட்டயம் சென்னை நாதனசாலையில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜோன்ஸ்டன் குறிப்பிடும் மரபு வழிக் கதையில் உண்மை இருக்க முடியும் என்று கருத இச்செப்புப் பட்டயம் தூண்டுகிறது. ஆட்சியாளர்கள் கொடுமைக்குப் பயந்து வெளியேறுவோர் தம் குடும்பத்துடன் வெளியேறினர் என்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

இலங்கை மன்னன் 2ஆம் தாதோபதிஸ்ஸ கி.பி. 700ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையிற் காலஞ் சென்ற அறேபிய வர்த்தகர்கள் சிலரின் விதவைகளையும், பெண்களையும் அறேபியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தான்.¹⁸ இவர்கள் பிரயாணம் செய்த கப்பலை கடற் கொள்ளைக்காரர்கள் சிலர் தைபல் (Daybal) அருகே கொண்டனர்து, அக்கப்பலில் சென்ற அறேபியப் பெண்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர், இவர்களுள் பனாய்பூக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் "ஓ ஹஜ்ஜாஜ் எனக்குதவுக" என்றழைப்பு விடுத்தாள்.¹⁹ மேற்குறித்த இரு சம்பவங்களும் அறப்பு முஸ்லிம்களைக் கொண்ட ஒரு குடியேற்றம் இலங்கையில் இருந்தது என்று கருத இடமளிக்கின்றன.

இலங்கையில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட இம்மாதர்கள், இந்நாட்டின் கதேசப் பெண்கள் எனில், தம் தந்தையர்களை அன்றேல் தம் கணவரை

இழந்த நிலையில் தமக்கு அறிமுகமும், பரிச்சயமும் இல்லாத வேற்று மொழி பேசும் தூரப் பிரதேசம் ஒன்றுக்குச் செல்ல விரும்பியிருக்கமாட்டார்கள். மாறாக, தமக்கு நன்கு பரிச்சயமான தாய் நாட்டுச் சூழலில் வாழ விரும்பியிருப்பர். இப்பெண்கள் தம் சமகால அறேபிய ஆட்சியாளர்களையும் நிருவாகிகளையும் அறிந்திருக்கின்றார்கள் என்பதும், அறேபிய மரபு முறையைப் பேணி, ஆபத்தல் உதவிக் கழைத்திருக்கின்றார்கள் என்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும். இந்நிகழ்ச்சி அறேபிய முஸ்லிம்கள் சிலர் தம் அறேபிய மனைவியருடன் இலங்கையில் குடிபதியாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று கருத இடமளிக்கிறது. அறபு முஸ்லிம்கள் தம் விவாகத்தின் போது பெண்ணின் இனத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது மேலே சுட்டியது போன்று, இஸ்லாத்தை ஏற்ற அறபு, அல்லது சுதேசப் பெண்களை விவாகம் புரிந்ததனாலேயே, தம் கலாச்சாரத் தனித்துவத்தைக் காக்கக் கூடிய ஒரு முஸ்லிம் சமூகம் இலங்கையில் உருவாக வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இத்தகைய முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள், பொதுவாக அறபுக் குடியேற்றங்கள் எனப்பட்டாலும், அவை பாரசீக, அறபு, எதியோப்பிய மக்களை உள்ளடக்கி இருந்தன. அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்று, அறபு மொழியைப் பேசியதால் அவர்கள் அறேபியர் எனப்பட்டனர்.

இதுகால வரை இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றிக் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுச் சான்றுகள் அறபு மொழியிலான கல்லறை நடுகற்களின் வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன. ஹிஜ்ரி 337 இல் பதிக்கப்பட்ட நடுகல் ஒன்றைக் கொழும்பு முஸ்லிம் மையவாடியிலிருந்து, டச்சு உத்தியோகத்தர் ஒருவர் கி.பி. 1787 இல் கண்டெடுத்தார். இதுவரை கிடைத்துள்ள கல்லறை நடுகற்களில் இதுவே காலத்தால் முந்தியது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமய மேம்பாட்டுக்குதவதற்காக அப்பாசிய கலீபாவால் கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்ட இப்னு பகாயாவின் ஞாபகார்த்தமாக இக்கல் நடப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள வாசகங்களின் படி, ஹிஜ்ரி 317 இல் பிறந்த காலித் பின் பகாயாவின் ஞாபகார்த்தமாக, இருபது வருடங்களின் பின் ஹிஜ்ரி 337 ரஹ் மாதம் பிறை ஐந்து திங்கட்கிழமை இக்கல் நடப்பட்டது என்று கொள்ள முடியும்.

இலங்கையில் குடியேறி வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் சமய அறிவையும், உணர்வையும் மேம்படுத்த, பக்தாத் கலீபா இப்னு பகாயாவைப் போதகராக அனுப்பினார் என்றும், தம் பணியை நிறைவேற்றும் போது, அவர் இங்கு காலமானார் என்ற செய்தியை கலீபா அறிந்ததன் பின் மற்ஹொருவரை இங்கு அனுப்பியிருப்பார் என்றும் அவரே இக்கல்லை நாட்டியிருப்பார் என்றும் கருத இடமுண்டு. அதனாலேயே பகாயா இறந்து இருபது வருடங்களின் பின் இக்கல் செதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஊகிக்கலாம். கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் கணிசமான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முஸ்லிம் குடியிருப்பொன்று இருந்தது என்பதனை இக்கல்வெட்டு நினைவுறுத்துகின்றது. பெரிய பிரித்தானியாவினதும், அயர்லாந்தினதும் அரச ஆசிய கழகத்திற்கு அலக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் அனுப்பிய அறிக்கையில் இக்கல் பற்றிய தகவல்களைக் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.²¹

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள புளியந்தீவில் கி.பி. 1920 இல் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்லறை நடுகல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வாசகங்கள் இஸ்லாமிய மரபைத் தழுவியுள்ளன. இறைவனைப் புகழ்ந்து, ஏகத்துவக் கோட்பாட்டை எடுத்தியம்பிய பின், "எல்லா ஆன்மாக்களும் மரணத்தை அனுபவித்தே தீரும்" என்ற (அல்குர்ஆனின் 3:185) வாக்கியம் இதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹிஜ்ரி 5-7 நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் வழக்கில் இருந்த கூபி எழுத்துருவிலான இக்கல்வெட்டு, எவரின் ஞாபகர்த்தமாக எழுதப்பட்டது என்ற தகவலைத் தரவில்லை. இரண்டாம் மகா யுத்த காலத்தில் திருகோணமலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்லறை நடுகல், (காழி) நீதிபதியாகக் கடமையாற்றிய அபீப் அப்துல்லாஹ் இபுனு அப்துர்றஹ்மான் இப்னு முஹம்மத் இப்னு யூஸூப் அல் அலவி என்பவரினது என்று கருத இடமுண்டு. இது ஹிஜ்ரி ஆறாம் நூற்றாண்டைச் (கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு) சேர்ந்தது எனக் கருதுவர். இதே பகுதியில் கிடைத்த மற்றொரு நடுகல், அலி அல் ஹாபியின் மகனான அமீத் பத்றுதீன் ஹுசைனின் மகளின் கல்லறையில் நடப்பட்டதாகும். அப்பெண் ஹிஜ்ரி 729 துல்க.தா மாதம் பிறை 17 திங்கட்கிழமை (கி.பி.1328) காலமானார் என்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது.²² இவை கி.பி. 10-14 ஆம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் இலங்கையிற் பரவலாக இருந்தன என்பதைச் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஹெம்மாதகமையில் உள்ள மடுல்போவைப் பள்ளி மையவாடியில் 1976 இல் கல்லறை நடுகற்கள் மூன்று கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்றில், அறபு எழுத்தில் ஹிஜ்ரி எனும் பதமும் 135 என்ற அறபு இலக்கமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றொன்றில் இப்னு மீரான் என்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கையாளப்பட்டுள்ள அறபு எழுத்துரு, பிற்பட்டகால எழுத்து வடிவைச் சேர்ந்தது. ஆதலால், இதில் குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டு பற்றி நன்கு ஆலோசிக்க வேண்டியுள்ளது. 135 என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ள எண்களில், இலக்கம் மூன்றின் கீழ் பெரியதொரு புள்ளி இடப்பட்டுள்ளது.²³ இதே எழுத்துருவில் ஹிஜ்ரி 1307 இல் (1909) கி.பி 1890 இல் கஷ்புற்றான் அன்கல்பின் ஜான் எனும் பெயரில் அறபு எழுத்திலான அறபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் முதல் இதழில் ஹிஜ்ரி 1307 ஐ எழுதும் போது (1909) என்று எழுதியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இலக்கம் மூன்றின் கீழுள்ள புள்ளியைப் புறக்கணித்து ஹிஜ்ரி 137 இல் (கி.பி 758) இலங்கையின் அறபுத்தமிழ் அச்சப் பிரதியொன்று வெளிவந்தது என்று நம்ப முடியாது என்பதால் மடுல்போவையில் கிடைத்த கல்லறை நடுகல்லும் ஹிஜ்ரி 1305 (கி.பி.1888) ஐக் குறிக்கின்றது என்று கொள்வதே பொருத்தம் எனலாம்.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் களுத்துறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேருவளையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் ஒருவர் இந்தியாவில் இருந்து நுண்ணிய புடைவை நெய்யும் கலையை அறிந்த நெசவாளர்

குழுவொன்றை சிங்கள மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இத்தீவிற்கு அழைத்து வந்து, அம்மன்னனிடம் சன்மானங்களைப் பெற்றுள்ளார். அம்மன்னன் இம் முஸ்லிமுக்கு உவந்தளித்த செம்பாலான பட்டயத்தின் நகல் ஒன்று தம்மிடம் இருப்பதாக அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் முன் குறிப்பிட்ட தமது அறிக்கையில் குறித்துள்ளதும் நோக்கத் தக்கதாகும்.

கொழும்புக்கு அண்மையில் உள்ள முதுராஜவேல எனும் இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதையலில் கிடைத்த நாணயங்களில் கி.பி. 705-715 காலகட்டத்தில் ஆட்சி செய்த கலீபா வலீதின் நாணயம் ஒன்றும் அப்பாசியக் கலீபா ஹாருன் அல் றஷீத் (கி.பி. 786-809) கி.பி. 796 இல் வெளியிட்ட நாணயம் ஒன்றும் கிடைத்துள்ளன. கி.பி. 11,12,13 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த அறுபு நாணயங்கள் நீர் கொழும்பு, வத்தளை, கம்பளை, சப்ரகமுவ, வெலகெதர முதலாம் பிரதேசங்களிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.²⁴ இவை அறேபியருக்கும் இலங்கையருக்கும் இடையே நடைபெற்ற வர்த்தகத் தொடர்புகளை மட்டுமன்றி அத்தொடர்புகள் ஏற்பட்ட காலங்கள் பற்றியும் இலங்கையின் ஆரம்பகால முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் பற்றியும் சில கருதுகோள்களையும் தகவல்களையும் தரவல்லன. கலீபா வலீத் கால நாணயங்கள் இங்கு கிடைத்திருப்பது கலீபா வலீதின் கவர்னராக ஈராக்கில் கடமையாற்றிய ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசுபின் கொடுமை தாங்காது இலங்கையில் ஹாசீமீக்களில் ஒரு குழுவினர் குடியேறினர் எனும் கருத்தை மேலும் வலுவடையச் செய்கின்றது.

கி.பி. ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் அறபுக்கடற் பிரயாணிகள் விட்டுச் சென்றுள்ள தகவலின் படி, அறேபியக் கடலின் கிழக்குப் பிரதேச ஏற்றிறக்குமதியில் மத்திய நிலையமாக மலையாளக் கரையில் உள்ள கொல்லம் எனும் துறைமுக நகர் அமைந்திருந்தது என்றறிய முடிகிறது. அங்கிருந்து வர்த்தகர்கள் இலங்கைக்கு வந்தனர். சிறு கப்பல்கள் மூலமாக பாக்கு நீரிணைக்கூடாக வங்காளக் குடாவின் கரையோரப் பிரதேசங்களை அடைந்தனர். அன்றேல், கொல்லம் துறைமுகத்தில் இருந்து இலங்கையின் தென்கரை யோரமாகச் சென்று மலாயாவைக் கடந்து சீனாவை அடைந்தனர்.²⁵ மேற்குறித்த இவ்விரு பாதைகளும் சென்ற இலங்கையின் கரையோர நகர்களில் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இத்தகு குடியிருப்புகளுள் கொழும்பு, பேருவளை, களுத்துறை, காலி, வெலிகாமம், மாத்தறை, திருகோணமலை, மன்னார், புத்தளம் என்பன குறிப்பிடத்தக்க வையாகும். இவை முற்றிலும் வர்த்தக நோக்கமாக அமைந்த குடியிருப்புக்களாகும். இவற்றை ஏற்படுத்த ஐரோப்பியரைப் போல முஸ்லிம்கள் ஒரு போதும் ஆயுத பலத்தைப் பிரயோகிக்கவில்லை. வர்த்தகம், சமயம் என்பவற்றால் தூண்டப்பெற்றே இக்குடியிருப்புக்கள் உருவாகின. சுதேசிகள் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு காட்டாமையும், அவர்களின் சமயப் பொறையும் முஸ்லிம்களின் இலங்கைக் குடியேற்றத்தை ஊக்குவித்தன. சுதேச மன்னர்களின் அரவணைப்பில் அவை வளம் பெற்றன.

இலங்கையின் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள்:

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் பின் அப்பாசிய ஆட்சி பெயரளவிலான ஓராட்சியாக இருந்தது. அவர்களின் கீழ் வளர்ந்த சிற்றரசுகளிடமே உண்மையான அதிகாரம் இருந்தது. தமக்கிடையே சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் போது அவற்றுக்கிடையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கேனும் அப்பாசிய கலீபா ஆற்றல் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆதலால், வெற்றி பெற்ற சிற்றரசனுக்கு தம் ஆசிர்வாதத்தை வழங்கி அச்சிற்றரசனின் ஆட்சியுரிமையை கலீபா அங்கீகரித்தார். இத்தகைய சிற்றரசர்கள் கலீபாவையும் மதிக்காமல் செயற்பட்டனர். நடைமுறையில் கலீபாவிடம் ஆட்சியதிகாரமோ, படை வலிமையோ இருக்கவில்லை. முஸ்லிம் உலகின் ஆன்மீகத் தலைமைத்துவம் மட்டுமே அவரிடம் எஞ்சியிருந்தது. இவ்வாறு, பலவீனமுற்றிருந்த அப்பாசிய கிலாபத்தை சிலுவை வீரர்கள் அடிக்கடி தாக்கி மேலும் பலவீனப்படுத்தினர். கிழக்கே துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்த மங்கோலிய அரசு, கி.பி. 1258 இல் அப்பாசியத் தலைநகரான பக்தாதத்தைக் கைப்பற்றி கலீபாவையும் வாளுக்கிரையாக்கியது. அதுமுதல் அப்பாசிய கலீபாவின் பெயரளவிலான ஆட்சியும் ஒழிந்து, முஸ்லிம் உலகில் தனித்தனி அரசுகள் தோன்றி, ஒன்றுடன் ஒன்று நெருக்கமான உறவின்றி வளர்ந்தன. பாரசீகம், எகிப்து, யெமன் பகுதிகளில் தோன்றி வளர்ந்த இத்தகைய அரசுகள் கீழைத்தேய நாடுகளுடனான தொடர்புகளை அதிகரிக்க முயற்சித்தன. இதன் காரணமாக முஸ்லிம் உலகின் கீழைத்தேயங்களுடனான அரசியல், வர்த்தக, தொடர்பின் தன்மை மாற்றத்துக்குள்ளாகியது.

கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தென் இந்தியக் கரைகளிற் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் பாண்டிய அரசின் கீழ் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்தனர். இக்கால முதல் இலங்கையுடனான இவர்களது வர்த்தகக் கலாச்சாரத் தொடர்புகள் துரிதமாக அதிகரித்தன. இதனால், தென் இந்தியக் கரையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் தம் வர்த்தக நலன்களைப் பேணவும், கலாச்சாரத் தொடர்புகளை வலுவடையச் செய்யவும், இலங்கையில் குடியேறினர் எனக் கருத இடமுண்டு. அவர்களின் இலங்கையுடனான வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியும் இருகரைகளுக்கும் இடையிலான தூரத்தின் குறுக்கமும், இருகரைகளினதும் துறைமுக நகர்களில் முஸ்லிம்கள் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தமையும் இந்தியக் கரையில் இஸ்லாத்தை ஏற்றோரின் தொகை அதிகரித்தமையும். இந்தியக் கரையோர நகர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் வந்து குடியேறத் துணை செய்தன. இதனால் இந்தியக் கரையில் இருந்து முஸ்லிம்கள் தொடர்ந்து வந்து இலங்கையில் குடியேறுவராயினர்.²³¹ இது பற்றி எம்.சீ. சித்திலெவ்வை குறிப்பிடும் போது,

"... 1200 வருடத்துக்கு முன் அறியிகள் இலங்கைக்கு வந்து காலி முதல் வேருவளை வரையிலும் குடியிருந்து வியாபாரம் செய்தார்கள்...

இப்படி இருக்கும் போது தென் இந்தியாவில் இருக்கின்ற நாஷூர், காரைக்கால், தொண்டி, காயற்பட்டணம் முதலிய ஊர்களில் இருந்து இஸ்லாமானவர்களும் வியாபாரம் செய்வதற்காக வந்து குடியேறினார்கள். பின்பு அந்த அறேபியர்களுடைய சந்ததியர்களும் தெற்கேயிருந்து வந்தவர்களும் வித்தியாசம் அறியக்கூடாத விதமாகக் கலந்துவிட்டார்கள்²⁵

என்று குறித்துள்ளார். இது அறேபியரின் சந்ததியினரும் தென் இந்திய முஸ்லிம்களின் சந்ததியினரும் இரண்டறக் கலந்து, இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் வளர்ந்துள்ளது என்பதைக் காண்பிக்கிறது. இதன் காரணமாக கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றம் தனி அறபுக் குடியேற்றம் எனும் பண்பை இழந்து அறபு இந்தியக் குடியேற்றம் எனும் தன்மையைப் பெறலாயிற்று.²⁶

ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உள்நாட்டு விளைபொருட்களைத் திரட்டுவதற்காகவும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உள்நாட்டில் விநியோகிப்பதற்காகவும், இலங்கையிற் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் துறைமுக நகர்களை அடுத்துள்ள பகுதிகளிலும், உள்நாட்டின் ஓரிரு நகரங்களிலும் இக்காலப் பகுதியில் குடியேறலாயினர். சுதேசிகளின் கலாச்சாரத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட கலாச்சாரத்தை முஸ்லிம்கள் பின்பற்றியமை அவர்களின் உள்நாட்டுக் குடியேற்றத்திற்கு இடைஞ்சலாக இருந்த போதும், சுதேச மன்னர்களின் சினேக பூர்வமான வரவேற்பும், முஸ்லிம் ஆன்மீக ஞானிகள் பொது மக்களிடம் பெற்றுக் கொண்ட மதிப்பும், கௌரவமும் அவர்களின் உள்நாட்டுக் குடியேற்றத்திற்கு உதவின. சுதேச மன்னர்கள் தம் பாதுகாப்புக் கருதித் தலைநகர்களை உள்நாட்டின் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு மாற்றிக் கொண்ட போது, அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம் வர்த்தகர்களும், தம் வர்த்தக நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக உள்நாட்டுத் தலைநகர்களிலும் குடியேறினர் எனக் கருத இடமுண்டு.

தென் இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களின் அதிகரித்த வர்த்தக, கலாச்சாரத் தொடர்புகளின் காரணமாக, இக்கால இலங்கையின் கரையோரங்களில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் பல வளர்ச்சி கண்டன. குருநாகல் போன்ற உள்நாட்டுப் பகுதிகளிலும் இத்தகு குடியேற்றங்களும் உருவாகின. பொலன்னறுவையில் இருந்த மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவை வெற்றி கண்டு குருநாகலில் கி.பி. 1325 வரை ஆட்சி செய்த இரண்டாம் புவனேகபாகுவின் மகன் வஸ்துஹிமி ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணுக்குப் பிறந்தவனாவான். மதகெடிய குமாரி எனப்பட்ட அம்முஸ்லிம் பெண் அஸ்வத்தம எனும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவள்.²⁷ அவள் தன் மகன் வஸ்து ஹிமியை ஒரு முஸ்லிமாகவே வளர்த்திருப்பான். தன் தந்தையின் பின், ஆட்சிபீடமேறிய பின்பும் அவன் முஸ்லிமாகவே வாழ்ந்திருப்பான், அதனைச் சகியாததாலேயே அரசநிருவாகத்தின் உயர் மட்டக் குழாமினர் சதி செய்து அவனைக் கொலை

செய்தனர் எனலாம். அவன் கொலை செய்யப்பட்ட இடத்தில் ஒரு சமாதிகட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்தை ஒரு புன்னியத்தலமாக இன்றும் முஸ்லிம்களும், மற்றையோரும் கருதி வருகின்றனர். அவ்விடத்தின் பரிபாலனம் இன்றுவரை முஸ்லிம்கள் வசமேயிருக்கின்றது. இது கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் முஸ்லிம்கள் குருநாகலில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும், ஆட்சியாளர்கள் விவாக உறவு கொள்ளத்தக்க உயர் குடும்பத்தவராக அவர்கள் மதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதனையும் சுட்டிக்காட்டு கின்றது. தனது எதிரியான புவனேகபாகுவின் ஆதரவாளர்கள் பொலன்னறுவையில் தனக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடும் என்று கருதியமை மட்டுமல்லாது, யாழ்ப்பாண அரசின் எதிர்ப்புக்கும், பாண்டிய அரசின் பகைமைக்கும் அஞ்சி பொலன்னறு வையில் இருந்த இராசதானியைக் குருநாகலுக்கு முதலாம் புவனேகபாகு மாற்றியிருக்க முடியும். அவ்வாறமையும் எனின், உள்ளூர் முஸ்லிம் பிரமுகர்களிடம் இருந்தும், வெளிநாட்டு முஸ்லிம் வர்த்தகர்களிடம் இருந்தும் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முகத்தால், முஸ்லிம் பெண் பெற்றெடுத்த அடுத்த வாரிசாகிய தன் மகனை முஸ்லிமாக வாழ மன்னன் அனுமதித்தான் என்றும் கருத இடமுண்டு.

கி.பி. 1344 இல் இலங்கையைத் தரிசித்த இப்னு பதூதா விட்டுச் சென்றுள்ள குறிப்புகள் குருநாகலில் முஸ்லிம்கள் கணிசமாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. அங்கு சேகு உதுரான் சீராதியின் பள்ளி இருந்ததாகவும், அதன் "சேகு" பாவாத மலையைத் தரிசிக்கச் செல்வோருக்கு வழிகாட்டினார் என்றும், அப்பணியில் அவருக்கு அவரது பிள்ளைகளும், மற்றும் சிறுவர்களும் உதவினார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁸ பள்ளிகளில் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், பள்ளிகளைப் பரிபாலிப்பதற்கும் போதியளவு மக்கள் வாழும் இடங்களிலேயே முஸ்லிம்கள் பள்ளிகளை அமைப்பர். குருநாகலில் பள்ளி ஒன்று இருந்தது என்ற இப்னு பதூதாவின் கூற்று, அங்கு அதனைப் பரிபாலிக்கப் போதியதான முஸ்லிம் குடிசனத் தொகுதியொன்று இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், சிங்கள அரசியல் ஆதிக்கத்தின் மத்தியத் தலமாகக் கம்பளை இருந்தமையால், இப்னு பதூதா "குணாகர்" என்று குறிப்பிட்ட நகர் குருநாகலாக அல்லாது, கம்பளையாக இருக்க முடியும் என எஸ். பத்மநாதன் கருதுகிறார்.²⁹ இக்கருத்தை ஏற்கும் இடத்து, துறைமுக நகர்களில் இருந்து மிகவும் தூரத்தில் உள்ள மத்திய மலைநாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய கம்பளையில், பள்ளியுடன் கூடிய முஸ்லிம் சமூகம் ஒன்று இருந்தது என்று கருத இடமுண்டு. கி.பி. 1265 - 1282 காலத்தைச் சேர்ந்த பாரசீக நாணயம் ஒன்று கம்பளையில் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளமை,³⁰ இப்னு பதூதா வருவதற்கு முன்பு முஸ்லிம்கள் கம்பளையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் உணர்த்துகின்றது.

கொழும்பு, காலி, மஹதித்த போன்ற பழைய துறைமுகங்களுள் ஒன்றாக வெலிகமை கருதப்படுகின்றது. முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் (கி.பி. 1153 - 1186), இங்கு வளம் படைத்த வர்த்தகர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்தார்கள் என்று குளவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது.³¹ கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு முதல் முஸ்லிம்களின் கீழைத்தேய வர்த்தகம் சிறப்புற்று விளங்கியதாலும், இலங்கையில் தென்கரையோரமாகச் சீனா வரை சென்ற வர்த்தகப் பாதையில் வெலிகமை இருந்ததாலும், இக்காலத்தில் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த வர்த்தகர்கள் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்படும் வர்த்தகர்கள் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களாவர் என்று கொள்வது பொருந்தும். 6 ஆம் புலனேகபாகுவைக்கு எதிராக, கி.பி. 1470-1471 இல் ஒரு கிளர்ச்சி பஸ்துன் கோரளையில் எழுந்தது. இக்கிளர்ச்சிக்குச் சிறிவர்தன பதிராஜாவும், வெலிகமையில் வாழ்ந்த குராகம பிரபுவும் தலைமை தாங்கினர். மன்னின் சகோதரன் அம்பலுகமை வெலிகமையைக் கடுமையாக தாக்கியபோதும், குராகம பிரபுவை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. ஆதலால், அவன் குராகம பிரபுடன் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வரவேண்டி ஏற்பட்டது. இப்பிரபு ஒரு முஸ்லிம் என்று கருதப்படுகின்றார்.³² தம்பதேனிய ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்து, கொழும்பிலும் ஏனைய துறைமுகங்களிலும் அறபுக் குடியேற்றங்கள் இருந்தன என்ற பரள விதாரணையின் கூற்றும் இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

இலங்கையில் சிறந்தரக மாணிக்கக் கற்கள் கிடைத்ததால், இத்தீவை அறேபியர் இரத்தினத் துவீபம் (ஐதீர்துல் யாகூத்) என்றழைத்தனர். மாணிக்கக் கற்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர்கள் அடிக்கடி இலங்கைக்கு வந்தனர். உலகச் சந்தைக்கு இலங்கையின் மாணிக்கக் கற்களை அவர்கள் வழங்கினர். சிறந்தரக இரத்தினக்கற்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, அவை விளையும் இரத்தினபுரி முதலாம் பகுதிகட்குச் சென்றனர். இரத்தினக்கல் வர்த்தகர்கள் மட்டுமன்றி, பாவாத மலையைத் தரிசிக்கச் செல்லும் யாத்திரிகர்களும் இரத்தினபுரிப் பகுதியைத் தரிசிப்பதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டனர். இந்த யாத்திரிகர்கள் பாவாதமலையைத் தரிசித்து மீளும்போதே, இரத்தினபுரியைத் தரிசித்தனர். கி.பி. 982 இல் மரணித்த "அபுஅப்துல்லாஹ் இப்னல் கயீப்" எனும் பாரசீக் ஞானி, தமது அதிசய ஆற்றல்களால், சுதேசிகளின் பக்தி சார்ந்த கௌரவத்தைப் பெற்று, பாவாதமலைக்குச் செல்லும் முதல் பிரயாணிகள் குழுவை வழிநடாத்தினார்.³³ இதிலிருந்து பாவாதமலைக்குச் சென்று திரும்பும் வழிகளில் தங்கிச் செல்ல நேரும் இடங்களில் முஸ்லிம்கள் சிலர் வதியலாயினர். இப்பனு பதூதா பாவாத மலையைத் தரிசித்து, இரத்தினபுரி, தெவுந்தரையூடாக மீளும் போது, முஸ்லிம் குடிமக்களை அவர் சந்தித்துள்ளார் என்பதை, அவரது பிரயாண நூல் காட்டுகின்றது. அவர் காலியை அடைந்ததையும் அங்கு முஸ்லிம்கள் குடியிருந்ததையும் அவர் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கையின் தென் முனையில் உள்ள காலி நகர், கப்பல்கள் தங்குமிடமாகப் புகழ்பெற்றிருந்தது. முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் கீழைத்தேய வர்த்தகத்தில் பங்கெடுத்த கால முதல் காலியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்று கருத முடியும், எனினும் முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகாலக் காலிக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்தில. இப்போது பதூதா 14ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் காலியைத் தரிசித்த போது, முஸ்லிம்கள் அங்கு குடிபதிகளாக இருந்தனர் என்ற தகவலையும், காலியில் வாழ்ந்த கப்பற் தலைவனான "நாகூதா" இப்றாகீம் தமது வீட்டில் அவருக்கு விருந்தளித்தார் என்ற தகவலையும் அவர் தமது நூலில் குறித்துள்ளார்³⁴ போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வர முன்பு, காலி வர்த்தகர்கள் நிறைந்த ஒரு துறைமுக நகராக இருந்தது.³⁵ சீனக் கப்பற் தலைவன் "செங்ஹோ" கி.பி 1410 இல் காலியில் விட்டுச் சென்றுள்ள சீனம், தமிழ், பாரசீகம் எனும் மும்மொழியிலான கல் வெட்டு, காலியின் முஸ்லிம் குடியேற்றம் பற்றிய சில தகவல்களைப் பெற உதவுகிறது. அதன் தமிழ் பாரசீக வசனங்கள் சிதைந்துள்ளதால், அவற்றின் கருத்தைத் தெளிவாகப் பெற முடியாதுள்ளது. இவ்விரு மொழிகளிலுமான சிதைந்த இவ்வசனங்கள் சீன மொழி வாசகங்களின் மொழி பெயர்ப்பே என பி. டப்லிவ். பெரேரா என்பவர் கருதுகின்றார். இந்திய முஸ்லிம் கல்வெட்டுச் சாதனங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த புலமை படைத்த ஜே. ஹோரோவிட்ஸ் என்பவர், இக் கல்வெட்டின் பாரசீக வாசகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது பின்வருமாறு வரைந்துள்ளார்.

"..... இக்கல்வெட்டு பாரசீக மொழியிலானது. இது, குறித்த சில பிரதேசங்கள் பற்றிய சட்டபூர்வமான ஆவணம் எனலாம். சில வேளைகளில் அதன் எல்லைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம். அப்பிரதேசத்தை "வக்பு" செய்தமை பற்றி, அல்லது அந்த "வக்பு" சொத்தை விற்றமை பற்றிக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம்....."³⁵

பௌத்த வழிபாட்டுத்தலம் ஒன்றிற்கு வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்புப் பொருட்களின் அட்டவணை ஒன்று, சீன மொழி வாசகங்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஈ.டபிள்யு. பெரேராவின் கருத்துப்படி, இதன் மொழி பெயர்ப்பே பாரசீக மொழியில் வழங்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொண்டால் அங்கிருந்த முஸ்லிம் பள்ளிவாயலுக்கும் வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்புகளின் அட்டவணை என்று இதனைக் கருத வேண்டியுள்ளது. ஜே. ஹோரோவிட்ஸ் குறிப்பிடுவது போல அங்கிருந்த முஸ்லிம் பள்ளியின் வருவாய்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் பற்றிப் பேசுகிறது எனக் கொண்டால், அங்கு சீன வர்த்தகர்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட முடியாத அளவு முக்கியத்துவம் பெற்ற முஸ்லிம் பள்ளியும், அதைச் சூழ முஸ்லிம் குடியிருப்பும் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்தன என்று கருதுதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் முதற்கண் குடியேறிய இடம் பேருவளை எனப்பட்டாலும், அதனை நிறுவுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. எனினும், கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் அங்கு முஸ்லிம்கள் குடியிருந்தார்கள் என்று கருத இடமுண்டு. பேருவளையில் உள்ள பழைய மையவாடியில் இருந்து ஹிஜ்ரி 331 (கி.பி. 1031) என்ற திகதியிடப்பட்ட கல்லறை நடுகல் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதென 1906.10.15ஆம் திகதியின் "டைம்ஸ் ஒப் சிலோன்" பத்திரிகை செய்தி ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.³⁶ கி.பி. 1010 இல் பேருவளையில் வாழ்ந்த பெரிய முதலிமரைக்காயருக்குச் செம்புப் பட்டயம் ஒன்றை இலங்கை மன்னன் ஒருவன் வழங்கியுள்ளான் என்று அலெக்ஸ்சான்டர் ஜோன்ஸ்டன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁷ எனினும், எஸ்.ஏ. இமாம் அவர்கள் கி.பி. 815 இல் இலங்கையைத் தரிசித்த சுலைமான் தாஜிர் முதல், கி.பி. 1344 இல் தரிசித்த இப்னு பதாதா வரையிலான எந்தவோர் அறப்புப் பிரயாணியும் பேருவளை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்றும், காலியில் இருந்து மேற்குக் கரையோரமாகப் புத்தளம் வரை இப்னு பதாதா பிரயாணம் செய்த போது, பேருவளையில் முஸ்லிம் குடியேற்றம் இருந்திருப்பின், அதனைக் குறிப்பிடாமல் விட்டது ஏன் என்றும் வினவியுள்ளார்.³⁸ இது ஒரு நியாயமான கேள்வியே என்றாலும், அவர் குறிப்பிடாது விட்டமை, அங்கு ஒரு முஸ்லிம் குடியேற்றம் இருக்கவில்லை என்பதை நிறுவப் போதிய ஆதாரமாகாது. இப்னு பதாதா தரிசித்து ஐந்து வருடங்களின் பின், கி.பி. 1350 இல் ஜோன்டிமரிக் நொயிலி எனும் இத்தாலிய கடற் பிரயாணி சீனாவிலிருந்து மீண்டு செல்லும் வழியில், புயலில் சிக்குண்டு பேருவளைத் துறைமுகத்தை அடைந்தார். அங்கே கோயாஜான் எனும் கொடிய முஸ்லிம் ஒருவன் ஆதிக்கம் செலுத்தினான். சட்டபூர்வமான ஆட்சியாளனை அவன் புறக்கணித்தான்; அவன் பெரும் செல்வமுடையவன்; அதன் வலிமையால் அப்பகுதியைத் தன்வசப்படுத்தி இருந்தான். அவன், தான் பிரயாணம் செய்த கப்பலில் இருந்த விலை மதிப்புள்ள பண்டங்களையும் சூறையாடிக் கொண்டான் என்றும் மரிக் நொயிலி குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁹

இப்னு பதாதாவுக்கு வழிகாட்டியாகச் சென்ற காலியைச் சேர்ந்த கப்பற் தலைவன் நாகூதா இப்றாகீம் கோயாஜானினால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை உணர்ந்து பேருவளைக்கு இப்னு பதாதாவைக் கூட்டிச் செல்லாது, நேராகக் கொழும்புக்குச் செல்ல வழிகாட்டியிருப்பார் என்று கருதுவதும் பிழையல்ல. மரிக் நொயிலி குறிப்பிடுவது போன்ற ஆதிக்க நிலையை, கோயாஜானினால் சில வருடங்களில் ஏற்படுத்திவிடுவது சாத்தியமில்லை. இதனால், இப்னு பதாதாவின் வருகைக்கு முன்பும் முஸ்லிம்கள் பேருவளையில் குடியேறியிருந்தனர் என்றே கருதுதல் வேண்டும்.

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிங்கள "சந்தேச" காவியங்கள் பேருவளை முஸ்லிம்கள் பற்றிக் குறித்துள்ளமை நோக்கத் தக்கதாகும். கோகில சந்தேசம், கிராசந்தேசம் எனும் இரு கவிதை நூல்களும் பேருவளையின் சோனகப் பெண்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன.⁴⁰ சிங்கள இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் காட்டி வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கப்பல்கள்

அடிக்கடி வந்து சென்ற ஒரு வர்த்தக நிலையமாக பேருவளை இருந்தது என்று சிறிமா கிறிபமுன குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴¹ இவை முஸ்லிம்கள் கணிசமான அளவில் அப்பகுதியில் குடியிருந்தார்கள் என்பதை உணர்த்துகின்றன. பேருவளைக்கு அருகில் உள்ள அளுத்தகம், மக்கன், களுத்துறை பகுதிகளிலும் முஸ்லிம்கள் வியாபித்திருந்தனர் என்றும் கருத வேண்டியுள்ளது.

கொழும்பு, புத்தளம், மன்னார் பகுதிகளிலும், யாழ்ப்பாணத் துறைமுக நகர்களிலும் போத்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்பு முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இருந்தன. இந்நகர்களில் அவர்கள் செல்வாக்குடனும் வாழ்ந்தனர். தம்பதெனிய, கோட்டைக் காலப் பகுதியில், கொழும்பிலும் ஏனைய துறைமுகங்களிலும் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இருந்தன. கோட்டை இராச்சியத்தின் தோற்றத்துக்கு முன்பே சில துறைமுக நகர்கள் முஸ்லிம்களின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்தன என்றும், சிங்களத் தலைநகரில் பள்ளிகளைக் கட்ட முஸ்லிம்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது என்றும் பி.ஜே. பெரேரா குறிப்பிடுகின்றார்.⁴²

"இப்பனு பதாதா கொழும்பை அடைந்த காலை, 500 அபீசீனிய வீரர்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்தின் வர்த்தகர்களுக்கான பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்தியமை பற்றிக் குறித்துள்ளார்."⁴³

கொழும்பில் முஸ்லிம் குடியேற்றவாசிகளும், வர்த்தகர்களும் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தனர் என்பதையே இது காட்டுகிறது.

இக்காலை இலங்கைத் துறைமுக நகர்களில் குடியேறியவர்களுட் பெரும்பாலோர் மலபார், மலபர் கரைகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களாவர். அக்குடியேற்றங்களின் அமைப்பும், சுதேச மக்களுடனான உறவும் கள்ளிக் கோட்டையில் நிலவிய குடியேற்ற அமைப்பையும் அரச உறவையும் ஒத்திருந்தன.⁴⁴ தென் இந்திய வர்த்தகச் சமூகங்களின் பண்புகள் பற்றி எஸ். பத்மநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"அவை சுயநிர்ணய உரிமையுடைய சமூகங்கள், விஷேட சலுகைகளையும் அவை அனுபவித்தன, வரிச்சலுகைகளையும் கொண்டிருந்தன. இவ்வகையில் இவை மத்திய கால ஐரோப்பாவின் சுதந்திர நகர்களை நிகர்த்திருந்தன. வர்த்தக வகுப்பினரால் பரிபாலிக்கப்பட்ட தனி நிருவாக அலகுகளாக அவை பெரும்பாலும் இருந்தன. வர்த்தக சமூகங்களே பொதுப் பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டிருந்தன. தமக்கிடையில் தோன்றும் பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்வதற்கும், வரிகளை அறவிட்டுக் கொள்வதற்கும் ஏற்ற ஒழுங்குகளை அச் சமூகங்கள் செய்து கொண்டிருந்தன."⁴⁵

இலங்கையின் கரையோர நகர்களில் இருந்த முஸ்லிம் குடியேற்றங்களிலும் அத்தகைய பண்புகள் இருந்தமையை அவதானிக்க

முடியும். தென் இலங்கையின் துறைமுகங்கள் இந்த அறபு வர்த்தக சமூகத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டிருந்தன. அச்சமூகத்தின் தலைவர் அரசின் பிரதிநிதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் சுங்க வரியை அறவிட்டதுடன், சுப்பற் போக்குவரத்தையும் மேற்பார்வை செய்தார்.⁴⁶ பேருவளையில் கோயாஜானினதும் கொழும்பில் ஜலஸ்தியினதும் செயற்பாடுகள் இதனை நிறுவுகின்றன.

பௌத்த, முஸ்லிம், யூத, கிறிஸ்தவ இனங்கள் ஒவ்வொன்றுக்காகவும் அவரவர்களைச் சேர்ந்த நான்கு அமைச்சர்கள் சிங்கள மன்னரிடம் இருந்தனர் என்று இதரிசி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் அத்தகையவர்கள் உண்மையில் அமைச்சர்களாவன்றி, இலங்கையிற் குடியிருந்த அந்நிய இனத்தவர்களிடையே எழுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் வெளிநாட்டு வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தராக இருக்க முடியும்.⁴⁷ என பி.ஜே. பெரேரா குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். பி.ஜே. பெரேரா முன்வைக்கும் இக்கருத்து, துறைமுக நகர்களில் இருந்த முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் தமது பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தன என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றங்களில், இக்காலை தென் இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தக சமூகங்களில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் கணிசமான அளவில் இருந்தார்கள். அவர்கள் இங்கும் தென் இந்திய முஸ்லிம் சமூகத்தின் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றினார்கள். பொருள் வளமும், அறபு வர்த்தகர்களிடையே செல்வாக்குமுடைய முஸ்லிம் தலைவர்கள், தென் இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களிடையில் இருந்தனர். ஆட்சியாளர்களின் தேவைகளை வழங்கவும், நாட்டின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நல்ல சந்தை விலைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் அவர்கள் சக்தி பெற்றிருந்தனர். இதனால் அரசு அவர்கள் மீது தன் அதிகாரத்தைச் செலுத்த முயற்சிக்கவில்லை. இதனால், அந்த முஸ்லிம் சமூகம் தன்னைத் தானே பரிபாலித்து, தன் சொந்தச் சட்டங்களையும், மரபுகளையும் பேணிக் கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்நடைமுறையை இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் சற்றுத் தளர்ந்த நிலையில் பின்பற்றியது என்று கருத இடமுண்டு. தமக்கிடையே தோன்றும் பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளும் பண்பை நீண்ட காலமாக இலங்கையின் அறபு வர்த்தகச் சமூகமும் கொண்டிருந்தது. அறபு மாலுமிகளுக்காக நிருணயிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகள் ஓரட்டவணையில் எழுதப்பட்டு இருந்தன.⁴⁸ அவற்றை மாலுமிகள் நன்கு அறிந்திருந்தனர் எனும் கூற்று, இவ்வர்த்தக சமூகம் குறித்த சில சட்ட விதிகளைச் சென்ற இடமெல்லாம் கடைப்பிடித்தது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இக்காலை இத்தீவில் நிலவிய அரசியற் சூழலும் குடியேறிய சமூகங்கள் சுயமாக இயங்க உதவின. வடக்கிலிருந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் கெடுபிடிகள், தெற்கிலிருந்த சிங்கள அரசின் இயலாமை என்பன, துறைமுக நகர்களில் முஸ்லிம்கள் தம் சொந்தப் பாதுகாப்பு அமைப்பை ஏற்படுத்த ஊக்குவித்திருக்கும் எனலாம். இலங்கையில்

வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அரசுடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தனர்; அரசுக்கு ஆலோசனைகளையும் நல்கினர்; அரசின் தூதுவர்களாகவும் வெளிநாட்டுக்குச் சென்று வந்தனர்; நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் வாழ்வில் பங்கு கொண்டிருந்தனர். இவர்களின் தூண்டுதலாலேயே இலங்கை மன்னன் ஒரு தூதுக் குழுவை கி.பி. 1283 இல் எகிப்துக்கு அனுப்பி வைத்தான். இத்தூதுக் குழுவுக்கு தலைமை தாங்கியவர் அபு உதுமான் எனும் முஸ்லிம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எகிப்துக்கு இத்தூதுக் குழுவை அனுப்பிய காலை காணப்பட்ட இலங்கையின் அரசியல், பொருளியல் பின்னணியை அறிவது, இந்நிகழ்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை அறிவதற்கு உதவும். இலங்கையின் வடபகுதியில் ஆட்சி புரிந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தியினதும், தென் இந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்த பாண்டியர்களினதும் பகைமையையும், அச்சுறுத்தலையும் சிங்கள அரசு இக்காலை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. புத்தளம் முதலாம் துறைமுக நகர்களின் ஆதிக்கம் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் வசம் இருந்ததால், இலங்கையின் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் அவன் கணிசமான பங்கு வகித்தான். அவன்ிடம் வர்த்தகக் கப்பல்கள் இருந்தன. அவை வர்த்தகத்திற்கும் கடற்கொள்ளைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. புத்தளத் துறைமுகத்தினூடாக கறுவா வர்த்தகத்தில் அவன் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் இவ்வர்த்தகச் செல்வாக்கு சிங்கள அரசின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப் படுவதற்கான ஒரு காரணியாக இருந்தது. பொலன்னறுவையின் வீழ்ச்சியுடன் நீர்ப்பாசன வேலைகள் ஸ்தம்பிதமாகியதாலும், மக்கள் அப்பகுதியில் இருந்து வெளியேறியதாலும், தானிய விளைச்சல் குறைந்திருந்தது. இவ்விழப்பை ஈடு செய்து பொருளாதாரப் பலத்தை நிலைப்படுத்த ஈரவலயப் பகுதியில் விளையும் வாசனைத் திரவியங்களின் ஏற்றுமதியை நம்பியிருக்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறான அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு உட்பட்டிருந்த இலங்கை அரசு பலமிக்க வெளிநாட்டு அரசு ஒன்றுடன் அரசியல் வர்த்தக உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்புவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. இதனாலேயே கி.பி 1283 இல் இலங்கையில் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் பங்குவகித்த முஸ்லிம்களில் ஒருவரை எகிப்திற்குத் தூதுவராக இலங்கை அரசு அனுப்பியது. அவர் கொண்டு சென்ற கடிதத்தில் இரு நாடுகளுக்கும்ிடையில் தூதுவர்களை பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளுவது பற்றியும், இலங்கையில் கிடைக்கும் வர்த்தகப் பண்டங்கள் பற்றியும், கட்டுப்பாடு இன்றிச் சுதந்திரமாக இந்நாட்டில் வர்த்தகம் செய்வதற்கு இருக்கும் வாய்ப்பு பற்றியும் குறித்திருந்ததுடன் எகிப்தின் சுல்தான் மீது தான் கொண்ட அன்பின் காரணமாகத் தன்னுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதற்கு வந்த யேமன் பிரதேசத் தூதுக் கோஷ்டியைத் தான் திருப்பி அனுப்பியதாகவும், இலங்கை மன்னன் குறிப்பிட்டு இருந்தான்.

வாசனைத் திரவியங்களின் ஏற்றுமதியில் சிங்கள அரசின் பொருளாதாரம் தங்கியிருந்த ஒரு காலத்தில் கிடைக்கும் வர்த்தக

வாய்ப்புக்களைக் கூட்டிக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்வதை விடுத்து, யெமனின் தூதுவர்களைத் திருப்பியனுப்பியதேன் என்ற வினாவும் எழுகின்றது. ஸ்பெயின், சிசிலி எனும் இரு நாடுகளுடனும் எகிப்து சில வருடங்களுக்கு முன்பு வர்த்தக உடன் படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டு, தனது வர்த்தக வாய்ப்புகளைப் பெருக்கியிருந்தது. இதனால், எகிப்துடன் நேரடி வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவது அதிக இலாபம் தரும் என்பதையும், மங்கோலியப் படை எடுப்பைத் தடுத்து நிறுத்தி அரசியல் ரீதியிலான ஒரு ஸ்திர நிலையில் அந்த நாடு இருந்ததையும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறிந்திருந்தனர். அத்துடன் யெமன் முஸ்லிம்களைப் போலல்லாது, இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களும், எகிப்திய முஸ்லிம்களும் இமாம் சாபி கோவை செய்த சட்டத் தொகுப்பு நூலைப் பின்பற்றி வந்ததால், இலங்கையின் வர்த்தக உறவை எகிப்துடன் வலுவடையச் செய்ய இலங்கை முஸ்லிம்கள் விரும்பியிருக்க முடியும். யெமனுடன் உறவு கொள்வதைத் தவிர்க்கச் செய்து எகிப்துக்குள் தமது தலைமையில் இலங்கையில் இருந்து ஒரு நட்புறவைத் தூதுக் குழுவை அழைத்துச் செல்லுமளவு இலங்கை முஸ்லிம்கள் சிங்கள மன்னர்களிடத்துச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை இந்நிகழ்ச்சி காட்டுகின்றது. ஐரோப்பியர் இந்நாட்டுக்கு வரும் வரை முஸ்லிம்களுள் சிலர் இத்தீவின் உட்புற நகர்களில் குடியேறியிருந்தாலும், பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் கரையோரத் துறைமுக நகர்களிலேயே வசித்தனர். துறைமுக நகர முஸ்லிம்கள் முற்றிலும் ஒரு வர்த்தக சமூகத்தினராக இருந்தனர்.⁵¹ அவர்கள் சுதேசிகளுடன் வர்த்தக உறவைக் கொண்டிருந்த போதும், சுதேச கலாசாரச் செல்வாக்கால் கவரப்படாது, தமது தனித்துவத்தைப் பேணி வாழ்ந்தனர். ஐரோப்பியர் வருகையின் பின்னரே முஸ்லிம்கள் உள்நாட்டில் பரந்த அளவில் குடியேறினர். போத்துக்கீசரின் நெருக்குதலும், கண்டியரசின் அரவணைப்பும் அதற்குத் துணையாயின.

ஐரோப்பியர் காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்கள்:

கி.பி 1505 இல் போத்துக்கீசர் இலங்கையை அடைந்தபோது, தமது கீழைத்தேய வர்த்தகத்துக்குப் போட்டியாக இந்து சமுத்திரக் கரையில் தென்பட்ட முஸ்லிம்கள் இத்தீவின் துறைமுக நகர்களிலும் செல்வாக்குடன் இருப்பதைக் கண்டனர். இவ்விரு சமூகத்தவர்களுக்கிடையிலான தொடர்பு பல நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டது. அந்த நீண்ட காலப் பகுதியில் கசப்புமிக்க உணர்வுகள் அவர்களிடையே நிலவின.

கீழைத்தேய வாசனைத் திரவிய வர்த்தகத்திற் பல நூற்றாண்டுகளாக முக்கிய பங்கை வகித்த முஸ்லிம்கள் போத்துக்கீசரின் கண்டங்களுக்கிடையிலான அகன்ற வர்த்தக முயற்சிகளுக்குப் போட்டியாக இருந்ததுடன், இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரமாக வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், மன்னன் சமோரின் துணையுடன் போத்துக்கீசரின் இந்து சமுத்திரப்

பிரவேசத்தையும் எதிர்த்தார்கள். இவர்களுடன் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு நெருக்கமான தொடர்பு இருந்தது. அதேவேளை அவர்கள் சுதேசிகளான சிங்களவர்களுடனும் நெருக்கமான வர்த்தக உறவைக் கொண்டிருந்தனர். தமக்கிருந்த இச்சாதகமான சூழலைப் பயன்படுத்தி, இலங்கை முஸ்லிம்கள் தம்மை எதிர்க்கக் கூடும் என்று போத்துக்கீசர் கருதினர். போத்துக்கீசரின் வர்த்தக முயற்சியையும், அதன் பின்னால் மறைந்திருந்த அவர்களது அபிலாசையையும் முஸ்லிம்களால் இலகுவில் உணர முடிந்ததால், போத்துக்கீசரின் இலங்கை வருகையை அவர்கள் விரும்பவில்லை. இதனால், இரு சமூகத்தவரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்த்தது மட்டுமல்லாமல், எதிராக இயங்கவும் ஆரம்பித்தனர். இலங்கையில் நிலவிய அப்போதைய அரசியற் சூழல் இவர்களுக்கிடையே இருந்த பகைமை மேலும் வளரத் துணையாகியது. இதனால், போத்துக்கீசரின் இலங்கை வருகையுடன் முஸ்லிம்கள் பல இடுக்கன்களையும், துன்ப துயரங்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

கோட்டை இராச்சியம் கி.பி 1521 இல் புவனேகபாகு, மாயாதுன்னை, ஹைகம் பண்டார எனும் மூவருக்கும் இடையே பகிரப்பட்டு, மூன்று தனித்தனி அரசுகளாகியது. முஸ்லிம்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்த கொழும்புப்பகுதி, கோட்டை மன்னனான புவனேகபாகுவின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. சீதாவக்கை இராசதானியுடனான போரில், மன்னன் புவனேகபாகு போத்துக்கீசரிடம் உதவியை நாடினான். அதுமுதல் அவன் போத்துக்கீசர் சார்பாகவே செயற்பட்டதுடன் முஸ்லிம்கள் மீது கொண்டிருந்த அனுதாபத்தையும் தவிர்க்க வேண்டியதாயிற்று. ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் முஸ்லிம்கள் வகித்த பங்கு காரணமாக, முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப் புவனேகபாகு தயங்கிய போதும், போத்துக்கீசரின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்க, மூன்று தினங்களில் தனது இராசதானியை விட்டு வெளியேறுமாறு கி.பி. 1526 இல் அவன் முஸ்லிம்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.³² படைவீரர்களாக மட்டுமன்றி, கள்ளிக்கோட்டை மன்னனின் உதவியைப் பெற்றுத்தரக் கூடிய அரசியற் தூதுவராகவும் முஸ்லிம்களைப் பயன்படுத்த முடியும்³³ என்றுகருதிய சீதாவக்கை மன்னன் மாயாதுன்னை, துரத்தப்பட்ட முஸ்லிம்களைத் தனது எல்லைக்குள் குடியேற்றினான். போத்துக்கீசர் சீதாவக்கையைத் தம் வயப்படுத்திய பின்பு அங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்களைப் பற்றித் தீர்க்கமான ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. முஸ்லிம்களை வெளியேற்றின், தம்மை எதிர்க்கும் கண்டி மன்னனை அடைந்து, அவனது கையை வலுப்படுத்துவர் என்ற அச்சம் போத்துக்கீசருக்கு இருந்ததுடன், உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் பங்கையும், படகோட்டிகளாக அவர்கள் ஆற்றும் சேவையையும் புறக்கணிக்கவும் முடியாதிருந்தது. முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட இந்த நன்மைகள் காரணமாக, அவர்களை மேலும் வெளியேற்றத் தயங்கினாலும், கரையோர நகர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களைத்

தொடர்ந்தும் துன்புறுத்தினர். கி.பி. 1575 இல் முஸ்லிம்கள் செல்வத்துடனும் செல்வாக்குடனும் வாழ்ந்த வெலிகமைப் பிரதேசத்திற் கொள்ளையடித்து, முஸ்லிம்களுள் பலரைக் கொலையும் செய்தனர்.⁵¹

கி.பி. 1580 இல் போத்துக்கல் ஸ்பானியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. முஸ்லிம்கள் மீது கொண்டிருந்த துவேசத்தின் காரணமாக, ஸ்பானிய அரசு தன் நாட்டில் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளைப் பறித்தது. சமய சுதந்திரத்தை மறுத்து, அறபு மொழி உபயோகத்தைத் தடுத்து, முஸ்லிம்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் தடை செய்தது. பலாத்கார மத மாற்றமும் இடம் பெற்றது. இக்கொடுமையில் இருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்காக முஸ்லிம்கள் புறத்தோற்றத்தில் கிறித்தவர்கள் போல நடித்து உள்ளத்தால் முஸ்லிம்களாக வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு, அவர்களைத் தம் நாட்டில் வாழ விட்டமைதான் கி.பி. 1588 இல் நடைபெற்ற "ஆர்மடா" யுத்தத்தில் தாம் தோல்வியடையக் காரணம் என்றும், இத்தோல்வி ஒரு தெய்வீகத் தண்டனை என்றும் ஸ்பானியர் கருதினர். இதனால் அங்கிருந்த அனைத்து முஸ்லிம்களையும் கி.பி. 1609-1614 இடையில் முற்றாக வெளியேற்றினர். இதனைப் பின்பற்றி, இலங்கையில் வாழ்ந்த கிறித்தவ மத குருமாரும், அதிகாரிகள் சிலரும் கோட்டை இராச்சியத்தில் இருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றுமாறு கோரிக்கை விடுத்தனர். ஸ்பானியாவில் முஸ்லிம்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட மேற்குறித்த நடவடிக்கையோடு, பின்வரும் காரணிகளும் கோட்டை இராசதானியில் இருந்து இரண்டாம் முறையும் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றத் தீர்மானிப்பதற்குத் துணையாயின. (அ) முஸ்லிம்கள் உள்நாட்டின் அமைதிக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்கள் என போத்துக்கீசர் கருதியமை. (ஆ) கண்டியரசுடன் அவர்கள் வர்த்தகம் செய்து தமது எதிரியாகிய கண்டி மன்னனின் கையை வலுப்படுத்தியமை. (இ) சிறுபான்மையினராக இருந்தும் பொருளாதார ரீதியாக நல்ல நிலையில் இருந்தமை.

கோட்டை இராசதானியில் இருந்து இரண்டாம் முறையாகவும் கி.பி. 1626 இல் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களைக் கண்டி மன்னன் செனரத் (கி.பி. 1604-1635) வரவேற்று கண்டியின் உட்புற நகர்களிலும், மட்டக்களப்பிலும் குடியேற்றினான். மட்டக்களப்பில் மாத்திரம் நாலாயிரம் முஸ்லிம்கள் குடியேற்றப் பட்ட போதும்⁵² வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையைக் கணிப்பிட முடியவில்லை.

வெளியேற்றும் வேகம் தனிந்ததும் மீண்டும் முஸ்லிம்கள் கரையோர நகர்களில் குடியேறினர். போத்துக்கீச அதிகாரிகளுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்பு, முஸ்லிம்கள் மீண்டும் இவ்வாறு குடியேறுவதற்கு உதவியிருக்க முடியும். இதனாலேயே கி.பி. 1626-க்குப் பின்பு, அஞ்சுகமையிலும் களுத்துறையிலும், மாத்தறையிலும் முஸ்லிம்கள் கணிசமாக வாழ்ந்து வந்தனர். ஆயினும் தொடர்ந்தும் அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். போத்துக்கீசருக்கு

எதிராக ஒல்லாந்தரிடம் முஸ்லிம்கள் உதவி கோரினர் என்று குற்றம் சுமத்தி, கி.பி. 1642 இல் மாத்தறையில் 200-300 வரையிலான முஸ்லிம் ஆண்களைக் கொன்று, அவர்களது பெண்களையும், பிள்ளைகளையும் கைது செய்து கொழும்புக்குக் கொண்டு சென்றனர்.⁵⁶ இவ்வாறு தொடர்ந்தும் முஸ்லிம்கள் போத்துக்கீசர் காலத்தில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள்.

கி.பி. 1613-15 காலப்பகுதியில் "தோம்பு" எனப்பட்ட நிலப் பதிவேடு ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. இதில், இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களை இரு பிரிவினராக வகுத்துப் பதிந்தனர். ஒரு பிரிவினரை நிரந்தரமாக இந்நாட்டில் வதியும் சுதேசிகளாகவும், மறுபிரிவினரைக் கரையோர முஸ்லிம்களாகவும் பதிந்தனர். இலங்கையில் நிரந்தர வதிவிடங்களைக் கொண்டிருந்த போதும், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் குடும்பங்களையும், உறவினர்களையும் கொண்டிருந்தவர்களைக் கரையோர முஸ்லிம்கள் எனக் கணித்தனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை வருடந்தோறும் கணிசமாக அதிகரித்தது. கி.பி.1613-15 கால கட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இந்நிலப்பதிவேடு, கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப்பகுதியில் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்த முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகின்றது.

அளுக்கமை துறைமுக நகரில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் சீதாவக்கை மன்னன் இராஜசிங்கனுக்குத் தமது காணிகளுக்காகத் "துப்பட்டிப்" பணம் எனும் வரியைச் செலுத்தி தம் வர்த்தகத்தை அங்கு மேற்கொண்டனர்.⁵⁷ கி.பி. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் கரையோர நகர்களான புத்தளம், சிலாபம், மாதம்பை, நீர் கொழும்பு, கொழும்பு, களுத்துறை, பேருவளை, மக்கூன், பயாகலை, அளுக்கமை, பென்தொடை, காலி, வெலிகமை, மாத்தறை எனும் இடங்களில் முஸ்லிம் குடியிருப்புகள் இருந்தன. கி.பி. 1614 இல் சிலாபம், நீர் கொழும்பு, களுத்துறை நகர்களில் தலா ஒவ்வொரு முஸ்லிமும், அளுக்கமையில் மூன்று முஸ்லிம்களும் கிராமத் தலைவர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். நீர்கொழும்பிலும், வெலிகமையிலும் முஸ்லிம் தெருக்கள் இருந்தன.⁵⁸ மேற்குறித்த இடங்களில் முஸ்லிம்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை இவை காண்பிக்கின்றன. பாணகமுவு, கண்டி, கம்பளை, ஹிங்குல, மாவனல்லை, யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த வலிகாமம், மன்னார்த்தீவு எனும் இடங்களிலும் இக்காலப் பகுதியில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இருந்தன.⁵⁹ புத்தளத்துக்கும், முல்லைத்தீவுக்குமிடையே உள்ள பிரதேசத்தில் மாநில சுயாட்சி உரிமையுடன் முஸ்லிம்கள் பரிபாலனம் செய்துள்ளனர். "குமார வன்னியன்" எனும் பதவிப் பெயர் தாங்கிய ஒரு முஸ்லிம் இத்தகைய பிரதேசம் ஒன்றின் தலைவராக இருந்துள்ளார்.⁶⁰ போத்துக்கீச அரசின் பண்டகசாலைகளின் நிதிப் பொறுப்பாளராக முஸ்லிம்கள் பதவி வகித்துள்ளனர். காலியில் இருந்த

பண்டகசாலையின் கணக்குப்பிள்ளையாக ஒரு முஸ்லிம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பண்டகசாலையின் சாவியும் அவரிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.⁶²

போத்துக்கீசர் காலத்திலும் இலங்கை இந்திய வர்த்தகம் முஸ்லிம்கள் கைவசம் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வர்த்தகத்திற்கான மூலதனமும், உபயோகித்த வள்ளங்களும் முஸ்லிம்களுடையனவே. வள்ளங்களின் மாலுமிகளும், பணியாளர்களும் முஸ்லிம்களே. முஸ்லிம்கள் கப்பல் ஓட்டுவதிலும் அபார திறமை பெற்றிருந்ததால், எத்தகு தொழிலையும் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்க விரும்பாத போத்துக்கீசரும், வேறு வழியின்றித் தம் கப்பல்களில் முஸ்லிம்களை மாலுமிகளாக நியமித்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உள்நாட்டு வர்த்தகமும் முஸ்லிம்கள் கைவசம் இருந்தது. வர்த்தகப் பொருட்களை உள்நாட்டுள் தாவளங்கள் மூலம் கொண்டு சென்றனர். பாக்கு முதலாம் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களுடன் தமது வர்த்தகப் பொருட்களைப் பண்டமாற்றுச் செய்தனர். உப்பு, தேன், மெழுகு, வெற்றிலை என்பவற்றை வாங்கினர். இப்பொருட்களைத் "தாவளம்" என்று வழங்கப்பட்ட பொதி சுமக்கும் மாடுகள் மூலம் கொண்டு வந்தனர். பாணகமுவையில் வாழ்ந்த பன்னிரண்டு முஸ்லிம்கள் இத்தகு பொதி சுமக்கும் 65 மாடுகளை வைத்திருந்தனர்.⁶³ சில முஸ்லிம்கள் தையல் வேலையிலும் தச்சு வேலையிலும் ஈடுபட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கீழைத்தேய வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு, குடியேற்ற நாடுகளை வைத்திருக்க முயற்சித்த மற்றொரு ஐரோப்பிய நாட்டவரான ஒல்லாந்தர், இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை கி.பி. 1656 இல் போத்துக்கீசரிடம் இருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்களின் ஆட்சியின் கீழும், முஸ்லிம்கள் அமைதியாக வாழ முடிவவில்லை. இலாபம் தேடுவதை மட்டும் இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்பட்ட ஒல்லாந்த நிருவாகிகள், இலங்கை இந்திய வர்த்தகமும், இலங்கையின் உள்நாட்டு வர்த்தகமும் முஸ்லிம்கள் கைவசம் இருப்பதைக் கண்டு ஆத்திரம் அடைந்தனர். முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்தை நசுக்கி விடுவதற்காக கொடிய பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் புதிய சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி, கண்டிப்பாக அமுல் நடாத்தினர். வர்த்தகத்தை தம் வயப்படுத்த எத்தகைய இழிதகைய வழிமுறைகளையும் கையாள அவர்கள் தயங்கவில்லை. வர்த்தகத்தை ஒடுக்கும் நோக்கமாக முஸ்லிம்களின் குடியேற்றத்தைத் தடுத்து, சுதேச முஸ்லிம்களின் நடமாட்டத்துக்கும் கட்டுப்பாடு விதித்தனர். கி.பி. 1659 இல் ஒல்லாந்தர்களுடன் கூட்டாக, பங்குதாரர்களாக மட்டுமே ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் முஸ்லிம்கள் ஈடுபடமுடியும் என்ற சட்டத்தை இயற்றினர். முஸ்லிம்களல்லாதவர்களுக்கு இறக்குமதிச் சலுகைகளை வழங்கி, முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்தை அழிக்க முயற்சித்தனர். முஸ்லிம்களின் உள்நாட்டு வர்த்தகத்திற்கும், ஊர் ஊராகப் பொருட்களைக் கொண்டு சென்று விற்பதற்கும் தடைகளை ஏற்படுத்தினர். இவை எதிர்பார்த்த

பலனைத் தராததால், குறித்த சில எல்லைக்குள் மட்டும் முஸ்லிம்களை நடமாட அனுமதித்தனர். வெவ்வேறு இடங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம்களின் பெயர்கள், அவர்களின் தொழில்கள் என்பவற்றை விளக்கும் பெயர் அட்டவணை ஒன்றைத் தயாரித்தனர். விவசாயப் பயிர்ச் செய்கை, வள்ளம் ஓட்டுதல் தவிர்ந்த மற்றெந்தத் தொழிலையும் செய்யக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்தனர். நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ வர்த்தகம் செய்வதைத் தடுக்கப் பிரயத்தனம் செய்தனர். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள், தாம் வரும் அதே கப்பலில் மீண்டும் திரும்பிச் செல்லுதல் வேண்டும் என்றும், அதனைத் "திலாவை" மேற்பார்வை செய்தல் வேண்டும் என்றும், வெலிகமையில் இக்கட்டளை கண்டிப்பாக அனுஷ்டிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் ஒல்லாந்த அரசு கட்டளையிட்டது.⁴⁴ கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனி தன் ஆதிக்கத்துக் குட்பட்ட பிரதேசத்தில் கிறித்தவர்களுக்கும், முஸ்லிம்களல்லாத சுதேசிகளுக்கும் வழங்கும் சலுகைகளை விடக் குறைந்த சலுகைகளையே முஸ்லிம்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்றும், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கிறித்தவர்களை மிகைக்க முஸ்லிம்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும் ஒல்லாந்த அரசு ஆலோசனை நல்கியது. அத்துடன், முஸ்லிம் சமய குரவர்கள் தமது சமூக நிலை பற்றிய அறிக்கை ஒன்றைக் காலாகாலங்களில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றும் அரசு கேட்டது. கொழும்பிலும், அதைச் சூழ உள்ள பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களை கி.பி. 1670 இல் அப்பிரதேசங்களிலிருந்து ஒல்லாந்தர் வெளியேற்றினர். அளுக்கமைக்கும் காலிக்கும் இடையேயுள்ள பகுதிகளில் குடியேற அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கினர். தமது பொருளாதார நலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படா வண்ணம் இச்சட்டத்தை கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சற்றுத் தளர்த்தினர்.

ஒல்லாந்தர் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுள் சோனகர் என்றழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்குப் பல தொல்லைகளைக் கொடுத்த போதும், தாம் இலங்கையில் கால் வைத்தது முதல், யாவகர் என்றழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களைக் கரையோரப் பகுதிகளில் குடியமர்த்தித் தொழில்களை வழங்கினர். கி.பி. 1640-1796 வரையிலான ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலப் பிரிவில் இவர்கள் இலங்கையிற் தொடர்ந்து குடியேற்றப்பட்டனர். இந் தோனேசியாவில் இருந்து பத்தேவிய ஆட்சியாளர்களால் நாடுகடத்தப்பட்ட அரசியற் கைதிகளும், ஒல்லாந்த அரசு படைப் பிரிவிலும், ஏனைய அரசு பணிகளிலும் சேவை புரிவதற்காக இங்கு அழைத்து வரப்பட்ட மலாயர்களும் இக்காலப்பிரிவில் இலங்கையிற் குடியேற்றப்பட்டனர். இவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்ததால், இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர்.⁴⁵ இது முதல், அறேபிய, பாரசீக, இந்திய, சுதேச முஸ்லிம்களை உள்ளடக்கி இருந்த இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் மலாய முஸ்லிம்களையும் தன்னுள் அரவணைத்துக் கொண்டது. யாவகர் எனப்பட்ட இவர்கள் ஒல்லாந்த அரசின் கொடுமைகளுக்குச் சோனகரைப் போல உட்படவில்லை.

போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்குப்படிருந்த இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், அவர்களின் கொடுமைக்கு

ஆளாகி அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, கண்டி மன்னனின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் இருந்த முஸ்லிம்கள் அமைதியாக வாழ்ந்தனர். கண்டி மன்னன் செனரதன் தன் காலப் பகுதியில் முஸ்லிம்களைக் கண்டியில் குடியேற்றுவதற்கு முன்பும் அங்கு முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தனர் என்பர். முன்னை நாளில் கண்டியரசின் பகுதியாக இருந்த, தற்போதுள்ள கேகாலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கடபேரிய எனும் ஊரில் வாழ்ந்த கோபால முதலியார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அங்கு குடியேறியாக இருந்தனர்.⁶⁶ ஒல்லாந்தர் இலங்கையின் கரையோர நகர்களைக் கைப்பற்றிய போதும், மேற்கே புத்தளமும், கற்பிட்டியும், கிழக்கே திருகோணமலையும் கொட்டியாரமும் மட்டக்களப்பும் கண்டி மன்னனின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தன. இத்துறைமுக நகர்கள் மூலம் இந்தியக் கரையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களும், இந்துக்கள் சிலரும் கண்டி நாட்டுடன் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். புத்தளம் நகரில் முஸ்லிம்கள் கணிசமான அளவிற்கு குடியேறியும் இருந்தனர். மேற்குறித்த நகர்களில் இருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் பாதைகள் இருந்தன. இப்பாதைகளுடாகச் சென்ற வர்த்தகக் குழுக்கள், குறித்த சில இடங்களில் இரவிற தங்கிச் சென்றன. இத்தகைய இடங்களில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டதைக் காணலாம். கொட்டியாரத்தில் இருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் பாதையில் உள்ள "பங்குரன" "நிகவடன" எனும் இரு கிராமங்களும் இவ்வாறான முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் ஆகும்.⁶⁷ புத்தளம், கற்பிட்டிக் கரைகளிலும் முஸ்லிம்கள் அதிக அளவில் குடியேறியிருந்தனர், உணவுத் தேவையைப் பொறுத்தவரை, கண்டி சுயதேவைப் பூர்த்தி நிலையை அடைந்திருந்தாலும், உப்பு, கருவாடு, புடைவை என்பவற்றைப் பெற முஸ்லிம் வியாபாரிகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத் திறமையும் தாவனமாடுகளும், ஊர் ஊராகத் திரிந்து விற்கும் அவர்களது ஆற்றலும் கண்டி நாட்டுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. கண்டியின் உற்பத்திப் பொருளான பாக்கை அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்து, கண்டியின் பொருளாதார பலத்தை வளப்படுத்தினர்.

கண்டியரசின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். விவசாயத்திற்கு திறமை படைத்திருந்த இவர்கள், விவசாயத் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும், பண்ணைப் பயன்களைப் பெறவும் மந்தைகளை வளர்த்தனர். ஆடைகள் இழைக்கும் தொழில் நுட்பத்தையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஜோன் பைபஸ் கண்டிக்கு கி.பி. 1762இல் வந்தபோது, முஸ்லிம் கிராமமான "பங்குரான" வில் தங்கினார். அங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் விவசாயம், மந்தை வளர்ப்பு, ஆடை நெய்தல் தொழில்களைச் செய்வதை அவதானித்துள்ளார். கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் "சல்கம்" மக்களும், முஸ்லிம்களும் மட்டுமே ஆடை இழைக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கி.பி. 1910ஆம் ஆண்டளவில் புடைவை நெய்வதில் ஈடுபட்டவர்களில் அதிகமானவர்கள் முஸ்லிம்கள் ஆவர்.⁶⁸ அவர்கள் தையற் கலையிலும் திறமை படைத்திருந்தார்கள். இவை கிழக்கு மாகாண

முஸ்லிம்கள் விவசாயத்தில் மட்டுமல்லாது, கைத் தொழில்களிலும் திறமை படைத்திருந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

கண்டியின் அரசு நிருவாகத்திலும் முஸ்லிம்கள் பங்கு கொண்டிருந்தனர். அங்கு மக்கள் செய்த தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல திணைக்களங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை "பத்த" என்றழைக்கப்பட்டன. "பத்த" எனப்பட்ட இத்தகையதொரு திணைக்களத்திற்கு முஸ்லிம் ஒருவர் பொறுப்பாய் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கீர்த்திசிறி ராஜாசிங்களின் (1747-81) காலத்தில் சே. ஆலிம் என்பவர் "மடிபேபத்த நிலமே" என்றழைக்கப்பட்டார். இதே போன்று, "முகாந்திரம்", "லேகம்", கிராமத் தலைவர் என்ற பதவிகளையும் முஸ்லிம்கள் வகித்துள்ளனர். முகாந்திரமலாகே எனும் குடும்பப் பெயர் இன்னும் மலைநாட்டு முஸ்லிம் குடும்பங்களிடையே வழக்கில் இருப்பது நோக்கத் தக்கதாகும்.

கண்டியரசின் வைத்தியத்துறைத் தலைவராக முஸ்லிம் வைத்தியர்கள் நீண்ட காலமாகக் கடமையாற்றியுள்ளார்கள். இவர்கள் பெகத்தே முகந்திரம் நிலமே என்னும் பதவிப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர். ராஜபக்ஸ் வைத்திய திலக கோபால் என்னும் குடும்பப் பெயர் கொண்டழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் வைத்திய குடும்ப உறுப்பினர் நீண்ட காலம் இப்பதவியை வகித்துள்ளார். கண்டி மன்னன் கி.பி. 1747 இல் இவர்களுக்கு உருவவரையில் நிலங்களை வழங்கி கௌரவித்துள்ளான். மற்றொரு வைத்தியரான பூவலிகட வெதரளாகே அபூபக்கர் புள்ளே என்பவருக்கு கி.பி. 1786 இல் தல்கரையில் நிலங்களை வழங்கி கௌரவித்துள்ளான்.⁷⁰

கண்டி மன்னனின் தூதுவர்களாகவும் முஸ்லிம்கள் கடமை யாற்றியுள்ளனர். கி.பி. 1762 இல் திருகோணமலையில் இருந்து கன்னொருவா வுக்கு வந்த ஆங்கிலத் தூதுவனான ஜோன் பைபஸ் என்பவனை உபசரித்த அரசு பிரதிநிதி ஒரு முஸ்லிம் ஆவார். இப்பணியைச் சிறப்புற முடித்ததற்காகக் கண்டி மன்னன் அம்முஸ்லிம் பிரமுகருக்குப் பரிசுகளை வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதே காலப்பகுதியில் உதுமாலெப்பை பின் மௌலா முகந்திரம் என்பவரைக் கண்டி மன்னன் கர்நாடக நவாப் ஆன முஹம்மது அலியிடம் தூதுவராக அனுப்பினான். கப்பலோட்டும் திறமை, சர்வதேசத் தொடர்பு, பன்மொழிப் புலமை, நளினமாகப் பேசும் ஆற்றல் என்பன முஸ்லிம்களிடம் இருந்ததால் அவர்கள் தூதுவர்களாக அனுப்பப்பட்டனர்.⁷¹ குறிப்பாக இந்தியக் கரையோர முஸ்லிம் அரசுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போது, அறபு, தமிழ் எனும் மொழிகளை இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறிந்திருந்த காரணம் பற்றியும், சமய கலாச்சாரத் தொடர்பு காரணமாகவும் முஸ்லிம்களைத் தூதுவராகத் தெரிவு செய்து அனுப்பியிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு. கண்டி மன்னனின் படையில் இரண்டாம் இராஜசிங்களின் (கி.பி. 1635-1687) காலத்தில் இருந்தே முஸ்லிம்கள் இராணுவ வீரர்களாகக் கடமையாற்றி உள்ளனர். கி.பி. 1810 இல் முஸ்லிம்கள் 250 பேரும், மலாயர்கள் 200 பேரும் கண்டி மன்னனின் இராணுவத்தில் வீரர்களாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர்

என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.⁷² தம் சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக முஸ்லிம்களுக்குப் பள்ளிகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு அரசும், மக்களும் நிலங்களை வழங்கியதோடல்லாமல், அவற்றின் பரிபாலனச் செலவுகளை ஈடுசெய்வதற்காக அரசு உதவியும் செய்தது. கண்டியில் நிறுவப்பட்ட பள்ளிக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஒரு பணம் "நன்கொடை வழங்க வேண்டும் என்று கண்டி மன்னன் கட்டளையிட்டு இருந்தான்."⁷³

கண்டியரசில் சிங்களவர்களும், முஸ்லிம்களும் மிக்க அந்நியோன்னியமாக உறவாடினர். கோத்திர வேறுபாடு நிலவிய அச்சமுகத்தில் வேளாளர் குலத்தின் "முதலிபேருவ" எனும் கோத்திரத்துக்கு அண்மியவர்களாக முஸ்லிம்களைக் கணித்து மதிப்பளித்தனர். இதனால் தமக்குக் குறைவான சமூக அந்தஸ்த்துடைய எவரது வீட்டிலும் உணவருந்தாத "பஸநாயா" நிலமே போன்ற உயர் பதவி வகித்தவர்களும் முஸ்லிம் வீடுகளில் உணவருந்தினர். இவ்விரு சமூகத்தவரிடையே நிலவிய சுமுகமான உறவு, ஆங்கிலேயர் கண்டியில் தலையிடும் வரை நீடித்தது. அதன்பின், ஆங்கிலேயர் அவர்களிடையே வேற்றுமை உணர்வுகளை மிகத் திறமையாக வளர்த்து விட்டனர்.

கி.பி. 1796 இல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். 1815 இல் கண்டியையும் கைப்பற்றி, இலங்கை முழுவதையும் தமதாளுகைக்குட்படுத்தினர். 1948 இல் சுதந்திரம் கிடைக்கும் வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயரின் பரிபாலனத்தில் போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனுபவித்த சோதனைகள், துன்பங்கள் படிப்படியாகக் குறையலாயின. இத்தீவின் ஏனைய சுதேச இனங்களைப் போல முஸ்லிம்களும் தமக்கெனத் தனி ஒரு கலாச்சாரத்தையுடைய சிறுபான்மையினர் என்பதை ஆங்கில அரசு அங்கீகரித்துச் செயற்பட்டது. பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கு அரசிடம் அனுமதி பெற வேண்டிய நிலை நீடித்த போதும், கி.பி 1799 இல் வணக்க சுதந்திரத்தை ஆங்கில அரசு வழங்கியது. முஸ்லிம்க்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாகியது. அரசு கி.பி. 1830 இல் இராஜகாரிய ஊழியத்தில் இருந்து முஸ்லிம்களுக்கு விதிவிலக்களித்தது, கோட்டையிலோ, புறக்கோட்டையிலோ நிலங்களையோ, வீடுகளையோ முஸ்லிம்கள் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று கி.பி 1747 இல் ஒல்லாந்தர் விதித்த சட்டத்தை, ஆங்கில அரசு கி.பி. 1832 இல் நீக்கியது. இதனால், தலைநகரில் முஸ்லிம்கள் ஒரு சமூகமாக வாழ வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆங்கிலேயரின் வர்த்தகக் கொள்கையும் போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் போலன்றி, முஸ்லிம்களுக்கு ஓரளவு சாதகமாக அமைந்தது. ஆதலால், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட முஸ்லிம்களுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பும் இலங்கையில் அறிமுகமாகியது. இப்புதிய பொருளாதாரச் சூழலை முஸ்லிம்கள் தமக்கு ஓரளவு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட போதும், சமகாலத்தில் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கிய கல்வித்துறையில் ஆர்வம் காட்டாமையால், அத்துறையில் மட்டுமன்றி அரசியற் துறையிலும் பின்தங்க வேண்டியேற்பட்டது.

முதலாம் இயல் அடிக்குறிப்புகள் :

1. Department of Census and Statistics, Census of Population and Housing, 1981, General Report, Vol. III Colombo. Department of Census and Statistic 1986, P, 122
2. Hourani, G.F
Arab seafaring in the Indian Ocean ancient and early Medieval times. Princeton University Press. 1951 p.04.
3. Tennent, J.E.
Ceylon An Account of the Island. London:1859, 2nd edition vol.I. p.555
4. Miller, R.E.
Mappila Muslims of Kerala, Madras, Orient, Langman Ltd. 1976. p.40.
5. Tennent, J.E. op. cit p.556
6. Hourani, G.F op.cit. p. 38
7. Kiribamuna, S.,
"Muslims and the Trade of the Arabian Sea with special Reference to Sri Lanka from Birth of Islam to the Fifteenth Century" in M.A.M. Shukri (Ed) Muslims of the Sri Lanka Avenues to Antiquity. Colombo: Jamiah Naleemiah inst. 1986. p.94
8. முஸ்லிம் நேசன் 1898 - 10 - 22.
- 8.அ. அஹமது, எம்.கே.செ.
முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம். கொழும்பு 1968. ப.13
9. IMAM, S.A.,
"Ceylon -Arab Relation "Moors Cultural Home Souveniouir 1944-65 Colombo. p. 10-13
10. Kiribamuna op.cit. p.93
11. Goonewardena, K.W.
"Moors in the Portuguese Period" in I.L.M. Marikker and others. Glimpses from the past of hte moors of Sri Lanka. Colombo: M.I.C.H. Publication, 1976.p.137.
12. குர்ஆன் 17:32
"(விசுவாசிகளே) நீங்கள் விபசாரத்திற்கு நெருங்கவும் வேண்டாம் ஏனென்றால் நிச்சயமாக அது மானக்கேடாகவும். தீயவழியாகவும் இருக்கிறது." பின்வரும் ஆயத்துக்களும் அவதானிக்கத்தக்கன. 24:2, 24:33

13. Qaradavi, Y.Ai.
The Lawful and the Prohibited in Islam. Kamal-El-Helbaway. India. 1960 p.190
14. Tennent.J.E. op.cit.p.607
15. Goonewardena,K.W.,
Some notes on the History of the Muslims in the Ceylon before the British occupation" University of Ceylon, Muslim Majlis Vol. IX 1959-60.p.84
16. Arasarathnam, S.
Ceylon New Jersy. 1964,p.119
17. அஸ்ஸ, ஐ.எல்.எம்.
திரு. இராமநாதனது இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கான ஒரு திறனாய்வு (மொழிபெயர்ப்பாளர், எம்.ஸீ.எம். ஸாகிர்) கொழும்பு:ப.86
18. Tennent, J.E. op.cit.p.556
19. Chowdhy, S.R.
AL-HAJJAJ Bin Yusuf. Delhi, Delhi University 1979. p.116
20. Yusuf, S.M.
"Ceylon and the Arab Trade" in H.C. Ray (Ed) History of Ceylon.Colombo:Ceylon University Press 1960. Vol.1 p. 709.
21. அஸ்ஸ ஐ.எல்.எம்.எ. op.cit.p.92
22. மேலது
23. தேசிய சுவடிகள் கூடத்தில் இப்பத்திரிகையின் பிரதிகள் உள.
24. Codrington, H.W.
Ceylon Coins and Currency. Reprinted in 1975. p.158
25. Hourani.G.F. op.cit. p.71
25. a இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் குடியேறுவதற்கு கடும் எதிர்ப்பிருந்த போத்துக்கீசர் காலப் பகுதியிலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 500-600 பேர் வரையிலான இந்திய முஸ்லிம்கள் இலங்கை யிற் குடியேறினர் என்று queyroz. F, de The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon எனும் நூலின் 742 ஆம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளார்.
25. b முஸ்லிம் நேசன். 1884-12-18.
26. Arasarathnam, S, op.cit.p.120
27. Corea, H.
"A Human sacrifice a Ghostly Lure" in I.L.M. Marikkar and others (compiled) Glimpses from the Past of the Moors of Sri Lanka. Colombo:1976 pp.30-34

28. Bathutha, I
Rehloth Ibn Bathutha (Arabic) Cairo 1928. Vol. II. p.137
29. Pathmanathan, S.
The Kingdom of Jaffna part I. (AD. 1250-1420) Colombo.
1978 p.240
30. Codrington, H.W., op.cit. p.158
31. Culavamsa.
ch. 76, verse 264 Quoted Kiribamuna,S. op.cit.
32. Abeyakoon C.D.F.
"The Ceylon Moors can be proud of their History" in
I.L.M. Marikkar and others. Glimpses from the Past of
the Moors of Sri Lanka. Colombo - 1976. p. 89-95
33. Bathutha,I. op.cit.p.137
- 33.அ. நாகூதா என்பது பாரசீகச் சொல். கப்பற் தலைவன் என்பது
அதன் பொருள் Hourani, G.F. op.cit.P.65
34. Hourani, G.F. op.cit.p/65
35. Perera. E.W.
"The Galle Trilingual Stone" Spolia Zeylanica. Colombo
Museum, vol. VIII. p.122-132
36. Times of Ceylon
1906-10-15 Quoted by S. M. Kamaldeen, Barbareen,
Colombo 1979. p.23
37. அனீஸ் ஐ.எஸ்.எம்.ஏ. op.cit. p.93
38. Imam, S.A, op.cit. p. 93
39. கமால்தீன், எஸ்.எம். பர்பரின். கொழும்பு : 1979. ப. 26
40. Kiribamuna, S, op.cit. p. 107
41. மேலது
42. Perera, B.J.
"The Foreign Trade and commerce of Ancient Ceylon"
The Ceylon Historical Journal. 1952 vol.1 no.3 p. 198
43. Bathutha, I op.cit.p. 141
44. Yusuf, S.M,
Studies in Islamic History and Culture. Lahore : Institute
of Islamic Culture. 1970 . p .168
45. Pathmanathan, S., op.cit.p 67
46. Arasarathnam. S, op.cit.p 119
47. Perera, B.J, op.cit, 1952 vol No.4, p. 318
48. Brice, W.C, "Early Muslim sea Chart" J.R.A.S. 1977.
Vol. 1x2, p, 55

49. Yusuf, S.M., 1960 - Op.cit,p. 707
 50. Yusuf, S.M., 1970 - op.cit,p 163
 51. Ameer Ali. A.C.L.

"Some aspects of the Economic History and position of the Muslim of Srilanka" Muslim Development Fund Colombo: No date No pagination.

- 52.அ. போத்துக்கல் உட்பட கிறிஸ்தவ நாடுகளைத் தம் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தியிருந்த முஸ்லிம்களை, போத்துக்கீசர் அரசியல், சமய ரீதியாக தம் பகைவர்களாகக் கருதினர். யேசு கிறிஸ்து பிறந்த இடமான ஜெருசலத்தை முஸ்லிம்கள் கைப்பற்றியிருந்தனர். இந்நகரை மீட்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏனைய கிறிஸ்தவர்களிடம் இருந்தது போல அவர்களிடமும் பசுமையாக இருந்தது. இந்தியாவில் போத்துக்கீச வைசிராய் ஆகக் கடைமை புரிந்த அல்பொன்சோ அல்புகவைக் போத்துக்கீச மன்னனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தான் மக்காவைக் கைப்பற்றி அழிக்க விரும்புவதாகவும், மதீனாவைக் கொள்ளையடித்து அடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ள முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் பூதவுடலைக் கைப்பற்றி அதனை ஜெருசலத்தை மீட்பதற்கான பணயப் பொருளாக உபயோகிக்க விரும்புவதாகவும் எழுதியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

ஆரம்பமுதல் அறபு - உரோம அரசுகளுக்கிடையிலான போராட்டங்கள், இஸ்லாமிய கிறிஸ்தவ சமயங்களுக்கிடையிலான போராட்டங்களாகவே அமைந்திருந்தன. இதன் விளைவாக போத்துக்கீசர் கீழைத்தேச நாடுகளில் முஸ்லிம்களைச் சந்தித்த போது அரசியல் பகைவர்களாக மட்டும் அல்லாது தம் சமய விரோதிகளைக் காண்பதாகவே கருதினர். இதனால் தாம் கைப்பற்றும் நாடுகளில் இஸ்லாத்தின் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க விரும்பினர். கைப்பற்றப்பட்ட நாடுகளில் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதித்து பாப்பாண்டவர் முஸ்லிம் நாடுகளையும், அஞ்ஞானிகளது நாடுகளையும் கைப்பற்ற "வாதா பட்டயத்தின்" மூலம் அனுமதி வழங்கியிருந்தார். இம்முயற்சிக்கு முஸ்லிம்கள் இடைஞ்சலாக இருந்தனர். இவை காரணமாக இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களையும் தமது அரசியல், பொருளாதார, சமய எதிரிகளாகக் கருதிப் பகைமை பாராட்டினர்.

52. Queyroz, F de
 The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon
 Translator : S.G. Perera Colombo 1930 P. 210

53. Goonewardena : K.W 1976 op.cit.P.142
54. Goonewardena : K.W. 1959-60 op.cit. P 142
55. de Silva, C.R.
The Portuguese in Ceylon 1617-1638 Colombo-1972.
p.8
56. Queyroz, F de, op.cit.vol.III p.865
57. Abeyasinghe.T.B.H.
"Muslims in Sri Lanka in the sixteenth and seventeenth Centuries" in M.A.M. Shukri (Ed) Muslims of Sri Lanka Avenues to Antiquity Colombo.Jamiah Naleemiah inst. 1986.p.130
58. மேலது p 130 -131
59. மேலது p.131
60. மேலது p.131
61. Dewaraja, L.
"The Muslims in Kandyan Kingdom 1600-1815" in M.A.M. Shukri (Ed) Muslims of Sri Lanka Avenue to Antiquity Colombo:1986. p. 215
62. Queroz, F.de op.cit. vol.III, p. 744
63. Abeyasinghe, T.
Portuguese Rule in Ceylon 1554-1612 Colombo: 1966,p.125
64. Dutch Memoirs,
Instructions from the Governer General and Council of India to the Governer of Ceylon.1659:1665-Transl. Sophla Pieters. Colombo:1905pp.63-64.
65. Hussain Miya, B.A.
The Regiment People, A study of the Malays of Ceylon Rifle Regiment 1827-1873. Un published Ph D. Thesis University of Peradeniya, 1984pp.53-54
66. Bell,H.C.P.
Archaeological Survey of Ceylon; Report of the Kegalle District. Colombo 1904 pp. 99-100
67. Dewaraja, L. op.cit.p.214
68. Census of Ceylon, 1911
69. Dewaraja,L. op.cit.p.217
70. மேலது p.224

- | | | |
|-----|-------|-------|
| 71. | மேலது | p.223 |
| 72. | மேலது | p.225 |
| 73. | மேலது | p.223 |

இரண்டாம் இயல்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் புவியியல் ரீதியான குடிசனப்
பரம்பலும், பொருளியல் அத்திபாரமும், கல்வித்
தாபனங்களும்,
கி.பி.1870 - 1915

இலங்கை முஸ்லிம்களின்
புவியியல் ரீதியான குடிசனப் பரம்பல்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் முன்னோர்கள் அரசியல் அபிலாஷைகளின்றி, வர்த்தக நோக்கில் இலங்கைக்கு வந்ததால், வர்த்தக வாய்ப்புக்களுடைய துறைமுக நகர்களிற் குடியேறினர். கி.பி. 15ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் துறைமுக நகர்க் குடியேற்றங்களில் முஸ்லிம்கள் முதன்மை பெற்றிருந்தனா¹ அவர்களில் மிகச் சிலர் உள்ளூர் குடியேறி இருந்த போதும், கி.பி 1505 இல் போத்துக்கீசரின் இலங்கை வருகையின் பின் தான் முஸ்லிம்களின் குடிசனப் பரம்பல் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டது.

கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையோர நகர்களான புத்தளம், சிலாபம், மாதம்பை, நீர் கொழும்பு, கொழும்பு, களுத்துறை, பேருவளை, மக்கன், பயாகல், அளுத்தம, பெந்தோட, காலி, வெலிகாமம், மாத்தறை முதலாம் நகர்களில் கணிசமான எண்ணிக்கையைக் கொண்ட முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் இருந்தன.² ஆரம்பம் முதலே போத்துக் கீசருக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் பகைமை தொடர்ந்து வளர்ந்ததன் காரணமாக, முஸ்லிம்கள் பல தொல்லைகளைத் தொடர்ந்து அனுபவித்தனர். இதன் விளைவாக, போத்துக்கீசரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து வெளியேறிய முஸ்லிம்களைக் கண்டி மன்னன் செரைத் (கி.பி.1604-1635) அரவணைத்தான். கண்டி நாட்டின் வர்த்தக வாய்ப்புக்களும் முஸ்லிம்களைக் கவர்ந்தன. இதனால், போத்துக்கீசர் காலம் முதல் முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் உள்நாட்டில் குடிபெறலாயினர். போத்துக்கல் மன்னன் பிலிப்பின் (கி.பி.1621-1640) கட்டளைக்கிணங்க, போத்துக்கீசரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களும்

ஒரு பகுதியினரான நாலாயிரம் பேரை மட்டக்களப்பு மாகாணத்தின் கடற்கரையோரமாக உள்ள வளம்மிகு காட்டுப்பகுதியில் கண்டி மன்னன் செனரத் குடியேற்றினான்³ கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்வதற்கு இது ஒரு காரணம் எனலாம். இரண்டாம் இராஜசிங்கனின் (கி.பி.1635-1687) காலத்திலும் போத்துக்கீசரால் துரத்தப்பட்ட முஸ்லிம்களைக் கொண்ட மற்றொரு குழு கண்டியில் குடியேறியது. கண்டிக்கு வந்த அறேபியர் போத்துக்கீசருக்கு எதிராகப் போராடியதற்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக கண்டி மன்னன் நிலங்களை வழங்கி அவர்களைக் குடியேற்றினான்.⁴ தென் இந்திய முஸ்லிம்களும் கண்டியுடன் கொண்டிருந்த வர்த்தகக் கலாசார தொடர்புகள் காரணமாக, மலைநாட்டுக் கிராமங்களிற் குடியேறினர்.

போத்துக்கீசர் இழைத்த கொடுமைகள், கண்டி மன்னனின் அரவணைப்பு, கண்டியின் வர்த்தக வாய்ப்பு என்பவற்றால் தூண்டப்பட்டு இலங்கையின் உள்நாட்டில் போத்துக்கீசர் காலத்தில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் உருவாகின. போத்துக்கீசரிடம் இருந்து இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றி, கி.பி.1656-1796 வரை ஆட்சி செய்த ஒல்லாந்தர் காலத்திலும், முஸ்லிம்கள் மீது வர்த்தகத் தடைகள் விதிக்கப்பட்டு தொல்லைப் படுத்தப்பட்டதால், உள்நாட்டுக் குடியேற்றம் தொடர்ந்து நிகழ்வுற்றது. இதன் காரணமாக, கி.பி.1796 இல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய காலத்தில், உள்நாட்டில் முஸ்லிம்கள் பரவலாகக் குடியேறி இருந்தனர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நாடு ஐக்கியப்பட்டு, போத்துக்கீசரும், ஒல்லாந்தரும் முஸ்லிம்கள் மீது விதித்திருந்த குடியேற்ற வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதால், கொழும்பு முதலாம் துறைமுக நகர்களில் முஸ்லிம்கள் மீண்டும் கணிசமான அளவிற்கு குடியேறினர். கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், பாரிய அளவில் கோப்பி பயிரிடப்பட்ட போது, பெருந்தோட்டங்களுக்கு அருகே புதிய நகர்கள் உருவாகின. இந்நகர்களையும் கொழும்பையும் இணைக்கும் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறான புதிய நகர்களிலும், பிரதான பாதைகளில் மாட்டுவண்டிகள் தங்கிச் சென்ற கடுகண்ணாவை, கனேத்தன்ன, ஹிங்குல முதலாம் இடங்களிலும் வர்த்தக வாய்ப்புக்களைக் கருதி, முஸ்லிம்கள் குடியேறினர். பின்வரும் அட்டவணைகள் இரண்டும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலும் இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் முஸ்லிம்கள் பரந்து வாழ்ந்த தன்மையைக் காட்டுகின்றன.⁵

அட்டவணை இல. 1

கி. பி. 1871 இல் இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் மாவட்ட ரீதியிலான எண்ணிக்கையும், இன ரீதியான விகிதாசாரமும்.

| மாவட்டம் | முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை | முஸ்லிம் | தமிழ் | சிங்களவர் |
|---------------|-------------------------|----------|-------|-----------|
| யாழ்ப்பாணம் | 2528 | 1. | 98. | .015 |
| வன்னி | 330 | 3. | 94. | |
| மன்னார் | 6874 | 27. | 69. | 3. |
| மட்டக்களப்பு | 31738 | 34. | 59. | 58 |
| திருகோணமலை | 7703 | 29. | 57. | 7.8 |
| கண்டி | 19321 | 7. | 36. | 54. |
| மாத்தளை | 5229 | 7. | 25. | 66. |
| புத்தளம் | 12003 | 17. | 15. | 66. |
| பதுளை | 5303 | 4. | 15. | 81. |
| நுவரெலிய | 892 | 2. | 14. | 82. |
| கொழும்பு | 42529 | 7. | 5. | 85. |
| நுவரகாலாவிய | 4745 | 8. | 5. | 87. |
| கேகாலை | 4718 | 4. | 5. | 90. |
| குருநாகல் | 9303 | 4. | 3. | 92. |
| காலி | 10142 | 5. | 0.5 | 93. |
| சப்ரகமுவா | 1204 | 1. | 5. | 93. |
| மாத்தறை | 5170 | 4. | 1. | 95. |
| அம்பாந்தோட்டை | 1810 | 2. | .03 | 96. |

ஆதாரம் : சனத்தொகை மதிப்பீடு 1871

அட்டவணை இல. 2

இலங்கையின் முக்கிய நான்கு மதங்களையும் சேர்ந்த மக்களின் மாவட்ட ரீதியிலான சனத்தொகை விகிதாசாரம் - 1911

| மாவட்டம் | பௌத்தர் | இந்துக்கள் | முஸ்லிம்கள் | கிறித்தவர்கள் |
|------------------------|---------|------------|-------------|---------------|
| கொழும்பு மா.ச. | 30.89 | 19.07 | 21.56 | 28.31 |
| கொழும்பு மாவட்டம் | 73.53 | 3.08 | 1.95 | 21.44 |
| களுத்துறை மாவட்டம் | 78.1 | 9.13 | 6.37 | 6.4 |
| கண்டி மா.ச. | 46.54 | 11.67 | 21.18 | 20.52 |
| கண்டி மாவட்டம் | 52.83 | 35.81 | 6.69 | 4.67 |
| மாத்தளை மாவட்டம் | 61.3 | 28.5 | 6.31 | 3.89 |
| நுவரெலிய மாவட்டம் | 32.58 | 59.15 | 1.84 | 6.43 |
| யாழ்ப்பாண மாவட்டம் | .09 | 87.76 | 1.11 | 11.04 |
| மன்னார் மாவட்டம் | .78 | 17.79 | 31.64 | 48.78 |
| முல்லைத்தீவு மாவட்டம் | 10.08 | 69.35 | 7.25 | 13.32 |
| காலி மாந. சபை | 70.2 | 1.44 | 21.89 | 6.47 |
| மாத்தறை மாவட்டம் | 94.81 | 1.18 | 3.13 | .88 |
| ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் | 96.4 | .59 | 2.9 | .47 |
| மட்டக்களப்பு மாவட்டம் | 3.79 | 51.91 | 39.45 | 4.85 |
| திருகோணமலை மாவட்டம் | 3.31 | 52.38 | 9.41 | 34.9 |
| குருநாகல் மாவட்டம் | 86.87 | 3.96 | 4.56 | 4.61 |
| புத்தளம் மாவட்டம் | 21.01 | 9.97 | 30.19 | 38.83 |
| சிலாபம் மாவட்டம் | 38.35 | 7.34 | 4.21 | 50.1 |
| அனுராதபுரம் மாவட்டம் | 77.06 | 9.18 | 11.65 | 2.03 |
| பதுளை மாவட்டம் | 61.11 | 32.48 | 3.62 | 2.51 |
| இரத்தினபுரி மாவட்டம் | 78.81 | 16.69 | 1.95 | 2.55 |
| கேகாலை மாவட்டம் | 69.28 | 23.29 | 4.13 | 3.3 |

ஆதாரம் : சனத்தொகை மதிப்பீடு 1871

அட்டவனை இல 3

இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்திய முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை 1911

| மாவட்டம் | இலங்கை முஸ்லிம்கள் | | இந்திய முஸ்லிம்கள் | |
|-------------------|--------------------|---------|--------------------|---------|
| | ஆண்கள் | பெண்கள் | ஆண்கள் | பெண்கள் |
| கொழும்பு மா.ச | 28442 | 17098 | 10878 | 2802 |
| கொழும்பு மாவ | 7637 | 4371 | 2047 | 157 |
| களுத்துறை " " | 8959 | 8837 | 353 | 82 |
| கண்டி மா.சபை | 3697 | 2539 | 1210 | 287 |
| கண்டி மாவ | 13758 | 11580 | 2963 | 1270 |
| மாத்தளை " " | 4007 | 2036 | 988 | 373 |
| நுவரெலிய " " | 1736 | 1128 | 707 | 312 |
| யாழ்ப்பாணம் " " | 1926 | 1715 | 180 | 13 |
| மன்னார் " " | 4253 | 3847 | 239 | 11 |
| முல்லைத்தீவு " " | 726 | 531 | 19 | 02 |
| காலி மாந. சபை | 4441 | 4304 | 115 | 08 |
| காலி மாவட்டம் | 7639 | 1396 | 39 | 12 |
| மாத்தறை மாவ | 3471 | 3650 | 66 | 18 |
| ஹம்பாந்தோட்டை | 1727 | 1482 | 26 | 02 |
| மட்டக்களப்பு மாவ | 30158 | 30552 | 228 | 24 |
| திருகோணமலை " | 5453 | 4933 | 160 | 25 |
| குருநாகல் மாவ | 8507 | 5471 | 1655 | 115 |
| புத்தளம் மவாட்டம் | 6619 | 5357 | 599 | 62 |
| சிலாபம் மவாட்டம் | 2247 | 1440 | 477 | 25 |
| அனுராதபுரம் " " | 5793 | 4254 | 464 | 56 |
| பதுளை மாவட்டம் | 4819 | 3021 | 1423 | 316 |
| இரத்தினபுரி " " | 2256 | 975 | 398 | 149 |
| கேகாலை " " | 5774 | 4239 | 957 | 321 |

ஆதாரம் சனத்தொகை மதிப்பீடு. 1911

இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை 1871 இல் 6.79 வீதம் என்றாலும், இலங்கையின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் அவர்கள் சிதறி வாழ்ந்தனர் என்பதையும், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலும், கொழும்பு, கண்டி, காலி மாநகர சபைப் பிராந்தியங்களிலும், முஸ்லிம்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பதையும் முதலிரு அட்டவணைகளும் காண்பிக்கின்றன. கண்டி மன்னன் செனரதன் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களைக் குடியேற்றியமை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் அதிக அளவில் முஸ்லிம்கள் வாழ்வதற்கான முக்கிய காரணி எனலாம். சுதேச இந்திய முஸ்லிம்கள் மேற்குறித்த மாநகர சபைப் பிராந்தியங்களில் வர்த்தகத்துக்காகக் குடியேறியமையே அதிக அளவில் முஸ்லிம்கள் அங்கு வாழ்வதற்கான முக்கிய காரணி ஆகும். கொழும்பிலும், நீர்கொழும்பிலும் கி.பி.1871 இல் முஸ்லிம் ஆண்களின் எண்ணிக்கை, முஸ்லிம் பெண்களின் எண்ணிக்கையை விடப் பெருமளவில் அதிகரித்திருந்தமை, முஸ்லிம் ஆண்கள் வர்த்தகத்துக்காக அங்கு பெருமளவில் தங்கியிருந்தார்கள் என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.⁶

இலங்கையின் குடியேறி வாழ்ந்த கரையோரச் சோனகர் எனப்பட்ட இந்திய முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையை 1911 இல் குடிசன மதிப்பீட்டில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதுமான அட்டவணை 3 காண்பிக்கிறது.⁷

பின்னிணைப்பு “3” கி.பி. 1901 இல் குடிசன மதிப்பீட்டு அறிக்கையில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும். இவ்வட்டவணையில் 100 பேருக்கு அதிகமான முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த கிராமங்களும், அக்கிராமங்கள் அமைந்துள்ள மாவட்டங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இலங்கை முழுவதும் முஸ்லிம்கள் பரவியிருந்த பான்மையை இவ்வட்டவணை காண்பிக்கிறது. முஸ்லிம்கள் நூறு பேருக்குக் குறைவாக வாழ்கின்ற கிராமங்கள் இலங்கையில் அநேகமுள்ளன. சில்லறை, தேநீர்க்கடை வியாபாரத்துக்குச் சென்ற முஸ்லிம்கள், தம் வசதி நோக்கித் தம் குடும்பத்தையும் கூட்டிச் சென்றதாலேயே இவ்வாறு மிகக் குறுகிய எண்ணிக்கையில் அக்கிராமங்களில் வாழ்ந்தார்கள் என்று கருத முடியும். சிறு வியாபாரத்துக்காக முஸ்லிம்கள் செல்லாத நகர்கள் இலங்கையில் இல்லை என்று குறிப்பிடலாம் என பொன். இராமநாதன் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.⁸

களுத்துறை மாவட்டத்தில் இருந்து மிக அதிக அளவில் முஸ்லிம்கள் உள்ளூர்ப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். அம்மாவட்டத்தின் 13% முஸ்லிம் ஆண்களும், 05% (ஐந்து வீத) முஸ்லிம் பெண்களும் 1901 இன் சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது வெளி மாவட்டங்களில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். களுத்துறை மாவட்டத்தில் இருந்து இவ்வாறு குடிபெயர்ந்துள்ளவர்களுள் 25% ஆணோர் அயல் மாவட்டங்களையும் தாண்டி, தூரப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பொதுவாக, அவர்கள், மன்னார், முல்லைத் தீவு, திருகோணமலை தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் குடியேறி இருந்தனர். கொழும்பு மாவட்டத்தில் இருந்து 10% முஸ்லிம் ஆண்களும், 07% முஸ்லிம் பெண்களும் வெளி மாவட்டங்களில் குடியேறியிருந்தனர் என்பது நோக்கத்தக்கதாகும்.

மாத்தறையில் இருந்து 20% முஸ்லிம் ஆண்களும் 09% முஸ்லிம் பெண்களும், காலியில் இருந்து 16% முஸ்லிம் ஆண்களும், 08% வீத முஸ்லிம் பெண்களும், மட்டக்களப்பில் இருந்து 0.4% முஸ்லிம் ஆண்களும், 0.5% முஸ்லிம் பெண்களும், வெளி மாவட்டங்களிற் குடியேறினர். நுவரெலிய மாவட்டத்தின் மொத்த முஸ்லிம் சனத்தொகையில், 76% முஸ்லிம் ஆண்களும், 56% முஸ்லிம் பெண்களும், வெளிமாவட்டங்களில் இருந்து வந்து குடியேறியுள்ளவர்களாவர். 0.2% முஸ்லிம்களே மட்டக்களப்பில் குடியேறியுள்ளனர். துறைமுக நகர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுள் அதிகமானோர் வர்த்தகர்களாவர். ஆதலால், அவர்கள் குடிபெயரும் போது, வர்த்தக வாய்ப்புக்களையுடைய இடங்களை நாடினர். அதனாலேயே விவசாயச் சூழலையுடைய மட்டக்களப்புப் பகுதியை அவர்கள் நாடவில்லை.

கொழும்பு, களுத்துறை, காலி, மாத்தறை முதலான மாவட்டங்களில் வர்த்தகத்தைப் பிரதான தொழிலாகக் கெண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் உள்ளூர்ப் பகுதிகளுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றிருக்கின்றனர். அவர்களின் எண்ணிக்கை அந்நகரங்களில் பெருகி, வர்த்தகத்துக்குப் போட்டி வலுவடைய அவர்கள் வர்த்தக வாய்ப்புகள் உள்ள கிராமப்புற நகர்களுக்கும் சென்று குடியேறினர் எனக் கருத இடமுண்டு. நுவரெலிய மாவட்டத்தில் அதிக அளவில் இருந்த தேயிலைத் தோட்டங்களில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இதன் விளைவாக, இப்பெருந் தோட்டங்களுக்கு அருகில் புதிய நகர்கள் உருவாகின. தோட்டங்களிலும் பொருள்களைக் கூவி விற்போருக்கான வாய்ப்புகள் அதிகரித்தன. அதனைப் பயன்படுத்தி, அம்மாவட்டத்தில் அதிக அளவில் முஸ்லிம்கள் குடியேறினர். முஸ்லிம்கள் அதிக அளவில் வாழ்ந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயிகள் ஆவர். அங்கு விவசாயத்துக்கான நில புலன்கள் போதியளவு இருந்தன. இதனால், குடிபெயர்ந்து வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல அவர்கள் தூண்டப்படவில்லை.

போத்துக்கீசரின் இலங்கை வருகைக்கு முன்பு, இலங்கையின் துறைமுக நகர்களில் இலங்கை முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையோர் தனித்தனித் தொகுதிகளாக வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இலங்கையர்களுடன் மிகக் குறைந்த தொடர்பே வைத்திருந்தனர். போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தது முதல், முஸ்லிம் குடியேற்றங்களில் ஏற்பட்ட மேற்குறித்த மாற்றங்கள், இந்நிலை மாறத் துணை செய்தன. இதனால், அது முதல் இலங்கை முஸ்லிம்கள் இலங்கையர் என்ற பண்பைப் பெற்று, இலங்கை மயப்பட்டு வாழத் தொடங்கினர்.

பொருளாதார அத்திபாரம்

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்ததால், இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரதான தொழிலாகிய வர்த்தகம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. போத்துக்கீசரின் கடலாதிக்கம் காரணமாகக் கண்டியரசின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த புத்தளம், கொட்டியாரம் முதலான துறைமுகங்களினூடாகத் தென்னிந்திய நகர்களுடன் அவர்கள் மேற்கொண்ட வர்த்தகமும் பாதுகாப்பானதாக இருக்கவில்லை. துறைமுக நகர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்தைத் தடுப்பதற்காகப் போத்துக்கீசரும், அவர்களிடம் இருந்து இலங்கையின் ஆட்சியைப் பறித்த ஒல்லாந்தரும் அமுலாக்கிய கடும் நடவடிக்கைகள் காரணமாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வர்த்தக முயற்சிகள் பாதிப்புக்குள்ளாயின. இதன் விளைவான, ஆரம்ப காலம் முதல் வர்த்தகத்தை மட்டும் நம்பியிருந்த இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் தொழில் முயற்சிகள் ஐரோப்பியர் ஆட்சி காலத்தில் பன்முகப்படுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

கி.பி. 1796 இல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதன் பின், முஸ்லிம்களுக்குக் கொழும்பில் சொத்துக்களை வைத்திருப்பதற்கும், தங்கியிருப்பதற்குமான தடைகள் நீக்கப்பட்டதால், தலைநகரில் வர்த்தகம் செய்யும் வாய்ப்பை அவர்கள் மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டனர். அத்துடன், அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பு படிப்படியாக முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் திறமையும், ஆர்வமும், கடின உழைப்பும் முஸ்லிம்களிடம் இருந்ததால், முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்புடன் அவர்களால் ஓரளவு, இயைந்து செல்லவும் முடிந்தது. கி.பி.1855 முதல் இலங்கையில் அரசு பதவிகள் வகித்த லீசின் எனும் பிரபு, இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு எனும் நூலில் முஸ்லிம்கள் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"(இதீதீவில்) உள்ள எல்லாச் சுதேசிகளை விடவும் துணிந்து வியாபாரம் செய்தல், பணத்தை அதிகப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் (முஸ்லிம்கள்) மிகவும் தேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் கடைகளில் தேவைப்பட்ட அனைத்தும் இருக்கும். உள்நாட்டில் அதிக கிராமங்களிலும் அவர்கள் பிரவேசித்து, தானியங்களைப் பண்டமாற்றுச் செய்து கொண்டனர்."¹⁰

இலங்கை முஸ்லிம்கள் முயற்சியும், சுறுசுறுப்பும், சிக்கனமும், கடின உழைப்பும் உடையவர்கள் என்று பாராட்டப்பட்டனர். அவர்கள் கடின உழைப்புடையவராவதற்குச் சில காரணிகள் துணையாகின.

குது, வட்டி என்பன மூலம் கிடைக்கும் உழைப்பையும், யாசகத்தையும் தடுத்து, விவசாயம், வர்த்தகம் என்பன மூலம் உழைப்பதை இஸ்லாம்

ஊக்குவித்தது. அத்துடன், தர்மம் செய்து மறுமை விமோசனத்திற்கு வழிவகுத்துக் கொள்ளுமாறும் தூண்டியது. இதனால், பக்தியுள்ள முஸ்லிம்கள் "ஸகாத்", "ஸதகா", "பித்ரா", பெருநாள் நன்கொடைகள், சமூகச் சேவைப் பணிகள் என்பவற்றில் தம் பணத்தைச் செலவு செய்ய விரும்பினர். உறவினர்களின் தேவைகளைக் கவனித்து, விருந்தாளிகளைக் கௌரவப்படுத்தி உபசரிக்கவும் முனைந்தனர். இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளில் ஒன்றான "ஹஜ்ஜை நிறைவேற்ற மக்காவுக்குச் சென்று வரவும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். ஹஜ்ஜு" செய்து வருவோரை சமூகம் பெரிதும் கௌரவித்தது. இதனால், பலர் ஹஜ்ஜுக்கு என்றே நிதி சேகரிக்கும் பழக்கத்தை இளமை முதல் கைக்கொள்ளத் தொடங்கினர். உடல் உறுப்புக்களை மறைத்து ஆடையணியுமாறு இஸ்லாம் விதித்திருந்ததால், குடும்ப உறுப்பினர்களின் உடைக்காகவும் ஏனைய சமூக உறுப்பினர்களை விடவும் முஸ்லிம் சமூக உறுப்பினர்கட்கு அதிக பணம் தேவைப்பட்டது. முஸ்லிம்களிடையே சமயத்தின் பெயரால் அறிமுகமாகி இருந்த கந்தூரி, கத்தம், பாத்திஹா என்பவற்றுக்காகவும் வருடந்தோறும் பணம் செலவளிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. தமது பெண் பிள்ளைகளை விவாகம் செய்து கொடுக்க நகை, புடைவை, சீதனம், உணவு என்பவற்றுக்கும் அதிக பணம் செலவிட வேண்டியிருந்தது. அதே வேளை, குடும்ப உறுப்பினர்களில் ஆண்கள் மட்டுமே உழைப்பாளிகளாக இருந்தனர். குடும்பப் பெண்கள் எவ்வகையிலும் பொருளீட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடாததால், ஆண்கள் மேற்குறித்த அனைத்துச் செலவினங்களுக்கும் தனித்தே உழைக்க வேண்டியிருந்தது. முஸ்லிம்களிடையே படித்த வர்க்கத்தினர் மிகக் குறைவாகவே இருந்ததால், பணம் படைத்தவர்கள் சமூகத் தலைமைத்துவத்தை அடைய முயற்சித்தனர். அவர்கள் வைத்திருந்த நிலமும், பணமும், சமூகத் தலைமைத்துவத்தைப் பெற உதவியதால், பலர் செல்வம் திரட்ட முயற்சித்தனர். இதனால், அவர்கள் கடின உழைப்பாளிகளாகவும், சிக்கனம் உடையவராகவும் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இப்பண்புகள் உடையவர்களாக முஸ்லிம்கள் இருந்த போதும், அவர்களுள் பலர் தம் தேவைகளை நிறைவேற்றப் போதியளவு பணத்தை உழைத்தாலும், மிகச் சிலரால் தான் வளர்ந்து வந்த முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு, ஏனைய சமூகங்களுடன் போட்டியிடும் அளவு வளர முடிந்தது.

பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டதால், உள்நாட்டில் பல புதிய நகர்கள் உருவாகின. இவற்றில், கரைநாட்டுச் சிங்களவர், இந்திய செட்டிகள் என்பவர்களுடன், முஸ்லிம்களும் வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவினர். இவ்வாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தலைநகரிலும், உள்நாட்டிலும் வளர்ந்த புதிய நகர்களிலும் அவர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதுடன், அந்நகர்களில் நில புலன்களையும் உடைமையாக்கிக் கொண்டனர். வர்த்தக மத்திய நிலையமான புறக்கோட்டையிலும் நிலங்களை வாங்கினர். கால ஓட்டத்தில் கொழும்பில் ஒல்லாந்தருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் முஸ்லிம்களின் கைக்கு மாறின.

கி.பி. 1875 இல் புறக்கோட்டையின் பிரதான வீதியில் மட்டும் முஸ்லிம்கள் 73 வர்த்தக நிலையங்களைத் தமது உடைமையாகக் கொண்டிருந்தனர். இதுபோல, கண்டி, மாத்தளை, காலி, நுவரெலிய நகர்களிலும் முஸ்லிம்கள் சில வர்த்தக நிலையங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.¹¹ ஏற்றுமதிகளை மேற்கொண்ட ஆங்கில நிறுவனங்கள், ஏற்றுமதிப் பண்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், இறக்குமதிப் பண்டங்களை விநியோகிக்கவும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களை நம்பியிருந்தனர். சில்லறைப் பொருள் விநியோகம், புடைவை வியாபாரம் என்பவற்றில் நாடு முழுவதிலும் ஈடுபட்டிருந்த 10356 வர்த்தகர்களுள் பெரும்பாலானோர் முஸ்லிம்களாவர்.¹² புறக்கோட்டையின் பிரதான வீதியில் 1866-68 இல் வர்த்தகம் செய்த முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் 29 பேரின் பெயர் அட்டவணை ஒன்றை பேர்கஸன் எழுதிய Ceylon Directory எனும் நூல் தந்துள்ளது. இதே காலப்பகுதியில் கண்டியில் வர்த்தகம் செய்தவர்களின் பெயர் அட்டவணை ஒன்றையும் அது வழங்கியுள்ளது. இவ்வட்டவணையில் உள்ள 23 வர்த்தகர்களுள் 14 பேர் முஸ்லிம்களாவர். அவ்வாறே கண்டியின் சுதேசக் கோப்பி வர்த்தகர் பத்துப் பேருள் இருவரும், காலியின் பிரதான பன்னிரு வர்த்தகர்களுள் ஐவரும், காலிக் கோட்டைக்குள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மூவரும் இருவரும், காலியின் பிரதான நகை வியாபாரிகள் எண்மரில் ஐவரும் முஸ்லிம்களாவர்.¹³ இவ்வெண்ணிக்கை ஐந்து வருடங்களில் பின்வருமாறு வளர்ந்து உள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.¹⁴

அட்டவணை இல.4

| | 1868 | 1873 |
|---|------|------|
| புறக்கோட்டைப் பிரதான வீதியில் | | |
| வர்த்தகத்திலீடுபட்ட முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் | 29 | 77 |
| கண்டி சுதேச கோப்பி வர்த்தகர்கள் | 02 | 23 |
| காலி நகை வியாபாரிகள் | 05 | 07 |
| காலி வர்த்தகர்கள் | 05 | 08 |

இக்காலப் பகுதியில் சிறந்த மாணிக்கக்கல் வியாபாரிகளாகவும், நகை வியாபாரிகளாகவும் முஸ்லிம்கள் பிரசித்தி பெற்றிருந்தனர். அத்துடன் மாணிக்கக்கல் வியாபாரத்தில் ஏகபோக உரிமையுடையவர்களாகவும் இருந்தனர். 1911 இல் இலங்கையின் மொத்த மாணிக்கக்கல் வியாபாரிகள் 979 பேரில் 866 பேரும், நகை வியாபாரிகள் 849 பேரில் 411 பேரும் முஸ்லிம்களாவர். இத்துறை வர்த்தகத்தில் முஸ்லிம்கள் வகித்த ஆதிக்கத்தை இவ்வெண்ணிக்கை காண்பிக்கின்றது.¹⁵ முஸ்லிம்களிடையே புகழ்பெற்ற மாணிக்கக்கல் வியாபாரி களும், நகை வியாபாரிகளும் இருந்தனர். கி.பி. 1893 இல் மாணிக்கக்கல் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்த என்.டி.எச். அப்துல் கபூர், பத்து வருட காலங்களுள் மிகப் பிரபல்யமாகி கி.பி. 1904 இல் நடைபெற்ற

மாணிக்கக்கல் கண்காட்சியில் தங்கப்பதக்கத்தையும் பெற்றார். அவர்களது வர்த்தகப் பிரதிநிதிகள் இங்கிலாந்திலும் இருந்தனர். கி.பி. 1901 இல் வேல்ஸ் இளவரசர் இலங்கை வந்த போது, இளவரசருக்காகக் கண்டியில் பெறுமதிமிக்க மாணிக்கக்கற்களைக் கண்காட்சிக்கு வைக்கும் வாய்ப்பையும் அவர் பெற்றார்.¹⁶ கி.பி. 1860 இல் மாணிக்கக்கல் வர்த்தகத்தை காலியில் ஆரம்பித்த மாக்கான் மாக்கர், வெட்டி மெருகூட்டிய கற்களை இங்கிலாந்து வர்த்தகச் சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்தார். இவர் 1870 இல் கொழும்பில் தனது வர்த்தக நிலையத்தை நிறுவிக் கொண்டார். இலங்கையிற் கடமையாற்றிய துருக்கிய அரசின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த இவர், காலி மாநகர சபை உறுப்பினராவும் பணிபுரிந்தார். காலியில் தமது சொந்தச் செலவில் ஒரு அறுபுக் கல்லூரியை நடத்தினார். மாணிக்கக்கல் கண்காட்சிகள் பலவற்றில் பங்கு கொண்டு பல பதக்கங்களையும் இவர் பெற்றுள்ளமை இங்கு நினைவுகூறத் தக்கதாகும்.¹⁷

கொழும்பில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மற்றொரு பிரமுகரான எஸ். எல். நைனா மரைக்கார் கி.பி. 1888 இல் தன் தந்தையின் வர்த்தகத் தாபனத்தின் பொறுப்பை ஏற்றார். இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, ஹொங்கொங், ஜப்பான் முதலாம் நாடுகளில் இருந்து பல்லினப் புடைவைகளை இறக்குமதி செய்து விநியோகித்தார்.¹⁸ அவரிடம் தொழிலாளர்கள் 25 பேர் பணிபுரிந்தனர். சோனகத் தெருவில் ஆரம்பித்த முஸ்லிம் பாடசாலைக்கு நிதி உதவி வழங்கி ஆதரிப்பவர்களுள் அவரும் முக்கியமான ஒருவராக இருந்தார். கி.பி.1869 இல் பிறந்த முகம்மது லெப்பை மரைக்கார் ஹாஜியார் முகம்மது இஸ்மாயில் என்பவர் ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குத் தேங்காய், கொப்பரா, தும்பு, காரீயம், வாசனைத் திரவியங்கள் என்பவற்றை ஏற்றுமதி செய்தார்.¹⁹ வர்த்தகத்தில் கிடைத்த இலாபத்தை மீரிகம், இரத்தினபுரி, ஹன்வல்ல, களனி வெளிப்பகுதிகளில் தென்னந் தோட்டங்களை வாங்குவதில் முதலீடு செய்தார். இந்தியா, எகிப்து, ஐரோப்பிய நாடுகள் என்பவற்றுக்கு வர்த்தக நோக்கிற்காக இவர் சென்று வந்துள்ளார். இவரது குடும்பத்தவர்கள் சமூக சேவைகளிலும் அரசியலிலும் ஈடுபட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது சகோதரர் எம்.எல்.எம். சைனுதீன் கொழும்பு மாநகரசபை அங்கத்தவராகவும், மருமகன் எம்.ஐ. முகம்மதலி பாரசீக நாட்டின் கொழும்புப் பிரதிநிதியாகவும் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1886 இல் கொழும்பில் வர்த்தகத்தை ஆரம்பித்த சைனுதீனும் ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டார். உடுதுணிகள், பெண்களுக்கான ஆடைகள், இரும்பு, கண்ணாடி, பீங்கான் பாத்திரங்கள் முதலானவற்றை இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, ஜப்பான் முதலாம் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ததுடன் தென்னை உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தார்.²⁰ புறக்கோட்டைத் தொகுதியில் இருந்து மூன்று முறை கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினராக இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பதுளையில் 1860 இல் பிறந்த பக்கீர் சாகிபு பிரபல வர்த்தக நிலையமொன்றை வைத்திருந்தார். உணவுப் பண்டங்களையும், உடுதுணிகளையும் விநியோகம் செய்த அவர், 120 ஏக்கர் பரப்புடைய

தேயிலைத் தோட்டம் ஒன்றையும் கொண்டிருந்தார். பதுளையில் உள் ஓராட்சி சபையின் உறுப்பினராகவும், பதுளைப் பள்ளியின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

இலங்கையில் வாழ்ந்த பல இன மக்களும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களின் விகிதாசாரத்தை 1901 இன் குடிசனத்தொகை மதிப்பீடு காட்டுகின்றது. அது பின்வருமாறு.

அட்டவணை இல.5

| | | | |
|--------------------|--------|-------------------|-------|
| ஐரோப்பியர் | 13.7 % | பறங்கியர் | 19.2% |
| கரையோரச் சிங்களவர் | 6.5 % | கண்டிச் சிங்களவர் | 0.9 % |
| தமிழர் | 3.1 % | முஸ்லிம்கள் | 19.4% |
| மலாயர் | 13.9 % | வேடர் | 0.4 % |
| ஏனையோர் | 15.4 % | | |

◇ (இவர்களில் இந்திய முஸ்லிம்களும் அடங்குவர்)

முஸ்லிம்களும், ஐரோப்பிய அரசுகளின் ஆதரவைத் தொடர்ந்து பெற்றிருந்த பறங்கியரும் வர்த்தகத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என்பதை இக்கணிப்பு காட்டுகிறது. இம் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுள் பலர் தேநீர் கடை, சில்லறைக் கடை வியாபாரிகளாவர். சிலர் ஊர் ஊராய்ப் பண்டங்களைச் சுமந்து சென்று விற்றனர். வர்த்தகத்துடன் தொடர்புடைய தரைமார்க்கப் போக்குவரத்து முயற்சிகளில் 18% ஆனோர் ஈடுபட்டிருந்தனர். முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுள் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சிலரே ஏற்றிறக்குமதி செய்த பிரபல வர்த்தகர்களாக இருந்தனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலை பற்றி ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸ் கி.பி. 1890 இல் “த முஸ்லிம்” எனும் சஞ்சிகையில் எழுதும் போது, “இலங்கையில் உள்ள பிரபலமான வர்த்தகர்களுள் முஸ்லிம்கள் எத்தனை பேர் இருக்கின்றார்கள்....”²³ எனக் கவலையோடு குறிப்பிடுகின்றார். முஸ்லிம்களில் பலர் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட போதும், பாரிய அளவில் வர்த்தகம் செய்யும் முஸ்லிம்கள் மிகக் குறைவு என்பதையே இவரது குறிப்பு காட்டுகிறது.

இலங்கையின் சனத்தொகையில் முஸ்லிம்கள் ஏறத்தாழ 7 வீதத்தினராய் இருக்கும் அதே வேளை, இலங்கை வியாபாரிகளில் அவர்கள் 19.4 வீதத்தினராக இருந்தனர். ஏனைய சமூகங்களுடன் ஒப்பு நோக்கும் போது, முஸ்லிம்கள் வர்த்தகத்தில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார்கள் என்பதை இது காண்பித்த போதும், விவசாய உற்பத்தி, மந்தை மேய்ப்புத் தொழில்களையும்

அவர்கள் புறக்கணிக்கவில்லை என்பதும் நினைவுறுத்தத் தக்கதாகும். குறிப்பாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயிகள் ஆவர். மட்டக்களப்பு கரையோரங்களை அடுத்துள்ள விவசாய நிலங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மேலதிக நெல், நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இம் மேலதிக உற்பத்தியில் முஸ்லிம்களுக்கும் பங்கு உண்டு. மட்டக்களப்பின் தெற்கே இருந்த கரவாகு எனும் முஸ்லிம் மாவட்டத்தில், நெல்லும், புகையிலையும் அபரிமிதமாக விளைந்தன என்றும், வெள்ளஸ்சையில் உள்ள கொட்டபோவ எனும் கிராமத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் விவசாய தொழில் முயற்சிகளில் மிக ஆர்வமுள்ளவர்கள் என்றும் கி.பி. 1834 இல் காசிச் செட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁴ முஸ்லிம்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை, 41.6% முஸ்லிம்கள் விவசாயத்தைத் தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர் என்ற தகவல் காட்டுகின்றது.²⁵ இதே ஆண்டில், முஸ்லிம்களில் 7 வீதமானவர்கள் மீன் பிடித்தலைத் தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். 26.1% முஸ்லிம்கள் சமூகத்துக்குத் தேவையான பல்வேறு வகைப் பண்டங்களையும் விநியோகித்தனர். அரசு உத்தியோகங்களில் 1.6 வீதத்தினர் மட்டுமே ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களில் சிவில் சேவை எனப்பட்ட நிருவாக சேவையில் முதலாம் இரண்டாம் வகுப்பில் ஒருவரும் பணிபுரியவில்லை. எழுதுவினைஞர்களாக 4 அல்லது 5 முஸ்லிம்கள் கடமை புரிந்தனர்.²⁶ ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அறிமுகமாகிய மேநாட்டுக் கல்வியின் விளைவாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்ததும், நல்ல வருமானத்தை ஈட்டிக் கொடுத்ததுமான வைத்தியம், பொறியியல், நில அளவை, கட்டிட வரைபடக்கலை முதலாம் தொழில்களில் தகைமை பெற்ற ஒரு முஸ்லிமும் இருக்கவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது. இக்காலப் பகுதியில் விருத்தியடைந்த பெருந்தோட்டப் பயிர் விவசாயத்தில் ஏனைய சமூகத்தினர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டாலும், முஸ்லிம்களின் ஈடுபாடு போதியதாக இருக்கவில்லை. கி.பி. 1873 இல் கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்த முஸ்லிம்களின் விபரம் வருமாறு:²⁷

அட்டவணை இல.6

| தோட்டத்தின் பெயர் | உரிமையாளர் பெயர் | பயிர் செய்துள்ள நிலப்பரப்பு | அண்மையில் உள்ள நகர் |
|-------------------|---------------------|-----------------------------|---------------------|
| பெனட் பீல்ட் | அலி | 50 | நாவலப்பிட்டி |
| சின்னலெப்பை தோ | | 150 | " |
| துலுக்கன் " | மாகார் | 200 | இரக்வானை |
| பணலகந்த " | சீ.எம்.எச். மாகார். | 40 | " |
| நிவ்கபரகல் " | " " | 138 | " |
| கபரகல் " | " " | 250 | " |
| பந்தேவேனை " | " " | 57 | பலாங்கொடை |
| புதிய மொரகொல்லை | அஹமது மாகார் | 136 | கம்பளை |

ஆதாரம் : பேர்கசன் சிலோன் டிரக்டரி.1873

இவ்வட்டவணையின் படி, முஸ்லிம்கள் கோப்பி பயிரிட்ட மொத்த நிலப்பரப்பு 1021 ஏக்கராகும். 1873 இல் இலங்கையில் கோப்பி பயிரிடப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பு 219914 ஏக்கர்களாகும்.²⁸ இதன்படி, முஸ்லிம்கள் கோப்பிப் பயிர் செய்த நிலப்பரப்பு, கோப்பி பயிரிடப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பின் 0.46% ஆகும். இஃது முஸ்லிம்கள் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையில் போதியளவு ஈடுபாடு காட்டவில்லை என்பதையே உணர்த்துகிறது.

முஸ்லிம்கள் இலங்கையிற் குடியேறிய கால முதல் வர்த்தகத்தையும், அது சார்ந்த தொழில்களையும் மட்டும் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்து வந்ததால் பெருந்தோட்ட விவசாய அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கவில்லை. கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிழக்கு மாகாணத்தில் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் விவசாயம் செய்யும் கடின உழைப்பாளிகளாக இருந்த போதும், தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் இருந்து வெளியேறிப் பிற பகுதிகளில் குடியேறுவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் முதலிடுவதற்குப் போதிய பணமும் இவர்களிடம் இருக்கவில்லை. பெருந்தோட்டப் பயிர் செய்வோர், முதலீடு செய்த பின், இலாபம் பெறுவதற்குச் சில வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் வர்த்தகத்தில் முதலிட்டு உடனுக்குடன் இலாபத்தைப் பெற்றுப் பழகி இருந்த முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. கோப்பி பயிரிடப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் கூலி வேலை செய்த முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவு. கி.பி. 1911 இல் தோட்டத்தில் கூலி வேலை செய்த ஆண்கள் 278558 பேர்களில் 4129 பேரும் பெண்கள் 234909 பேரில் 3201 பேர் மட்டுமே முஸ்லிம்களாவர். என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்

கல்வித் தாபனங்கள்

குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள்

ஒருவன் முஸ்லிமாக வாழ மிகக் குறைந்த பட்ச அறிவேனும் இருத்தல் அவசியமாகும். இஸ்லாம் கட்டாயமாக்கியுள்ள ஐந்து நேரத் தொழுகை, "ஐம்ஆ" என்பவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு, திருக்குர்ஆனின் சில ஆயத்துக்கள் 'துஆக்கள்', தஸ்பீஹ், என்பவற்றை, அவற்றின் பொருளை அறியாத போதும், அறடி மொழியில் படித்து மனனம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. தொழுகை, நோன்பு முதலாம் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான விதிகளையும் படித்து அறிய வேண்டியிருந்தது. இதனால், ஐரோப்பியர் காலத்தில் துன்ப துயரங்கள் பலவற்றை முஸ்லிம்கள் அனுபவித்த போதும், 'மக்தப்' எனப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை அவர்கள் அழியாது பாதுகாத்தனர். இவை 'குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள்', அல்லது 'குர்ஆன் மதர்ஸாக்கள்', அல்லது 'குத்தாப்புகள்' என்றழைக்கப்பட்டன.

இவற்றில் நடைபெற்ற பாட போதனை பற்றிய தகவல்களை இன்று பெறமுடியாதிருப்பினும், ஒரு முஸ்லிமின் நாளாந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்றத் துணைபுரியும் சன்மார்க்கச் சட்ட விதிகள் பற்றிய அடிப்படை போதனைகளை உள்ளடக்கியிருக்கலாம் என்று கருத முடியும்.³⁰ இவற்றில், அறபு எழுத்துக்களை எழுதவும் வாசிக்கவும் பயிற்றுவித்ததுடன், எண்கணிதத்தையும் கற்பித்தனர், ஆயினும் நாளடைவில் எழுத்துப் பயிற்சியும், கணிதப்பாடமும் போதிப்பது கைவிடப்பட்டு, வாசிப்புப் பயிற்சி மாத்திரம் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டது.³¹ இம்மாற்றம் ஏற்பட இரு காரணிகள் துணையாயின. எழுத்துப்பயிற்சியையும் கணித பாடப் போதனையையும் வழங்கத் தகைமை அற்ற லெப்பைகள் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியமை ஒரு காரணி ஆகும்.³¹ குறித்த கால இலங்கை முஸ்லிம்கள் வேதப் பயிற்சி பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து மற்றொரு காரணி ஆகும். அக்காலை குர்ஆன் ஒதுதல், தொழுதல், மௌலிது ஒதுதல் ஆகிய மூன்றும் வேதப்பயிற்சியின் முக்கிய மூன்று அம்சங்களாக இலங்கையிற் கருதப்பட்டன.³² சமூகத்தில் சமய ரீதியான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுவதற்கு, தொழுகை குர்ஆன் ஒதுதல் ஆகியவற்றுடன் மௌலிது, கத்தம் முதலாம் வைபவங்களின் போது, அவற்றை முன் நின்று நடாத்துவது போதுமானதாக இருந்தது. இதற்கு அறபு மொழியிலான நூல்களைப் பொருளறியாத நிலையிலும் வாசிக்கப் பழகுவது போதுமானது. குர்ஆன் வாசிப்புப் பயிற்சியைக் கொண்டு சமூகம் அதிருப்தியடையவில்லை என்று கருதுவது தவறாகாது. குர்ஆனை வாசிக்கும் பயிற்சி நடக்கும் போது, இஸ்லாமியப் போதனைகள், கலிமா, நபிகளாரின் வரலாறு என்பவற்றைக் கற்றுக்கொள்வர். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஓதும் 'துஆக்களையும்' மனனமிட்டுக் கொள்வர்.

இப்பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட அறப்புத்தங்களுக்கோ, குர்ஆன் வாக்கியங்களுக்கோ, துஆக்களுக்கோ உரிய பொருளை மாணவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை. இதனால், கிளிப் பிள்ளைகள் போன்ற மாணவர்களே இப்பாடத்திட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்டனர். பொருள் விளங்காத போதும், ஓதும் 'துஆக்களாலும்' 'மௌலிதுகளாலும்' பயன் கிடைக்கும்.³³ என்ற சிந்தனையின் காரணமாக, கற்பவற்றின் பொருளை மாணவர்க்கு உணர்த்த முயற்சிக்கவில்லை. இதனால், குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள் அறபு மொழியில் வாசிப்புப் பயிற்சியை வழங்கும் நிலையங்களாக இருந்தனவேயன்றி, அறபு மொழியைக் கற்பிக்கும் நிலையங்களாகவோ, அறிவை ஊட்டும் நிலையங்களாகவோ இருக்கவில்லை..

குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களில் கற்பிப்பவர் 'லெப்பை' எனப்பட்டார். பள்ளிகளில் கதீப் ஆகக் கடமையாற்றுவவரே பெரும் பாலான குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள். இந்த லெப்பைமார்களில் பலர் தம் தொழிலைச் செய்வதற்குத் தேவையான தகைமைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களில்

கடமையாற்றிய லெப்பைமார்களின் தகைமை பற்றிய சமகாலக் குறிப்புகள் பல உள். முஸ்லிம் சமூக முன்னேற்றதிற்கு உழைப்பவராகவும், பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், நூலாசிரியராகவும் விளங்கிய ஐ.எஸ்.எம்.ஏ. அஸ்ஸீ கூட்டம் ஒன்றில் பேசும் போது பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

"இந்த லெப்பைமார்கள் பெரும்பாலும் தென் இந்தியாவிலிருந்து வந்த தகுதியற்ற சனங்கள், இவர்களுக்கு குர்ஆன் ஓதிக் கொடுக்க மட்டுமே தெரியுமல்லாமல் வேறு கல்விகளைப் புகட்டத் தெரியாது. அறப்புப் பாஷையைப் படித்துக் கொடுப்பதற்கு இந்த லெப்பைமார் திறமையுள்ளவர்கள் அல்லர். இந்த லெப்பைமார் திருத்தத்தின் வாடைவீசப் பெறாதவர்களாகவும் திருத்தம் ஏதென்று அறியாதவர்களாகவும் இருப்பதால் இவர்களுக்குக் கீழ் ஒதுகிற எமது பிள்ளைகள் திருந்தமாட்டார்கள்." ³⁴

"ஒரு கலாயின் அர்த்தமாவது அந்த மனிதனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் விளங்காது. அந்தப் பிள்ளைகளை குரங்கு வித்தைக்காரன் குரங்கைக் கூத்துக்குப் பழக்கி சனம் மத்தியில் விட்டு அவனுடைய கெட்டித்தனம் காட்டிக் காசு சம்பாத்தியம் செய்கிறது போல ஓதிக் கொடுக்கிறார்." ³⁵

குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களில் ஓதிக் கொடுத்த 'லெப்பை'மார் எவ்வித கல்வித் தகைமைகளும் இல்லாதவர்கள் என்பதை இக்கூற்றுக்கள் காண்பிக்கின்றன. என்கணிதம், ககவியல், இஸ்லாம், அறபு போன்ற பாடங்களையாவது போதிக்கும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. குர்ஆனையும் கிளிப்பிள்ளை போலப் பொருளுணராத ஓதவும், ஓதிக் கொடுக்கவும் மட்டுமே சக்தி பெற்றிருந்தார்கள். ஆயினும், அதனைக் கற்பிக்கும் முறை பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. விதிமுறைகளைப் பேணிச் சொல்லிக் கொடுத்தார்களோ என்பதையும் உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை. அவர்கள் "திருத்தம் இல்லாதவர்கள்", "அவர்களிடம் படிக்கும் மாணவர்கள் திருந்தவே மாட்டார்கள்" எனும் மேற்குறிப்பிட்ட கூற்றுக்கள் இந்த 'லெப்பை'மார் இப்பணியை நிறைவேற்றத் தகுதியற்றவர் என்பதைப் பொருத்தமுறக் காண்பிக்கின்றன. வித்தைக்காரன் பழக்கும் குரங்கு என்று ஆசிரியரையும், மாணவரையும் இங்கு ஒப்புக்காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். படித்த வித்தையால் குரங்கு பயன் பெற முடியாதது போல, மாணவரும் தாம் கற்கும் கல்வியால் சிந்தித்துப் பயன்பெற முடியாதுள்ளனர் என்பதை நாகூக்காக அஸ்ஸீ சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அயல் நாடான இந்திய உப கண்டத்தில் குர்ஆன் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் தன்மை போன்றே இலங்கைப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் தன்மையும் இருந்தது. இந்தியாவின் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் கி.பி 1886 இல் நிலவிய குர்ஆன் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் பற்றிய பின்வரும் கூற்று, சமகால இலங்கையின் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கும் வெகுவாகப் பொருந்துவதைக் காணலாம்.

"இங்கு கடமையாற்றிய ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் அறிவீனர்களே. மாணவர்கள் குர்ஆனின் ஒரு பகுதியைப் படித்தனர். அதாவது பொருளறியாது அறபியில் வாசிக்கப் பழகினர்."³⁶

பரம்பரை பரம்பரையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூடப் பாடபோதனா முறையே இக்குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டது. இப்பாட போதனா முறை மாணவர்க்குப் பெரும் சமையாக இருந்தது. இப்போதனா முறை பற்றி 'முஸ்லிம் நேசன்' பின்வருமாறு வரைந்துள்ளது.

"இந்த ஊர்களில் உள்ள முஸ்லிமானவர்கள் வீட்டுத் திண்ணைகளில் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துக் கொண்டு நாள் ஒன்றுக்கு 7-8 மணிநேரம் ஒரே இருப்பாகக் குழந்தைகளை இருக்கச் செய்கிறார்கள். அந்தப் பிள்ளைகளின் மடியில் பாரமான பலகைகளை வைத்துக் கொண்டு அவ்வளவு நேரம் நிலத்தில் இருக்கச் செய்வது கொடுமை என்று தகப்பன்மாராவது உபாத்திமாராவது நினைக்கிறார்களே இல்லை. பிள்ளைகள் அடிக்குப் பயந்து அவ்வாறிருக்கிறார்களே அல்லாது சந்தோசமாயிருக்கிறதல்ல."³⁷

யாழ் முஸ்லிம் ஒருவர் முஸ்லிம் நேசன் ஆசிரியருக்கு 1892 இல் எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

"ஒரு உபாத்தியாயரின் கீழ் சில மாணவர்கள் தத்தம் வசதிக்குத்தக்கபடி கூடியும் தனித்தனியேயும் கிரமமாகவும் கிரமமில்லாமலும் பற்பல விடங்களிலும் படித்துத் தேறுவதாலும் இக்கல்வி மறைந்து கிடக்கிறது."³⁸

"அவர்களில் கல்வியின் ஆசை தலைமுட்ட இருந்தாலும் படிப்பிக்கப்பட்ட விதத்தினாலே கல்வி குறைவடைந்து நம்மார்க்கத்துக்கு ஒவ்வாத கொடி, கூடு, வேசம் ஆகிய தோசக் கிரிகைகளை நீசம் என்றறியாது நீசம் என்று செய்து வந்தார்கள்."³⁹

பள்ளிகளை அண்மியதாக இருந்த குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களில் நடைபெற்ற போதனா முறை கவர்ச்சியாக இருக்கவில்லை. கற்பிக்கப்பட்ட விடயங்களும் கவர்ச்சிகரமானவையாகவோ வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக் கூடியவையாகவோ விளங்கவில்லை. மாணவர்களின் வகுப்பு முறை பற்றி எம்.சமீம் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

"தனித்தனி மாணவர்க்கு, அன்றேல் மாணவர் குழுக்களுக்கு லெப்பைமார் போதிக்கின்றனர். அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் போல வகுப்புக்கள் இருக்கவில்லை. மாணவர்கள் வயதின் அடிப்படையிலோ,

கல்வித் தகைமையின் அடிப்படையிலோ குழுக்களாக்கப்படவில்லை. பதிலாக, மாணவர் தாம் வாசித்து முடிந்த பாடங்களின் அடிப்படையில் குழுக்களாக்கப்பட்டனர். மேற்பாட மாணவர்கள், கீழ்ப் பாட மாணவர்களுக்குப் பாடங்களைப் போதித்தனர்.⁴⁰

வகுப்புக்களோ, வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டங்களோ இருக்க வில்லை என்பதையே மேலே எடுத்துக்காட்டிய குறிப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வகுப்புகளுக்கான வயதுக் கட்டுப்பாடோ மாணவர்களைச் சேர்க்கும் காலநிர்ணயமோ இல்லாது, மாணவர் சேர்க்கப்பட்டதால் தனித்தனி மாணவர்களுக்குப் பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன. அல்லது சமமான வேகத்தில் பாடங்களை ஒதிக் காண்பிப்பவர்கள் ஒரு குழுவாக இயங்கினர் என்பதையே இவை காண்பிக்கின்றன.

நவீன முறையில் அமைந்த கல்விக் கூடம் ஒன்றை நடாத்தி அனுபவம் பெற்றவரும் இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வருமான எஸ்.எம். உதுமான் என்பவர், இக் குர்ஆன் பள்ளிக்கூட போதனைப் பற்றிய மதிப்பீடொன்றை எழுதும் போது,

"தற்காலத்தில் அநேக விடயங்களில் சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஒதிக் கொடுக்கும் ஒதல் கெடுதியேயல்லாமல் நல்லதல்ல.⁴¹ என்று குறித்துள்ளார். மாணவர் கல்வியை விருப்பு இன்றி அதனை ஒரு சமையாகக் கருதி மதரசாக்களைப் புறக்கணிப்பவர்களாக இருந்தாலும், நாள் ஒன்றுக்கு எட்டு மணித்தியாலங்கள் வீதம் இப் பள்ளிக்கூடங்களில் பல ஆண்டுகளைச் செலவிட்டும் பயனுள்ள கல்விகளைப் பெறமுடியாது போனதாலும் இப்பள்ளிக்கூட ஒதல் கெடுதியைத் தருகிறது என்றும் விமர்சித்துள்ளார்.

இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருந்த அரசாங்க மிசனரிப்பாடசாலைகளில் கல்வியூட்டும் நவீன முறைகள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில், முஸ்லிம் சமூகத்தின் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களின் அவல நிலையையே மேலே எடுத்தாண்ட கூற்றுக்கள் காண்பிக்கின்றன. பணம் உழைப்பதற்கான ஒரு வழி என்ற நோக்கில் செயற்பட்ட கல்வித்தகைமையும், பயிற்சியுமற்ற லெப்பைமார்களும், திட்டமிடப்படாத கற்பித்தலும், நவீன போதனா முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப் படாமையும், குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களின் தரக்குறைவுக்குப் பெரிதும் காரணமாயின. "மிஷனரி"ப் பாடசாலைகள் பரிபாலிக்கப்படுவது போல, குர்ஆன் பாடசாலைகளைப் பரிபாலிக்கவும், தேவையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்து மேற்பார்வை செய்யவும், உரித்துடைய ஒரு தாபனம் இல்லாதிருந்தமையும், கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மாற்றமடையாத அதன் பாட நெறியும் குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களின் வளர்ச்சி தேக்க நிலையடையக் காரணமாயின.

குர்ஆன் பள்ளிக்கூடப் பாடபோதனை நவீன மயப்படுத்தப்படாததாகவும், கவர்ச்சியற்றதாகவும் இருந்த போதும், முஸ்லிம் பெற்றார் தம் குழந்தைகளைக் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களில் கட்டாயமாகச் சேர்த்தனர். தமது பிள்ளைகளுக்கு முதற்கண் அல்குர்ஆனின் மொழியாகிய அறபு மொழியைக் கற்பிக்க வெண்டும் என்று முஸ்லிம் பெற்றோர்கள் மரபு ரீதியாக நம்பினர்.⁴² உண்மையில், சமயக் கடமை ஒன்றை நிறைவு செய்வதற்காகத் தம் பிள்ளைகளை அங்கு அனுப்புவதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர். சமூகத்தின் கல்வித் தேவைகளை நிறைவு செய்ய குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள் உதவ முடியாது என்பதை முஸ்லிம் பெற்றார்கள் அறிந்திருந்த போதும் இஸ்லாமிய வணக்கங்களை நிறைவு செய்வதற்கு அவை உதவியதால் தம் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பினர் என்று கருதுவதே சரி எனலாம். அதனாலேயே குர்ஆன் பள்ளிக்கூடப் பாடநெறியைத் தம் பிள்ளைகள் பூர்த்தி செய்ததும், பெற்றார் பெருமகிழ்வடைந்து விழா எடுத்தனர். ஆசிரியருக்கு விருந்துபசாரம் அளித்தும், நன்கொடைகள் வழங்கியும் அவரை கௌரவித்தனர். இத்தகைய விழாக்கள் முஸ்லிம் உலகெங்கணும் நடைபெற்றன.⁴³ கொழும்பில் நடைபெற்ற சாதுலிய்யா மதுரஸாவின் குர்ஆன் பாடபோதனையை நான்கு மாணவர்கள் பூர்த்தி செய்ததற்காக, 1892.2.24ஆம் திகதி அவர்களின் பெற்றோர் விழா எடுத்தனர். இருபது மரவைக்கு (உணவுத் தட்டுகளில்) தீவனம் (தீன் பண்டம்) அனுப்பி முஅல்லிமை கௌரவித்தனர்.⁴⁴

இவ்வாய்வுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையில். ஆங்கில, சுய மொழியிலான அரசாங்க பாடசாலைகளும், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளும், தனியார் பாடசாலைகளும் இருந்தன. அரசினரால் தனியார் பாடசாலைகளாகக் கருதப்பட்ட குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களுக்கே முஸ்லிம் பெற்றார் தம் பிள்ளைகளைப் பெருமளவில் அனுப்பினர். இக்காலப் பிரிவில் முஸ்லிம்கள் நடாத்திய குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றில் படித்த மாணவர் எண்ணிக்கையையும் 'Ceylon Blue Book' மாவட்ட ரீதியாகத் தந்துள்ளது. இக்காலப் பிரிவில் முஸ்லிம்கள் நடாத்திய தனியார் பாடசாலைகளைக் குர்ஆன் பாடசாலை, அறபுப் பாடசாலை, குர்ஆனும் தமிழும் போதிக்கப்பட்ட பாடசாலை, அறபும் தமிழும் கற்பிக்கப்பட்ட பாடசாலை, தமிழ்ப் பாடசாலை, ஆங்கிலமும் சுயமொழியும் கற்பிக்கும் பாடசாலை என்று ஆறு வகையாக வகைப்படுத்தி நோக்கக்கூடிய முறையில் விபரங்களைத் தந்துள்ளது. குர்ஆனுடன் தொடர்புடைய கல்வியைத் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதில் பெற்றார் கொண்டிருந்த அக்கரையைப் பின்வரும் அட்டவணை புலப்படுத்துகின்றது.

அட்வணை இல.7

| பாடசாலை விடய ரீதியாக | 1905 | | 1910 | | 1915 | |
|----------------------|--------------|------------|--------------|------------|--------------|------------|
| | பாட சாலை எண் | மாணவர் எண் | பாட சாலை எண் | மாணவர் எண் | பாட சாலை எண் | மாணவர் எண் |
| குர்ஆன் பள்ளிக்கூடம் | 124 | 3643 | 162 | 4100 | 127 | 3484 |
| அறபு " | 95 | 2656 | 54 | 1282 | 74 | 2002 |
| தமிழ் " | 25 | 627 | 19 | 546 | 18 | 416 |
| குர்-தமிழ் " | 35 | 831 | 12 | 650 | 13 | 723 |
| அறபு-தமிழ் " | 04 | 73 | 03 | 118 | 11 | 461 |
| ஆங்கில " | 04 | 86 | - | - | - | - |
| மொத்தம் | 287 | 7916 | 250 | 6696 | 243 | 7086 |

ஆதாரம்: புளு புக். 1905 - 1915

இந்தத் தகவலின் படி, 1905, 1910, 1915 ஆம் ஆண்டுகளில், முறையே 2656, 1282, 2002 மாணவர்கள் அறபு படித்தார்கள் என்று கணிக்க வேண்டியுள்ளது. அறபுப் பள்ளிக்கூடங்களும் பரவலாக இருந்தன என்றும் கொள்ள வேண்டியுள்ளது, எனினும், இவ்வறபுப் பள்ளிக்கூடங்களில் என்ன மொழியில் என்ன கற்பித்தார்கள் என்ற தகவலை "புளு புக்" தரவில்லை. அறபு மொழியைக் கற்றறிந்தவர்கள் மிகக் குறைவாக இருந்த காலப்பகுதியில், ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளில் அறபு மொழி கற்பிக்கப்பட்டது என்ற கருத்தை ஏற்பது அசாத்தியம். ஆதலால் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வகுக்கப்பட்டவற்றில் குர்ஆனை மட்டும் ஓதிக் கொடுத்திருப்பர் என்றும், அறபுப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்பவற்றில் குர்ஆனுடன் அல்லது குர்ஆனை ஓதி முடித்தபின் இஸ்லாமியப் போதனைகளையும், இஸ்லாமிய சட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய அறபுத் தமிழ் நூல்களைக் கற்பித்திருப்பர் என்றும் கருத முடியும். இத்தகவல்களைத் திரட்டியவர்களுக்கு இப்பள்ளிக் கூடங்களில் இடம் பெற்ற போதனையைச் சரியாகக் கணித்து அறிவதற்கு போதிய ஆற்றல் இல்லாதிருந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு. 1905 ஆம் ஆண்டு பாடசாலை அட்வணையில் குர்ஆன் போதிக்கப்பட்ட பாடசாலை என்றும், அல்குர்ஆன் போதிக்கப்பட்ட பாடசாலை என்றும் வெவ்வேறாக குர்ஆன் பாடசாலைகள் பதியப்பட்டுள்ளன. அல்குர்ஆன் பாடசாலை என்பதும், குர்ஆன் பாடசாலை என்பதும் ஒன்றே என்பதை அறியாதவர்கள், அறியவில் எழுதப்பட்ட அறபுத் தமிழ் மூலம் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட பாடபோதனையை அறபுப் பாடபோதனையாக நோக்கியமை வியப்பல்ல. ஆதலால், இவ்வட்வணையில்

அறப்புப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வேறாகப் பதியப்பட்டுள்ள பாடசாலைகளையும் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று கருதுவது பொருந்தும். இவ்வாறு நோக்கின் 1905 இல் முஸ்லிம் தனியார் பாடசாலைகள் 287 இல் 219 பாடசாலைகளும், 1910 இல் 250 இல் 214 பாடசாலைகளும், குர்ஆன் பாடசாலைகள் ஆகும். அவற்றில் 1905, 1910, 1915 ஆம் ஆண்டுகளில் கல்வி கற்றவர்களுள் முறையே 7916 இல் 6299, 6696 இல் 5382, 7086 இல் 5486 மாணவர்களும் குர்ஆன் பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் என்பது நோக்கத்தக்கது. நவீன கல்வியில் ஆர்வம் இல்லாததாலேயே முஸ்லிம் தனியார் பாடசாலைகளில் முஸ்லிம் மாணவர் மிகச் சிலர் படித்தனர். சமகாலத்தில் கல்வியை ஊட்டும் "பிரிவென" க்கள் என்றழைக்கப்பட்ட பெளத்த நிறுவனங்கள் இருந்தன. இப்பிரிவெனாக்கள் 1910 இல் நாட்டில் 898 இருந்தன என்பதும், அவற்றில் 3651 மாணவர்கள் மட்டுமே கல்வி கற்றனர் என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். சனத்தொகை விகிதாசாரத்தின் பின்னணியில் இவ் வெண்ணிக்கையை ஒப்பு நோக்கும் போது சமயக் கல்வியைப் படிப்பதில் முஸ்லிம்கள் காட்டிய ஆர்வம் எத்தகையது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அறபு மொழிக்கல்வி

வணக்கங்கள், விவாகம், விவாகரத்து, சொத்துப்பங்கீடு, சமூக வாழ்வு முதலாம் அம்சங்களில் இஸ்லாமிய விதிகளைப் பின்பற்றி வாழ முஸ்லிம்களை இஸ்லாம் வற்புறுத்துகிறது. ஆதலால், இஸ்லாமியச் சட்டவிதிகளை நன்கு அறிந்தவர்கள் மிகச் சிலரேனும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருப்பது அவசியமாகியது. குர்ஆனின் மொழி அறபு என்பதால் நன்மை கருதிப் பக்திசிரத்தையுடன் அறபு மொழியைக் கற்க முஸ்லிம்கள் விரும்பினர். முஸ்லிம் உலகுடனான கலாசாரத் தொடர்பும் அறபு மொழி கற்கும் ஆர்வத்தை அவர்களிடே உந்தியது. எனினும் இக்காலப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் நாத்திய குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்கள் அறபு மொழியைக் கற்கத் துணையாக இருக்கவில்லை. ஆதலால், இந்தியா, எகிப்து முதலாம் நாடுகட்குச் சென்று சிலர் அறபு மொழியைக் கற்றனர்¹⁶.

அறபு மொழியில் ஆர்வம் காட்டும் தனவந்தர்கள் சிலரும், பொதுமக்களும் இலங்கையில் இருந்தமையைத் தென் இந்திய முஸ்லிம் அறிஞர்கள் சிலர் கண்டு இங்கு அறபு மதுரஸாக்களை ஏற்படுத்த முயற்சித்தமை இலங்கையில் அறபு மதுரஸாத் தோற்றம் பெறத் துணையாகியது. இக்காலப் பகுதியில் எம்.சீ. சித்தி லெப்பை (1838-1898) முதலானோர் முஸ்லிம்களிடையே நவீன கல்வியை ஏற்படுத்த முயற்சித்தமை மத வைராக்கியம் உடையவர்களை விழிப்படையவும், செயற்படவும் தூண்டியது. ஆங்கிலக் கல்வியால் சமூகத்தில் ஏற்பட முடிந்த ஆபத்துக்களைத் தடுக்கவும்

சமயத்துறை விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் சமய விதிமுறைகளில் ஆழ்ந்த அறிவும், பயிற்சியும் உடைய மக்களை உருவாக்கவும் கருதி வெலிகமையில் முழு நேர அறபுக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டது. நவீன கல்விக்காக சித்திலெப்பை மத்ரஸதல் கைரிய்யாவைத் தோற்றுவித்த சமகாலத்தில் இது உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "மதுரஸதல்பாரி அலந்நஹீரில் ஜாஃ" எனும் பெயரையுடைய இந்த மதுரஸாவை மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் (ஹி.1232-1316) என்பவர் கி.பி. 1884 இல் ஆரம்பித்தார். இலங்கையில் ஏற்படுத்தப் பட்ட முதல் மதுரஸா இது என்பதில் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடம் ஏற்பட்டாலும், காலத்தால் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் அறபு மதுரஸாக்களுள் வயதால் மூத்த மதுரஸா இது எனலாம். இதே ஆண்டில் காஸிமிய்யா அறபுக் கல்லூரி புத்தளத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுவர். இதனைத் தொடர்ந்து 1892 காலியில் பஹ்ஜதல் இப்றாகிமிய்யா அறபுக் கல்லூரியும், கி.பி. 1899இல் பெரிய கிண்ணியாவில் ஸ.திய்யா அறபுக் கல்லூரியும் கி.பி. 1915இல் மாத்தறையில் அல்மின்னதல் பாஸிய்யா அறபுக் கல்லூரியும், கி.பி. 1922இல் வெலிகமையில் முர்ஸிய்யா அறபுக் கல்லூரியும், 1931இல் மஹரகமையில் கபூரியா அறபுக் கல்லூரியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அறபு சமய மொழி என்பதால், அதனைக் கற்பதில் முஸ்லிம்கள் காட்டிய விருப்பம் பற்றும் அதிகம். நன்மையும் பயனும் அறிவும் தரும் மொழி அறபு மொழி மட்டுமே என்று கருதினர். அறபு படியாதவன் ஒன்றும் படியாதவன் என்று அவர்கள் நம்பினர்⁴⁷. ஆதலால் நவீனக் கல்வியை முஸ்லிம்களிடம் புகுத்த அயராதுழைத்த சித்தி லெப்பை முதலானோராலும், அரசாலும் கூட அறபு மொழியைப் புறக்கணித்துத் தம் செயற்திட்டங்களை அமுலாக்க முடியவில்லை. இதனால் முஸ்லிம்களுக்காக, அரசும், முஸ்லிம் பிரமுகர்களும் ஏற்படுத்திய பாடசாலைகளில் அறபு மொழியையும் கற்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. கண்டி அரசாங்கப் பாடசாலையில் அறபு மொழி போதிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு சம்பளம் வழங்குவதற்காக 1885இல் வருடம் ஒன்றுக்கு முன்னூற்று அறுபது ரூபா ஒதுக்குவதாக ஆளுனர் கிரீன் துரை சித்தி லெப்பைக்கு அறிவித்தார்⁴⁸. ஆங்கிலக் கல்விப் போதனையை வழங்குவதற்காக கொழும்பில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பாடசாலைக்கு "அல் மதுரஸதல்ஸலாஹிரா" என்று அறபு மொழியில் பெயர் சூட்டி அறபு மொழியையும் கற்பித்தமை அம் மொழி வகித்த செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துகின்றது. மரபு ரீதியான மதுரஸாக்களிற் போலன்றி, இப்புதிய பாடசாலைகளில் வகுப்பு முறை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு பாட நேரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டன. இதனால் இங்கு மரபு ரீதியான மதுரஸாக்களில் உபயோகித்த பாட நூல்களைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. எனவே, புதிய கல்விப் போதனை முறைபுடன் இணைந்து செல்லக் கூடிய அறபுப் பாட நூல்களை சித்தி லெப்பை எழுதினார். கொழும்பு, கண்டி, பதுளை, கம்பளை நகர்களில் இருந்த முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் இவரது நூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

இ.தன்றி, ஆங்கிலப் பாடசாலைகளின் அமைப்பையும். அப்பாட போதனை முறைகளையும் பின்பற்றி, அறபு மொழி போதிக்கக் கூடிய மதுரஸாக்களை அமைப்பதற்கும் முஸ்லிம்கள் முயற்சித்தனர். கொழும்பு வாணிபத் தெருவில் 5 ஆம் இலக்க மண்டபத்தில் இத்தகையதொரு மதுரஸாவை இஸ்மாயில் லெப்பை ஆலிம் மரைக்கார் ஆரம்பித்தார். காலை 6 - 8½ மணி, 10 - 12½ மணி, 2 - 3 ½ எனும் பாட நேரங்களில் நாளொன்றுக்கு ஆறு மணித்தியாலம் இங்கு பாட போதனை நடைபெற்றது. காலையில் வாசிப்பும் பகற் பொழுதில் எழுத்தும், மாலையில் கணிதமும் போதிக்கப்பட்டன. மாலை 4-5 மணி வரை தேகப் பயிற்சியும், விளையாட்டுப் பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டன. விளையாட்டினூடாக அறபுப் பேச்சு மொழிப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இரவு 8-10 மணி வரை மாணவர்கள் பாடப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆசிரியர்கள் இந்நேரங்களில் தேவைப்படும் மாணவர்க்கு விளக்கமளித்து உதவி செய்தனர். பத்து மாதங்களில் குர்ஆனின் முப்பது பாகங்களையும் வாசிக்கக் கூடிய திறமையை மாணவர் பெற்றனர். மரபு ரீதியான பள்ளிக்கூடங்களில் இந்த ஆற்றலைப் பெற 5 - 6 வருடங்கள் கழிந்தன.⁴⁹ இக்கலாசாலையின் போதனாசிரியர்களில் ஒருவராகவும் பரிபாலகரா கவும் கடமையாற்றிய சி. இஸ்மாயில் லெப்பை மரைக்கார் ஆலிம் ஆங்கிலக் கல்விப் பயிற்சி முறைகளையும் அறபு மதுரஸாப் போதனா முறைகளையும் நன்கு அறிந்திருந்ததால், நவீன முறையில் இவ்வறபுக் கல்லூரியை அவரால் நடத்த முடிந்தது.

மாணவப் பருவத்தைத் தாண்டியவர்களுக்கு அறபு மொழியைப் போதிக்கக் கண்டியில் ஓர் இராப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 16-40 வயதுக் கிடைப்பட்டவர்கள் இங்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இரவு 8-10 மணிவரை பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டன. இலவசப் பாடபோதனை நடைபெற்றது. போதனாசிரியருக்கான சம்பளத்தை சித்திலெப்பை வழங்கினார்.⁵⁰

இவ்வாறு, அறபு மொழிப் பாடபோதனைக்குப் பரவலான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால் அதனைப் படிப்பதில் முஸ்லிம் மாணவர் ஆர்வம் காட்டலாயினர். மேலே சுட்டிய நவீன மாதிரியான அறபு மதுரஸாக்கள் கால ஓட்டத்தில் மறைந்து விட்ட போதும், மரபு ரீதியான மதுரஸாக்கள் இதுகாலவரை முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம். தமது மறுமை விமோசனத்திற்கு உதவும் என்று கருதி இவ்விஸ்தாபனங்களை நிருவகிக்கத் தேவையான நிதியை முஸ்லிம்கள் தர்மமாக வழங்கியமையும், அதன் ஆசிரியர் குழாம் தமது உலகியல் நலன்களைப் பொருட்படுத்தாது தம்மை அர்ப்பணித்துச் சேவை ஆற்றியமையும், முஸ்லிம் சமூகம் இதனை ஒரு சமய, சமூகப் பணியாகக் கருதியமையும், இவற்றில் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்த உலமாக்கள் சமூகத்தில் வகித்த அந்தஸ்தால் கவரப்பட்டு மாணவர் அங்கு தொடர்ந்து கல்வி கற்கச் சென்றமையும் இவ்விஸ்தாபனங்கள் தொடர்ந்து நிலைக்கத் துணையாகின.

சமயச் சூழலில் நவீன கல்வி

ஆங்கிலேயர் தம் ஆட்சியின் ஆரம்பப் பகுதியில் இருந்து முஸ்லிம்கள் மீதான வர்த்தகத் தடைகளை நீக்கி ஓரளவு தாராள மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொண்டதால் முஸ்லிம்கள் வர்த்தகத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டிய போதும் வளர்ந்து வரும் நவீன கல்வியைப் பெறுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. "மிசனரி"க் கல்லூரியில் கல்வி கற்கக் கணிசமான அளவு பெளத்த, இந்து மாணவர்கள் செல்வதைக் கண்டும் முஸ்லிம்கள் தம் பிள்ளைகளை அங்கு அனுப்பத் தயங்கினர்.

"மூன்று நூற்றாண்டுகளாக அனுபவித்த கஷ்டங்கள் முஸ்லிம்களைத் தமது பூர்வாசார நிலையில் வைராக்கியம் உடையவர்களாகவும் சம்பிரதாயத்தையே பேணுபவர்களாகவும், நவீன முறைக் கல்விகளிலும், நிர்வாகத்திலும் பொதுவாக எல்லா மாற்றங்களிலும் முழுச் சந்தேகம் உடையவராகவும் தமது முத்தாயை அளித்த அறிவுப் பொக்கிஷங்களில் மறப்புடையவர்களாகவும் ஆக்கிவிட்டன. முற்போந்த நூற்றாண்டுகளிலே மேலைக் கல்வியானது மதப்பற்றைத் தாக்குதலிலும் கிறித்தவ மதப்பரப்பு முயற்சியை ஊக்குவித்தலிலும் அமைந்திருந்ததால் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை, அரசினர் ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்கள் 1832-1846 க்கும் இடையில் அநேகம் நிறுவப்பட்டிருந்த போதும் அவற்றுக்கு அனுப்புவதற்கு விரும்புவதில்லை."³¹

என ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் குறிப்பிடுவது இதனைத் தெளிவாக்குகிறது. கிறித்தவ சமயத்துக்கும், விஞ்ஞானத்துக்கும் இடையில் வளர்ந்த பகைமை காரணமாக, ஆரம்பமுதல் மேல் நாட்டுக் கல்வி சமய நம்பிக்கையைச் சாடி வந்தது. மேல் நாட்டுக் கல்வியை முஸ்லிம்கள் புறக்கணிப்பதற்கு இது ஒரு காரணம். இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்விப் போதனை கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதை இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தமை, அதற்கான மற்றொரு காரணி என்று ஏ.எம்.ஏ அஸீஸ் மேலே சுட்டிய கூற்றில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மட்டுமன்றி, ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் கல்விக் கூடங்கள் மதம் மாற்று ஸ்தாபனங்களாகவே அமைந்தன. அஞ்ஞானிகளதும், இஸ்லாமியர்களதும் சமய நம்பிக்கைகளை முடிந்தவரை நாட்டில் இருந்து ஒழிக்க வேண்டும்.³² பாடசாலைக்கு மாணவர்களையும் மாணவியர்களையும் வரச் செய்தல் வேண்டும். பாடசாலையில் அவர்கள் கிறித்தவ சமயிகளாக்கப்படுதல் வேண்டும் என ஒல்லாந்தர் விரும்பினர்.³³ இதற்காவே அவர்கள் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். இதனாலேயே அவர்களது கல்விக் கொள்கை பற்றிப் பிரடிக் நோத் குறிப்பிடும் பொழுது,

"ஒல்லாந்தர் தம் திட்டப்படி உறுதியாகவும், அமைதியாகவும் தொடர்ந்து செயற்பட்டிருந்தால், எல்லாச் சிங்களவர்களும் கிறித்தவர்களா யிருப்பர் என்று நம்புவதற்குப் போதிய சான்றுகள் உள்"

என்று கூறியுள்ளார்.⁵⁴ ஆங்கிலேயரின் இலட்சியமும் இதுவாக இருந்தாலும், அதனை அவர்கள் மிக நளிணமாகவே கையாண்டார்கள்.

சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு இலகுவானதும், மிக்க வாய்ப்பானதுமான வழி கிறித்தவம் பற்றிய அறிவைப் பரப்புவது எனக்கருதி கல்வியினூடாக மத மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தனர். இது சாத்தியமாகாத விடத்து, சுதேசிகள் தம் சமயத்தைப் பின்பற்றும் அதேவேளை, கிறித்தவர்களைப் போல சிந்திக்கவும், அவர்களின் நடை, உடை பாவனைகளைப் பின்பற்றச் செய்யவும் இக்கல்லூரிகள் மூலம் அவர்கள் முயற்சித்தனர். மகோலி பிரபுவின் பின்வரும் கூற்று இதனையே புலப்படுத்துகின்றது.

"நாம் ஆளுகின்ற கோடிக் கணக்கானோருக்கும் எமக்கும் இடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு வர்க்கத்தினரை, சாயலிலும், உருவத்திலும் இந்தியரானாலும், அறிவு, சம்பிரதாயம், குணம், விருப்பு முதலியவற்றில் ஆங்கிலேயரைப் போன்றவராக உருவாக்குவதில் நாம் இப்போது எம்மால் இயன்றதைச் செய்தல் வேண்டும்."⁵⁵

ஓர் ஆங்கிலத் திருச்சபை அத்தியட்ச குருவைத் தலைவராகக் கொண்ட பாடசாலை ஆணைக்குழுவின் சமயக் கல்வியினது நோக்கம், ஐயத்துக்கிடமின்றி மதமாற்றமே எனலாம்.⁵⁶ கி.பி.1835 இல் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் கல்விச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும் போது, (Macaulay) சுட்டிக்காட்டிய மேற் குறித்த கூற்று கீழைத்தேய நாடுகளில் ஆங்கிலேயர் வழங்கிய கல்விப் போதனையின் இலட்சியத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. கி.பி. 1833 இல் கோல்புறாக் இலங்கையில் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களும் இதே பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன என்பர்.⁵⁷ இவற்றால், சிங்களவர்களிலும், தமிழர்களிலும் கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்றவர்களின் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்தது.

தம் சமயத்தை உயிரினும் மேலாக மதிக்கும் முஸ்லிம்கள் இதனை நன்கு அறிந்திருந்தனர். தம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினால், அவர்களும் மதமாற்றத்துக்குள்ளாவர் என்றஞ்சினர். தம் சமூகத்தை அக்கல்வி

"இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் மட்டுமல்லாது, அவர்களின் தலைவர்களும் அறிவற்றவர்களாவே இருக்கின்றனர். ஆகையால், நன்கு தகைமைபெற்ற சில முஸ்லிம் நீதிபதிகளை அறிமுகப்படுத்துவது மிக அவசியமாகும்."⁶¹

எனச் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும். இக்காலப்பகுதியில் தம்மை முன்னேற்றப் பாதையில் வழிநடாத்தும் ஆற்றல் படைத்த அறிஞர்களை உலக முஸ்லிம் சமூகம் கொண்டிராது போல், இலங்கை முஸ்லிம் சமூகமும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது இதனாற் புலனாகும். சமூகத் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்ட உலமாக்கள் கல்வித்துறையில் மக்களை தவறாக வழிநடாத்தினார்கள். "காபிர்களின் மொழியைப் (ஆங்கிலத்தைப்) படிப்பது பாவமானது" என்று இவர்கள் போதித்தனர்.⁶² இதனால் முஸ்லிம் சமூகம் நவீன கல்வியைப் புறக்கணித்தது. இப்புறக்கணிப்பால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் படித்து வெளியேறிய விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க முஸ்லிம்களுள் சிலர் உணர்ந்தனர். அவர்கள் முஸ்லிம்களை நவீன கல்வியின்பால் ஈர்க்க வேண்டும் என்றுணர்ந்தனர். இவர்களுள் சித்திலெப்பை முக்கியமானவர். அவருக்கு படித்த முஸ்லிம்களுள் சிலரும், தனவந்தர்கள் சிலரும் துணையாக இருந்தனர். இவர்கள் தனியார் முஸ்லிம் பாடசாலைகளைப் பல்வேறு சிரமங்கட்கு மத்தியில் நிறுவ முயற்சித்தனர்.

இக்காலப்பகுதியில், தனியார் பாடசாலைகள், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள், அரசாங்கப் பாடசாலைகள் என்று மூவகைப் பாடசாலைகள் நாட்டில் இருந்தன. முஸ்லிம் கல்வி முன்னோடி என்று கருதப் படுகின்ற சித்திலெப்பை, கண்டியில் ஏற்படுத்திய பாடசாலையை அரசாங்கப் பாடசாலையாக அங்கீகரிக்குமாறும் கல்வித்துறைத் தலைவருக்கு 1891இல் விண்ணப்பித்தார்.⁶³ இப்பாடசாலையில் 111 மாணவர்களின் பெயர்கள் பதியப்பட்டிருந்தன. எனினும், அவர்களுள் சராசரி அறுபது மாணவர்களே சமூகமளித்தனர். மாத்தளையில் நடைபெற்ற முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலையைப் பதியுமாறு கேட்ட ஒரு விண்ணப்பத்தை, 1892இல் கல்விப் பணிப்பாளர் பெற்றார். இப்பாடசாலை போதிய வசதிகளை உடையதாக இருந்தது.

முஸ்லிம் பெண்பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலைகள் மலைநாட்டிலும், தென்மாகாணத்திலும் இதே காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கண்டி திருகோணமலை வீதியில் ஒரு முஸ்லிம் பெண் பாடசாலை 1891 செப்டம்பரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் கிளை ஒன்று, கண்டி கட்டுக்கலையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சித்திலெப்பையின் கடும் உழைப்பின் பயனாகவே இப்பாடசாலை உருவாகியது. இதற்காக கண்டிக் கச்சேரியில் வேலை செய்த சித்திலெப்பையின் மைத்துனர் இஸ்மாயில் லெப்பை மரிக்காரும் சித்திலெப்பையுடன் சேர்ந்து உழைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁶⁴

இப்பாடசாலையை சித்திலெப்பையும், அவரது துணைவியார் செய்யிதா உம்மாவும் பரிபாலித்தனர். 152 மாணவியரின் பெயர்கள் சேர்வு இடாப்பில் பதியப்பட்டிருந்தன.⁶⁵ நான்கு ஆசிரியைகள் இங்கு கடமையாற்றினர். கம்பளையில் 1891 ஆகஸ்டிலும், குருநாகலில் 1891 நவம்பரிலும் இரண்டு

முஸ்லிம் பெண்பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. குருநாகல் அஞ்சல் அதிபராகக் கடமையாற்றிய அப்துல் கரீம், அங்கு பெண்பாடசாலையை ஆரம்பிக்கப் பேருதவியாக இருந்தார்.⁶⁶ கம்பளை, பொல்கஹுவெலை முதலாம் பகுதிகளில் இருந்தும் முஸ்லிம் மாணவியர்கள் சென்று குருநாகல் மகளிர் பாடசாலையில் படித்தனர். பண்ணாகமத்திலும் ஒரு முஸ்லிம் பெண்பாடசாலை இருந்தது.⁶⁷ 1891 இல் காலிக்கு அண்மையில் உள்ள தல்பிட்டிய எனும் கிராமத்திலும் மாத்தறை நகரிலும் இரு முஸ்லிம் பெண்பாடசாலைகள் திறந்து வைக்கப்பட்டன. மாத்தறையில் வாழ்ந்த எம்.எல்.எம். மரிக்கார் எனும் பிரமுகர், அங்கு பெண்கள் பாடசாலையைத் திறப்பதற்கு உதவியாக இருந்தார்.⁶⁸ காலி முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் 121 மாணவியரும், மாத்தறை முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் 112 மாணவியரும் கல்வி கற்றனர். இப்பகுதியில், மேலும் சில முஸ்லிம் பெண்பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. எனினும், அவை காலி, மாத்தறை பெண்பாடசாலைகள் போலத் திருப்தியாக நடைபெறவில்லை எனத் தென்மாகாணப் பாடசாலைப் பரிசோதகர் தமதறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶⁹

கொழும்பிலும் பெண்பாடசாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொதுமக்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்காக, 1892 ஜனவரி 14 ஆம் திகதி பழைய சோனகத் தெருவில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. காதர் சாஹிபு அலியா மரைக்கார் ஆலிம் ஹாஜியார் தலைமை தாங்கினார். சட்ட நிருபண சபை உறுப்பினரான அப்துற்குமான், வாப்பிச்சி மரைக்கார், ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸ்ஸல், சின்ன மரைக்கார், இஸ்மாயில் லெப்பை மரைக்கார் ஆலிம் சாஹிபு ஆகியோர் இதன் அவசியத்தை வற்புறுத்திப் பேசினர். அரசாங்கம் அமைத்துத் தரக்கூடிய முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையை ஏற்று அதற்குத் தேவையான உதவிகளையும் முஸ்லிம்கள் செய்ய வேண்டும் என்று அரசி மரைக்கார் வாப்பிச்சி மரைக்கார் முன் மொழிந்தார். சபை இதனை ஏற்றதால், பாடசாலையை அமைக்கக் கூடிய ஓரிடத்தைத் தெரிவு செய்தற்கு ஒரு குழுவை அது நியமித்தது.⁷⁰ இப்பாடசாலையை நிருவகிப்பதற்கு அறபு மொழி ஆற்றல் உடைய முஸ்லிம் பெண்ணாசிரியைகள் இல்லாமை பெருந்தடையாகியது. ஆதலால், தகைமை உடைய ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வர அரசு முயற்சித்ததாயினும், சாத்தியமாகவில்லை.⁷¹ இதனால், கொழும்பில் முஸ்லிம் பெண்பாடசாலை அமைக்கும் பணி காலதாமதமாகியது. எனினும், கொழும்பு கொம்பனித்தெருவில் 1892இன் இறுதிப் பகுதியில் முஸ்லிம் பெண்பாடசாலை ஒன்று இருந்ததாக முஸ்லிம் நேசன் குறிப்பிடுகின்றது.⁷²

படித்த முஸ்லிம்கள் சிலரால் முஸ்லிம் ஆண், பெண்பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும், அவை போதியளவு வெற்றி தரவில்லை. பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தும் பணி ஒரு சில முஸ்லிம்

பிரமுகர்களின் முயற்சியாக இருந்ததேயன்றி, முஸ்லிம் சமூகத்தின் மனப்பூர்வமான முயற்சியாக அமையாமை இதற்கான காரணம் எனலாம். கண்டி, கம்பளை, பதுளை, கொழும்பு, காலி, மாத்தறை முதலாம் நகர்களிலேயே முஸ்லிம் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கிழக்கு மாகாணத்தில் கணிசமான அளவிலும், நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் சிதறியும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், தத்தம் பகுதிகளில் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கவில்லை. குறிப்பாக, கிராமப்புறப் பகுதி முஸ்லிம்களின் நலனுக்காக ஒரு பாடசாலையும் அமையவில்லை.

முஸ்லிம்களின் கல்வி நலனில் அரசும் போதியளவு அக்கறை காட்டவில்லை. கல்வித் திணைக்கள அதிபர் 1894ஆம் ஆண்டிற்கான தமது அறிக்கையில் பின்வருமாறு இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

"இலங்கை முஸ்லிம்களும் வரியிருப்பாளர் என்ற வகையில் கல்வி தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில் சிங்களவர்களையும், தமிழர்களையும் போலவே கருதப்பட்டனர். ஆதலால், இவர்களுக்கு காகப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதிலும் மற்றிரு சமூகத்தினருக்காவும் பின்பற்றிய அதே வழிமுறையைப் பின்பற்றியிருத்தல் வேண்டும். சிங்களவர்களையும், தமிழர்களையும் போல முஸ்லிம்களும் கிராமச் சங்க சட்டவிதிகளுக்கு உட்பட்டவர்களே ஆதலால் முஸ்லிம் சமூகத்தின் கல்வித் தேவைகளை கிராம சபை புறக்கணிக்கக் கூடாது என்று அரசு கிராம சபைகளை நெறிப்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்."⁷¹

இச்சட்டத்திற்கு விதிவிலக்கான முறையில் முஸ்லிம்கள் நோக்கப்பட்டமை, அவர்களுக்குப் பாதிப்பாக முடிந்தது. சிங்கள, தமிழ்க் கிராமவாசிகளின் ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலைகளைக் கல்வித் திணைக்களம் தனது செலவில் பரிபாலித்து வருகின்றது. முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில், பெண் பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலைகளை அரசு ஏற்படுத்திப் பரிபாலித்தாலும், ஆண்கள் பாடசாலைகளை அரசு பாடசாலைகளாக அரசாங்கம் அங்கீகரிப்பதில்லை. உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளாக மட்டுமே பதிந்து கொண்டது. முஸ்லிம் ஆண் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் மாற்றாந்தாய் மண்பாங்குடன் அரசு நடந்து கொண்டதை இந்நிருவாக அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது. முஸ்லிம்கள் ஆரம்பித்துக் கையளிக்கும் பெண்கள் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான தளபாடங்களையும், ஆசிரியருக்கான சம்பளத்தையும் அரசு வழங்கியது.⁷¹ கட்டட வசதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட, அரசு மிக இதமாகவே நடந்து கொண்டது.

முஸ்லிம் பெண் பாடசாலைகள் பல திறக்கப்பட்டாலும், முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி பல காரணிகளால் தடைப்பட்டது. அவற்றுள்

பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கன என்று 1891ஆம் ஆண்டின் அரச நிருவாக அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. (1) குர்ஆனை வாசிக்க அறிவதே கல்விப் போதனையின் முக்கிய இலட்சியமாகக் கருதப்பட்டதால், அரச பாடசாலைகளுக்குச் செல்வது அவசியமாகவில்லை. (2) முஸ்லிம் பெற்றார்கள் தம் பெண் பிள்ளைகளை வீட்டை விட்டு வெளியே அனுப்ப விரும்பவில்லை. (3) பெண்களுக்குக் கல்வியூட்டுவது அவசியமென்று முஸ்லிம் சமூகம் உணரவும் இல்லை.⁷⁵ இதனால், பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இருந்த பெண்கள் பலர் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லவில்லை. பாடசாலைக்குச் செல்பவர்களது வரவும் ஒழுங்கானதாக இருக்கவில்லை.

ஆண் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியும் திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. உயர்கல்வியைப் பொறுத்தவரை, முஸ்லிம்கள் ஆர்வம் காட்டவேயில்லை. முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலவிய வறுமை, அவர்களது கல்வியில் ஆர்வம் காண்பிக்காமக்கான ஒரு காரணி என்பர். எழுதும், வாசிக்கும் ஆற்றலையும் ஓரளவு எண்கணிதப் பயிற்சியையும் பெற்றதும், கல்விப் பயிற்சி போதுமானது எனக் கருதி, பாடசாலைப் படிப்பை விட்டுவிட்டனர். உயர்கல்வி தமது தொழிலுக்குப் பயன்றது எனக் கருதி, முஸ்லிம் மாணவர்கள் அதனைப் புறக்கணித்துள்ளனர். விதிவிலக்காக ஓரிருவர் உயர் கல்வி கற்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். பாடசாலைக் கல்விப் போதனைக்கு முன்பு, குர்ஆன் பாடபோதனை ஊட்டப்பட வேண்டும் என்ற கண்டிப்பான நியதியை முஸ்லிம் சமூகம் பின்பற்றியதால், முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஏனைய சமூக மாணவர்களைவிடப் பிந்திப் பாடசாலையிற் சேர்ந்தனர். ஆயினும், பிற சமூக மாணவர்களை விட முந்தி விலகுவது வழக்கமாகிவிட்டது. சமய, சமூக அடிப்படையில் ஏனைய சமூகத்துடன் கலக்காது விலகிநிற்கும், முஸ்லிம்களின் தனித்த போக்கும் அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பாதித்தது என்பர்.⁷⁶ ஆரம்ப, உயர் கல்விக்காக முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு முஸ்லிம் பாடசாலைகளல்லாத ஏனைய பாடசாலைகளில் கதவுகள் திறந்திருந்த போதும், முஸ்லிம்கள் அதனைப் புறக்கணித்ததற்கு, பிற சமூகங்களுடன் கலவாது தனித்து வாழும் இப்போக்கும் ஒரு காரணமாயிருந்தது.

கல்வி ஆர்வமும், பொருளாதார பலமும் குன்றியிருந்த முஸ்லிம் சிறுபான்மை இனத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரசு பல வழிகளிலும் உதவி செய்து ஊக்கமளிப்பது அவசியமாகிய வேளையில், முஸ்லிம் ஆண் பாடசாலைகளை அரசாங்கப் பாடசாலைகளாக அங்கீகரியாமையே முஸ்லிம்களுக்குப் பாதிப்பாக அமைந்தது. அரசு வழங்கும் உதவி நன்கொடையைக் கொண்டே ஆண்கள் பாடசாலையை நாடாத்த வேண்டியிருந்த வேளை, அந்நன்கொடையைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் பிரச்சினை தோன்றியது.

அறுபு மொழியைப் புறக்கணித்துப் பாடசாலைகளை நாடாத்த முடியாது இருந்ததால், முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் அறுபு கட்டாயப் பாடமாகக் கற்பிக்கப்

பட்டது. முதலாம் வருடம் முழுவதும் மாணவர்க்கு அறபு மொழியே கற்பிக்கப்பட்டது. முஸ்லிம் மாணவர்களின் தாய் மொழி தமிழாகக் கருதப்பட்டதால், அரசாங்கம் வருட முடிவில் தமிழ் மொழி உட்பட, ஏனைய பாடங்களையும் உள்ளடக்கி நடாத்தும் பரீட்சையில் மாணவர் அடையும் தேர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்தே நன்கொடை வழங்கப்பட்டது. முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் முதலாம் வருட மாணவர்களுக்கு அறபு மொழி மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டதால், மாணவர்களைப் பரீட்சிக்க முடியவில்லை. இதனால், முதலாம் வருடத்துக்கான உதவி நன்கொடையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இதன் விளைவாக, ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதே வருடத்தில் சில பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. இக்கஷ்ட நிலையில் இருந்து முஸ்லிம் பாடசாலைகளைக் கரைசேர்த்தற்கு அறபு மொழியையும் முதலாம் வருடப் பரீட்சைக்குரிய ஒரு பாடமாக அங்கீகரிக்குமாறு சித்தி லெப்பை அரசாங்கத்தை கோரினார். முதலாம் வருட மாணவர்களுக்கு மட்டுமேனும் இச்சலுகையை வழங்குமாறும், மற்றெல்லா வகுப்பு மாணவர்களை யும் தமிழ்ப் பாடசாலையின் சட்ட விதிகட்கு ஏற்பப் பரீட்சிக்கு மாறும் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தினார்.⁷⁷

அரசாங்கம் கல்வி வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தாலும், நாட்டில் உள்ள பல்வேறு சமூகங்களின் நலவுரிமைகளைப் பேணுவதைப் பொறுத்தவரை எந்த ஒரு பிரிவினார்க்கும் விசேட உதவி செய்வதில்லை என்ற கோட்பாட்டை இதுகால வரை பின்பற்றிய போதும், அறபுப் பாடங்களைக் கற்பிக்கக் கூடியதும், ஏனைய பாடசாலைகளில் இருந்து வேறுபட்டு முஸ்லிம் பாடசாலைகள் என்று அழைக்கக்கூடியதுமான பாடசாலைகளை அரசு அங்கீகரிக்க வேண்டியதாயிற்று. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்களைப் பேணுவதைப் பொறுத்தவரை, நடைமுறையில் இருந்து விலகி, இந்திய அரசு நடந்து கொண்ட முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, இலங்கை அரசும் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் விடயத்தில் நடந்து கொண்டது. முஸ்லிம்களின் கல்வி விடயத்தில் இவ்வாறு அரசு சற்றுத் தாராளத்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டதைக் கண்டே சித்திலெப்பை மேற்குறித்த வேண்டுகோளை விடுத்தார்.

பாடசாலையில் முதற்கண் மாணவர்க்குக் குர்ஆன் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் எனும் சமூக அபிலாசையை நிறைவு செய்யவும், குர்ஆன் கற்பித்தலுக்குப் பாடசாலையில் முதன்மை இடம் வழங்கப்படுகிறது எனக் காட்டவும் குர்ஆன் போதிப்பவர் ஒருவரே தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். நவீன கல்விப் போதனா முறைகள், சமயச் சார்பற்ற பாட விஷயங்கள் பற்றிய ஞானம், மேற்பார்வை, பாடசாலை நிருவாகம் என்பன பற்றிய அறிவு அவருக்கு இல்லாமை, பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால், 1894இல் தமது நிருவாக அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த கல்வித்திணைக்கள அதிபர், பயிற்சியும் தகைமையும் உடைய தமிழர் ஒருவர் தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்படுவதுடன், குர்ஆனைப் போதிப்பவர் உதவியாசிரியராக நியமிக்கப்படுவதே சிறந்தது என்று

விதந்துரைத்தார்.⁷⁸ முஸ்லிம் பாடசாலைகளைப் பரிபாலிக்கக் கூடிய தகைமையுடைய முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் இல்லாதிருந்தமையும் முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்குப் பாதகமாய் அமைந்தது என்பதையும் இவ்வறிக்கை காட்டுகிறது. கவர்னர் ஹவ்லொக்கின் மனைவி லேடி ஹவ்லொக்கும், சில அதிகாரிகளும் முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் சற்று அக்கறை காட்டினர். சித்திலெப்பை முதலானோருடன் முஸ்லிம் கல்விப் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடினர். முஸ்லிம் பாடசாலைகளைத் தரிசித்தனர். அவருக்கு மாணவர் மகத்தான வரவேற்பளித்தனர்.

ஐம்ஆப் பள்ளிகள், பொது மேடைகள், கலந்துரையாடல்கள், முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் என்பன மூலம் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கல்வியின் அவசியத்தையும், ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினர். சட்ட நிருபண சபை உறுப்பினரான அப்துற்றகுமான், வாப்பிச்சி மரைக்கார், சித்திலெப்பை, ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸ், அரபிபாச்சா முதலானவர்கள் ஆங்கில மொழி கற்பதன் அவசியத்தை, கிடைக்கும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் எடுத்துக்காட்டினர்.

அதேவேளை வைதீகப் போக்குடைய முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலம் கற்பது கூடாது என்று பிரசாரம் செய்தனர். ஆங்கிலக் கல்லூரிகள் தம்பிள்ளைகளைக் கிறித்தவ சமயத்தின்பால் ஈர்த்துவிடும் என்பதே அவர்களது பிரதான பயமாக இருந்தபோதும், தமது கருத்துக்குச் சாதகமாகப் பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைத்தனர்.⁷⁹

- (1) ஒரு முஸ்லிம் பருவ வயதையடைந்ததும் சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது கடமை. ஆதலால் அப்பருவ வயதை அடையுமுன் அவ் வணக்கங்களை நிறைவு செய்யக்கூடிய கல்வியை படிப்பது கடமை. ஆங்கில மொழியில் அத்தகைய நூல்கள் முஸ்லிம்களால் எழுதப்படவில்லை. அன்றியும் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு மார்க்கத்தில் ஏவப்பட்ட படிப்பையும் பயிற்சியையுமே வழங்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆதலால் ஆங்கிலக் கல்வியை இப்போதுள்ள நிலையில் பிற சமய ஆசிரியர்களிடத்தில் இளமையிற் கற்பது நீதியாகாது.
- (2) ஆங்கில மொழி நூல்களில் கிறித்தவ, நாத்திகக் கருத்துக்கள் (இஸ்லாத்துக்கு மாற்றமான கருத்துக்கள்) உள. இதனால், முஸ்லிம்கள் வழிகெட இடமுண்டாகின்றது.
- (3) மரணத் தறுவாயில். 'கலிமா' நாவில் வரவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலச் சொற்கள் நாவில் வரும் ஆதலால், ஆங்கிலம் கற்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆழ்ந்து நோக்கின் பின் இரு கருத்துக்களும் உருப்படியான நியாயங்கள் அல்ல எனலாம். ஆங்கில மொழி நூல்களில் தவறான

கருத்துக்கள் இருக்க முடியுமானது போலவே அறுபு மொழி உட்பட ஏனைய மொழி நூல்களிலும் தவறான கருத்தக்கள் இருக்க முடியும்.

சிறார்களுக்கு இளமையில் மார்க்கக் கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும் என்பதில் நியாயம் உண்டு அதனாலேயே முஸ்லிம் பாடசாலைகளை உருவாக்க முயற்சித்தவர்கள் அறுபு மொழியைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்பித்தனர், அத்துடன் அவர்கள் மேலே கூறிய காரணங்கள் நியாயமற்றவை என்பதை எடுத்துக்காட்டியதுடன் திருப்தி அடையாது ஆங்கிலம் கற்பது அவசியம் என்பதையும் நிறுவ முயற்சித்தனர்.

"ஆங்கில மொழியை முஸ்லிம்கள் அறியாதிருப்பதன் காரணமாக இஸ்லாமிய மார்க்க விதிகளுக்கு முரணாக அரசு கொண்டு வரும் சட்டங்களை எடுத்துக் காட்டி திருத்த முடியாதிருக்கின்றோம். இத்தகைய சட்டங்களால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை உடனுக்குடன் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க ஆங்கில மொழி அறிவு அவசியம்"⁸⁰

என்று கூறினர். இஸ்லாம் பற்றி ஆங்கில மொழியில் தவறாக எழுதப்பட்டுள்ள கருத்துக்களால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்யவும் இஸ்லாத்திற்கு கேடுறாவண்ணம் ஆங்கில மொழியில் இருந்து பயன் பெற்றுக் கொள்ளவும் ஆங்கிலம் படிப்பது அவசியம் என்று எடுத்துக்காட்டினர்.⁸⁰ ஆங்கில மொழி கற்பிப்பது பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்களில் இரு பிரிவினரும் சமய நலனை மையமாக வைத்து தம் கருத்துக்களை முன் வைத்திருப்பது நோக்கத்தக்கதாகும்.

இவ்வாதப் பிரதிவாதங்களால், ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதால், தமது சமய நம்பிக்கைக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்ற கருத்து படிப்படியாகக் குறைய ஆரம்பிக்க, முஸ்லிம் சமூகத்தில் முக்கிய உறுப்பினர்கள் தம் பிள்ளைகளை ஆங்கிலம் கற்பிக்க, அரசாங்கப் பாடசாலைகட்கும், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகட்கும் அனுப்பலாயினர். எகிப்தில் இருந்து அறிபாச்சாவுடன் நாடு கடத்தப்பட்டு இலங்கையில் குடியேறியிருந்த எகிப்தியப் பொறியியலாளரான மகமூது பாச்சா தமது மகன் புவாத்தே என்பவரை இலங்கைக்குக் கூட்டி வந்து ஆங்கிலம் படிக்க வைத்தார்.⁸¹ இவற்றால், படித்த முஸ்லிம்கள் கவரப்பட்டு தம் பிள்ளைகளை ஆங்கில, சுய மொழி மூல நவீன கல்வியை வழங்கும் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பினராயினும், முஸ்லிம் பொதுமக்கள் அதற்கு ஆதரவு, வழங்கவில்லை என்பது பின்வரும் அட்டவணைகளை நோட்டரிடும் போது புலனாகும்.

அட்டவணை இல. 8
 அரசாங்க பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமும், தமிழும் படித்த முஸ்லிம் மாணவர்களின் மாகாண ரீதியான எண்ணிக்கை.

| மாகாணம் | 1891 | | | 1892 | | | 1893 | | | 1894 | | | 1895 | | |
|--------------|--------|-------|---------|--------|-------|---------|--------|-------|---------|--------|-------|---------|--------|-------|---------|
| | தமிழர் | ஆர்ப் | மொத்தம் | தமிழர் | ஆர்ப் | மொத்தம் | தமிழர் | ஆர்ப் | மொத்தம் | தமிழர் | ஆர்ப் | மொத்தம் | தமிழர் | ஆர்ப் | மொத்தம் |
| மேல் மாகா. | 46 | 03 | 49 | 156 | 10 | 166 | 156 | 11 | 167 | - | - | 121 | - | - | 339 |
| மத்திய மாகா. | 146 | 32 | 178 | 272 | 17 | 289 | 248 | 09 | 257 | - | - | 298 | - | - | 294 |
| வட மாகா. | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| தென் மாகா. | 254 | - | 254 | 248 | - | 248 | 253 | - | 253 | - | - | 230 | - | - | 375 |
| கீழ் மாகா. | 202 | - | 202 | 151 | - | 151 | 158 | - | 158 | - | - | 152 | - | - | 150 |
| வடமேல் மாகா. | 19 | - | 19 | 31 | - | 31 | 34 | - | 34 | - | - | 09 | - | - | 07 |
| வடமேல் மாகா. | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | 25 | - | - | 32 |
| ஆவா மாகா. | 03 | - | 03 | - | - | - | 02 | - | 02 | - | - | 10 | - | - | 11 |
| சங்கரவ மாகா. | 40 | 04 | 44 | 50 | 03 | 53 | 56 | 04 | 60 | - | - | 79 | - | - | 64 |

ஆதாரம்: அரசாங்க நிர்வாக அறிக்கை 1891 - 1895

அட்டவணை இல. 9
உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமும், தமிழும் முஸ்லிம் மாணவர்களின் மாகாண ரீதியான
எண்ணிக்கை.

| மாகாணம் | 1891 | | | 1892 | | | 1893 | | | 1894 | | | 1895 | | |
|-----------------|--------|--------|---------|--------|--------|---------|--------|--------|---------|--------|--------|---------|--------|--------|---------|
| | தமிழர் | ஆங்கி. | மொத்தம் | தமிழர் | ஆங்கி. | மொத்தம் | தமிழர் | ஆங்கி. | மொத்தம் | தமிழர் | ஆங்கி. | மொத்தம் | தமிழர் | ஆங்கி. | மொத்தம் |
| மேல்மாகா. | 210 | 102 | 312 | 228 | 91 | 319 | 230 | 128 | 358 | - | - | 566 | - | - | 514 |
| மத்திய மாகா. | 264 | 78 | 342 | 497 | 98 | 595 | 415 | 104 | 519 | - | - | 444 | - | - | 521 |
| வட மாகா. | 153 | 25 | 178 | 125 | 23 | 148 | 140 | 123 | 263 | - | - | 249 | - | - | 240 |
| தென் மாகா. | 56 | 71 | 137 | 115 | 83 | 198 | 107 | 91 | 198 | - | - | 185 | - | - | 176 |
| நீழ் மாகா. | 346 | 17 | 363 | 389 | 18 | 407 | 176 | 14 | 190 | - | - | 429 | - | - | 270 |
| வட மேல் மாகா. | 26 | 13 | 39 | 32 | 27 | 59 | 17 | 16 | 33 | - | - | 42 | - | - | 47 |
| வடமத். மாகா. | 12 | 02 | 14 | 27 | 02 | 29 | 23 | - | 23 | - | - | 26 | - | - | 31 |
| வடவா மாகா. | 64 | 50 | 114 | 53 | 46 | 99 | 47 | 38 | 85 | - | - | 81 | - | - | 58 |
| சங்கரமுவு மாகா. | 16 | - | 16 | 06 | 03 | 09 | 24 | 04 | 28 | - | - | 36 | - | - | 65 |

ஆதாரம்: அரசாங்க நிர்வாக அறிக்கை 1891 - 1895

அட்டவணை இல. 10

உதவி நன்கொடை பெற்ற முஸ்லிம் பாடசாலைகளும், அப்பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்ற மாணவர்களும் எண்ணிக்கை பற்றியதேர் ஒப்புநோக்கு.

| ஆண்டு | உதவெற்ற மொத்த பாடசாலை | உதவெற்ற முஸ்லிம் பாடசாலை | இப்பாடசாலை களிற் பயிற் மொத்த மாணவர் | முஸ்லிம் மாணவர் | மொத்த மாணவர்க்கிற் முஸ்லிம் மாணவர் நூற்று வீதம் |
|-------|-----------------------------|--------------------------------|---|--------------------|---|
| 1895 | 1096 | 04 | 90229 | 377 | 0.417 |
| 1900 | 1318 | 04 | 120751 | 362 | 0.299 |
| 1905 | 1582 | 07 | 156040 | 736 | 0.471 |
| 1910 | 1910 | 06 | 203020 | 666 | 0.328 |
| 1915 | 2062 | 07 | 237420 | 7205 | 0.305 |

ஆதாரம்: அரசாங்க நிர்வாக அறிக்கை : 1895 - 1915

அட்டவணை இல. 12

கொழும்பு மாநகர எல்லையுள் பாடசாலை செல்லும் வயதையுடைய மாணவர்களும், அவர்களில் பாடசாலைக்குச் செல்லும் மாணவர்களும் இனரீதியான எண்ணிக்கை (1901)

| இனங்கள் | பாடசாலை செல்லும் வயதுடைய மாணவர்கள் | | | கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் | | | நூற்று வீதம் | | |
|-----------------------|------------------------------------|------|---------|-------------------------|------|---------|--------------|------|---------|
| | ஆண் | பெண் | மொத்தம் | ஆண் | பெண் | மொத்தம் | ஆண் | பெண் | மொத்தம் |
| ஐரோப்பியர் | 132 | 133 | 265 | 64 | 42 | 106 | 48.5 | 31.6 | 40. |
| புறங்கியர் | 1599 | 1496 | 3095 | 901 | 650 | 1551 | 56.3 | 43.4 | 50.1 |
| கரைநாட்டுச் சிங்களவர் | 9081 | 7491 | 16572 | 3665 | 1744 | 5409 | 40.4 | 23.3 | 32.6 |
| கண்டிச் சிங்களவர் | 212 | 134 | 346 | 100 | 79 | 179 | 47.2 | 58.9 | 51.7 |
| தமிழர் | 4473 | 2145 | 6618 | 873 | 195 | 1068 | 19.5 | 9.09 | 16.1 |
| சோனகர் | 4280 | 2339 | 6619 | 756 | 157 | 913 | 17.7 | 6.7 | 13.8 |
| மலாயர் | 560 | 536 | 1186 | 323 | 58 | 381 | 49.7 | 10.8 | 32.1 |
| ஏனையோர் | 479 | 225 | 704 | 120 | 20 | 140 | 25.1 | 8.9 | 19.9 |

ஆதாரம்: சனத்தொகை மதிப்பீடு. 1901

அட்டவணை இல II

முஸ்லிம்களில் மாவட்ட அடிப்படையிலும் வயது அடிப்படையிலுமான எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களதும், தெரியாதவர்களதும் எண்ணிக்கை. சனத்தொகை 1911.

| மாவட்டம் | வயது | தமிழில் எழுத வாசிக்க முடிந்த | | சம மொழியுடன் கூட எழுத வாசிக்க முடிந்த | | ஆங்கிலம் மட்டும் எழுத வாசிக்க முடிந்த | | எழுத வாசிக்க முடியாத | |
|------------------------------|---------|------------------------------|------|---------------------------------------|------|---------------------------------------|------|----------------------|-------|
| | | ஆண் | பெண் | ஆண் | பெண் | ஆண் | பெண் | ஆண் | பெண் |
| சொழம்பு மாநகர சபை | 0-10 | 103 | 33 | 16 | 06 | 03 | - | 3394 | 3240 |
| | 10-15 | 432 | 102 | 181 | 18 | 15 | 01 | 1397 | 1284 |
| | 15-20 | 634 | 137 | 138 | 12 | 10 | 01 | 682 | 1124 |
| | 20---- | 3658 | 439 | 511 | 09 | 08 | 03 | 2929 | 4795 |
| | மொத்தம் | 4827 | 711 | 846 | 45 | 46 | 05 | 8402 | 10443 |
| கந்தத்தறை மாவட்டம் | 0-10 | 22 | 06 | - | - | - | - | 2197 | 1982 |
| | 10-15 | 140 | 20 | - | - | - | - | 587 | 884 |
| | 15-20 | 163 | 16 | 3 | - | - | - | 156 | 512 |
| | 20--- | 1816 | 52 | 8 | - | - | - | 799 | 2963 |
| | மொத்தம் | 2141 | 94 | 11 | - | - | - | 3739 | 6341 |
| கண்டி மாவட்டம் ஹரிஸ்பத்தவ | 0-10 | 02 | - | - | - | - | - | 938 | 997 |
| | 10-15 | 23 | 04 | - | - | - | - | 343 | 331 |
| | 15-20 | 62 | 08 | 03 | - | - | - | 114 | 208 |
| | 20---- | 817 | 68 | 08 | - | - | - | 1834 | 2722 |
| | மொத்தம் | 804 | 80 | 11 | - | - | - | 3229 | 4258 |
| பாத்தும்பர | 0-10 | 3 | 10 | 1 | - | - | - | 640 | 588 |
| | 10-15 | 31 | 02 | - | - | - | - | 250 | 204 |
| | 15-20 | 32 | 02 | 1 | - | - | - | 63 | 104 |
| | 20---- | 325 | - | 6 | - | - | - | 406 | 722 |
| | மொத்தம் | 391 | 14 | 08 | - | - | - | 1359 | 1618 |
| மன்னார் மாவட்டம் | 0-11 | 12 | - | - | - | - | - | 665 | 666 |
| | 10-15 | 91 | 02 | 02 | - | - | - | 164 | 204 |
| | 15-20 | 80 | 03 | 04 | - | - | - | 62 | 178 |
| | 20---- | 591 | 09 | 09 | - | - | - | 397 | 1085 |
| | மொத்தம் | 774 | 14 | 15 | - | - | - | 1288 | 2133 |
| முசல | 0-10 | 11 | - | - | - | - | - | 310 | 327 |
| | 10-15 | 57 | - | - | - | - | - | 112 | 141 |
| | 15-20 | 67 | 01 | - | - | - | - | 77 | 111 |
| | 20---- | 352 | 03 | - | - | - | - | 283 | 527 |
| | மொத்தம் | 487 | 04 | - | - | - | - | 782 | 1106 |
| மட்டக்களப்பு மாவட்டம் | 0-10 | 16 | 01 | - | - | - | - | 2034 | 1903 |
| | 10-15 | 50 | 01 | 01 | - | - | - | 533 | 670 |
| | 15-20 | 71 | 02 | - | - | - | - | 237 | 575 |
| | 20---- | 1001 | 10 | 62 | - | - | - | 1552 | 2921 |
| | மொத்தம் | 1138 | 14 | 63 | - | - | - | 4356 | 6069 |
| சம்மரந்தரை பத்த | 0-10 | 12 | - | - | - | - | - | 1210 | 1154 |
| | 10-15 | 25 | - | 02 | - | - | - | 279 | 266 |
| | 15-20 | 25 | 01 | 04 | - | - | - | 202 | 328 |
| | 20---- | 349 | 06 | 01 | - | - | - | 1082 | 1420 |
| | மொத்தம் | 411 | 07 | 07 | - | - | - | 2773 | 3168 |
| ஏறாவூர் | 0-10 | 18 | - | - | - | - | - | 2009 | 1834 |
| | 10-15 | 35 | 02 | - | - | - | - | 694 | 654 |
| | 15-20 | 52 | 01 | - | - | - | - | 419 | 517 |
| | 20---- | 641 | 07 | 02 | - | - | - | 1957 | 2263 |
| | மொத்தம் | 746 | 10 | 02 | - | - | - | 5079 | 5358 |

| | | | | | | | | | |
|---|---------|-----|----|----|---|---|---|------|-------|
| நிந்தவர் கரவாகு பத்து | 0-10 | 22 | 01 | - | - | - | - | 3400 | 3361 |
| | 10-15 | 70 | - | - | - | - | - | 1075 | 1064 |
| | 15-20 | 39 | 02 | 02 | - | - | - | 547 | 887 |
| | 20---- | 857 | 09 | 04 | - | - | - | 3200 | 4782 |
| | மொத்தம் | 988 | 12 | 06 | - | - | - | 8222 | 10094 |
| அக்கரைப் பற்று | 0-10 | 391 | - | 05 | - | - | - | 1330 | 1598 |
| | 10-15 | 07 | - | - | - | - | - | 525 | 499 |
| | 15-20 | 16 | - | - | - | - | - | 251 | 492 |
| | 20---- | 163 | 04 | 09 | - | - | - | 1622 | 1991 |
| | மொத்தம் | 577 | 04 | 14 | - | - | - | 3728 | 4580 |
| திருகோண மலை மாவட்டம் கொடியார் பத்து | 0-10 | 40 | 01 | - | - | - | - | 589 | 478 |
| | 10-15 | 88 | - | - | - | - | - | 117 | 182 |
| | 15-20 | 90 | - | - | - | - | - | 85 | 159 |
| | 20---- | 314 | - | 03 | - | - | - | 426 | 715 |
| | மொத்தம் | 532 | 01 | 03 | - | - | - | 1217 | 1534 |
| தம்பலகாமம் பத்து | 0-10 | 05 | - | - | - | - | - | 789 | 805 |
| | 10-15 | 12 | - | - | - | - | - | 287 | 244 |
| | 15-20 | 23 | - | - | - | - | - | 120 | 211 |
| | 20---- | 265 | 02 | - | - | - | - | 688 | 875 |
| | மொத்தம் | 305 | 02 | - | - | - | - | 1884 | 2135 |
| குருநாகல் மாவட்டம் வேலூர் விவிலுறத் பத்து | 0-10 | 06 | 1 | - | - | - | - | 532 | 448 |
| | 10-15 | 28 | 1 | - | - | - | - | 155 | 159 |
| | 15-20 | 30 | - | - | - | - | - | 77 | 100 |
| | 20---- | 484 | 04 | 08 | - | - | - | 318 | 616 |
| | மொத்தம் | 548 | 06 | 08 | - | - | - | 1082 | 1343 |
| கடுகம் பலஹத் பத்து | 0-10 | 06 | - | - | - | - | - | 477 | 427 |
| | 10-15 | 31 | - | - | - | - | - | 150 | 120 |
| | 15-20 | 35 | - | - | - | - | - | 65 | 95 |
| | 20---- | 474 | 08 | 07 | - | - | - | 347 | 609 |
| | மொத்தம் | 546 | 08 | 07 | - | - | - | 1039 | 1251 |
| புத்தளம் மாவட்டம் புத்தளம் நகர் | 0-10 | 09 | - | 01 | - | - | - | 487 | 576 |
| | 10-15 | 56 | - | 02 | - | - | - | 141 | 145 |
| | 15-20 | 70 | 03 | 06 | - | - | - | 65 | 164 |
| | 20---- | 387 | 02 | 13 | - | - | - | 419 | 715 |
| | மொத்தம் | 522 | 05 | 22 | - | - | - | 1112 | 1600 |
| புத்தளம் டீலிசன் | 0-10 | 13 | - | - | - | - | - | 410 | 367 |
| | 10-15 | 20 | 01 | - | - | - | - | 166 | 120 |
| | 15-20 | 26 | - | - | - | - | - | 75 | 110 |
| | 20---- | 395 | 04 | 03 | - | - | - | 365 | 572 |
| | மொத்தம் | 554 | 05 | 03 | - | - | - | 1016 | 1169 |
| கற்பிடி டீலிசன் | 0-10 | 06 | - | - | - | - | - | 627 | 619 |
| | 10-15 | 60 | - | - | - | - | - | 284 | 226 |
| | 15-20 | 66 | 15 | - | - | - | - | 109 | 262 |
| | 20---- | 779 | 16 | 01 | - | - | - | 534 | 1026 |
| | மொத்தம் | 911 | 31 | 01 | - | - | - | 1554 | 2133 |
| அநுராதபுர மாவட்டம் தம்மண்கடுவ பலாத | 0-10 | 22 | 26 | - | - | - | - | 428 | 419 |
| | 10-15 | 39 | 11 | - | - | - | - | 138 | 87 |
| | 15-20 | 38 | 21 | - | - | - | - | 91 | 93 |
| | 20---- | 230 | 27 | - | - | - | - | 519 | 606 |
| | மொத்தம் | 329 | 85 | - | - | - | - | 1176 | 1205 |

அட்டவணை இல. 13

ஓவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் நூற்று வீதம்

| மாகாணம் | மாவட்டம் | | | ஆண் | | | பெண் | | |
|----------------|------------------------|------|------|------|------|------|------|------|------|
| | 1881 | 1891 | 1901 | 1881 | 1891 | 1901 | 1881 | 1891 | 1901 |
| மேல் மாகாணம் | கொ.மான்சூர் சபை | 22 | 28 | 39.5 | 02 | 03 | 07 | | |
| | கொ.மாவட்டம் | 38 | 46 | 50 | 04 | 01 | 10 | | |
| மத்திய மாகாணம் | நீர்கொழும்பு மாவட்டம் | 41 | 46 | 47 | 01 | 01 | 03.5 | | |
| | களுத்துறை மாவட்டம் | 32 | 35 | 39 | 03 | 02 | 02.5 | | |
| | கண்டி மாவட்டம் | 28 | 31 | 36 | 02 | 01 | 02 | | |
| | மாத்தளை மாவட்டம் | 26 | 32 | 36 | 02 | 0.4 | 0.8 | | |
| | நுவரெலிய மாவட்டம் | 38 | 41 | 45 | 08 | 0.5 | 0.9 | | |
| வட மாகாணம் | யாழ் மாவட்டம் | 42 | 51 | 63 | 03 | 01 | 02.4 | | |
| | மன்னார் மாவட்டம் | 25 | 32 | 33 | 02 | 0.4 | 0.1 | | |
| தென் மாகாணம் | முல்லைத்தீவு மாவட்டம் | 32 | 33 | 39 | 01. | .02 | -1.3 | | |
| | வவுனியா மாவட்டம் | 23 | 31 | | 1.5 | 0.6 | | | |
| கீழ் மாகாணம் | காலி மாவட்டம் | 33 | 36 | 39 | 03 | 05 | 07 | | |
| | மாத்தளை மாவட்டம் | 27 | 34 | 41 | 1.4 | 1.5 | 1.1 | | |
| | ஹம்பாந் தொட்ட மாவட்டம் | 19 | 24 | 34 | 0.3 | 0.3 | 4.6 | | |
| | மட்டக்களப்பு மாவட்டம் | 17 | 18 | 14.4 | 0.1 | 0.2 | 0.2 | | |
| | திருகோணமலை மாவட்டம் | 24 | 30 | 26 | 0.6 | 0.7 | 0.4 | | |
| | குருநாகலை மாவட்டம் | 26 | 28 | 34 | 0.2 | 0.3 | 0.6 | | |
| | புத்தளம் மாவட்டம் | 30 | 30 | 35 | 02 | 0.9 | 0.7 | | |
| | சிலாபம் மாவட்டம் | | | 40 | 43 | 0.6 | 0.1 | | |
| | அநுராதபுரம் மாவட்டம் | 21 | 23 | 30 | 0.1 | 0.1 | 0.4 | | |
| | ஊவா மாகாணம் | 32 | 32 | 38 | 0.5 | 0.2 | 2.3 | | |
| வடமேல் மாகாணம் | இரத்தினபுரி மாவட்டம் | 51 | 53 | 53.5 | 0.5 | 1 | 2.4 | | |
| | கேகாலை மாவட்டம் | 29 | 38 | 43 | 0.5 | 0.7 | 2 | | |

ஆதாரம்: சனத்தொகை மதிப்பீடு 1891 - 1901

அட்டவணை இல. 14

இனரீதியாக எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் விகிதாசாரம் (1881 - 1901)

| இனம் | ஆண்கள் | | | பெண்கள் | | |
|-----------|--------|------|------|---------|------|------|
| | 1881 | 1891 | 1901 | 1881 | 1891 | 1901 |
| சிங்களவர் | 25.1 | 31 | 36.9 | 2.2 | 4 | 7.5 |
| தமிழர் | 21.4 | 25 | 28.2 | 2 | 3 | 4.1 |
| சோனகர் | 26.3 | 29.7 | 33.2 | 1.4 | 1 | 2.5 |
| மலாயர் | 40.2 | 46 | 53.4 | 3.3 | 6 | 16.1 |

சமய ரீதியாக எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் விகிதாசாரம் (1881 - 1901)

| சமயம் | ஆண்கள் | | | பெண்கள் | | |
|-------------|--------|------|------|---------|------|-------|
| | 1881 | 1891 | 1901 | 1881 | 1891 | 1901 |
| பௌத்தர் | 23.5 | 28.7 | 34.9 | 1.4 | 2.6 | 5.2 |
| இந்துக்கள் | 19.8 | 23.2 | 25.9 | 1 | 1.8 | 2.5 |
| கிறித்தவர் | 41.4 | 50 | 55.2 | 1.5 | 1.5 | 3.3 |
| முஸ்லிம்கள் | 26.9 | 30.5 | 34.4 | 13.6 | 21.7 | 30.02 |

மொத்த சனத்தொகையில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் சமய ரீதியான விகிதாசாரம் (1881 - 1901)

| | ஆண்கள் | | | பெண்கள் | | |
|-------------|--------|------|------|---------|------|------|
| | 1881 | 1891 | 1901 | 1881 | 1891 | 1901 |
| பௌத்தர் | 57.7 | 59.3 | 59.7 | 34.1 | 38 | 45.6 |
| இந்துக்கள் | 18 | 16.5 | 17.8 | 8 | 8 | 8 |
| முஸ்லிம்கள் | 8.3 | 7.5 | 7.2 | 4 | 2 | 3.1 |
| கிறித்தவர் | 16 | 16.5 | 15.3 | 53.5 | 51 | 43.3 |
| ஏனையோர் | 0.05 | 0.03 | 0.03 | 0.04 | 0.02 | 0.04 |

ஆதாரம்: சனத்தொகை மதிப்பீடு, 1881-1901

முஸ்லிம் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற காலப்பகுதியில் நாட்டில் இருந்த அரசாங்கப் பாடசாலைகளிலும், அரசாங்க உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளில் படித்த முஸ்லிம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அட்டவணைகள் 8ம், 9ம் காண்பிக்கின்றன. முஸ்லிம் பாடசாலைகள் உருவாகிய காலப்பகுதியில், சுயமொழி மூலமாகவாவது நவீன கல்வியைப் பெறுவதில் மாணவர்களிடையே போதிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதை அட்டவணை 10 காண்பிக்கின்றது. குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்ற முஸ்லிம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையுடனும், பாடசாலைக்குச் சென்ற பிற சமூக மாணவர்களின் எண்ணிக்கையுடனும், பாடசாலைக்குச் சென்ற முஸ்லிம் மாணவர்கள் தொகையை ஒப்புநோக்கும் போது, நவீன கல்வியைப் பொறுத்தவரை முஸ்லிம்கள் காட்டிய அலட்சியமனப் போக்கு நன்கு தெளிவாகின்றது. மாவட்ட அடிப்படையிலான அட்டவணையில் மாணவர்களின் வயது ரீதியாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணை 11, முஸ்லிம்களில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களதும் தெரியாதவர்களதும் எண்ணிக்கையைக் காண்பிக்கின்றது. இவ்வட்டவணை முஸ்லிம் சமூக உறுப்பினர்களின் - குறிப்பாக பெண்களின் கல்வி ஈடுபாட்டுக் குறைவை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அட்டவணை 12 கொழும்பு மாநகர எல்லையுள் வாழ்ந்த பல்லின மக்களின் கல்வி ஈடுபாட்டினைக் காண்பிக்கின்றது. அதே அட்டவணை கொழும்பில் 6619 சோனக மாணவர்களில் 913 பேர் - அதாவது 13.8% மாணவர்கள் மட்டுமே பாடசாலைக்குச் சென்றார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. முஸ்லிம்கள் ஏனைய எல்லா இன மக்களையும் விடக் கல்வியில் குறைந்த ஆர்வம் காட்டினர் என்பதையும் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஏனைய இனங்களுடன் ஒப்பீட்டடிப்படையில் நோக்கும் போது, இது குறைந்த வீதம் என்பதையும் காட்டுகிறது. 1881, 1891, 1901 ஆண்டுகளில் மாவட்ட ரீதியாக எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையை அட்டவணை 13 காண்பிக்கின்றது. முஸ்லிம்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்த மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலேயே, அவர்களில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் விகிதம் மிகக்குறைவு என்பதும், பொதுவாக நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த முஸ்லிம் பெண்களின் விகிதாசாரம் குறைவானதே என்பதும் புலனாகும். நாட்டில் உள்ள ஏனைய சமய சமூகங்களின் கல்வி நிலையுடன் முஸ்லிம்களின் கல்வி நிலையை அட்டவணை 14 ஒப்பிட்டுக் காண்பிக்கின்றது. இவ்வட்டவணையில், முஸ்லிம்களின் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களின் விகிதாசாரம் கூடியிருப்பதற்குக் காரணம் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்த முஸ்லிம் மாணவர்களும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டமை என்று ஊகிக்க முடியும். குறிப்பாக, முஸ்லிம் பெண்களில் கல்வி கற்றோர் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதற்கு இதுவே முக்கிய காரணி எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Ameer Ali, A.C.L.
"Some aspect of The Economic History and Position of The Muslims of Sri Lanka Muslim Development fund, Colombo. No date.No pagination
2. Abeansinghe T.B.H.
"Muslims In Sri Lanka in the Sixteenth and Seventeenth centuries" in M.A.M. Shukri (Ed) Muslims of Sri Lanka Avenues to Antiquity. Colombo. 1986 p. 130
3. Silva C.R. De
The Portuguese In Ceylon. Colombo. 1972 P.P 84-86
4. Lawrie, A.C.
Gazatteer of The Central province of Ceylon Colombo. 1986.Vol.I.P.P6-7
5. Censuses of Ceylon 1871,1911
5. Census of Ceylon 1911
6. கொழும்பு மாநகரசபை எல்லையுள் 13227 முஸ்லிம் ஆண்களும், 8662 முஸ்லிம் பெண்களும், நீர்கொழும்பில் 332 முஸ்லிம் ஆண்களும் 32 முஸ்லிம் பெண்களும் வாழ்ந்தனர் என 1871ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பீடு காண்பிக்கின்றது.
7. Census of Ceylon 1911
8. Census of Ceylon 1901
9. Census of Ceylon 1901
10. Leesing,
Brief Account of Ceylon.P.28. Quoted In Muslim Nasion (Muslim Friend) 1898-11-19.
11. Ameer Ali, A.C.L.
op.cit.No. date. No pagination
12. Ibid
13. Ferguson Ceylon Directory 1866-68
14. Ibid 1868 and 1873
15. Ameer Ali, A.C.L. op.cit.
16. Wright, A. (Ed)
Twentieth Century Impression of Ceylon. London 1907.P.460
17. Ibid P.463
18. Ibid P.492
19. Ibid P.500
20. Ibid P.501
21. Ibid P.914
22. Census of Ceylon 1901

23. The Muslim 1909Feb.15
24. Casie Chitty,S.
Ceylon Gazatteer Ceylon : 1834P.138.
25. Census of Ceylon 1901
26. The Muslim 1909-6-15
27. Ferguson Ceylon Directory 1873
28. Ibid (1875)
29. Census of Ceylon 1911
30. சுகரி, எம்.ஏ.எம்.

“இஸ்லாமிய கலா நிலையங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்”
மிஷ்காதுல் பாரி நூற்றாண்டு சிறப்பு விழா மலர்
வெலிகம: 1984 - ப. 68.

31. Sameem. M
“Madrasa Education in Ceylon”. Journal of The National Education Society
of Ceylon XVI. Sep 1967 P.P. 45 - 61

31.அ லெப்பை' எனும் பதம் இலங்கையில் குர்ஆன் மதூரஸாக்களில் ஒதிக்
கொடுக்கும் ஆசிரியரைக் குறிக்க நீண்டகாலமாக உபயோகிக்கப்
படுகின்றது. சிலரின் இயற்பெயரின் இறுதிப் பகுதியுடன் இணைந்தும்
இப்பதம் வழங்கி வருகின்றது. உதாரணம், சித்தி லெப்பை. இப்பதம்
அறபி மொழியில் வழங்கும் 'லெப்பைக்' எனும் பதத்தின் திரிபாகவும்
இருக்கமுடியும் என்பர். அறேபியர் ஒருவரை ஒருவர் விலிக்கும் போது
விடைபகருபவர் 'லெப்பைக்' என விடை பகருவர்.

அறபு வணிகர்களின் வழி வந்த கலப்பு இனத்தவரை இந்தியாவின்
மேற்குக் கரையில் (மலபார் பிரதேசத்தில்) 'மாப்பிள்ளை' என்றும்
கிழக்குக் கரையில் (மலபார் பிரதேசத்தில்) 'லெப்பை' என்றும்
அழைப்பதாக இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள காயல்
பட்டணத்தில் பிறந்தவரான ஹாபிஸ் எம்.கே. செய்யிது அஹமத்
தனது “முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்” எனும் நூலில் குறித்துள்ளார்.
இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையில் இருந்து இங்கு வந்து குடியேறிய
முஸ்லிம்கள் அவர்களது தாய் நாட்டில் 'லெப்பை'கள் என்று
அழைக்கப்பட்டதுபோல இலங்கையிலும் அப்பெயரால் அழைக்கப்
பட்டிருக்கலாம்.

32. முஸ்லிம் 1909 - 06 - 15
33. Ibid
34. முஸ்லிம் நேசன் 1909 - 06 - 15
35. இஸ்லாம் மித்திரன் 1891 - 01 - 14
36. Ceylon Administration Report. 1893
37. முஸ்லிம் நேசன் 1891 - 01 - 10

38. Ibid. 1892 - 02 - 10
39. Ibid. 1892 - 01 - 13
40. Sameen op.cit.P.P. 45 - 61
41. இஸ்லாம் மித்திரன் 1907- 10 - 19
42. Ceylon Administration Report 1893
43. சுக்ரி, எம்.ஏ.எம். ப. 61
(மக்காவில் இவ்விழா 'இதாபா' எனவும், ம.ரிபில் இவ்விழா 'தகர்ஜீ' எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
44. முஸ்லிம் நேசன் 1891 - 05 - 27
45. Ceylon Blue Book 1905
46. அஸீஸ், எ.எம்.எ.
மிஸ்ரின் வசியம் யாழ்ப்பாணம்: 1967. ப.ப. 72 - 73
47. முஸ்லிம் நேசன் 1891 - 05 - 27
48. Ibid. 1885 - 12 - 17
49. Ibid 1892 - 01 - 06
50. Ibid 1892 - 01 - 06
51. அஸீஸ், எ.எம்.எ.
இலங்கையில் இஸ்லாம். யாழ்ப்பாணம்: 1963.ப 172
52. Memoirs And Instruction of Dutch Governors And Commanders, Instruction from The Governor General And Council of India to the Governor of Ceylon 1656 - 1665. Sophia Pieter (Trans) Colombo : 1908 P. 81
53. IBid.P.93
54. රැවේරු ආර්.
ලංකා අධිපතිවරුන්ගේ විවිධ ජනපද 1796-1947
කොළඹ: සිමසනික කොළඹ ඇපොතකර්ස් සමාගම පිටු : 04
55. Bandarage, A
Colonialism in Sri Lanka. The Political Economy of the Kandyan HighLands. 1833 - 1886. Colomo 1985. P. 62
56. அரம்பத்த, டி
"சமயக்கல்வி" கல்வி நூற்றாண்டு விழா மலர் பகுதி 111
கொழும்பு : 1969 ப.ப. 1103 - 1114
57. Bandarage, A. op.cit P.62
58. The Muslim 1909 - 04 - 01, 1909 - 4 - 15
59. Ibid 1909 - 04 - 01
60. Nadvi, A.H.A.
Western Civilization. Islam and Muslims.
M.A. Kidwai(Transl)India. 1979. P.P 34 - 36
61. Casie Chitty, S. op.cit. P.99.
62. The Muslim 1909 - 7 - 15

63. Ceylon Administraion Report 1893
64. முஸ்லிம் நேசன் 1891 - 03 - 16
65. Ceylon Administration Report 1891
66. முஸ்லிம் நேசன் 1891 - 03 - 16
67. Ibid 1891 - 12 - 09
68. Ceylon Administration Report 1891
69. Ibid.
- 69.அ முகம்மது காசிம் அப்துற்றகுமான் அறேபிய பரம்பரையில் தோன்றியவர் என்பர். கொழும்பில் வாழ்ந்த இவர் தமிழ், சிங்களம், அறபு, உருது, பாரசீகம், ஆங்கிலம் ஆதியாம் மொழிகளை அறிந்திருந்தார். ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இவர் வர்த்தகக் கப்பலையும் வைத்திருந்தார். கி.பி. 1876இல் கொழும்பு மாநகரசபை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். 1889இல் சட்ட நிருபண சபையின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இம்மன்றத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றிய முதன் முஸ்லிம் இவராவார். பத்து வருடங்கள் தொடர்ந்து இப்பதவியை வகித்த அவர் 1899-06-12 ஆம் திகதி காலமானார்.
- 69.ஆ இலங்கையிற் குடியேறிய சேகு பரீத் என்பவரின் பரம்பரையிற் தோன்றிய அரசி மரைக்கார் என்பவரின் மகனான வாப்பிச்சி மரைக்கார் 1830இல் பிறந்தார். மருதானையில் வாழ்ந்த அவர், ஒரு சிறந்த கட்டிடக் கலைஞர். கொழும்பு பிரதம தபாற் கந்தோர், நூதனசாலை, புறக்கோட்டையில் உள்ள பழைய நகர மண்டபம் என்பவற்றை அவர் நிர்மாணித்தார். கெடவலமுல்லையில் ஒரு பள்ளிவாயலை அமைத்தார். கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியை நிருமாணிப்பதிலும், நிருவகிப்பதிலும் அவர் வகித்த பங்கு மிக அதிகம் 1892 - 1921 வரை சாஹிராக் கல்லூரியின் நிருவாகியாகப் பணிபுரிந்த இவர் 1925 - 05 - 14ஆம் திகதி காலமானார்.
70. முஸ்லிம் நேசன் 1892 - 10 - 12
71. Ceylon Administration Report 1891
72. முஸ்லிம் நேசன் 1892- 10 - 12
73. Ceylon Administration report 1894
74. Ibid 1893
75. Ibid 1891
76. Ibid 1893
77. Ibid 1893
78. Ibid 1894
79. முஸ்லிம் நேசன் 1892 - 04 - 20

80. Ibid

1892 - 04 - 20

81. Ibid

1890 - 04 - 23.அ

முன்றாம் இயல்

இஸ்லாமிய சரீஆச் சட்டமும் முஸ்லிம் சமூகமும்

இஸ்லாமியக் கோட்பாடும் முஸ்லிம் சமூகமும்

இஸ்லாமிய சமூகம் மத அடிப்படையிலான ஒரு கொள்கை வழிச் சமூகமாகும். இறைவன் ஒருவன்; அவனுக்கு இணை துணை எவருமில்ர்; பிரபஞ்சங்களையும், மனிதன் உட்பட அனைத்துப் படைப்பினங்களையும் படைத்தவன், மனிதர்கள் பின்பற்றி வாழ வேண்டிய சட்டங்களைத் தரும் தகைமை அவனுக்கு மட்டுமேயுண்டு. வழிபடத் தக்கவனும் அவன் மட்டுமே; மறுமையில் அவன் மனிதர்களை நீதிவிசாரணைக் குட்படுத்துவான்; முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனது தூதர் என்ற கருத்துக்களை ஏற்பவர்கள் இச்சமூகத்தின் உறுப்பினராவர்.

இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றி நிற்கும் வரையே ஒருவன் முஸ்லிம் சமூகத்தின் உயிருள்ள உறுப்பினராக இருக்க முடியும். இஸ்லாமியப் போதனைகளை முற்றாகப் பின்பற்றி நிற்கும் சமூகமே பூரணத்துவம் வாய்ந்த இஸ்லாமிய சமூகமாகவும் விளங்க முடியும். இதனைப் பின்பரும் குர்ஆன் வாக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“விசுவாசிகளே நீங்கள் இஸ்லாத்தில் பூரணமாக நுழைந்து விடுங்கள் சைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். இஸ்லாத்தையன்றி (வேறொரு) மார்க்கத்தை எவரேனும் விரும்பினால் அவன் நஷ்டமடைந்தோரில் இருப்பான்.”²

இஸ்லாமிய சமூக உறுப்பினன் ஒருவன் இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறியை ஏற்று நடக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளான் என்பதை இவை காண்பிக்கின்றன. இவ்வாழ்க்கை நெறியை அல்குர்ஆனும், ‘சன்னா’ வும் காண்பித்துள்ளன. ஒழுக்கவியல், சமூகவியல், அரசியல், பொருளியல், குற்றவியல், ஆன்மீகம் முதலாம் வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகள் பற்றிய போதனைகளை அவை வழங்கியுள்ளன. இப்போதனைகளையும், அவை சார்ந்த சட்டவிதிகளையும் அமுல் நடத்துவதற்கு ஒரு சமூகமாக வாழ வேண்டியது அவசியமாகும். சமூகமாக இல்லாவிடத்து, இஸ்லாமிய விதிகளை அமுல் நடாத்த முடியாது. இஸ்லாமியச் சட்டவிதிகளிற் பெரும்பாலானவை, சமூகத்தின் பொருளாதார, அரசியல், சமூகவியல் அமைப்புகளுடன் ஆழமான தொடர்புடையவை.

சமூகத்தில் முற்றுமுழுதான அமைப்பில் (இஸ்லாம் விரும்பும்) அடிப்படை மாற்றங்களைச் செய்யாது சரீஆச் சட்டங்களை மட்டும் அமுலாக்குவது ஒரு பயனையும் ஏற்படுத்தாது.⁴ ஆதலாலேயே இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பு அதிகம் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

இஸ்லாமியப் போதனைகளின் மிகச் சிறிய பகுதிகளே தனிப்பட்ட வாழ்வுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளன.

“இஸ்லாத்திற் பெரும்பாலான கோரிக்கைகளும் அவற்றின் அடிப்படை நோக்கங்களும் ஐமாஅத்தாலும் (சமூகத்தாலும்) அதன் கூட்டான முயற்சியினாலும்தான் பூர்த்திபெற முடியும்.”⁴

சமூகத்தில் இருந்து விலகியிருத்தல், இஸ்லாத்தில் இருந்து விலகி நின்றலுக்குச் சமமானது என்ற கருத்தைத் தரும் பின்வரும் நபி மொழி இங்கு நோக்கக்கக்கதாகும்.

“இறைவன் எனக்கு ஐந்து விடயங்களைக் குறித்துக் கட்டளையிட்டு இருக்கின்றான். அதைக் குறித்து நான் உங்களுக்குக் கட்டளை யிடுகின்றேன். அவை, (ஐமாஅத்) சமூகம், செவியேற்றல், வழிபடுதல், (ஹிஜ்ரத்) நாடு துறத்தல், (ஜிஹாத்) இறை வழியில் பெரு முயற்சி புரிதல் என்பனவாகும். எவன் ஒருவன் ஐமாஅத்தில் இருந்து ஓரங்குலம் விலகினாலும், அவன் மீண்டும் அதன் பக்கம் வராத வரை, இஸ்லாமிய உறவைத் தன்கழுத்தில் இருந்து எடுத்தெறிந்தவன் ஆவான். எவன் அறியாமையின் (ஜாஹிலிய்யத்) பக்கம் -அதாவது, பிரிவினை பிளவுகளின் பக்கம்- அழைப்பு விடுக்கின்றானோ, அவன் நரகவாசியாவான். இதனைச் செவியேற்ற நபித் தோழர்கள், அவன் தொழுது நோன்பு நோற்றாலுமா என்றார்கள். ஆம், அவன் தொழுது நோன்பு நோற்றுத் தன்னை முஸ்லிம் என்று பிரகடனப் படுத்தினாலும் சரியே என்றார்கள்.”⁵

“ஐமாஅத் இஸ்லாமல் இஸ்லாம் இல்லை”⁶ என்று உமர் (றழி) கூற்றும் சமூகத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தகின்றது.

முஸ்லிம் சிறுபான்மைச் சமூகமும் சரீஆச் சட்டமும்

சமூகம் என்பதனைக் குறிக்க, அறபு மொழியில் “உம்மத்” எனும் பதம் கையாளப்படுகின்றது. தாய் என்னும் பொருளுடைய “உம்மு” எனும் பதத்தில் இருந்தே, சமூகம் என்ற பொருள் தரும் “உம்மத்” என்ற அறப்புதம் பெறப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாத்தில் “உம்மத்” என்பது புவியியல் எல்லைக்குட்பட்ட குறித்த ஒரு பிரதேசத்தில் வாழும், சமூகம் என்ற பொருளைவிடப் பரந்த ஒரு பொருளைத் தருகின்றது.⁷ “உம்மத் அல் இஸ்லாம்” இஸ்லாமிய சமூகம் எனும்போது குறித்த ஒரு பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களைக் குறிக்காது உலகில் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம்களையும் குறித்து

நிற்கும். ஏகத்துவக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்ட ஒருவர், உலகின் எந்தக் கோணத்தில் வாழ்ந்தாலும், அவர் இந்த முஸ்லிம் சமூகத்தின் உறுப்பினராகவே கருதப்படுவார். தான் வாழ்கின்ற பிரதேசத்தில் தனி ஒரு நபராக அவர் வாழ்ந்தாலும் சரியே. இவ்வாறு முஸ்லிம் சமூக உறுப்பினராக அவர் கருதப்பட்ட போதும் அவர் இஸ்லாமிய அரசின் ஆள்புல எல்லைக்கு வெளியே வாழ்பவராயின், முஸ்லிம் அரசின் பிரசையாக அவர் ஒருபோதும் கருதப்படமாட்டார். முஸ்லிம் ஆட்சி எல்லைப் பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம் ஒருவருக்கும், அதன் எல்லைக்கு வெளியில் வாழும் முஸ்லிம் ஒருவருக்கும் இடையில் இருக்கும் உறவு இஸ்லாமிய சகோதரத்துவ உறவு மட்டுமே⁵. அவர் முஸ்லிம் சமூகாயத்தின் சகோதர உறுப்பினராக இருந்தபோதும், அவர் தாம் வாழும் நாட்டின் பிரசையாகவே கருதப்படுவார். ஆதலால், முஸ்லிம் சிறுபான்மையினர் எனும்போது, குறித்த ஒரு நாட்டில் வாழும் பிற சமயிகளுடன் ஒப்பு நோக்குகையில் எண்ணிக்கையிற் குறைந்தவர்களாக வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களையே குறிக்கும். இவர்கள் சிறுபான்மையினர் என்ற காரணத்தால் தாம் வாழும் நாட்டின் சட்டங்கள் மரபுகள் முதலானவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்த போதும், முஸ்லிம் தனியார் சட்டங்களைப் பண்டு தொட்டே பேணி நடந்தனர். இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் சிறுபான்மையினரும் இவ்வாறு முஸ்லிம் தனியார் சட்டங்களையும் இஸ்லாமிய மரபுகளையும் பின்பற்றி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். சிங்கள மன்னர் காலத்தில் இருந்து இந்நாட்டின் பொதுச்சட்டங்களுக்கு இலங்கை முஸ்லிம்கள் உட்பட்டிருந்தனராயினும், அக்கால முதலே தமது சமய மரபுகளையும், தனியார் சட்டங்களையும் பின்பற்ற ஆட்சியாளர்கள் அங்கீகாரம் அளித்திருந்தனர்.

சரீஆச் சட்டம் - ஓர் அறிமுகம்

இஸ்லாமியப் போதனைகளை அமுல் நடத்தக் கூடிய சமூகம் ஒன்றை உருவாக்கி, அதன் செயற்பாட்டை நெறிப்படுத்த "சரீஆ" வழிகாட்டுகின்றது. "சரீஆ" எனும் அறப்புப் பதத்தின் பொருள், வழி என்பதாகும். எனினும் மனித வர்க்கம் செல்லவேண்டிய செம்மையான பாதை என்பதையே அப்பதம் சிறப்பாகக் குறிக்கின்றது.... மனித இயல்புக்கு ஏற்ற பொது வழிகாட்டலையும், கோட்பாடுகளையும் அது உள்ளடக்கியுள்ளது. மனித சமூகத்தின் நலனோம்பலை இலட்சியமாகக் கொண்டது⁶. அல்லாஹ்வின் விருப்பத்துக்கியைந்த வாழ்க்கை நெறி ஒன்றைப் பின்பற்றுவதற்காக, அல்லாஹ் மனித குலத்துக்கு வழங்கியுள்ள ஏவல் விலக்கல் அடங்கியுள்ள சட்டங்களை "சரீஆ" எனலாம்.

"சரீஆ" பற்றி அறிஞர்கள் வழங்கியுள்ள வரைவிலக்கணங்கள், "சரீஆ" எவ்வளவு பரந்த பகுதிகளை உள்ளடக்கியது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. "சமய நம்பிக்கைகள், கிரியைகள் (இபாதத்), மனித நடத்தைகளை ஒழுங்கு படுத்துதல் முதலிய இஸ்லாமியப் போதனைகள் பற்றிய அறிவியல்தான் 'சரீஆ' என்பது⁷. சரீஆ மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கி, உலகியல், ஆன்மீகவியல் என்பவற்றின் அனைத்துக் கிளைகள் பற்றியும் பேசுகிறது. மனித

நடத்தைகள் குற்றவியல், சிவில், யாப்புசார் சட்டங்கள், சர்வதேச சட்டங்கள் என்பனவும் சர்ஆவில் அடங்குகின்றன¹¹. இவற்றுடன், விவாகம், விவாகரத்து, குழந்தைகள் கவீகாரம், வாரிசரிமை, குடும்பச் சட்டங்கள் உடன்படிக்கைகள் பற்றிய சட்டங்களும் சர்ஆவில் அடங்குகின்றன. முஸ்லிம் சட்டக்கலைத் துறை வல்லுனராகப் கருதப்படுகின்ற ஜே.என்.டி. அன்டர்சன், தற்கால உலகில் இஸ்லாமியச் சட்டம் எனும் தமது நூலில் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

"சட்டத்தின் பரப்பைப் பொருத்தவரை இஸ்லாமியச் சட்டம் மேற்குலகச் சட்டத்தை விட விசாலமானது. மனிதனின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் தனது செயற்களமாக்கியுள்ளது. இவ்வகையில் சட்டத்தின் ஒவ்வொரு துறையையும் அது தன்னுள் பொதித்துள்ளது. பொதுமக்கள் சம்பந்தமான சட்டங்கள், தனியார் சட்டங்கள் தேசிய, சர்வதேச சட்டங்கள் என்பவற்றையும், மேற்குலக மக்கள் சட்டங்கள் என்று அறவே கருதாத ஏராளமான அம்சங்களையும் இஸ்லாமியச் சட்டம் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது"¹². மனித நடத்தைகள் அனைத்தையும் அளாவியதாக சர்ஆவின் எல்லை விரிந்துள்ளது என்பதை இவை காண்பிக்கின்றன.

சர்ஆச் சட்டங்கள் மூலம் மனித சமூகம் பூரண நலனை அடைவதற்கு, அச்சட்டத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் பின்பற்றப்படுதல் அவசியமாகும். இதனாலேயே சர்ஆவின் சில அம்சங்களைப் பின்பற்றி, மற்றும் சில அம்சங்களைப் புறக்கணிப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்று குர்ஆன் குறிப்பிடுகிறது¹³.

அல்குலபாஉற்றாசிதான்கள் காலத்தில் (கி.பி. 632-661) இந்தச் சர்ஆச் சட்டம் முற்றாகப் பின்பற்றப்பட்டது. அதன்பின் பதவிக்கு வந்த உமைய, அப்பாசிய ஆட்சியாளர்கள் சர்ஆச் சட்டம் முற்றாகப் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும் என்பதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றபோதும், நடைமுறையில் அரசியல் அதிகாரத்தைத் தம்மிடம் வைத்திருப்பதற்காக, அரசியல், பொருளாதாரம் என்பன சார்ந்த சர்ஆச் சட்டவிதிகளைப் படிப்படியாக உதாசீனம் செய்தனர். முஸ்லிம் பொதுமக்களின் சமய உணர்வுகளைச் சாந்தப்படுத்தும் முகமாக, விவாகம், விவாகரத்து, வாரிசரிமை, வக்பு, சொத்துக்கள் என்பன பற்றிய சட்ட விதிகளைத் தொடர்ந்து பேணினர். இதனால், சர்ஆவின் விதிமுறைகள் நடைமுறையில் இருக்காதுகளாயின. அரசியல், பொருளியற் துறைகளடங்கிய சமூகம் சார்ந்தவை ஒரு கூறாகவும், விவாகம், வாரிசரிமை வக்பு என்பன சார்ந்தவை மறுகூறாகவும் அமைந்தன. இப்பின்னைய கூறே தனியார் சட்டங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றது. முஸ்லிம் நாடுகள் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்குட்பட்டபோது, பெயரளவில் தானும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாமியப் பொதுச்சட்டங்கள் (Public Law) நீக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக உரோமன் டச்சர் சட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. ஆதலால் அங்கு மேலே குறித்த தனியார் சட்டங்கள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன. இதனால், முஸ்லிம் நாடுகள் பலவற்றிலும், முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்த இந்தியா, இலங்கை முதலாம் நாடுகளிலும் இஸ்லாமிய சர்ஆச் சட்டம் என்பது தனியார் சட்டங்கள் என்ற எல்லைக்குள் அதுமுதல் உணரப்படலாயிற்று.

சரீஆச் சட்ட அமுலாக்கலும் மக்களுணர்வுகளும்

இலங்கை முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கையிற் சிறுபான்மையினராக இருந்தபோதும் பெரும்பான்மையினரின் கலாசாரத் தாக்கத்தில் இருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ள, சரீஆச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகிய முஸ்லிம் தனியார் சட்டங்களைப் பின்பற்றி வாழ்வதற்கு முயற்சித்துள்ளனர் என்பதற்கான வரலாற்றாதாரங்கள் உள்.

அறப்புப் பிரயாணி இதரீஸ் விட்டுச் சென்றுள்ள குறிப்புக்கள். கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் சமயச் சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர் என்பதையும், தமது சொந்தச் சட்டதிட்டங்களதும், மரபுகளதும் அடிப்படையில் தமக்கிடையே எழுந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி பெற்றிருந்தனர் என்பதையும் காண்பிக்கின்றன.¹⁷

இஸ்லாம் என்பது, அறப் போதனைகளை மட்டும் உள்ளடக்கியதன்று. ஒரு முஸ்லிம் தனது வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்ள உதவும் சட்டம் சம்பந்தமான போதனைகளையும் உள்ளடக்கியது. ஆதலால், இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் சுதந்திரத்தை முஸ்லிம்கள் பெற்றிருந்தனர் என்ற மேற்குறித்த கூற்று இஸ்லாமியச் சட்ட விதிகளைப் பின்பற்றும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதையே குறிக்கும். சிறுபான்மையினராக இந்நாட்டில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், சாத்தியமான அளவில் தம்மைப் பொறுத்தவரை மட்டும் செல்லுபடியாகக் கூடியவாறு, நாட்டின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சட்டத் தொகுப்பில் சரீஆச் சட்ட விதிகளையும் ஓரங்கமாக்கி அமுல் நடத்த, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப் பகுதிகளில் இருந்து முயற்சித்துள்ளனர். அது சாத்தியமாகாதவிடத்து தம் சமூகக் கட்டுக்கோப்பின் கீழ் சரீஆவின் விதிகளைப் பேணி நடக்க முயற்சித்துள்ளனர். சரீஆ விதிகளை மீறுவோர்க்குத் தண்டனைகளையும் வழங்கியுள்ளனர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள். முஸ்லிம்கள் அரச அனுசரனை இன்றிச் சமூகமட்டத்தில் அமுலாக்கம் செய்யப்படும் சட்டதிட்டங்கட்கு உட்பட்டு நடந்து ஒத்துழைப்பு நல்கினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டங்களை அரச அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்பு, விவாகம், விவாகரத்து என்பவற்றால் எழும் சமூக வாரிசரிமைப் பிரச்சினைகள் என்பவற்றைச் சமூக மட்டத்தில் தீர்த்து வைப்பதற்கு முஸ்லிம் பள்ளிகளின் நிருவாகிகள் நடவடிக்கை எடுத்தனர். அதற்காக, சட்டரீதியான திருமணங்களையும், விவாகரத்துக்களையும் பொதுமக்கள் முன் பகிரங்கப்படுத்தினர். 'கடுத்தம்' என்று வழங்கப்பட்ட பதிவேடுகளை வைத்து, விவாக விதிகளைப் பேணவும் விவாகப் பதிவுகளைச் சீராக வைக்கவும் முயற்சித்தனர். பின்வரும் தகவல்கள், சரீஆ விதிகளுக்கு இயைய முஸ்லிம்களை வாழச் செய்வதற்கு முஸ்லிம் சமூகத் தலைவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

¹⁷நாற்றிந்தமட்டில் இலங்கையில் கற்பிட்டி என்ற ஊரில் தலைமையானவர்கள் ஒரு சபையாகச் சேர்ந்து அவர்களுடைய சட்டப்படிக்கு கலியாணக்

கடுத்தங்களை அச்சிட்டு ஒழுங்காய் வைத்து நடப்பித்து வருகின்றார்கள்¹⁹. கொழும்பில் மரைக்கார் குழு, லெப்பைக் குழு என்று இரு குழுவினர் இருந்தனர். மேற்கூறிய இரு கட்சியாளர்களின் தலைமையானவர்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நமது மார்க்க ஒழுங்குகள் சீர் குலைந்து இருப்பதால் அவைகளை சீர்படுத்த வேண்டும் என்று ஓர் சபையை ஸ்தாபித்தார்கள்²⁰. பதினான்கு ஆலிம்களும் கொழும்பில் உள்ள இஸ்லாமானவர்கள் எல்லோரும் ஒரு கூட்டம் கூடி ஒரு மனிதன் சொன்ன 'தலாக்' நிறைவேறிவிட்டது திரும்பவும் அப்பெண்ணோடு கூடியிருப்பதால் அவன் செய்கிறது 'ஹராம்' எனத் தீர்ப்பிட்டு அவனுடைய நன்மை தீமைகளுக்குச் சேரோமென்று அவர்கள் எல்லோரும் வாக்குச் செய்தனர்²¹.

ஐம்ஆவுக்கு வராமை பற்றி கதீபு, மத்திசம் மார்களிடமும் பராமரிப்புக் காரர்களிடமும் முறையிட, கொதுபாவுக்கு வராதவர்களுக்கு கிழமைக்கு இருபத்தி ஐந்து சதம் தெண்டம் நியமித்தார்கள். அதை வராதிருந்த குடிசனங்களைச் சிறிது பேர்கள் கொடுத்தும் வந்தார்கள்... வராத பேர்களுடைய வீட்டில் நடக்கின்ற நன்மை தீமைகளுக்குத் தன்னை அழைக்க வேண்டாம் என்றும், அவர்களுக்குப் பதினெட்டு மாதங்களுக்கு முன்பே 'கதீபு' அறிவித்திருந்தார்²².

இக்கூற்றுக்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால நூற்றாண்டுப் பகுதியில் முஸ்லிம் தலைவர்கள் தாம் வாழும் நகரத்தில் அல்லது கிராமத்தில் சரீஆச் சட்டத்தின் சில விதிகளையும் மார்க்க ஒழுங்குகளையும், மரபுகளையும் அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. மார்க்க ஒழுங்குகள் பேணப்படாமல் காரணமாக அவை சீர்குலைகின்றன. அவற்றைச் சீர்படுத்தப் பரிபாலனம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து, ஒரு சபையை மக்கள் நியமித்துக் கொண்டுள்ளனர். அச்சபை மார்க்க ஒழுங்குகளை நிலைநாட்ட உதவும் சட்ட விதிகளை வகுத்ததுடன், அவற்றை மீறுவோருக்குத் தண்டனைகளையும் வழங்கியது. கற்பிட்டியில் செயல்பட்ட இத்தகையதொரு சபை, கலியாணங்களில் ஏற்படும் தகடுதத்தங்களைத் தவிர்த்தற் பொருட்டுக் கலியாணப் பதிவுகளைச் சீராக வைத்திருந்ததை மேலே காட்டிய கூற்றுக்களால் ஒன்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கலியான விதிகளை மீறி நடந்த ஒருவனை கொழும்பில் விசாரித்துத் தண்டனை வழங்கினர் என்பதை மேலே குறித்த மேற்கோள்களில் மற்றொன்று காட்டுகின்றது. சமூகத்தின் கட்டளைகளுக்குப் பணிய மறுக்கும் உறுப்பினர்களின் வீடுகளில் நடைபெறும் விவாகம், கந்தூரி, கத்தம், மரணம் முதலாம் மங்கல அமங்கல நிகழ்ச்சிகளை முன்நின்று நடத்த சமயக் குரவர்களான 'லெப்பை' மார்களை அனுப்பாது தடுத்து, சட்டத்தை மீறுவோரைக் கட்டுப்படச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. சரீஆ நியதிகளில் சிலவற்றை அரசின் அனுசரனை இன்றி நிலைநாட்ட, சமூக ரீதியாக முஸ்லிம்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளை இவை காண்பிக்கின்றன.

முஸ்லிம் தனியார் சட்ட விதிகளை அரசின் துணையுடன் பேண இலங்கை முஸ்லிம்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்கு, 1806 முதல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் விவாக வாரிசுரிமைச் சட்டத்தையும் 1956 முதல் அமுலில் உள்ள வக்புச் சட்டத்தையும் சிறந்த உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

கி.பி 1765-1785 வரை இலங்கையில் ஒல்லாந்தக் கவர்னராகக் கடமையாற்றிய (I.W. Falck) ஐ.டப்ளியு. பால்க் என்பவர், பட்டேவிய ஆள்புல எல்லைக்குள் உள்ள முஸ்லிம்களைச் சார்ந்த, கி.பி.1776 இன் விசேட சட்டங்கள் என்னும் தொகுப்பில் இடம்பெற்றதும், பட்டேவிய முஸ்லிம் அறிஞர்களால் தொகுக்கப்பட்டதுமான விவாகம், வாரிசுரிமை பற்றிய ஒரு சிறு சட்டத் தொகுப்பை வரவழைத்து, அதற்கான ஒப்புதலை இலங்கை முஸ்லிம் தலைவர்களிடம் பெற்றுக் கொண்ட பின் இலங்கையின் சகல ஒல்லாந்த நீதிமன்றங்களிலும் அதனைச் சட்டமாகக் கருதுமாறு கட்டளையிட்டார்.²³ இதனால், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால்நூற்றாண்டுப் பகுதியில், முஸ்லிம்கள் நீண்டகாலம் மரபுரீதியாகப் பின்பற்றி வந்த சர்ஆச் சட்டத்தின் சில பகுதிகள், இலங்கை நீதி மன்றங்களில் முதன் முறையாகச் சட்ட அந்தஸ்த்தைப் பெற்றன.

கி.பி. 1796 இல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றியபோது, தாம் புதிய சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தும் வரை, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சட்டங்களைப் பின்பற்றுவதாக 1799 ஆம் ஆண்டின் செப்டம்பர் மாத 23ஆம் திகதிப் பிரகடனத்தின் மூலம் அறிவித்தனர். 1801 ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனத்தின் மூலம் இதனை ரத்துச் செய்த போதும், அதே பிரகடனத்தின் 32 ஆம் இலக்க விதி மூலம், முஸ்லிம்களின் மரபுச் சட்டங்களை அங்கீகரித்தனர்.²⁴ இதனால், கவர்னர் பால்க் அறிமுகப்படுத்திய முஸ்லிம் தனியார் சட்ட விதிகள் தொடர்ந்தும் அமுல் செய்யப்பட்டன.

இலங்கையில் 1805 இல் கடமையாற்றிய தேசாதிபதி மெய்ட்லனின் கட்டளைக் கிணங்க, பதில் பிரதம நீதியரசராகக் கடமையாற்றிய அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்டன், கொழும்பு மாவட்ட முஸ்லிம்கள் நடைமுறைப்படுத்திய முஸ்லிம் தனியார் சட்ட விதிகளைத் தொகுத்தார். இத்தொகுப்பு பட்டேவியாவில் இருந்து ஏற்கனவே பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த 'பட்டேவியா ஆர்டிகல்' எனப்பட்ட சட்டவிதிகளின் மொழி பெயர்ப்பாகவே அமைந்தது. தமது இத் தொகுப்பை ஜோன்ஸ்டன் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, முஸ்லிம் அறிஞர்களதும் தலைவர்களதும் பார்வைக்கு வழங்கினார். தாம் நடைமுறைப்படுத்திய மரபுகளுக்கு இயைய அவை இருப்பதைக் கண்டு, அவற்றை அங்கீகரித்து,

இருபது முஸ்லிம் தலைவர்கள் (மரைக்கார்களும் லெப்பைகளும்) கையொப்பமிட்டனர்.²⁵

இவ்வாறாக, முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டவிதிகளை அரசு அங்கீகரித்ததன் மூலம், இத்தீவு முஸ்லிம்கள் தனி ஒரு கலாசாரத்தை உடையவர்கள் என்பதையும், முஸ்லிம்கள் தமது தனியார் சட்டங்களைப் பேணி நடக்க உரிமையுடையவர்கள் என்பதையும் ஆங்கில அரசு அங்கீகரித்தது. முஸ்லிம்கள் தமது தனித்துவத்தைப் பேணிக் காத்துக் கொள்வதற்காக, எதிர்காலத்தில் பல சட்டவிதிகளை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பான சூழலை உருவாக்கித் தரக்கூடிய ஒரு முன்னோடிச் சட்டமாகவும் இது அமைந்தது. இவ்வகையில் 1806 இன் முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டம் முஸ்லிம்களுக்கு மிக முக்கியமான ஒரு சட்டம் ஆகும். இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்களின் அரசு அங்கீகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அது ஒரு மைல்கல் எனவும் கூறலாம்.

1806 ஆம் ஆண்டின் விவாகப்பதிவுச் சட்டம் இஸ்லாமிய சரீஆச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியேயல்லாது, பூரணமானது அல்ல. அத்துடன், அது தன் பரப்பு எல்லையுள்தானும் நிறைவுடையதும் அல்ல; குறைபாடுகளற்றதும் அல்ல.

"இந்த முகம்மதிய (Sick) இஸ்லாமிய சட்டவிதி பூரணமானது அல்ல. (சரிஆ) சட்டங்களின் குறித்த சில பகுதிகளின் செப்பனில்லாத் தொகுப்பு ஆகும். அது பூரணத்துவம் அற்றதும் சரீஆச் சட்டத்துக்கு இயைபில்லாத பல விதிகளை உள்ளடக்கியதுமாகும்"

என இலங்கை நீதியரசர்களுள் ஒருவராகிய எச்.டப்ளயு. தம்பையா விமர்சித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.²⁶ இச்சட்ட விதிகளில் சில சரீஆவின் விதிகட்கு முரண்பட்ட போதும் அவை அரச சட்டம் என்ற தோரணையில் அரசின் இறைமைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கி, நீதிமன்றங்கள் அதன் விதிகளைப் பின்பற்றித் தீர்ப்புக்களை வழங்கின.²⁷ இதனால், சரீஆச் சட்டத்தை விட முஸ்லிம்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் இச்சட்டத்திற்குக் கிடைத்தது. இவ்வகையில் நோக்கும் போது, 1806 ஆம் ஆண்டின் இச்சட்ட விதிகளுக்கும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் மரபுக்கும் இயைபான சரீஆச் சட்டவிதிகள் மட்டுமே இலங்கை நீதி மன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.²⁸ இந்நிலை முஸ்லிம்களுக்குப் பாதிப்பானது. 'சரீஆச் சட்டம் மிகச் சரியானதும், ஏனைய அனைத்துச் சட்டங்களையும் விட மேலாதிக்கம் உடையதுமாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களின் செயற்பாட்டிற்கு, இச்சட்டம் தடையாக அமைந்தது. நீதிமன்றங்கள் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் பழக்கவழக்கங்களை

சரிகாணவும், விளக்கம் பெறவும் மட்டுமே இஸ்லாமியச் சட்ட நூல்களைப் பயன்படுத்தின. அ.தன்றி, சமயபோதனைகட்கு முரண்பட்டிருந்த முஸ்லிம்களின் பழக்க வழக்கங்களை நிராகரிக்கச் சட்ட நூல்களைப் பயன்படுத்த வில்லை. அதனால், சரீஆச் சட்டங்களை விட, இந்நாட்டு முஸ்லிம்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் 1806 ஆம் ஆண்டின் குறித்த சட்டத்துக்கு உண்டு என்பதே நீதிமன்றங்களின் நிலையாக இருந்தது.

1806 ஆம் ஆண்டின் இச்சட்ட விதிகள் முஸ்லிம் விவாகம், வாரிசரிமை எனும் இரு அம்சங்கள் சார்ந்த விடயங்களை மட்டுமே பேசின. இவை இரண்டும் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகள் சார்ந்த பிரச்சினைகளில், உரோமன் டச்சுச் சட்டத்தின் படியே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இதனால், குற்றவியல் சட்டம், பொருளாதார சட்டவிதிகள் என்பவற்றில் எல்லாம் சரீஆச் சட்டவிதிகள் தொடர்ந்தும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக, முஸ்லிம் தனியார் சட்டங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில் உரோமன் டச்சுச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தனது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முஸ்லிம்கள் தூண்டப்பட்டனர். அதனால், 1806 ஆம் ஆண்டின் இச்சட்டம், இஸ்லாமிய சட்ட விதிகளைப் பல துறைகளிலும் புறக்கணிக்க முஸ்லிம்களுக்கு வாய்ப்பளித்தது. மறுதலையாக நோக்கும் போது, குறித்த இவ்விரு துறைகளிலாவது சரீஆச் சட்டம் அரச நீதி மன்றங்களில் செல்லுபடியாவதற்கு இச்சட்டம் துணை புரிந்தது.

1806 ஆம் ஆண்டின் இச்சட்டம் ஒல்லாந்தரிடம் இருந்து ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியிருந்த ஆள்புல எல்லையுள் மட்டும் அமுலாகியது. 1815 இல் கண்டி கைப்பற்றப்பட்ட பின், அங்கு எந்தச் சட்டத்தின் படி முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன என்பது புலனாகவில்லை. எனினும், 1849 ஆம் ஆண்டின் 18794 ஆம் இலக்க வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு, 1806 ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டம் கண்டி மாகாணத்தில் செல்லுபடியாகாத நிலையை உருவாக்கியது. இவ்வழக்கில் சின்ன உம்மா எனும் முஸ்லிம் பெண் "தீக" போன படியால், அவளது தகப்பனின் சொத்தில் பங்கில்லை என்று ஒரு தரப்பினர் வாதிட, அப்பெண் முஸ்லிம் பெண் ஆகையால், "பட்டேவியா ஆர்டிக்கல்" எனும் முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச்சட்டப்படி தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று மறு தரப்பினர் வாதிட்டனர். கண்டி கைப்பற்றப்பட்டதற்கு முன்பு, முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதால், இச்சட்டம், முன்னாள் கண்டியரசின் எல்லைக்குள் செல்லுபடியாகாது என்ற அடிப்படையில், வழக்கிலிருந்த கண்டிச் சட்டப்படி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இதனால், கண்டியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு கண்டியச் சட்டம் என்ற நிலை தோன்றியது.²⁹ இது அங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்களைக் கவலைக்குள்ளாக்கியது. இந்நிலையை முஸ்லிம்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து, அரசுக்கு எடுத்துக் கூறியதன் விளைவாக, 1806 ஆம் ஆண்டின் விவாகப் பதிவுச் சட்டம் கண்டிப் பிரதேசத்துக்கும் பொருந்தும் என 1862 ஆம் ஆண்டின் 5ஆம் இலக்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம் அரசு பிரகடனப் படுத்தியது.³⁰

ஆதலால், 1806 ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாகச் சொத்துரிமைச் சட்டம் 1862 முதல் அகில இலங்கையையும் உள்ளடக்கியதாகப் பரவலாக்கப்பட்டது.

விவாக விவாகரத்துப்பதிவு

1806 ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டவிதிகளை அரசு அறிமுகப்படுத்திய போது, அவை விவாகப் பதிவைத் தூண்டுவன வாகவோ, வலியுறுத்துவனவாகவோ அமையவில்லை. 1822 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க விதி மூலம் அரசு சுதேசிகளின் விவாகப் பதிவை வலியுறுத்தியது. இதனை இலங்கையின் ஏனைய சமூகங்கள் புறக்கணித்தது போல, முஸ்லிம்களும் புறக்கணித்தனர். இச்சட்டம் எதிர்பார்த்த பலனைத் தராததால், அரசு 1849 ஆம் ஆண்டின் டிசம்பர் 18 ஆம் திகதிப் பிரகடனத்தின் மூலம், அதனை மீளப் பெற்றுக் கொண்டது.³¹ இதனால், விவாகங்களைப் பதிய வேண்டும் என்ற சட்டரீதியான தூண்டுதல் இல்லாதொழிந்தது.

1926 இல் நியமிக்கப்பட்ட அக்பர் குழுவின் தகவரைக்கிணங்க, விவாகப் பதிவு கட்டாயப்படுத்தப்படும் வரை முஸ்லிம்களின் அனைத்து விவாகங்களும், விவாகரத்துக்களும் குறித்த ஒரு முறைக்கு ஏற்ப பதியப்படாவிட்டாலும், மஸ்ஜித்களில் கடமையாற்றிய 'லெப்பை'கள் எனப்பட்ட மதகுரவர்கள் அவற்றைப் பற்றிய பதிவுகளை வைத்திருந்தார்கள். 'லெப்பை' மார் வைத்திருந்த இப்பதிவுகளே 'கடுத்தம்' எனப்பட்டன. இத்தகைய பதிவுகள் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை, 1885 இல் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, அனுராதபுரம், கண்டி மாவட்டங்களின் அரசாங்க அதிபர்கள் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளருக்கு அனுப்பிய அறிக்கைகள் காண்பிக்கின்றன.³² கடுத்தங்கள் விவாகங்களையும், விவாகரத்துக்களையும் பதியும் பதிவேடுகளாக இருந்தன என்பதை, மேற்காட்டிய அதிபர்களின் அறிக்கைகளும், 1886 ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தை சட்டநிருபண சபையில் சமர்ப்பித்து உரையாற்றிய சட்டமா அதிபரின் பேச்சும் காட்டுகின்றன.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் எவ்வளவு ஏழைகளாக, எவ்வளவு படியாதவர்களாக இருந்த போதும், எவ்வளவு பின்தங்கிய பகுதிகளில் வாழ்பவராக இருந்தபோதும், ஒவ்வொரு முஸ்லிம் விவாகமும் லெப்பையினால் நடத்தப்பட்டதால், அவர் கடுத்தம் எனப்படும் பதிவுப் புத்தகத்தில் அவ்விவாகத்தைப் பதிவு செய்தார். யாழ்மாவட்ட அதிபரின் கட்டளைக்கிணங்க, லெப்பைமார் 1824 வரை தம்வசம் வைத்திருந்த கடுத்தங்களை மாகாண நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்தனர்.³³ என்ற தகவல், ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆரம்ப காலப்பகுதிகளில் விவாகப்பதிவுகளை அவர்கள் வைத்திருந்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது. மாவட்ட அதிபரின் அலுவலகத்தில் கடுத்தங்களைப் பதிவதற்கு

வைக்கப்பட்டிருந்த பதிவேடு ஒன்றில் கடுத்தங்களைப் பதியும் மரபும் இருந்தது. 1835 இல் உயர் நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட மேன்முறையீட்டு வழக்கொன்றின் மூலம் இத்தகவலை அறிய முடிகிறது என, சட்டமா அதிபர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.³⁵ எனினும், இப்பதிவு முறை சட்டத்தின் மூலமாக உத்தரவாதப் படுத்தப்படாமலும், ஊக்குவிக்கப்படாமலும் இருந்ததாலும், மேற்பார்வையற்றுப் போனதாலும், நாளடைவில் மறைந்து விட்டது. இதனால், தாம் எழுதிய கடுத்தங்களை லெப்பைமார் தம்மிடம் வைத்துப் பாதுகாத்தனர். கடுத்தங்கள் அறபுத்தமிழில் எழுதப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் சீதனம் கொடுக்கப்பட்டதால் இக் கடுத்தங்களை நொத்தாரிசு மூலம் உறுதிப்படுத்தினர். நொத்தாரிசுக்கு அறபுத்தமிழ் பரிச்சயம் இல்லாதிருந்ததால் அக்கடுத்தங்களை உறுதிப்படுத்த நொத்தாரிசு மறுத்தார். இதனால், உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டிய கடுத்தங்களை அங்கு தமிழில் எழுதினர்.³⁵

இக்கடுத்தங்கள் விவாகப் பதிவை நிறுவும் ஆவணமாகவும், மணப்பெண் சார்பாக வழங்கப்பட்ட சீதனத்தைப் பதியும் உறுதியாகவும், 'மஹர்' தொகை பற்றிய பதிவாகவும் பயன்பட்டன. இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட முன் கணவன் 'மஹர்' தொகையை மனைவிக்கு வழங்குவது கடமை என்றாலும், இலங்கையில் அவ்வாறு வழங்கும் மரபு பலரிடம் இருக்கவில்லை. பெண்வீட்டார் வழங்குவதாக வாக்களித்த சீதனமும் உடன் வழங்கப்படவில்லை. இதனால், நாளடைவில் கணவன் மனைவியரிடையே சில சந்தர்ப்பங்களில் பிரச்சினைகள் எழுந்தன. அத்தகு சந்தர்ப்பங்களில், கடுத்தப்பதிவு சாட்சியாகப் பயன்பட்டது. இதனால், அரைகுறையாகவேனும் பாதுகாக்கப்பட்ட கடுத்தங்கள் சமூகப் பிரச்சினைகள் பலவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு ஓரளவு துணையாயின. ஆயினும், கடுத்தங்களை எழுதிப் பாதுகாத்த லெப்பைமாரின் பொறுப்பற்ற தன்மையும், கடுத்தம் எழுதப்பட்ட தாள்களின் தன்மையும் மேற்குறித்த பயன்பாட்டை இழக்கச் செய்ததுண்டு. இதனால், முஸ்லிம்களில் சிலர் தம் குடியியல் உரிமைகளையும் இழக்கலாயினர்.

1871 இல் காலி மாவட்ட நீதிபதி கில்மன், 1806 ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாகச் சட்ட நியதிகளுக்கு வெளியேயும் முஸ்லிம் கணவன் விவாகரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று தீர்ப்பு வழங்கினார். அத்துடன், 1806 ஆம் ஆண்டின் இச்சட்டம் பூரணத்துவம் அற்றிருப்பதையும், அப்போதைய சமூகத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றக் கூடியதாக இல்லாதிருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டினார்.³⁶ இது படித்த முஸ்லிம்களை விழிப்படையச் செய்தது. லெப்பைமார்களின் ஊழல்களும் சட்டத்தின் குறைபாடும் ஏற்படுத்தியுள்ள தீய விளைவுகளை எம்.சி அப்துர்ருமானின் தலைமையின் கீழ் முஸ்லிம் அறிஞர்களும் பிரமுகர்களும் கூடி ஆராய்ந்தனர். முஸ்லிம் விவாகச் சட்டத்தைத் திருத்தி, விவாகங்களைப் பதிவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் 1871 இல் அரசைக் கோரினர். இதன் விளைவாக, சட்டநிருபண

சபையில் அப்போதைய உறுப்பினராக இருந்த முத்துக்குமாரசுவாமி 1871 இல் ஒரு பிரேரணையை முன்வைத்தார்.³⁶ விவாகம், விவாகரத்து நன்கொடைகள், பருவ வயதடையாத வர்களைப் பாதுகாத்தல் முதலாம் விடயங்கள் பற்றிய சரீஆச் சட்டங்களை அமுல் செய்வதுடன், பதிவாளர் நாயகத்தின் பொறுப்பின் கீழ் லெப்பைமார்கள் நடாத்தும் விவாகங்களை பதிவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்தல் வேண்டும் என்று அப்பிரேரணை கோரியது. முஸ்லிம்களின் சமய சட்டங்களிலும் மரபுகளிலும் அரசு தலையிடுகிறது என்ற விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ள விரும்பாததால், அப்பிரேரணையை அங்கீகரிக்க அரசு முன்வரவில்லை.³⁷ இதனால் விவாகப் பதிவிலும், அப்பதிவுகளைப் பேணிப்பாதுகாப்பதிலும் ஒழுங்கின்மைகள் தொடர்ந்தும் நீடித்தன. அதனால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்கள், பல குடும்பங்களைப் பாழ்படுத்தின. ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன்மார் இருவர் உரித்துக் கொண்டாடினர்.³⁸ இத்தகைய ஊழல்கள் சிந்திக்கக் கூடிய முஸ்லிம்களை விழிப்படையச் செய்தன. அவர்கள் 1884 ஏப்ரல் மாதம் 5 ஆம் திகதி கண்டியில் உள்ள முஸ்லிம் பள்ளிவாசலிற் கூடி, பின்வரும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர்.

"கடுத்தங்களை எழுதுவதற்கு கதிபு மார்களுக்கு கவமென்றாற் தத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படித் தத்துவம் பெறாதவர்கள் கடுத்தம் எழுதக்கூடாது என்றும் கடுத்தங்களை இரண்டு பிரதிகளாய் எழுதி ஒரு பிரதியை கதிபு வசம் வைத்துக்கொள்ளவும் மற்றப்பிரதியைக் கச்சேரிக்கு அல்லது ரெஜிஸ்டர் ஜெனரலுக்கு மாதாந்தம் அனுப்பவும் வேண்டும் என்றும் ஒரு சட்டம் உண்டாக்கும் படி கவன்மென்றைக் கேட்க வேண்டும் என்றும் இக்காரியத்தை சித்திலெப்பை மரைக்கார் முகம்மது காசிம் மரைக்கார் கவன்மென்றாருக்கு எழுத வேண்டும்."³⁹

முஸ்லிம்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, முஸ்லிம் விவாகப் பதிவு பற்றிய சட்ட நகல் ஒன்றை அரசு 1885 இல் அரசாங்க வர்த்தமானியிற் பிரசுரித்தது. விவாகங்களைப் பதிவதற்கும் பதிந்த பிரதியில் ஒன்றைக் கச்சேரியில் பாதுகாப்பதற்கும், விவாகப்பதிவேட்டின் பிரதியை விவாகப் பதிவாளர் அனுப்பாதவிடத்து அவரைத் தண்டிப்பதற்கும் இச்சட்ட நகல் இடம் கொடுத்தது. அத்துடன் நீதிமன்றங்களில் விவாகப்பதிவை நிரூபிக்கத் தேவைப்பட்டவிடத்து, இச்சட்டத்துக்கு இயையப் பதியப்பட்ட பதிவை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்வது என்றும், இதுவல்லாத பிற பதிவுகளை அங்கீகரிப்பதில்லை என்றும் இச்சட்டம் விதந்துரைத்தது.

இச்சட்ட நகலை முஸ்லிம்களின் பலர் ஆதரித்த போதும், ஒருசாரார் எதிர்த்தனர். சமய விடயங்களிலும், சமயச் சடங்குகளிலும் அரசு தலையிடக் கருதுகிறது எனக் கருதியமை இவ்வெதிர்ப்புக்கான காரணமாகும். கிறித்தவர்கள் வெறுக்கின்ற சில பழக்க வழக்கங்களையும், மரபுகளையும் மதித்து, (கிறித்தவ

அரசு) சட்ட அங்கீகாரம் அளிப்பதன் மூலம், சட்டத்துறையை ஒரு புதிய பாதையில் கொண்டு செல்ல அரசு எத்தணிக்கின்றது என்று கருதிய கிறித்தவர்கள் சிலரும் இச்சட்ட நகலை எதிர்த்தனர். அவர்களுள் ஒப்சேவர் பத்திரிகை ஆசிரியர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் காட்டிய எதிர்ப்பை சித்தி லெப்பை பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

"ஒப்சேவர் பத்திராதிபர் இந்த சட்டத்தை கஸ்டிற் பிரசாரம் செய்தவுடனே இஸ்லாமானவர்க்கு இந்த சலுகையைக் கொடுக்கக் கூடாது அவர்கள் கலியாணங்களை அவர்கள் வேதப்படி முடிப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறபடிக்கு சட்டம் உண்டாக்கப்படாது பல பெண் விவாகம் செய்வதை நாங்கள் கிறித்தவர்களாக இருப்பதால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது என்று இச் சட்டத்திற்கு விரோதம் பேசியிருக்கிறார்."⁴⁰

இந்நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம் சமூக வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய சட்டங்களைக் கிறித்தவ அரசு இயற்றக் கூடாது என்ற கருத்தோட்டத்தின் காரணமாக இப்பத்திராதிபர் இவ்வாறு தமது எதிர்ப்பைக் காட்டியிருப்பார் என்று கருத இடமுண்டு.

முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இச்சட்டத்தை முஸ்லிம் சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு சாராரும், அதே காரணத்துக்காக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று மற்றொரு சாராரும் கருதிச் செயற்பட்டமை, முஸ்லிம் சமூகத்தில் இருந்த சிந்தனாரீதியான பிளவை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. தமது தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலேயே தம் சமூகத்தின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கின்றது என்ற கருத்தை முரண்பாடுற்றிருந்த அவ்விருசாராரும் ஏற்று இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள், நீதிமன்றத்தில் பதிவை நிரூபிக்க, இந்தச் சட்ட விதிக்களைங்கப் பதிவு செய்யப்பட்ட விவாகப் பதிவின் சான்றிதழல்லாது, கடுத்தம் உட்பட, ஏனைய எந்த ஆவணமும் சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது எனும் விதியைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். இஸ்லாத்தில் இதுகாலவரை இல்லாத விதிகளைப் புகுத்துவதாக இவர்கள் குற்றம் சுமத்தினர். இவர்கள் சட்டநிரூபண சபையின் அப்போதைய உறுப்பினரான சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனைச் சந்தித்து, தமது கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தனர். அதனால், அவர் இச்சட்ட நகல் பற்றிய விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும்போது, விவாகப்பதிவைக் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது என வாதிட்டார். சமயக் கண்ணோட்டத்தில், "ஈஜாப்" "கபூல்" "மஹர்" எனும் மூன்று மட்டுமே விவாகம் ஒன்று அங்கீகரிக்கப்படுதற்கு அவசியமான காரணிகள் என்றும் கடுத்தமும் தாலியும் சமூக மரபேயன்றி வேறல்ல எனவும் குறிப்பிட்டு, இதன் காரணமாகப் பதிவுசெய்யாத விவாகம்

செல்லுபடியற்றதாகும் என்ற விதி, மார்க்க சட்டத்தில் தலையிடுவதாகும் என்றும் கூறி, இச்சட்ட நகலின் விவாகப்பதிவை கட்டாயப்படுத்தும் விதி திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார்¹¹.

பதிவு செய்யாத விவாகம் செல்லுபடியற்றதாகும் என்ற விதி, சரீஆச் சட்டத்தில் தலையிடுகிறது என்ற கருத்து ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். ஏற்கனவே வழக்கில் இருந்த "கடுத்தம்" என்ற மரபுரீதியான பதிவு, முஸ்லிம் சமூக அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தது. நீதிமன்றமும் விவாகத்தை அறுதிப்படுத்தும் சாதனமாக அப்பதிவேட்டை அங்கீகரித்தது. விவாகம் ஒன்று செல்லுபடியாவதற்கும் நடைமுறையில் கணவன் மனைவியாக வாழ்வதற்கும் கடுத்தம் அவசியம் எனக் கருதப்படவில்லை. ஆயினும், விவாக உடன்படிக்கையின் பின் ஏற்படும் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கே கடுத்தப்பதிவு தேவைப்பட்டது. முன்வைக்கப்பட்ட விவாகப்பதிவுச் சட்டம் "கடுத்தம்" எனப்பட்ட பதிவை ஒரு சீரான முறையில் வைப்பதையும், விவாகப் பதிவின் பின் ஏற்படுகின்ற சமூகப் பிரச்சினைகளில் பக்கச்சார்பற்ற சாட்சியாக அது அமைய முடியும் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது.

புதிய விவாகச் சட்டத்திற்கு இயைய, விவாகப் பதிவிலாது நடைபெறும் உண்மையான விவாகங்களில், மனைவியினதும், பிள்ளைகளதும் ஆதன உரிமைகள் உட்பட ஏனைய உரிமைகள் பாதிக்கப்பட இடமுண்டு. ஆதலால் விவாகப் பதிவை வற்புறுத்துவது நியாயமாகாது என்ற கருத்து சீர்தூக்கப்பட வேண்டியதொன்றே. ஆயினும், ஏற்கனவே போலிக் கடுத்தங்கள் மூலமாகவும், லெப்யைமார்களின் ஊழல்கள் காரணமாகவும் உண்மையாகவே நடைபெற்ற விவாகங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவர்களது குழந்தைகள் வாரிசரிமைச் சொத்துக்களைப் பெற முடியாதிருந்த அவல நிலையைப் போக்கவே இச்சட்ட விதி கொண்டுவரப் பட்டது என்பதனைப் புறக்கணித்தல் நன்றன்று. விவாகப் பதிவைக் கட்டாயமாக்கக் கூடாது என்கிற அதேவேளை நடைமுறையில் இருந்த விவாகப்பதிவில் இடம்பெற்ற ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கு எடுக்க முடிந்த மாற்று நடவடிக்கைகள் பற்றி இவ்விதியை எதிர்த்தவர்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்த்கள் எதனையும் முன்வைக்காமையும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். வெளித்தலையீடு -அதாவது அரசின் அனுசரணை இன்றி முஸ்லிம் தனியார் சட்டங்களை அமுல் நாடாத்த முடியாதா என்ற ஒரு வினாவும் எழுகின்றது. சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சரீஆச் சட்டங்கள் வழிகாட்டிய போதும் அவற்றை அமுலாக்கம் செய்ய அதிகாரமுடைய ஓர் ஸ்தாபனம் தேவை. ஆதலாலேயே சரீஆச் சட்டம் ஒழுங்குற அமுலாக்கப்படுவதை அரசு பிரபாலிக்க வேண்டும் என்று மக்கள் கருதினர். அதனாலேயே கட்டாய விவாகப்பதிவுச் சட்டத்தை அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று படித்த முஸ்லிம்கள் கோரினர். விவாகப் பதிவுகளில் ஏற்படுகின்ற ஊழல்களை ஒழித்து, விவாகப்பதிவைப் பயன் உடையதாக்குவதற்கு முன்வைக்கப் பட்டுள்ள விதிகள் போதாதென்றும், மேலும் சில விதிகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்கள் அரசை வற்புறுத்தினர். இச்சட்டம் அமுலாக்கப்படும் திகதிக்கு முன்பு பதியப்பட்ட

கருத்தங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் விவாகரத்தைப் பதிவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, மாகாண அதிபர்களிடம் தமது கோரிக்கைகள் பற்றி விளக்கிக் கூறினர். மேல் மாகாண அதிபர் இவர்களது கருத்தைப் பெரிதும் ஆதரித்தார். சட்டநிருபண சபையில் அவர் உரையாற்றும்போதும் அக்கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசினார். குடியியல் தொடர்பான உடன்படிக்கை ஒன்றைப் பதிவதற்கு ஒழுங்கு செய்து, அது முறிந்துவிடும் போது பதியாது விடுவது பெரும் குறைபாடுடையதாகிவிடும். குறிப்பாக, பலதாரமணம் அனுஷ்டிக்கப்படும் சமூகத்தில், விவாகரத்தைப்பதியாது விடுவது பெரும் குறைபாடாகும் என்றும் எடுத்துக்காட்டினார்.⁴² பறங்கியச் சமூகப் பிரதிநிதி உரையாற்றும் போதும், விவாகரத்தைப் பதிவு செய்யச் சட்டமாஅதிபதி ஒழுங்கு செய்ய முடியுமாயின் இச்சட்டம் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாகவும் பூரணத்துவம் பெற்றதாகவும் ஆகிவிடும் என்றார்.⁴³

எகிப்தியரான அறபி பாசாவுடன் விவாகப்பதிவு பற்றித் தாம் கலந்துரையாடியபோது, எகிப்திலும், ஏனைய முஸ்லிம் நாடுகளிலும் விவாகப்பதிவுச் சட்டம் அமுலில் உள்ளது என்றும், விவாகத்தைப்பதிவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும் என்று தம்மிடம் அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார் என்றும், மேல் மாகாண அதிபர் சட்ட நிருபணசபை விவாதத்தின் போது எடுத்துக்காட்டி, விவாகரத்தைப் பதிவதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

முஸ்லிம் விவாகரத்துச் சட்டத்தை அறிந்தவர்கள் இந்நாட்டில் இல்லை என்றும், இப்பொறுப்பை லெப்பைமாரிடம் ஒப்படைக்க முடியாதென்றும் காரணம் காட்டி, சட்டமாஅதிபர் இக்கோரிக்கையை நிராகரித்தார். விவாகரத்தைப் பதியாது விடுவது, இச்சட்டத்தின் இலட்சியத்தை ஒரு போதும் பாதிக்க மாட்டாது என்றும் அவர் கருதினார். ஆதலால், இச்சட்டத்தில் விவாகரத்தைப் பதிவதற்காக எந்த ஒழுங்கும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இச்சட்ட நகல் இரண்டாம் முறை சட்ட நிருபண சபையில் வாசிக்கப்பட்ட போது, அச்சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கேட்டறிய ஒன்பது பேர் அடங்கிய குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் முன் துருக்கிக் கவுன்சிலர் அவுதக் கண்டு மரைக்கார் உட்பட, மூவர் விவாகப் பதிவை வற்புறுத்தும் 20ஆம் இலக்க விதியை அகற்றுமாறு கோரினர். சித்தி லெப்பை முகம்மது காசிம் புறக்டர், குழுந்தை மரைக்கார், குமாஸ்தா உதுமாலெப்பை மரைக்கார் ஆகியோர் விவாகப்பதிவுச் சட்டத்துக்குச் சார்பாக சாட்சியம் கூறினர்.⁴⁴ இவர்களது கருத்துக்களை விசாரணைக் குழு ஏற்றதால், இதனை எதிர்க்கும் குழுவினர் தேசாதிபதியைக் கண்டு முறையிட்டனர். ஆதலால் இச்சட்டத்தை ஆதரிக்கும் குழுவினரும், தேசாதிபதிக்கு அதனை அமுலாக்குமாறு கோரி விண்ணபித்தனர். கண்டி முஸ்லிம்கள் 177 பேரும் காலி முஸ்லிம்கள் 133 பேரும் கையொப்பிட்டு, இச்சட்டத்தை அமுலாக்கக் கோரி மகஜர்களைத் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பினர்.⁴⁵ இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதில் பொதுமக்கள் காட்டிய ஆர்வத்தை இம்மகஜர்கள் புலப்படுத்தி

கின்றன. இலங்கை முஸ்லிம்கள் இச்சட்டத்துக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் கருத்துத் தெரிவித்தமையால், இதுபற்றி மேலும் தகவல்களை அறியத் தேசாதிபதி பொ. இராமநாதனை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி, அங்குள்ள முஸ்லிம்களிடம் இவ்விதி பற்றி விசாரிக்கச் செய்தார். இந்தியாவில் விவாகப் பதிவு பற்றியதொரு சட்டம் இருக்கவில்லை. ஆதலால், இந்திய முஸ்லிம்கள் குறித்த விதியை நிர்ணயிக்கவில்லை. அதேவேளை, இவ்விதியை “ஹராம்” என்றோ, “மக்ரூஹ்” என்றோ சொல்லவும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁴⁶ ஆயினும் அரசு ஒழுங்கு செய்துள்ள இந்த விவாகப்பதிவு தவிர்ந்த மற்றெதனையும் ஆதாரமாக ஏற்கக் கூடாது என்ற விதி கடினமானது என்று அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.⁴⁷

இரு புறத்துக் கருத்துக்களையும் அரசு சீர்தூக்கிப் பார்த்தபின், 1833ஆம் ஆண்டின் 2ஆம் இலக்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம், விவாகப் பதிவை விருப்புக்குரிய தொன்றாக்கியது. விவாகத்தை நிறுவ இப்பதிவு மிகச் சிறந்ததொரு சான்று ஆயினும் அவ்வாறு நிறுவ இதுமாதிரிமே சான்று என்பதில்லை என்றும் திருத்தியபின், 1886ஆம் இலக்க முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது.

விவாகப்பதிவுச் சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்திருத்தம், படித்த முஸ்லிம்களின் கோரிக்கையைப் புறக்கணித்தது மட்டுமன்றி, 1886ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தின் பயனையும் இழக்கச் செய்தது. எந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற இது உதவவில்லை. விவாகப்பதிவுச் சட்டத்தின் உயிர்நாடியான கட்டாய விவாகப்பதிவை நீக்கி, விவாகப்பதிவை விருப்புக் குரியதொன்றாக்குவதில் வெற்றிகண்டவர்கள், அத்துடன் திருப்தியடையாது, விவாகப் பதிவைப் முற்றாகத் புறக்கணிக்க பொதுமக்களைத் தூண்டினார்கள். மரபு வழி நின்றவர்களும், தனவந்தர்கள் சிலரும், லெப்பைமர்களும் ஒருமித்து இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். முஸ்லிம் விவாகப்பதிவு விதிக்கு இயைய விவாகங்களைப் பதிபவர்கள் சமய கண்ணோட்டத்தில் குற்றவாளிகள், வழிதவறியவர்கள். இஸ்லாத்தைவிட்டும் நீங்கியவர்கள் என்று பிரசாரம் செய்தனர். இதற்காக கண்டி மீரா மகாம் பள்ளி கதீப் ஒரு துண்டுப் பிரசாரத்தை அறபுத் தமிழில் எழுதி வெளியிட்டார். அதில், அதனைப் பின்பற்றுவவர்கள் சுன்னத் வல்ஜமாஅத் கூட்டத்தை விட்டும் நீங்கியவர்கள் என்றும், வழிதவறிய நரகவாதிகள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனவும் குறிப்பிட்டார்.⁴⁸

படித்த முஸ்லிம்கள் விவாகப்பதிவின் அவசியத்தை தொடர்ந்து வலியுறுத்து வதற்காக கடுத்தங்களின் குறைபாடுகளைப் பகிரங்கமாக எடுத்துக்காட்டி, குறித்த முஸ்லிம் விவாகப்பதிவுச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பின்பும், கடுத்தப் பதிவுகளில் நிகழ்ந்த ஊழல்களை அம்பலப்படுத்தினர்.

ஒழுங்கான புத்தக வடிவிலான ஓர் ஏட்டில் கடுத்தங்கள் எழுதப்படாது. உள்ளங்கையளவுள்ள துண்டில் தொடர் இலக்கம் இடப்படாத தனித்தாளில் எழுதப்பட்டன.⁴⁹ அவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மோசடிகளில் சிலவற்றை அக்கால பத்திரிகைகள் அம்பலப்படுத்தின.

வாழைத் தோட்டத்தில் தன் சகோதரியின் கணவனுடன் கோபித்து கொண்ட ஒருவன், தன் சகோதரியை இந்தியாவுக்கு கூட்டிக் கொண்டு போய் மற்றொருவனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்து, புதுத் தம்பதிகளை அழைத்து வந்து, முன்னைய கணவன் வாழ்ந்த வீட்டுக்கு முன் உள்ள வீட்டில் குடிபதியாக வாழச் செய்தான். முதற் கணவன் நீதிமன்றத்துக்கு போக ஆயத்தம் செய்ய, அப்பெண்ணின் சகோதரன் "கடுத்தம்" எழுதிய லெப்பையை அணுகி, ஒரு தொகையைக் கொடுத்து, கடுத்தத்தை மறைத்து விட்டான். முதற் கணவன் லெப்பையிடம் சென்று கடுத்தத்தை கேட்க, அதனை செல்லரிந்து விட்டதாக லெப்பை கூறிவிட்டார்.⁵⁰

இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளை கண்டும் கேட்டும் அழுத்துப்போன முஸ்லிம் நேசன் ஆசிரியர், பின்வருமாறு வரைகின்றார்.

"..... இவர்கள் மார்க்கத்துக்கு அடாதவிதமாகச் செய்யும் ஈனச் செயல்களைக் குறித்து எழுத எமக்கே பெரும் வெட்கத்தை கொடுக்கிறது. சீர் கேடான வெட்கங்கெட்ட லெப்பை மார்கள் தங்கள் துர்க்கரியைகளை மேலும் மேலும் செய்து பல முஸ்லிமானஸ்திரிகளை வேசைகளாக்கி ஆபத்துக்குள்ளாக்கிவிட்டு மோசம் போவார்கள் என்பது பற்றியும் இதனை அரசாட்சியார் கவனித்துத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை பற்றியுமே பின்னும் இதைக் குறித்து எழுத வந்தோம்."⁵¹

பணத்திற்காக லெப்பைமார் செய்த தகடுத்தங்களையும், பணமுடையவர்கள் லெப்பைமாரை விலைக்கு வாங்கி ஏழைகளை கெடுத்து தமதாசையை பூர்த்தியாக்கிக் கொண்ட ஈன நிலையையும் இச்செய்தி கூட்டி காட்டுகின்றது. கள்ளக் கடுத்தங்கள் பற்றிய வழக்குகள் நீதி மன்றங்களில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்ததால், உண்மை கடுத்தங்கள் கூடப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படவில்லை. கடுத்தங்கள் தொடர்பற்ற வெறும் தாள்துண்டுகளில் எழுதப்பட்டதால், அவற்றைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. விவாகத்தை நடாத்தி வைத்த லெப்பையும், சாட்சிகளும் மரணமடைந்த பின் உண்மையாகவே நடைபெற்ற விவாகத்தை உறுதிப்படுத்த நேரடிச் சாட்சிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியவில்லை.

வழக்கில் இருந்த "கடுத்தங்கள்" எனப்படும் விவாகப் பதிவுமுறையில் உள்ள குறைபாட்டை இஸ்லாம் மித்திரன் யிக நளினமாகவும், நகைச்சுவையுடனும் கூட்டிக்காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

“எந்த சமயத்திலும் எந்தப் பெண்ணையும் எந்த நோக்கத்துக்காகவும் யாதொரு தடையும் இல்லாது காவின் எழுதிக் கொள்ளவும் இலகுவானது. முடிக்கிறத்துக்கும் முடித்ததை விலக்குவதற்கும் கடுத்தம் போல வசதியான வழி எமக்குண்டா...”⁵²

விவாகப்பதிவை எதிர்த்தவர்கள் தம் கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பின்வரும் காரணங்களை முன்வைத்துள்ளனர். விவாகப் பதிவு அவசியம் என்று கூறுபவர்கள் தமது கருத்துக்குச் சாதகமாக எடுத்துக்காட்டும் முக்கிய காரணி, பேராசை கொண்ட சில லெப்பைமாரின் முறைகேடான செயலாகும். இந்த முறைகேட்டை நாம் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமெயல்லாது, நாம் இதுகாலவரை அனுபவித்த சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. இவ்வாறு எமது குறைபாட்டை நீக்க சட்டம் இயற்ற அரசுக்கு இடம் அளிப்பின் எதிர்காலத் திலும் மேலும் பல சட்டங்களை கொண்டுவர இடம் உண்டாகும். உதாரணமாக, பதிவாளர்களும், சாட்சியளும் தம்பதிகளை நேர்முகமாகக் கண்டிருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவர முடியும். அதனால், எமது “பர்தா” வாழ்க்கையே பாதிப்படைய முடியும். விவாகப் பதிவு மார்க்க கோட்பாட்டிற்கு கேடாகாது நடைபெறுதல் அசாத்தியம். நமது தொன்று தொட்டுள்ள சீலாசாரம் நசிந்து போகும். நமது மார்க்க சுதந்தரம் படிப்படியாக நம்மைவிட்டு மறைந்து போகும். லெப்பைமார்களின் வருமானம் பாதிக்கப்படும். முஸ்லிம் நாடுகளில் இது காலவரையில்லாத ஒரு நூதன வழக்கத்தை இலங்கை முஸ்லிம்கள் உற்பத்தி செய்துள்ளார்கள் என்ற பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாக வேண்டும். நமது லெப்பைமார்களின் அக்கிரமங்களை நாமே வெளியிட்டு, பிறர் நகைக்க இடமும் ஏற்படும்.⁵³ இவை விவாகப்பதிவை எதிர்த்தவர்கள் முன்வைத்த கருத்துக்களாகும்.

விவாகங்களை நடத்திப் பதிவது மூலமும், அதில் ஊழல்களைச் செய்வதன் மூலமும் லெப்பைமார் பெற்ற வருமானம் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தைத் தவிர, மேலே சுட்டிய மற்றெல்லாக் காரணிகளும் வெறுங்கற்பனை எனலாம். லெப்பைமாரின் தவறான நடவடிக்கைகள் மூலமாகப் பாழான குடும்பங்களின் கையறு நிலைதான் விவாகப்பதிவின் அவசியத்தையே வலியுறுத்தியது என்பது நோக்கத்தக்கது. தென் இந்தியாவில் இருந்து தொழில் செய்வதற்காக இங்கு வந்திருந்த லெப்பைமாரும், சுயநலமிகளான சில தனவந்தர்களுமே விவாகப் பதிவை எதிர்ப்பதில் முன்னின்றனர். கண்டி மீராமகாம் பள்ளியில் கதீப் ஆகக் கடமையாற்றிய செய்யது முகம்மது லெப்பை ஆலிம் விவாகப் பதிவை எதிர்த்துப் தமது பெயரில் ஒரு பத்வாவை (தீர்ப்பை) வெளியிட்டார்.

இத்தகைய ஒரு “பத்வா” வைச் சுயமாக வெளியிடும் ஆற்றல் மீராமகாம் பள்ளி கதீபுக்கு இருக்கவில்லை என்பதை, அவர் வெளியிட்ட அறபுத்தமிழ்

“பத்வா” சட்டிக் காட்டுகிறது என எம்.சி. சித்திலெப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறார். மார்க்க அறிஞர்கள் பத்வாக்களை எழுதும் மரபுமுறை அதில் பேணப்படவில்லை என்றும் தமது பெயரைத்தானும் அறபுமொழி மரபுக்கு இயைபாவோ, இலக்கண வழு இன்றியோ எழுதத் தெரியாதவர் என்றும், இலகுவான குர்ஆன் ஆயத் தொன்றைத் தானும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் ஆற்றல் அவருக்கு இருக்கவில்லை என்றும் அந்தப் “பத்வா” வில் இருந்தே ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி “பத்வா” எழுதும் ஆற்றல் அவருக்கு இல்லை என்று சித்திலெப்பை நிறுவியுள்ளார்.⁵⁴ இந்த பத்வாவை வெளியிட்ட கதீபை தாம் கலியாண வீட்டில் சந்தித்து இந்தப் “பத்வா” பற்றிக் கேட்டபோது, அதனைத் தாம் எழுதவில்லை என்றும், கணேதன்னையைச் சேர்ந்த ஒருவர் எழுதினார் எனத் தம்மிடம் கூறியதாகவும் முஸ்லிம் நேசனில் குறித்துள்ளார்.⁵⁵ கொழும்பில் வாழ்ந்த 24 நபர்களையும் ஆலிம்கள் ஏழுபேரையும் கொண்ட ஒரு குழுவே கலியாணப் பதிவுச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறது எனவும் அவர் குறித்துள்ளார்.⁵⁶ விவாகப் பதிவை தம் அதிகாரத்துள் வைத்து வயிற்றுப் பிழைப்பு நடத்திய லெப்பைமாரும், பணப் பலத்தால் தமதபிலாசைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளக் கருதிய சில தனவந்தர்களுமே இவ்விவாகப் பதிவை எதிர்த்தனர் எனக்கருத இடமுண்டு. தமது செயற்பாட்டைத் தட்டிக் கேட்க உரித்தோ, அதிகாரமோ ஒருவருக்கும் இல்லாத நிலையில், பரம்பரை பரம்பரையாக அனுபவித்து வந்த இவ்வுரிமையையும், அதன் மூலம் கிடைத்த கௌரவத்தையும் இழப்பது லெப்பைமாருக்கு மனவருத்தத்தைக் கொடுத்து இருக்கும். ஆதலாலேயே லெப்பைமார்களில் பிரதிநிதியாக நின்று, மீராமகாம் கதீபு இந்த “பத்வா”வை வெளியிட்டிருப்பார் என்று கருத இடமுண்டு.

மீராமகாம் “கதீபு” இந்த பத்வாவில் விவாகப்பதிவுச் சட்டத்துக்குச் சூட்டிய பெயர் “கசாது”ச் சட்டம் என்பதாகும். இச்சட்டத்தை பின்பற்றுபவர்களை “கசாதிய்யுன்” என்றழைத்தார். இச்சட்டத்துக்கு இயைபாகாத இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படும் என்று “கசாது”ச் சட்டத்திற் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதாகவும், இந்தச் சட்டம் “பித்அத்” ஆனது ஆதலால், அது மார்க்கத்துக்கு முரணானது என்றும் அந்த பத்வாவில் குறித்துள்ளார்.⁵⁷ இக்குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் அளித்த சித்தி லெப்பை, இச்சட்டம் ஆங்கில மொழியில் வரையப்பட்டுள்ளது. அதனை மொழி பெயர்த்தவர் “Marriage” எனும் பதத்தை “கசாது” என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார் என்றும், இச்சட்டத் தொகுப்பின் தலைப்பின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முகம்மதியர்களின் விவாகப் பதிவுச் சட்டம் என்றுவரும் வனவும் தெளிவாக்கி யுள்ளார்.

இச்சட்டத்துக்கு இயைபாகாத இஸ்லாமிய சட்டங்கள் தள்ளுபடியாகும் என்று மீராமகாம் கதீபு குறிப்பிட்டமை, அவர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் விளைவு என்றும், இச்சட்ட விதிகளுக்கு இயைபாகாத 1806ஆம் ஆண்டின் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தின் நியதிகளே தள்ளுபடியாகும் என்றும் அவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இந்தக் கதீபுக்கு அறபு, தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய எந்த மொழியிலும் புலமை இருக்கவில்லை என்பதால், அவர் தவறாக விவாகச் சட்ட விதிகளைப் புரிந்திருப்பார் என்று கருத இடமுண்டு.

படித்த வர்க்கத்தினர் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தைப் பின்பற்றுமாறு பொதுமக்களை எவ்வளவு தூண்டியபோதும், மார்க்கச்

சடங்குகளை முன்னின்று நடாத்தும் லெப்பைமாரின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்ததால், விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தை அவர்கள் புறக்கணித்தனர். சட்டநிருபண சபையில் வர்த்தக சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்த டப்ளியு. டப்ளியு. மைகல் 1894/95 ஆண்டின் சட்டமன்ற அமர்வின் பொது உரையாற்றுகையில், முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச்சட்ட விதியை முஸ்லிம்கள் ஒருபொழுதும் பின்பற்றுவதில்லை. நடைமுறையில் அச்சட்ட விதி காலாவதியாகிவிட்ட ஒரு விதியாகும்.⁵⁸ என்று குறிப்பிட்டமை, அச்சட்ட விதியை முஸ்லிம்கள் பின்பற்ற வில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இச்சட்ட விதியைப் பின்பற்றாது விட்டதால், தொடர்ந்தும் முன்போலவே கடுத்தங்களில் பல ஊழல்கள் இடம்பெற்றன. காலி மாகாணப் பதிவாளர் இதுபற்றி 1907 மார்ச் மாதத்தில், சலைமான்லெப்பை நைனாமரைக்கார் ஹாஜியாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பின்வரும் அம்சங்களைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

1. “முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தை முஸ்லிம்கள் விரும்புவதில்லை போல் தெரிகிறது. அதுபற்றிய அவரின் கருத்துத் தேவை.”
2. “கிழக்கு மாகாணத்தில் கல்முனைக்கு அயலில் காரியங்கள் இருக்கின்ற நிந்தையான தன்மையை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்களாயின் மேற்படி சட்டத்தை உங்கள் மார்க்கத்தவர்களுக்குள் பலவந்தஞ் செய்வதற்கு உங்களால் இயன்றதெல்லாம் செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.”
3. “கள்ள விவாகங்களினதும், பொய் லெப்பைமார்களால் எழுதப்பட்ட கள்ளக் கடுத்தங்களினதும் முடிவாக நூற்றுக் கணக்கான வழக்குகள் கல்முனை நீதிமன்றத்தில் செலவுகேட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன.”
4. “ஒரு வாலிபப் பெண்ணுக்கு போலியான விவாகம் நடத்தப்பட்டு அவள் கர்ப்பினியானவுடன் கைவிடப்பட்டு நின்றாள். அப்பொழுதுதான் அவளது விவாகத்தை நடத்திவைத்தவன் லெப்பை அல்ல என்று உணரப்படுகிறான்.”
5. “புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள வருத்தம், ஆஸ்தியைப் பற்றியதே. சீதனங்களைப் பற்றியதோர் தர்க்கம் நீதிமன்றத்தின் முன்கொண்டு வரப்பட்டபோது லெப்பை கடுத்தத்தை அழித்து விட்டதை அறிய முடிந்தது.”⁵⁹

விவாகப்பதிவில் ஊழல்களைச் செய்வது மிக இலகுவாய் இருந்ததால், பொறுப்பற்ற கணவன்மார் தம் மனைவியரை நினைத்தபொழுது கைவிட்டனர். அதனால் தாபரிப்பு வழக்குகளும், ஆதன உரிமைகள் பற்றிய வழக்குகளும் நீதிமன்றத்தில் குவிந்தன என்பதையும், லெப்பை அல்லாதவர்களும் லெப்பை போல நடித்துப் பணத்துக்காசைப்பட்டு விவாக மோசடிகள் செய்வதில் ஈடுபட்டனர் என்பதையும் மேற்குறித்த கடிதம் காட்டுகிறது. 1886 இல் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பு, உயர் பதவிகளை வகித்த அரச உத்தியோகத்தர்கள் இத்தகைய ஊழல்களை அறிந்திருந்தது போல, இச்சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதன் பின்புள்ள இழிநிலையையும் உயர்பதவிகளை வகித்த அரச உத்தியோகத்தர்கள் அறிந்திருந்ததால்,

பின்னையவர்களும் விவாகப்பதிவு கட்டாயமாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். காலி மாகாணப் பதிவாளரின் கடிதம் பற்றி ஆராய்வதற்கென. 1907 மார்ச் 24ஆம் திகதி ஞாயிறு பிற்பகல் கொழும்பு கறுவாத் தோட்டத்தில் உள்ள சுலைமா லெப்பை நெய்னா மரைக்கார் ஹாஜியார் வீட்டில் ஒரு கூட்டம் கூடியது. இக்கூட்டத்தில் சட்டநிருபண சபை உறுப்பினர் அப்துர்றகுமான், கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினர் எம்.சி.எம்.ஏ. அப்துல் காதிர், புறக்டர் ஏ.சி. முகம்மது, புறக்டர் என்.ஏ. அப்துல் காதிர், பதில்கடமை புரியும் துருக்கிக் கவுன்சிலர் மா.ம.மு. சம்சதின், ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸ் முதலியோர் கலந்து கொண்டனர்.⁹⁰

விவாகத்தையும், விவாகரத்தையும் பதிவதைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்று இக்கூட்டம் கருதியது. இதுபற்றிய இஸ்லாமிய விதிகளை உள்ளடக்கிய ஓர் அறிக்கையைத் தயார் செய்வதற்கு ஓர் உப குழுவையும் நியமித்தது. அக்குழு, தனது அறிக்கையில் சேர்க்கவேண்டும் என்று பொதுமக்கள் கருதும் ஆலோசனைகளையும் விவாகப்பதிவைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்று எவரேனும் கருதுவதாயின் அதற்கான நியாயமான காரணங்களையும் தருமாறு பொது மக்களைக் கோரியது. இவர்களது முயற்சியும் உரிய பயனைத் தரவில்லை. எனினும், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்த சித்தி லெப்பையின் வழி நின்ற படித்தவர்களும், முஸ்லிம்களின் நலனைப் பாதுகாக்க உருவாக்கப்பட்ட ஐம்இய்யதுள் இஸ்லாமிய அங்கத்தினரும் விவாகப் பதிவையும், விவாகரத்துப் பதிவையும் கட்டாயப்படுத்துமாறு தொடர்ந்தும் அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்வாராயினர். இவர்களின் இக்கோரிக்கை பற்றி ஆராய 1928இல் நியமிக்கப் பட்ட அக்பர் குழுவின் தகவரையின் பின்னரே இக்கோரிக்கை நிறைவேறியது. விவாகப் பதிவின்மையால் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளை ஒழிப்பதற்குப் படித்த முஸ்லிம்கள் மேற்கொண்ட அரை நூற்றாண்டுகாலப் போரட்டத்தின் பின்னரே, முஸ்லிம்களின் இவ்வபிலாசை நிறைவேறுவதைக் காணமுடிகின்றது

இலங்கை முஸ்லிம்கள் சரீஆ விதிகளுக்கு இமைய, விவாகப்பதிவு பற்றிய சட்ட விதிகளை சட்ட மன்ற மூலம் ஏற்படுத்த முயற்சித்தது போல, அம்மன்றங்கள் உருவாக்கும் சட்ட விதிகள் மூலம் தமது சரீஆ சட்டங்கள் பாதிக்கப்படும்போது, அவற்றுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்துத் தம் மரபுகளையும், உரிமைகளையும் நிலை நாட்டவும் பாடுபட்டனர். 1892 ஆகஸ்ட் 7ஆம் திகதி பிரேதங்களை அடக்குவது பற்றிய சட்டவியொன்றை அரசு பிரகரித்தது. இதன் படி ஒருவன் இறந்தால், அவன் சிகிச்சை செய்த வைத்தியரிடம் அத்தாட்சிப் பத்திரம் பெற்று, அதனை அரசு நியமித்துள்ள வைத்தியரிடம் கொடுத்த பின் அவர் வந்து பிரேதத்தை பரிசோதனை செய்யவேண்டும். இறுப்பதற்கான காரணம் யாதென்று அவர் தீர்மானித்தறிந்த பின், அறிக்கை ஒன்றை பிறப்பு இறப்புப் பதிவாளருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும். அவர் அதனைப் பதிந்த பின், பிரேதத்தை அடக்கம் செய்ய அனுமதி அளிப்பார். அதன்பின்னரே பிரேதம் அடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்ற பாகுபாடின்றி, இச்சட்டவிதி அனைவருக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும், இதனால் தமது சமய நெறி முறைகள்

பாதிக்கப்படுவதாக முஸ்லிம்கள் கருதி, இச்சட்ட நகலைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இச்சட்ட விதி தமது சமய ஒழுக்க விதிகளுக்கும் மரபுகளுக்கும் முரண்பட்டதாக இருந்ததுடன், அமுலாக்கும் போது நடைமுறைப் பிரச்சினைகளையும் உருவாக்குவதாக இருந்தது. இச்சட்ட விதியின்படி, பிரேதத்தை அடக்கும் முன்பு, சிகிச்சை செய்த வைத்தியர் மரண வைத்திய அதிகாரி பிறப்பு இறப்புப் பதிவாளர் ஆகிய மூவரிடமும் சான்றிதழ்கள் பெறுதல் வேண்டும். இவர்களுள் ஒருவரைத்தானும் உரிய சந்தர்ப்பத்தில் சந்தித்துக் கொள்ள முடியாது போனால், பிரேதத்தை அடக்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படலாம். உயிர் பிரிந்தவுடன் பிரேதத்தை அடக்குவது முஸ்லிம்களின் மார்க்க விதியும், இந்நாட்டு முஸ்லிம்களிடம் வழக்கில் இருந்த மரபுமாகும். இரண்டு, மூன்று தினங்கள் பிரேதத்தை வைத்திருப்பதை மரபாகக் கொண்ட ஏனைய சமூகங்களைப் பொறுத்தவரை, இச்சட்ட விதி பாரதாரமான பிரச்சினைகளைத் தோற்று விக்காவிட்டாலும், முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை சமய விதிமுறைகளை மீறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்கியது.

அறிவற்ற பாமரமக்கள் மரணம் பற்றி அளிக்கும் சாட்சியத்துக்கும் வைத்தியரின் அறிக்கைக்கும் இடையில் முரண்பாடு தோன்ற முடியும். போட்டிக்குழுக்களிடையே ஏற்படும் பகைமை காரணமாக, மரணம் பற்றிய பொய்த் தகவல்களை வழங்கக் கூடும். இதனால் மையத்தை வெட்டிப் பரிசோதிப்பதற்கு மருத்துவர் முயற்சிக்கக் கூடும். இது முஸ்லிம் சமூகத்தின் உள் உணர்வுகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும்.

“நமது மையத்துகளை காபிரின்கள் தொடவும், பிளக்கவும், கீறவும் செய்வது மார்க்க விலக்காய் இருக்கும். அப்படிச் செய்ய விடுவோமேயானால் பாவத்துக்கு இடம் கொடுக்கிறோம்... பெண்களின் பிரேதங்களை முஸ்லிமான ஆண்களில் உரித்தாளர்காவது பார்க்க விடமாட்டோம். அப்படியிருக்க இச்சட்டம் நிறைவேறி விட்டால் காபிரான ஆண்பிள்ளைகளைக் கூட்டிவந்து பெண் மையத்துக்களையும் காட்டவேண்டியதாய் வந்துவிடும். இவற்றை நன்காராய்ந்து செயல்படா விட்டால் தான் சாக மருந்துண்டவன் சீலமாய்த்தான் கட்டளைச் சட்டம் ஆகிவிடும்”⁶¹

என்ற முஸ்லிம் நேசனின் இக்கூற்று, இச்சட்டத்தால் முஸ்லிம்களின் உள்ளம் எவ்வளவு பாதிப்படைந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இச்சட்ட நகலை அங்கீகரிக்க அனுமதிப்பது, தற்கொலைக்கு ஒப்பான செயல் என முஸ்லிம்கள் கருதினர் என்பதையும் இக்கூற்று சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அம்மைப்பால் கட்டுவதற்கேனும் பெண்களின் கைகளைத் தொட ஆண் வைத்தியர்களை அனுமதிக்க மறுத்த முஸ்லிம்கள், பெண் மையத்துகளின் உடலை வெட்டிப்பார்க்க அனுமதிப்பர் என்று கருதுவதற்கு இடமில்லை.⁶² முஸ்லிம் ஆண்கள், பெண் மையத்துகளின் முகத்தைப்பார்ப்பது மரபாகவும் இருக்கவில்லை. இந்நிலையில், முஸ்லிம் அல்லாத ஆண் வைத்தியருக்குப் பெண் மையத்தைக் காட்டி அறிக்கை பெறுவதனைக் கடுமையாக எதிர்த்தமை வியப்பல்ல.

சட்ட நிருபண சபைக்கு முஸ்லிம் சமூகப் பிரதிநிதியாக 1889இல் நியமிக்கப்பட்ட எம்.சி. அப்துற்குமான், அச்சபையில் எதிர்கொண்ட இஸ்லாமிய சர்ஆச் சட்டம் சார்ந்த முதற் பிரச்சினை இதுவாகும். அங்கு அவரது குரல்

முஸ்லிம் சமூகத்தின் குரலாக ஒலித்தது. பனிவரும் அம்சங்களை அவர் அச்சபையில் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தச் சட்டம் முஸ்லிம்களின் மையத்தடக்கும் மரபுகளில் தலையிடுகிறது. முஸ்லிம் மையத்தை வைத்தியர் பரிசோதிப்பதன் மூலம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமய உணர்வுகள் மீறப்படுகின்றன. ஒரு முஸ்லிம் பெண் மையத்தின் நெருக்கமான உறவினர் (மஹ்ரமிக்கள்) அன்றி மற்ற எந்த முஸ்லிம் ஆணும் பார்க்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்த விதியை மீறி அனுமிப்பது மையத்துக்கு கௌரவக் குறைவையும் உயிரோடு இருப்பவருக்கு பாவத்தையும் ஏற்படுத்தும். தமது உறுப்பினர் ஒருவரை இழந்த முஸ்லிம் குடும்பத்தினர் அவரின் மையத்தை அடக்கும் வரையிலும் எந்த வகை உணவையும் உட்கொள்வது (வழக்கில்) இல்லை. புதிய சட்டத்தின் காரணமாக ஏற்படும் காலதாமதத்தால் மையத்தின் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உடல் நலம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் அல்லது உணவருந்தாத அம்மரபை மீற வேண்டி ஏற்படும்⁵³. என்பதை எடுத்துக்காட்டி இச்சட்டத்தை நீக்குமாறு சட்ட நிருபண சபையிலும், வெளியிலும் அவர் போராடினார்.

சமயரீதியாகப் பாவம் என்று கணிக்கப்படுகின்ற ஒரு செயலைச் செய்தற்கு இச்சட்டம் முஸ்லிம்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றது, அதனால் முஸ்லிம்கள் குற்ற உணர்வுகளுடன் செயற்பட வேண்டிவரும், தமது வாழ்க்காறுகளை மீற விரும்பாத முஸ்லிம்கள் பலதினங்கள் பட்டினியில் வாட வேண்டி ஏற்படும் என அவர் இங்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். முஸ்லிம் பொதுமக்கள் தமது எதிர்ப்பைக் காண்பிப்பதற்காக, 1891 ஆகஸ்ட் 30 ஆம் திகதி மருதாணைப் பள்ளியில் ஒன்றுசூடினர். தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக ஒன்பதுபேர் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்தனர், இந்நடவடிக்கைக் குழு புறக்கோட்டைப் பூந்தோட்டத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டியது. 500க்கும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் அங்கு ஒன்றுசூடினர். அச்சபையில், தமது எதிர்ப்பைப் புறக்கனித்து, சட்டநிருபண சபை இச்சட்ட விதியை அங்கீகரிக்கும் பட்சத்தில், இங்கிலாந்தில் உள்ள குடியேற்ற நாட்டு மந்திரிக்கு எழுதி, சட்டத்தை மீளப் பறச் செய்தல் வேண்டும் என்று அக் கூட்டத்தில் முடிவு எடுத்தனர். அதற்காக 32 பேர் கொண்ட ஒரு நடவடிக்கைக் குழுவையும் அங்கு நியமித்தனர்.⁵⁴

சரீஆச் சட்டங்கள் பாதிக்கப்படும் சூழல் உருவானபோதெல்லாம் முஸ்லிம்கள் உற்சாகமாகச் செயற்பட்டு சாத்வீகமான முறையில் தனியார் சட்டங்களை நிலைப்படுத்தக் கடுமையாக உழைத்தார்கள் என்பதை, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு புலப்படுத்துகிறது.

கொழும்பு மாநகர சங்கத்தார், வீடுகளில் ஆடறுக்கக் கூடாது என்றோர் சட்டத்தை 1909 அளவில் அமுலாக்க முயற்சித்தனர். கந்தாரி, கலியாணம் முதலாம் விருந்துணவுக்காக மட்டுமன்றி, உழ்வரியா, அகீகா முதலாம் சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றவும் ஆடுகளை அறுப்பது முஸ்லிம்களின் நீண்டகால மரபாக இருந்தது. இம்மரபுகளை புதிய சட்டம் அபகரிக்கின்றது என்றும், தமது சமயக் சடங்குகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற முடியாத சூழல் உருவாகின்றது என்றும் உணர்ந்து வீடுகளில் தொடர்ந்தும் ஆடறுக்கும் உரிமையைக் காக்கப் போராடினர். இதனால், பள்ளியில் ஆடறுப்பதற்கு என்று ஓர் மண்டபத்தைக் கட்டி அங்கு ஆடுகளை அறுக்குமாறு நகர சங்கத்தார் பணித்தனர். பள்ளிகள் வணக்கத் தலங்கள் என்பதால், அவை

தூய்மையாகவும் புனிதமாகவும் கண்ணியத்துக்குரியதாகவும் இருப்பதவசியம் என்று முஸ்லிம்கள் கருதி, வீடுகளில் ஆடுகளை அறுத்துக் கொள்ளும் உரிமையைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகப் போராடினர்.⁶⁵

இலங்கையில் தொடர்ந்து பரவிய அம்மை நோயைத் தடுப்பதற்கு அம்மைப் பால் கட்டிக் கொள்ளுமாறு அரசு பொதுமக்களை வற்புறுத்தியது. அம்மைப்பால் கட்டுவதை முஸ்லிம்கள் எதிர்க்காவிட்டாலும், ஆண்கள் - அவர்கள் முஸ்லிம்களாயினும் சரியே-பெண்களின் கையைத் தொட்டு அம்மைப்பால் கட்டுவதைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். முஸ்லிம் பெண்களின் கையையோ, வேறு உறுப்புக்களையோ “மஹ்ரமிய்யத்து” அல்லாத சொந்தக்காரர்களான முஸ்லிம் ஆண்கள் தொடுவதைக் கூட மார்க்கம் அங்கீகரிக்க வில்லை. முஸ்லிம் பெண்கள் ஆண்களுடன் கலந்துறவாடாது வாழ்வது மரபாகவும் இருந்தது. இதனால், அந்நிய மதத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண்மகன் பெண்களின் கையைப்பிடித்து அம்மைப்பால் கட்டுவதைக் அனுமதிக்க அவர்களின் உள்ளம் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆதலால் அம்மைப்பால் கட்டுவதற்கு பெண்வைத்தியர் ஒருவரை நியமித்துத் தருமாறு அரசை 1890 இல் வற்புறுத்தினார்கள்.⁶⁶ இதே காரணம் பற்றி, முஸ்லிம் பெண்கள் அரசு வைத்தியசாலைக்கு செல்வதை தவிர்த்தனர். ஆதலால், 1892இல் அரசு ஒன்பது முஸ்லிம் பெண்தாதிகளை நியமித்தது.⁶⁸

அம்மை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்களையும், பெண்களையும் அம்மை நோய் வைத்தியசாலையில் உள்ள ஒரே மண்டபத்தில் அரசு தங்கவைத்துப் பராமரித்தது. ஆண்களும், பெண்களும் ஒரே மண்டபத்தில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் இவ்வமைப்பு, முஸ்லிம்களின் ஒழுக்கத்துக்கும், மரபுக்கும் முரணாக இருந்ததால், முஸ்லிம் பெண் நோயாளிகளை அங்கு அனுப்ப மறுத்தனர். இதனால், நோயாளிகளை வீட்டிலுள்ள மறைவாக வைத்துப் பராமரித்தனர். பயங்கரமான இந்நோய் மேலும் பரவ இது காரணமாக அமைந்ததால், அரசு வீடுகளில் புகுந்து பரிசோதித்து, நோயின் அடையாளம் உள்ளவர்களைப் பலாத்காரமாக அழைத்துச் சென்று பராமரிப்பு நிலையத்தில் சேர்த்தது. இதனால், தமது சமய நெறிகளும், ஒழுக்கமும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதாகவும் இஸ்லாமிய சட்டம் மீறப்படுவதாகவும் அவர்கள் கருதி, தமக்கிழைக்கப்படும் அநீதியை நீக்குமாறு உரியவர்களைக் கோரினர்.

கொழும்பு மாநகர சபையே இந்தப் பராமரிப்பு நிலையங்களை நடாத்தியது. ஆதலால், மாநகர சபை உறுப்பினர்களை அணுகி, தம் குறைகளை அவர்களின் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்தனர். இதன் விளைவாக, 1908 செப்டம்பர் 18ஆம் திகதி நடைபெற்ற கொழும்பு மாநகர சபைக் கூட்டத்தில் மாநகர சபை உறுப்பினரான சி.பி.டயஸ் இதுபற்றிய பிரேரணையை முன்மொழிந்தார். அதனை மற்றொரு உறுப்பினரான அப்துல் காதர் வழி மொழிந்தார்.⁶⁸ முஸ்லிம் அல்லாத ஒருவரின் அப்பிரேரணையில், பின்வரும் அம்சங்கள் சுட்டிக் காட்டப்படிருந்தன.

1. முஸ்லிம்களின் வழக்கங்களும், ஒழுக்கங்களும் இலங்கையில் வாழ்கின்ற ஏனைய சாதியினரின் வழக்கங்களிலும், ஒழுக்கங்களிலும் இருந்து வேறானவை. ஆதலால், முஸ்லிம்களின் பிரச்சினையை பொதுப்பட நோக்காத தனித்து நோக்குதல் வேண்டும்.

2. வைகுரி நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் பெண்களைப் பராமரிக்க, அம்மை நோய் வைத்தியசாலையில் பிரத்தியேகமான ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்தல் வேண்டும்.
3. அவர்களைப் பராமரிக்க முஸ்லிம் பெண்களை தாதிகளாக நியமித்தல் வேண்டும்.
4. நோயினால் யாவரும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றறிய, வீடுகளில் சோதனை நடாத்தும் போது, பெண் உத்தியோகத்தர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும்.

முஸ்லிம்களின் மரபுக்கும், உள உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளித்து, மாநகரசபை நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இப்பிரேரணை கோருவதைக் காணலாம்.

அவகேட் எம்.சி. அப்துல் காதர் மேன்முறையீட்டு நீதி மன்றத்தில் துருக்கி தொப்பி அணிந்து 1905-05-02ஆம் திகதி வாதிட எழுந்த போது பிரதம நீதியரசரான சீ.பீ. லெயாட் காலையும், தலையையும் மூடியிருப்பது நீதி மன்றத்தை அவமதிக்கும் செயல் என்றும் தொப்பியை அல்லது சப்பாத்தை நீக்கிவிடுமாறு கேட்டார். இதற்கு இணங்காத இடத்து அவரது பேச்சுக்கு செவிமடுக்கத் தான் தயாராக இல்லை என்று அறிவித்தார். இதனால் முஸ்லிம்கள் தொப்பி அணிந்து நீதி மன்றம் செல்ல முடியாது என்ற சூழ்நிலை உருவாகியது. இதற்கு முன்னர் புரொக்டர் சித்திலெப்பை நீதி மன்றத்திலும், சட்ட நிரூபணசபை உறுப்பினர் எம்.சி அப்துர்ரஹ்மான் சட்டசபையிலும், அரச வைவங்களிலும் தொப்பி அணிந்த நிலையில் உரையாற்றியுள்ளனர். தாம் மரபு ரீதியாக அனுபவித்து வந்த சமய உரிமை ஒன்றை பிரதம நீதியரசர் மறுப்பதாக முஸ்லிம்கள் உணர்ந்தனர். தமது சமய உரிமை மீறப்படுவதை அங்கீகரிக்க மறுத்த எம்.சி. அப்துல் காதர் 1905.06.30., 1905.07.29 ஆம் திகதிகளில் இரு விண்ணப்பங்களை பிரதம நீதியரசருக்கு சமர்ப்பித்து தமது உரிமைகளைக் கோரிய போதும் நீதியரசர் அதனை நிராகரித்தார்.

இதன் விளைவாக இலங்கை முழுவதும் பரவலாக முற்பது பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தி, பொது மக்களை விழிப்படையச் செய்து 1905.12.31 ஆம் திகதி மருதானை ஜம்ஆப் பள்ளி முற்றவெளியில் ஒரு பெரும் கூட்டத்தை நடத்தினர். பிரசித்தி பெற்ற இந்திய வழக்கறிஞரான மௌலவி ரபியுத்தீன் இக்கூட்டத்தில் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். இத்தடை உத்தரவை நீக்கக்கோரி பகிரங்க வேண்டுகோள் ஒன்று விடுக்கப்பட்டது. துருக்கி தொப்பி விவகாரம் மக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டி முழு முஸ்லிம் சமூகத்தினதும் பிரச்சினையாகப் பரிணமிப்பதைக் கண்டு ஆங்கில அரசு 1906.06.16 ஆம் திகதி அத்தடை உத்தரவை நீக்கியது.

முஸ்லிம்கள் சரீஆச் சட்ட விதிகள், சமய ரீதியான உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட போது அவற்றை போராடி சரீஆச் சட்டங்களை உயிர்ப்பிக்கவும் முயற்சித் துள்ளார்கள் என்பதை மேலே குறித்த நிகழ்ச்சிகள் காண்பிக்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அல்குர் ஆன், 2:208. (மொழிபெயர்ப்பாளர் ஹமீது.
ஆ.கா.அ தர்ஜுமதுல் குர்ஆன் பி. அல்தபில் பயான்.
சென்னை : 1978
2. Ibid 3:85
3. Siddiqui, A.S.
"Enforcement of shariah in the present context. An analysis
of the Challenges and the Problems "Quartely journal of the
Pakistan Historical Society. (Karachi) vol. XXXIV April 1986.
Part p80
4. மவ்தூதி, செ.அ.அ.
முஸ்லிம்களின் அடிப்படைக்கடமை
(மொழிபெயர்ப்பாளர், மஹ்தி) சென்னை : 1983. ப.37
5. மேலது P.35
6. மேலது P.37
7. Elkholy, A.A.
"The concept of Community in Islam" in Ahmad K., and oth-
ers (Ed.) Islamic Perspectives. London: The islamic
Foundation U.K.1980. P.173
8. Maududi, S.A.A.
The meaning of The Quran. 4th Editon. Lahore, Pakistan:
1978 may vol.LV P.152
9. Siddiqui, A.S. op cit. P.74
10. Omar jah
"Characteristics of the Shariah" The Jornal of Rabitha - Al
Alam-Al Islami Mecca. vol.7. No. 9 1980 July P.P.8.13
11. Doy, A.R.I.
"Shariah in the 15th century of Hirah.iii"
Ibid. P.P.28-32
12. Anderson, J.N.D.
Islamic world in the modern world. (N.Y. University 1959.
P04) Quoted by Faridi, F.R. and Siddiqi, M.N. in Muslim
Personal Law Delhi : 1973. P.81.
13. Al-Gazzahli, A.H.M.
Al-Musthafa 1937.vol.1. P.P. 139-140 Quoted by Kurshid
Ahmed (Ed) 1980.op.cit.P.198.
14. மேலது 198
15. Qardawi, Y.Al.
The Lawful and the Prohibited in Islam (Translated by Kamal-
El-Helbaway) Delhi : 1960. P.06
16. குர்ஆன், 2:85, 5:45, 5:47. பார்க்க.

17. Farouque, H.M.Z.
"Muslim Law" in M.M.M. Mahroof (Ed) An Ethenological Survey of the Muslims of Sri Lanka. Colombo: 1986. P. 194.
18. அல்குர்ஆனில் சட்டம் சார்ந்த வசனங்கள் ஏறத்தாழ 350 இருக்கின்றன. மேலதிக விபரங்களுக்கு பின்வரும் நூலைப் பார்க்கவும்.
Kamil, M.H.
Pricipals of Islamic Jurisprudence Petaling Jaya, Malasia 1989.P.24
19. முஸ்லிம் நேசன் 1885-09-29
20. மேலது 1885-04-26
21. மேலது 1884-11-13
22. மேலது 1884-11-13
23. Nadaraja, T.
The Legal System of ceylon in its Historical Setting.
Leiden : 1972.P.P. 48-49
24. Principales of ceylon Law. Colombo : 1972 P.193
25. Nadaraja, T. op.cit. pP.193.
26. Thambia, H.W.op.cit. P.170.
27. மேலது P.170
28. மேலது
29. முஸ்லிம் நேசன் 1891-04-22
30. Thambia, H.W. op.cit. P.171
31. Faroque, H.M.Z.
"Islamic law in Sri Lanka" in Shukri (Ed) Muslims of Sri lanka:
Avenues to Antiquity Colombo: 1986.P.390
32. Papers Laid before The Legislative Council of Ceylon Session of 1885.
Colombo. P.P.215-221
33. மேலது 220
34. மேலது 220
35. Faroque, H.M.Z. op.cit.P.391
36. hansard 1871 P.32
37. Faroque, H.M.Z. op.cit.P.391
38. papers laid Before The Legislative Council of Ceylon. Session of 1885
P.P.215-221
39. முஸ்லிம் நேசன் 1884-04-15
40. மேலது 1885-11-18
41. Ceylon legislative Council Debates Session 85/86/. P.30
42. மேலது P.32
43. மேலது P.33
44. இஸ்லாம் மித்திரன் 1907-08-10
45. மேலது 1907-08-10
46. மேலது 1907-08-10

| | | |
|-----|--|-------------|
| 47. | மேலது | 1907-10-19 |
| 48. | முஸ்லிம் நேசன் | 1891-03-11 |
| 49. | மேலது | 1907-05-06 |
| 50. | இஸ்லாம் மித்திரன் | 1907-08-10 |
| 51. | முஸ்லிம் நேசன் | 1889.09.06 |
| 52. | இஸ்லாம் மித்திரன் | 1907-08-10 |
| 53. | முஸ்லிம் நேசன் | 1891-07-17 |
| 54. | மேலது | 1907-03-11 |
| 55. | மேலது | 1907-04-08 |
| 56. | மேலது | 1889.04..22 |
| 57. | மேலது | 1907-03-25 |
| 58. | Celon Legislative Council Debate 1894/95 Page. 124 | |
| 59. | இஸ்லாம் மித்திரன் | 1907-06-27 |
| 60. | மேலது | 1907-06-27 |
| 61. | முஸ்லிம் நேசன் | 1889.08-12 |
| 62. | மேலது | 1907-10-03 |
| 63. | Proceedins of The Ceylon Legislative Concl Session 1891/1892 | |
| 64. | முஸ்லிம் நேசன் | 1907-09-14 |
| 65. | இஸ்லாம் மித்திரன் | 1907-07-08 |
| 66. | முஸ்லிம் நேசன் | 1889.10.03 |
| 67. | மேலது | 1907-06-01 |
| 68. | இஸ்லாம் மித்திரன் | 1889.09.26 |

நான்காம் இயல்

சீர்திருத்தமும் புத்தாக்கமும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் பௌத்த, இந்து சமூகங்களில் விழிப்புணர்ச்சி, சீர்திருத்தம் என்பன ஏற்பட்டமை போல முஸ்லிம்களிடத்திலும் விழிப்புணர்ச்சியும், சீர்திருத்த நோக்கமும் தோன்றின என்பதை வரலாறு காண்பிக்கின்றது. கிறித்தவர்களும், கிறித்தவ சமயமும் வகித்த மேலாதிக்கத்தின் எதிரொலியாக இலங்கை வாழ் பௌத்த, இந்து, முஸ்லிம் சமூகங்களிடையில் இச்சீர்திருத்தம் தோன்றியது என விஜய சமரவீர குறிப்பிடுகின்றார்.¹

கிறித்தவ மிசனரிகளின் பிரசாரப் பணி பௌத்தர்களையும், இந்துக்களையும் தம்பால் ஈர்த்துக் கொண்டளவு முஸ்லிம்களை ஈர்த்துக் கொள்ளவில்லை. முஸ்லிம்களில் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சிலர் கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்ட போதும் அவர்களின் முயற்சி முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை வெற்றிதரவில்லை என்பது,

“இலங்கை முஸ்லிம்களின் மதமாற்றம் இங்கிலாந்தில் யூதர்களின் மாற்றத்தைவிடவும் மிகக் குறைவானது, உண்மையில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் அவர்களுள் இருவர் அல்லது மூவர்களன்றி மற்றொருமும் மதம் மாறவில்லை”²

என்ற கிறித்தவ பட்டினிமிசனரியின் கூற்றில் இருந்து நன்கு புலனாகும். ஆதலால், பௌத்தர்களதும், இந்துக்களதும் மதமாற்றம் அவர்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காலாக இருந்தது போல, முஸ்லிம்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி தோன்றுவதற்கு மதமாற்றம் காரணம் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. ஆதலால் முஸ்லிம்களிடையே தோன்றிய விழிப்புணர்ச்சிக்குத் துணையாய் காரணிகள் யாவை என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார சமூக மாற்றங்களைப் பயன்படுத்தி முஸ்லிம்களுள்ளும் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒரு சிறு குழு உருவாகியது. இக்குழுவில் வர்த்தகர்கள் சிலரும், படித்தவர்கள் சிலரும் இடம்பெற்றிருந்தனர். கொடைவள்ளலான வாப்பிச்சி மரைக்கார்,

ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றுச் சமூக முக்கியத்துவம் பெற்று வளர்ந்த எம்.சி. சித்திலெப்பை போன்றவர்கள் இக்குழுவில் முதன்மை பெற்றிருந்தனர். இலங்கையின் பௌத்த, இந்து சமூகங்கள் விழிப்படைந்து, தமது முயற்சியால் பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித்துறையிலும் துரிதமாக முன்னேறுவதை இவர்கள் கண்டார்கள். அதேவேளையில் கடல் கடந்து வர்த்தகம் செய்த முஸ்லிம்களின் பரம்பரையில் வந்த இலங்கை முஸ்லிம்கள், வர்த்தக வாய்ப்புக்களை இழந்து பின்தங்கியும், வளர்ந்துவரும் புதிய பொருளாதார முயற்சிகளில் ஈடுபாடின்றியும், இருப்பதை அவதானித்தனர். கல்வித் துறையில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தம் முன்னோர்களின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றாது, கல்வித்துறையை அலட்சியம் செய்து மேனாட்டுக் கல்வியைப் புறக்கணிப்பதையும், வர்த்தகத்திலும், கல்வியிலும் பூர்வீகத்தில் மேம்பாடடைந்திருந்த ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் இவ்விரண்டிலும் தாழ்வடைந்து ஏனைய சமூகங்களுடன் சமமாக வளர முடியாதிருப்பதையும் உணர்ந்தனர்.

பௌத்த, இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போல, இவர்கள் கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்காதபோதும், கிறித்தவக் கல்லூரிகளில் படித்த முஸ்லிம்களின் சிலர் கிறித்தவர் போலச் செயற்பட்டுத் தம் கலாசாரத்தைப் புறக்கணித்தனர். மேனாட்டு கல்வியின்பால் ஈர்க்கப்படாதவர்களுள் பலர் இஸ்லாத்துள் புகுந்திருந்த இஸ்லாத்துக்கு முரணான சிந்தனைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் செயற்பாடுகளையும் இஸ்லாம் எனக்கருதி செயற்பட்டனர். இவற்றின் காரணமாக தமது தனித்துவம், கலாசாரம் பொருளாதாரம் என்பன காலக்கிரமத்தில் அழிந்துவிட முடியும் என்றுணர்ந்து, தம் சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த அவர்கள் முயற்சித்தனர். சமய அறிவையும் உலகியல் அறிவையும் பெற்றிருந்தவரும், தம் வாழ்க்கைக்குப் போதிய வருமானத்தையும், சமூக அந்தஸ்த்தையும் தந்த 'புறக்டர்' தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தவருமான எம்.சி. சித்திலெப்பை (1838-1898) இக்குழுவினரை வழிநடத்தினார். கட்டட நிர்மாணத் துறையில் பிரபல்யம் பெற்ற கொந்தராத்துக்காரராகவும், செல்வந்தராகவும், கொடை வள்ளலாகவும் இருந்த வாப்பிச்சி மரைக்கார் சித்திலெப்பைக்கு வலக்கரமாக இருந்தார். மேனாட்டு கல்வியைப் பெற்றவர்களும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கினர். முஸ்லிம்களிடத்து விழிப்புணர்ச்சியையும் சீர்திருத்தத்தையும் ஏற்படுத்த இவர்களது கூட்டு முயற்சி பெருந்துணையாகியது.

இந்த சுதேச சிந்தனையாளர்களின் சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்கு, எகிப்திய சுதந்திர வீரரான அரபி பாஷாவும் இந்தியவாசியான மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிமும், பெருந்துணையாக இருந்தனர். மேனாட்டு கல்வியின்பால் மக்களின் ஆர்வத்தை ஈர்க்க அரபி பாஷாவும், அறபு மொழியைக் கற்பித்து சமய அறிவைப் பெருக்குவதில் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிமும், ஆன்மீக மேம்பாட்டை வளர்ப்பதில் யெமனைச் சேர்ந்த அப்துல்லா பின் உமர் அல்பாதீப் அல்யமனியும்

ஒத்துழைப்பு நல்கினர். இவ்வகையில் இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியையும் சீர்திருத்தத்தையும் ஏற்படுத்துவதில் வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் நேரடியாகப் பங்கு கொண்டிருந்ததையும் காணமுடியும்.

இந்தியாவில் அலிகார் கல்லூரியை 1875 இல் ஏற்படுத்துவதற்கு சேர். செய்யது அஹமதுகான் மேற்கொண்ட முயற்சி, ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக எகிப்தில் ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி மேற்கொண்ட போராட்டம், முஸ்லிம் நாடுகளுக்கிடையில் ஐக்கியத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்காக அவர் எழுப்பிய குரல், ஆசியாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் முஸ்லிம்களை விழிப்படையச் செய்ய உதவிய துருக்கிய வாலிபர்களின் எழுச்சி முதலாம் நிகழ்ச்சிகள் இக்கால முஸ்லிம் உலகில் இடம் பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய செய்திகளைத் தாங்கி வந்த அறபு, ஆங்கில பத்திரிகைகள், சித்திலெப்பை முதலானோரின் சிந்தனையில் ஆதிக்கம் செலுத்தின. இவ்வாறான முஸ்லிம் உலக நிகழ்ச்சிகளும் இலங்கை முஸ்லிம்களிடத்தில் விழிப்பையும் சீர்திருத்தத்தையும் ஏற்படுத்த மறைமுகமாக உதவின. இக்காரணிகளினால், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கல்வி, கலாசாரம் ஆன்மீகவியல் எனும் துறைகளில் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே ஏற்பட்ட எழுச்சியின் விளைவே குறித்த கால சீர்திருத்தம் எனலாம்.

பௌத்த, இந்து சமூகங்களில் சீர்திருத்தப் பணிகளைத் தலைமை தாங்கி வழிநடாத்த முறையே கேணல். எச்.எஸ். ஒல்கோட் (1832-1907) அநகாரிக தர்மபால (1864-1933) ஆறுமுக நாவலர் (1822-1879) போன்ற தத்தம் சமூக அங்கீகாரம் பெற்ற தலைவர்கள் அவ்வச் சமூகத்தில் இருந்தது போல, முஸ்லிம் சமூகத்தில் அத்தகு தலைவர்கள் இருக்கவில்லை. சமூக நலனுக்காகத் தலைமை பெற்ற தலைவர் ஒருவரின் கீழ் ஒன்றுபட்டு உழைக்க கருத்து முரண்பாடுகளுள்ள முஸ்லிம் தலைவர்கள் தயாராகவும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் குழுக்களாகி, பொறாமையினால் தமக்கிடையே போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.³

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் கடந்த எந்த ஒரு காலத்திலும் பௌத்த, இந்து சமூகங்கள் பெற்றிருந்ததைப் போல அரசியல் தலைமைத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. சமய, சமூக முக்கியத்துவம் உடைய பள்ளிவாயில் பரிபாலனத்தை மையமாக வைத்தே முஸ்லிம் சமூகத்தின் கிராம, நகர மட்டங்களில் தலைமைத்துவம் உருவாகி வளர்ந்தது. முஸ்லிம் சமூகத்தில் பள்ளி வகித்த இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பள்ளியில் இருவகைத் தலைமைத்துவம் உருவாகியது. நாளாந்த கூட்டு வணக்கம், ஜம்ஆத் தொழுகை, பெருநாள் தொழுகை, 'ஜனாசாத்' தொழுகை என்பன பள்ளியில் இடம்பெற்ற முக்கிய இறைவணக்கங்களாகும். இவற்றை முன்னின்று நடத்தும் தலைவரை (இமாமை) மக்கள் கௌரவிக்களாயினர். 'ஜம்ஆ' பெருநாள் பிரசங்கங்களை (கொதுபாக்களை) நடத்துவதற்கு, மார்க்க அறிவு அவசியம். ஆதலால், 'ஆலிம்கள்' எனப்பட்ட சமய அறிஞர்களே பண்டுதொட்டு இஸ்லாமிய

உலகில் இமாம்களாகச் செயற்பட்டனர். மக்களுக்கு சமய நெறியைப் போதித்து, அதன்படி வாழ வழிகாட்ட 'ஆலிம்கள்' தகுதியுடையவர்களாகக் கருதப்பட்டதால் தலைமைப்பதவி (இமாம்) அவர்களை அடைந்தது. அறிஞர்கள் நபிமார்களின் வாரிசு¹ என்ற ஹதீஸ், சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்திற்கு உலமாக்கள் உரித்துக் கொண்டாடவும் வழி வகுத்தது.

மார்க்கத்தை நன்கு அறிந்திருந்த அறிஞர்களே ஆரம்பகால இஸ்லாமிய கிலாபத் ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்கினர். அவர்கள் உலகியல், ஆன்மீகம் ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் ஏககாலத்தில் தலைவர்களாக இருந்தனர். கலீபா நாட்டுப் பரிபாலனத்தைத் தாமே நிருவகிப்பவராகவும், பள்ளியில் வணக்கங்களைத் தாமே முன்னின்று நடத்துபவராகவும் இருந்தார். இத்தகு தகைமைகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த உலமாக்களிடம் இருக்கவில்லை. குறிப்பாக, உலகியற் துறைசார்ந்த பிரச்சினைகள் பற்றிய போதிய அறிவற்றவர்களாய் இருந்தமையால், சமூகவியல் சார்ந்த விடயங்களில் தலைமை தாங்கி வழிகாட்டும் தகைமைகளை அவர்கள் இழந்திருந்தனர். ஆதலால், பள்ளியில் நடைபெறும் வணக்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்த அவர்கள் ஆற்றல் பெற்றிருந்த போதும், கிராம, நகர்புறச் சமூகங்களில் எழும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வழிகாட்ட அவர்களுக்கு முடியவில்லை. ஆதலால், பள்ளியின் பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்று வழிநடாத்தும் மற்றொரு தலைமைத்துவமும் உருவாகியது.

கட்டளைகளை மீறுவோரைத் தண்டிக்கும் சட்டரீதியான அதிகாரம் அற்றவர்களாக பள்ளியை மையமாக வைத்து எழுந்த இத்தலைவர்கள் இருந்ததால், பள்ளியின் பரிபாலனச் செலவுகளுக்குத் தேவைப்பட்ட நிதியை மக்களின் ஒத்துழைப்புடனேயே திரட்ட வேண்டியிருந்தது. மக்கள் வரிகளை வழங்கிய போதும், உரிய சந்தர்ப்பங்களில் வழங்காததால், உலகியல் விவகாரங்கள் பற்றி அறிந்த, ஓரளவேனும் பொருள் வளமுடைய ஒரு குழு, அல்லது ஒரு தனிநபர் பள்ளிப் பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டியதாயிற்று. இவர்களால் சமய வணக்கங்களை முன்னின்று நடாத்த முடியவில்லை. ஆதலால், முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமயப்பணிகளை நிறைவேற்றும் தலைவர்களாகவும், உலகியல் பிரச்சினைகளில் வழிகாட்டும் தலைவர்களாகவும், வேறுபட்ட பொறுப்புக்களையும் கடமைகளையும் உடைய இரு தலைமைத்துவம் முஸ்லிம் சமூகத்தில் உருவாகியது. சமயப்பணிகளை நிறைவேற்றும் தலைவர்கள் 'லெப்பை', 'ஆலிம்', 'இமாம்', 'கதீப்' எனும் பெயர்களுள் ஒன்றால் அழைக்கப்பட்ட, ஏனைய பணிகளை நிறைவேற்றும் தலைவர்கள், மத்திசம், மகல்லம், மரைக்கார் எனும் பெயர்களுள் ஒன்றால் அழைக்கப்பட்டனர்.

சமூக முக்கியத்துவம் உடைய சமூக நிகழ்ச்சிகளான விவாகம், மரணம்,முதலாம் வைபவங்களில் ஆலிம்களுடன், மத்திசம்களும் முதன்மை

பெற்றிருந்தனர். உதாரணமாக, விவாக வைபவம் ஒன்றில் 'கொதுபா' ஓதுதல் முதலாம் சமய விதிகளை நிறைவேற்றுவதில் ஆலிம் முதன்மை இடத்தை வகிக்க, விவாக வைபவத்தை நெறிப்படுத்தியும், சாட்சிகளாக நின்று மத்திசம் முதன்மை இடத்தை வகித்தார். மத்திசம் சமயத் தலைமைத்துவத்தைத் தாங்காத போதும் சமயத் தலைமைத்துவத்தைத் தாங்கும் ஆலிம்களைப் பள்ளிகளுக்கு நியமிக்கும் நீக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்ததாலும், ஊர் மக்கள் ஆன்மீகத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காததாலும் மத்திசம்மார், ஆலிம்களை விட சமூக முக்கியத்துவம் பெற்றனர். ஆலிம்களுக்கு இல்லாத ஊர் நிருவாக அதிகாரம் இவர்களிடம் இருந்ததால் இப்பதவியைப் பெறுவதற்குச் சில நகர்களில் போட்டியும் நிலவியது.

ஆன்மீகத் துறைப்பயிற்சிகளை அறிந்து, மெய்ஞானத் துறையை ஊக்குவித்து, மக்களை நெறிப்படுத்துவதற்காக கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் முஸ்லிம் உலகில் தரீக்காக்கள் அறிமுகமாகி இருந்தன. கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் அறிமுகமாகிய காதிரி, சாதுலி தரீக்காக்கள் தம் இலட்சியங்களை மறந்து போட்டி இயக்கங்களாக இலங்கையிற் தொழிற்பட்டன.⁶ இதனால், ஆன்மீகத் துறையில் தானும் ஒரே தலைமைத்துவத்தை ஏற்கும் சமூகமாக இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் இக்காலை இருக்கவில்லை.

இலங்கை முஸ்லிம்கள், இலங்கைத் தீவை ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேய ருக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்த போதும், இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் கலீபாவைத் தமது ஆன்மீகத் தலைவராக அங்கீகரித்தனர். கி.பி. 1258 இல் பக்தாத் மங்கோலியர்களால் அழிக்கப்பட்டதும் கிலாபத்தின் தலைநகர் கெய்ரோவுக்கும், கி.பி. 1517 இல் துருக்கியின் இஸ்தன்பூல் நகருக்கும் மாற்றப்பட்டது. இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களுக்கு இஸ்தன்பூல் மிகத் தூரமான இடத்தில் இருந்ததால், கி.பி. 1526 இல் பாபர் மொகலாயர் ஆட்சியைத் தோற்றுவித்தது முதல், தில்லி பாதுஷாவுடன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது ஆன்மீக, சகோதர, நேச உறவுகளை வைத்துக் கொண்டனர். 1876 முதல் விக்டோரியா மகாராணியார் இந்தியாவின் சக்கரவர்த்தினியாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதால், இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆன்மீகத் தலைமைத் தானம் காலியாகியது. அதே ஆண்டில் இரண்டாம் அப்துல் ஹமீது (1876-1909) துருக்கியின் கலீபாவாகப் பதவியேற்றதால், இலங்கை முஸ்லிம்கள் அவரைத் தம் ஆன்மீகத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டனர்.⁷

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உலக முஸ்லிம் நாடுகள் அரசியல் ரீதியில் ஐரோப்பியர் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டு இருந்ததால், முஸ்லிம் உலகின் தலைமைத்துவத்தைத் தாங்கத் தகைமை பெற்ற ஒரே ஒரு நாடாக துருக்கி இருந்தது. ஆதலால், துருக்கியின் ஆட்சியாளரான அப்துல் ஹமீது முஸ்லிம் உலகம் முழுவதும் கலீபாவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். துருக்கியின்

ஆள்புல எல்லைக்கு வெளியில் வாழும் முஸ்லிம்களின் நலன்களைப் பேணுவதில் தமக்கு அக்கறையும், உரிமையும் உண்டு என்பதை அவர் புலப்படுத்தியதால், உலக முஸ்லிம்கள் ஆன்மீகரீதியாக அவருக்குக் கட்டுப்படலாயினர். இதனால் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அரசியல் ரீதியாக விக்டோரியா மகாராணியாருக்கும் ஆன்மீக ரீதியாகத் துருக்கி சுல்தான் அப்துல் ஹமீதுக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கலாயினர்.⁸ கலீபா அப்துல்ஹமீதின் பெயரை வாரம் தோறும் கொதுபாவில் ஓதி அவரை வாழ்த்தினர். அவரது வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது 'ஹமீதியா' எனும் நாமம் சூட்டி ஒரு பாடசாலையை கொழும்பில் அமைத்தனர்⁹ அவர் ஹிஜாஸுக்கு அமைக்க முயற்சித்த புகையிரதப் பாதைக்கு இலங்கை முஸ்லிம்கள் நிதி திரட்டி அனுப்பினர். மக்காவுக்குச் சென்று ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றி வந்தவர்களை 'அல்ஹாஜ்' என்றழைத்தது போல கலீபா வாழ்ந்த இஸ்தன்புலுக்குச் சென்று வந்தவர்களுக்கு இலங்கை முஸ்லிம்கள் அபந்தி (Effendi) எனப் பெயர் சூட்டி அழைத்து கௌரவித்தனர்.¹⁰ இவை இலங்கை முஸ்லிம்கள் துருக்கி கலீபாவை கௌரவித்த பான்மையைக் காண்பிக்கின்றன. துருக்கி கலீபா கொழும்பில் வாழ்ந்த எம்.ஹுஸைன் லெப்பை மரிக்காரை (1865-1890) தமது பிரதிநிதியாக நியமித்து, இலங்கை முஸ்லிம்களை கௌரவித்தார்.¹¹ இலங்கை முஸ்லிம்கள்கலீபாவின் பிரதிநிதியை அரச தூதுவர் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் சென்று, தமதுமுக்கிய தலைவர்களுள் ஒருவராகக் கணித்தனர். அதனால், இலங்கையரான துருக்கித் தூதுவரும், முஸ்லிம் சமூகத் தலைமைத்துவத்துக்கு உரித்துக் கொண்டாடு பவரானார். அவரது தலைமைத்துவத்தை இலங்கையின் ஏனைய சமூகத்தவரும் அங்கீகரித்தனர் என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியும், ஆங்கிலக் கல்வியும் தலைமைத்துவத்துக்கு உரித்துக் கொண்டாடக் கூடிய புதியதோர் உயர் குழாத்தை முஸ்லிம்களிடையே தோற்றுவிக்க வழிவகுத்தன. இலங்கையில் அறிமுகமாயிருந்த பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையிலும், அதைச் சார்ந்து வளர்ந்த புதிய தொழில் முயற்சிகளிலும் முஸ்லிம்கள் போதிய ஈடுபாடு காட்டாவிட்டாலும் கட்டிட நிர்மாணத்துறை, மாணிக்கக்கல் வியாபாரம் நகர்ப்புற வீட்டு, நில உடைமை, மேனாட்டுக் கல்வி வழங்கிய 'புறக்கர்' முதலாம் தொழில்கள் என்பவற்றுக்கூடாகப் புதிய மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த ஏ.எம். வாப்பிச்சி மரைக்கார் (1829-1925) எம்.சி. சித்திலெப்பை (1839-1898) முதலாம் செல்வாக்குள்ள சில நபர்கள் உருவாகினர். தமது சமூகம் மேனாட்டுக் கல்வியையும், பொருளீட்டும் புது முயற்சிகளையும் அலட்சியம் செய்வதால், ஏற்படக்கூடிய நஷ்டங்களை இவர்கள் உணர்ந்து இத்துறைகளில் மக்களை ஊக்குவிக்க முயற்சித்தனர். இவ்வழியில் சமூகத்தை வழிநடாத்தும் பொறுப்பைத் தாம் ஏற்க வேண்டியுள்ளதை அறிந்து தம்மை அதற்காகத் தயாராக்கினர். இலங்கையில் 1833 முதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்த சட்ட நிருபண சபையில் 1889 வரை முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்படாதிருந்த போதும்,

கொழும்பு, கண்டி மாநகர சபைகளில் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தனர். புதிய தொழில் முயற்சியாலும், ஆங்கிலக் கல்வியாலும் முன்னேறியவர்கள் மாநகர சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்று, சமூகத்தை வழிநடாத்துவதில் பங்கு கொண்டனர். அரசு 1886 இல் அறிமுகப்படுத்திய முஸ்லிம் விவாகப்பதிவுச் சட்டமும், 1891 இல் அறிமுகப்படுத்திய பிரேதங்களை அடக்கம் செய்யும் சட்டமும் இப்புதிய தலைமைத்துவத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தின. மேனாட்டுக் கல்வியை முஸ்லிம்களிடையே அறிமுகப்படுத்த அயராது உழைத்த சித்திலெப்பை, இப்புதிய தலைமைத்துவத்தின் ஆதர்ஷ புருஷராக விளங்கினார். மேலே குறித்தவாறு, சமயத் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்ட ஆலிம்கள் அல்லது கதீப்கள், தரீகாக்களின் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்ட “சேசு” மார்கள், பள்ளி நிருவாகிகள், துருக்கியப் பிரதிநிதி, படித்த மத்திய வகுப்பினர் என்போர் தத்தம் சிந்தனைப்பாங்கிற்கு அமைய, சமூகத்தை வழிநடத்த விரும்பினர். இவர்களுள் புதிய படித்த வர்க்கம் தவிர்ந்த ஏனையோர் மரபு ரீதியிலான சிந்தனைப்பாங்கின் வாரிசுகளாக இருந்தனர். அச்சிந்தனை வழி சமூகத்தை வழி நடத்தவும் அவர்கள் விரும்பினர். ஆயினும் அவர்களுள் சிலர் மக்களைச் சுரண்டும் வேடதாரிகளாக இருந்ததால், மாறிவரும் சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலுக்கு இயைய உலகியல் ரீதியாகவோ அன்றேல் ஆன்மீக வழியிலோ தம் சிந்தனைக்கு ஏற்பவேனும் மக்களை வழிநடாத்த அவர்களால் முடியவில்லை. எனினும் இவர்கள் படித்த வகுப்பினரின் தலைமைத்துவத்தை எதிர்த்து நிற்பதில் கருத்தொருமைப்பட்டனர். ஆதலால் மரபுரீதியாக சிந்திப்பவர்கள் ஒருபுறமாகவும், மத்திய வகுப்பினர் மற்றொரு புறமாகவும், சமூகத்தில் தம் தலைமைத்துவத்தை நிலைநாட்ட முயற்சித்தனர். இவ்வேளை, எகிப்தில் இருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட அறபி பாஷா 1883 ஜனவரியில் இலங்கைக்கு வந்தார். அல்கர்ஆன், ஹதீஸ் என்பவற்றில் அவருக்கு இருந்த அறிவு காரணமாகவும், பேச்சாற்றல் காரணமாகவும் இவ்விரு குழுக்களையும் ஒன்றிணைக்கக்கூடிய ஒரு அடையாளச் சின்னமாகவும், ஓர் உந்து சக்தியாகவும் அவர் இருந்தார். எகிப்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கல்விச்சீர்திருத்தத்தை அறிந்தவராக இருந்ததால் படித்த வர்க்கத்தின் சிந்தனைகளுக்குச் சார்பாக அவர் செயற்பட்டார். மரபு ரீதியான பழக்கவழக்கங்களில் முற்றாக மூழ்கியும், அறிவு வளர்ச்சி குன்றியும் இருந்த இலங்கை முஸ்லிம்களிடத்தில் மரபு ரீதியிலான வலிமைமிக்க தலைமைத்துவக் குழுவொன்றின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் சீர் திருத்தங்களை ஏற்படுத்தவும், மேனாட்டுக் கல்வியைப் பிரபல்யப்படுத்தவும், உதவக்கூடியதாக முஸ்லிம்களின் சிந்தனைப்போக்கில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று படித்த மத்திய வகுப்பினர் உணர்ந்து செயற்பட்டனர். இச்சீர்திருத்தங்களுக்காக தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒருவராக சித்தி லெப்பை கருதப்படுகிறார். ஆதலால், அவரது பல்வேறு துறை சார்ந்த சீர்திருத்தப் பணிகளே குறித்த காலத்து முஸ்லிம் சமூகத்தின் சீர்திருத்த வரலாறாகத் தென்படுகின்றன.

சமூக முன்னேற்றத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் ஏற்படுத்த மேனாட்டுக் கல்வியறிவை, வாலிபர்கள், வயோதிபர்கள் என்ற வேறுபாடின்றி சமூக

உறுப்பினர் அனைவருக்கும் வழங்குவது மிக அவசியம் என்று அவர் கருதினார். மதுரசாக்களில் அறுபு மொழியில் படிக்கும் கல்வி மட்டுமே பயனுள்ள கல்வி¹³ என்ற சிந்தனைப்பாங்கே, முஸ்லிம் சமூகம் நவீன கல்வியைப் புறக்கணிக்கக் காரணம் என்பதால், கல்வி பற்றிய இச்சிந்தனைப்பாங்கை முதற்கண் மாற்றியமைக்க விரும்பினார், முஸ்லிம் நேசனின் முதல் வெளியீட்டின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

“கல்வி என்பது பாஷைகளை வாசித்தறிவது மாத்திரமல்ல மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாய் அறிவதாம்”¹⁴.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் நீண்டகாலமாகப் பொருளறியாது குர்ஆனை வாசிக்க மட்டும் கற்றனர். இத்தகைய ஒரு பயிற்சி போதுமானது என்று பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் நம்பினர். பயனற்ற இச்சிந்தனையை மாற்றியமைத்து, மனவிரிவுக்கும், சிந்தனைத் தெளிவுக்கும் உதவக் கூடிய பல மொழிகளிலும் உள்ள அறிவு நூல்களை இளைஞர்கள் மட்டுமன்றி வயோதிபர்களும் படித்தவர்களும் படிப்பது அவசியம் என்று எடுத்துக்காட்டி முஸ்லிம்களின் சிந்தனைப்பாங்கை மாற்ற முயற்சித்து இருப்பதை மேற்குறித்த ஆசிரியர் தலைப்பு உணர்த்துகின்றது. சிந்தனை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் இலட்சியத்தை நிறைவு செய்வதற்காகவே, சேர். செய்யது அஹமதுகான் அயல் நாடான இந்தியாவில் அலிகார் கல்லூரியை நிறுவ எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பற்றிய கட்டுரை களையும்¹⁵ கல்வித்தாபனங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் முஸ்லிம் நேசனில் பிரசுரித்தார். முஸ்லிம்களின் சிந்தனையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அவா, அவரின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்ததை, அறுபி பாஷாவுடன் அவர் நடாத்திய உரையாடல் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றது.

“இத்தேசத்தில் உள்ள முஸ்லிம்கள் கல்வியறிவில் அதிகம் அசட்டையாக இருக்கிறார்கள். மற்றுஞ்சாதியார்கள் எல்லோரும் நாளுக்கு நாள் கல்வியிலும் சீர்திருத்தத்திலும் தேறி வருகிறார்கள். இதற்காக நாம் உலமாக்கள் கல்விமான்களுடைய உதவியுடனே ஒரு பத்திரிகையைப் பிரசுரம் செய்கிறோம். ஆனால் பத்திரிகையிலே நாம் கல்வியின் மேன்மைகளை எவ்வளவு ஊன்றினாலும் அவைகள் பலன் கொடுப்பது கணக்கமாயிருக்கும். ஆதலால், தங்களைக் கண்டு சந்திக்க அநேக பிரபுக்கள் வருவார்கள். அவர்களிடத்தில் தாங்கள் கல்வி மேன்மையுடையது என்பதையும் எடுத்துச் சொன்னால் எவரும் அதனை ஏற்றுக் கொள்வார். தங்களுக்கும் அதனால் எக்காலமும் புகழும் யாவருடைய துஆவும் கிடைக்கும்”¹⁶.

வெளிநாடுகளில் இருந்து வரும் அறுபுப் பெரியார்களை மதிப்பதும், அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து செவிமடுப்பதும் இலங்கை

முஸ்லிம்களின் இன்றுவரையுள்ள மரபாகும். இம்மரபை அடியொற்றி, அறபி பாஷாவையும், இலங்கை முஸ்லிம்கள் மதிப்பர் என்பதை எம்.சி. சித்தி லெப்பை அறிந்திருந்தார். ஆதலாலேயே அவரைச் சந்திக்க மரபுரீதியான சிந்தனைப்பாங்குடைய பிரபுக்கள் வந்தால், நவீன கல்வியின் அவசியத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி அதனை அனைவரும் ஆதரிக்கக் கோருமாறு சித்தி லெப்பை அறபி பாஷாவைக் கோரினார்.¹⁷ மக்களின் சிந்தனை மாற்றத்தை அவர் எவ்வளவு விரும்பினார் என்பதை இது காட்டுகிறது.

சமயச் சூழலில் மேனாட்டுக் கல்வி

சித்திலெப்பையும், நண்பர்களும் மேனாட்டுக்கல்விக்கு சார்பாக முஸ்லிம்களிடையே சிந்தனை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்த போதும், முஸ்லிம்களிற பெரும்பாலானோர் அதனை ஏற்கத் தயங்கினர். நவீன கிரியைகளும் மாற்றங்களும் எத்தகைய பயன்களைத் தந்த போதும், முஸ்லிம்களிற பெரும்பான்மையினர் அவற்றைச் சந்தேகத்துடனும் வெறுப்புடனும் நோக்கினர். ஆயினும் மிகச் சிலர் துணிச்சலாக மேனாட்டுக் கல்வியைக் கற்று அதன் பயன்களை அனுபவித்தனர். இவர்களில் சிலர் தமது கலாசாரத்துக்கு மாற்றமாக நடக்க முயற்சித்த போது முஸ்லிம் சமூகம் மேனாட்டுக் கல்வியைப் புறக்கணித்ததுடன் அதனைப்படிப்பது பாவம் என்றும் பிரசாரம் செய்தது.¹⁸ இத்தகைய பிரசாரத்துக்கு காரணம் மதமாற்ற அச்சுறுத்தலே அல்லாது மேனாட்டுக் கல்வியின் பயனை அனுபவிக்க கூடாது என்பதல்ல என்று சித்தி லெப்பை கருதினார். சமய உணர்வுகள் பாதுகாக்கப்படக் கூடிய சூழலில், மேனாட்டுக் கல்வி ஊட்டப்பட்டால் முஸ்லிம்கள் அதனைப் புறக்கணிக்காது அதன் பயனை அனுபவிக்க முன்வருவார்கள் என்று அவர் சிந்தித்தார்.

மாணவப்பருவத்தின் பெரும்பாலான பகுதியைச் செலவிட்டு அறபு மொழியைக் கற்பதையும், குர்ஆன் ஓதுவதையும் மட்டுமே இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் இஸ்லாமியக் கல்வி என கணித்திருந்தது. ஆதலால், அதனைப் புறக்கணிக்கும் எந்தக்கல்வியையும் முஸ்லிம் சமூகம் அங்கீகரிக்க மாட்டாது என்று சிந்தித்த சித்திலெப்பை, அறபுக்கும் குர்ஆன் ஓதலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதனுடன் மேனாட்டுக் கல்வியையும் ஊட்டுவதற்கு முயற்சித்தால், முஸ்லிம்கள் ஆதரவு நல்குவர் என்று கருதினார். சமயச் சூழலில் மேனாட்டுக் கல்வியை வழங்கும் தமது திட்டத்தை 1884இல் கொழும்பில் தாம் ஏற்படுத்திய தமது முதல் பாடசாலையாகிய “மத்ரசதால் கையியத்தில் இஸ்லாமிய்யா” வில் பரீட்சார்த்தமாக அறிமுகப்படுத்தினார். முஸ்லிம்கள் தம் பிள்ளைகளை அங்கு அனுப்பி ஆதரவளித்தமையும், இதன் பின் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அனைத்து முஸ்லிம் பாடசாலைகளிலும் இத்திட்டம் பின்பற்றப்பட்டமையும், ஆங்கில அரசும் இத்திட்டத்தை என்று நன்கொடை வழங்கியமையும் சித்திலெப்பையின் இச்சிந்தனை சரி என்பதைக் காண்பிக்கின்றன.

கல்வித்தாபனங்கட்கு முஸ்லிம் மாணவர்களை ஈர்ப்பதற்காக மட்டுமன்றி உண்மையான சமயச் சூழலை முஸ்லிம் பாடசாலைகளிலும் உருவாக்குவதிலும் அவர் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். ஆதலால், அறப்புப் பாடங்களை முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் படிப்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ததுடன் மாத்திரம் திருப்தியுறாது, முஸ்லிம்களின் பரிபாலனத்தில் அப்பாடசாலைகளை அமைத்து, முஸ்லிம்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். அதிபராகக் கடமை புரிவதற்குப் போதிய தகைமைகளையுடைய முஸ்லிம்களைத் தேடிக்கொள்வது சிரமமானபோதும், நிர்வாக அனுபவமோ, சமயம் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகள் சார்ந்த அறிவோ இல்லாதவராயினும், ஒரு முஸ்லிமையே இப்பாடசாலைக்கு அதிபராக நியமித்தமை, சமயச் சூழலைப்பேண வேண்டும் என்பதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது.

இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் ஏற்படுத்திய கல்லூரிகளை குறிப்பாக 1875இல் சேர். செய்யயது அஹமதுகான் ஏற்படுத்திய அலிகார் முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தை நன்கு அவதானித்தார். “சமயத்தால் முஸ்லிம்களும் இரத்தத்தாலும் நிறத்தாலும் இந்தியர்களாகவும் சுவையாலும் சிந்தனையாலும் ஆங்கிலேயராகவும்”, அமையக்கூடிய ஒரு வர்க்கத்தினரை உருவாக்குவதை அலிகார் கருத்திற் கொண்டிருந்தது. இத்தகு திட்டம் ஒன்றை அமுல் நடாத்தும் பொறுப்புடன், அலிகார் வித்தியாலயம் பரிபாலிக்கப்படுவதால், இஸ்லாமியச் சூழலும் சிந்தனையும் பாதிக்கப்படும் என்று சித்திலெப்பை கருதினார், “ஐதராபாத்தில்” கல்விச் சாலை ஸ்தாபிக்கும் வகை எனும் தலைப்பில் அவர் எழுதும் போது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இஸ்லாமான பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் இந்தியாவில் இல்லை. வங்காளத்து மத்ரசாவில் இருக்கின்ற உபாத்தியாயர்களுள் அனேகர் இங்கிலீஷ் மனிதர்களாய் இருக்கின்றனர். அலிகாரிலும் முதலாம் உபாத்தியாயராய் இருக்கின்றவர் இங்கிலீஷ் மனிதரே”¹⁹

வங்காளத்தில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கான மத்ரசாக்கள் இருக்க, முஸ்லிம் பிள்ளைகள் படிக்கப் பாடசாலைகள் இல்லை என்று கூறி, அவர்களுக்காக உருவாக்கப் பட்ட அலிகார் வித்தியாலயத்தின் அதிபரும், ஏனையமத்ரசாக்களின் உதவி அதிபர்கள் அனைவரும் முஸ்லிம்கள் அல்லர் எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். கல்வியை மட்டும் ஊட்டுவதே ஆசிரியர் பணி எனின், அதிபரோ, உதவி அதிபரோ முஸ்லிமாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவது அவசியமில்லை. முஸ்லிம் பாடசாலை இஸ்லாமிய சூழலை உடையதாகவும், இஸ்லாமிய சிந்தனையை உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு ஸ்தாபனமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கருதியதாலேயே, அப்பாடசாலைகளில் முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் இல்லாமை பற்றி அவர் கவலைப்பட்டார். இதன் காரணமாகவே பாடசாலை நிர்வாகத்தில் அனுபவம்

இல்லாத போதும், இலங்கையில் முஸ்லிம் பள்ளிக் கூடங்களை அமைத்து, சமய பாடம் போதிக்கும் ஆசிரியரை அதிபராக நியமித்தார். இஸ்லாமிய சூழலைப் பாதுகாக்கவே இவ்வாறு நடந்து கொண்டார்.

முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் துணையாக இருந்த கவர்னர் ஹவ்லொக்குக்கு பகிரங்கமாக தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்ட சித்தி லெப்பை கவர்னரின் அழைப்பை ஏற்று அவரது மாளிகையில் 1892- 01- 06ஆம் திகதி அவரைச் சந்தித்தார்²⁰ இருவரும் முஸ்லிம்களின் கல்விப் பிரச்சினை பற்றிக் கலந்துரையாடினர். அப்போது, கண்டி முஸ்லிம் பெண் பாடசாலையைத் தாம் தரிசிக்க விரும்புவதாகக் கவர்னர் தெரிவித்தார். முஸ்லிம் பெண் பாடசாலையை நடத்துவபவர்கள் பெண்களாதலின், ஆண்கள் செல்வதை அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்றும் லேடி ஹவ்லொக் வரின் அவரை வரவேற்பார்கள் என்றும் சித்திலெப்பை பதில் கூறினார்.²¹ முஸ்லிம் ஆண் பெண் பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்குத் தொடர்ந்தும் உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்ற கவர்னரின் விருப்பத்தைத் தட்டிக்கழித்து மறுப்புத் தெரிவித்தமை இஸ்லாமிய சூழலைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் அவருக்கிருந்த அக்கறையைக் காண்பிக்கிறது.

முஸ்லிம் மாணவருக்குக் கற்பிக்கக் கூடிய விடயங்கள் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமைய வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஆதலால், அவர் எழுதிய தமிழ் முதலாம் புத்தகத்தில், இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை நுழைத்தார். முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் கல்வித்திட்டம் உலகியற் கல்வியையும் சமயக் கல்வியையும் சமகாலத்தில் வழங்குவதாக இருக்க வேண்டும். இவ்விரு துறைகளிலும் தேர்ச்சிபெற்ற மாணவர்க்கே சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்துடையவராக இருந்தார். இந்திய முஸ்லிம்களின் கல்வி முயற்சிகள் அமைய வேண்டிய முறை பற்றி எழுதும் போது,

“பெரிய கல்விச் சாலை ஒன்றை ஐதரபாத்தில் ஸ்தாபித்துஅந்த (க்கல்விச்) சாலையிலே படிப்பவர்களுள் வேதத்துக்குரிய கல்விகளிலும் உலகத்துக்குரிய கல்விகளிலும் தேறினவர்களுக்கு கல்வித் தேர்ச்சிப் பட்டமும் கொடுக்கப்படும்.”²²

என்று குறித்துள்ளார். சமகாலத்தில் மாணவர் சமயக் கல்வியிலும், உலகியல் கல்வியிலும் தகைமை பெறல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. சமயக் கல்வியைப் புறக்கணிப்பதால், ஆன்மீக வளர்ச்சி பாதிப்படைகிறது. நவீன கல்வியைப் புறக்கணிப்பதால், உலகியல்மேம்பாடு பாதிப்படைகிறது. மனித சமூக முன்னேற்றத்துக்கு ஆன்மீக வளர்ச்சியும், உலகியல் மேம்பாடும் சமகாலத்தில் வளர்வது மிக அவசியாகும். ஆதலால், இவ்விரு துறைகளிலும் முஸ்லிம்கள் சமகாலத்தில் வளர வேண்டும் என்று அவர் கருதியிருப்பார்.

சமயத்துறையைப் புறக்கணித்து வளரும் கல்வியை முஸ்லிம்கள் நிச்சயமாகப் புறக்கணிப்பர் என்று அவர் கருதியதால், பாடத்திட்டத்தில் இவ்விரு துறைக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படல் வேண்டும் எனக் கருதினார். மிசனரிப் பாடசாலைகளின் அமைப்பில், பௌத்த, இந்து, முஸ்லிம் பாடசாலைகள் இருந்த போதும் முஸ்லிம்களின் கல்வித்திட்டம் மரபு ரீதியான ஏனைய சமயக்குழுக்களின் கல்வித்திட்டத்துடன் ஒத்துச் செல்லவில்லை என சமரவீர குறிப்பிடுகின்றார்.²³ அறபு மொழிக்கும் குர்ஆனுக்கும் பாடத்திட்டத்தில் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டமையே இவ்வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் எனலாம். இஸ்லாமியச் சூழலில் சமயக்கல்வியை ஊட்டுவதில் சித்திலெப்பையும், நண்பர்களும் அதிக கவனம் செலுத்தினார்கள் என்பதை இவை காட்டுகின்றன.

முஸ்லிம்களிடமிருந்த திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்களில், அல்குர்ஆனை வாசிப்பதற்காக அறபு மொழி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இங்கு கடமையாற்றிய ஆலிம்களில் சிலரே முஸ்லிம் பள்ளிக் கூடங்களில் அறபு மொழியையும் குர்ஆனையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். இவர்கள், கற்பித்தல் பற்றிய எத்தகையபயிற்சி நெறிகளையும் பின்பற்றியிராமையால், கற்பிக்கும் முறைகளை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆதலால், மாணவர் முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் குர்ஆனைக் கற்கும் போது சிரமப்பட்டனர். இதனைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், குர்ஆனையும் அறபு மொழியையும் கற்பதை துரிதப்படுத்துவதற்காகவும், கவர்ச்சியையும் பயனையும் ஏற்படுத்துவதற்காகவும் கற்பிக்கும் முறைகளை ஆலிம்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தார். அப்போது குர்ஆன் கற்பித்த முறை தவறு ஆதலால், எழுத்துக்களைச் சேர்த்து வாசிக்கும் முறை மாணவருக்கு விளங்குவதில்லை. அரேபியர் உச்சரிப்பது போன்று, மாணவருக்கு எழுத்துக்களை உச்சரிக்கப்பழக்க வேண்டும்²⁴ என்று ஆலோசனை நல்கினார். இக்கருத்துக்களை அமுல் நடத்துவதற்காக எழுத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தும் முறைபற்றியும் விளக்கமாக எழுதினார். அறபு மொழி, பிழையற வாசிக்க வேண்டிய குர்ஆனின் மொழி என்பதால், முஸ்லிம் உலகில் அதன் உச்சரிப்புக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவர். பிரதேச செல்வாக்குகளுக்கு உட்பட்ட போதும் வேறுபாடு தோன்றாதிருக்க, எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பைப் பேணுவது அவசியமாகும். பதங்களின் உரிய பொருளை செவிமடுப்போர், சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு, எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு சரியாக மொழியப்படுதல் வேண்டும் என்பதனை கருத்திற் கொண்டே சித்தி லெப்பை அதனை வலியுறுத்தியிருப்பார். முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலவிய தவறான சிந்தனையின் காரணமாக அறபு மொழியைக் கற்பிக்கும் போது பதங்களின் பொருளை மாணவர்களுக்கு உணர்த்த முயற்சிக்கவில்லை. இதனால், மாணவர் உரிய பயனைப் பெறுவதில்லை என்று அவர் கருதினார். ஆதலால், அறபுப் பதங்களைப் பொருளுடன் கற்பித்தல் அவசியம் என்றும், அதனை குர்ஆன் ஊடாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். தம் காலத்தில் இலக்கணம் கற்பிக்கும் முறை சரியல்ல என்றும், மொழிப்பயிற்சியினூடாக இலக்கணம் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும், படிக்கும் மொழியின் பொருள்

யாதென்றறியாத நிலையில் இலக்கணத்தைப் படிப்பிப்பதும் பாடமாக்குவதும் பிழையென்றும் அதனை இலகுபடுத்திக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பள்ளிக்கூடங்களில் நடைபெறும் அறப்புப் பாடப்போதனை இன்பம் பயப்பதாக இல்லை. ஆதலால், மாணவர் அதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்று கருதி கதைகளினூடாக அறப்பு மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றார்.

“ஹதீஸ் கிதாபுகள், கிஸ்ஸாக்கள் ஒதிக்கொடுத்தால் ஒவ்வொரு நாளும் இன்பமும் சந்தோஷமுமாய்ப் படிப்பர்.”²⁵

என்று முஸ்லிம் நேசனில் எழுதியுள்ளார். செயல் மூலமான கல்வி அதிகப் பயனுடையது என்றும், சமய பாடத்தைப் போதிக்கும் போது வணக்கம் பற்றிய விதிகளை மட்டும் போதிக்காது, வணக்கங்களில் ஈடுபடுத்தி பயிற்சி அளிப்பது அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தினார். கல்விப் போதனை பற்றிய இத்தகைய அம்சங்களை முஸ்லிம் நேசனில் எழுதி, கற்பிக்கும் முறைகளை ஆசிரியர்கட்கும் முஸ்லிம் பொதுமக்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டி மேனாட்டுக் கல்விப் போதனா முறைகளைப் பின்பற்றத் தூண்டினார்.

மொழிநடை

மக்களின் அறிவு விருத்திக்காக நூல்கள் வெளியிடப்படல் வேண்டும். மக்களுக்கு விளங்கும் மொழியில் அந்நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும், நூலாசிரியர்கள் தமது பாண்டித்தியத்தைக் காண்பிப்பதற்காக நூல்களை எழுதுவதில் பயனில்லை. சாதாரண மக்களும் வாசித்து விளங்கக் கூடியதாக அவை இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தை சித்திலெப்பை வலியுறுத்தினார். மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் பல நூல்களை வெளியிட்டு இருப்பதை பாராட்டிவிட்டு, நூல்கள் இலகு நடைமில் எழுதப்பட வேண்டும் என்று குறித்தமை நோக்கத்தக்கது.

“சில வருடங்களுக்கிடையில் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் சாகிபு அவர்களும் நாகுஷா ஆலிம் அவர்களும் பற்பல கிதாபுகளை அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளால் உண்டாகியிருக்கும் பிரயோசனத்தையும் நன்மையையும் இவ்வளவு என்று சொல்ல ஆராய்கூடும்..... அப்படிப் புத்தகங்களைக் கோர்வை செய்கிற உலமாக்கள் கருத்திற் கெடுக்கும் ஒரு காரியத்தை சொல்கிறோம். கூடியவரை அவர்கள் எழுதும் விசயங்களைத் தெளிவான தமிழில் எழுதக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.”²⁶

கருத்துக்கள் தெளிவாக விளங்கக்கூடிய விதத்தில் எழுதுவது அவசியம் என்று வலியுறுத்திய அவர் “கொச்சையானதும், பிழையானதுமான வசனங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது.” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இனிமையான சொற்களைக் கையாண்டு வாசிப்பவர்களுக்கு இன்பம் தரக்கூடியதாக ஆக்கங்களைக் கொண்டு வருதல் வேண்டும் என்று அவர் நினைவுறுத்தியுள்ளார். கருணபோதினி எனும் பத்திரிகை பற்றி எழுதும் போது,

“சில பத்திரிகைகளை நடத்தும் அதிபர்கள் தமது கல்வித்திறமையை வாசிப்பவர்கள் அறியும் பொருட்டு சகலரும் விளங்கக்கூடாத கடினமான சொற்களை வரைவது போல் வரையாது இனிமையான சொற்களை வரைந்து தெளிவாகவும் வாசிக்கும் பெண்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் விசயங்களை எழுதியிருப்பதை வாசித்து மிக மனமகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.”²⁷

என்று குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. ம.றி.றி.தி.கோ. நாராயண சாமிப்பிள்ளை எழுதிய மாமி மருமகள் வாழ்க்கை எனும் புத்தகத்தை விமர்சிக்கும் போதும், மொழிநடை பற்றிக் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

“புத்தகங்களைக் கோவை செய்கிறவர்கள் சிலர் நாநூறு ஐநூறு வருடங்களுக்கு முன் வழங்கிய பாசைகளில் கோவை செய்தால் நம்மை யாவரும் மகா சமர்த்தன், தமிழ்க்கலை அனைத்தும் தேர்ந்த வித்வசிரோமணி என்றுமெச்சிக் கொள்வார்கள் என்று இக்காலத்தில் வழங்காத சொற்களை இணைத்துப் புத்தகங்களை கோவை செய்து வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அப்புத்தகங்களைக் கையில் எடுத்தவர்கள் இரண்டு வரிகளை வாசித்துவிட்டு எடுத்தெறிந்து விடுகிறார்கள். மனிதர்களில் உடை நடை வழக்கம் ஆகிய இவைகள் காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசமாகி வருவது போல பாசையும் வித்தியாசப் பட்டிருக்கிறது. அதை நினைக்காமல் பழைய புத்தகங்களை செய்கிறவர்களுக்கு மேலே பெயர் கண்டிருக்கிற மாமி மருமகள் வாழ்க்கை எனும் புத்தகத்தை வாசித்துப்பார்க்கும் படி புத்தி சொல்கிறோம். இன்னம் தமிழ் வசனங்கள் எழுதும் போது, திலங்கு, இந்நுஸ்தான், இங்கிலீஸ் முதலிய சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுஞ் சில பத்திரிகையாளர்களும் இந்த சுத்தமான தமிழில் எழுதியிருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தைப் பார்வையிடும் படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.”²⁸

நூலாசிரியர் தம் ஆற்றலைப் புலப்படுத்துவதற்கு வழக்கில் இல்லாத கடினமான சொற்களைப் பிரயோகித்து எழுதக் கூடாது என்று காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படும் மொழி வளர்ச்சியைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்றும் பிறமொழிப் பதங்களைத் தவிர்த்து இலகுநடையில் எழுத வேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமை பாமர மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் மொழி வளர்ச்சிக்கும் உதவ வேண்டும் எனும் கருத்திலாகும்.

முஸ்லிம்களின் போதனா மொழி

முஸ்லிம் மாணவர்களின் போதனாமொழி எது என்ற பிரச்சினை பற்றி இன்றும் முஸ்லிம்களிடையே ஒருமுகப் பட்ட கருத்து நிலவுவதில்லை என்ற போதிலும், தமிழ், அறபு, ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் கற்க வேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களிடம் உண்டு. முஸ்லிம்களின் போதனா மொழி பற்றி சித்திலெப்பை எழுதும் போது, இந்நான்கு மொழிகளையும் முஸ்லிம்கள் கற்பது அவசியம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நமது மார்க்க நூல் அல்குர்ஆன் அறபு மொழியில் இருப்பதால் அறபு மொழியையும், நாம் பேசும் பாஷை தமிழ் அதை அறியாதவன் குருடன் போல் ஆவான் ஆதலால் தமிழையும், ஆட்சி மொழி ஆங்கிலம் ஆதலால், ஆங்கிலத்தையும் இத்தீவில் வாழ்பவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் சிங்களம் பேசுவதால் சிங்களத்தையும் படிப்பது அவசியம்”²⁹

“நாம் பேசும் பாஷை தமிழ் அதை அறியாதவன் குருடன் போலாவான்” என்று அழுத்திக் கூறி, ஏனைய மொழிகளை விடவும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. சமய மேம்பாட்டுக்காக அறபு மொழியையும், மேனாட்டுக் கல்வியின் பயன்பாட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் ஆங்கில மொழியையும், பெரும்பான்மை மக்களுடன் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடவும், சினேகபூர்வமாக வாழவும் சிங்களத்தையும் கற்க வேண்டும் என அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

முஸ்லிம் மாணவர்கள் நான்கு மொழிகளைக் கற்க வேண்டிய சமையை அவர் அறிந்திருந்தாலும், இந்நான்கினுள் எதுவும் புறக்கணிக்க முடிந்ததல்ல என்பதால் இக்கருத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். இலங்கையில் முஸ்லிம் மாணவர்க்கு வழங்கப்பட்ட அறபு மொழிப் போதனை திருப்தியற்றதாக இருந்த போதும் அறபு மொழியை அவர்களிடம் வியாபிக்கச் செய்ய வேண்டும் எனக் கருதிய சித்திலெப்பை அம்மொழியை வீட்டில் பேசும் மொழி ஆக்க வேண்டும் என்றார்.

“முஸ்லிம்கள் தமது வீட்டு மொழியாக அறபு மொழியை ஆக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இலங்கையில் வாழ்ந்த போத்துக்கீசரும் ஒல்லாந்தரும் தமது தாய்மொழியை மறந்து ஆங்கிலம் பேச முடியாமையின் தமிழை மறந்து அறபு மொழியைத் தாய் மொழியாக்கிக் கொள்ள எமக்கு ஏன் முடியாது”³⁰

என்று அவர் முஸ்லிம் நேசனில் எழுதியுள்ளார். அவர் இக்கருத்தைக் கொள்வதற்கு பல ஏதுக்கள் இருந்திருக்க முடியும். முஸ்லிம் மாணவர்க்குள்ள பன்மொழிப்பாட போதனையின் சமையை இதன் மூலம் ஓரளவு குறைக்க

முடியும் என்றும், அல்குர்ஆனை வாசித்தும் பொருள் அறிய முடியாத இழி நிலையில் இருந்து முஸ்லிம்களை மேம்படுத்தி கலாசார வளர்ச்சியை இதன் மூலம் துரிதப்படுத்தலாம் எனவும் அவர் கருதியிருக்க முடியும்.

அரசியற் களம்

சித்திலெப்பை மேற்கொண்ட வழக்கறிஞர் தொழிலும் சமூகப்பணிகளும் முஸ்லிம்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை அவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. இத்தொடர்பு முஸ்லிம் சமூக உறுப்பினர்களின் பின்தங்கிய நிலையை அவருக்கு உணர்த்தியது. ஆதலால், பல்வேறு துறைகளிலும் சமூக மேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதைத் தம் கடனாகக் கொண்டார். அவர் பெற்றிருந்த கல்வியும், தொழில் காரணமாக அவர் பழகிய மேன்மக்களும், அவரது குடும்ப செல்வாக்கும் சமூகத்தில் ஓர் உயரிய இடத்தை அவருக்குப் பெற்றுக் கொடுத்ததுடன் அவரது சமூகப்பணிகளுக்கும் உதவின. அறுபு மொழியறிவும், சமயப்பயிற்சியும் உடையவராக அவர் இருந்ததால், சாதாரண முஸ்லிம்களும் அவரை மதிக்களாயினர். கண்டியில் பிறந்து வளர்ந்து, அங்கே தொழில் புரிந்ததால், கண்டி மக்களிடையே அவருக்கு நல்ல செல்வாக்கு இருந்தது. இவை காரணமாக அவர் கண்டி மாநகர சபையின் உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டு, எட்டு வருடங்கள் உறுப்பினராகக் கடமையாற்றினார்.³¹

கண்டியில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை செலுத்தியிருந்தார். 1882 இல் முஸ்லிம் நேசனையும் கண்டியிலே வெளியிட்டார். கண்டியைத் தளமாகக் கொண்டே முஸ்லிம்களின் சமூகத் தேவைகளையும் கல்வித் தேவைகளையும் நிறைவேற்ற முயற்சித்தார். இதனால், கண்டியில் வாழும் போதே, கண்டி முஸ்லிம்கள் மாத்திரமன்றி, கொழும்பு முஸ்லிம் பிரமுகர்களும் அவரைக் கௌரவித்தனர். 1884 இல் அவர் கொழும்பில் குடியேறிய போது கொழும்புப் பிரமுகர்கள் பலர் அவரை வரவேற்று விருந்துபசாரம் அளித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கூட்டத்தில் அறுபி பாஷா உட்பட, முக்கிய பிரமுகர்கள் அவரை வரவேற்றுப் பேசினார்கள்.

இக்காலப் பிரிவில் கண்டி முஸ்லிம்களுக்கிடையே சமூகத் தலைமைத்துவத்துக்கான போட்டி, பாரிய அளவில் இடம்பெற்றதாகத்தெரிய வில்லை. சித்திலெப்பை பெற்றிருந்த தகைமைகள் அவருக்குப் போட்டியாக அங்கு எவரையும் எழ இடமளிக்கவில்லை. எனினும், கொழும்பு நிலை அவ்வாறு இருக்கவில்லை. சித்திலெப்பை அங்கு குடியேறு முன்னே, முஸ்லிம்களிடையே ஒற்றுமை குழைந்து, பல குழுக்களாக அவர்கள் பிரிந்திருந்தனர்.³² அக்குழுக்களுள் 'மரைக்கார் பார்டி', 'லெப்பைப் பார்டி' எனும் இரு பிரிவுகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. மாளிகாவத்தை மையத்துக்காணி, மருதானைப் பள்ளிப்பராமரிப்பு; கதீப்மார்கள் நியமனம் ஆகிய முக்கிய மூன்று விடயங்களில்

மேற்குறித்த இரு குழுக்களதும் கருத்து முரண்பாடு நன்கு புலப்பட்டது.³⁴ அவர்களிடம் இருந்த குரோதமும், பொறாமையுமே இப்பகைமைக்கும், ஐக்கியமின்மைக்கும், முன்னேற்றம் இன்மைக்கும் காரணம் என்பர்.³⁵ பல்வேறு குழுக்களாக இருந்த கொழும்பு முஸ்லிம்களிடையே சித்திலெப்பை குடியேறியது ஏன் என்ற வினா எழுவது இயற்கை. கொழும்பிற் குடியேறியமை பற்றி அவர் முன்வைத்த கருத்துக்கள், இவ்வினாவுக்குரிய விடையைக் காணத் துணை செய்யக்கூடியவை ஆகும்.

“நமது தகப்பனாருடைய ஊராகிய கொழும்பில் உங்களோடு வாசஞ் செய்ய வந்துவிட்டேன். உங்கள் கிருபையைத் தேடுகிறேன். முஸ்லிம்கள் கல்வியில் தேர்ச்சி அடைவதற்காக நம்மாற் கூடிய முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்னும் விருப்பமே நம்மை இவ்வுருக்கு இழுத்துவந்துவிட்டது. அந்த நன் முயற்சிக்காக நம்முடைய ஹயாத்தை காணிக்கையாக ஒப்படைக்கிறோம்.”³⁶

கொழும்பிற் குடியேறுமுன்னே, கண்டி மாநகர சபையின் உறுப்பினராகச் செயற்பட்டு, பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டதுடன். முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை மூலம் கல்விப்பணியைத் தொடரவும் அத்தியாரம் இட்டிருந்தார். கொழும்பு, அரச அலுவலகங்கள் அமைந்த தலைநகராக இருந்ததால், அங்கு வாழ்வதனால் சமூகத்துக்கு பல சலுகைகளை வென்றெடுக்கலாம் என்று அவர் கருதியிருக்கவும் முடியும். புதிய படித்த வர்க்கத்தினரும், முஸ்லிம்களும் கண்டியை விடவும் அதிகளவில் கொழும்பில் வாழ்ந்தனர். மிசனரிக் கல்லூரிகள் பல அங்கிருந்ததால், மேனாட்டுக்கல்வி முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு ஓரளவேனும் அறிமுகமாகி இருக்கக்கூடிய சாத்தியமும் அதிக அளவில் காணப்பட்டது. இதனால், கொழும்பில் கல்விப்பணியைத் தொடர்வது இலகு என்று அவர் கருதியிருக்க முடியும். ஆதலால், முஸ்லிம்களின் கல்வி விருத்திக்கு உழைப்பதற்கு கொழும்புக்கு வந்ததாகவும், அதற்காகவே தம் உயிரை காணிக்கையாக்கி இருப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிடும் கூற்று சீர் தூக்கிப்பார்க்கத் தக்கதே. கொழும்பிற் குடியேறிய பின் அவர் எடுத்த முயற்சிகள், அவரது இக்கூற்று முற்றிலும் நம்பத்தக்கது என்பதை எடுத்துக்காட்டினும், கொழும்பில் வாழ்ந்த சமூகத் தலைமைத்துவத்தை அடைய விளைந்த சிலர், சித்திலெப்பையின் கூற்றை நம்பவில்லை. கல்விப்பணியைத் தொடர்வதற்காக அவர் அங்கு குடியேறினார் என்று கொள்வது தவறல்ல என்று கருத இடமுண்டாயினும் அன்று நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலையை மிக தூரதிருஷ்டியுடன் அவர் அவதானித்துச் செயற்பட ஆரம்பித்திருக்கலாமோ என்று நோக்குவதும் வேண்டற்பாலதே.

சட்ட நிருபண சபைக்கு இனாரீதியாக உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப் பட்டிருந்தபோதும், முஸ்லிம்களுக்கு இப்பிரதிநிதித்துவ உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கவில்லை. ஆதலால், முஸ்லிம்களுக்கும் அச்சபையில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை துளிரக்க ஆரம்பித்திருந்தது. இக்கோரிக்கை நிறைவேறும் காலத்தில், அப்பயனை தாம் பெற்றுக் கொள்ள

வேண்டும் என்ற கருத்து அவரிடம் இருந்ததாகவும். அதற்காக அவர் கொழும்பில் குடியேறினார் என்றும், அவரை எதிர்ப்பதையே முதற்பணியாகக் கொண்டு செயற்பட்ட “சர்வஜன நேசன்” குறிப்பிடுகிறது.

“....கண்டியில் இருந்து முஸ்லிம் பிரதிநிதியாக சட்டநிருபண சபையிலேற ஓடிவந்து முனையை உடைத்துக்கொண்டு தன்னுடன் சிலரை தன்னைப் போலாக்கி கடைசியில் யூபிலிக் கொமிற்றிமெம்பர் பட்டம் பெற்றாற்போதாதா என ஒரு பெரிய பட்டம் பெற்று.”³⁷

என்று குத்தலாக அப்பத்திரிகை குறிப்பிட்டுள்ளது.

முஸ்லிம்களின் கல்விமேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதை தனது பிரதான கடமையாகக் கொண்டிருந்தபோதும், அவர்களின் சமய சமூகப், பொருளாதார, அரசியல் நலன்களைப் பேணுவதை அவர் மறக்கவில்லை. இப்பின்னைய நலன்களை அடையக் கல்வி ஓர் அடிப்படைத் தேவை என்பது அவர் கருத்தாகும். ஆதலால், சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைவிருத்திகளுக்கும் உதவக்கூடிய அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை முஸ்லிம்களிடம் வளர்க்கவும், அரசிடம் இருந்து அரசியல் உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ளவும் அவர் முயற்சித்ததுண்மையே.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில், முஸ்லிம்களிடம் துளிக்க ஆரம்பித்திருந்த அரசியல் விழிப்புணர்ச்சிக்கு முஸ்லிம் நேசனில், அவர்கள் அமைத்துக் கொடுத்து அதனை வளர்க்க ஆரம்பித்தார். ஆதலால், முஸ்லிம்களின் அரசியற் கோரிக்கைகள் பற்றிய கருத்துக்களை இடைக்கிடை முஸ்லிம் நேசனில் பிரசுரித்தார். அவை சித்திலெப்பையின் அரசியல் ரீதியான உணர்வுகளையும், அவரது அரசியற் பங்களிப்பையும் புலப்படுத்த உதவக்கூடும்.

நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த “உழவன்” எனும் புனை பெயர் தாங்கிய வாசகர் ஒருவர், முஸ்லிம் நேசனுக்கு எழுதிய கடிதத்தை சித்திலெப்பை பிரசுரித்துள்ளார். அதில் முஸ்லிம்களின் அரசியல் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

“இலங்கையில் இரண்டு இலட்சம் முஸ்லிம்கள் அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கி வாழ்கின்றனர். அவர்கள் தொழில் முயற்சியும் துணிவும் உடையவர்கள். அவர்களைவிட எண்ணிக்கையில் குறைந்த பறங்கியரையும் கோப்பித்தோட்ட துரைமாரையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்த சட்ட நிருபண சபையிற் பிரதிநிதிகள் இருந்த போதும் முஸ்லிம்களுக்கு சட்ட நிருபண சபையிற் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை.”³⁸

என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. சிங்களவருக்கும், தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களை விட எண்ணிக்கையிற் குறைந்த பறங்கியருக்கும், தோட்டத்துரைமாருக்கும்

சட்ட நிருபண சபையில் அங்கத்துவம் வழங்கி, முஸ்லிம்களுக்கு இவ்வுரிமையை வழங்காது விட்டமை நியாயமற்றது என்று அக்கடிதம் மூலம் அவ்வாசகர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

1885 ஐன் 18ஆம் திகதி கவர்னர் ஆர்தர் ஹமில்டன் கோர்டன் அவர்களுக்கு கண்டி முஸ்லிம்கள் ஏறத்தாழ 200 பேர் கையொப்பமிட்டு விண்ணப்பம் ஒன்றை அனுப்பினர். அதில், தமது பெருநாளைக் கொண்டாடுவதற்கு விடுமுறை தந்தமைக்கு நன்றி கூறியதுடன் சட்ட நிருபண சபைக்கு ஒரு முஸ்லிமை நியமித்துத் தரும்படியும் கவர்னர் றொபர்ட் பிரவுன்ரிக் வாக்களித்ததற்கு இயைய, கிராமத் தலைமைக்காரர்களையும், “ரேட மகாத்தயாக்களையும்” நியமித்துத் தரும்படியும் கோரிக்கை விடுத்தனர்.³⁹

தேசாதிபதி ஆர்தர் ஹமில்டன் கோர்டன் பதுளையைத் தரிசித்தபோது, அங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அவரிடம் ஒரு மகஜரைச் சமர்ப்பித்தனர்.

“மற்றெல்லாச் சாதியாருள்ளும் சட்டநிருபண சபையில் அவரவர் சாதியில் ஒவ்வொரு பிரதிநிதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் எங்கள் மார்க்கத்தவருள் யாதேனும் ஒரு பிரதிநிதி ஏற்படுத்தப்படாதிருப்பதுமே எங்களுக்குள்ள ஓர் குறை”⁴⁰

என்று அதில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்தது. ஹாமிது லெப்பை ஆலிம் சாகிபே இம் மகஜரை வாசித்துக்காண்பித்தார். முஸ்லிம்கள் விவாகப்பதிவுச் சட்ட மசோதா சட்ட நிருபண சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த மூட்டைக்காரன் எனும் புனை பெயர் தாங்கிய வாசகர் பின்வரும் கோரிக்கையை முஸ்லிம் நேசன் மூலம் விடுத்துள்ளார்.

“முஸ்லிம்களின் முக்கிய பிரச்சினை ஒன்று முஸ்லிம்கள் இல்லாத சபையில் பேசப்படுகின்றது. முஸ்லிம்களுக்குப் பிரச்சினைகள் பல உள. அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு சட்டநிருபண சபைக்கு முதலில் முஸ்லிம் ஒருவரை நியமித்து அவர் மூலம் இஸ்லாமியச் சட்டங்களை அறிந்த பின் சட்டம் கொண்டுவருதல் அவசியம்.”⁴¹

சித்திலெப்பை தான் வாழ்ந்த கண்டிப்பகுதியில் மாத்திரமன்றி நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த படித்த முஸ்லிம்களை தமது சமூகத்தின் அரசியல் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுக்கத் தூண்டியுள்ளார் என்பதை மேற்குறித்த தகவல்கள் காட்டுகின்றன. முஸ்லிம்களின் அரசியற் கோரிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முஸ்லிம் நேசனில் செய்திகளைப் பிரசுரித்து முஸ்லிம் வாசகர்களின் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சிகளுக்கும் வழிவகுத்தார். அதனாலேயே, அவர் அரசியல் அபிலாசை உடையவர் என்று அவரது எதிர்தரப்பினரான சர்வஜன நேசன் குமுலினர் அவரைக் குறைகூறினர்.

முஸ்லிம்களின் அரசியற் கோரிக்கைக்குச் செவி மடுத்த ஆங்கிலேய அரசு, சட்ட நிருபண சபைக்கு முஸ்லிம் ஒருவரை நியமனம் செய்யுமாறு இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு அறிவித்த செய்தியை, முஸ்லிம் நேசனில் சித்திலெப்பை பிரசுரித்துவிட்டு, எவ்வடிப்படையில் அவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட போகிறார் என்ற முக்கிய வினாவை எழுப்புகிறார்.

“இலங்கையின் நாலாபக்கங்களிலும் உள்ள முஸ்லிம்களின் பிரியத்தைக் கொண்டு தெரிவாரா? கொழும்பு முஸ்லிம்களின் பிரியத்துக்கு மட்டும் தெரிவாரா? எப்படியாயினும் சட்ட நிருபண சபையில் இருப்பவர்கள் கல்விமான்கள் ஆனமையால் முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்துக்கு உழைக்கக் கூடிய தகைமையான ஒருவரை நியமிக்காவிடின் முயற்சி பயனற்று விடும்.”⁴²

என்று குறித்ததன் மூலம், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் உள்ளவர்களைக் கவனத்துக்கு எடுத்து, அவர்களுள் கல்வித்தகைமையும், முஸ்லிம் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு உழைக்கக்கூடிய மனப்பாங்கும் உடைய ஒருவரைத் தெரிவு செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார் எனலாம்.

“இப்பதவிக்கு தகுதியானவர்கள் கொழும்பு, காலி, அம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு, குருநாகல், யாழ்ப்பாணம், பதுளை ஆகிய ஊர்களில் பலரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிற் சிலர் கவர்னமேந்து உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும், பொது நன்மைக்காக அதைவிட்டு விலகி பிரதிநிதியாக ஏற்படச் சம்மதம் உள்ளவர்களும் இருப்பார்கள்.”⁴³

என்று மற்றுமோர் இடத்தில் குறித்திருப்பது, கொழும்பில் உள்ளவர்களை மட்டும் சிந்திக்காது, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ளவர்களையும் கவனத்துக்கு எடுத்தே நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்பதில் அவர், செலுத்திய அதிக அக்கரையைக் காட்டுகிறது. தகுதியான படித்த முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த பல நகரங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய அதேவேளை தான் வாழ்ந்த கண்டி மாநகரின் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டாது தவிர்த்திருக்கும் பண்பாட்டுச் சிறப்பை அவரிடம் காண முடிகிறது.

சமூக நலனுக்காக உழைக்கும் படித்தவர்க்கத்தினர், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களில் ஒருவரைத் தெரிவு செய்யுமாறும் பண்பாட்டுணர்வுடன் அவர் எடுத்துக்காட்டும் போது, அவருடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு சமூகப்பணிகளில் அவருக்குதவிய படித்த வர்க்கத்தினர் அப்பதவிக்கு சித்திலெப்பையே தகுதியுடையவர் எனவும் அவரையே அப்பதவிக்கு நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கோரினர். அக்கோரிக்கை பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

“முஸ்லிம்களாகிய பிறவிகளே நமதன்பராகிய சித்திலெப்பை மரைக்கார் முகம்மது காசிம் மரைக்கார் பிறக்டரவர்கள் தற்காலத்துக்குத் தகுதியான ராஜாங்கத்தின் தீட்சை பெற்று எக்கல்வியிலும் சிறந்தவராக இருக்கிறதுடன் எப்பொழுதும் முஸ்லிம்கள் என்ற சிந்தையே நிறைந்தவராக இருப்பதாலும் நாமும் நம் மார்க்கத்துக்கு மாறான ராஜாங்கத்தின் கீழ் அமைந்திருப்பதாலும் அந்த ராஜாங்கத்தால் நம்மார்கத்துக்கு அல்லது முஸ்லிம்களுக்கு எதுவேனும் ஒரு அபாயங்கள் நேரிடாமல் அத்தருணங்களில் தானே அதற்குத் தக்க வார்த்தைகளை எடுத்துப்பேசவும் இன்னமும் அரசுக்கு விரோதமில்லாது நமக்குத் தேவையான கருமங்களை குறித்துப் பேசித் தெண்டித்துத் தரக்கூடியவருமாகவும், அப்பேச்சுக்குரிய ராஜசபையும், அந்த சபைக்கு இவரை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யக்கூடிய கனவான்களும் இவ்விலங்காபுரியின் தலைநகராகிய கொழும்பில் வசித்திருக்க அக்கனவான்களாகிய நம் முஸ்லிம்கள் ஏது கருத்தினாலோ பிற்படுத்தியிருந்தாலும் இனிமேல் அவர்கள் கருத்துப்படி அவசியம் இம்முயற்சியைத் தூக்குவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.”⁴⁴

சித்திலெப்பையே இப்பதவிக்கு தகுதியானவர் என்று நியாயங்கற்பித்து கதீபு மகமுது சுலைமாலெப்பை பகிரங்கமாகவே குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. கல்வித் தகைமையும், முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையும், முஸ்லிம்களுக்கு ஏதேனும் துன்பம் நிகழின், தாமாகவே முன்வந்து பிறர் துணையின்றி வாதாடும் திறமையும் முஸ்லிம் சமூகத் தேவைகளைப் பேசிப் பெற்றுத்தரக்கூடிய ஆற்றலும் சித்திலெப்பைக்குண்டு என்று அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

முஸ்லிம் நேசன் சுட்டிய மேலே எடுத்தாண்டுள்ள அரசியற் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் மலையக முஸ்லிம்களால் முன்வைக்கப்பட்ட வையாகும். அத்துடன், தகைமையான ஒருவர் இப்பதவிக்கு நியமிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதிலும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். அதன் விளைவாகவே மலைநாட்டவரான சித்திலெப்பையை நியமிக்க கொழும்பு முஸ்லிம்கள் இதுவரை முயற்சிக்குவில்லை என்று எடுத்துக்காட்டி, இதன் பின்னாவது முயற்சிப்பார்கள் என்று தாம் நம்புவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கண்டியிற் பிறந்து வளர்ந்து, கொழும்பிற் குடியேறி வாழ்ந்த சித்திலெப்பை, சட்ட நிருபண சபையின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு, துருக்கிக் கவுன்சிலரும், அவரது உறவினர்களும் முயற்சித்தார்கள் என்று கருதவேண்டியுள்ளது. கொழும்பில் வாழ்ந்த சில பணக்காரர்கள், உலமாக்கள், படித்த வர்க்கத்தினர் என்பவர்களின் ஆதரவை சித்திலெப்பை பெற்றிருந்தாலும் துருக்கிக் கவுன்சிலர் குடும்பத்தின் கடும் எதிர்ப்பு அவருக்கு இருந்தது என்பது புலனாகிறது. சித்திலெப்பை முஸ்லிம் நேசன் மூலம் முஸ்லிம்களின் கருத்தைக் கவர்ந்து

ஆதரவைப் பெருக்கிக் கொள்வதைச் சகியாது, சர்வசன நேசன் என்ற பெயரில் பத்திரிகை ஒன்றை 1886 இல் ஆரம்பித்தனர். சித்திலெப்பை பற்றித் தவறான கருத்துக்களை பக்தியுள்ள முஸ்லிம்களின் உள்ளத்தில் பதிப்பதற்கு, அது எவ்வளவு தூரம் முயற்சித்தது என்பதைப் பின்வரும் பகுதி உணர்த்தவல்லது.

“இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஹறாம் எனச் சொல்லிய பிரகட்பீட வேலை பார்ப்பதோ, நொதாரிஸ் வேலை பார்ப்பதோ காபர்களின் மெற்றோ பொலிடன் ஹோட்டலில் சாப்பிடுவதோ...முஸ்லிம்களுக்கு இழிவு; அல்லது உலக நன்மைக்காக பொதுக் காரியங்களில் தலையிட்டு அதனை நிலை நாட்டி வைப்பதிழிவு..”⁴⁵

இக்கூற்று மேல்நாட்டுக் கல்வியையும், ஆழ்ந்த சமய அறிவையும் உடையவராய் இருந்த சித்திலெப்பையைப் பகிரங்கமாக விமர்சிக்கின்றது. சித்திலெப்பை புரிந்த சட்டத்தரணித் தொழிலும், நொதாரிஸ் வேலையும் ஹறாமானது என்றும் உயர்தர வகுப்பினர் உணவருந்தும் ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுவது இழிவு என்றும், உலக நலன்கருதி விக்கோரியா மகாராணியின் ஐபிலிக் கொண்டாட்டம் முதலாம் பொதுக்காரியங்களில் ஈடுபடுவது இழிசெயல் என்றும் சாடியமை, அவரது வாழ்க்கைப் போக்கில் களங்கத்தைக் கற்பிக்க எடுத்த முயற்சி ஆகும்.

ஐபிலிக் கொண்டாட்டத்தை ஒழுங்கு செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக சித்திலெப்பையை முஸ்லிம்கள் சார்பாக பகிரங்கக் கூட்டம் ஒன்றின் போது கவர்னரே நியமித்தார். அந்நியமனத்திற்குப் பொது மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. இது முஸ்லிம் சமூகத் தலைமைத்துவத்தை நோக்கி சித்திலெப்பை நகர்ந்து கொண்டு இருந்தார் என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. இதனாலேயே துருக்கிக் கவுன்சிலர், சித்திலெப்பையை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் எதிர்க்கலானார். கட்டாய முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்ட விதியை வலியுறுத்திய போது, துருக்கிக் கவுன்சிலர், பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் துணையுடன் எதிர்த்ததற்க்கான காரணமும், இத்தலைமைத்துவப் போராட்டம் தொடர்பானதே எனலாம்.

இக்காலப் பகுதியில் சித்திலெப்பை அரசின் வெறுப்பை சம்பாதிப்பதைத் தவிர்த்து, அரசுடன் ஒத்துழைத்து நடந்தார். இது அவர் கற்ற கல்விப் பயிற்சியின் விளைவா, அன்றேல் அரசை எதிர்ப்பதன் மூலம் சட்ட நிரூபணசபையில் நுழைய முடியாது போகலாம் என்ற அச்சத்தின் விளைவா, சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அரசை எதிர்ப்பதால் ஆவது ஒன்றுமில்லை என்று உணர்ந்ததன் விளைவா என்று சரியாகக் கூற முடியாதுள்ளது. எனினும், நிச்சியமாக அரசுக்கு விசுவாசமாக நடக்கும் பண்பு அவரிடம் இருந்தது என்பதை நிறுவப் போதிய சான்றுகள் அவரது ஆக்கங்களில் உள்ள.

அறபு, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் அவருக்குப் புலமை இருந்ததால், அம்மொழிகளில் வரும் பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் மத்திய கிழக்கில் உள்ள முஸ்லிம் நாடுகளில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக மக்கள் செய்யும் கிளர்ச்சி பற்றி அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். அறபி பாஷாவின் போராட்டத்தை மட்டுமன்றி, இஸ்லாமிய உலகின் சிறந்த சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராகவும், புரட்சிவாதிகளுள் ஒருவராகவும் கருதப்பட்ட ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி எகிப்தில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகச் செயற்படும் முறைமையையும், அதுபற்றிய செய்திகளையும் அறிந்திருந்தார். அவரது கருத்துக்கள் இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொருவரையும் அடைய வேண்டும் என்று கருதினார். முஸ்லிம் உலகச் செய்திகளை இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு வழங்குவதும் தமது பத்திரிகை வெளியீட்டின் நோக்கங்களுள் ஒன்று என்று குறித்திருந்த சித்திலெப்பை, ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானியின் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போராட்டம் பற்றிய செய்திகளைத் தம் பத்திரிகையில் வெளியிட விரும்பவில்லை என்பதைப் பகிரங்கமாகக் குறித்துள்ளார். கொழும்பு முஸ்லிம்கள் ஐக்கியப்பட வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்த சித்திலெப்பை, முஸ்லிம் உலகின் ஐக்கியம் பற்றிப் பேசிய ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி வெளியிட்ட பத்திரிகைச் செய்திகளைத் தாம் இராணியின் மீது விசுவாசமுள்ளவராக இருப்பதால், தமது பத்திரிகையில் எழுத முடியாதுள்ளது.⁴⁹ என்கிறார். அதேவேளை, அப்பத்திரிகையைப் பெற்று முஸ்லிம்கள் வாசிக்க வேண்டும் என்றும், சந்தாத் தொகையைத் தமக்கு அனுப்பினால் அப்பத்திரிகையின் பிரதிகளைப் பெற்றுத்தர முடியும் என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். முஸ்லிம் உலகு மேற்குலகின் அரசியல் ஆதிக்கத்துக்குள் சிக்குண்டு இருக்கும் போது, ஐக்கியப்படுவது ஒன்றுமட்டுமே விமோசனத்துக்கு வழி என்பதைப் பொதுமக்களுக்கு மறைக்க விரும்பவில்லை. எனினும், அப்பத்திரிகையின் குரலாக நின்று தாம் சரியெனக் கருதிய அக்கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வராமல்க்கு காரணம் அரசைப் பகைத்துத் தமது இலட்சியங்களை மறந்துவிட விரும்பவில்லை என்று எண்ணியமை, அல்லது அவரது அரச விசுவாசம் என்று கொள்ளத் தூண்டுகிறது. ஆட்சிசெய்யும் அரசுக்கு விசுவாசமாக நடந்து, அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கி, தமது சமூக நலவுரிமைகளைப் பேணிக்கொள்ளும் வழிமுறையை முஸ்லிம்கள் ஆரம்ப முதல் இன்றுவரை தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகின்றனர். இம்மரபைப் பின்பற்றியே சித்திலெப்பையும் நடந்து கொண்டிருப்பாரே அல்லாது, சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை அவாவி அவ்வாறு நடந்தார் என்று கருதமுடியாதுள்ளது.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களிடம் இருந்தே கைப்பற்றினர். அந்நாட்டை மீளப் பெறுவதற்கு ஆங்கிலேயருடன் "ஐஹா"தும் போராட்டம் நடத்தவேண்டும் என்ற குரலை இந்திய உலமாக்கள் எழுப்பினர். "கிலாபத்" சிந்தனையைத் தோற்றுவித்து, மீண்டும் இஸ்லாமிய அரசியலுக்கு உயிர் ஊட்ட முனைந்தனர். இதனால், ஆங்கில அரசுக்கு எதிரான உணர்வலை

கள் மேலெழுந்தன. இந்தியாவை மீட்கப் போராடுவது ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் கடமையெனவும், இயலாதபட்சத்தில் இந்தியாவை விட்டு வேறொரு முஸ்லிம் நாட்டுக்குச் சென்றுவிட வேண்டும் என்றும் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களால் ஆங்கில எதிர்ப்புணர்ச்சி தூண்டப்பட்டது. இந்தியாவானது “தாருள் ஹர்பு”⁴⁷ என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்தியாவை ஆட்சிபுரிபவர்கள் கிறித்தவர்கள். அவர்கள் இஸ்லாமிய விதிகளில் ஐந்து நேரத்தொழுகை, பெருநாள் தொழுகை முதலியவற்றைத் தடைசெய்யாத போதும், சில விதிகளைத் திரித்துள்ளனர். ஆதலால், அந்த தேசத்தை தாருள் இஸ்லாம் எனலாமா, முடியாதா என்ற வினா எழுப்பப்பட்டது. இதற்கு மறுமொழியாக, இந்தியாவிலும், வெளி நாடுகளிலும் உள்ள மார்க்க அறிஞர்கள் “பத்வாக்” (மார்க்கத் தீர்ப்பு)களை வழங்கினார். அவற்றுள்,

“முஸ்லிம்களுக்கு கிறித்தவர்களின் கார்மானம் இருக்கிற ஊர்களில் ஜிஹாது (பீசபில்) கிடையாது. கார்மானமும் இஸ்திபாடி நடத்தலும் முஸ்லிம்களுக்கும் காபிர்களுக்குமிடையே இல்லாதிருப்பது வேதச் சண்டைக்கு வேண்டிய விசயமாயிருக்கும். அந்த சறத்து இங்கே கிடையாது. இன்னும் முஸ்லிம்களுக்கு ஐயமும் கீர்த்தியும் கிடைக்குமென்றிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாதிருந்தால் “ஜிஹாது ஆகாது.”⁴⁸

என்ற ஆங்கிலேய அரசுக்குச் சார்பான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் “பத்வாக்கள்” சிலவற்றை முஸ்லிம் நேசனில் பிரசுரித்து, தமது அரசுசார்பு நிலையைப் புலப்படுத்தினார். இந்தியா உட்பட இஸ்லாமிய உலகெங்கும் எழுந்த ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு அலைகளை அவர் அறியாதிருக்க முடியாது. இந்நிலையிலும் ஆங்கில அரசுக்குச் சார்பாக அவர் நின்றமை ஆங்கில ஆட்சியாளர்களின் சலுகைகளைப் பெற்றுச் சட்டநிறுபண மன்றத்தில் ஓர் உறுப்பினர் பதவியைப் பெற்றுக் கொள்ளவா, அன்றேல் தமது சமுதாய முன்னேற்றம் கருதித் தாம் மேற்கொண்டுள்ள கல்விப் பணிகளில் அரசின் உதவியைப் பூரணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளவா என்பது நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினருள்ளும் ஒரு சிறுபான்மையினரே, அவர்கள் அரசை எதிர்த்துத் தமக்கு என்று எதனையும் சிறப்பாக அடையப் போவதில்லை. தமது வர்த்தக நலன்களும், வணக்க சுதந்திரமும் பாதிக்கப்படாதிருந்த எந்தக் காலத்திலும், ஆட்சியாளர்களை எதிர்த்துச் செயல்படுவது இலங்கை முஸ்லிம்களின் மரபாகவும் இருக்கவில்லை. அ. தன்றி சித்திலெப்பை உயிர் வாழும் காலத்தில் அரசு எதிர்ப்புணர்ச்சிகளோ பிரசாரங்களோ இலங்கையில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கவுமில்லை.

ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து எகிப்தில் போராடி நாடு கடத்தப்பட்ட அறுபி பாஷா இலங்கையிற் குடியேறிய பின், ஆங்கில எதிர்ப்புணர்வுகளை இங்கு

பரப்பக்கூடும் என்ற அச்ச உணர்வு ஆங்கிலேயரிடம் இருந்த போதும், அவர் இலங்கையில் அரசியலில் ஈடுபடாதும், ஆங்கில எதிர்ப்புணர்வுகளைப் பரப்பாதும் இருந்ததுடன், விக்டோரியா மகாராணியின் ஜூபிலிக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொண்டு கௌரவித்ததையும் காணலாம். இப்பின்னணியில் நோக்கும்போது, சித்திலெப்பையின் ஆங்கில சார்புக் கொள்கை சுயநலமிக்கதாகவோ, சட்ட நிரூபண சபை உறுப்பினர் பதவியை அவாவியதாகவோ அமையாது, முஸ்லிம் சமூக நல மேம்பாட்டை இலக்காகக் கொண்டிருந்தது எனலாம். ஆயினும், அவரது எதிரிகள் சித்திலெப்பை சட்ட நிரூபண சபை உறுப்பினர் பதவியை அவாவியே செயற்பட்டார் என்றும் அதற்காக கொழும்பிற் குடியேறினார் எனவும் கருதினர். அவரது ஆதரவாளர்களோ, அப்பதவிக்கான தகைமை அவருக்குண்டு என்றும் அப்பதவியை அவருக்குக் கொடுத்து அவரைக் கௌரவிக்க வேண்டும் எனவும் கருதினர் என்பதை

“மகா சபையிலே தமது சாகியருத்தாருக்காக பிரதிநிதியாகத் தெரியப்படும்கௌரவம் பெறவேண்டியவராய் இருந்தவருமான எம்.ஸி. சித்திலெப்பை”⁴⁹ என்ற கூற்று தெளிவாக்குகிறது.

முஸ்லிம்களுக்குச் சட்ட நிரூபண சபையில் அங்கத்துவ உரிமையைப் பெற உழைத்த சித்திலெப்பை, அப்பதவியைத் தமக்குப்பெற்றுக்கொள்ள விழைந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அவ்விலட்சியத்துடனேயே அவர் கொழும்புக்கு வந்தார் என்றால், அவ்வுரிமை முஸ்லிம்கட்குக் கிடைக்கப்போகும் தறுவாயில் கண்டிக்கு மீண்டும் வந்து குடியேற அவசியமில்லை. இந்நாட்டின் பல்வேறு நகர்களிலும் இப்பதவியை ஏற்கத் தகைமை படைத்த முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர் என்றும் அவர்கள் இப்பதவியை ஏற்க முன்வருவர் எனவும் அவர் குறித்துள்ளமை சட்ட நிரூபண சபை உறுப்பினர் பதவியைத் தமக்குப்பெற அவர் முயற்சிக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. 1889 இலேயே முதன் முதல் முஸ்லிம்கள் இவ்வுரிமையைப் பெற்றனர். இக்கால கட்டத்தில் அவர் முஸ்லிம்களுக்காகப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதிலும், மாணவர்க்குத் தேவையான பாடநூல்களை எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். அத்துடன், இக்காலத்தில் ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு, அத்துறை சார்ந்த கட்டுரைகளை எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டுபவராகவும் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை சட்ட நிரூபண சபையில் அங்கத்துவம் பெறவும், அரசியலில் நேரடியாக ஈடுபடவும் அவர் விரும்பவில்லை என்பதைக் காண்பிக்கின்றன. எனினும் முஸ்லிம்களின் பல்வேறு துறை முன்னேற்றத்துக் காகவும், சீர்திருத்தத்துக்காகவும் உழைப்பதற்கு அச்சபையில் முஸ்லிம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர் உழைத்தார் என்பதில் கருத்து முரண்பாட்டிற்கு இடமில்லை.

ஐம்இய்யதுல் இஸ்லாமியா

முஸ்லிம் சமூக மேம்பாட்டிற்கு உழைப்பதற்காக 1886இல் உருவாக்கப் பட்ட ஐம்இய்யதுல் இஸ்லாமியா எனும் இச்சங்கம், சித்திலெப்பையின் சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்குத் துணை நின்றது. இத்தாபனத்தை உருவாக்குவதிலும் வழிநடத்துவதிலும் சித்திலெப்பை முக்கிய பங்கை வகித்தார். இக்காலப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஐக்கியம் குலைந்திருந்தது. போட்டியும் பொறாமையும் அவர்களிடே நிலவின. இறைவனைத்தியானிக்கும் பள்ளிகளும் சண்டைக்களங்களாக இருந்தன. இத்தகைய ஒரு சமூகத்தைக் சீர்திருத்தும் பணியில் ஏனைய சகோதரர்களையும் பங்கு கொள்ளச் செய்து, சீர்திருத்தப்பணியைத் துரிதப்படுத்த இச்சபையை அவர் தோற்றுவித்தார் என்று கருதமுடியும்.

சமூகப்பணிகளில் அவர் ஈடுபட்ட காலமுதல் இத்தகைய சபையின் அவசியத்தை அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஆதலாலேயே 1885 இல் இத்தகைய இயக்கத்தின் அவசியம் பற்றி எழுதினார். உலமாக்கள் ஓரியக்கமாகச் செயற்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியபின் முஸ்லிம் நாடுகளில் உலமாசபை உண்டு என்றும், எனிப்தில் உள்ள உலமா சபையில் 1500 உலமாக்கள் இருக்கிறார்கள் எனவும், இந்நாட்டில் அத்தகைய சபை இருப்பின், கேட்கப்படும் சமய வினாக்களுக்கு ஆராய்ந்து பதில் தர முடியும் என்றும் எடுத்துக்காட்டிய பின், உலமா சபை ஒன்றை அமைக்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.³¹ இச்சபை தனது பணிகளை இலகபடுத்திக் கொள்வதற்கு உதவுமுகமாக, நூல்நிலையம் ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், வெளிநாட்டிலிருந்து அதற்கான நூல்களைத் தருவித்துக் கொள்ளலாம் எனவும், பெரிய மனிதர்கள் முன்வந்து இப்பணியில் உழைக்க வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுத்தமையும் நோக்கத்தக்கதாகும். அயல் நாடான இந்தியாவிலும், உலமாக்களைக் கொண்ட ஒரு சபை இல்லாமை ஒரு குறை என்றும் அதனை நிவர்த்தியாக்க இந்திய உலமாக்கள் முன்வர வேண்டும் எனவும் 1884 இல் குரல் கொடுத்தார்.

“இஸ்லாமானவர்க்கு மற்றும் தேசங்களில் இருப்பது போல இந்தியாவில் வேத காரியங்களுக்குரிய ஒரு சபையில்லை. உலகத்தில் உள்ள மற்றுந் தேசங்கள் எல்லாவற்றிலும் பார்க்க இந்தியாவில் பெருந்தொகையான முஸ்லிம்கள் இருந்தும்... மனிதர்களின் பேதங்களை நீக்கி வேதத்தின் உண்மையை நிலைபடுத்தக்கூடிய ஓர் சபையும் இல்லாமல் இருக்கிறது.”³²

என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி மக்களிடே எழும் சமய, சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, மக்களை ஐக்கியப்படுத்தக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்குமாறு, அவர் இந்திய முஸ்லிம்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். இவை ‘ஐம்இய்யதுல்

இஸ்லாமிய்யா' சங்கத்தை ஏற்படுத்த முன், அத்தகைய ஒரு சபையின் அவசியத்தை அவர் உணர்ந்திருந்தார் என்பதையும் அதற்காக அழைப்பு விடுத்தார் என்பதையும் காட்டுகின்றன.

வணக்கங்கள், சமய, சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சமய அடிப்படையிலான விளக்கங்களைக் கோரும் வினாக்களை, முஸ்லிம்நேசனுக்கு அதன் வாசகர்கள், அப்பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலமுதலே அனுப்பினர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூக வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பற்றிய வினாக்களுக்கு விளக்கம் கேட்டனர். உதாரணமாக, மாளிகாவத்தை மையவாடியில் 'மையத்தை' அடக்குவது கூடுமா? கூடாதா மையத்தைக் கொண்டு செல்லும் போது, கலிமா சொல்வது கூடுமா? கூடாதா என்பன போன்ற வினாக்களை விடுத்தனர்.³³ இப்பிரச்சினைகள் பற்றி உலமாக்கள் ஒருமித்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்களிடையே இருந்த கருத்து முரண்பாடு காரணமாக சமூகம் குழுக்களாக பிளவுற்றிருந்தது. இதனால், உலமாக்களிடம் தனித்தனியே பெறும் மார்க்கத் தீர்ப்பைச் சிலர் ஏற்கவில்லை. ஆதலால் அனைவரையும் மார்க்கத் தீர்ப்பை ஏற்கச் செய்வதற்காகவும், பிரச்சினைகளில் ஒருமித்த தீர்ப்பை வழங்குவதற்காகவும், அதன் வழி சமூக ஐக்கியத்தை கட்டியெழுப்புவதற்காகவும் உலமாக்களும் மற்றும் பிரமுகர்களும் அடங்கிய ஒரு சபையை ஐம்இய்யத்துல் இஸ்லாமியா எனும் பெயரில் 1886 பெப்ரவரியில் அமைத்தார்.³⁴ சமய சமூக அரசியல் நலன்களை மேம்படுத்துவதே அதன் இலட்சியமாக இருந்தது.³⁵ இச்சங்கமே பின்னர் சோனகர் சங்கமாக பரிணமித்தது என்பர்.

இவ்விஸ்தாபனம் சமய அறிவை வழங்கியதுடன், சமய சீர்திருத்தப் பணிகளிலும், சமூக நலப்பணிகளிலும் முஸ்லிம்களின் நலவுரிமைகளைப் பேணுவதிலும் முஸ்லிம்களிடையே தோன்றிய பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தியது. அதாவது சித்திலெப்பையின் சிந்தனைப் பாங்கில் இவ்வியக்கம் செயற்பட்டது. இதனாலேயே சித்திலெப்பைக்கு எதிராக செயற்பட்ட சர்வஜன நேசன் குழுவினர், 'ஐம்இய்யத்துல் இஸ்லாம்' சபையினரை 'சித்திலெப்பைப் பார்ட்டி' என்றழைத்தனர். விக்டோரியா இராணியின் ஜூபிலிக் கொண்டாட்டத்தில், சித்திலெப்பையின் செயற்பாட்டை சர்வஜன நேசன் விமர்சிக்கும் போது, 'சித்திலெப்பைப் பார்ட்டி' என்று குறித்ததனைப் பற்றி சித்திலெப்பை பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"கொழும்பில் இரு பார்டிகள் இருப்பது நிசம். ஒரு பார்டிக்கு 'ஐம்இய்யத்துல் இஸ்லாமியாப் பார்டி' என்றும் மற்றப் பார்டிக்கு கிளப் பார்டி என்றும் 'கவுன்சல்' பார்டி என்றும் சொல்லப்பட்டு வருகிறதல்லாமல் 'சித்தி லெப்பைப் பாட்டி' என்று சொல்வதில்லை³⁶."

மக்களால் 'சித்திலெப்பை பார்ட்டி' என்று கருதப்படும் அளவு ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமியா சபையினர் சித்திலெப்பையின் கருத்துக்களுடன் இணைந்து சென்றதும், இச்சபையின் நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முஸ்லிம் நேசன் செய்திகளைப் பிரசுரித்ததும், தாம் கொழும்பிற் குடியேறியதால் ஏற்பட்ட பல நன்மைகளுள் ஒன்றாக இச்சபை தோன்றியதாக சித்திலெப்பையே குறித்துச் சென்றுள்ளமையும்⁵⁷, இத்தாபனத்தைத் தோற்றுவிப்பதிலும், வழிநடத்துவதிலும் அவர் வகித்த பங்கைத் தெளிவுறக் காட்டுகின்றன.

ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய்யாவின் பணிகள்

கொழும்பு வைத்தியசாலையில் மரணமடையும் அனாதரவான முஸ்லிம்களின் மையத்துக்களைக் கோருவார் இன்மையால், வைத்தியசாலை நிருவாகம் அம்மையத்துக்களை ஏனைய இனத்தவர்களை அடக்கம் செய்வதுபோல அடக்கம் செய்தது. இது முஸ்லிம் சமூகத்தின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தியது. இதனால், வைத்தியசாலையில் உரிமைகோரப்படாத மையத்துகளை மருதானைப் பள்ளி நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்குமாறு சித்திலெப்பை அரசாங்கத்தைக் கோரினார்.

“அரசுக்கு மையத்தைப் புதைக்க செலவாகும் பணத்தையும் மையத்தையும் மருதானை பள்ளிவாயல் கதிபாகிய வாப்பிச்சி மரைக்காயர் மீராலெப்பை ஆலிம் ஹாஜியாரிடம் ஒப்புக் கொடுத்தால் அவர் நல்லடக்கம் செய்வார்.”⁵⁸

என்று சித்திலெப்பை வழங்கிய ஆலோசனையை அரசு ஏற்றது. இப்புக்ழை ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமியாவுக்கு வழங்கி, அச்சபையை வளர்க்கக் கருதிய சித்திலெப்பை, ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமியா சபையின் உறுப்பினராக இருந்து தாம் அதை நிறைவேற்றியதால், அந்த அதிகாரத்தை அச்சபைக்கு ஒப்புவித்து, அந்த லெப்பைக்கு அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்குமாறு அவ்வியக்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டார்⁵⁹.

இச்சபை 1886 பெப்ரவரி 5ஆம் திகதியில் கூடியபோது, தண்ணீர் வரியினால் மக்கள் அவதிக்குள்ளாவது பற்றிக் கலந்துரையாடியதுடன், கொழும்பில் அம்மைநோய் ஏற்படுத்திய தாக்கம் காரணமாக, முஸ்லிம் இளமகளிர் ஆண்களுடன் ஒன்றாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டமை பற்றியும் கலந்துரையாடியது. அம்மை நோய் தொற்றிய இடத்தில் முஸ்லிம் பெண்களை ஆண்களுடன் பொது. அறையில் வைப்பது மார்க்கத்துக்கு முரணானது என்பதால், தமது கடுமையான எதிர்ப்பையும் இச்சபை அரசுக்குத் தெரிவித்தது⁶⁰.

மார்க்க அறிவு குன்றியிருப்பதே முஸ்லிம்களின் சீர்திருத்தமின்மைக்குக் காரணம் என்பதால், அதனைப் புகட்ட வாரம்தோறும் ஹதீஸ் போதனைகளை நடத்த இச்சபை ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டது. ஆயினும், அதன் உறுப்பினர்களான உலமாக்களுக்குப் போதிய பேச்சுப் பயிற்சி இல்லாமையால், அச்சபை பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியது. இவ்வலமாக்களுக்கு ஆர்வம் ஊட்டும் வகையில்

“ஆலிம்கள் அதிகமாக இல்முடையவர்களாக இருந்தாலும் சபைகளில் பேசிப் பழகாதிருந்ததால் பேசுவது பிரயாசம் ஆகிலும் உற்சாகமெடுத்தால் சொற்ப காலத்தில் தேர்ச்சி பெறலாம்”⁶¹

என்று அவர் எழுதி ஊக்குவித்ததுடன், அவர்களின் பேச்சுக்களின்தொகுப்பையும் முஸ்லிம் நேசனிற பிரகரித்தார். ஆலிம்கள் பேச்சுப் பயிற்சியின்மை காரணமாக, மேடையில் பேசத்தயங்கியபோது, மேற்குறித்தவாறு அவர்களின் அறிவுடைமை பற்றி எடுத்துக்காட்டி, தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி, பிரச்சாரப் பணியில் ஈடுபடச் செய்து, ஐம்இய்யாவின் செயற்திட்டம் வெற்றியளிக்கத்துணையாக நின்றார். சமூகசீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த மேடைச் சொற்பொழிவை ஓர் ஆயுதமாக சித்திலெப்பை கொண்டதுமன்றி ஐம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய்யாவின் உறுப்பினர்களும் அவ்வாறு அதனை கொள்ளச் செய்தார்.

‘மையத்து’ வீடுகட்கு சலாம் சொல்வதற்காக நாற்பது நாட்களுக்குப் பெண்கள் செல்லும் வழக்கம் அக்காலை இலங்கை முஸ்லிம்களிடம் இருந்தது. இவ்வழக்கம் மார்க்கத்துக்கு முரணானதாகவும், ‘மையத்து’ வீட்டுக்காரருக்குத் தொல்லை தருவதாகவும் இருந்தது. இதன் தீமைகள் பற்றி முஸ்லிம் நேசன், சர்வஜனநேசன் ஆகிய பத்திரிகைகள் கண்டித்து எழுதியபோதும், அவை உலமாக்களின் தீர்ப்புக்களைப்போல மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால், 1888 நவம்பர் மாதம் 26ஆம் திகதி ஐம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய்யா சபை கூடி இப்பிரச்சினை பற்றி ஆராய்ந்தது. ஏறத்தாழ 200 உறுப்பினர்கள் சமூகமளித்திருந்தனர். செய்யது அப்துல் ரஹீம் இப்பனு செய்யது குதுஸி மௌலானா தலைமை தாங்கிய அக்கூட்டத்தில் சித்திலெப்பை உரையாற்றினார். அக்கூட்டத்தில் பின்வரும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது என்பதை முஸ்லிம் நேசனில் வெளியான பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“இந்தவூரில் இக்காலத்தில் மையத்து வீட்டுக்கு நாற்பது நாளைக்கு பெண்கள் ‘சலாம்’ சொல்லப் போகிற கெட்ட வழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்றும் மார்க்க பிரகாரம் மூன்று நாளைக்கு அதிகம் மையத்து வீடுகளில் ‘சலாம்’ சொல்ல செல்லக்கூடாது என்றும் தீர்ப்பிடப்பட்டது. இத்தீர்ப்பை நடத்திடத் தெண்டிப்போம் என்று ஒவ்வொருவரும் வாக்குச் சொன்னார்கள்”⁶².

முஸ்லிம் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது வீட்டுக்கு முஸ்லிம்கள் செல்வது மரபு. அக்குடும்பத்தின் துக்கத்தில் முஸ்லிம் சமூகம் பங்குகொண்டு, அவர்களின் துன்பத்தைக் குறைத்து ஆறுதல் அளிக்கவே இந்நடைமுறை இருந்தது. பிரிந்துவரும்போது ஒருவருடன் ஒருவர் கைகொடுத்து, 'சலாம்' சொல்வர். ஆதலால் இந்நடைமுறையை ஸலாம்சொல்லச் செல்வதாக வழங்குவர். ஒருவர் இறந்தால், மூன்று தினங்களுக்கு மட்டும் சோகம் கொண்டாட இஸ்லாமியச் சட்டம் அனுமதித்துள்ளது. இவ்விதி புறக்கணிக்கப் பட்டு, நாற்பது தினங்களுக்கு 'சலாம்' சொல்லச் செல்லும் வழக்கம் உருவாகி இருந்தமை, மையத்து வீட்டாருக்குப் பெருந்தொல்லையையும், செலவையும் சிரமத்தையும் கொடுத்தது. ஆதலால், அதனைத்தடுக்க ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய்யா தீர்மானித்ததுடன், இத்தீர்மானத்தை அமுல் நடத்துவது பற்றியும் சிந்தித்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மார்க்கச் சட்ட விதிமுறைகளை மீறி நடப்பவர்களை விசாரித்துத் தீர்ப்பு வழங்கி, பள்ளி நிருவாகிகளுக்கும் அதுபற்றி அறிவித்து, சமய நெறிகளை உயிர்ப்பித்தலிலும், இச்சபை ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டது. மருதானைப் பள்ளியில் 'முஅத்தினா'க்கக் கடமையாற்றிய ஒருவரின் மகனான அப்துல் ஹமீது செய்த குற்றத்தை விசாரித்து அவருக்கும், உடந்தையாக இருந்த அவரது தந்தைக்கும் சகோதரர்களுக்கும் தண்டனைகளை வழங்கியமையும் இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்.⁶³

சித்திலெப்பையின் சிந்தனை வழி செயற்பட்ட இச்சபைக்கு, அவரது சிந்தனைவழி செயற்பட்ட இளைஞரான ஐ.எஸ்.எம்.ஏ. அஸீஸ் (1867-1915) செயலாளராக இருந்தார். உலமாக்களும், பிரமுகர்களும் இப்பணியில் ஆர்வத்துடன் உழைத்தனர். இதனால், பல சீர்திருத்தங்கள் சமூகத்தில் ஏற்பட வழி பிறந்தது என்பதைப் பின்வரும் கூற்று காண்பிக்கின்றது.

“இன்னும் சில காலத்துக்கு முன்பு “அவுலியா” க்களுக்கு நேர்ந்து கொண்டு காது குத்தினோம், தலையிற் குடுமி வைத்தோம் தர்காக்களுக்குப் போய் தோப்புக்கரணம் போட்டோம். புலிவெசம் ஆடினோம், கொடி மரத்திடம் பிள்ளைத்தவம் கேட்டோம். இப்படிப்பட்ட இன்னும் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்து வந்தோம். ஆனால் தற்காலம் ஆலிம்கள் அவை மார்க்க விலக்கு என்றும் ஹறாம் என்றும் விலக்கிவிடப்படியால் நடத்தப்படாமல் விடுபட்டுப் போயிற்று⁶⁴.”

ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய்யாச் சங்கம் உருவாகி ஆறு வருடங்கள் கழிந்தபின், முஸ்லிம் நேசன் எழுதியுள்ள மேற்குறித்த கூற்று, அச்சபையின் சீர்திருத்த முயற்சிகள் பயன்தர ஆரம்பித்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது.

மூட நம்பிக்கைகளையும் போலிச்சடங்குகளையும் களைய முயற்சித்தல் :

போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்ததன் பின், இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசார வாழ்வில் தென்இந்திய முஸ்லிம்களின் செல்வாக்கு வலுப்பெற ஆரம்பித்தது. அதனால், அதுமுதல் இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமயப் பயிற்சி, போதனைகள் என்பன தென்இந்திய முஸ்லிம் மதபோதகர்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்டன. இம்மத போதகர்களில் பலர் உரிய தகைமைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இந்தியரான காதிரு பாச்சா சாஹிபு, இந்திய மதபோதகர்கள் பற்றி எழுதும் போது,

“தென்இந்தியாவின் இழிந்தபட்டுக் காடுகளில் இருந்து காலந்தோறும் இலங்கையில் வந்து காசி தண்டித்திரியும் சிலர்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்⁶⁵.

முஸ்லிம் நேசன் அவர்கள் பற்றி பின்வருமாறு குறித்துள்ளது.

...“காசுக்காக வேண்டி மார்க்கத்தை வெந்தேசு போடுபவர்களும் சிலர் இருக்கின்றார்கள்... ஆலிம்களிலும் ஹாஜிக்களிலும் சில சொற்ப படிப்புள்ளவர்கள்தான் எங்கள் மார்க்கத்துக்குப் புல்லுருவியாய் முனைத்துள்ளார்கள். சீதனம் வாங்கவும் கொடுக்கவும் இவர்களே தரக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் “இஸ்மு”கள் கொடுத்து மாயப் பொடி தூவியும் புகை காட்டியும் கூடாதவர்களைக் கூட்டி விடுகின்றார்கள்.”⁶⁶

இவை அன்று இலங்கையில் இருந்த மதபோதகர்களின் சிலரின் இழிநிலையைக் காண்பிக்கின்றன.

இவர்கள் அறிவும் பண்பாட்டுத்தரமும் குறைந்தவர்களாக இருந்ததால், இஸ்லாத்துக்கு ஒவ்வாத தீய பழக்கங்களும், மூட நம்பிக்கைகளும் முஸ்லிம்களிடம் வளரத் துணையாயினர். குழந்தையின் பிறப்பு, விவாகம், மரணம் முதலாம் நிகழ்ச்சிகள், நோய் நொடிகள், வழக்குகள் என்பன எல்லாம் மூடநம்பிக்கைகளுடனும் சடங்குகளுடனும் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை இஸ்லாமியப் போதனைகளுக்கு முரணானவை என்பதை சித்திலெப்பை சுட்டிக்காட்டி சீர்திருத்த முயற்சித்தார். ‘அதிசயமான வேடிக்கை’ எனும் தலைப்பில் முஸ்லிம் நேசனில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் இருந்து பெறப்பட்ட கீழ் வழரும் பந்தி அவர் மூடநம்பிக்கைகளைச் சாடுவதைக் காண்பிக்கின்றது.

“யாவரும் நன்றாய் விளங்கியறிய வேண்டிய காரியம் மந்திரிக்கிறது, நூல் கட்டுகிறது, மடை எடுக்கிறது, எழுமிச்சம் பழம் தறிக்கிறது

ஆகிய செயல்களில் பயன் இருக்கிறதா, அல்லது இவைகள் வீண்வேளைகளா? இதை நன்றாய் விளங்கி மனத்திலே திடப்படுத்தாததால் வெகு கஷ்டங்களும் தீங்குகளும் சம்பவிக்கின்றன.... ஒருவனுக்கு நோய் உண்டானால் அவன் பயந்திருக்கின்றான், பிசாசின் பார்வை விழுந்திருக்கிறது மந்திரிக்க வேண்டும், நூல்கள் கட்ட வேண்டும் என்றிவ்விதம் நோய்குத் தேவையான வைத்தியம் செய்யவிடாமல் அனியாயம் செய்கிறார்கள்... கல்வியுஞ் சீர்திருத்தமும் உடைய துருக்கி தேச முதல் மற்றும் ஐரோப்பா தேசங்களில் மந்திரவாதிகளும் இல்லை. பிசாசுகளையும் காணோம். அறிவும் திருத்தமும் இல்லாத ஊர்களில் பேய் அதிகம். கல்வி உண்டாக உண்டாக பேயுங் குறைவு நோய்கள் மருந்தைக் கொண்டும் சுகப்படுகிறது... இந்த வீண் காரியங்களைப் பிரியமுள்ள மடையர்கள் செய்து கொள்கிறார்கள் என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால், அதனால் பொருள் சேதம் சுகச் சேதமாகிறதல்லாமல் ஈமானுக்குச் சேதம் உண்டாகிறது... நமக்கு ஆபத்துண்டானால் நாம் அல்லாஹ்தஆலாவிடம் இரந்து கேட்க வேண்டும்... இந்த மூடர்கள் பிசாசுடைய பெயர்களைச் சொல்லி இன்ன காரியத்தைச் செய்ய என்று சொன்னதுடன் நடந்து போகுமென்று நினைத்தால் அல்லாஹுத்தஆலா வின் பேரில் உள்ள ஈமான் எங்கே இருக்கிறது⁶⁷”

ஈழத்து முஸ்லிம்களில் ஒருசாரார் (இன்றும்) நோய்வாய்ப்பட்டால், வைத்தியஞ் செய்வதில் ஆர்வம் காட்டாது, மாந்திரிகர்களை அழைத்து வந்து மந்திரிக்கின்றனர். மந்திரித்த எண்ணெய்களைப் பூசுகின்றனர். தாயத்துக்களைக் கழுத்திலும் கையிலும் கட்டுகின்றனர். நோய்க்குக் காரணம், பகைவர்கள் செய்த 'குனியம்' என்று கருதி, தேசிக்காய் வெட்டுகின்றனர். ஆயினும், நோய்க்கு வைத்தியம் செய்வதில்லை. இது மடமை என்று சுட்டிக்காட்டுவதுடன் சித்திலெப்பை திருப்தியடையாது, முஸ்லிம்களில் நம்பிக்கைக்கு (ஈமானுக்கு) அத்தகைய செயல் ஊறு விளைவிக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அறிவுடையவர்கள் வைத்தியஞ் செய்வார்களேயல்லாது பேய் விரட்டுபவர்கள் பின்னே செல்ல மாட்டார்கள் என்று வலியுறுத்தி, மூடப்பழக்கங்களைக் கைவிடுமாறு கோருகிறார்.

இஸ்லாமிய விதிகளுக்கு முரணாகப் பெருந்தொகையான சீதனத்துடன் பெண்ணை விவாகம் செய்யும் மரபையும் இவர் கடுமையாகச் சாடுகிறார்.

“மாமன் மாயியிடம் சீதனம் வாங்கிக் கட்டி உண்ணவும் உல்லாச நடை நடக்கவும் எண்ணுவதைப்போல ஓர் வெட்கமான எண்ணம் வேறொன்றுமில்லை.”⁶⁸”

என்று எடுத்துக்காட்டி, பணத்துக்காக அல்லாது, உயர் குணப்பண்புகளுக்காக விவாகம் புரியும் பண்பு வளர வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவதும்

நோக்கத்தக்கது. சித்திலெப்பையின் இத்தகு சீர்திருத்த கருத்துக்களை பழமை விரும்பிகள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். கல்வித்துறையிலானும் சரி, சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள் என்பவற்றிலாயினும் சரி, அவர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்த முயற்சிகளை அவர்கள் புறக்கணித்தனர். அவர்களின் மனப்பாங்கை சித்திலெப்பையின் பின்வரும் கூற்று நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

“இல்மில்லாதவர்களிடம் வழக்கமாய் நடந்து வருகிற காரியத்துக்கு விரோதமாக ஏதாகிலும் சொன்னால் சொல்வது நியாயம் அல்லவா என்று யோசிக்காமல் முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தி இதுகாலவரை கொண்டாடி வருவதை இப்போது நாங்களா சரி அல்ல என்று தீர்ப்பிடுகிறது என்று தள்ளிவிடுகிறார்கள்⁶⁹”

தமது முன்னோர்கள் மேலானவர்கள் என்றும், தாம் அவர்களின் அறிவுத்தரத்தை அடைய முடியாது எனவும், அவர்கள் ஏற்படுத்திய பழக்க வழக்கங்கள் சரியானவை என்றும், அவற்றை விமர்சிக்கத் தாம் தகுதியற்றவர்கள் எனும் மனப்பாங்கு அவர்களிடையே நிலவி வந்தது என்பதை மேற்கூட்டிய கூற்று எடுத்துக் காட்டுகிறது. இன்றும் இம்மனப்பாங்கு இலங்கை முஸ்லிம்களில் பலரிடம் இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

முஸ்லிம்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான அவரது ஆலோசனைகள்

இலங்கையின் ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை முக்கிய பங்குவகித்த முஸ்லிம்கள், ஐரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் இலங்கையில் வலுவடைந்தது முதல் அத்துறையில் பின் தள்ளப்பட்டனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில், முஸ்லிம்கள் மீதான நெருக்குதல் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டாலும், மூன்று நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வர்த்தகத்தில் பின்தங்கியிருந்ததாலும், வர்த்தக ஆதிக்கம் ஆங்கிலேயர் வசம் இருந்ததாலும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் ஏற்றிறக்குமதி வர்த்தகத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் பழைய நிலையை அடைய முடியவில்லை. வர்த்தக அனுபவங்களையும், திறமைகளையும் பெற்றிருந்த ஒரு சமூகத்தின் வாரிசுகளாக முஸ்லிம்கள் இருந்தபோதும், கல்வித்துறையில் பின்தங்கியிருந்ததால், வளர்ந்துவரும் புதிய பொருளாதார அமைப்பைப் புரிந்து செயற்படும் திறமைகள் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

ஆங்கிலேயர் தமதாட்சியில் இராஜகாரியத்தை ஒழித்து, தனியார் முதலீட்டுக்கு வாய்ப்பளித்தனர். ஆங்கிலேய மூலதனமும், இந்தியத் தொழிலாளரும் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்தில் கற்பாதைகளும், ஏழாம் தசாப்தத்தில் இரயில் பாதைகளும், எட்டாம் தசாப்தத்தில் கொழும்புத் துறைமுகமும் அமைக்கப்பட்டமை இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில் பெறுமாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் துணையாயின. இவற்றால், இலங்கையின் மானியமுறைப் பொருளாதார அமைப்பு படிப்படியாக மறைந்து, முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பு வளர்ந்தது. அரசு நிருவாகத்தின் தலைமைப்பட்டதாக இருந்த கொழும்பு, வளர்ந்துவரும் புதிய பொருளாதார அமைப்பினது மத்திய தளமாகவும் பரிணமித்தது.

இம்மாற்றங்கள் இடம்பெறும்போது, முஸ்லிம்கள் கொழும்பில் கணிசமான அளவில் குடியிருந்தபோதும், வளர்ந்துவரும் புதிய பொருளாதார அமைப்பைப் புரிந்து செயற்படத் தவறியதால், புதிய பொருளாதார அமைப்பில் உரிய பங்கைப் பெறத் தவறினர். பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, அதனை சார்ந்து வளர்ந்த தொழில்கள், பாதைகள், கட்டிட அமைப்பு வேலைகள் என்பவற்றில் ஈடுபட அதிக மூலதனம் தேவைப்பட்டது. வங்கிகள் மூலதனத்தை வழங்க முன்வந்தபோதும், வட்டி⁷⁰ செலுத்த வேண்டியேற்பட்டதால், முஸ்லிம்கள் அதனைப் பயன்படுத்த முன்வரவில்லை. இவற்றால் புதிய பொருளாதார அமைப்பில் முஸ்லிம்கள் பின்தங்கலாயினர்.

மூலதனப் பற்றாக்குறையால் செயலிழந்துவிடாது, கூட்டாக முதலீடு செய்து, புதிய தொழில்களில் ஈடுபடுமாறு சித்திலெப்பை அறிவுறுத்தலானார்.

“இவ்விதமான சொற்ப பணக்காரர்கள் கொம்பனியாகச் சேர்ந்து வியாபாரம் மற்றும் பயிர்ச்செய்கைகளைச் செய்து வந்தால் அது மிகவும் நயத்தைக் கொடுக்கும். ஐரோப்பியர் ஐசுவரியம் அடைந்திருப்பது இவ்விதமாய்ச் செய்வதினாலேயே... யோக்கிய வான்களும் பணக்காரர்களும் முகாமைக்காரர்களாக ஏற்பட்டு நடத்தினால் ஐரோப்பியர்களைப் பார்க்க அதிக திறமாய் நடத்தலாம். கூட்டு முதலீட்டுத் தென்னந் தோட்டங்களை வாங்கலாம்⁷¹.”

என்று ஆலோசனை வழங்கினார். கூட்டு முதலீட்டை ஊக்குவித்து, புதிய தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட ஊக்குவித்தார். பணமும், நேர்மையும் உடையவர்கள் ஒன்றிணைவதன் மூலம், கூட்டுத்தொழில் முயற்சியை சாத்தியமானதாகக்கலாம் என்றும் அவர் அறிவுறுத்துவது நோக்கத்தக்கதாகும். கரையோரப் பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தனர். அப்பகுதிகளில் தென்னை பயிரிடப்பட்டதால், அவர்களுக்கு தென்னம் பயிர்ச்செய்கை பரிட்சயமானதாக இருந்தது. ஆதலாலேயே தென்னந் தோட்டங்களை வாங்குமாறு ஆலோசனை கூறியுள்ளார்.

வர்த்தகத்துறையில் பின்தங்கியிருந்த முஸ்லிம்களைப் பொருளாதாரத் துறையில் மேம்படுத்த உதவும் வழிமுறைகள் பற்றித் தமது சகாக்களான

புதிய படித்த வர்த்தகத்தினருடன் கலந்துரையாடினார். “முற்காலத்தில் வியாபாரம் கச்ச வடம் முழுவதும் இப்பட்டணத்திற் குடிபதியாக இருக்கின்ற இஸ்லாமானவர்களே செய்து வந்தார்கள்..... இன்னம் இந்த ஊர்களில் அநேகர் தொழில்கள் கச்ச வடங்கள் செய்வதற்கு முதலில்லாமலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வழிவகைகள் இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்கவும் வேண்டும். இதுபற்றி நம்தோழர் வாப்பிச்சி மரைக்கார் பாஸ் அவர்கள் நம்மிடம் பலமுறை பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசின் உதவியும் பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்கு நம்மிடம் ஐக்கியம் தேவை”⁷² என்று அவர் முஸ்லிம் நேசனில் எழுதியுள்ளார். தம் சகாக்களுடன் முஸ்லிம்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான வழிமுறைகளை ஆராயப் பலமுறை கலந்து பேசியுள்ளார். சமூக ஒற்றுமையும், அரசு உதவியும், மூலதனமும் முஸ்லிம்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்று அவர் கூட்டிக் காட்டுவதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

1884 இல் மதுரஸ்துல் கைரியாவின் திறப்பு விழாவுக்கு ஒன்று சேர்ந்தவர்கள் ஓரியக்கமாகச் செயற்பட முனைந்தனர். மிகக் குறுகிய காலமே அவர்கள் ஓர் இயக்கமாகச் செயற்பட்டனர். அக்காலப் பிரிவில் சமூகத்தின் பொருளாதார நலனை மேம்படுத்துவது பற்றி அவர்கள் அக்கறை செலுத்தினார்கள் என்பதை, பின்வரும் கூற்று காண்பிக்கின்றது.

“மேற்கூறிய இரு கட்சிக்காரர்களின் தலைமையானவர்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நமது மார்க்க ஒழுக்கங்கள் சீர்குலைந்து இருப்பதால் அவைகளை சீர்படுத்த வேண்டும் என்று ஓர் சபை இஸ்தாபித்தார்கள் (அதில்) சில சீமான்கள் ஏழையானவர்களுக்கு வியாபாரம், தொழில்கள் செய்வதற்கு உதவி செய்யும் வழிவகைகளை ஆலோசிக்கலாயினர்”⁷³.

ஏழைகளின் பொருளாதார நலனை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வைச் செல்வந்தர்களிடம் வளர்த்துவிட சித்திலெப்பை முயற்சித்தார் என்பதை இது காட்டுகிறது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் விவசாயத்திலும், பெருந்தோட்டச் செய்கையிலும் சிறிதளவு ஆர்வம் காட்டிய போதும், கைத்தொழிலில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. கைத்தொழிலில் ஆர்வம் காட்டாமையே பற்றி அவர் கவலைப்பட்டதுடன் நில்லாது, அதில் முஸ்லிம்களை ஈடுபடுத்த முயற்சித்தார். அறபி பாஷாவுடன் இதுபற்றிக் கலந்துரையாடி எகிப்திய முஸ்லிம்களின் மனப்பாங்கை அறிந்து கொண்டார். எகிப்திய முஸ்லிம்கள் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவதைப் போல, இலங்கை முஸ்லிம்களும் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் எடுத்துரைத்தார். “இலங்கை முஸ்லிம்கள் கைத்தொழில் செய்வது ஈனம் எனக்கருதுகின்றனர். மிஸீரின் மக்கள் அவ்வாறு கருதுவதில்லை என்று அலிபாஷா கலந்துரையாடலின்போது கூறினார்” என்று முஸ்லிம் நேசனில்

எழுதி இலங்கை முஸ்லிம்கள் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கு பிழையானது என்றும் எடுத்துக்காட்டியமை நோக்கத்தக்கது. முஸ்லிம் பெற்றார்கள் தத்தம் பிள்ளைகளின் எதிர்கால நன்மைக்காக நிலபுலன்களை வாங்கி வைப்பதில் காட்டிய ஆர்வம், கல்வியையும், தொழிலையும் கற்பிப்பதில் காட்டவில்லை. ஆதலால் சித்திலெப்பை தமது பத்திரிகையில் பிள்ளைகட்குத் தொழிற்கல்வியை ஊட்டுமாறு வற்புறுத்தி எழுதலானார்.

“தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அறிவு கற்றுக் கொடுப்பதும் அவர்கள் பிழைப்பதற்கு ஓர் தொழிலைக் கற்றுக் கொடுப்பதும் அவர்களுக்கு அல்லாஹுத்தஆலா பர்ளாக்கி வைத்திருக்கிறான்.”⁷⁴”

தொழிற்கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்த அவர் கையாண்ட சொல் ‘பர்ளு’ என்பதாகும். தொழுகை, நோன்பு முதலாம் அத்தியாவசிய சமயக் கடமைகளைக் குறிக்கவே ‘பர்ளு’ எனும் பதத்தைக் கையாளுவர். அ.தன்றி, பர்ளு என்றழைக்கப்படும் கிரிக்கைகளைச் செய்யாது விடுவது தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்று இஸ்லாமியப்போதனைகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆதலால், இப்பதத்தைக் கையாண்டதன் மூலம் அத்தொழிலைத் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பது பெற்றார்களின் கட்டாயக் கடமை என சித்திலெப்பை வலியுறுத்தினார் எனலாம்.

சந்தை விலைகள் பற்றியும், வர்த்தகக் கப்பல்களின் போக்குவரத்துப் பற்றியும் முஸ்லிம் நேசனில் சித்திலெப்பை எழுதியதுடன், பொருளாதாரம் சார்ந்த கட்டுரைகளை இடைக்கிடை பிரசுரித்து, வர்த்தகம், விவசாயம், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, இலங்கையின் ஏற்றுமதிச் சரக்குகள் என்பனபற்றியும், வர்த்தக நடவடிக்கை பற்றியும் மக்களின் அறிவைக்கூட்ட முயற்சித்தமை நோக்கத்தக்கது.⁷⁵

1885 இன் விவாகப் பதிவுச்சட்ட நகல்

1806ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாக வாரிசரிமைச் சட்டநகல் முஸ்லிம் தலைவர்களின் அங்கீகாரத்துடன் சட்டமாக்கப்பட்ட போதும், அதில் இஸ்லாமிய விதிகளுக்கு இயையாத சில அம்சங்கள் இருந்ததுடன், மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யப் போதாததாகவும் இருந்ததால், மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு இயைய, 1885 இல் முஸ்லிம் விவாகப்பதிவுச் சட்டநகல் ஒன்றை அரசு சட்ட நிருபண சபையில் சமர்ப்பித்தது.

சித்திலெப்பை இச்சட்ட நகலில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்தங்களைச் சமர்ப்பித்தார். சட்டநகலில் உள்ள நியதிகள் இஸ்லாமிய விதிகளுடன் முரண்படுகின்ற தன்மையை அவர் எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார். குறிப்பாக, மணப்பெண் விவாக அனுமதி பெறுவது பற்றியும், ‘மஹர்’ கொடுப்பது பற்றியும் குறிப்பிடும் நியதிகளில் உள்ள பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்.⁷⁶

சரீஆச் சட்டத்தில் சித்திலெப்பைக்கு இருந்த ஆழ்ந்த புலமையும், சட்டத்தரணி என்ற முறையில் அவருக்கு இருந்த சட்டத்துறை அறிவும், அனுபவமும் இக்குறைகளை இனம்காட்டத் துணையாயின. இச்சட்ட நகலில் உள்ள தவறுகளை அரசின் கவனத்துக்கு கொண்டுவருமாறு அவர் உலமாக்களையும், பொது மக்களையும் வலியுறுத்தினார். இதன் காரணமாக, சித்திலெப்பை சமர்ப்பித்த திருத்தங்கள், அம்மசோதாவின் இரண்டாம் வாசிப்பின்போது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் சித்திலெப்பையும்

1885இல் சட்ட நிருபண சபையில் கொண்டுவரப்பட்ட முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டம் பற்றி, அம்மன்றத்தின் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாகிய பொன். இராமநாதன் பேசும்போது, இலங்கை முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் தமிழ் இனத்தவர்களே என்ற ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார்⁷⁷. இக்கருத்து இதுகாலவரை தமது இனம்பற்றி இலங்கை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த கருத்திற்கு முற்றிலும் முரணாக இருந்தது. ஆதலால், அவரது கருத்துக்களை அன்றைய முஸ்லிம்கள் விமர்சித்தனர்.

“இனத்தில் தமிழராக இருப்பதில் எவ்விதத் தாழ்வும் இல்லாவிடினும் சோனகர் அவர்களின் ஆரம்பம் பற்றி அறவே ஏற்காத உண்மையிலே அவர்களின் உறுதியான நம்பிக்கைக்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ள ஒரு கருத்தை அவர்களுக்குக் கற்பித்துக்கூற அவர் விடாப்பிடியாக முயல்வது அவர்களின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்துவதாக அன்றேல் எரிச்சலை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும்”⁷⁸.

என்று ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸிஸ் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. பொன். இராமநாதன் முன்வைத்த கருத்தைக் கேட்டு மனம் புளுங்கியபோதும் தமது வரலாற்றை எடுத்துரைத்தற்குப் போதிய வரலாற்று நூல்களை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. கர்ண பரம்பரைக் கதையாகத் தம் வரலாற்றை அவர்கள் அடுத்த பரம்பரையினருக்கு வழங்கி வந்தார்களே அல்லாது. அவற்றை நூல் வடிவில் எழுதியிருக்கவில்லை.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை நூல் உருவில் கொண்டு வருவதன் அவசியத்தை பொன். இராமநாதனின் பேச்சு உணர்த்தியது. ஆதலால், தனக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களைத் தொகுத்து, ‘இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு’ என்ற தலைப்பில் சித்திலெப்பை முஸ்லிம் நேசனில் கட்டுரைகளை எழுதினார்⁷⁹. இதன் மூலம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைத் திரட்டும் முதல் முயற்சியை சித்திலெப்பை ஆரம்பித்து வைத்தார். சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தப் போராடிக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம் சமூகம்,

தனது தனித்துவத்தை நிலைப்படுத்து வதற்கும் தன் வரலாற்றைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் அவசியம் என்ற உணர்வை அவர் ஏற்படுத்தினார். இதன் விளைவாக பொன். இராமநாதன் கட்டுரையை விமர்சித்து ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸிஸ் ஒரு நூலை எழுதி 1907இல் வெளியிட்டார். இப்பிரச்சினை தோன்றி, சரியாக நூறு ஆண்டுகள் கழிந்தே, இலங்கை முஸ்லிம்களின் பல்வேறு துறை சார்ந்த ஒரு வரலாற்று நூல் 1986இல் ஜாமிஆ நளிமியா ஸ்தாபனத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மீகம்

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முஸ்லிம் சமூகம், கல்வி, பொருளாதாரம் முதலான துறைகளில் பின்தங்கியிருந்தது போல, ஆன்மீகத்துறையிலும் வளர்ச்சி குன்றியிருந்தது. ஆன்மீகத்துறை வழிகாட்டிகளாக இருந்த சேகுமார்கள், லெப்பைகள் என்போரில் பலர் சுயநலமிகளாக இருந்தனர்.

“ஆலிம்கள் அந்நாட்டு ஊர்களுக்குப் போனால் ஆகங்களைச் சொல்வார்கள் காசு மிகுதங்கிடைக்கும். தொழிச் சொன்னால் முகாந்திரமும் கோபிப்பார். ஆராச்சியாரும் கோபிப்பார். விதானையும் கோபிப்பார். அதனால் இடத்துக்குத் தகுந்த சரக்கை விலைப் படுத்துவாரல்லாது முத்து மாணிக்கத்தை வெளியில் எடார்.”⁸⁰

என்று சமயப் பிரசாரகர் பலரின் தன்மையை முஸ்லிம் நேசன் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அவர்கள் மக்களைத் திருப்திப்படுத்தித் தமது மடியை நிரப்பவே முயற்சித்தார்களல்லாது, ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கு உழைக்கவில்லை.

பொதுமக்களில் ஒரு சாரார் வணக்கங்களில் அக்கறை காட்டவில்லை. மற்றொரு சாரார் வணக்கங்களில் ஈடுபட்டபோதும் அவர்களது, வணக்கங்கள் உயிரோட்டமுடையதாக இருக்கவில்லை என்பதை, அக்காலை வெளிவந்த முஸ்லிம் பத்திரிகைகளின் பின்வரும் செய்திகள் காண்பிக்கின்றன.

“இரத்தினபுரிப் பகுதிகளில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; தலையில் முடி சிரைத்து தொப்பி போடுவர். சட்டை பட்டு சாரம், செருப்பு அணிவர். பெருநாள் வந்தால் பள்ளிக்கு வந்து இரண்டு ரக்அத்துகள் மூன்று முறை தொழுவர். கால், கை மடக்க மிக்க வருத்தப்படுவர்”⁸¹.

“அறபி பாஷாவின் விருந்துக்கு கொழும்புச் சோனகர் சிலரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். பகல் தொழுகை நேரமானதும் அறபி பாஷா தொழிச் சென்றதால் பெருநாளுக்குத்தானும் தொழிப் போகாத சிலர் ஒழுவெடுக்கவும் தொழுவும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டனர்.”⁸²

“மூன்று கோரலையைச் சேர்ந்த அங்கன் கோரலைப் பள்ளிக்கு கிழமைக்கு ஒரு முறை சிலர் வருவர். நீங்கள் ஏன் தொழுகிறீர்கள் இல்லை என்றால் நீங்கள் தொழுவது போதாதா? நாம் கட்டிய பள்ளிக்கு கிழமைக்கு ஒரு முறை வந்தால் உரித்துக்கும் ஆட்சிக்கும் போதுமானதே என்கின்றனர்.”⁸³

முஸ்லிம் நேசன் குறித்துள்ள இத்தகவல்கள் பள்ளிப் பரிபாலகர், பொதுமக்கள், வாலிபர்கள், பிரமுகர்கள் என்னும் பல்வேறு தரத்தவர்கள் வணக்கத்தில் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அறபி பாஷா முஸ்லிம் சமூகத்தில் இருந்த குறிப்பிடத்தக்க பிரமுகர்களையே தம் வீட்டு விருந்துக்கு அழைத்திருக்க முடியும். அவர்களில் சிலரும் தொழச் சிரமப்பட்டார்கள் என்று இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. பெருநாள் தொழுகைக்குப் பள்ளிக்கு வந்தவர்கள் புத்தாடை அணிந்து வந்தபோதும், கால், கை மடக்கமிகுந்த வருத்தப்பட்டனர் என்பது, உரிய முறையில் கால்களையும், விரல்களையும் மடித்துத் தொழுகையின் இருப்புக்களில் அமரும் பயிற்சி அற்றவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றது. இவை சமூகத்தின் பல்வேறு தரத்து மக்களுக்குள்ளும் ஒரு குழுவினர் ஆன்மீகப் பயிற்சியற்று இருந்தனர் என்பதைக் காண்பிக்கின்றன எனக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களுள் சிலரும் அதனை சடங்காகக் கருத்திற் கொண்டார்களே அல்லாது இறைவனின் திருப்தியை நாடி வணக்கங்களில் ஈடுபடுபவர்களாக இருக்கவில்லை என்பதை, சித்திலெப்பையின் பின்வரும் குறிப்புகள் காண்பிக்கின்றன.

“...கல்பு பல வண்ணத்திலும் இருக்க விளங்காத பாஷையில் சில சொற்களை மொழிந்து விட்டு நான் தொழுது எனது கடமையை நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று நினைப்பது தவறான எண்ணம். இவ்விதத் தொழுகையில் உள்ள ‘அத்காறுகள்’ மட்டுமல்ல ‘மவ்லிது’, ‘றாதிபு’, ‘துஆ’ முதலிய ஓதல்களை எல்லாம் மக்களுக்கு விளங்கும் பாஷையில் ஓதினால் அவை நமது கல்பைக் கொழுகிய இபாதத் ஆகும். விளங்காமல் மொழிகிறது பைத்தியக்காரன் உணர்வற்று மொழியும் பேச்சுக்களைப் போலவும் உறங்குகிறவன் உறக்கத்தில் புலம்புவது போலுமா யிருக்கும்.”⁸⁴

“நாங்கள் செய்யும் வணக்கங்கள் யாவும் நமக்கு விளங்காத அறப்புபாஷையில் செய்யப்படுகிறது. அப்படிச் செய்வதனால் முழுதும் பயனில்லை என்று நாம் சொல்லுகிறதல்ல, ஆகிலும் அல்லாஹுத்தஆலாவிடம் நாம் இரந்து கேட்கும்போது நாம் கேட்பது என்ன என்றறிய வேண்டும்”

வணக்கங்களில் மிக முக்கியமானது தொழுகையாகும். ஒருமித்த கவனத்துடனும், சிதறாத எண்ணத்துடனும் இத்தொழுகையை நிறைவேற்றினால், அது உயிர்த்துடிப்புள்ள தொழுகையாக அமையும். கவனம் இல்லாத நிலையில், உள்ளம், பல்லாயிரம் எண்ணங்களில் மூழ்கியிருக்க, விளங்காத மொழியில் சில வார்த்தைகளை மொழிந்து தொழுவிட்டதாக நினைப்பது தவறு என்றே சித்திலெப்பை இங்கு சுட்டிக் காட்டுகிறார். உள்ளம் தொழுகையின் போது பல்வேறு எண்ணத்தில் மூழ்கியிருப்பதற்கு ஒரு காரணம், தொழுகையில் மொழியும் வசனங்களின் பொருளை அறியாதிருப்பதாகும் என்கின்றார். ஆதலாலேயே நாவுக்கும் உள்ளத்துக்கும் தொடர்பு இன்றித் தொழுகை நிறைவேற்றப்படுகிறது என்றும், ஓதும் வாக்கியம் உள்ளத்தைத் தொடுவதற்கு, அதன் பொருளை அறிவது அவசியம் என்றும் அவர் வலியுறுத்துகிறார். சித்திலெப்பையின் இதே கருத்தை மௌலானா அபுல் அலா மவ்தூதியும் எடுத்துக் காட்டுவது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

“சகோதரர்களே உங்கள் தொழுகையில் மிகப் பெரும் குறை ஒன்றுண்டு. அது இதுதான். தொழுகையில் ஓதுவதை எல்லாம் நீங்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை.”⁸⁶

மக்கள் தாம் என்ன கேட்கின்றார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கேட்கும் பிரார்த்தனையைப் பைத்தியக்காரரின் பேச்சுக்கும் நித்திரையில் புலம்பலுக்கும் ஒப்புக்காட்டி அதன் பயனில்லாத தன்மையை அவர் சுட்டிக் காட்டுவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

குர்ஆனை இலங்கை மக்கள் கிளிப்பிள்ளைகள் போல வாசிக்கப் பழகியிருக்கிறார்கள். பொருளறியாது ஓதுகிறார்கள். அதன் பொருளை அறிய முயற்சிக்கிறார்கள் இல்லை. அதனால் அல்குர்ஆன் அருளப்பட்ட நோக்கத்தை மக்களால் நிறைவு செய்யமுடியாது என்று சித்திலெப்பை வலியுறுத்தி, அதன் பொருளை அறிந்து, விளங்கி கட்டளைகளை செயற்படுத்துமாறு வலியுறுத்துவதைக் கீழ்வரும் பகுதி காண்பிக்கின்றது.

“சிலர் குர்ஆனோதுகிற விஷயத்திலும் தவறான எண்ணங்கொண்டு மருண்டு போகிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். குர்ஆனுடைய பொருளை விளங்கி எச்சரிக்கை கொள்ளாமலும் அதிலுள்ள உபதேசங்களைக் கொண்டு உபதேசம் பெறாமலும் ஏவல் விலக்களை விளங்கி அவைகளைப் பற்றிப் பிடிக்காமலும் எண்ணம் வேறு பராக்காயிருக்க வாயால் முணுமுணுப்பதற்குத்தான் குர்ஆன் இறக்கப்பட்டது என்று நினைத்தார்களேயானால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்கள் மருட்டிக் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். முப்பது ஜுஸ்ஸு முழுவதும் விளங்காது ஓதி முடிப்பதிலும் அல்ஹம்து போலொரு குரத்தின் பொருளை நன்கறிந்து அச்சத்துடன் ஓதுவது அதிக பயனைக் கொடுக்கும்.”⁸⁷

அல்குர்ஆனின் பொருளை அறியாததால் அதன் ஏவல் விளக்கல்களை அறியாதிருக்கின்றனர். ஆதலால் பொருளறியாது குர்ஆன் முழுவதையும் பாராயணம் செய்வதைவிட அதன் சிறியதோர் அத்தியாயத்தைப் பொருளறிந்து ஓதுவது சிறந்தது என்று எடுத்துக்காட்டுவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

தருமம் கொடுப்பதும் உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதற்குத் துணை செய்யும். ஆயினும் அதனைப் பகிரங்கப்படுத்தும் போது அப்பயன் கிடைக்காது என்று சித்திலெப்பை சுட்டிக்காட்டுவது நோக்கத்தக்கது.

“தருமம் கொடுக்கும் போது கீர்த்தியை நாடிக் கொடுப்பதும் பிறர் தருமசீலன் என்று சொல்வதை விரும்பிச் செய்வதும் பயன்கொடா... கொடுப்பதற்குக் கூடுமானால் இரகசியமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.”⁸⁸

இவ்வாறு அவர் வலியுறுத்துவது மக்கள் தம் ஆன்மீகப் பக்குவத்தைப் பெருக்குவதற்குச் சகல வழிகளிலும் முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதையே காட்டுகிறது.

குடும்ப நலம் பேணல்

சித்திலெப்பை செய்த புறக்டர் தொழிலும், கல்வி மேம்பாட்டு முயற்சிகளுக்காகப் பலபாகங்கட்கும் சென்று வந்தமையும், அவர் நடத்திய முஸ்லிம் நேசனாக்கு வந்த கடிதங்களும் முஸ்லிம் சமூகத்தினதும், குடும்பங்களினதும் அவை நிலையை அவருக்குப் புலப்படுத்தின. சமூகத்தின் முக்கிய அலகான குடும்பங்கள் சீர்திருந்துவதன் மூலமே, சமூக சீர்திருத்தமும், முன்னேற்றமும் சாத்தியமாகும் என்று அவர் கருதினார். சமூகவாழ்வின்மேம்பாடு என்பதும், சீர்திருத்தம் என்பதும் குடும்ப வாழ்வின் மேம்பாட்டிலும், சீர்திருத்தத்திலும் தங்கியுள்ளன என்றும் கருதினார். சமூகத்தில் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த நல்ல குடும்பங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கருதி அதற்கான ஆலோசனைகளைத் தனது நூல்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் இடைக்கிடை வழங்கலானார். குடும்பத்தில் மனைவி மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பவள். ஆதலால், விவாகம் செய்யக் கருதுபவன் நல்ல குணப்பண்புள்ள பெண்ணை தெரிவுசெய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை நல்கினார்.

“துன்யாவில் செல்வமும் ஆகிரத்தில் பாக்கியமும் பெற நாடினால் நற்குணமுடையவளாகவும் இல்மையுடையவளாகவும், சாலிஹான நடத்தைபுள்ளவளாகவும் ஒரு பெண்ணைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்”⁸⁹

என்று கூறியுள்ளார். கொழுத்த சீதனத்தையும், அழகையும் நாடி விவாகம் செய்து வந்த அக்காலத்தில் பணத்தைப் புறக்கணித்து நற்குணம், நல்லறிவு,

நன்னடத்தை ஆகிய முப்பண்புகளையுடைய ஒரு பெண்ணை மனைவியாகத் தெரிவுசெய்ய வேண்டும் என்று அவர் ஆலோசனை வழங்குவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

நல்ல மனைவி ஒருத்திக்கு இருக்கவேண்டிய குணப்பண்புகளைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“அவள் இலஷனமில்லாமல் இருந்தாலும் சாலிஹான நடத்தையுள் எவள். புருஷன் பெயரில் அன்பும் அவர் மனத்தை சந்தோஷப்படுத்தும் விருப்பமும் உடையவள். அவர் சம்பாத்தியம் சொற்பமாயிருந்தாலும் கொஞ்சத்தைக் கொண்டு மனரம்மியமடைந்தவளாய் மீதியுள்ளதை மிஸ்கீன்களுக்குக் கொடுப்பது அவர்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷமா யிருந்தது⁹⁰.”

அஸன்பே கதையில் ஐகுபரின் மனைவி ஆயிஷாவின் குணப் பண்புகளாக நல்ல மனைவி ஒருத்தியின் குணப் பண்புகளை சித்திலெப்பை பின்வருமாறு நினைவுறுத்துகிறார்.

“கணவன் மனதை மகிழ்விப்பதவள் நோக்கம். வெளியே சென்றுவரும் கணவனுக்கு சுவையான உணவையும் நல்ல சுப செய்திகளையும் சொல்வாள். கணவன் வரத் தாமதிப்பின் அவள் முகம் மலர் வாடுவதுபோல் வாடிவிடும். வரும் கணவனைக் கண்டவுடன் மழைநீர் கண்ட மயில்போல முகம் மலர்வாள்⁹¹.”

சாலிஹான நடத்தை, அன்பு சார்ந்த குணம், இனிய பேச்சு, இரக்கம், வரவுக்கேற்ற செலவு, தர்மம் செய்யும் மனப்பாங்கு எனும் குணப் பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு பெண் நல்ல குடும்பம் ஒன்றை உருவாக்க துணை நிற்பாள் என்றும், ஆதலால் அத்தகைய பெண் ஒருத்தியை மனைவியாகத் தெரிவுசெய்து நல்ல குடும்பம் ஒன்றை உருவாக்குமாறும் அவர் ஆலோசனை நல்கியுள்ளமை நோக்கத் தக்கது.

இத்தகு நல்ல பண்புகளைக் கொண்ட மனைவியை உடைய குடும்பத்திலும், பொறாமை, ஆசை எனும் தீய உணர்வுகளால் சில சந்தர்ப்பங்களில் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் தோன்றினால் அவற்றை குர்ஆன், ஹதீஸ் போதனைகளைக் கொண்டு அகற்றமுடியும் எனக் கருதுகின்றார். நற்குண, நன்னடத்தை உள்ள ஒரு பெண், குர்ஆன், ஹதீஸ் போதனைகட்டுக் கட்டுப் படுவாள். கணவனை மகிழ்விப்பதும் அவளது இலட்சியமாதலின், சில பொழுதுகளில் ஆசை வயப்பட்டுப் பிரச்சினைகள் எழுந்தபோதும், ஆத்திர மடையாது நற்போதனைகளை வழங்கினால் திருந்திவிடுவாள் எனவும் சித்திலெப்பை குறித்துள்ளார்.

“மறு பெண்களின் பொறாமையும் அழகான உடைகளும், ஆபரணங்கள் அணியும் ஆசையும் வெகு மும்முரமாய்க் கிளம்பினவேளையில் நீ நற் போதனைகளைக் கொண்டும் அல்லாஹுத்தஆலாவின் திருவசனங்களைக் கொண்டும் நபி ஸல்லல்லாஹா அலைஹி வசல்லமவர்களுடைய ஹதீதுகளைக் கொண்டும் போதித்து அத்தீய குணங்களை அடக்க வேண்டும்”⁹²”

நல்லறிவும் நற்குணமும் உடைய ஒரு முஸ்லிம் பெண் எப்பொழுதும் அல்குர்ஆனையும் ஹதீசையும் மதித்து நடப்பாள். ஆதலாலேயே இங்கு குர்ஆன், ஹதீஸ் துணையுடன் அத்தகு பெண்களைத் திருத்தி நல்ல குடும்பம் ஒன்றை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்றார்.

குடும்ப மகிழ்ச்சி செல்வத்தில் அன்றி, கணவன் மனைவி இடத்தில் ஏற்படும் கருத்தொருமிப்பிலேயே தங்கியுள்ளது என்று கருதுகின்றார். அத்தகு குடும்பத்திலேயே இன்பம் நிலவும் என்றும் எடுத்துக்காட்டும் கருத்து முக்கியமானது

குடும்பத்திற் செல்வம் இருந்தபோதும் கணவனும் மனைவியும் ஒன்றொன்றான போதே பூரண செல்வமும் இன்பமும் உண்டாகும்⁹³”

குடும்பத்தில் வீண் செலவுகள் ஏற்படுவதற்கும், மார்க்கத்துக்கு முரணான பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படவும் பண்டுதொட்டு நிலவிவரும் வழக்கங்களே காரணமாய் அமைகின்றன. வருவாய்க்கு மிஞ்சிய செலவு ஏற்படவும் இஃது ஒரு காரணமாகிறது என்பதை உணர்ந்த அவர்,

”சமுசாரத்தை நடப்பிக்கும் முறைகளில் வழக்கங்களைத் தள்ளி மார்க்க பிரமாணங்களை எடுத்துக்கொள்.⁹⁴”

என்று சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைப்பது நயத்தற்பாலது.

நல்ல குடும்பம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்குப் பொருத்தமான ஒரு பெண்ணைத் தெரிவுசெய்வது பற்றியும், விவாகத்தின் பின் அவருடன் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைமை பற்றியும் குறிப்பிட்ட சித்திலெப்பை, குடும்பத்தின் மற்றொரு அலகான குழந்தைகளின் வளர்ப்புப்பற்றியும் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

குழந்தைகளுக்கு இளமையிலேயே கல்விப் பயிற்சியும், குணப்பயிற்சியும் வழங்குவதுடன், நல்லதொரு சூழலில் அவர்கள் வாழ வழிசெய்ய வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். ஒரு வியாபாரி தன் வரலாற்றைச் சொல்லும் பாணியில் இக்கருத்தை விளக்கும்போது,

“நான் சிறு பிள்ளையாய் இருக்கையில் அயல் வீட்டில் உள்ள ஒரு சாலிஹான பிள்ளையோடு பேசவும் விளையாடவும் விட்டதல்லாமல் வேறொருவரோடும் சேராமல் காப்பாற்றி வந்தார்கள்.... பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பினால் மற்றப் பிள்ளைகளின் தீய குணங்களினாலும் பேச்சுகளினாலும் தீங்குண்டாகுமென்று பயந்து இல்முந் தக்வாவுமுடைய ஒரு ஆலிமிடம் இல்மு படிப்பதற்கு ஒப்புவித்தார்.... நல்லொழுக்கம் இபாதத்து, குறுவான் தப்ஸிர், ஹதிஸ், தஸவ்வுப் முதலிய இல்முக்களைக் கற்றுத் தந்தார்”.

என்று குறித்துள்ளார். பிள்ளைப் பருவத்தில் உள்ளத்தில் நல்லவைகள் பதிய வழி வகுப்பது மிக அவசியமாகும். அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வைச் சீராக்க இது பெரிதும் உதவும். ஆதலாலேயே நல்ல பிள்ளைகளுடன் பழக அனுமதித்ததுடன், நல்லவர்களும், தீயவர்களும் வருகின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பாமல், தனியொரு நல்லாசிரியரிடம் அனுப்பிப் பாட போதனையைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்தார் என்று சித்திலெப்பை குறித்துள்ளார்.

பிள்ளைகளை வளர்க்கும்போது, பெற்றோர் பேணவேண்டிய சில விதிகளை, அவர் நினைவுறுத்தியுள்ளார். பிள்ளைகளைப் பழுதாக்கும் வழிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் கொடுத்துள்ள கீழ்வரும் ஆலோசனைகள் இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்.

1. பெற்றோர் பிள்ளைகள் கேட்பதெல்லாவற்றையும் சிறு பிராயத்தில் கொடுக்கச் சம்மதித்தல்.
2. பிள்ளையின் திறமையை பிள்ளையின் முன்பே விதந்து பேசுதல்.
3. தகப்பன் ஒரு புத்தி சொல்ல தாய் மறுபுத்தி சொல்லிக் கொடுத்தல்
4. தன்னம்பிக்கையை இழக்கச் செய்தல்
5. பிள்ளைகளின் நண்பர்கள் எத்தகையவர்கள் என்பதைக் கவனியாதிருத்தல்
6. கெட்ட புத்தகங்களை வாசிக்க அனுமதித்தல்
7. பிள்ளைகளுக்கு நற்பழக்கங்களை பயிற்றுவிக்க முயற்சிக்காது செல்வத்தைச் சேகரித்து வழங்க முயற்சித்தல்
8. சிறிய குற்றத்துக்குத் தண்டித்து பெரிய குற்றத்தைப் புறக்கணித்தல்
9. நல்ல புத்தி புகட்டியபின் தாம் கூடாதவழியில் நடந்து காட்டல்
10. குடிவகைகளைக் குடிக்கக் கொடுத்தல்⁹⁶.

நல்லதொரு குடும்பத்தை உருவாக்கப் பின்னாள்களிடம் நல்ல பழக்கங்களை ஏற்படுத்துவதுடன் திருப்தியுறாது தீய பழக்கங்களைத் தவிர்க்கவும் பழக்க வேண்டும் என்று அவர் இங்கு சுட்டிக் காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். சமூகச் சீர்திருத்தம் குடும்பங்களின் நல்வாழ்வில் தங்கியுள்ளது என்று அவர் சிந்தித்ததன் காரணமாகவே கல்வி, ஆன்மீகம் முதலாம் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி சிந்தித்து செயற்பட்ட அவர் குடும்பசீர்திருத்தம் பற்றி கவலை கொண்டார்.

மரபு ரீதியான சிந்தனை வழிசீர்திருத்தம்

சித்திலெப்பை படித்த வர்க்கத்தினரின் துணையுடன், மேலே காட்டியவாறு இஸ்லாமிய சூழலில் மேனாட்டுக் கல்வியைப் போதிப்பதிலும், சமய சமூக சீர்திருத்தப்பணிகளைப் புரிவதிலும் ஈடுபட்டிருந்த அதே காலப் பகுதியில் மரபுரீதியான கல்வியைப் பெற்ற ஆலிம்கள் தம் கண்ணோக்கில் சமூக சீர்திருத்தத்துக்காக முயற்சித்தனர்.

மார்க்கக் கல்வியில் பின் தங்கியமையே சமூக முன்னேற்றமின்மைக்குக் காரணம் என அவர்கள் கருதினர். சுத்தம், தொழுகை, நோன்பு முதலாம் அம்சங்கள் பற்றிய இஸ்லாமிய அறிவைத்தானும் மக்கள் அறியாதிருந்தனர். குறிப்பாக அறபுத் தமிழை மட்டும் வாசிக்க அறிந்திருந்த பாமர மக்கள், சாதாரண மார்க்கக் கடமைகள் பற்றியும் அறியாதிருந்தனர். சித்திலெப்பை ஏற்படுத்த முயற்சித்த பாடசாலைகள் மேனாட்டுக் கல்வியைச் சமயச்சூழலில் வழங்க முயற்சித்தனவே அல்லாது ஆழமான சமய அறிவை வழங்க முயற்சிக்கும் இஸ்தாபனங்களாக இருக்க வில்லை. இதனால், எதிர்காலத்திலும் ஆழ்ந்த சமய அறிவை அறபு மொழிமூலம் பெற்ற அறிஞர்களைப் பெறுவது அசாத்தியம் என்றும், அதனால் சமய அறிவு மேலும் குறையலாம் என்றும், சமய அறிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மரபுரீதியான கல்வியைக் கற்போர் குறைவர் என்றும் மரபு ரீதியாகச் சிந்தித்த அறிஞர்கள் அனுமானித்தனர். இத்தகைய அறிஞர்களுள், மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் என்றழைக்கப்பட்ட செய்யது முஹம்மது இப்னு அஹமது லெப்பை (கி.பி.1817-1898) முக்கியமானவர் ஆவார். இலங்கையின் கரையோர நகர்களிலும், மதுரையிலும், ஏனைய நகர்களிலும் உள்ள முஸ்லிம்களுக்கு அறபு மொழியை விளங்க முடியாதிருந்த போதும் சமய சட்டங்களையும், ஏனைய சமயஞானங்களையும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு தாகம் அவர்களிடே இருப்பதை இவர் அவதானித்தார்⁹⁷. மேனாட்டுக் கல்வியைச் சந்தேகக் கண் கொண்டு நோக்கிப் புறக்கணித்தது போலல்லாது சமயக் கலைகளைக் கட்டாயமாக அறிய வேண்டும் என்ற உணர்வும், அவாவும் அவர்களிடம் இருந்தன என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆயினும் அறபு மொழி மூலம் சமய அறிவைக் கற்பிக்கும் மதுரஸாக்கள் இலங்கையில் இருக்கவில்லை. அத்தகைய மதுரஸாக்கள் இந்தியாவில் இருந்தபோதும் அங்கு சென்று கல்வி கற்கும்

வாய்ப்பு இலங்கை மாணவர் பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆதலால், இலங்கையில் அத்தகைய தொரு மதுரஸாவை அமைக்க வேண்டும் என்று மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் கருதி தென்மாகாணப் பகுதியில் இருந்த செல்வந்தர்களான தமது நண்பர்களிடம் உதவிகேட்டுக் கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

“உலமாக்கள் அருகி, அறிவும் உதாசீனம் செய்யப்பட்ட இற்றை நாளில் மார்க்க கல்வியில் உறுதியாய் நிற்பது பர்ளு ஐனாகும். மஷ்ரிகு தொடக்கம் ம்.ரிபு வரையிலாகவுள்ள பல்வேறு இடங்களில் மத்ரஸாக்கள் அமைக்கப்பட்டு மார்க்கக் கல்வியூட்டப்படுகின்றதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.... இந்தியாவிலும், சென்னை, வேலூர், திருநெல்வேலி, காயல்பட்டணம் போன்ற இடங்களில் மதுரஸாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்கெல்லாம் ஆசிரியர், மாணவர் அனைவரதும் அனைத்துத் தேவைகளும் கவனிக்கப்படுகின்றன.... இப்படியான வசதிசுரமான மதுரஸாக்கள் இலங்கையில் இல்லை.”

முஸ்லிம் உலகெங்கும் இருந்து வருகின்ற மரபு ரீதியான கல்வியை ஊட்டும் கல்வித் தாபனங்கள் இலங்கையில் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டி அத்தகைய நிறுவனம் ஒன்றை அமைப்பது சமயக்கடமை என்பதையும் மறைமுகமாகக் சுட்டி, அதற்காகத் தென்னிலங்கை மக்களிடம் உதவிகோரிப் பெற்று, 1884இல் வெலிகமையில் ஓர் அறபுக் கல்லூரியை அமைத்தார்.

இவ்வாண்டு இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றில், பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கவேண்டிய ஓர் ஆண்டு ஆகும். கண்டியிற் பிறந்த சித்திலெப்பை கொழும்பிற் குடியேறி, மேனாட்டுக் கல்வியை இஸ்லாமியச் சூழலில் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்க, மதுரஸதுல் கைரிய்யதுல் இஸ்லாமிய்யா எனும் பாடசாலையை இவ்வாண்டு கொழும்பில் ஆரம்பித்தார். இந்தியாவின் கீழ்க்கரையில் வாழ்ந்த மாப்பிள்ளை லெப்பை வெலிகமைக்கு வந்து இலங்கை முஸ்லிம்களிடே மரபுரீதியான கல்வியை வழங்கி, சமய மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவிப்பதற்காக, மதுரஸதுல்பாரி எனும் மதுரஸாவை இதே ஆண்டில் தோற்றுவித்தார். இவ்விரு அறிஞர்களும் சமூக முன்னேற்றம் கருதிக் கல்லூரிகள் அமைத்து, நூல்களை எழுதி, மக்களை சீர்திருத்த முயற்சித்தார்கள். ஆயினும், தமது இலக்கை அடைய இருவரும் இருவேறுபட்ட சிந்தனை வழியிற் செயற்பட்டுள்ளார்கள். அறபு மொழிக் கல்வியூட்டும் மதுரஸா மூலம் ஆழ்ந்த சமய அறிவையும், உணர்வையும் பூரணமாக ஊட்டுவதாலேயே சமய, சமூக, சீர்திருத்தத்துக்கு உதவ முடியும் என்று, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் சிந்தித்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

மதுரஸாக்கள் காலத்தின் தேவையாக இருந்ததால், அவை சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றன. மதுரஸதுல் பாரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதே ஆண்டில்,

கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மத்தூரஸ்துல் கைரிய்யதுல் இஸ்லாமிய்யாவை மக்களிடையே தோன்றிய வேற்றுமை காரணமாகவும், பணப் பற்றாக்குறை காரணமாகவும், ஆரம்பித்த ஓரிரு வருடங்களில் முடிவிடவேண்டியேற்பட்டது. இப்பாடசாலையின் ஆசிரியர்க்கான சம்பளத்தை வழங்கப் போதிய பணம் சேராதிருந்த நேரத்தில், மதுரஸ்துல் பாரியின் ஆசிரியர்க்கான சம்பளத்தையும், மாணவர்க்கான இலவச உணவையும் வழங்க மக்கள் ஒத்துழைப்பு நல்கினார்கள். இதே அமைப்பில் இன்றுவரை இயங்கும் அந்நிலையத்தை மக்கள் எவ்வளவு ஆதரித்தார்கள் என்பதையும், மரபுரீதியான கல்வியை மக்கள் எவ்வளவு விரும்பினார்கள் என்பதையுமே இவை காட்டுகின்றன. இந்த மதுரஸ்தாவின் அமைப்பு முறையைப் பின்பற்றி, மேலும் பல மதுரஸ்தாக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

சித்திலெப்பையும், நண்பர்களும் நூல்களை எழுதியும், பத்திரிகைகளை வெளியிட்டும் மக்களிடையே சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தது போல, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிமும் மரபுரீதியான சிந்தனைப் போக்கை வளம்படுத்த உதவும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

ஈழத்து முஸ்லிம்களிடையே சீர்திருத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட இக்காலப்பகுதியில், சரீஆவின் சட்டங்களை உயிர்ப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சித்திலெப்பையும், நண்பர்களும் விவாகப்பதிவுச் சட்டத்துக்காதரவாகவும், 1892இல் கொண்டுவரப்பட்ட பிரேத அடக்கச் சட்டத்துக்கு எதிராவும் இயங்கி, சரீஆ சட்டங்களைப் பாதுகாக்க முயற்சித்தனர். மரபுரீதியான சிந்தனையாளர்கள் மற்றோர் கோணத்தில் இருந்து, சரீஆச் சட்டங்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்தனர்.

சரீஆச் சட்டவிதிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியவை என்பதைப் பொதுமக்கள் அறிந்திருந்த போதும், அவ்விதிகளை அறிதற்கான வாய்ப்பை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆதலால் சரீஆச் சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்ற சிறந்தவழி, முதற்கண் சரீஆச் சட்டவிதிகளை மக்கள் அறியச் செய்வதே என்று மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் கருதினார். ஆதலால், அறபுத் தமிழில் இலகூநடையில் சரீஆச் சட்டவிதிகளைத் தொகுத்து வெளியிடலானார்.

‘பத்ஹ் அல் மதின்’ என்பது அவர் வெளியிட்ட சரீஆச் சட்டம் சார்ந்த முதல் நூல் எனலாம். அதன் விரிவாக்கப்பட்ட நூல் ‘பத்ஹ் அஸ்ஸலாம்’ என்பதாகும். இதனையும் மேலும் விரிவாக்கி ‘பத்ஹ்ரத்தையான்’ எனும் பெயரில் 1873இல் வெளியிட்டார். இதனை மேலும், விரிவுபடுத்தி ‘மகானி முலிகத்திய்யான் பிஷரிஹி மஆனி பத்ஹரிதையான்’ எனும் பெயரில் 1886இல் வெளியிட்டார். இந்நூலில் இறைநம்பிக்கை, இறை வழிபாடு விவாகம், வர்த்தகம், சமூக விரோதச் செயற்பாடுகளுக்கான தண்டனைகள் முதலாம் அம்சங்கள் பற்றிய சரீஆச் சட்டவிதிகளை, பாமரமக்களும் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தில் எழுதினார். இந்நூலை மிஞ்சக்கூடிய, அல்லது இதனை நிகர்த்த ஒருநூல் இன்றுவரை தமிழிலோ, அறபுத் தமிழிலோ வெளிவரவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேற்கூலக்கல்வியைப் படித்த முஸ்லிம்களும் சமயச் சூழலிலேயே

சமூக சீர்திருத்தம் மூலம் சமூக முன்னேற்றமும் ஏற்பட வேண்டும் என்று கருதினார்கள். மரபு ரீதியான சிந்தனையாளர்களும் சமய சூழல் வளர்க்கப்படுவதன் மூலமே சமூக சீர்திருத்தம் சாத்தியமாகலாம் என்று கருதி, அதற்கு உதவக்கூடிய நூல்களை எழுதி வெளியிடலாயினர். படித்த வர்க்கத்தினருக்காகவன்றி, பொதுமக்களுக்காக இந்நூல்களை அவர் எழுதினார். மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்கைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்ற இலட்சியம் அவருக்கிருந்ததால், நபிகளாரின் மனைவியார், சஹாபாக்கள், இறை நேசச் செல்வர்கள் என்பவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை உரைநடையிலும், கவிதைகளிலும் வழங்கினார். அவற்றைப் பாடல்களாகப் படித்து மக்கள் மனதில் இருந்த தீமை வாழ்க்கையைப் புணரமைத்துக் கொள்தல் வேண்டும் என்றே இம்முயற்சியை அவர் மேற்கொண்டார். அன்றைய சமூகத்தில் அறிமுகமாயிருந்த கந்தூரி வைபவங்களில் வாசிக்கக்கூடிய மௌலிது, தலைபாத்திஹா முதலாம் நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் பள்ளிகளில் நடைபெறும் ஜாம்ஆத் தொழுகையின்போது உரையாற்றக்கூடிய 'குத்பாத்' கட்டுரைகளையும் தொகுத்து வழங்கினார். இவைமூலம் ஆரம்பகால முஸ்லிம்களின் முன்மாதிரியான வாழ்க்கையையும், சமயப் போதனைகளையும், சட்டவிதிகளையும் அறியச் செய்தற்கு முயற்சித்தார்.

மக்களிடையே ஆன்மீகப் பயிற்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக மஸ்ஜித்கள், தக்கியாக்கள் என்றழைக்கப்பட்ட வணக்கத்தலங்களை நிறுவினார் என்பர். பின் வரும் அறநிலையங்கள் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவை என்று கருதப்படுகின்றன.⁹⁹

| | | |
|-------------------------|-----------------------|-------------|
| பழைய சோனகத் தெரு | - ம.னமுஸ்ஸுஅதா | கி.பி. 1881 |
| மருதானை | - புகாரித்தைக்கா | கி.பி. 1883 |
| வெலிகாமம் | - புகாரி மஸ்ஜித் | கி.பி. 1884 |
| வெலிகாமம்- வெலிப்பிட்டி | - அருஸிய்யா தைக்கா | கி.பி. 1885 |
| மாத்தறை - கோட்டகொட | - மஆலுல்கைராத் | |
| | அருஸிய்யா தைக்கா | கி.பி. 1886 |
| காலி - மில்துவ | - முஹிய்யதீன் மஸ்ஜித் | கி.பி. 1887 |
| மாத்தறை - கடைவீதி | - மல்ஹுருஸ்ஸலாஹ் | |
| | அருஸிய்யா தைக்காக | கி.பி. 1888 |
| காலி - கட்டுகொட | - மஸனமுல் | |
| | அப்ளல் தைக்கா | கி.பி. 1889 |
| காலி - கிந்தொட்ட | - ஹாசைன் தைக்கா | கி.பி. 1884 |
| வெலிகம | - புகாரிப்பள்ளி | |

இவையன்றி மருதானை, பம்பலப்பிட்டி, திக்குவெல்லை முதலாம் இடங்களில் உள்ள ஜாம்ஆப் பள்ளிகளைக் கட்டத் தூண்டுகோலாகவும் துணையாகவும் இருந்தார் எனப்படுவதுமுண்டு. இவர் அமைத்த மேற்குறித்த பள்ளிகளில் கல்விப் போதனைகளை வழங்குவதற்கு ஒழுங்கு செய்திருந்ததுடன் காதிரீத் தரிக்காவின் பயிற்சிகளையும் பொதுமக்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Samaraweera, V.
"The Muslim Revivalist Movement 1880-1915" in Michael Roberts (Ed) **Collective Identities Nationalisms and Protest In Sri Lanka**. Colombo: 1979. P.243.
2. The Missionary Herald 1849 Nov Quoted by K.M. De Silva "The Government and Religion; Problems and Politics" 1832-1910 in K.M. De Silva (Ed) **History of Ceylon** Vol III Colombo: University of Ceylon 1973. P 209.
3. இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த முஸ்லிம் நேசன், சர்வஜன நேசன், இஸ்லாம் மித்திரன் எனும் பத்திரிகைகள் இக்கருத்து முரண் பாட்டை புலப்படுத்துகின்றன.
4. மஸ்ஹத் அல்பகவி மிஸ்காத் அல் மஸாபிஹ் (அறபு) டில்லி:
பதிப்பாண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை ப.34.
5. முஸ்லிம் நேசன் 1898-11-26, 1908-05-23
6. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-10-23
7. Azeez, A.M.A
The West Re-appraised. Maharagama: 1964 P.135
8. வெள்ளிக்கிழமை நடைபெறும் ஜம்ஆத் தொழுகைப் பிரசங்கத்தின் போது தமது கலீபாவுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவது மரபு. அவரை கலீபாவாக ஏற்றுள்ளார்கள் என்பதற்கு இவ்வாறு வாழ்த்துவதும் ஓர் அடையாளமாகும்.
9. Azeez, A.M.A op. cit. P.08
10. Ibid. P. 138.
11. குறித்த இக்காலப்பகுதியில் பின்வருவோர் துருக்கி நாட்டின் பிரதிநிதிகளாக இலங்கையில் கடமையாற்றினார்.
I. ஹாசைன் லெப்பை மரிக்கார் 1865-1890
II. எச்.எல்.எம். அப்துல் மஜீத் 1891-1904
III. மாக்கான் மாக்கார் சல்தீன் 1904-1913
12. முஸ்லிம் நேசன் 1891-02-18
13. Ibid. 1891-05-27
14. அஸீஸ் ஏ.எம்.ஏ.
"அறிஞர் சித்திலெப்பை" ஆ இலக்கியப் பாடத் திட்டத்திற்குரிய பாட நூல் கொழும்பு 1967ப. 105 (முஸ்லிம் நேசனின் முதல் இதழ் தேசிய சுவடிகள் கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.)
15. முஸ்லிம் நேசன் 1891-02-18
16. Ibid 1883-தொ.ப இல.33
17. Ibid 1884-05-21

- | | | |
|-----|---|------------|
| 18. | The Muslim | 1909-07-15 |
| 19. | முஸ்லிம் நேசன் | 1892-03-31 |
| 20. | சித்திலெப்பை எம்.சி தமிழ் முதற் புத்தகம் கொழும்பு: 1892.71 ஆம் பாடம் | |
| 21. | முஸ்லிம் நேசன் | 1892-09-27 |
| 22. | Ibid | 1884-03-31 |
| 23. | Samaraweera, V.op.cit.P.248 | |
| 24. | முஸ்லிம் நேசன் | 1886.03.18 |
| 25. | Ibid | 1886.03.25 |
| 26. | Ibid | 1884.06.05 |
| 27. | Ibid | 1884.01.28 |
| 28. | Ibid | 1885.06.11 |
| 29. | Ibid | 1886.03.18 |
| 30. | Ibid | 1884.11.06 |
| 31. | Ibid | 1884.02.15 |
| 32. | Ibid | 1884.12.11 |
| 33. | Ibid | 1885.04.16 |
| 34. | Ibid | 1884.05.01 |
| 35. | Ibid | 1884.12.11 |
| 36. | Ibid | 1884.05.12 |
| 37. | சர்வஜன நேசன் | 1887.07.19 |
| 38. | முஸ்லிம் நேசன் | 1885.09.08 |
| 39. | Ibid | 1885.06.25 |
| 40. | Ibid | 1886.02.11 |
| 41. | Ibid | 1885.12.03 |
| 42. | Ibid | 1885.10.08 |
| 43. | Ibid | 1888.11.12 |
| 44. | Ibid | 1884.11.12 |
| 45. | சர்வஜன நேசன் | 1887.07.19 |
| 46. | முஸ்லிம் நேசன் | 1884.04.23 |
| 47. | தாருள் ஹர்பு முஸ்லிம்களின் பகை நாடு (இஸ்லாமிய நாடு தாருள் இஸ்லாம் எனப்படும்) | |
| 48. | முஸ்லிம் நேசன் | 1884.12.25 |
| 49. | Ibid | 1891.05.27 |
| 50. | Ibid | 1892.08.24 |
| 51. | Ibid | 1885.02.20 |
| 52. | Ibid | 1884.03.31 |
| 53. | Ibid | 1885.05.01 |
| 54. | Ibid | 1886.03.04 |

55. Azeez, A.M.A
"I.L.M. Abdul Azeez Editor and Educater" in the Young Muslim, The Journal of the Galle Muslim Cultural Association. 1966-07. No pagination.
56. முஸ்லிம் நேசன் 1887.07.11
57. Ibid 1887.07.04
58. Ibid 1886.02.18
59. Ibid 1886.02.18
60. Ibid 1886.02.11
61. Ibid 1886.02.18
62. Ibid 1888.12.03
63. Ibid 1888.12.03
64. Ibid 1892.03.09
65. பாச்சா சாஹிபு,கா.
தத்துவ பரகண்டன திக்காரத்தண்டனம்,
யாழ்ப்பாணம்:1898. முகவுரை
66. முஸ்லிம் நேசன் 1892.03.09
67. Ibid 1886.02.25
68. Ibid 1886.08.15
69. Ibid 1887.03.25
70. இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டத்தில் வட்டியுடன் சம்பந்தமுறுவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். இவ்விடயம் பற்றி அறிய அல்குர்ஆனின் 2:275 வசனத்தின் விளக்கவுரைகளைப் பார்க்கவும்.
71. முஸ்லிம் நேசன் 1885.01.22
72. Ibid 1885.05.14
73. Ibid 1884.04.16
74. Ibid 1885.08.29
75. முஸ்லிம் நேசன் கட்டுரைகள்
ஒரியண்டல் வங்கி 1884.05.02,1884.05.19
இலங்கையின் ஏற்றுமதிச் சரக்குகள் 1884.05.29
கோப்பியின் வீழ்ச்சியும் தேயிலையின்
அறிமுகமும் 1885.01.08
கோப்பி விலை வீழ்ச்சி 1884.02.04
76. இவ்விடயம் பற்றி மேலதிக விபரங்களுக்கு முஸ்லிம் நேசனின் 1888.09.29ஆம் திகதி இதழைப் பார்க்க.
77. அரச ஆசிய கழகத்தின் இலங்கைக் கிளையில் 1888.04.26ஆம் திகதி இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும் தலைப்பில் அவர் ஆற்றிய உரையும் நோக்கத்தக்கது.

78. அஸீஸ் ஐ.எல்.எம்.ஏ
திரு இராமநாதனது இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கான ஒரு திறனாய்வு
(மொழி பெயர்ப்பாளர், எம்.சி.எம்.ஸாஹிர்.) கொழும்பு: ப.5
79. முஸ்லிம் நேசனில் 1885.0915ஆம் திகதி முதல் இலங்கைச் சோனகர்
வரலாறு பற்றிய சில கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டார்.
80. முஸ்லிம் நேசன் 1892.03.23
81. Ibid 1892.03.23
82. Ibid 1892.02.10
83. Ibid 1892.03.23
84. சித்திலெப்பை எம்.சி
அஸ்றாறுல் ஆலம். கொழும்பு: 1928ப.ப42-43
85. முஸ்லிம் நேசன் 1884.06.05
86. மௌதூதி செ.அ
குத்பாத் பேருரைகள் இஸ்லாமிய வாழ்வு (மொழி பெயர்ப்பாளர்
எஸ். அப்துல் வஹாப்) சென்னை: 1983 ப. 185
87. சித்திலெப்பை எம்.சி. op.cit pp 42-45
88. Ibid P.44
89. Ibid P.151
90. Ibid P.154
91. சித்திலெப்பை எம்.சி
“அசன்பேயுடைய கதை” முஸ்லிம் நேசன் 1884.08.07
92. சித்திலெப்பை எம்.சி.
அஸ்றாறுல் ஆலம்
கொழும்பு : 1928.ப.151
93. முஸ்லிம் நேசன் 1884.08.14
94. சித்திலெப்பை எம்.சி 1928 op.cit P.156
95. Ibid P.154
96. முஸ்லிம் நேசன் 1884.11.16
97. Ahmad Lebbe, S.M.Ibn
Fath-Hud-Dayyan Fi Fiqhi Khairrul Adyan.
(Trans Saifudeen, J.A.D.) Colombo 1963. P.XXXIX
98. “அறிஞர் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலமின் கடிதத்தின் தமிழாக்கம்”
மிஸ்காத்துல் பாரி நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு மலர். 1984. ப.116
99. “இலங்கையின் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களால் கட்டப்பட்ட
அறிவு நிலையங்கள்” மிஸ்காத்துல் பாரி நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு
மலர். 1984. ப.128

ஐந்தாம் தீயல்

முஸ்லிம் சமய மரபுகள்

பல சமயங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழுகின்ற ஒரு நாட்டில் அவ்வம் மக்களின் சமயநம்பிக்கைகளும் மரபுகளும் ஒரு சமூகத்தை மற்றொரு சமூகத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தி இனம் காட்ட உதவுகின்றன. அவ்வாறான ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் சமய நம்பிக்கைகளை அடியொட்டிய மரபுகள் பல உள். கண்ணிற்குப் புலப்படும் பொருட்களாகவோ பல்வேறுவகை நம்பிக்கைகளாகவோ, மனிதர்கள், நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய கற்பனை வடிவுகளாகவோ, செயற்பாடுகளாகவோ, தாபனங்களாகவோ முன்னோர்களால் பிற்சந்ததியினருக்கு வழங்கப்பட்ட அனைத்தும் மரபுகள் என்று கருதப்படுகின்றன.¹ சமய ரீதியான அந்தஸ்தை, மதிப்பீட்டை அவற்றிற்கு ஒரு சமூகம் வழங்கிப் பின்பற்றும்போது ஏனைய சமூகங்கள், அவற்றைக் குறித்த அச்சமூகத்தின் சமய மரபுகளாக அங்கீகரிக்கின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தில் இரண்டறக் கலந்துள்ள இத்தகைய மரபுகளை ஆன்மீகத்துறை சார்ந்தவை என்றும், சமய சமூகத்துறை சார்ந்தவை என்றும் வகுத்து நோக்க முடியும். உலகின் பல்வேறு கோணங்களிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் ஆன்மீக எழுச்சிகருதி அல்குர்ஆன், ஹதீஸ் போதனைகளுக்கு இயையப் பின்பற்றும் ஒருமுகப்பட்ட வணக்க வழிபாட்டு, அனுஷ்டானங்களை ஆன்மீகத்துறை சார்ந்த மரபுகள் என்றும், அவர்கள் வாழும் அவ்வப் பிரதேசங்கட்கே உரிய சமயச் சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றை சமய சமூக மரபுகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

ஆன்மீகத்துறை சார்ந்தவை

கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் இருந்து முஸ்லிம் நாடுகளின் அரசியற் செல்வாக்கு அருகி சகல துறைகளிலும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தபோது அவர்களின் எழுச்சிக்கு ஆன்மீகத்துறை மறுமலர்ச்சி உதவும் என்று முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கருதினர். முஸ்லிம் உலகில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுக் குழப்பங்களால் ஏற்பட்ட இரத்தம் சிந்துதலும், செல்வந்தர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கையும், ஆட்சியாளர்களின் சமயப் பற்றற்ற தன்மையும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆன்மீகத்துறை மேம்பாட்டுக்கு உழைக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை மேலும் வலுப்படுத்தின. இதனால் தஸவ்வுப் சிந்தனை

(மெய்ஞ்ஞானம்) முஸ்லிம்களிடையே வளர்ந்து, சூபிக்கள் எனப்பட்ட மெய்ஞ்ஞானிகள் உருவாகினர். உலகியல் இலாபங்கட்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது இறைதிருப்தியை மட்டும் நாடிச் செயற்பட்ட மெய்ஞ்ஞானிகளின் வாழ்க்கை, பொது மக்களுள் பலரைக் கவர்ந்தது. அதனால், அவர்கள் மெய்ஞ்ஞான வழியில் ஈடுபட விரும்பினர். ஆயினும் அத்துறையில் தம்மை ஈடுபடுத்தும் வழியறியாதிருந்தனர். இவர்களை சூபி வழியில் நடத்த சூபிச அறிஞர்கள் அமைத்துக் கொடுத்த வழிமுறைகளே தரீக்காக்கள் எனப்படுகின்றன.

‘தரீக்கா’ எனும் பதத்தின் பொருள் பாதை என்பதாகும். எனினும் நாளடைவில் உள்பக்குவத்தை ஏற்படுத்தி, ஆன்மீக எழுச்சி ஒன்றிற்கு வழிகோலும் பயிற்சி நெறி ஒன்றைக் குறிக்க இப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டது. மெய்ஞ்ஞான உணர்வுடைய தனிநபர்கட்கு செயலரீதியாக வழிகாட்டும் ஒழுக்கவியல் சார்ந்த உளவியல் வழிமுறையை கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பதம் குறித்த போதும் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு தரீக்காக்கள் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்காக பொது வாழ்வில் மேற்கொள்வதற்கு அறிமுகப்படுத்திய சடங்கு முறைகளைக் குறித்தது என்பர்²

“மனிதர்கள் தங்கள் நப்சுகளை சுத்தப்படுத்தச் செய்யவும் அவர்களை அல்லாஹுத்தஆலாவுடைய பாதையில் (ஸூலூக்கு) கொண்டு போகவுமே சூபியாக்கள் ‘தரிசுகளை’ உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்”

என இஸ்லாம் மித்திரன் குறித்துள்ளது. இவ்வகையில் நோக்கும் போது மெய்ஞ்ஞானப் பயிற்சி பெற விரும்பும் ஒருவர் இஸ்லாத்தின் சாதாரண அனுஷ்டானங்கட்கு மேலதிகமாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பொது செயற்பாட்டு முறையைப் பின்பற்றி நடப்பதைக் குறிக்கவே தரீக்கா எனும் பதம் கையாளப்பட்டது என்பது புலனாகும். புகழ்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளால் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட தரீக்காக்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் காலத்தால் முந்தியது காதிரிய்யா தரீக்காவாகும்.⁴

காதிரிய்யா தரீக்காவைத் தோற்றுவித்த அப்துல் காதிர் ஜீலானி (றஹ்) (கி.பி.1077-1166) 73 வருடங்களை பக்தத்தில் கழித்தார். அவர் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் முஸ்லிம் உலகில் அமைதி குலைந்திருந்தது. செல்ஜுக் ஆட்சியாளர்கள் தமது மேலாதிக்கத்தை நிலை நாட்ட அப்பாசிய கலீபாவுடன் போர் தொடுத்து அவரைக் கைதியாக்கினார்கள். ஆட்சியின்பத்தை அனுபவிப்பதற்காகக் கொடுமைகளைச் செய்தார்கள். மக்கள் துன்புயரங்களை அனுபவித்து அச்சத்துடன் வாழ்ந்தனர். பக்தாத் வாசிகளில் பொருள் வளமுடையவர்கள் ஈமானிலும் நன்னடத்தையிலும் குறைவுடையவர்களாக இருந்தனர். பொருள்வளம் குறைந்தவர்கள் நன்னடத்தை உடையவர்களாக

இருப்பினும் மனமுடைந்தவர்களாக இருந்தனர். அறிஞர்கள், சட்டவியலாளர்கள், ஆன்மீகத் தலைவர்கள் என்போர் உலகியற் பற்றுக் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். ஆட்சியாளர்களின் தன்னிச்சையான போக்கிற்கு இவர்களே காரணமாயிருந்தனர். இதனால் சமூகம் அனைத்துத் துறைகளிலும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. அதிலிருந்து மக்களை மீட்க ஆன்மீக எழுச்சி அவசியம் என்று அப்துல் காதிர் ஜீலானி கருதினார். இப்பணியைச் செய்வது முஸ்லிம் அரசின் கடமையாயினும் கூட சமூகத்தில் எழும் இஸ்லாமிய உணர்வு தனக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்துவிடும் என்று அரசு கருதியதால், அத்தகைய சமய எழுச்சியை அரசு முளையிலே கிள்ளி எறிய முயற்சித்தது. அன்றிருந்த கல்விக்கூடங்கள் தம் மாணவர்களுக்கு அறிவையும், ஆன்மீகப் பயிற்சியையும் வழங்கியபோதும், பரந்து விரிந்த முஸ்லிம் ஆட்சியில் சிதறுண்டு வாழ்ந்த பாமர மக்களை நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் அவற்றிற்கு இருக்கவில்லை. இச்சூழ்நிலையில் மக்களை ஆன்மீக வழியில் நெறிப்படுத்தும் தகைமை கொண்ட ஒருவர், அவர்களது தவறுகளைத் திருத்தி, இறைவனுக்குப் பொருத்தமான தூய்மையான வாழ்வை மேற்கொள்ளச் செய்ய "பைஅத்" எனும் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்யும் முறையொன்றைக் கையாள்வதே மிகப் பொருத்தமானது என அப்துல் காதிர் ஜீலானி கருதினார். ஆதலால், நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறையைப் பின்பற்றி பைஅத் அடிப்படையில் மக்களை நன்னெறிப்படுத்தும் மரபைத் தோற்றுவித்தார்⁵ அப்துல் காதிர் ஜீலானி (றஹ்) தமது ஆழ்ந்த புலமை, புத்திநூட்பம், கவர்ச்சிகரமான ஆளுமை, ஆன்மீக வலிமை என்பவற்றால் தாம் அறிமுகப்படுத்திய பைஅத் முறையை காத்திரியா என்றழைக்கப்பட்ட தர்காவாகப் புனர் நிர்மாணம் செய்தார்.⁶ இஸ்லாமிய சரீஆவுடன் இணக்கமாகச் செல்லக்கூடிய முறைமையில் மெய்ஞ்ஞானப் பயிற்சிகளைப் பரந்த அடிப்படையில் விரிவாக்கியும் ஒழுங்குபடுத்தியும் வழங்கினார். இதனால் பலர் கவரப்பட்டனர். அவரது மாணவர்கள் அவரது காலத்திலே இத்தர்காப் பயிற்சிமுறையைப் பல நாடுகளில் பரப்பினார்கள். அவர்களுள் யெமனில் பரப்பிய அலி பின் ஹத்தாத், சிரியாவில் பரப்பிய முகம்மதுபின் அல் பதாஷி, எகிப்தில் பரப்பிய தகியுத்தீன் முகம்மது அல்யுஹான், முகம்மதுபின் அப்துஸ்ஸமது என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.⁷ இந்தியாவில் இத்தர்காவை கி.பி. 1482 இல் மரணித்த முகம்மது கவுஸ் என்பவர் அறிமுகப்படுத்திய போதும் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே அங்கு அது சமூக முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று என்பர். கி.பி. 1746 இல் கள்ளிக் கோட்டையிற் குடியேறிய யெமன் நாட்டவரான சேர். முகம்மது அல்ஹிப்ரி, கேரளாவில் காதிரிய்யா தர்கா பரவுவதற்குத் துணையாக இருந்தார். கி.பி. 1777 இல் பிறந்த காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த சேர். அப்துல் காதிர் தைக்கா சாஹிப் என்பவர், இவர் ஊடாகவே காதிரிய்யா தர்காவில் சேர்ந்தார். அதனால் ம.பர் பிரதேசத்தில், காதிரிய்யா தர்கா பரவியது.⁸

இலங்கையிற் காதிரி தரீக்காவின் பரவல்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றல் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இரு சூபிகள் பற்றிய தகவல்களை இப்பனு பதூதாவின் பிரயாணக் குறிப்புகளில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டாலும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்துக்கு முன்னுள்ள காலப் பகுதிகளில் தரீக்காக்கள் இங்கு அறிமுகமாகி இருந்ததற்கான ஆதாரங்களைப் பெறமுடியவில்லை. போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலங்களில் வெளியுலகுடன் வர்த்தக, கலாசார உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு இருந்த தடைகளை ஆங்கிலேயர் நீக்கிவிட்டதால், இலங்கை முஸ்லிம்கள் தென் இந்திய கரையோர நகர்களுடன் வர்த்தக கலாசார ரீதியான தொடர்புகளை அதிகரித்தனர். இதனால், 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ம.பர் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த காயல்பட்டணத்தில் அறிமுகமாயிருந்த காதிரிய்யா தரீக்கா இலங்கையிலும் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகமாகியது.

1875 இல் மரணித்த காயல்பட்டணத்தவரான சூபி சே.: உமர் தைகாசாகிப், 1850 இல் மரணித்த கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த சே.: அப்துல்காதிர் தைகா சாகிப், 1898 இல் மரணித்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் என்று வழங்கப்படுகின்ற சே.: செய்யத் முகம்மத் இப்பனு அவுமத் லெப்பை ஆகியோர் இலங்கையில் முதலில் காதிரி தரீக்காவை அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்பர். கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த கோட்டாறு எனும் பகுதியில் இருந்து வந்த காதிரி தரீக்காவைச் சேர்ந்த சூபிகளே இலங்கையில் முதலில் காதிரி தரீக்காவை அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்று கருத இடமுண்டு. இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகை தனது ஆசிரியர் தலையங்கம் ஒன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

“காதிரிய்யாவில் கனம் மிக்க கோட்டாறு சாகிபு அவர்களின் தரிசு மிகப் பழமையானது. அதைப் பின்பற்றியவர்களில் ஆலிம்கள், ஹாஜிமார்கள், அறிவாளிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். சாதுலிய்யா தரீக்கு இவ்வுருக்கு வர முன்பு அந்தத் தரீக்குடையவர்கள்தான் மிகுத மாயிருந்தார்கள். அந்தத் தரீக்காவுக்குப் பிறகுதான் மற்றும் பிரிவுகள் உண்டுபட்டதாய் அறிகிறோம்.”¹⁰

இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகையில் 1906 இல் எழுதப்பட்ட மற்றொரு குறிப்பு பின்வருமாறுள்ளது.

“காதிரிய்யா தரீகு வந்து 60 வருடமாகியும் சாதுலிய்யா தரீகு வந்து 30 வருடமாகியும் றாதிபும் திக்கும் ஓயாது நடந்தும் கொழும்பிலே பிறந்தாரில் ஒருவராவது ‘வலித்’ தனத்தைப் பெறாதது பற்றி ஆராயும்படி ஏஜெந்துக்குப் பெட்டிசம் கொடுக்க தீன் ஹாஜியாரைத் தலைமையாய் நியமித்திருக்கிறார்கள்.”¹¹

இத்தகவலின்படி, கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையில் தரீக்கா அறிமுகமாயிருக்க முடியும் எனக் கருதலாம்.

தமது 18 ஆவது வயது முதல் இலங்கைக்கு வந்துபோனவர் என்று கருதப்படுகின்ற கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் இங்கு காதிரிய்யாத் தரீக்காவை வளர்ப்பதற்கு முயற்சித்துள்ளார். கொழும்பு பழைய சோனத் தெருவில் கி.பி. 1881 இலும், மருதானையில் கி.பி. 1883 இலும், வெலிகாமத்தில் 1884 இலும், வெலிப்பிட்டியில் கி.பி. 1885 இலும், மாத்தறை கொடுவகொடையில் கி.பி.1886 இலும் காலி மில்துவையில் 1887 இலும், மாத்தறை கடைவீதியில் 1888 இலும் காலி கட்டுக்கொடையில் 1889 இலும் கிந்தரையில் கி.பி. 1894 இலும் அவர் கட்டிய தக்கியாக்களில் காதிரி தரீக்காவைச் சேர்ந்த றாதிபுகள் தொடர்ந்து ஓதப்பட்டன. இதன் காரணமாக மக்கள் மத்தியில் காதிரிய்யா தரீக்கா செல்வாக்குப் பெற்று வளர்ந்தது.

இலங்கையிற் சாதுலி தரீக்காவின் பரவல்

முஸ்லிம் உலகிற் தோன்றிய முக்கிய தரீக்காக்களுள் சாதுலி தரீக்காவும் ஒன்று. வட ஆபிரிக்காவில் சியூடாவுக்குத் தெற்கேயுள்ள குமற்றாவில் பிறந்த அபுல் ஹஸன் அஷ்ஷாதலி (றஹ்) (கி.பி 1196-1258) இத்தரீக்காவைத் தோற்றுவித்தார். இன்று இத்தரீக்கா வட ஆபிரிக்கா, அறேபியா ஆசியாவின் முஸ்லிம் நாடுகள் பலவற்றில் வியாபித்துள்ளது. அல்ஜீரியாவிலும் எகிப்திலும் கொன்ஸ்தாந்தினோபிளிலும் சாதுலி தரீக்காவின் கிளைகள் பல உள.¹² தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சே.: அல்பாஸி வழியாக இத்தரீக்கா பரவியது. இதனால் சாதுலிய்யாத் தரீக்காவின் பாஸிக்கிளை எனப்படும் அளவிற்குச் சே.: பாஸி இங்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்.

தஞ்சை மாவட்ட கூத்த நல்லூரைச் சேர்ந்த ஹாஜி ஜைன் என்பவரே சே.: அல்பாஸியிடம் முதன் முதலில் “பைஅத்” செய்த தென் இந்தியர் என்பர். காயல்பட்டணத்தில் இருந்து ஹஜ்ஜுக்குச் சென்ற சின்னமுத்து வாப்பா எனப்படும் செய்யது அபூபக்ர், ஹாபிஸ் சேகு சுலைமான், ஷாம்சிகாபுத்தின் ஒலியுள்ளவரின் சந்ததிகளில் ஒருவரான அல்லாமா சேகு சதகதுல்லா, ஹிஜ்ரி 1289 இல் மரணித்த முகம்மது அபூபக்ர் மிஸ்கீன் ஆகியோர் சேகு அல்பாஸியிடம் நேரில் பைஅத்துப் பெற்றார்கள்.¹³ இவர்களுள் அபூபக்ர் மிஸ்கீன் சாதுலிய்யா தரீக்காவைத் தமிழ்நாடு, மலபார், இலங்கை முதலிய இடங்களில் அறிமுகப்படுத்தினார் என்பர். இவர் சேகு அல்பாஸியின் கலீபாவாகப் பணியாற்றினார். இவருக்கு சேகு அல்பாஸி எழுதிய கடிதத்தில் இலங்கையைச் சேர்ந்த செய்யது அபூபக்ர் மௌலானா, அவரது சகோதரர் செய்யது அலலி போன்றவர்களுக்குத் தமது ஸ்லாத்தைச் சொல்லும்படி எழுதியுள்ளமை சேகு

அல்பாஸியுடன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஹிஜ்ரி 1289 இற்கு முன்பு தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதை உணர்த்துகின்றது.¹⁴ எனினும், சாதுலிய்யா தர்க்கா தாபனரீதியாக எப்போது இங்கு இயங்க ஆரம்பித்தது என்று சரியாகக் குறிப்பிடுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்களைக் காண முடியவில்லை. சாதுலி நாயகம் எனும் நூலை எழுதியுள்ள ஆர்.பி.எம். கனி ஹிஜ்ரி 1258-60 இடைப்பட்ட காலத்தில் அது தமிழ்நாடு, மலபார், இலங்கை, மலாயா, சீனம் முதலிய நாடுகளில் பரவியது என்று அந்நூலில் குறித்துள்ளார்.¹⁵ கி.பி.1958 இல் வெளியிட்ட அதே நூலின் 83 ஆம் பக்கத்தில் அவர் தென்னாட்டில் சாதுலிய்யா தர்க்கா பரவத் தொடங்கியது சுமார் நூற்றி இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் என்று குறித்துள்ளார். இதன்படி கி.பி. 1838 இல் இலங்கையில் சாதுலிய்யாத் தர்க்கா அறிமுகமாயிருத்தல் வேண்டும். அல் முஸ்லிம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் 1909 ஆகஸ்டில் எழுதும் போது சாதுலிய்யா தர்க்கா இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இப்பொழுது 49 வருடங்கள் சமீபிக்கின்றன என்று கூறுகிறார்.¹⁶ இதன்படி, இலங்கையில் கி.பி. 1860 இல் சாதுலிய்யா தர்க்கா ஸ்தாபிதமாயிருந்தது என்று கருத வேண்டியுள்ளது. இவ்விருவரது கூற்றுக்களும் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கி.பி. 1840-60 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் சாதுலிய்யா தர்க்கா இலங்கையில் தாபன ரீதியாகச் செயற்பட்டது என்று கருத இடமளிக்கின்றன.

இங்கு சாதுலி தர்க்கா நிறுவப்பட்ட பின், காலத்துக்குக் காலம் அத் தர்க்காவைச் சேர்ந்த பெரியார்கள் வந்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவினர். சேகு அல்பாஸிக்குப் பின் கலீபாவாக வந்த அவரது மகன் சேகு சம்சுதீன் மக்கி, சேகு பாஸியின் பிரதான சிஷ்யர்களுள் ஒருவரான மெளலானா சேகு முகம்மது ஸாலிஷ் யெமனி, செய்யது முகம்மது அல்ஜித்தாவி ஆகியோர் இத்தர்க்காவைப் பரப்புவதற்காகத் தென்னாட்டிற்கும், இலங்கைக்கும் வந்து சென்றுள்ளனர்.¹⁷ இத்தர்க்காவைச் சேர்ந்த சேகு முகம்மது இப்றாகிம் அல்பாஸிய்யிஷ் ஷாதிலி என்பவர் 1909 இல் இலங்கையில் தர்க்காப் பிரசாரப் பணிக்காக வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁸

இலங்கையில் நக்ஷபந்தி தர்க்காவின் பரவல்

புகாராவில் வாழ்ந்த முகம்மது பஹாஉத்தீன் நக்ஷபந்தி (கி.பி. 1317-1389) என்பவரின் வழிபாட்டுப் பயிற்சி முறையே நக்ஷபந்தி தர்க்கா எனப்படுகிறது. குறாசானி மெளலானா என்றழைக்கப்படும் செய்யத் முகம்மது அல் குறாசானி (ம.கி.பி 1908) என்பவர் இத்தர்க்காவை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தினார் என்பர்.

நக்ஷபந்தி தர்க்காவின் கலீபாவாகக் கடமையாற்றிய மஹமுது ஆலிம் சாகிப் 1908 இல் களுத்துறைப் பள்ளியில் நிகழ்த்திய இரங்கலுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“குறாசான் தேசத்தைச் சேர்ந்த கோஹிஸ்தான் நகரில் கில்அத் முஸ்லிம் எனும் குறிச்சியைத் தனது ஜனன பூமியாகக் கொண்ட செய்யது முகம்மது அல்குறாசானி இப்பினு நகூல்தாத் மௌலானா பெசாவார் நகரில் செய்யது மியன் அப்துல் பாக்கி வலியுல்லாஹ் அவர்களைச் சந்தித்து உபதேசம் பெற்று பர்கான் பாபா வலி அவர்களிடம் இஜாதாப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்”¹⁹.

மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில்,

“கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு இங்கே குறாசானி மௌலானா என்றோர் செய்கு இருந்தார்கள். அவர்கள் நடத்தி வந்ததுதான் நக்ஷபந்தியா. அவர்கள் ரம்பப் பெரிய மனிதர்கள். தக்வாமிருந்தவர்கள். சரஉ வரஉ முதலானவற்றில் பேணுதலான அல்லாஹ்வுடைய ஆபிதிகளில் ஒருவர்”²⁰

எனக் கூறியுள்ளார். இவ்விரு கூற்றுக்களும் குறாசானி மௌலானாவே நக்ஷபந்தி தர்க்காவை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தினார் என்று கருத இடமளிக்கிறது. இத்தர்க்கா களுத்துறை, நாலுகோறளை, மடவளை முதலாம் பகுதிகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தர்க்காக்களின் ‘திக்கு’ முறைகள்

‘திக்கு’ எனும் பதம் இறைவனை நினைவுறுத்துவதைக் குறிக்கின்றது. எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எத்தகைய கிரியைகளினூடாகவும், இறைவனை மறக்காது நினைவில் நிறுத்துவதே ‘திக்கர்’ எனப்பட்டாலும், வழக்கில் அல்லாஹ்வின் பெயர்களை உச்சரிப்பதை - அவனது புகழைப்பாடுவதைக் குறித்து நிற்கிறது. மனித உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, அல்லாஹ்வின் சிந்தனை தவிர்ந்த, ஏனைய சிந்தனைகளை விகவாசியின் உள்ளத்தில் இருந்து நீக்கிவிடுவதே திக்கரின் சித்தாந்தம் என நக்ஷபந்தி தர்க்காவினர் கருதுகின்றனர்.

“சாதுலிய்யா தர்க்கா அல்லாஹ்வின் சென்றடைவதை, அவனுடைய ஞானத்தை எய்திக் கொள்வதை லஷியமாக நிறுத்தித்தான் தன் திக்கு முறையை உண்டாக்கியுள்ளது”²¹

மனிதனிடத்தே இறை சிந்தனையை ஏற்படுத்துவதே தர்க்காக்களின் இலட்சியம் என்பதால் அனைத்துத் தர்க்காக்களும் ‘திக்குக்கு’ முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. எனினும், ஒவ்வொரு ‘தர்க்காவினதும்’ சேகுமார்கள் தம் இலக்கை அடையத் தாம் ஓதிய ஓதல்களைத் தமது சீடர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்ததால் “திக்கு”க் காக ஓதிய ஓதல்களிலும், ஓதும் முறைகளிலும் தர்க்காக்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றன.

சாதுலி தர்க்காவில் 'திக்று' செய்வதற்கு முன்னும் பின்னும் 'திக்று' செய்யும் போதும் பேணவேண்டிய விதிமுறைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'வாஜி'பான கருமங்களையும், சன்னத்தானவைகளில் இலகுவானவற்றையும் பேணுதலாக செய்துவரும்படியும், அல்லாஹ்வின் ஏவலுக்கு மாற்றமான காரியங்களை விட்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளும்படியும் தனது உறுப்பினர்களை அது கேட்டுள்ளது. இவை இறைவனைத் தியானிக்க விரும்பும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் கண்டிப்பாகப் பேண வேண்டியவை.

இவற்றுக்கு மேலதிகமாகத் தினமும் அல்லாஹ் எனும் திக்றையும் இஸ்தி:பாரையும் (பாவமன்னிப்புத் தேடுதல்) நபிகளார் (ஸல்) மீது ஸலவாத் ஒதுவதையும் நூறு நூறு முறை உறுப்பினர்கள் ஓத வேண்டும் என்று விதித்துள்ளார்கள். இ:தன்றி காலையில் சுபஹூக்குப் பின்னும், மாலையில் ம:ரிப்புக்குப் பின்னும் தினமும் ஓத வேண்டிய ஓதல்களின் (விருது) தொகுப்பு ஒன்றை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியுள்ளனர். இவற்றுள் ஹிஸ்புல் பஹர் எனப்படும் தொகுப்பு மிக பிரசித்தமானது. இவை இறைவனை நினைவிற கொள்வதற்கும் அவனது அருளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உதவுவன என்பதால், அத்தர்க்காவின் உறுப்பினர் இதனை நியமமாக ஓதிவருவர். ஆன்மீகப் பயிற்சிக்காக இத்தகைய ஓதல்களை ஓதுவதுடன் சர்ஆவின் சட்டதிட்டங்கட்கு இயைபாக வாழ்தல் அவசியம் என்று சாதுலி தர்க்காவின் சே: குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. எக்காரணம் பற்றியும் எவரும் சர்ஆவின் விதிகளை மீறியோ புறக்கணித்தோ நடப்பதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை.

“சர்ஆத் உண்டாகியுள்ள ஏவல் விலக்கல் யாவும் அல்லாஹ்வின் சித்தத்தால் உன்மீது கடமையாக்கப்பட்டவையாகும். அவற்றில் உன் இஷ்டப்படி நடக்க உனக்கு உரிமையில்லை”²³ என சாதுலி நாயகம் வற்புத்தியுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

தனித்தும் கூட்டாகவும் திக்று செய்வதற்கு நக்ஷபந்தி தர்க்கா தனது உறுப்பினர்களைத் தூண்டியுள்ளது. தனித்துத் திக்ர் செய்தல் தொழுகை முடிந்ததும் நடைபெறல் வேண்டும் என்று போதித்துள்ளது. அதற்காகப் புலன்களை அடக்கி இறைவன் சதாவும் தன்னை பார்த்திருக்கிறான் என்றும் பிற்தொன்றும் மரணத்தின் பின் தனக்குதவ முடியாது என்றும் நினைத்து இறைவனின் ஒருமைப்பாட்டை மனதில் இருத்தித் தியானிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆன்மா தூய்மையடைந்து உள்ளம் ஒளி பெறுவதற்கு பாவமன்னிப்பு மிக அவசியம் என்பதால் தவ்பாக் (பாவமன்னிப்பு) கோருதல் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆதலால் அது பயிற்சிகளில் முதற்கட்டமாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 25முறை பாவமன்னிப்புக் கோரி, இறைவனின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் சூரதுல் பாதிஹா, சூரதுல் இ: லாஸ் என்பவற்றை ஓதுமாறும் அது கேட்கிறது. அதன் பின் அல்லாஹ், லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் எனும் திக்றுகளை எண்ணிக்கை யில்லாது பலமுறை ஓதுமாறு பணிக்கிறது.

பயிற்சி முறைகளில் நன்கு பரிச்சயமான ஒரு முர்சிதின் தலைமையில் பள்ளியில் அல்லது உறுப்பினர் ஒருவர் வீட்டில் வாரத்துக்கு ஒரு முறையாவது கூட்டுப்பயிற்சிகளை நடத்துவர். அத்தகு பயிற்சிகளில் முர்சிதின் உரையை அடுத்து பின்வரும் ஒழுங்கில் திக்குகளை நடத்துவர்.

1. இஸ்திபார் பாவமன்னிப்பு 15 முறை கோருவர்
2. சில்சிலாவை ஒதுவர்
3. சூறா பாத்திஹாவை ஒதுவர்
4. ஸலவாத் 100 முறை ஒதுவர்
5. அலம் நஷ்ரஹ் சூறாவை 79 முறை ஒதுவர்
6. சூறா அல் பாத்திஹாவை ஏழு முறை ஒதுவர்
7. ஸலவாத் 100 முறை ஒதுவர்
8. அல்குர்ஆனின் பல்வேறு பகுதிகளை ஒதுவர்
9. உமர் (றழி) பிரார்த்தனையை ஒதுவர்

இத்தகு திக்கு மஜ்லிஸ்களில் ஆண்களும் பெண்களும் கூட்டாகக் கலந்து கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் பெண்களுக்குத் தனியாக திக்கு மஜ்லிஸ்களை தேவைப்பட்ட போது நடாத்திக் கொள்வர். இரவில் இருட்டில் இந்த மஜ்லிஸ்களை நடத்துவர். திக்குகளின் போது உணர்ச்சிவசப்படும் உறுப்பினர்கள் தமது முகங்களில் தாமே அறைந்து கொள்வர். தம் தலைமயிர்களைப் பிடுங்குவர், இவ்வாறு உணர்ச்சிவசப்படும் நிலையில் முர்சித் திக்குகளை நிறுத்திவிடுவார். முர்சித்தின் துஆவுடன் திக்கு மஜ்லிசு முடிவடையும்²⁵.

அபுல் ஹஸன் அஷ்ஷாதுலி (றஹ்) தொகுத்துத் தந்தது போன்ற விர்து அல்லது ஹித்பு என்ற உருவில் திட்டமான எந்த ஒரு ஒதல் தொகுப்பையும் அப்துல் காதிரு ஜீலானி (றஹ்) விட்டுச் செல்லவில்லை என்பர்.²⁵ காதிரி தர்க்காவைப் பின்பற்றும் குழுக்களிடம் உள்ள தொகுப்புக்கள் அவர்களது தர்காவைப் பின்பற்றும் பெரியார்கள் பலரால் தொகுக்கப்பட்டவை என்பர்.

“இவர்கள் தங்கள் முரீதீன்களுக்கு நடத்திவரும்படி கற்பித்துக் கொடுத்த றாதீப்களில் காதிரிய்யா தர்க்காவுடைய திக்கறை அமைத்து நல்ல கருத்தைப் பொதிந்துள்ள வேறு துஆக்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.”²⁶

என்று காதிரிய்யா தர்க்காவுடைய மேம்பாட்டை நிலைப்படுத்தும் நோக்குடன் எழுதப்பட்ட மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம் எனும் றிலாலதல் காதிரிய்யா எனும் நூலில் உள்ள இக்கூற்று சாதிலி தர்க்காவினர் வைத்திருப்பதைப்போல காதிரி தர்க்காவினர் திட்டமான ஒரு ஒதல் தொகுப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்காக திக்ரூப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளும் முரிதுகட்டு சாதுலி தரீக்காவின் சில அடிப்படை விதிகளைத் (உசூல்) தந்துள்ளனர். அவற்றை வாழ்க்கையின் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் பேண வேண்டும் என்று அத்தரீக்கா வலியுறுத்துகின்றது. அவ்வடிப்படை விதிகள் வருமாறு.²⁷

1. பகிரங்கமான விடயங்களிலும் அந்தரங்கமான விடயங்களிலும் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி நடத்தல்
2. சொல்லிலும் செயலிலும் சரீஅத்தைப் பின்பற்றி நடத்தல்
3. செல்வ நிலை, வறுமை நிலை உட்பட சகல கருமங்களிலும் சிருஷ்டிகளைப் புறக்கணித்து அல்லாஹ்வுக்கு முதன்மை வழங்கல்
4. அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் நிரப்பமாகவோ, அல்லது குறைவாகவோ அருள்படும் போது இறைநாட்டத்திற்காக முற்றாக இணங்கி நடத்தல்
5. இன்பமும் துன்பமும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடைபெறுகின்றன என்று நம்பி அல்லாஹ்வின் பக்கம் திரும்பி விடல்

பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு உளத்தாய்மையும் உள வலிமையும் அடைவதன் மூலம் இஸ்லாத்திற்கு எதிரான சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து வெற்றி காண முயற்சிக்க வேண்டும் என்றே அப்துல்காதிர் ஜீலானி (றஹ்) போன்றவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். இத்தகைய அடிப்படையில் அது நோக்கப்பட்டதாலேயே “ஹல்கதுத்திக்ரூ” என்றழைக்கப்படும் ஆன்மீக அனுஷ்டானங்களோடு நின்று விடாது குழந்தைக் கல்வி, அல்குர்ஆனைப் போதித்தல், இஸ்லாமிய பிரசாரம் முதலிய துறைகளையும் உள்ளடக்கி தரீக்காக்கள் செயற்பட்டன²⁸.

கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தருக்கு எதிராக இந்தோனேஷியாவில் நடைபெற்ற பத்ரி யுத்தத்திலும் 1832-1837 க்குமிடையில் அல்ஜீரியாவில் பிரஞ்சுக்காருக்கு எதிராக நடைபெற்ற யுத்தத்திலும் காதிரி தரீக்காவின் வகித்த பங்கும் மத்திய ஆசியாவில் ரஷ்யாவுக்கு எதிராக கி.பி. 1834-1859 வரை நடைபெற்ற யுத்தத்தில் நக்ஷபந்தி தரீக்காவின் வகித்த பங்கும் ஆன்மீகப் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டதெல்லாம் இஸ்லாத்தை விளங்கி அதனை நிலைநாட்டப் பாடுபடுவதற்கே என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. இலங்கையைப் பொருத்தவரை இப்பரந்த நோக்கில் தரீக்காவை மக்கள் புரிந்து கொண்டார்களா என்பது சந்தேகத்துக்குரியதே. தரீக்காக்கள் தமக்கிடையே ஏற்படுத்திக் கொண்ட பகைமையும், போராட்டமும் இச்சந்தேகத்தை வலுப்படுத்துகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்திற் தரீக்காக்களின் நிலை

இலங்கையில் காதிரி தரீக்காவைப் பின்பற்றும் சேகு முஸ்தபா அஸ்செய்லானி, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம், அப்துல்லா பின் உமர் பாதிபு அல்யெமனி ஆகிய மூவரும் பரந்த துறைகளில் மக்களை நல்வழிப்படுத்த முயற்சித்தனர். ஆன்மீகப் பயிற்சி, அறிவுத்துறை வளர்ச்சி, இஸ்லாமிய கோட்பாட்டுக்கு எதிரான கொள்கைகளை இனம் காட்டி ஒதுக்குதல், முதலாம் துறைகளில் அவர்களின் செயற்பாடு தென்படுகிறது.

“வேர்விலையில் உள்ள கனதி பெற்ற நாயமாகிய சேகு முஸ்தபா அஸ்செய்லானி அவர்களின் தரீக்கில் உள்ளவர்கள் மாத்திரம் தொழுகை முதலாம் வணங்கங்களிற் சிறந்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.”³⁰

என்று பாராட்டப்படும் அளவிற்கு மேம்பட்டிருந்தார்கள். ஆயினும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த பல போலி சேகுமார்கள் தம் சொந்த நலன் கருதி தம் வழிகாட்டலின் கீழ் செயற்படும் சில குழுக்களைக் காதிரி தரீக்கா எனும் போர்வையில் உருவாக்கினர். அதனால், உண்மையான காதிரிய்யா தரீக்கா எது என்று இனம் காண முடியாதவாறு போலிக் குழுக்கள் பல பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்திருந்தன. இஸ்லாம் மித்திரன் இது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது,

“இலங்கையில் உள்ள எந்தப் பிரிவு அப்துல்காதிர் (றஹ்) பிரிவு கோட்டாறு சாகிபுடையதா? கனம் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிமுடையதா கனம் அப்துல்லாஹ் பாதிபு மௌலானாவுடையதா? ஜிப்ரி மௌலானா வுடையதா? மான்தோல் மஸ்தானுடையதா? தொண்டி பாவாவுடையதா?”³¹

என்று சுட்டியிருப்பது காதிரி தரீக்காவின் போர்வையில் இலங்கையில் சில குழுக்கள் இருந்ததைக் காண்பிக்கின்றது.

இவ்வாறான குழுக்கள் தோன்றுவதற்கான காரணி சேகுமார் சிலரின் சுயநலமும், இலங்கை மக்களின் அறிவீனமுமே எனலாம்.

“ஒருவர் இலேசாகச் சம்பாதிக்கும் சூட்சுமம் செய்குத் தொழிலில் இருப்பதை அறிந்து மெல்ல வாழைத் தோட்டத்திற்கு வந்து கனவில் பைஅத் கிடைத்தது என்று அந்தரங்கப் பிரசாரம் செய்து முரீதீன்களை சேர்த்து பெரிய செய்கு மாதிரி தொழிலையும் விருத்தியாக்கிக் கொண்டார்”³².

“தற்போது இலங்கையில் காதிரிய்யா தரீக்கு நடக்கும் ஒழுங்கீனத்தாலும் விபரீதத்தாலும் அஞ்ஞானிகள் அதிற் புகுந்து கொள்ளை கொண்டு தமது வயிற்றை வளர்க்கும் கருவியாக்கிக் கொண்டனர்.”³³

இஸ்லாம் மித்திரனின் இக்கூற்றுக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காதிரித் தரீக்காவில் சுயநலமிகள் சிலர் புகுந்து அதனைப் பணம் திரட்டும் கருவியாக்கிக் கொண்டார்கள் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. தகைமையற்ற ஏமாற்றுக்காரர்களான சிலர் மோசடி செய்து பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டது மட்டுமன்றி இஸ்லாத்துக்கு மாற்றமான கருத்துக்களைக் கூறி வழி தவறச் செய்ததையும் அவதானிக்க முடியும்.

“குருமார்கள் மோட்டுத்தனமாக சில குருட்டுப் பாட்டுக்களைப் பாடி திருட்டுப் பொருள் கொடுத்து ஈமானைப் புரட்டி ஜல்லத்திலாக்கி யிருக்கிறார்கள். இந்த கள்ளப் பாட்டுக்களைத் தென்னிந்திய தொள்ளைப் பாவாமார் பாடியல்லவோ எங்கள் அருமையான இலங்கை மக்களைக் கெடுத்துப் போட்டார்கள்”³⁴

“தென் இந்தியாவில் வந்து வாழைத்தோட்டம், கும்பனித் தெரு முதலிய பகுதிகளில் முரீது கொடுத்து மரிது செய்யும் பாவாமார்களான சில ‘ஆம்’ கல்குகள் நாயகம் ஜீலானி அவர்கள் மீது தகாத வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொடுத்து இது சிற்று நீயும் நானுமின்றி வேறொருவருக்கும் சொல்லாதே என்று எச்சரிக்கை செய்து பால் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பால் கொடுத்தது முதல் தொழுகை கிடையாது.... ஏங்காணும் நீர் தொழுது கொண்டிருந்தவர் இப்போது தொழுகிறீர்கள் இல்லை எனக் கேட்டால் யாரைத் தொழுகிறது நான் அவனானபோது தொழுகை விழுந்தது அவன் அவனாகவும் நான் நானாகவும் இருந்த காலத்தில் தான் தொழுகை என்று குப்ரியத்தான பேச்சுக்களைக் கொண்டு மறுமொழி கொடுக்கிறார்கள்”³⁵

மேலே சுட்டிய மேற்கோள்கள் போலி சேகுமாரின் கபடத்தைக் காண்பிக்கின்றன.

இறைவணக்கங்களில், திக்குகளில் நாளாந்த இஸ்லாமிய கடமைகளில் ஈடுபட்டு இறைவனின் ஏவலை எடுத்து விலக்கலைத் தவிர்த்து முரிதீன்கள் நடக்க வேண்டும் என்று தரீக்காக்கள் போதித்திருந்த போதும், இலங்கையில் தரீக்காக்களைச் சேர்ந்த சிலர் வணக்கங்களில் அக்கறை காண்பிக்கவில்லை.

“தொழுகை, வணக்கம், திக்கு முதலியவைகையை அறவே செய்யாது எட்டு நாளைக்கொருக்கால் இராக்காலத்தில் யாமுகியத்தீன் என்று தியானிக்கிறவர்களும் நின்று சில்சிலா என்று ஒன்றை தூபங்காட்டி

ஓதிக் கொண்டிருந்து பால் கொடுக்கின்றவர்களும் வருடத்துக்கு ஒருக்கால் பெருநாள் இரவில் மாத்திரம் ராத்திபு செய்கிறவர்களும் ... பற்றி யாது சொல்லலாம்”³⁶ “ஜெய்லானி ஆண்டவர்களின் நாமத்தை அனாவசியமாகத் துதிக்கிற சில கூட்டங்களைக் காண்கின்றோம் ஆயினும் அவர்களிடத்தில் மேற்படி ஆண்டவர்களின் நடத்தையும் ஏவலும் காணப்படவில்லை.”³⁷

இத்தகு போக்கே தர்க்காக்களின் அந்தஸ்தும் கண்ணியமும் மக்களிடத்தே குறைவதற்குத் துணையாகின.

காதிரியா, சாதுலியா, தர்க்காக்களிடையே நிலவிய உறவு

இலங்கையில் அறிமுகமாயிருந்த காதிரிய்யா, சாதுலிய்யா, நக்ஷபந்தியா முதலாம் தர்க்காக்களுள் காதிரிய்யாவும் சாதுலிய்யாவும் இலங்கையிற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இவ்விரு தர்க்காக்களும் முஸ்லிம் நாடுகளில் கிளைத் தர்க்காக்களைக் கொண்டிருந்த போதும் இலங்கையிற் சாதுலித் தர்க்காவைப் பொருத்தவரை அதன் பாசிக்கிளை மட்டுமே காலூன்றியிருந்தது. காதிரித் தர்க்காவைப் பொருத்தவரை அதன் கிளைகள் எனக் கூறிக் கொண்ட சில பிரிவுகள் இருந்தன. அவற்றிக்கிடையே சில ஒருமைப்பாடுகள் இருந்தபோதும் கருத்துக்களிலும் செயற்பாட்டிலும் சில வேறுபாடுகளும் இருந்தன. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு குழுவினர் மறுகுழுவினரின் கருத்துக்களை விமர்சிக்கவும் தயங்கவில்லை. சமூக செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்த காதிரிய்யா, சாதுலிய்யா தர்க்காக்களைப் பொருத்தவரை ஆரம்ப முதல் அவற்றிடை ஒற்றுமை நிலவவில்லை என்பதைப் பத்திரிகைக் குறிப்புகள் காட்டுகின்றன.

“அது (சாதுலி தர்க்கா) கொண்டுவரப்பட்ட துவர்க்கத்தில் அதற்கு மறு தர்க்குக்களை சேர்ந்தவர்களால் பல இடைஞ்சல்கள் செய்யப்பட்டாலும் அவற்றை அந்தத் தர்க்கு மேற்கொண்டு இப்பொழுது மிக உண்ணத ஸ்தியில் இருக்கிறது”³⁸

அல் முஸ்லிம் எனும் பத்திரிகையின் இக்கூற்று சாதுலி தர்க்கா இங்கு அறிமுகமாகும் போது ஏற்கனவே அறிமுகமாய் இருந்த காதிரி தர்க்காவின் பல குழுக்கள் அதனை எதிர்த்து செயற்பட்டன என்பதைக் காண்பிக்கின்றது.

“பனா என்கின்ற மாயையை நீக்கி உள்ளமைப் பொருளை அறிந்து ரகுல் பெற்றுக்கொள்வதற்காக தர்க்குக்களை உண்டாக்கிய பெரியோர்கள் பற்பல வழிகளை அறிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க ஆச்சரியமாவது ஒரு தர்க்கில் உள்ளவர்கள் மற்ற

தரீக்கில் உள்ளவர்களை தரீகு விஷயங்களில் விரோதிகளாகவும் பகைவர்களாகவும் பாவித்து விடுகிறது. இலங்கையில் ஒரு தரீக்கில் உள்ளவர்கள் மறு தரீக்கை இகழ்வது மிகவும் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.³⁹

“இவற்றில் (தரீக்காக்களில்) முரீது பெற்றவர்கள் தரீகுகளின் மெய்யான நோக்கத்தை அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இவர்களின் சிலரின் செய்கை அவர்கள் அந்நோக்கத்தை அறிந்திருப்பதாய்க் காட்ட வில்லை.”⁴⁰

குறித்த கால இலங்கை முஸ்லிம்களின் சிலர் தரீக்காக்களின் பயிற்சிகளின் பின்னணியையோ, அதன் இலட்சியங்களையோ அறிந்திருக்கவில்லை. பக்தி சிரத்தையுடன் தரீக்காப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. மக்களைச் சுரண்டி வாழ்வதற்காக தென்னிந்தியாவில் இருந்து இங்கு வந்த சில போலி சேகுமர்கள் உரிய பாதையைக் காட்டவில்லை. இவை தரீக்காக்களிடையே ஒற்றுமை வளரத் தடையாயின.

ஏற்கனவே காதிரிய்யா தரீக்கா அறிமுகமாயிருந்த பிரதேசங்களில் சாதுலிய்யா தரீக்கா அறிமுகமாகும் போது தமக்குப் போட்டியாக எழுபவர்கள் என்று காதிரிய்யா தரீக்காவின் கருதியிருக்க முடியும். இதனால் அவர்களிடையே ஆதிக்கத்துக்கான போட்டி தோன்றியிருக்க முடியும். 1888 இல் பேருவளையில் காதிரி, சாதுலி தரீக்காவின் சண்டையிட்டனர்.⁴¹ ஐம்ஆவுக்குப் பின் தின்று செய்வதற்கு சாதுலி தரீக்கினருக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டமையே மோதலுக்கு அடிப்படையாகியது.

இலங்கையில் இருந்த காதிரிய்யா தரீக்காவின் சாதுலித் தரீக்காவின்ரை அங்கீகரிக்க மறுத்தற்கான நியாயமான காரணிகள் முன்வைக்கப்படாத போதும் அவர்களின் தியானப் பயிற்சிகள் பற்றி சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்கியதை அதற்கான ஒரு காரணியாகக் கொள்ளலாம். அபுல்ஹஸன் அஷ்ஷாதுலி (றஹ்) அறிமுகப்படுத்திய சாதுலி தரீக்கா இலங்கையின் பின்பற்றப்படவில்லை என்றும், பாஸி தரீக்காவே பின்பற்றப்படுகிறது என்றும் அவர்களின் தியான முறை ஆதாரமற்றது என்றும் காதிரி தரீக்காவின் குற்றம் சுமத்தினர். சாதுலிய்யா தரீக்கின் செயல்களைப் பற்றிய “சுவால்” என்னும் தலைப்பில் இஸ்லாம் மித்திரனில் பின்வரும் வினாக்கள் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

“இருந்து, நின்று, சாய்ந்து, அசைந்தவர்களாக தின்று செய்வதற்கு குர்ஆன், ஹதீஷில், ‘தலில்’ உண்டா? காலையும் மாலையும் தின்று செய்ய தலில் யாது? இப்போது நடக்கும் தரீக்கா சாதுலிய்யாவா? பாஸிய்யாவா?”⁴²

இவ்வினாவிற்கு இஸ்லாம் மித்திரனின் அடுத்த வெளியீட்டில் பதில் வழங்கப் பட்டுள்ளது. சாதுலி தர்க்காவின் ஹளரா என்றழைக்கப்படும் திக்கு மஜ்லிசுகளில் நின்றும் இருந்தும் ஆடி அசைந்தும் திக்கு செய்வர். காதிரி தர்க்காவின் திக்கு மஜ்லிசுகளில் இவ்வாறு நடைபெறுவதில்லை. அதனால்தான் மேலே குறித்த முதலாம் வினா எழுப்பப்பட்டது.

“(அறிவுடைய) இத்தகையோர் (தங்கள்) நிலையிலும் இருப்பிலும் தங்கள் படுக்கையிலும் அல்லாஹ்வையே நினைத்து வானங்கள் பூமியின் படைப்பைப் பற்றி சிந்தித்து எங்கள் இறைவனே நீ இவற்றை வீணுக்காகப் படைத்து விடவில்லை. நீ மிகத் தூயவன் நெருப்பின் வேதனையில் இருந்து எங்களை நீ இரட்சிப்பபாயாக”⁴³

என்ற குர்ஆன் ஆயத்தை முதலாம் இரண்டாம் வினாக்களுக்கு விடையாக அளித்தார்கள். இவ்வாறு குர்ஆன் ஆயத்துக்களைக் காண்பித்து சாதுலி தர்க்காவின் பயிற்சி முறைகள் இஸ்லாத்தின் வரையறையுள் உள்ளதுதான் என்று காண்பிக்க முயற்சித்தார்கள்.⁴⁵

ஹிஜ்ரி 1218 இல் பாஸ் நகரில் பிறந்த முகம்மது அஜ்வது அல்பாஸி மதினாவிற்கு தங்கி ஆத்மஞானம் பற்றி அறிந்து சாதுலி தர்க்காவில் இணைந்து அதனைப் பல்வேறு நாடுகளில் பரப்ப முயற்சித்தார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அல்பாஸியின் முரிதுகளால் இத்தர்க்கா பரப்பப்பட்டதால் அங்கு அது பாஸிய்யி என அழைக்கப்பட்டது என்றும், சாதுலி என்பதும், பாஸிய்யி என்பதும் ஒன்றே அன்றி வேறில்லை என்றும் பதில் கூறி குற்றச்சாட்டுக்களை மறுத்துரைத்தார்கள். காதிரி தர்க்கா பற்றிய சில வினாக்களை இவ்வாறுஷஷாதிலி என்பார் காதிரிய்யாக் குழாம்களைக் கடாவும் வினாக்கள் என்ற தலைப்பில் வினவியுள்ளார்.⁴⁶

பத்திரிகையில் தர்க்கமாடுவதுடன் நிலலாது இவ்வெதிர்ப்பு துண்டுப் பிரசுரங்களும், நூல்களும் வெளிவரவும் துணையாய் இருந்துள்ளதைக் காணலாம்.

“சென்றகிழமை இரண்டு மூன்று துண்டுகள் போலிப் பேரிட்டு வெளிப் படுத்தப்பட்டன. ஒரு சிறியதுண்டு சாதுலிய்யாவையும், சாதுலியாக் காரரையும், தேவைக்கதிக்கமாகப் பாராட்டிப் புகழ் கூறியும், மற்றொன்று சாதுலிய்யாவையும் அதன் தர்க்காக்காரரையும் இகழ்ந்தும் இருந்தன. இந்த இரண்டு துண்டுகளும் ஒரே கூட்டத்தில் உள்ள இருவர் செய்ததை அறிந்து கொண்டேன். இவர்கள் காதிரிய்யாவும் அல்ல, சாதுலிய்யாவும் அல்ல. நாங்கள் காதிரிய்யாக்கள் என்று நடிப்புக் காட்டுகின்ற ஜாஹிலியாக்களேயாம்”⁴⁷

இஸ்லாம் மித்திரனின் இக்கூற்று, இடையில் நின்று கூத்துப்பார்ப்பவர்கள், இரு தரீக் காக்களையும் மோதவிடத் துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியட்டிடுக்கிறார்கள் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. பத்திரிகைகளிலும், பள்ளிகளிலும் கிராமங்களிலும் தரீக்காவின் பெயரால் மக்கள் சண்டை பிடிப்பதை படித்தவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆதலால், அறிஞர் சித்திலெப்பை இஸ்லாம் மித்திரன் ஆசிரியர் உதுமான் போன்றவர்கள் தரீக்காக்களிடையே ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்த உழைத்தார்கள்.

“தரீகு விஷயத்தில் பித்னாவைக் கிழப்பிக் கொள்வது..... அறிவில்லாக்குறை காரணத்தாலாகும். சாதுலிய்யா காதிரிய்யா எனக்கொள்ளும் விபரீதத்தை நீக்கி ஏகமாக்கண்டு கிரியை புரிவீர்கள்.”⁴⁸

“காதிரிய்யா சாதுலிய்யா என்ற இரு வார்த்தைகளும் வேறா இருக்கிறதன்றி அந்த இரு தரீகுகளும் அந்தந்த தரீக்காவுடைய இரு குத்புமார்களும் ஒரே மாதிரி மகிமையுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆதலால், நாம் ஒருவரைப் புகழ்ந்தும் ஒருவரை இகழ்ந்தும் பேசக்கூடாது”⁴⁹

“எல்லா வலிமார்களையும் மஹப்பத்து வைத்துக் கொள்கின்றதன்றி உயர்த்தித் தாழ்த்திக் கூறாது எங்கள் நாவுகளை நாம் பாதுகாப்பது வேண்டிய காரியமே”.⁵⁰

என்று இஸ்லாம் மித்திரனும்,

“ஆகையால் காதிரிய்யா சாதுலிய்யா உலமாக்கள் செய்குமார்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தாழ்மையாகவும் வேண்டுதலாகவும் சொல்கிறதாவது, புத்தியில்லாதவர்கள் வீண் தர்க்கங்களில் தலையிட்டால், அல்லது பித்னாக்களுக்கு உடன்பட்டால் செய்குமார்களும் உலமாக்களும் அவர்களில் சேர்ந்து பித்னாக்களை அதிகப்படுத்தி விடுவது அழகல்ல....”⁵¹

என்று சித்திலெப்பையும் குறித்துக் காட்டுவது இரு தரீக்காக்களும் பகைமையை மறந்து ஐக்கியமாகச் செயற்பட்டு ஆன்மீக எழுச்சிக்காக உழைக்க வேண்டும் என்று கருதியதனால் எனலாம். சாதுலிய்யாவும் காதிரிய்யாவும் ஒன்றை விட ஒன்று மேம்பட்டதோ தாழ்வானதோ அல்ல என்றும் இரு சேகுமாரும்கண்ணியத்துக் குரியவர்களே என்றும் அவர்களின் போதனையைப் பின்பற்றி நடப்பதுவே அவசியமானது என்றும் அவர் வலியுறுத்துவதையும் அவதானிக்க முடியும்.

இலங்கையில் அறிமுகமாயிருந்த தர்க்காக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலே சமூக முக்கியத்துவமும் செல்வாக்கும் பெற்று வழங்கின. ஒவ்வொரு தர்க்காவும் தமக்கென்று சாவிவ்யாவை அல்லது தக்கியாவைக்⁵² கொண்டிருந்தன. தமது ஆன்மீகப் பயிற்சியையும் அறிவியற் போதனைகளையும் இந்நிலையங்களில் அவை வழங்கின. முஸ்லிம் கிராமங்களில் இருந்த மஸ்ஜித்களுக்கு மேலதிகமாகவே ஸாவிவாக்களும் தக்கியாக்களும் இருந்தன. மஸ்ஜித்களில் நாளாந்தத் தொழுகை முதலான கட்டாயக் கடமைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இப்பள்ளிகளில் தர்க்காப் பேதமின்றி அனைவரும் பங்கு கொள்வர். ஆதலால், குறித்த ஒரு தர்க்காவில் உள்ள பயிற்சிமுறைகளை, திக்குகளைப் பள்ளியில் நிறைவேற்றுவதை ஏனைய தர்க்காக்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு தர்க்காவையும் சேராதவர்களும் விரும்பவில்லை. தர்க்காக்களிடையே பகைமை நிலவியமையும் தர்க்காக்களின் இலட்சியங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமையும் மஸ்ஜித்களில் இப்பயிற்சிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இடைஞ்சலாயின. இதனால் தமது பயிற்சிகளை செய்து கொள்வதற்கு தமக்கென்று ஸாவிவாக்களையும் தக்கியாக்களையும் அமைத்துக் கொண்டனர். ஆதலால்தான், சில கிராமங்களில் மஸ்ஜித், சாவிவா, தக்கியா ஆகிய மூன்று நிலையங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொரு தர்க்காவினதும் கூட்டு திக்குகள், றாதிபுகள் ஹிஸ்புகள், விர்துகள், கந்தாரிகள் என்பன இடம் பெற்றன. வெள்ளி இரவு தோறும் றாதிபுகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்றதுடன் பங்கு கொள்வோர்க்கு நார்சா என்று கண்ணியப்படுத்தப்படும் இனிப்புப் பண்டங்கள் வழங்கப்பட்டன.

சமூக சமய மரபுகள்

உலக முஸ்லிம்களின் கலாசார அமைப்பில் இரு முக்கிய காரணிகள் செல்வாக்கு வகிக்கின்றன. சமய நம்பிக்கை, இஸ்லாமிய வாழ்க்கைமுறை, இஸ்லாமிய ஒழுங்குமுறை அமைப்பு என்பன அவற்றுள் ஒரு காரணி. முஸ்லிம்கள் வாழும் நாட்டின் சதேசிய நாகரீகம், பழக்க வழக்கம் என்பவற்றின் செல்வாக்கு மறு காரணியாகும்.⁵³ இலங்கை முஸ்லிம்களும் இந்நியதிக்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்லர். தொழுகை, நோன்பு முதலாம் இஸ்லாமியக் கட்டாயக் கடமைக்கான வணக்கங்களையும் கத்னா, விவாகம், மரணம் முதலாம் வைபவங்களையும் உலக முஸ்லிம்கள் நிறைவேற்றும் போது மேற்குறித்த முதற்காரணியின் சொல்வாக்கு காரணமாக சில பொதுப் பண்புகளையும் ஒருமைப் பாட்டையும் அவற்றில் காணமுடிந்த போதும், அவ்வவைபவங்கள் அவ்வப் பிரதேசத்துக்குரிய சதேச நாகரிகச் செல்வாக்கிற்குட்பட்டு, அதன் பழக்க வழக்கங்கள், மரபுகள் என்பவற்றுடன் சேர்த்து நிறைவேற்றப்படுவதையும் அவதானிக்க முடியும். பின்னைய இப்பண்பே ஒரு பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களை மற்றொரு பிரதேசத்தில் அல்லது நாட்டில் வாழும் சகோதர முஸ்லிம்களிடம் இருந்து வேறுபடுத்தி இனம் காட்டி அவர்களின் தனித்துவத்தைப் பிரகடனப்படுத்துகிறது.

தொழுகை, நோன்பு முதலாம் கடமைகளில் சுதேச மரபுகளின் செல்வாக்கு குறைவாகத்தென்பட்ட போதும் சமூகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய விவாகம், மரணம், கந்தாரி முதலாம் வைபவங்களில் அவற்றின் செல்வாக்கைக் காணமுடியும். இவ்வாய்வுக்குட்பட்ட 1870-1915 கால இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்விலும் பிரதேசப் பழக்க வழக்கங்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட சமய மரபுகள் பல இருந்ததை அவதானிக்கலாம். குழந்தை ஒன்று பிறந்தது முதல் புதைகுழியில் அடக்கம் செய்யப்படும் வரை உள்ள பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் இம்மரபுகளைக் காணமுடியும்.

விவாக மரபுகள்

முஸ்லிம்களிடையே விவாகம் ஒன்று நடைபெறுவதற்கு மணமகன், மணமகள், மணமகளின் தந்தை, சாட்சிகள் என்பவர்கள் அவசியமானவர்களாவர். வீடு கூடலுக்கு முன்பு மணமகன் மணமகளுக்கு மஹர்த் தொகையை வழங்குவது கடமை: புதுமணத் தம்பதிகள் 'வலீமா' விருந்தை வழங்குவது சமய கண்ணோட்டத்தில் விரும்பத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். உலகின் எந்த ஒரு கோணத்திலும் வாழும் முஸ்லிம்களின் விவாகத்திலும் மேற்குறித்த உறுப்பினர்கள் பங்கு கொள்வதும், மஹர் வழங்கப்படுவதும் தென்படும் பொதுப்பண்புகளாகும். இவற்றிற்கு மேலாக அவர்கள் தாம் வாழும் பிரதேசத்தில் உள்ள பல்வேறு மரபுகளை, சடங்குகளை இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மீறாத எல்லையுள் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். சமயத்தைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் முஸ்லிம்களிடம் இருந்த போதும் தாம் வாழும் சமூகச் செல்வாக்கில் இருந்து விடுபட முடியாமையும் சமய அறிவு குறைபாடும் முஸ்லிம் சமூக அமைப்பு நலிவடைந்தமையும் இத்தகைய சுதேச மரபுகள் முஸ்லிம்களிடையே நிலைக்கக் காரணமாயின.

இப்பிரதேச சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள், மரபுகள் என்பன முஸ்லிம் சமூகத்தில் எவ்வாறு எப்போது புகுந்தன என்று சரியாகக் கணித்துக் கூறுவது கடினமானதெனினும், காலந்தோறும் ஏற்படும் சமூக மாற்றங்கள், புதிய சூழல் என்பவற்றுடன் அறிமுகமாகிய சம்பிரதாயங்கள் பொது மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு தொடர்ந்தும் நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

முஸ்லிம் சமூக அமைப்பில் ஆண்கள் பெண்களுடன் கலந்துறவாடுவதற்கு இருந்த சமயரீதியானதும் மரபுரீதியானதுமான தடை முஸ்லிம் சமூகத்தில் பரந்த அளவிலான காதற் திருமணங்கள் ஏற்படும் சூழலை உருவாக்கவில்லை. பெற்றோர் தம் மகனுக்கோ மகளுக்கோ மணமகனையோ மணமகளையோ தேடிக் கொடுத்தனர். உண்மையில் தம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற மணமகனையோ மணமகளையோ தேடிக் கொடுப்பது பெற்றோரின் பொறுப்புக்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. ஆதலால் தரகர் எனத்தக்க நடுவர் ஒருவரின் துணையுடன் மணமகனை அல்லது மணமகளைத் தேடுவர். அவ்வாறு

தேடும் பொழுது தந்தைவழி அல்லது தாய்வழி மைத்துனர் அல்லது மைத்துனிக்கு முன்னுரிமை வழங்குவர்.²⁴

உறவின் முறையினர் அல்லாத இடத்தில் பெண் கொள்ளும் போது பெரும்பாலும் விவாகத்தின் பின்தான் புதுமணத் தம்பதிகள் ஒருவரை ஒருவர் காண்பர், கதைப்பர். அதனால், ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள சில காலம் எடுக்கும். அவ்வாறன்றி தந்தை, அல்லது தாய்வழி மைத்துனர் அல்லது மைத்துனியை விவாகம் செய்யும் போது இளமைக்காலமுதல் பழகியிருப்பதால் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து குடும்பவாழ்வைக் கொண்டு நடத்த ஒருவருக்கு ஒருவர் துணையாக இருப்பர். தனது குடும்பத்துக்கு வெளியேயுள்ள சமூகத்துடன் உறவாடி வாழாத ஒரு பெண், தான் புதிதாக உறவு கொண்ட ஒரு குடும்பத்துடன் வாழ்வதைவிட இளமை முதற் பழகிய தனது சொந்த மாமன் மாமி வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடனும் கலகலப்பாகவும் இருப்பாள். அந்நியருடன் வாழ்கிறேன் என்ற உணர்வு அற்றவளாக தனது பாதுகாப்பு பற்றிய அச்சமேதுமின்றி வாழ்வாள். மாமியும் மைத்துனிமாரும் கூட அன்னிய பெண் ஒருத்தி தம் வீட்டில் கோலோச்ச வருகிறாள் என்ற மன உணர்வின்றி தம் பெண்ணாகக் கருதி வரவேற்பர். அத்துடன் வெளி ஒருவனுக்கு பெண்ணைக் கொடுக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற சீதனம் விவாக வைபவம் முதலாம் செலவுகளை விடக் குறைந்த செலவில் விவாகத்தை நடத்தி முடிக்கலாம். இவை ஆரம்பகால முதல் தந்தை அல்லது தாய்வழி மைத்துனர் அல்லது மைத்துனிக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் மரபு இலங்கை முஸ்லிம்களிடத்தும் செல்வாக்குப் பெற்றதற்கு காரணமாக இருந்திருக்க முடியும்.

ஒரு பெண்ணைத் தெரிவு செய்யும் போது அவளது குடும்பம், சமையல் செய்யும் ஆற்றல், அல்குர்ஆனை ஓதும் திறமை, அவள் கொண்டுவரும் சீதனம், என்பவற்றை மணமகனின் பெற்றோர் கருத்திற் கொண்டனர்.²⁵ குடும்ப வாழ்வில் வீட்டுடன் சார்ந்த பணிகளை பெண் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கருதப்பட்டதால், சமையலில் அவளது ஆற்றல் கருத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். ஆண் தொழிலின் நிமித்தம் வெளியே செல்வதால் குழந்தைகளைச் சமயக் கண்ணோட்டத்தில் வளர்ப்பதும், அல்குர்ஆனை ஓதுவிப்பதும், சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றப் பயிற்றுவிப்பதும் தாயின் பொறுப்புக்களாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம். பெண்களாலே நடத்தப்படும் தலைப்பாதினா முதலான வழக்கிலுள்ள சடங்குகளையும் பெண்கள் முன் நின்று நடத்தவேண்டியவராயினர். இக்காரணம் பற்றியே அல்குர்ஆனை ஓதவும், அறபு மொழியை வாசிக்கத் தெரிந்திருப்பதும், ஒரு தகைமையாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். எனினும், நடைமுறையில் இவ்விரு தகைமைகளையும் விட வழங்கப்பெறும் சீதனத்தொகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால்தான் இலங்கை முஸ்லிம்களின் விவாகச் சடங்குகள் பற்றி கி.பி. 1888ல் பாவா அஹமது எழுதும் போது இலங்கை முஸ்லிம்களின் விவாகத்தில் பணமே முக்கியம் பெறுகிறது. அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் அங்கிடமில்லை²⁶ என்றுள்ளார்.

ஆரம்பகால முஸ்லிம்களிடமும் இன்றைய அறபு நாட்டு முஸ்லிம்களிடமும் இல்லாத சீதனம் வழங்கல் எனும் வழக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம்களிடமும் இருந்தது என்பதை அக்காலை வெளிவந்த முஸ்லிம் பத்திரிகைகள், நடைபெற்ற வழக்குகள் புலப்படுத்துகின்றன. “கைக்கூலி என்று சில இந்தியாவால் வந்த அக்காலத்து மனிதர் (இங்கும்) வழக்கப்படுத்தி விட்டார்கள்”⁵⁷ என்ற முஸ்லிம் நேசனின் கூற்று இப்பழக்கம் இந்தியாவில் இருந்தே இலங்கைக்கு அறிமுகமாக்கப்பட்டது என்று கருத இடமளிக்கிறது. சீதனம் வழங்கும் மரபு இலங்கை முஸ்லிம்களிடத்தில் எக்காலத்தில் வழக்கில் வந்தது என்று சரியாகக் குறிப்பிட முடியாதுள்ளது. எனினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் அதன் பாதகமான விளைவுகளை இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

பெண்ணின் வீட்டில் குடியிருக்கும் மரபு முஸ்லிம் பிரதேசங்கள் சிலவற்றில் நிலவியதால் புது மணத்தம்பதிகள் புதுக்குடித்தனம் நடத்தத்துணையாக வெண்கலப்பாத்திரங்கள் தளபாடங்கள் என்பவற்றை பெண் வீட்டார் வழங்கியிருக்க முடியும்.⁵⁷ இவை புதுக் குடித்தனம் நடத்துவோருக்குத் துணையாகும் அன்பளிப்புகள் என்ற வகையில் அறிமுகமாகிப் பின் பெண் கொண்டுவரும் சீர் என்று வளர்ந்திருக்க முடியும். கி.பி. 1888ல் அஹமது பாவா என்பவர் எழுதிய இலங்கைச் சோனகர்களின் கலியாணப் பழக்க வழக்கங்கள் என்னும் கட்டுரையில் கொடுத்துள்ள சீதனப் பொருட்களின் மாதிரி அட்டவணை ஒன்று வழக்கில் இருந்த சீதனம் வழங்கும் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை வருமாறு;⁵⁸

| | ரூபா |
|---|---------|
| 1. ஹிடினாவத்த எனும் தோட்டத்தில் 1/4 பகுதி பெறுமதி | 1000.00 |
| 2. அத்தோட்டத்தில் உள்ள வீட்டின் 1/4 பகுதி பெறுமதி | 1000.00 |
| 3. அத்தெனகும்புர எனும் வயல் பெறுமதி | 1000.00 |
| 4. தங்க வெள்ளி நகைகள் பெறுமதி | 1000.00 |
| 5. வெண்கலப் பாத்திரங்கள் பெறுமதி | 500.00 |
| 6. வீட்டுத் தளபாடங்கள் பெறுமதி | 500.00 |
| 7. உரொக்க நாணயம் பெறுமதி | 1000.00 |

புதுக் குடித்தனம் நடத்துவதற்கு அவசியம் என்று கருதப்பட்டதாலேயே வீடு, தோட்டம், வயல், வெண்கலப் பாத்திரங்கள், வீட்டுத் தளபாடங்கள் என்பன சீதனப் பொருட்களாக வழங்கப்பட்டன. குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருட்களை மணமகன் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்⁵⁹ என்பது

இஸ்லாமிய நியதியாயினும் பெண்வீட்டிற் குடித்தனம் நடத்தும் மரபு அறிமுகமாயிருந்ததால் பெண் வீட்டார் சீதனத்தை வழங்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு தோன்றியிருக்க முடியும்.

மணமகனின் சமூக அந்தஸ்துக்கு ஏற்பச் சீதனத் தொகை கணிக்கப்பட்டது ஆதலால், உயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்து கல்வி, தொழில், சமூக அந்தஸ்துடைய மணமகனுக்கு அதிக சீதனம் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. 1895இல் ரொக்கப் பணமாக ரூபா 300-1000 வரை சீதனப் பணமாக வழங்கப்பட்டது. இதனால் பணவசதி குறைந்த குடும்பங்களில் பருவமடைந்த பின்னும் பல பெண்கள் 10-12 வருடங்கள் வரை விவாகம் இன்றி வீட்டில் காத்திருந்தனர். பருவம் அடைந்ததும் விவாகம் செய்து கொடுக்கும் பண்பைக் கொண்டிருந்த ஒரு சமூகத்தில் சீதனம் கொடுக்கும் மரபு விவாக வயதையும் பின் தள்ளிவைத்து.⁶⁰ பெண்ணின் பெற்றோருக்கு சீதன மரபு சுமையாக இருந்த அதேவேளை அதிக சீதனப் பணத்துடன் பெண்ணை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த ஆண்களின் ஒழுக்கம் வீழ்ச்சியுறவும் அது காரணமாகியது. சாதி அப்படையில் பெண்ணைத் தேடும் மரபு முஸ்லிம்களிடையே இல்லாதிருந்த போதும் பணத்தகுதியடிப்படையில் பெண்ணைத் தேடும் தன்மையை சீதனம் கொடுக்கும் மரபு வளர்த்து விட்டது.

மணமகன் வீட்டார் எதிர்பார்க்கும் சீதனத் தொகையை மணப் பெண்ணின் பெற்றோர் வழங்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதும் தரக் எனப்பட்ட நடுவர் ஒருவர் மூலம் தொடர்பு கொண்டு சீதனத் தொகையைத் தீர்மானிப்பர். இம்முடிவை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்காக இரு பகுதியினரும் குறித்த ஒரு தினத்தில் ஒன்று கூடிப்பேசுவர். இது 'சம்பந்தம் பேசுதல்' எனப்பட்டது. நல்ல நாள் என்று கருதப்பட்ட முகூர்த்ததினம் ஒன்றில் சீதனப் பொருட்களில் ஒரு பகுதியான ரொக்கப் பணத்தை மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்வர். பெண் வீட்டார் சுமார் 15-20 பேர் வரை சீதனப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு லெவ்வவயுடன் பாற்சோறு, பலகாரம் பழவர்க்கங்கள், என்பவற்றுடன் வெற்றிலை, மஞ்சல், குங்குமம், ஓரிரு தேசிக்காய் என்பவற்றையும் கொண்டு செல்வர்⁶¹. மாப்பிள்ளை வீட்டார் இவர்களை பன்னீர் தெளித்து வரவேற்பர். சீதனப் பணம் கொடுக்கும் இவ்வைபவத்தை கலியாணவைபவத்தைப் போல சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர்.

".....அந்தச் சீதனப் பணம் கொடுக்கும் இரவை ஒரு பெருங் கொண்டாட்ட இரவாகக் கருதி விவாக காலத்தைப் பார்க்க மேலாக அநேக வீண்செலவுகளைச் செய்யும் ஒரு புது வழக்கத்தையும் சீமான்களாகிய எமது பிறவிமார்கள் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.... சீதன விஷயத்தில் நடத்துகிற வீண் செலவை ஏழைகளுக்கு உதவினாலும் இரண்டொரு விவாகங்களை முடிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது"⁶²

என்று இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகை விமர்சித்துள்ளமை சீதனம் வழங்கும் தினம் விவாகத் தினத்தைப் போல கொண்டாடப்பட்டது என்பதனைக் காட்டுகிறது. விவாக நிச்சயார்த்தத்தின் பகிரங்க அறிவிப்பாக இத்தினம் அமைவதால் இத்தினம் இவ்விளம் வாலிபனின் வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.⁶³ சீதனமாகக் கொடுப்பனவற்றுள் இப்பணத்தொகை மட்டுமே மணமகனுக்கு நேராகக் கிடைத்தது. 1886ஆம் ஆண்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட விவாகப் பதிவுப் படிவத்தில் கைக்கூலி எனும் கூட்டிற்கு நேரே அத்தொகையைப் பதிந்தனர். விவாக வைபவத்திற்கு முன்பு இத்தொகையை மணமகன் பெற்றுக் கொண்டதால் மணமகளுக்குத் தேவைப்பட்ட கூறைப் புடைவைகளை வாங்கவும் தாலியைச் செய்யவும் தனக்குத் தேவையான உட்புகளை வாங்கவும் உபயோகித்தான்.

சம்பந்தம் பேசச் செல்லும் போது உறவினர்கள் 15 - 20 பேர்வரை செல்வர். அவர்களை வரவேற்று வெள்ளைப் புடைவை விரிக்கப்பட்ட பாயில் உட்காரவைப்பர். வெற்றிலைத் தட்டுகள் வழங்கப்படும். அதன் பின் பெண்வீட்டைச் சேர்ந்த பேச்சாற்றல் உடைய ஒருவர் வரவேற்று நயம்படப் பேசுவார்.⁶⁴ இத்தகைய பேச்சு ஒன்றின் ஒரு பகுதியை முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை பின்வருமாறு குறித்துள்ளது.

“இந்த இருட்டிலே காடுமேடு வீடுகள் கடந்து தீவெட்டிக் கள்வர்களைப் போல தீபங்களை எந்திக் கொண்டு பெருந்திரளாய் யாதொரு அச்சமூழில்லாமல் இவ்வீட்டிற்கு வந்து புகுந்த காரணம் என்ன என்று வினவுவார் ‘மாப்பிள்ளை வீட்டார்’ நாங்கள் ஒரு நலவான கணமான சிலவான காரியத்தின் பேரில் வந்தோம் என்று பதில் இறுப்பர்”⁶⁵

இவ்வுரையாடலை மக்கள் மௌனமாகக் கேட்டிருப்பர். கைத்தட்டலோ வாழ்த்தொலிகளோ சபையில் இருந்து எழும்பாது இவ்வுரையாடலின் போதுதான் ஏற்கனவே தரகர் மூலம் எடுத்த முடிவிற்கு பகிரங்கமாக இணக்கம் காண்பர்.

சீதனம் வழங்கப்பட்ட தினத்தில் இருந்து மூன்றுமாத கால எல்லையுள் ‘நஹஸ்’⁶⁶ இல்லாத நாள் பார்த்து சுப முகூர்த்த தினத்தைத் தீர்மாணிப்பர். விவாக வைபவத்திற்காக வீட்டை அலங்கரிப்பர். சிறியவீடாயின் அருகில் மண்டபம் ஒன்றை அமைத்துக் கொள்வர். விவாகத்திற்கு பத்து தினங்களுக்கு முன்பே உறவினர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பர். இவ்வழைப்பை விடுத்தற்கு தன்னிடமுள்ள நல்ல தரமான உட்புக்களை அணிந்து மணமகன் தன் நண்பர் குழாத்துடன் ஏழை பணக்காரர் என்ற பேதம்காட்டாது அழைக்கப்பட வேண்டிய ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் பல மைல் தூரம்இருந்த போதும்நேராகச் செல்வான். அவ்வீட்டில் உள்ள ஆண் பெண் அனைவருக்கும் அழைப்பு

விடுப்பான். வீட்டில் உள்ளவர்கள் 'நல்லம்' என்று பதில் கொடுப்பார். அவ்வீட்டார் உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் எனின் மணமகனையும் அவரின் நண்பர்களையும் உபசரித்து அனுப்பவர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டில் பகற்சாப்பாடு வழங்குவார். நெய்ச்சோறு ஒரு பொரித்த கோழி, ஆட்டிறைச்சி, அரைடசன் மரக்கறி வகைகள், அச்சாறு, சூப், தயிர் என்பவற்றை உணவிற்கு வழங்குவார். ஐந்தைந்து பேராக சஷனில் உணவருந்துவர். பெண் வீட்டிற்கும் உணவுத்தட்டுகளை வெள்ளைப் புடைவையால் மூடி கூலியாட்கள் மூலம் அனுப்புவார். மணமகளின் சகோதரன் ஒருவனும் உடன் செல்வான். அவனுக்கு தங்கமோதிரம் அணிவித்து பெண் வீட்டார் வரவேற்று உணவுத் தட்டத்தை பெற்றுக்கொள்ளவர்⁶⁷ மாலையில் மணமகனை மணமகள் வீட்டுக்கு கூட்டிச் செல்வதற்காக உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமகன் வீட்டில் ஒன்று சேர்வர். அப்போது மணமகனுக்கு அவர்கள் அன்பளிப்புகளை வழங்குவார். 'பாதிஹா' ஓதியபின் மாப்பிள்ளை புறப்படுவார். மாப்பிள்ளை செல்லும் போது முரக கொட்டி புல்லாங்குழல் முதலாம் இசைக் கருவிகளை இசைத்தனர்.

'இங்கிலிஷ் வாத்தியம், தமிழ் வாத்தியம், நாட்டியம், பற்பல வானம் காஸ்தியம், மின்சார தீபம் ஆகிய வீண் விசயத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் செலவிட்டு விவாகம் செய்கிறார்கள்'⁶⁸

என்ற இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகையின் விமர்சனம் விவாக வீட்டில் இசைக்கருவிகள் இடம்பெற்றன என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

மணமகளின் வீட்டை அண்மியதும் பெண் வீட்டார் ஆலாத்தி எடுப்பார். மூன்று பீங்கான்களில் ஒன்றில் நீரும், மற்றதில் தேன்காய்ப்பாலும் இன்னொன்றில் வெற்றிலையும் செம்புக் காசுகளும் இருக்கும். இவற்றைப் பெண்ணின் உறவினர் தலையில் சுமந்து வருவார். மணமகளின் தலைமேல் மூன்று முறை ஒவ்வொரு பீங்கானையும் சுற்றி எடுத்த பின் மணமகன் அதில் உமிழ்ந்ததும் அவரது தலைக்கு மேலால் வீசுவர்⁶⁹ கண்ணோறு படாது காத்தற்கே இத்தகைய ஆலாத்தி எடுக்கப்பட்டது என்பர். மணமகளின் வீட்டிற்கு முன் விரிக்கப்பட்டுள்ள வெண்ணிற ஆடையில் மணமகன் நடந்து சென்றதும் மணமகளின் சகோதரன் பன்னீரால் மணமகளின் காலைக் கழுவுவார். மணமகன் பரிசிலாக அவருக்குத் தங்க மோதிரம் ஒன்றை அளிப்பார்.

ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சபையில் எல்லோரும் அமர்ந்த பின் நிகாஹ் வைபவம் இடம் பெறும், அதன் பின் மணவறையில் பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டி தான் கொண்டு சென்ற 'கம்பாயம்' சேலை ஒன்றை அவளுக்கு மணமகன் உடுப்பாட்டுவார். இச்சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் மணமகள் நிலம் நோக்கியே இருப்பாள். மைத்துனன். மைத்துனி அல்லாத திருமணங்களில் மணமகன் மணமகள் முதன் முறையாக ஒருவரையொருவர் காணும் சந்தர்ப்பம் இதுவே எனலாம்.

ஆலாத்தி எடுத்தல் தாலி கட்டுதல் என்பன முஸ்லிம்கள் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளில் இருந்த பிற கலாசாரத் தாக்கங்கட்கு உட்பட்டதைக் காண்பிக்கின்றன. ஆண்களுக்கு தங்கமோதிரம் அணிவிக்கும் பழக்கமும் பிறகலாச்சாரத் தாக்கத்தின் விளைவே ஆயினும் இப்பிற கலாச்சார மரபுகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம் கலாசாரத்தின் நீக்கமுடியாத பண்பாக இடம்பிடித்திருந்ததைக் காணமுடிகிறது.

மவ்லூத் விழா

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் பிறந்த தின விழாவை மவ்லித்²⁹ மவ்லூத் மீலாத் என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர். நபிகளாரின் புகழைப் பாடும் புகழ்ப்பாக்களைநபித்தோழர்களும் அவர்களை அடுத்து வந்த பரம்பரையினரும் பாடியபோதும் அவர்களிடம் நபிகளாரின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் மரபு இருக்கவில்லை. அல்குர்ஆன் காட்டிய வழியில் நபிகளாரை அணுகும் தன்மை மறைந்து இயற்கை இயல்புகட்கு மேம்பட்டவராய் தெய்வீகத் தன்மையுடையவராய் காண்பிக்க ஆரம்பித்த காலமுதற்க்தான் அவரது ஜனை விழா முக்கியம் பெற ஆரம்பித்த காலமுதற்க்தான் அவரது ஜனை விழா முக்கியம் பெற ஆரம்பித்ததென்பர்.³⁰ 'மவ்லிதுந்நபி' எனப்பட்ட இவ்விழா எகிப்தில் ஆட்சி புரிந்த பாதிமிக்களின் ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிப் பகுதியிலேயே முதன்முதலில் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டதாயினும் அது அக்காலை பொது மக்கள் விழாவாகப் பரிணமிக்கவில்லை என்பர். சுல்தான் சலாஹுத்தின் ஐயூபியின் மைத்துனரான மலிக் அல் முளப்பர் அத்தின் என்பவர் ஹிஜ்ரத்துக்குப் பின் 604இல் கர்பலாவில் மவ்லித் விழாவை தோற்றுவித்தார் என்றே வரலாற்று நூல்களில் பதியப்பட்டுள்ளது³¹. சிலுவை வீரர்களின் கொடுமையால் நாட்டின் அமைதி குன்றி கிறித்தவ கலாசாரச் செல்வாக்கு தென்பட்ட இக்காலப்பகுதியில் மலிக்கல் முளப்பர் இவ்விழாவை ஆரம்பித்தாலும், அவர் சூபிச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தமையே இவ்விழாவை நடத்தக் காரணமாயிருக்கலாம் என்று கருத இவ்விழாவின் அமைப்பு முறை இடமளிக்கிறது.

ஹிஜ்ரத்துக்குப் பின் ஏழாம் நூற்றாண்டில் முளப்பர் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விழா கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் ஸ்பெயின், எகிப்து, மக்கா, இந்தியா உட்பட முஸ்லிம் உலகில் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. உதுமானியத் துருக்கியிலும் சுல்தான் முன்றாம் முராது கி.பி. 1910 இல் விழா எடுத்துச் சிறப்பித்தார். முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த பல்வேறு நாடுகளிலும் இவ்விழா கொண்டாடப்பட்ட போதும் அவ்வந்தாடுகளில் இவ்விழாவைக் கொண்டாடிய முறையில் சிறுசிறு வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும், அதில் ஓர் ஒருமைப்பாடு இருந்தது. ஒரு பொது அமைப்பை அது கொண்டிருந்தது. இவ்விழாவில் நபிகளாரின் புகழ் வாசிக்கப்பட்டது. அதற்காக மவ்லித் கிதாபுகள் என்றழைக்கப்பட்ட நூல்கள் பலரால் எழுதப்பட்டன. மவ்லிது விழாவை

முன்னின்று நடத்திய முன்குறிப்பிட்ட முளப்பர் அத்தீனின் வேண்டுகொளுக்கு இயைய மவ்லிதின் போது வாசிப்பதற்காக இப்னு திஹ்யா என்பவர் 'கிதாப் அத்தன்வீர் பிமவ்லித் அஸ்ஸிராஜ்' எனும் நூலை எழுதினார். இவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஆரம்பகால நூல் இது என்று கருத இடமுண்டு. இவ்வாறு எழுதப்பட்ட நூல்கள் நபிகளாரின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதும் கதைப் பண்புகளைக் கொண்டதுமான வரலாறு, அவரது குணம், உயர் பண்புகள், புகழ் ஆகியவற்றை கூறின. இந்நூல்களில் இடையிடையே பாடல்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. இவற்றை மவ்லிதுவிழா நடைபெற்ற இரவில் ஓதினர். இவ்விழாவில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கு விருந்து அளித்து ஏழைகட்கு சன்மானங்களையும் வழங்கினர்.

அப்பாசியர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இவ்வாறான மவ்லிது தினவிழாக்களை அரசு உத்தியோக ரீதியாக ஆட்சியாளரின் அல்லது அவரது பிரதிநிதியின் தலைமையில் கொண்டாடுவது மரபாகிவிட்டது.¹² கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகப்படுத்திய மவ்லிது விழா துரித கதியில் முஸ்லிம் நாடுகளில் பரவியது. இலங்கையில் அறிமுகமாகிய காலகட்டத்தை சரியாகக் கூறுதல் கடினமாயினும், கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் இங்கு இவ்விழாக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை அக்காலை வெளிவந்த அறபு, அறபுத்தமிழ் நூல்கள், பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. நபிகளார் பிறந்த தினத்தை மட்டுமன்றி அவர்கள் பிறந்த 'றபீஉல் அவ்வல்' மாதத்தையே முஸ்லிம்கள் கொண்டாடினர். றபீஉல் அவ்வல் மாத முதற்பிறையில் இருந்தே நபிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் மவ்லிது கிதாபுகளை ஓதி அன்னதானம் வழங்கும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பித்துவிடும். அம்மாதம் முடியும் வரை இது நீடித்திருக்கும். முஸ்லிம் கிராமங்களில் வசதி படைத்தவர்களின் வீடுகளில் ஒரு நாளைக்கு ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இக்கொண்டாட்டத்தை மவ்லிது என்றழைப்பதைவிட 'கந்தூரி' கொடுத்தல் என்றே இலங்கை முஸ்லிம்கள் அழைத்தனர். கந்தூரி விழாவாக அன்றி வழிபாடு என்று கருதத்தக்க விதமாக நடந்தது. சபையில் அறபுமொழியில் எழுதப்பட்ட 'மவ்லிது கிதாபை' ஒருவர் வாசிக்க மற்றவர்கள் அடக்கமாயிருந்து செவிமடுத்தினர். இடைக்கிடை வரும் பாடல்களைக் குழுக்களாக இராகத்துடன் அறபு மொழி அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்மாகப்பாடி மகிழ்ந்தனர். இவற்றை ஓதுவதாலும் செவிமடுப்பதாலும் நன்மைகள் கிடைக்கின்றன என்று அவர்கள் நம்பினர்.

"எங்கள் வேத அப்பியாசங்களுள் மூன்று காரணங்கள் விஷேடமானவை 1. குர்ஆன் ஓதுதல் 2. தொழுதல் 3. மவ்லிது முதலியன ஓதுதல் இவற்றை நாம் அறபுப் பாஷையில் பொருள் விளங்காது நடத்துகிறோம். பொருள் விளங்காவிட்டாலும் பயன் கிடைக்குமெனச் செல்லப் படுகின்றது."¹³

மௌலிது நூல்களை பொருள் வீளங்காது படிப்பதனாலும் நன்மை கிடைக்கும் என்று கருதினர். இதனாலேயே கந்தூரி மஜ்லிஸ்களில் மக்கள் அடக்க ஒடுக்கமாக பக்தி சிரத்தையுடன் அமர்ந்து அதனைச் செவிமடுத்தனர். நிகழ்ச்சியின் இறுதியில் துஆ ஒதி அதன் பின் அறுசுவை உண்டி வழங்குவர். வசதிபடைத்த முஸ்லிம்கள் பக்தியுடனும் வெகு விமர்சையாகவும் கந்தூரியைக் கொடுத்தார்கள் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் குறித்துள்ளன.

“கொழும்பு கருவாக்காட்டில்.. சிறிமத் சுலைமாலெவ்வை நெய்நா மரைக்கார் ஹாஜியார் வருடாந்தம் கொடுத்துவரும் கந்தூரி விருந்துக்கு ஈராயிரம் முஸ்லிம் சகோதரர்களுக்கு மேல் வந்திருந்தார்கள்”⁷⁴

“... பிறை கணக்குப்படி முஸ்லிம்களுக்கு இதோர் சங்கையான மாதம். அவர்களின் தீர்க்கதரிசியான முகம்மது நபி (ஸல்) பிறந்த மாதமெண்டும் அதற்காகச் சில முஸ்லிம்கள் அவரவர்கள் வீடுகளைத் துப்பரவு பண்ணி அலங்காரம் செய்யிரதும் தங்களைச் சேர்ந்த இனத்தவர்களையும் மற்றும் சிநேகிதராகிய முஸ்லிம்களையும் மிகுந்த வேண்டுகூலுடன் வீட்டுக்களை(ழை)த்து அநேகம் பணங்களை சிலவு பண்ணி எல்லோரும் கூடிய பின் அவர்களின் நபி பிறந்த சங்கதியும் புகள்(முச்)சியும் சொல்லி முடிந்த பின்னால் எல்லோர்க்கும் தகுந்த மரியாதையுடன் விருந்தளித்து அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அப்படியே பிற்போன திங்கற்கிழமை முன்றேரம் இரவு சோனகப் புதுத்தெருவில் கப்பவுடையா லெவ்வை சேகு லெவ்வை என்கிற துறை மகன் வீட்டில் நடந்த அலங்காரத்தையும் சிறப்பையும் எடுத்துச் சொல்ல இப்பத்திரிகை இடம் கொடாது. ஆகிலும் மங்கலக் கலியாண வீடுபோலும் அவ்விடத்திற் கூடிய பேர்களுள்ளாம் நல்ல சங்கைவானிகமு(ளும்) பெரிய மனிதர்களும் அறிவாளர்களுமாக இருந்தார்கள்.”⁷⁵

இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் பத்திரிகையான 1873 இல் வெளிவந்த புதினாலங்காரி தனது முதல் வெளியீட்டிலும் இஸ்லாம் மித்திரன் 1909 லும் குறித்துள்ள கந்தூரி பற்றிய மேற்குறித்த தகவல்கள் இலங்கை முஸ்லிம்கள் பக்தியுடன் விமர்சையாகக் கந்தூரிகளைக் கொண்டாடினார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. சமய சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறும் போது சுத்தத்தைப் பேணுவதற்காக வீடுகளைக் கழுவித் துப்பரவு செய்வது மரபு. அத்துடன் ஒரு மகிழ்ச்சியான தினமாக இருப்பதால் வீட்டை அலங்காரஞ் செய்து பெருந்தொகை செலவு செய்து கொண்டாடினர். கலியாண வீடு போல அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது கந்தூரி வணக்க அந்தஸ்த்தை உடையதாகக் கருதப்பட்ட போதும் கொண்டாட்ட தினமாக அமைந்திருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அத்துடன் சங்கைவான்களும் பெரிய மனிதர்களும் அறிஞர்களும் கலந்து கொண்டார்கள் என்னும் கூற்று இத்தினத்தை சமூகத்தின்

பல தரத்து மக்களும் கௌரவித்து கண்ணியப்படுத்தினர் என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. இரண்டாயிரம் பேருக்கு அதிகமானோருக்கு விருந்து வழங்கப்பட்டது என்பது பொதுமக்கள் எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் அவர்களுக்கு விருந்தளிக்கப் பெருந்தொகைப் பணத்தை செல்வந்தர்கள் செலவிடத் தயாராக இருந்தார்கள் என்பதையும் காட்டுகிறது.

நபிகளார் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் முகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கந்தூரி நாளடைவில் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் நடத்தப்படலாயிற்று. தாம் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் நோய், துன்பம் நீங்கிக் கந்தூரி கொடுப்பதாக நேர்ந்து கொண்ட ஒருவர் நோய் அல்லது துன்பம் நீங்கிய பின் தனக்கு வசதியான ஒரு தினத்தில் கந்தூரியை நடத்தினார். இப்பழக்கம் பாலஸ்தீன் முதலாம் பகுதிகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இ.தன்றி, வலிமார்கள் எனப்பட்ட இறைநேசச் செல்வர்கள் பெயரிலும் கந்தூரிகள் கொடுக்கும் மரபு உருவாகியது. ஆன்மீக ஞானிகளுள் தலையானவராய் கருதப்படுகின்ற முகியித்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானி பெயரில் கந்தூரி நடத்தப்பட்டது. அதில் அவரது புகழ்பாடும் கிதாபுகள் வாசிக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் பெரும் புகழ்பெற்ற நாசூர் நாயகம் எனப்படும் அப்துல் காதிர் ஷாஹுல் ஹமீத் பெரிலும் கி.பி. 1559 (ஹி.பி. 979) இல் முதற் கந்தூரி கொடுக்கப்பட்டது.⁷⁷ இலங்கையிலும் இத்தகைய ஞானிகள் பெயரில் கொடுக்கப்படும் கந்தூரிகளுள் யெமனில் பிறந்தவரான அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அல் பாதிபு அவர்களின் ஞாபகர்த்தமாக வெயாங்கொடை கண்டப்பட்டியிலும் பாதிபு மௌலானா அவர்கள் ஆரம்பத்திற் குடியேறி வாழ்ந்த ஹெம்மாதகமைப் பகுதியிலும் கொடுக்கப்படுகின்ற பாதிபிய்யாக் கந்தூரி என்றழைக்கப்படும் கந்தூரியைக் குறிப்பிட முடியும். இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஞானிகள் பெயரால் வழங்கப்படும் கந்தூரிகள் பல கொடுக்கப்பட்டன. நபிகளார் (ஸல்) பிறந்த தினத்திலன்றி ஞானிகள் என்று கருதப்பட்ட நல்லவர்கள் மறைந்த தினத்தன்றும் இக்கந்தூரி வைபவம் இடம் பெற்றது.

நபிகளார் (ஸல்) பெயரில் வீடுகளிற் தனி நபர்களால் நடாத்தப்படும் கந்தூரிகளை விடவும் பள்ளிகளிலும் ஞானிகளின் அடக்கத் தலங்களிலும் அவ்விடங்களில் பெயரில் கந்தூரிகள் விமரிசையாக நடாத்தப்பட்டன. ஆரம்ப காலங்களில் இவை நல்ல நோக்கோடு நடாத்தப்பட்டாலும், ஞானிகளின் பெயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கந்தூரிகளை நடத்தியவர்களுள் சிலர் தமது சுயநலத்தைக் கருதியே செயற்பட்டனர். இதனால் இஸ்லாமிய விதிமுறைகளைக் கூடப் பொருட்படுத்தாது கந்தூரியைத் தமக்கு வருவாய் தரும் கருவியாக்கினர். “தற்காலத்தில் ஒவ்வொரு வலிமானிடும் பெயரைச் சொல்லி பள்ளி வாசல்களில் மாத்திரம் அல்ல தைக்கியாக்களிலும் தோட்டங்களிலும் விடுதிகளிலும் கொடிகட்டிக் சுத்துப் போட்டு கொச்சி பறைதட்டி நாலாசாதிபும்

நடகம் பார்ப்பது போலவும் காபிர் இஸ்லாம் ஆண் பெண்கள் எல்லாம் கலந்து செய்கின்ற ஹராமான செய்கையை நாம் ஒவ்வொரு காலத்திலும் புறக்கோட்டை, கொச்சிக்கடை தட்டாரத்தெரு கும்பனித்தெரு முதலிய பகுதிகளிற் காண்கிறோம். அவை கெட்ட பித்அத்தும் குப்ரியத்துமாய் இருபக்கிறது எனத் திட்டமாய்ச் சொல்வோம். அவைகளுக்கு நேர்கிறது காணிக்கை கொடுக்கின்றதும் பாவமாக இருக்குமன்றி புன்னியமாகாது. மேலும் சிலர் வலிமார் நாமத்தை கந்தூரிக்காக விற்றுப் பிழைக்கின்றார்கள். இக்கந்தூரிகள் வலிமார்களின் கோபத்தையும் முனிவையும் நரக வேதனையுமுண்டாக்கு மென்பதற்கையமில்லை. கபறு வணக்கம், கொடிமர வணக்கம், பெண்கள் இணக்கம், காபிர்களினன் புழக்கம்⁷⁸ முதலியன கந்தூரிகளில் இடம் பெற்றன.

“.....மவ்வூது ஓதுகிற லெப்பைமார்கள் அல்லது ஆலிம்கள் அந்தக் கூட்டத்துக்கு தக்கபடியும் பிரயோசனத்துக்குத் தகுந்தபடியும், இராகமாக அல்லது விரைவாக ஓதுகிறார்கள். பெரும்பாலும் ஓதுகின்றவர்களாவது ஓதுகிற புகழை மனதிலமைத்து பயந்தஞ்சி உச்சரிக்கக் காணோம். சில தருணங்களில் லெப்பைமார்கள் பலவிடங்களுக்கும் போக விருந்தால் அவர்கள் ஓதுகின்ற விரைவுக்கொப்ப சொல்ல ஏதாகுவதுண்டா? தபாற் புகைவண்டியில் விரைவாவது அதற்கு நிகர் சொல்லலாமா அப்புகைவண்டியின் றோதை இரும்புத் தண்டவாளத்திற் பட்டுக்கொண்டு போகும் போது அந்த லெப்பைமார்களின் நாவோ சொற்களில் பட்டும் படாத தாகவோடும். அவைகளை எல்லாம் ஆலிம்கள் கவனியாதிருப்பது நியாயமா?”⁷⁹

மேற்குறித்த இரு பத்திரிகைச் செய்திகளும், கந்தூரிகளும் எவ்வாறு தம் இலட்சியத்தின் நின்று சருக்கி சுயநலமிகள் சிலரின் உழைப்புக்குதவும் கருவியாக மாறியிருக்கின்றது என்பதைக் காண்பிக்கின்றன. சித்திலெப்பை 1884 இல் கந்தூரியை நடத்திப் பிழைக்கும் லெப்பைமாரின் தன்மையை அழகுற விமர்சிக்கிறார். நபிகளார் (ஸல்) பிறந்த மாதத்தில் ஒரு நாளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கந்தூரிகள் இருப்பின் கந்தூரியை நடத்துபவர் வழங்கும் நன்கொடையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக சொற்களை நாவில் பட்டும் படாமலும் வேகமாக ஓதிச் செல்லும் பான்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறார். நபிகளார் (ஸல்) வாழ்வு பற்றிய சரித்திரத்தை ஓதும் போது இருக்க வேண்டிய உள்ளச்சம் அன்பு என்பனவின்றி பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக கடமையை முடிக்கும் மனோபாவத்துடன் மவ்லிது கிதாபை வாசிக்கும் லெப்பைமாரும் ஆலிம்களும் நடந்து கொள்கின்றார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டுவது நோக்கத்தக்கது. இச்செய்தியை சித்திலெப்பை வெளியிட்டு இருபத்தி ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின் 1909 இல் 'இஸ்லாம் மித்திரன்' எழுதும் போது வலிமார்களின் பெயரில் பள்ளிகளில் மட்டுமல்ல தோட்டங்களிலும்

விடுதிகளிலும் கந்தாரிகள் நடந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு கந்தாரி நடாத்தப்பட்டதன் நோக்கம் பணவருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ளுதல் என்பதால் பக்தர்கள் தம் தேவைகள் நிறைவேற இக்கந்தாரிக்கு நேர்ச்சைகளையும் காணிக்கைகளையும் வழங்கும் மரபை உண்டாக்கினர். மக்களை கவர்ந்திழுப்பதற்காக பல சூத்துக்களை ஏற்படுத்தினர். கொடிகளை கம்பத்தில் ஏற்றினர். கொச்சிப்பறைகளைத் தட்டினர். முஸ்லிம்கள் காபிர்கள் என்ற வேறுபாடோ ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடோ இன்றி இவ்வெவ்வத்தில் கலந்து கொண்டனர். இங்கு நடைபெருகின்ற விடயங்கள் நன்மைக்குப் பதிலாக பாபத்தைக் கொண்டுதரும் என்று அவர் கருதுகின்றார். இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் இஸ்லாம் வெறுக்கும் 'பிதஅத்' தானவை என்றும் கூறி இறைநேசச் செல்வர்களான வலிமாரின் நாமத்தை விற்றுப் பிழைத்து நரகிற்கு வழி வகுக்கிறார்கள் என்று சாடுவது கந்தாரி வைபவங்கள் எவ்வளவு தூரம் தரம் கெட்டுப் போயிருந்தன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அலுத்தகமையில் நடைபெற்ற கந்தாரி ஒன்றிற்கு ஆண்களும், பெண்களும், இஸ்லாமிய மரபை மீறி முண்டியடித்துக் கொண்டு சென்றமையைப் பின்வரும் பந்தி வர்ணிக்கிறது:

“சோனக சம்மாங்கார யாவுக தமிழ் சிங்களப் பெண்கள் தான் மலிவாய்க் கிடந்தார்கள். பின்னிரு கூட்டத்தாரும் சொற்பம் இப்பெண்களில் மரியாதை யுடையவர்களும் அல்லாதவர்களும் இருந்தார்கள்.... அலுத்தகத்தில் (கந்தாரிக்கு) பெண்கள் போய் பட்டபாட்டை பேச வேண்டியதில்லை. உடைமைகள் கெட்டு ஊளை யிட்டவர்களும் பிள்ளையைப் புருஷனை விட்டு பிரலாபித்த வரும் அத்தை, தங்கையைக் காணாமல் அழுது திரிந்தவர்களும் எத்தனை பெண்கள் என்று என்னால் எழுத முடியாது”⁶⁰

“தங்கள் பெண்களை பட்டுவஸ்திரங்களாலும் அலங்கரித்து நாடக சபைக்குக் கோமாளியைக் கொண்டுவருமாப் போல் பலசாதி ஆடவர்களினதும் முகதாவில் கொணர்ந்து றேல்வே ஸ்டேசனில் ஏற்போனால் அங்கே பறங்கியோ சிங்களவனோ எவன் முந்திபிருந்தாலும் இடமுள்ள விதமாக அன்னிய புருஷர் சகிதமாக வண்டியில் ஏறிப்போகும் போது இவரின் சுந்தரத்தைக் கண்டவர் காதற் கொண்டு பறக்கப் பறக்கப் பார்க்கவும் இவன் முக்காட்டிட்டு முடித் திறக்கவும் ஆபரணங்கள் பளிச்சென்று மின்னவும் கோலங்காட்டி போய் இறங்கும் போதில்... கீழே நிற்கும் கூட்டத்தில் நெருங்கி நெருங்கி முகத்தில் வியர்வை சிந்த ஜனமத்தியில் பிதுங்கி ஒதுங்க இடமின்றி முன்னாலும் பின்னாலும் அவதிப்பட்டோர் அனந்தம் ஆலிம் சாகிபும் பெண்சாதியைக் கூட்டித்தான் போகிறார் ஹாஜியும் பெண்சாதியைக் கூட்டித்தான் போகிறார். அதைக் கண்ட 'ஆம்' ஜனங்களும் அவ்வாறே நடக்கிறார்கள் இனி நாம் யாரைக் குறைகூறுவோம். அவுலியாவையா ஆலிமையா ஆஜியையா..?”⁶¹

முஸ்லிம் நேசனின் இக்கூற்று மார்க்கச் சட்டவிதிகளையோ மார்க்கக் ஒழுக்கங்களையோ பொருட்படுத்தாது படித்தவர்களும் படியாதவர்களும், மார்க்கம் தெரிந்தவர்களும் தெரியாதவர்களும் கந்தூரி வைபவங்களுக்கு தம் மனைவியரையும் கூட்டிச் சென்று பங்கு கொண்டனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

இஸ்லாத்தின் விதிமுறைகளை மீறிக் கந்தூரிகளை நடாத்துவது தவறு என்று கூட்டிக் காட்டப்பட்ட போதும் மக்கள் திருந்தவில்லை. அதற்குக் காரணம் மக்கள் டிரீஆன் ஹதீஸின் பொருளை அறியாதிருந்ததே எனலாம். நபிமார்கள் பெயரில் நடைபெறும் கந்தூரிகள் கூட நபிகளாரின் போதனைகளுக்கு மாற்றமாக இடம் பெற்றதை அவதானித்த சிலர் கந்தூரி வைபவங்களில் நபிகளாரின் ஹதீஸ்களைப் போதிக்கும் அவசியத்தை உணர்ந்தனர். அவ்வகையில் ஹதீஸை வாசித்து விளங்கும் முயற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட கந்தூரி 'புஹாரிக் கந்தூரி' எனலாம். நபிகளாரை கண்ணியப்படுத்தல், புகழ்தல், நினைவூட்டல் என்பன அவரது போதனைகளை வாழ்க்கையில் ஏற்று நடத்தத் தூண்டுவதேயாகும். அதற்குத் துணை செய்யும் விதத்தில் அவர்களது ஹதீஸ்களை உள்ளடக்கிய 'புஹாரி' எனும் கிரந்தத்தை வாசித்து விளங்கப்படுத்தும் முயற்சியாக புகாரிக் கந்தூரி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. ஆதலால், இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களுக்கு முடிந்தவரை இயைபாக அமையக்கூடிய விதத்தில் புகாரிக் கந்தூரி நடத்தப்பட்டது. மார்க்கக் ஞானங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர் என்று கருதப்பட்ட இலங்கை அறிஞர் ஒருவரால் இது அறிமுகம் செய்யப்பட்டமை நோக்கத் தக்கதாகும். ஆதலால்தான் அவர் இஸ்லாமிய விதிமுறைகட்கு இயைபாகவும் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்றதாகவும் புகாரி சரீபை வாசிக்கும் மரபை கந்தூரியின் பெயரால் அறிமுகப்படுத்தினார்.

பேருவலை மாலிகா சேனையில் உள்ள தைக்கியாவில் ஹிஜ்ரி 1301 ஜமாதுல் ஆகிர் பிறை 27 இல் புகாரிக் கந்தூரியை அச்செய்கு முஸ்தபா அச்செய்லானி ஆரம்பித்து வைத்தார். ஓத வேண்டிய ஒழுங்கு விதிகளை யெமனைச் சேர்ந்த ஹஸனிப்பினு அப்துல் பாஸயி அஹதல் மெலானா தொகுத்துக் கொடுத்தார்.⁸²

ஜமாதுல் ஆகிர் இறுதிப் பிறையில் புகாரி ஓத ஆரம்பித்து வெள்ளிக்கிமை தவிர்ந்த முப்பது நாட்கள் ஓதி ஷ.பான் பிறை ஒன்றில் அல்லது இரண்டில் நிறைவு செய்து பெரிய கந்தூரி கொடுப்பார்கள். இங்கு நபிகளாரின் ஹதீஸ்களை முப்பது தினங்கள் வாசித்து விளக்கமளித்து மக்களுக்கு இஸ்லாமிய போதனை வழங்குவர். அறிஞர் பெருமக்களால் இவ்வைபவத்துக்கான ஒழுங்கு நியதிகள் தொகுக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டதால் முஸ்லிம்களின் உள்ளத்தை அது கவர்ந்து கொண்டது.

“நபிகள் நாயகம் அருளிய ஹதீஸை ஹனறாவாகவும், அதாகவும் கீர்த்தியாகவும் கல்பாகவும் தக்வாவுடனும் ஓதி வருகின்றபடியால்

அத்தானத்துக்கு நபிகள் நாயகத்தின் கிருபானோக்கமுண்டாகி அல்லாஹுத் தஆலாவின் றஹ்மத் எனும் தேவ தூதர்கள் சாட்டப்பட்டு முஸ்லிம்களின் நாட்டங்களும் தேட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற வற்றை நாம் மெய்யாகவே அறிவோம். வலிமார்கள் பேரிற் கொடுக்கும் கந்தூரியை விட இது மேன்மை உடையது எனக் கூறுவோம்”⁸³

என்று இஸ்லாம் மித்திரன் குறித்திருப்பது மக்கள் எவ்வளவு பக்தியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இக்கந்தூரியிற் பங்கு கொண்டனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதிற் பங்கு கொண்டு காணிக்கைகள் வழங்குவதால் தமது அபிலாஷைகள் நிறைவேறும் என்று மக்கள் நம்பினர்.

“ஆண்டுதோறும் இம்மஜ்லிசுக்கு சமூகம் தந்து வழக்கில் வெற்றிபெற, வியாபாரம் செழிப்படைய, தீராத பிணியகல, பகைவர் தொல்லை நீங்க, பிள்ளைப் பாக்கியம் கிடைக்க, வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுதல் புரிந்து தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டோர் பல்லாயிரக் கணக்கில் இன்றுமுள்ளர். கந்தூரி நாட்களில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வந்துபோகும் நேர்ச்சைகளே இன்னும் இதற்கு சாட்சி பகர்கிறது”⁸⁴

இக்கூற்று சற்று உயர்வு நவிழ்ச்சியாக அமைந்துள்ளது எனலாம். இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு முரண்பட்ட விதமாக இவ்வாறு நம்புபவர்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தில் உள் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

இக்கந்தூரியைக் கொடுக்க ஆரம்பித்த பதினைந்து வருடங்களில் அது எவ்வளவு பிரபலம் ஆகியிருந்தது என்பது அங்கு சமூகமளிப்போருக்கு உணவு வழங்க சேகரித்த பொருட்களின் அட்டவணை காட்டுகிறது. கோழிகள் 1700, ஆடுகள் 210, அரிசி 150 புசல் சர்வத்து போத்தல் 2016. 915 சகன்களில் உணவு வழங்கப்பட்டது. பத்தாயிரம் பேர் சமூகமளித்திருந்தனர்.⁸⁵ பெருந்தொகையினர் சமூகமளித்த போதும் மார்க்கத்துக்கு முரணாக ஏனைய கந்தூரிகளில் இடம் பெற்ற தவறுகள் நடக்காது பார்த்துக் கொள்ளும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

“புகாரிக் கந்தூரியானது மார்க்க இஹ்மா, கியாஸ் ஆகியவற்றை நேரேற்று, பர்ளுகள், சன்னத்துக்கள் நிறைவேற்றுதலுடன்.... யாதொரு கெட்ட செயல் காரியங்களும் இல்லாது ஒரே தலைமையின் கீழ் முஸ்லிம் ஜமாஅத்துக்கள் கூடி பக்தியும் முக்தியுமாகச் செய்யப்படுகின்ற ஓர் மார்க்க..... விஷயமாக இருந்ததால் முஸ்லிம்கள் புகாரியைக் கொண்டாடி வருதல் தேவை”⁸⁶

என்ற கூற்று மார்க்கத்துக்கு இயைபாக கந்தூரியை நடத்துவதற்கு பரிபாலகர் முயற்சித்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Shils. E. Tradition University of Chicaco Press.1981.10. 12
2. Encyclopaedia of Islam . Vol . IV . Arti. "Tharika"
3. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-18
4. Rizvi. S.A.A. A.
History of Sufism in India. New Delhi: 1978 P.54
5. சக்ரி. ஏம்.ஏ.எம்.
ஆத்மஞானிகளும் அறப்போராட்டங்களும்
இலங்கை : 1984. ௫.13
6. Nadvi. A.H.A.
Saviours of Islamic spirit Vol. I. Lucknow.
1976 2nd edition pp.177-202
7. Encyclopaedia of Islam. Vol. II. Art. 'Kadiriya'
8. Shukri, M.A.M.
(Ed) Muslims of Sri Lanka Avenues to Antiquity
Colombo: 1986.p.351
9. மேலது ப.85
10. இஸ்லாம் மித்திரன் 1990-09-25
11. மேலது 1909-05-02
12. கனி. ஆர்.பி.எம்.
சாதுலி நாயகம். சென்னை : 1987 .ப.ப. 77-83
13. மேலது ப.85
14. மேலது ப.86
15. மேலது ப.86
16. The Muslim 1909-08-15
17. கனி, ஆர்.பி.எம் Op.cit. ப.86
18. The Muslim 1908-08-15
19. இஸ்லாம் மித்திரன் 1908-01-18
20. மேலது 1909-10-09
21. கனி,ஆர்.பி.எம் Op.cit. ப.88
22. மேலது pp. 92-94
23. மேலது p.81
24. Habeeb,M.
"Some Notes on the Naqshebandia order"
Muslim World 1969- Vol. 59.PP.40-49
25. Encyclopaedia of Islam Vol. II Art. 'Kadiriya'
26. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-11-06
27. கனி,ஆர்.பி.எம் Op.cit. ப. 81
28. சக்ரி, எம்.ஏ.எம். Op.cit. 1984 ப. 15

29. மேலது p.15-23
30. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-09-08
31. மேலது 1909-09-18
32. மேலது 1909-09-25
33. மேலது 1909-09-18
34. மேலது 1909-10-06
35. மேலது 1909-10-25
36. மேலது 1909-09-18
37. மேலது 1909-09-25
38. The Muslim 1909-08-15
39. முஸ்லிம் நேசன் 1888-தொ. 06. இல.28
40. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-18
41. முஸ்லிம் நேசன் 1888-தொ. 06. இல.28
42. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-01-02
43. அல் குர்ஆன் 3 : 191
44. அல் குர்ஆன் 33 : 42
45. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-10-09
46. மேலது 1909-11-13
47. மேலது 1909-09-11
48. மேலது 1909-09-08
49. மேலது 1909-09-18
50. மேலது 1909-09-25
51. முஸ்லிம் நேசன் 1888- தொ. 06- இல.28
52. சாவிய்யா, இப்பதம், ஆன்மீகப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதற்காக சாதுலி தரிக்காவினர் அமைத்துக்கொண்ட வணக்கஸ்தலங்களைக் குறிக்கும். தைக்கியா, இப்பதம் ஆன்மீகப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதற்காக காதிரியா தர்க்காவினர் அமைத்துக்கொண்ட வணக்கஸ்தலங்களைக் குறிக்கும்.
53. Nadvi,A.H.A
Muslims in India.Kidaway A.(Trans)
India :1980.p.67
54. Ahmadu,B.
"The Marriage Custom of the Moors of Ceylon"
J.R.A.S (C.B) Volx. 1888p.220
இம்மரபு இலங்கையில் மட்டுமன்றி மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் இருந்தது. இதுபற்றிய விபரமறிய
- Wassel, M.
"The eth' nological structure of the Middle East"
in Hamdard Islamicus Vol VIII No. 1 1985pp.41-45
வாசிக்கவும்.

55. மேலது
56. மேலது
57. முஸ்லிம் நேசன் 1892-02-17
58. Ahmadu, B.op. cit. p. 221
59. மஸ்ஹத் பகவி.ஹீ. மிஸ்காத் அல்மஸாபீஹ் திஹலி : ப. 267
60. ".....25 இறையால் 50 இறையால் 100 இறையால் ரொக்கம் கொடுத்து வீடு வாசல் தோட்டம் துறவு பொன் நகை இருந்தால் நாலு பிள்ளைக்கும்மொத்தப் பங்காய்க் கொடுத்த ஒரு மாப்பிள்ளை எடுப்பார்கள் அதல்லாமல் இந்த நாளையைப் போல் ஆயிரம் ஜந்நறு பவுண் கணக்கில் சீதனமாய்கொடுப்பதும் இல்லை குமர் பெண்கள் 10 - 12 வருசங்களாக வீட்டு மூலை காப்பதுமில்லை. (முஸ்லிம் நேசன் 1892. தொ.10 இல. 07)
61. Ahmadu, B.op.cit. p.224
62. இஸ்லாம் மித்திரன் 1895-08-26
63. Ahmadu, B. op.cit. P.222
64. மேலது
65. முஸ்லிம் நேசன் 1891-04-15
66. நஹ்ஸ் நட்சத்திரங்களின் நகர்வை அடிப்படையாக வைத்து முகூர்த்த நேரங்களையும், தூர்ச்சகுண நேரங்களையும் கணிக்கும் மரபு முஸ்லிம் சமூகத்தில் உண்டு. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பிறை 3,5,13,16,21,24,25 ஆகிய ஏழு நாட்களையும் நஹ்ஸுடைய நாட்கள் என்று கணித்து சுப காரியங்கள் செய்வதைத் தவிர்ப்பர்.
67. Ahamdu, B.op.cit.P.227
68. இஸ்லாம் மித்திரன் 1895-08-26
69. Ahamdu, B.op.cit.P.229
70. Encyclopaedia of Islam. Vol.II Arti. 'Mawlid'
71. Rila, M.
Muhammed (Sal) (Arabic) Cairo : 1961 4th Edition P.21
72. மேலது P.22
73. The Muslim 1909-06-15
74. இஸ்லாம் மித்திரன் 1895-08-07
75. புதினாலங்காரி 1873-இல் |
76. Encyclopaedia of Islam. Vol.III Arti. 'Mawlid'
77. ஹமீது, எஸ்.எச்.நாகூர் நாயகம். நாகூர் : 1974. ப. 96
78. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-14
79. முஸ்லிம் நேசன் 1884-06-28
80. மேலது 1890-06-28
81. மேலது 1890-07-05
82. மஹ்ரூபு, அ.வா.
நபவிய்யா வழிவகுத்த நல்லவர்கள்.
மள்வாணை : 1972. ப.65
83. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-14
84. மஹ்ரூபு, அ.வா. op.cit.p.66
85. முஸ்லிம் நேசன் 1900-11-28
86. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-14

ஆறாம் இயல்

இலக்கியமும் பத்திரிகைகளும்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலேயே முதன் முதல் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களும் முஸ்லிம் பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. குறிப்பாக அந்நூற்றாண்டின் 8ஆம் தசாப்த முதல் நூல்களதும் பத்திரிகைகளதும் வெளியீட்டில் முஸ்லிம்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டதைக் காணலாம். இக்காலப்பகுரியில் முஸ்லிம்கள் சிலரிடத்தில் கல்வியில் ஆர்வம் ஏற்பட்டதால், உலகியல் ஆன்மீகக் கல்விகளின் தேவையை உணர்ந்து முஸ்லிம் சமூகம் செயற்பட்டது. இதன் காரணமாக, இக்காலப்பகுதியில் காலங்காலமாகப் பின்பற்றி வந்த பழைய மரபுகள் செல்வாக்கிழந்து புதிய சிந்தனைகள் வளர ஆரம்பித்தன. பண்டைய பழக்க வழக்கங்களைக் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றி வந்த போக்கு அருகி, அவை பற்றிய தமது சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளும் பண்பும் வலுவடையத் தொடங்கியது. படித்த இலங்கை முஸ்லிம்கள், இவற்றில் ஆர்வம் காட்டி, மற்றவர்களையும் தூண்டிவிட்டனர். அதே வேளை முஸ்லிம் சமூகத்தின் பண்டைய மரபுகளதும், பழக்க வழக்கங்களதும், சடங்குகளதும் நிலைப் பாட்டையும், செல்வாக்கையும் நிலை நிறுத்துபவர்களாக இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை வந்த ஆலிம்கள் சிலரும், லெப்பைமாரும் செயற்பட்டனர். இவை பாதுகாக்கப்படுவதிலேயே தமது நலன்கள் தங்கியிருந்ததால், பண்டைய மரபுகளைக் காக்கும் பணியில் கடுமையாக உழைத்தனர். இதனால் தென்இந்திய எதிர்ப்புணர்ச்சி ஒன்று படித்த இலங்கையரிடையே படிப்படியாக உருவாகி வளர்ந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வளர்ந்து வந்த நவீன கல்வியால் சிந்தனைத் தெளிவையும், வளர்ந்த புதிய பொருளாதார முயற்சிகளால் செல்வ வளத்தையும் பெற்ற ஒரு புதிய உயர் குழாம், பண்டைய மரபுகளாலும் அவற்றைப் பாதுகாக்க பாடுபடுவர்களாலும் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகளையும், நஷ்டங்களையும், உணர்ந்து சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்த முயற்சித்தது. மேலே குறித்த கல்வி விழிப்புணர்ச்சி, புதிய தலைமைத்துவம், தென் இந்திய எதிர்ப்புணர்ச்சி என்பன இக்காலப் பகுதியில் இலக்கியங்களும், பத்திரிகைகளும் தோன்றக் காரணமாயின.

இதனாலேயே, புதிய தலைமைத்துவக் குழுவின் செயற்பாடுகள் தென் இந்திய முஸ்லிம் கலாசாரச் செல்வாக்கிற்கான எதிர்ப்புணர்ச்சியாக பரிணமித்தது.

இப்புதிய குழுவினர் இலங்கை முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பேண முயற்சித்த போது தம்மைச் சோனகர் என்று இனம் காட்டிக் கொண்டனர். இவ்விரு சாரர்களதும் சிந்தனைப் போக்குகளையும், வாதப் பிரதிவாதங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாக இக்காலத்து எழுந்த நூல்களும் பத்திரிகைகளும் விளங்குகின்றன. இக்கால கட்டத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமயம், சமூகம், வரலாறு என்பனவற்றை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்ட இத்தகு படைப்புக்களையே இலங்கை முஸ்லிம்களின் இலக்கியம் என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

அறபுத் தமிழ்

ஆங்கிலேயர் காலத்து இலங்கை முஸ்லிம்கள், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த போதும், தமிழைத் தாய் மொழியாக மட்டுமன்றி, இலக்கிய மொழியாகவும் கொண்டிருந்தனர். வட மாகாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் தமிழ் மக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்லாது ஏனைய மாகாணங்களில் சிங்களவர்களுக்கு மத்தியில் சிதறி வாழ்ந்த முஸ்லிம்களும் தமிழையே தாய்மொழியாக கொண்டிருந்தனர். அயலில் வாழ்ந்த சிங்களவர்களுடன் கலந்துறவாடுவதற்காக பேச்சு மொழியாக அவர்கள் சிங்கள மொழியைப் பயன்படுத்திய போதும், தமிழ் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களைப் போல அவர்களும் தம் இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழ் மொழியிலேயே படைத்தனர். ஆங்கில மொழி அரச மொழியாகவும், வர்த்தக மொழியாகவும் இருந்த போதும் அதனைக் கற்பதால் தமது கலாசாரம் பாதிக்கப்படும் என்று பயந்ததால் நகர்ப்புறத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களில் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க சிலரைத் தவிர ஏனையோர் அம்மொழியைக் கற்கவில்லை. அம்மொழியைக் கற்றவர்களுள்ளும் எம்.சி.சித்தி லெப்பை போன்றவர்கள் தமது படைப்புக்களைத் தமிழிலேயே உருவாக்கினர். சமய மொழியாகிய அறபு மொழியையும், பொருளறியாது வாசிக்க மட்டும் முஸ்லிம்களுள் பலர் அறிந்திருந்தனர். சமய அறிஞர்களாகக் கணிக்கப்பட்ட உலமாக்கள் மட்டுமே அறபு மொழியை அறிந்திருந்தனர். அவர்களுள்ளும் விரல்விட்டு எண்ணத் தக்க ஒருவர் ஒன்றிரண்டு அறபு நூல்களை எழுதிய போதும் தமது முக்கிய ஆக்கங்களைத் தமிழிலேயே தந்துள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களில் சிலர் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், அறபு ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்த போதும், தாய் மொழியாகிய தமிழில் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆயினும் இவர்கள் எழுதிய தமிழ், தமிழ் மக்கள் எழுதிய, தமிழிலிருந்து வேறுபடுத்தி இனங்காணக்கூடியதாக இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

தமிழ் மக்கள் உபயோகிக்காத அளவில், ஏராளமான அறப்புச் சொற்களையும், சில பாரசீகச் சொற்களையும் முஸ்லிம்கள் தம் பேச்சு மொழியிலும், எழுத்து மொழியிலும் கலந்து உபயோகித்தனர். தாம் பேசும் தமிழை எழுத்துருவில் வடிக்கும் போது, தமிழ் நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக, அறப்பு நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்களை உபயோகித்தனர். இதனால், அறப்பு மொழியை வாசிக்கத் தெரியாத முஸ்லிம்களாலோ, தமிழராலோ முஸ்லிம்கள் எழுதும் தமிழை வாசிக்க முடியவில்லை.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் தாம் பேசும் மொழியை அறப்புத் தமிழ் என்றழைத்தனர். இந்த அறப்புத்தமிழ், அவர்களது பேச்சு மொழியாக மாத்திரம் அமையாது அவர்களது கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு மொழியாகவும் இருந்தது. முஸ்லிம்களிடம் வழக்கில் இருந்த இந்த அறப்புத் தமிழ், எக்காலப் பகுதியில் தோற்றம் பெற்றது என்பதை சரியாகக் கணித்துக் கூற முடியாது இருந்த போதும் இவ்வாய்வுக்குட்பட்ட காலப் பகுதியில் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை வெளியிடும் அளவு அம்மொழி வளம் பெற்றிருந்தது என்பதை அக்காலத்தில் வெளிவந்த அறப்புத் தமிழ் நூல்களும், பத்திரிகைகளும் புலப்படுத்துகின்றன.

அறப்பு எழுத்தைக் கையாண்டு அறப்புத் தமிழை முஸ்லிம்கள் எப்பொழுது எழுத ஆரம்பித்தார்கள் என்று சரியாகக் கணித்துக் கூறுவதற்கான சான்றுகள் இதுகால வரை ஆய்வாளர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இஸ்லாம் அறேபியாவிலிருந்து அறப்பு பேசாத பிரதேசங்களுக்குச் சென்ற போது, அறப்பு மொழி அவ்வப் பிரதேச மொழிகளில் தனது செல்வாக்கைப் பதித்தது. அறப்பு மொழி, குர்ஆன், ஹதீஸ், பிக்ஹ் சட்டங்கள் என்பவற்றின் மொழியாக இருந்ததால், இஸ்லாத்தை ஏற்ற சுதேசிகளிடம் அம்மொழி பாரிய அளவில் தன் செல்வாக்கைப் பதித்தது. எகிப்து முஸ்லிம்களது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட போது, அங்கு வழக்கில் இருந்த “கிப்தி” மொழிப் பிரயோகம் படிப்படியாகக் குறைந்து, அரை நூற்றாண்டுள் அறப்பு மொழி அந்நாட்டின் ஆட்சி மொழியாகவும் மக்களின் பேச்சு மொழியாகவும் மாறியது. பாரசீக நாட்டிலும் அறிஞர்கள் தம் ஆக்கங்களை வெளியிடும் மொழியாக அறப்பு மொழி பரிணமித்தது. பாரசீகத்தில் வழக்கில் இருந்த “பஹ்லவி” மொழி ஏராளமான அறப்புப் பதங்களை தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இஸ்லாம் வட ஆபிரிக்க ஐரோப்பிய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளை அடைந்த போது, அவ்வப் பிரதேசத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்கள் அறப்பு மொழியை பேச்சு மொழியாகக் கொள்ளாத போதும், தம் சமயக் கருத்துக்களை எழுத்துருவில் வடிக்கும் போது அறப்பு எழுத்தைக் கொண்டு தாம் பேசும் மொழியில் எழுதினர். தன்சானியாவில் உருவாகிய “ஸ்வாஹிலி” மொழி மலாய் (ஜாவி), வங்காளம், துருக்கி, தமிழ், மலையாளம், முதலாம் மொழிகள் அறப்பு எழுத்தில் எழுதப்பட்டன.

ஒரு மொழி தனக்கென்று எழுத்துக்களைக் கொண்டிராத பட்சத்தில் புதிதாக அறிமுகமாகிய பிற்தொரு மொழியின் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது வியப்புக்குரிய செயலல்ல. ஆழமான கருத்துக்களை வெளியிடக் கூடிய சொற்களை எழுத்துருவில் வடிக்கப் போதிய எழுத்துக்களை தமிழ் மொழி தன்னிடம் கொண்டிருந்த போதும் தமிழ் நெடுங்கணக்கைத் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் பயன்படுத்தாது, எதற்காக அறபு எழுத்தைப் பயன்படுத்தி, தாம் பேசும் தமிழை எழுதினர் என்ற வினா எழுவது இயற்கை. இஸ்லாமிய சட்டநூல்களை அறபு எழுத்தில் எழுதினால் மட்டுமே இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களுக்குரிய கலைச் சொற்களை எளிதில் புரிவர் என்பதாலும் முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையில் அறபு மொழிக்கு ஒரு தனி இடமுண்டு என்பதாலும் முஸ்லிம்கள் தாம் எழுதிய தமிழ் நூல்களை அறபு மொழியில் எழுதினர் என பேராசிரியர் எம்.எம். உவைவல் குறிப்பிடுகின்றார்.¹

தமிழ் மொழியில் உள்ள சமய சிந்தனைகள் சார்ந்த பதங்களுக்குள் பெருமளவானவை இந்து சமயக் கலாசாரத்துடன் தொடர்புடையவை. அப்பதங்களை முஸ்லிம்கள் கையாண்டு இஸ்லாமியக் கருத்தை விளக்க முற்பட்டாலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் அவற்றை வழக்கமாக எப்பொருளில் புரிந்து கொண்டார்களோ, அதே பொருளிலேயே தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்களும் புரிந்து கொள்வர். ஆதலால், அப்பதங்களை உபயோகித்துத் தாம் கூறவிரும்பும் கருத்துக்களை முஸ்லிம் படைப்பாளர்களால் புலப்படுத்த முடியாது போகலாம். இதனால், இஸ்லாம் குறித்துக் காட்ட விரும்பும் தனக்கே உரிய நம்பிக்கைகளையும், ஆழமான கருத்துக்களையும் புலப்படுத்த அறபுப் பதங்களை உபயோகித்தனர். இத்தகைய அறபுப் பதங்களுட் சில, பிற்தொரு மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட முடியாத அளவு ஆழமான கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. இறைவனைக் குறிக்கப் பயன்படும் அறபுச் சொல்லான “அல்லாஹ்” எனும் பதம் இதற்கு சிறந்ததொரு உதாரணமாகும். இப்பதத்தை செவிமடுக்கும் ஒரு முஸ்லிம் புரிந்து கொள்ளும் கருத்தை, இறைவனைக் குறிக்கும் எந்தத் தமிழ்ப் பதத்தாலும் வழங்க முடியாது. இத்தகைய அறபுப் பதங்களை வழக்கில் உள்ள தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதினால், அதனை உச்சரிப்பது சிரமமாக இருப்பதுடன், அதன் பொருளையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது போகலாம். அல்லது வேறு பொருளில் அதனை விளங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகலாம்.²

ஒரு முஸ்லிம் எந்த மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதும், மனப்பாடமாகவேனும் அறபு மொழியிற் சில வாக்கியங்களை மொழிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உண்டு. ஒருவன் முஸ்லிமாவதற்கு கூறவேண்டிய “கலிமா” தொழுகையில் அறபு மொழியில் கட்டாயமாக ஓதவேண்டிய “சூரதால் பாதிஹா” “அல்லாஹு அக்பர்” எனும் சொற்றொடர், ஒரு முஸ்லிம் மற்ற முஸ்லிமைக் கண்டால் கூறும் முகமனான “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” எனும்

சொற்றொடர் என்பவனவற்றைப் பொருளறியாத நிலையிலாயினும் அறபு மொழியிற் கூற வேண்டியவனாகின்றான். இதனால் இளமைப் பருவ முதலே தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அறபு மொழியைக் கற்பிக்கும் மரபை அறபு பேசாத நாடுகளில் உள்ள முஸ்லிம்களும் கைக்கொண்டு வந்துள்ளனர். அத்துடன், அறபு எழுத்துக்களை எழுதுவதும் எழுதப் படிக்குவதும் ஒரு வணக்கமாக, நன்மை தரும் செயலாக முஸ்லிம்கள் கருதினர். இதனால் ஒரு முஸ்லிம் தனது தாய் மொழியை வாசிக்க அறியாதிருந்தாலும், குறைந்த பட்சம் அறபு மொழியை வாசிக்கும் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டான். ஆதலால், அறபு எழுத்து தமிழ் எழுத்தைவிட பல முஸ்லிம்களுக்கு அறிமுகமாகி இருந்தது. இதனால் அறபு எழுத்தைக் கொண்டு எழுதப்படும் தமிழ் ஆக்கங்களை அதிக முஸ்லிம்கள் வாசித்தறிந்தனர். அறபு எழுத்துக்களைக்கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல்கள்களை ஒருவர் வாசிக்க பலர் கூடிக் கேட்கும் மரபும் இருந்ததால், முஸ்லிம் அறிஞர்கள் தமிழை அறபு எழுத்தைப் பயன்படுத்தி எழுதி வரலயினர்.

அல்குர்ஆனை அறபு மொழியில் படிக்க வேண்டும் என்றும், அதை வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கக் கூடாது என்றும், அக்கால முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. இதே நம்பிக்கை தமிழக முஸ்லிம்களிடமும் இருந்தது.¹ அல்குர்ஆன் ஆயத்துக்களைப் பிறமொழி எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதுவதை இலங்கை முஸ்லிம் சமூகமும் கடுமையாக எதிர்த்தது.² அல்குர்ஆனுக்கு “தப்ஸீர்” என்று அழைக்கப்பட்ட விளக்கவுரைகளைத் தானும் அறபு எழுத்தில் மட்டுமே எழுத வேண்டும், பிறமொழி எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி எழுதக்கூடாது என்ற கருத்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் கால் நூற்றாண்டிலும்கூட இருந்ததை ஏ.எம்.ஏ அலீஸ் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.³ இத்தகைய சிந்தனைப் போக்கினாலேயே தமிழ் பேசிய முஸ்லிம்கள் ஆரம்பத்தில் தாம் பேசிய தமிழை அறபு எழுத்தில் எழுதினார்கள் என்று கருதமுடியும். மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அறபுத் தமிழ் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“அறபு மொழியில் இருந்து அறபி எழுத்தைப் போலவே உள்ள ஒருவிதப் புதிய எழுத்தை தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் அமைத்துக் கொண்டார்கள். அந்த எழுத்துக்கு அறபுத் தமிழ் என்பது பெயர். அறபுத் தமிழுக்கு “ஆர்வி” என்று வேறு பெயருமுண்டு. அறபுத் தமிழ் எழுத்து அறபி எழுத்திற் போலவே இருக்கும்.”⁴

முஸ்லிம்கள் உபயோகித்த இந்த எழுத்துக்கள், அறபு எழுத்தை நிகர்த்தவையாயினும், அறபு எழுத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தி இனங்காணக்கூடிய பண்புகளை அவை கொண்டிருந்தன என்பதை மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி உணர்ந்ததாலேயே இவ்வெழுத்து பார்வைக்கு அறபு எழுத்தைப்போல இருக்கும் என்று இங்கு சுட்டியுள்ளார். அவை அறபு எழுத்தை நிகர்த்த ஒரு புதிய வகை என்று அவர் கருதியுள்ளார். தமிழ் மொழியில் உள்ள ங்,ஞ்,ட் முதலாம்

ஒலிகளைக் குறிக்க, அவற்றுக்கு நிகரான அறபு மொழி எழுத்துக்கள் இல்லை. இவ்வொலிகள் பயின்றுவரும் தமிழ்ப் பதங்களை அறபு எழுத்தில் எழுதவேண்டியேற்பட்டபோது, அவற்றுக்கு நிகரான புதிய அறபு எழுத்துக்களை உருவாக்குவதற்குப்பதிலாக, ஏற்கனவே உள்ள சில எழுத்துக்களுக்கு மேலதிகமான சில குறியீடுகளை வைத்து உபயோகித்தனர்.

அல்குர்ஆன் தவிர்ந்த ஏனைய அறபு நூல்கள் 'இ.ராப்' எனப்படும் உயிர்க்குறிகள் இடப்படாமலே எழுதப்பட்டன. இந்நடைமுறைக்கு மாற்றமாக அறபுத்தமிழில் நூல்கள் உயிர்க்குறிகள் இடப்பட்ட அறபு எழுத்துக்களை கொண்டு எழுதப்பட்டன. இத்தகு வேறுபாடுகள் இவ்வெழுத்துக்கள் அறபு எழுத்தை நிகர்த்த வேறு எழுத்துக்கள் என்று அவர் கருதத் துணையாக இருந்திருக்கலாம். அறபுத்தமிழை எழுத உபயோகிக்கப்பட்ட இவ்வெழுத்துக்கள், அறபு எழுத்துக்களில் இருந்து வேறுபட்ட சில பண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை தனி ஒரு மொழியின் எழுத்துக்கள் என்று கருதுமளவிற்கு வளரவில்லை. தமிழில் அச்சுக்கூடங்கள் அறிமுகமாகிய காலத்தில், மிகச் சில அறபுத்தமிழ் கல்சக்கச் சாதனங்கள் அறிமுகமாகின. அவற்றைக்கொண்டு அறபுத்தமிழில் 'மௌலாத்', 'தப்ஸிர்' முதலாம் நூல்களும் அறபு எழுத்திலான அறபுத் தமிழ் சஞ்சிகைகளும் வெளியிடப்பட்டன. பழைய அறபுத் தமிழ் நூல்களுள் அறபு எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட அறபுத் தமிழ் நூல்களே இன்று எமக்குக் கிடைக்கின்றன. அதற்கு முன் தோன்றிய கை எழுத்துப் பிரதிகளில் கணிசமானவை கால வெள்ளத்துள் சிக்கி அழிந்துவிட்டன.

தமிழ் அச்சுக் கூடங்கள் பரலவாகிய போது முஸ்லிம்கள் தம் ஆக்கங்களை அச்சேற்றும் வசதி கருதி அறபு எழுத்துக்குப் பதிலாகத் தமிழ் எழுத்துக்களை உபயோகித்துப் புத்தகங்களையும், பத்திரிகைகளையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். இதனால், அறபுத் தமிழ் என்பது அறபு எழுத்திலே எழுதப்பட்ட தமிழைக் குறிக்கிறதா, அல்லது தமிழ் எழுத்துக்களைக் கையாண்டு முஸ்லிம்களால் எழுதப்பட்ட தமிழையும் குறிக்கிறதா என்ற மயக்கம் ஏற்படுவது இயற்கையே. தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்மொழி மூலம் முஸ்லிம்கள் வெளியிட்ட ஆக்கங்களையும் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் அறபுத் தமிழ் என்றே வழங்கினர்.⁷

அறபு எழுத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழை அறபுத்தமிழ் என்று வழங்குவதுடன் நில்லாது, தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதியவற்றையும் அறபுத் தமிழ் என்பதாயின், பின்னையது தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து பிரித்தறியக் கூடிய சில முக்கிய பண்புகளைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகும்.

முஸ்லிம்கள் எழுதிய தமிழில் அறபு, பாரசீக மொழிச் சொற்கள் விரவி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாயினும், தமிழுடன் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்தமை இதுதான் முதன்முறை அல்ல. இதற்கு முன்பு வடமொழிச் சொற்கள்

விரவி வந்துள்ளன. அவ்வாறான தமிழுக்கு மணிப் பிரவாள நடை என்று தமிழறிஞர்கள் பெயர் சூட்டினர். இந்த நடைமுறைக்கு மாற்றமாக அறப்புப் பதங்கள் கலந்த தமிழ் மொழி நடைக்கு அறப்புத்தமிழ் என்று பெயர் சூட்டுவதாயின், முக்கியமான வேறும் சில பண்புகள் முஸ்லிம்கள் எழுதிய தமிழ் ஆக்கங்கட்டு இருத்தல் அவசியம்.

முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தையும், கலாசாரத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாக முஸ்லிம்களின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் அமைந்தமையே அவை அறப்புத்தமிழ் இலக்கியம் எனப்படக் காரணமாகியதென்பர், மரபுகாக்காத மனித குலம் தனது பண்பாட்டையும் மேம்பாட்டையும் இழந்துவிடும் என்பதால் தமது தனித்தன்மையைப் பேணும் வகையில் தமக்கென ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கினார்கள். அதுவே அறப்புத் தமிழ் எனப்படுகிறது என ஏ.எம்.எம்.அஸீஸ் குறிப்பிடுகிறார்.⁸ இதனாற்றான், அறப்புத் தமிழில் அறபும். பாரசீகப் பதங்களும் விரவி வருவதை முஸ்லிம்கள் அந்நியமாகக் கருதவில்லை. பதிலாக இஸ்லாமிய வழிச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்த அறப்புப் பதப்பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாத தேவை எனக்கருதினர். தமிழில் பிறமொழிப் பதப்பிரயோகங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்த சித்திலெவ்வை⁹ தான் வெளியிட்ட அறப்புத் தமிழ்ப் புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் அறப்புப் பதங்களைப் பிரயோகிக்க இச்சிந்தனையே காரணம் ஆகியது.

முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்தபோதும், கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காலப் பகுதியைச் சேர்ந்த அவர்களது இலக்கிய ஆக்கங்களே இன்று கிடைக்கின்றன. இக்காலப் பகுதியில் நூல்களை அச்சிடும் முறை முஸ்லிம்களிடம் பிரபல்யமானதால், அறப்புத்தமிழ் நூல்களும், பத்திரிகைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இலகுவாகவும், மலிவாகவும் அவை கிடைத்ததால், அவற்றைப் பலர் விரும்பி வாங்கினர். அதனால் அதுவரை வழக்கில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகள் கவனிப்பாரற்று மறையலாயின. இதனாற்றான், அறப்புத் தமிழ் பற்றி அண்மைக்காலம் முதல் பேசுவர்கள், அறப்புத் தமிழ் இலக்கியம் அச்சவாகனம் ஏறிய காலம் முதலான இலக்கியங்களில் இருந்து தம்பணிகளை ஆரம்பிக்கின்றனர்.⁹

அறப்புத்தமிழ் நூல்கள்

இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலாயா முதலாம் நாடுகளில் வாழ்ந்த தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் அறப்புத்தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவியபோதும், அறப்புத்தமிழ் இலக்கியத்தின் தாயகமாக இந்தியாவைக் கொள்வது தவறாகாது. இலங்கையிற் தோன்றிய அறப்புத்தமிழ் இலக்கியம் இந்தியாவில் தோன்றிய அறப்புத்தமிழ் இலக்கியத்தை பெரும்பாலும் இலக்கிய உருவிலும், மொழி நடையிலும் ஒத்திருக்கின்றது. இவ் ஆய்வுக்குட்பட்ட காலத்தில், இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட தற்போது கிடைக்கும் அறப்புத்

தமிழ் நூல்களை அட்டவணைப்படுத்தி நோக்கின் மெய்ஞ்ஞானம், வரலாறு, அல்குர்ஆன் விளக்கவுரை, சட்டநூல்கள், பாடப்புத்தகங்கள் முதலாம் உரை நடை நூல்களும், கும்மி, முனாஜாத்து, சிந்து மாலை முதலாம் பாடல் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளதை அவதானிக்க முடியும். மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி தமது “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்” எனும் நூலில் அந்நூற்றாண்டில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட, தமக்குக் கிடைத்த அறப்புத்தமிழ் நூல்களின் பெயர் அட்டவணை ஒன்றைத் தந்துள்ளார். ஆர்.பி.எம். கணியும் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம் எனும் தமது நூலில் இவ்வாறான அட்டவணை ஒன்றைத் தந்துள்ளார். முஸ்லிம் சமூகத்தின் இலக்கிய ரசனையையும் சமய உணர்வுகளையும் புலப்படுத்துவனவான, இவ்விரு அட்டவணைகளிலும் காட்டப்பட்ட நூல்கள் இருந்தபோதும் சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் குறிப்பனவாக இருக்கவில்லை. இதற்கு மாற்றமாக இக்காலப்பகுதியில் இலங்கையில் வெளிவந்த அறப்புத் தமிழ் நூல்கள் கணிசமானவை சமூகத்தேவைகளினதும், இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் பற்றி எழுந்த பல பிரச்சினைகளினதும் விளைவாகத் தோன்றியவையாகும். உருவாகி வந்த முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கான பாடநூல்கள், இலங்கை முஸ்லிம்களின் மூதாதையர்கள் அறேபியரே என்ற கருத்தை நிறுவ உதவும் ஆக்கங்கள், இந்நாட்டு முஸ்லிம்களிடையே நிலவிய தவறான சமயக் கருத்துக்கள், நடைமுறைகள் என்பவற்றை விமர்சித்து எழுந்த இஸ்லாமிய நூல்கள் இக்காலை இலங்கையில் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை முஸ்லிம்கள் எதிர் கொண்ட பிரச்சினைகள் காரணமாக இத்தகு நூல்கள் இங்கு தோன்றின என்று துணிந்து கூறலாம்.

முன்னைய இயல்களில் குறிப்பிட்டது போல போத்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் முஸ்லிம்கள் அனுபவித்த துன்ப துயரங்கள் காரணமாக அவர்களது வாழ்வில் அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் குன்றின. பொருளாதாரம் நலிவடைந்ததால் கல்வி முன்னேற்றம் தடைப்பட்டு, சமய அறிவும் குன்றியிருந்தது. பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்து வந்த மரபு ரீதியான சமயச் சடங்குகள் அவர்களிடையே நிலவிய போதும், அவர்களின் சமய நம்பிக்கை பலவீனமடைந்து இருந்ததுடன் இஸ்லாமிய வணக்கங்கள் பற்றிய சட்டதிட்டங்களையும் அறியாதிருந்தனர்¹⁰. இதனால் சமயம், கல்வி என்பனவற்றின் மேம்பாட்டுக்காக உழைப்பது அவசியம் என்பதை கி.பி. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வாழ்ந்த இலங்கை முஸ்லிம் அறிஞர்கள் உணர்ந்தனர். இதன் விளைவாக சமயத்துறையில் புலமை உடையவர்களும் நவீன கல்வியில் ஆற்றல் உடையவர்களும் சமயத்துறை சார்ந்து ஆக்கங்களை நூல் உருவிலும் பத்திரிகைகளில் கட்டுரை வடிவிலும் வெளியிட்டனர்.

முஸ்லிம்கள் சமய அறிவிற குறைவுடையவர்களாக இருந்த போதும், சமய சட்டங்களை அறிய வேண்டும் என்ற பேரவா அவர்களிடம் இருந்தது என்பதைப் பின்வரும் கூற்று காண்பிக்கின்றது.

“இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலும் மதுரால் பகுதிகளிலும் ஏனைய நகர்களிலும் (வாழ்ந்த) முஸ்லிம்கள் அறபு மொழியில் (உள்ள) சமய இலக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளனர். அவர்களுக்குப் பொதுவான ஏனைய மொழிகளிலும் ஆற்றல் இல்லை. எனினும், சமய சட்டங்களை அறிய வேண்டும் என்ற பேரவா அவர்களிடம் இருப்பதை நான் அவதானித்தேன்.”¹¹

இவ்வாறு பல நூல்களின் ஆசிரியரான மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் குறித்துள்ளமை இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்.

அறபு மொழியில் சமய இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு இல்லாதிருந்ததால், இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குப் பரிச்சயமாகி இருந்த அறபுத் தமிழில், குறித்த கால அறிஞர்கள் நூல்களை எழுதினர் என்பதையும் மேற் குறித்த கூற்று சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இக்கால முஸ்லிம் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களுள் பெரும்பாலானவை சமயம் சார்ந்தவை. மக்களின் சமய அறிவை மேம்படுத்துவதற்காக இத்தகைய நூல்களை அவர்கள் எழுதினர். இவற்றுள் சில இஸ்லாத்தின் பெயரால் வழங்கி வந்த தவறான கருத்துக்களைத் திருத்துவதற்காக எழுதப்பட்டவை. இஸ்லாம் பற்றிய தவறான கருத்துக்களை நீக்கி, உண்மையான இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை மக்கள் முன் வைப்பதற்காக இலங்கையில் எழுதப்பட்ட மிகப் பழைய அறபுத் தமிழ் நூல்களில் மீதான் மாலையும் ஒன்றாகும். இதனை சேகு முஸ்தபா இப்னுபாவா ஆதம் அச்செய்லானி எனும் இலங்கையர் கி.பி. 1868 இல் கோவை செய்தார். இலங்கை முஸ்லிம்கள் உண்மையான இஸ்லாத்தை அறியாததால், ‘பிதஅத்துகள்’ அவர்களைப் பாழாக்கி விட்டன. இந்நிலை நீடிப்பின் முஸ்லிம்களை இனங்காண முடியாத நிலை தோன்றும். அதனால், பிதஅத்துக்களை நீக்கி தவ்ஹீதை நிலைநாட்ட இந்நூலைத் தாம் எழுதியதாக நூலாசிரியர் குறித்துள்ளார்.¹¹ தொங்கல் வெண்பா எனும் பாவகையை உள்ளடக்கிய 148 பாடல்களைக் கொண்ட இந்த மீதான் மாலையைக் கோவை செய்த முஸ்தபாவின் மகன் முஹம்மது என்பவர் கி.பி. 1898 இல் இந்நூலுக்கு ஒரு விரிவுரை எழுதியுள்ளார். சமூகத்தில் நிலவிய இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமான செயற்பாடுகளை விளக்கிக் காட்டுவதாக இவ்விளக்கவுரை நூலும் அமைந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

கிறித்தவ, இந்து சமயங்களுக்கிடையில் இடம்பெற்ற வாதப் பிரதிவாதங்களைக் காண்பிக்கக் கூடிய நூல்கள் தமிழில் எழுந்தது போல இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே இஸ்லாத்துக்கும், பிற சமயங்களுக்கு மிடையிலான வாதப்

பிரதிவாதங்களைக் காண்பிக்கும் நூல்கள் எழவில்லையாயினும், இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானம் (சூபித்துவம்) பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் கி.பி. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் உக்கிரமடைந்த போது மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்களைக் காட்டும் நூல்கள் எழுந்தன. இவற்றுள், அப்துல்லாபின் உமர் அல் பாதிப் அல்யெமனியின் (மரணம் 1892) நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானத்துறையில் நுழைந்த இஸ்லாம் அல்லாத கருத்துக்களைக் களைவதற்கு இவர் தமது நூலில் முயற்சித்துள்ளார். ஆன்மீக ஞானிகள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொண்ட சிலர் இந்தியாவின் கோட்டாறுப் பகுதியில் இருந்து வந்து இஸ்லாமிய ஏகத்துவக் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். செய்கு முகியத்தீனிப்பினு செய்கு சுலைமானல் காதிரிய்யில் சித்திகி என்பவர் ஜம்ஹுதுமாலை என்றொரு பாடல் நூலைக் கோவை செய்தார். தொங்கல் என்றழைக்கப்பட்ட பாடல் வகையைச் சேர்ந்த இக்கவிதை நூலில் 75ஆம், 77ஆம் பாடல்களில் இறைவனைப்பற்றி இஸ்லாமியக் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட கத்துக்களைக் கூறியுள்ளார். இறைவனும் இறைதாதரும் ஒருவனே என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். இக்கருத்து முஸ்லிம்களின் ஈமானில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்று கருதிய முஸ்லிம் அறிஞர்கள் இக்கோட்பாட்டைக் கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். யெமன் தேசத்தில் இருந்து இலங்கை வந்து, கேகாலை மாவட்டத்தில் உள்ள மடுல்போவை எனும் கிராமத்தில் குடியேறி வாழ்ந்த அப்துல்லாபின் உமர் அல்பாதிப் அல்யெமனி இக்கோட்பாட்டை விமர்சித்து அச்செய்லுல் வாரிது பிஇ.ராகில் மஆனிது எனும் தலைப்பில் ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட்டார். ஜம்ஹுது மாலையில் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய உண்மை விளக்கம் இருக்கவில்லை என்றும், அதன் விளக்கம் நேர்வழி நடப்பவர்களை அழித்துவிடும் நஞ்சுபோல அமைந்துள்ளது என்றும் தாம் கருதியதால், மார்க்கத்துக்கு முரணான விளக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்ட இந்நூலை எழுதியுள்ளதாக அவர் குறித்துள்ளார்.¹²

இலங்கையில் நிலவிய ஈமானுக்கு மாற்றமான கருத்துக்களை நிராகரித்து விமர்சிக்க, இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானத்துறையில் புகழ் பெற்ற நூல்களாகக் கருதப்படுகின்ற முஹ்யித்தீனிப்நல் அறுபியின் புதூஹாதுல் மக்கியா, அப்துல்வஹாபின் அவஹமத் அஷ்ஷ.ரானியின் லதாயிப் அல்மினன், அப்துல் கரீம் ஜீலியின் அல் இன்சான் காமில் எனும் நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டு, தம் கருத்துக்களை நிறுவ முயற்சித்துள்ளமை, இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். இதே நூலாசிரியரின் மற்றொரு நூலான அல்ஹஜர் அல்காலி -பி-றத்தி-றிலாலதுல் பாஸி என்ற மற்றொரு நூலைக் குறை கண்டு விமர்சித்த இஸ்லாம் மித்திரன் ஆசிரியர்; மேற்குறித்த நூலை இதுகாலவரை ஒருவரும் மறுத்துப் பதில் எழுதவில்லை என்று பாராட்டிக் குறித்துள்ளமை¹³ இங்கு நோக்கத்தக்கது.

சாதுலி தரீக்காவின் பள்ளிகளில் சத்தமிட்டு திக்ரு செய்யும் மரபுடையவர்கள். இது இஸ்லாமிய நடைமுறைக்கு மாற்றமானது என்று நிறுவ,

மேற்கூறிய யமனி, அல்ஹஜர் அல்காஸி பிறத்தி ரிஸாலதுல் பாஸி எனும் நூலொன்றையும் வெளியிட்டார். இந்நூலைத் தான் எழுதியதற்கான காரணத்தைப் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

“நான் கொழும்புக்கு வந்த போது யெமன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவருடன் காயல்பட்டனத்தைச் சேர்ந்த மிஸ்கீன் லெப்பை ஆலிம் என்றொருவர் இருந்தார். அவ்விருவரும் மக்களை சாதுலியாத் தரீக்காவின்பால் அழைத்தனர். இதற்குமுன் தான் திருப்பாத்தூரில் இருக்கும் போது இவர்களின் சொல் செயல் பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தேன். கொழும்புக்கு வந்தபொழுது இவ்வூரில் உள்ளவர்களின் மிகுதம் பேர்கள், அவர்களுடைய சொல்களையும் நடத்தைகளையும் பொருத்தக் கேடாயிருக்கக் கண்டேன்.”

எனக்குறித்து அவர்கள் செய்யும் தவறுகளிலிருந்து திருத்துவதற்காக இந்நூலை எழுதியதாகவும் கூறியுள்ளார்.¹⁴ இறைநேசச் செல்வர்களான முகியத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (றஹ்) (கி.பி. 1077-1166) அவர்களை முஸ்லிம்கள் சிறந்ததொரு ஆன்மீக ஞானியாக அங்கீகரிப்பர். எனினும் சிலர் அவரை நபிகளாருக்கும் மேம்பட்டவராகக் கருதியும் இறைவனுக்குப் போன்ற அந்தஸ்து அளித்தும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். சிலர் அவரை இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தவர் என்று கருதினர். அல்லாஹ் முச்சுடரானவன் என்றும் அல்லாஹ், முஹம்மது (ஸல்), முகியத்தீன் அப்துல் காதிர் ஆகிய முச்சுடர் என்றும் கூறினர். அல்லாஹ் என்பவன் மூவர் ஒன்றானவன் என்றனர். அதாவது முகியத்தீன் அப்துல் காதிர் முஹம்மதில் மறைந்து முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வில் மறைந்துள்ளார் என்பர். அல்லாஹ்வின் அந்தஸ்தைக் குறைத்துவிடும் அளவுக்கு கராமத் எனும் அற்புதங்களைப் புரியும் அவரது ஆற்றலைப் புகழ்ந்தனர். அவரை முன்னிருத்தி அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களையும் முன்வைத்தனர். இவை பிழையான கருத்துக்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி தெளிவுபடுத்த குறிப்பாக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கும்போது முகியத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானியை மனதில் நினைத்து மனக்கண் முன்னே நிறுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது பிழை என்பதைக் காட்டுவதற்கு “அத்வாஉல் யமனி லீ இம்ராஸி ஜஹலுல் முஸதபா அச்செய்லானி (இலங்கையரான செய்கு முஸ்தபாவின் அறியாமையைப் போக்க யமனி வழங்கும் மருந்து) எனும் நூலை எழுதி அப்துல்லா பின் பாதிப் அல்யெமனி வெளியிட்டார். இஸ்லாத்தின் பெயரால் முஸ்லிம் சமூகத்தில் நுழைந்திருந்த திரித்துக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கும் தவறான செயல் முறைகளுக்கும் எதிராக மேற்குறித்த யெமனி கடுமையாப் போராடினார் என்பர்.¹⁵ கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானத்தின் பெயரால் முஸ்லிம் சமூகத்தில் நுழைந்திருந்த இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டுக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்களையும்

நம்பிக்கைகளையும் தீவிரமாக எதிர்த்து நின்று ஆக்கபூர்வமான படைப்புக்களை விட்டுச் சென்ற ஓரறிஞர் இவர் என துணிந்து கூறலாம்.

எம்.சி. சித்தி லெப்பையும் மெய்ஞ்ஞானத்துறை சார்ந்த பல கட்டுரைகளை ஞானம் எனும் தலைப்பில் முஸ்லிம் நேசனில் தொடர்ந்து எழுதினார். இதன் பின் கி.பி. 1892 இல் ஞானதீபம் எனப் பெயர் தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத்துறை சார்ந்த மாத சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட்டார். ஞானதீபத்தில் வெளியிட்ட அவரது கருத்துக்களை விமர்சித்து பல கட்டுரைகளை முஸ்லிம் நேசனில் வெளியிட்டன. சித்திலெப்பையின் கருத்துக்களை ஆதாரபூர்வமாக விமர்சிப்பதற்குப் பதிலாக சித்திலெப்பையைய ஹூதி, நஸாரா, மு.ததிலா என நிந்தித்து 34 பக்கங்களைக் கொண்ட ஞானதீப சங்காரம் என்ற நூலை 1893 ஜனவரியில் கொழும்பைச் சேர்ந்த சேகு ஹபீப் முஹம்மத் ஆலிம் சாஹிப் என்பவர் வெளியிட்டார்.

இந்நாட்டில் உள்ளவர்களுள் அனேகரின் ஈமான் ஆராய்வில்லாத குருட்டு நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதென்றும் ஆராய்ந்து அறிய உதவும் நூல்கள் இங்கு கிடைக்காமை இதற்குக் காரணம் என்று சித்தி லெப்பை எழுதியமையே மரபு ரீதியான உலமாக்கள் அவரது கருத்துக்களை எதிர்க்கக் காரணமாயிற்று²⁶. இவர்கள் சித்தி லெப்பைக்குப் பதிலளிக்குமுகமாக பின்வருமாறு எழுதினர்.

“இவ்வூர்களில் அஹ்லுஸ் ஸுன்னத்துக்களாகிய ஜெயம் பெற்ற கூட்டத்தாருடைய கிதாபுகள் இருக்கிறதேயன்றி மற்றப்படி மு.தஸிலா பலாசிபா என்ற கூட்டத்தார்களுடைய கிதாபுகள் இல்லை. இவ்வூர் அறிவாளிகள் அவைகளை வாங்கவும் மாட்டார்கள்”.¹⁷ என்று பதிலளித்து சித்தி லெப்பை கூறியதுபோலத்தாம் ஆராய்ந்து பார்க்காத வெறும் குருட்டு நம்பிக்கையாளர்களே என்பதை அங்கீகரித்தனர்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த இப்றாகிம் இப்னு அஷ்ஷாபிஇய்யில் அஷ்அரி என்பவர் ஞானதீபத்தில் வெளிவந்த சித்தி லெப்பையின் கட்டுரைகளை விமர்சித்து அவர் மீது ஒன்பது குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்தி, ஒரு கட்டுரையை முஸ்லிம் நேசனில் வெளியிட்டார். ஆழ்ந்து நோக்கின் இக்குற்றச்சாட்டுகள் வலிந்து சுமத்தப்பட்ட குற்றப்பட்டியல் என்பது புலனாகும்.

முஸ்லிம் நேசன், ஞானதீபம் பத்திரிகைகளில் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் வளர்ச்சியாகவும், அப்துல்லாபின் உமர் அல் பாதிப் அல் யாமனி.. கஷாவத்தை ஆலிம்¹⁸⁻²⁰ ஆகியோருடன் கொண்டிருந்த தொடர்பின் மூலம் தான் வளர்த்துக் கொண்ட மெய்ஞ்ஞான அறிவின் வெளிப்பாடாகவும் அஸ்றாருள் ஆலம் எனும் தலைப்பில் ஒரு நூலை சித்தி

லெப்பை தனது மரணத்துக்கு இரு மாதங்கட்கு முன்னர் வெளியிட்டார். மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய ஆரம்ப அறிவு அற்றவர்களும் உபயோகிக்கக்கூடிய விதத்தில் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய ஓர் அறிமுக நூலாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூலை முஸ்லிம்கள் வாசிக்கக்கூடாது என்றொரு “பத்வாவை” அவரது மரணத்தின் பின் முஸ்லிம் நேசனில் வெளியிட்டார்கள்.¹⁹ அஸ்றாருள் ஆலத்தை விமர்சித்து கொழும்பு வைத்தியர் அ.லெ. முகம்மது லெப்பை மரைக்கார் தத்துவப் பரகண்டனம் எனும் நூலையும் கொழும்பைச் சேர்ந்த ஹாஜி நூருத்தீன் ஆலிம் சாகிப் என்பவர் ஹிஜ்ரி 1316 இல் தருஜுமத் அகீததுல் ஸஸ்தானுல் உலமா பி தத்பிகு அகாயிதூல் உறபா எனும் நூலையும் வெளியிட்டனர். முஸ்லிம் நேசனில் ஞானதீபத்தை விமர்சித்தவர்களும், அஸ்றாருள் ஆலத்தை விமர்சித்து கண்டனப் புத்தகங்களையும் பத்வாக்களையும் வெளியிட்டவர்களும் மரபு ரீதியான சிந்தனைப் போக்குடையவர்களாவர்.

நீண்ட காலமாக இலங்கை உட்பட தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மத்ரஸாக்களில் அறபு மொழியைக் கற்ற உலமாக்களும் சூபிசஞானிகள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொண்டவர்களுமே இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானம் பற்றி போதித்தும் மெய்ஞ்ஞானப் பயிற்சிகளை வழங்கியும் வந்தனர். அவர்களின் கருத்துக்கள் ஆலிம்கள் அல்லாதவர்களால் விமர்சிக்கப்படவுமில்லை. இலங்கையில் ஆலிம்கள் அல்லாதவர்கள் இத்துறை ஆக்கங்களை உரைநடை நூலாக அறபுத் தமிழில் வெளியிடவுமில்லை. இதுகாலவரை ஆலிம்களதும், மெய்ஞ்ஞானிகள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொண்டவர்களதும் ஏகபோக உரிமைக் களமாக இருந்த இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானத் துறையில் நூலொன்றை வழக்கறிஞராக அறிமுகமாகியிருந்த சித்தி லெப்பை வெளியிட்டதை அவர்களால் சகிக்க முடியாதிருந்திருக்கலாம். அதனால் மெய்ஞ்ஞானத் துறையில் நல்ல தரமான நூல்களை வெளியிடுவதற்குப் பதிலாக அந்நூலிற் குறைகாண முயற்சித்தனர். அதனாலேயே அஸ்றாருள் ஆலம் பற்றி வெளியிடப்பட்ட கண்டன நூல்களையும் பத்வாக்களையும் பற்றி ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸ் எழுதும் போது, “அஸ்றாருல் ஆலமும் அழுக்காறுள்ள ஆலிம்களும்”²⁰ என்ற தலைப்பில் எழுதினார். ஆலிம்கள் அல்லாத அஸீஸும் அப்துல் ஐப்பார் போன்றோருமே அஸ்றாருள் ஆலத்திற்கு சார்பாக வாதாடுகின்றார்கள் ஆதலால் “மக்கள் ஆலிம்களைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்” என்ற கருத்தை முன்வைத்த கட்டுரையொன்றை முஸ்லிம் நேசன் பிரசுரித்தது.²¹ இக்கூற்று, படித்த புதிய மத்தியதர வுகுப்பினருக்கும் மரபு ரீதியான சிந்தனைப் பாங்குடைய உலமாக்கள் எனப்பட்ட அறபு மொழி ஆற்றலுடைய மத அறிஞர்களுக்கும் இடையே இக்காலை நிலவிய சிந்தனைப் போராட்டத்தைக் காட்டுகிறது.²² மேலே விடுக்கப்பட்டுள்ள அழைப்புக்குப் பதில் அளித்த புதிய உயர் குழாத்தின் பிரதிநிதியான ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸின் பின்வரும் கருத்துக்கள் இத்தகைய வர்க்க போராட்டம் இருந்ததுண்மை என்பதையும், மக்கள் முன்போல்

சிந்திக்காமல் உலமாக்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஏற்பவர்களாக இல்லாமல் சிந்தித்துச் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளார்கள் என்பதையும் காட்டுகின்றன. “கிதாப் ஓதியவர்கள் சொல்வது மெய், மற்றவர்கள் சொல்வது பொய், என்று மனிதர்கள் விசுவாசித்துக் கொண்டிருந்த காலம் கழிந்து போயிற்று. மற்றவர்களுடைய பேச்சைப் போலவே கிதாப் ஓதியவர்களுடைய பேச்சையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நேராயிருந்தால் ஏற்றுக் கொள்வதும், அல்லாதிருந்தால் தள்ளி விடுவதும் இக்காலத்து மரபாகும்.” நீண்ட காலமாக ஆலிம்களின் கருத்துக்களையும், போதனைகளையும் மறுப்பும் விமர்சனமும் இன்றி மக்கள் ஏற்று வந்துள்ளார்கள் என்பதும் புதிய உயர் குழுத்தின் தோற்றம் மக்களின் சிந்தனைக் கண்களை திறந்திருப்பதால் தற்போது அம்மரபு மாறியிருக்கிறது என்பதும் ஐ.எல்.எம்.ஏ அஸ்ஸின் கூற்றுக்கள் மூலம் புலனாகின்றன. சமயத் துறையில் ஆலிம்கள் அல்லாதவர் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கவர்கள் அல்லர் என்ற கருத்து ஆழமாக வேருன்றியிருந்த காலத்தில் ஆலிம்கள் அல்லாத சித்தி லெப்பை மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய நூலை வெளியிட்டார். அவருக்கு அறபு அறிவு இருந்த போதும் ஆலிம்களைப் போல அறபு மத்ரஸாவில் அவர் கிதாப் ஓதவில்லை: தம்மை ஆலிம் என்று கூறிக்கொள்ள வில்லை: எனினும் ஆலிமன் தகைமையும், நல்ல தரமுள்ள ஆலிம்களுடனான நட்பும் அவருக்கு இருந்தன. அவரது நூல்கள் அவரது மார்க்க அறிவைப் பறைசாற்றின. நீதிபதிகள், சரிஆ நியதிகளுடன் சம்பந்தப்படும் வழக்குகளில் அவரது கருத்துக்களை ஏற்று தீர்ப்பு வழங்கினர். இவை அறபு மொழியை அறிந்த மார்க்க அறிஞரின் தரத்தில் அவர் இருந்தார் என்பதைப் புலப்படுத்தின. என்றாலும், ஆலிம் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக அமையாது, படித்த முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக அவர் அமைந்து, மரபு ரீதியாக வந்த ஆலிம்களின் சிந்தனைப் பாங்குகளை விமர்சிப்பவராக இருந்தார். அதனாலேயே, அவரது அஸ்றாறுல் ஆலத்தை மரபு ரீதியான சிந்தனைப் போக்குடையவர்கள் விமர்சித்தார்கள்.

சித்தி லெப்பை தமது அஸ்றாறுல் ஆலம் எனும் நூலில் அல்லாஹ்வைக் குறிக்க “சத்து” என்ற பதத்தைப் பிரயோகித்தமை தவறு என்பதே அந்நூலை விமர்சிப்பவர்கள் முன்வைத்த முக்கிய வாதமாக இருந்தது. சித்தி லெப்பையின் மரணத்தின் பின் இவ்வெதிர்ப்பு பகிரங்கமாக உருவெடுத்ததால் அதற்கு பதில் சொல்லும் பொறுப்பை சித்திலெப்பையின் நிழலில் வளர்ந்த ஐ.எல்.எம்.ஏ அஸ்ஸின் ஏற்று “சத்தின் ஞானார்த்தம்” தொகுதி I, II, III எனும் மூன்று சிற்றேடுகளை வெளியிட்டார். அவற்றில் தத்துவப் பரகண்டனம் எனும் நூலின் கருத்துக்களைத் தர்க்க ரீதியாக விமர்சித்து, அதன் பயனற்ற தன்மையை விளக்கியுள்ளனர். இதனால், ஆத்திரமடைந்த அ.லெ. முகம்மது லெப்பை மரைக்கார் சிதர் பரமறுப்பு என்றொரு நூலை வெளியிட்டார். அதில் சித்திலெப்பையையும், ஐ.எல்.எம்.ஏ அஸ்ஸையும் நிந்தனையாகப் பேசியுள்ளதாக ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸ்ஸின் குறித்துள்ளார். அஸ்ஸின் வாதங்களை எதிர்கொள்ள முடியாததால் அவரை நிந்தனையாகப் பேசியிருக்க முடியும் எனக் கருத இடமுண்டு.

“பொறாமை எனும் கண்ணாடியாற் பார்ப்பவர்களின் பார்வைக்கு எனது தெளிவான கருத்து மயக்கமான கருத்தாய்த் தோன்றும். ஒரு அச்சப் பிழை நமது மார்க்கத்தை அழிக்கும் மகாப் பிழையாகக் காணும் இவைகளை நான் கவனிக்க வேண்டியதில்லை”²³

என்று சித்திலெப்பை தமது நூலில் குறித்துள்ளமை உயர்குழாத்திற்கும், மரபு தழுவிய சிந்தனையாளர்களுக்கும் இடையே இருந்த போராட்டத்தை உண்மைப் படுத்துவதாக இருந்தது. இப்போராட்டம் பற்றி சித்தி லெப்பை நன்கறிந்திருந்தார் என்பதை இக்கூற்று தெளிவுறக் காட்டுகிறது.

சமயங்கள் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குரிய போதனைகளைத் தந்துள்ளன. இஸ்லாமும் அத்தகைய போதனைகளைத் தந்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடவும் தூண்டுகின்றது. இதனால், பலர் இத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். இதன் காரணமாகவே இக்காலை வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய கட்டுரைகளும், வாதப் பிரதிவாதங்களும் இடம்பெற்றன. அ.தன்றி மெய்ஞ்ஞானத் துறைசார்ந்த நூல்கள் பலவும் வெளிவந்தன. இந்நூலின் பின் இணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையில் இடம்பெற்றுள்ள நூல்களில் சுமார் 20 நூல்கள் மெய்ஞ்ஞானம் சார்ந்தவை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய நூல்கள் இக்காலப் பகுதியில் தோன்றிய போதும் அவை சமய ஈடுபாடுள்ள மக்களுக்கே பயன்பட்டன. இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளை நிறைவேற்றி தமது ஆன்மாவின் தூய்மையை வளர்க்க மெய்ஞ்ஞானப் பயிற்சியில் ஈடுபட விரும்பியவர்கள் சமூகத்தில் சிலரே இருந்திருப்பர். ஆயினும் இக்காலப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம்களில் கணிசமான தொகையினர் தொழுகை, நோன்பு முதலாம் அடிப்படைக் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றத் தேவைப்படும் அறிவையும் பெறாதவராக இருந்தனர் என்று கருத இடமுண்டு. கணிசமான காலத்தை வருடந்தோறும் இலங்கையிற் கழித்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் இலங்கை மக்கள் சரிஆச் சட்டம் சம்பந்தமான அறிவைப் பெற ஆவலுற்றிருந்தனர் என்று குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது²⁴. அதனாலேயே இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்கள் அடங்கிய நூல்களை முஸ்லிம் அறிஞர்கள் எழுதலாயினர். அவற்றுள், சித்திலெப்பையும், மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிமும் எழுதிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

சித்திலெப்பை சுருதுஸ்ஸலாத் எனும் தலைப்பில் தொழுகையின் சட்டதிட்டங்களைத் தொகுத்து எழுதியதுடன், தொழுகையின் பயனை மக்கள் அடையவும் அதில் வழிகாட்டலானார். மனிதர்கள் நாளொன்றுக்கு ஐந்து நேரம் தொழுகு போதும் கல்பில் உள்ள நோய், குணம் காணாததற்கு இரு காரணங்கள் உள் என்றும், அவற்றில் ஒன்று ஈமானிற் குறைவு என்றும்

மற்றது, தொழுகையின் பர்மு, ஷர்த்து முதலாம் விதிகளைப் புரிந்து உள்ளச்சத்தோடு தொழாமை²⁵ எனவும் அதிற் குறித்துள்ளார். தொழுகையின் சட்டதிட்டங்களுடன் தொழுகையில் ஓதப்படும் அறபு மொழியிலான பிரார்த்தனைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்கினார். சித்திலெப்பை மெய்ஞ்ஞான ஈடுபாடுடையவராதலால், தொழுகையைச் சடங்கு ரீதியாக நிறைவேற்ற உதவும் சட்ட விதிகளை மட்டும் வழங்குவதுடன் திருப்தியுறாது, ஆன்மீக மேம்பாட்டை அடைவதற்கு தொழுகையை ஒரு கருவியாக்குதற்காக, அதில் ஓதப்படும் பிரார்த்தனைகளின் பொருளையும் வழங்கி தொழுகையை முன்னின்று நடாத்தும் ஆன்மீக வழிகாட்டிகளின் தன்மைகள் பற்றியும் அதில் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். சுருதுஸ்ஸலாத் எனும் நூலில் வெளிவந்துள்ள பல உப தலைப்புகளின் கீழுள்ள கட்டுரைகள் முஸ்லிம் நேசனில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சிந்தனையிலும் வாழ்க்கையிலும் அபரிமித செல்வாக்கைப் பதித்த அறபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஷரீஆத் துறை நூல்களில் மிக முக்கியமானது மகானி எனும் நூலாகும். இந்நூலை எழுதியவர் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் என்று வழங்கப்பட்ட செய்யத் முகம்மத் இப்னு செய்கு அஹமது லெப்பை ஆலிம் ஆவார்.²⁶ இந்நூலை இவர் எழுதுவதற்கு முன்பு சரிஆச் சட்டதிட்டங்கள் பற்றி பத்ஹுத்தையான், பத்ஹுல்மதீன் முதலாம் சரிஆ சட்ட நூல்களை அவர் வெளியிட்டிருந்தார். அத்துறை சார்ந்த “மகானி” எனும் நூலைக் கோவை செய்ததற்கான காரணத்தை அதன் ஆசிரியர் குறிப்பிடும் போது

“இத்தேசங்களில் உள்ள முஸ்லிம்களாகிய மிகுந்தவர்களும் அறபு பாஷையால் கோர்வையாக்கப்பட்டிருக்கின்ற கிதாபுகளைப் பார்த்து மார்க்க விளப்பங்களை விளங்கிக் கொள்ள கூடாமையா யிருக்கிறதனால் முன்னாலே (அறபுத்) தமிழ் பாஷையால் யான் உரையாக்கி அச்சிட்டு இருக்கின்ற பத்ஹுல் மதீன், பத்ஹுல்ஸலாம், பத்ஹுத்தையான் இன்னும் அச்சிடாத அஸ்றாறுஸ்ஸலாத், ரிஸாலதுத் தஸ்வ்வூப், இதல்லாத கிதாபுகள் எல்லாம் சேகரமாக்கிக் கொண்டிருக்கும்படி ஒரு கிதாபைக் கோர்வையாக்கி அச்சிடும்படி மிகுந்தவர்கள் வேண்டதல் செய்வதால் இந்தக் கிதாபைக் கோர்வை செய்யலானேன்”²⁷

எனக் கூறுகின்றார். அவரது “மகானி” எனும் நூல், அதற்கு முன்பு அவர் கோவை செய்த நூல்களுக்கெல்லாம் விளக்கமாகவும், ஒரு சாதாரண முஸ்லிம் அறிந்திருக்க வேண்டிய அனைத்து சரிஆச் சட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய சட்டத்துறைக் கலைக் களஞ்சியமாகவும் அமைந்துள்ளது. இதன் உள்ளடக்கம்

ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலானவற்றை நெறிப்படுத்தத் தேவையான விதிகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது.²⁸

இஸ்லாமிய சட்ட விதிகளின் சில அலகுகளை மாத்திரம் விளக்குவதாகவும் நூல்கள் சில எழுதப்பட்டன. பேருவளையைச் சேர்ந்த அ.க. இஸ்மாயில் என்பவர் 1901இல் அல் ஈழாஹ் பி இல்மில் நிகாஹ் எனும் தலைப்பில், இஸ்லாமிய விவாக விதிகள் பற்றி ஒரு தனி நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.²⁹ காலியைச் சேர்ந்த எச்.எச்.ஜே.கே. பாவா என்பவர் 1905இல் நீர் குடிப்பதன் சட்டங்களை உள்ளடக்கி ஒரு நூல் வெளியிட்டார். மலையாளம் திருவனந்தப்பூரத்தவரான பெருமாள் துறை வைத்தியர் அ. முஹம்மது கண்ணு இயற்றி கொழும்பு முஸ்லிம் நேசன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்த 50 கடமைகள் பற்றி பேசும் கம்ஸீன் பரில்மாலை எனும் பாடல் நூலும் இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்கள் பற்றியே பேசுகின்றது.³⁰ கொழும்பு ஹஸரத் என்று அழைக்கப்பட்ட செய்யது முகம்மது ஆலிமும, தொழுகை, நோன்பு, ஹஜ் பற்றிய விதிகளடங்கிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இக்காலப் பிரிவில் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை இஸ்லாமிய கலாசாரத்துடன் இயைந்து செல்லும் கல்வியை ஊட்ட வேண்டும் என்று மக்கள் எதிர் பார்த்தனர். ஆதலால், அங்கு கற்பிக்கப்படும் அறபு, தமிழ் பாடங்களுக்காக பாட நூல்களை எழுத வேண்டிய தேவை இருந்தது. அத்தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதில் முன்னோடியாக நின்று உழைத்த சித்தி லெப்பையே, சில பாட நூல்களை வெளியிட்டார். இலகுவில் அறபு மொழியைக் கற்கக் கூடியதாகவும் இஸ்லாமிய அறிவை வழங்கக் கூடியதாகவும் அமைந்த அறபு நூல்களையும் தமிழ் நூல்களையும் அவர் எழுதினார். அவை வருமாறு.

1. தமிழ் முதற் புத்தகம் (1892)
2. துஹ்பதுன் நஹ்வு
3. அறபு முதற் புத்தகம் (1891)
4. அறபு இரண்டாம் புத்தகம் (1891)
5. கிதாப் அல் ஹிசாப்
6. ஹிதாயதுல் காசிமிய்யா

துஹ்பதுன் நஹ்வு அறபு இலக்கண நூலாகும். கிதாப் அல் ஹிசாப் மாணவர்களுக்கான கணித நூலாகும். தமிழ் முதற் புத்தகம் தமிழ் கற்கும் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கான வாசிப்பு நூலாகும். இந்நூலில் 71 பாடங்கள் உள். முதலாம் பாடம் முதல் 28ஆம் பாடம் வரை எழுத்துக்களும், இரு எழுத்து முதல் ஏழு எழுத்துக்களாலான சொற்களும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. 29ம் பாடம் வழக்கில் உள்ள வடமொழி எழுத்துக்களை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. இப்பாடங்களின் போது, இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் சில வழங்கப்பட்டன. உதாரணமாக தெண்டித்தவன் பெற்றுக்கொள்வான் (இது

“மன் ஐத்த வஜத” என்ற அறப்புப் பழமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு) இம்மை மறுமையின் விளைநிலம் (இது “அத்துன்யா மத்ரஅதுல் ஆகிராத்” எனும் ஹதீஸின் மொழி பெயர்ப்பு) என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பாடம் 31, 32, 33, 38, 42 என்பவற்றில், பல்வேறு அளவை வாய்ப்பாடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நல்ல பழக்கவழக்கங்கள், சுத்தம், நோய்ப் பராமரிப்பு, சுத்த நீர், உணவு முதலியன பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் இடைக்கிடை கொடுக்கப்பட்டுள்ள நல்லுபதேசங்கள் மூலம் இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அறபு மொழியில் பேசவும், படிக்கவும் துணையாகக் கூடிய துஷ்பதுல் வகுபிய்யா எனும் நூலொன்றை சின்ன லெப்பை ஆலிம் மரைக்காயர் இயற்றினார். இலகுவழி அறபு மொழி போதனைக்காக அல் ஆலிமுல்பாளில் இஸ்மாயில் மரைக்கார் ஆலிம் சாஹிப் இப்னு சாகிபு துரை சுதூருள் பயான் அல்லுக்கத்தில் அறப் லிஸ்ஸிப்பான் எனும் மற்றொரு நூலை இயற்றினார். பொ. இராமநாதனின் முஸ்லிம்களின் மூதாதையர் தமிழர்கள் என்ற கூற்றை நிராகரிக்கும் முகமாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு எனும் தலைப்பில் ஒரு நூலை சித்தி லெப்பை எழுதினார்.³¹ பூரணத்துவம் அற்றதாகவேனும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றி எழுதப்பட்ட முதல் நூல் இது எனலாம். பொ. இராமநாதன் முன்வைத்த கருத்து முஸ்லிம்களின் அரசியல் கலாசார விடயங்களுடன் தொடர்புபட்டதால் கால் நூற்றாண்டு காலமாக முஸ்லிம்களின் மேடைகளில் இவ்விடயம் பற்றி முஸ்லிம்கள் பேசினர். இலங்கைச் சோனகர் சங்கத்தில் முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றி ஐ. எல். எம். ஏ. அஸீஸ் 20ம் நூற்றாண்டின் முதற் தசாப்தத்தின் ஆரம்பப்பகுதியில் ஒரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அவ்வுரையைச் செவிமடுத்த சிலர், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை நூலுருவில் எழுதுமாறு அவரைத் தூண்டினர். அவர் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எழுதும் பணியில் ஈடுபடாத போதும் பொ. இராமநாதனின் மேற்குறித்த கட்டுரையை விமர்சித்து “இலங்கைச் சோனகரின் இன வரலாறு - ஒரு திறனாய்வு” எனும் தலைப்பில் ஒரு நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி 1907.05.22 ஆந் திகதி வெளியிட்டார். பொ. இராமநாதன் இலங்கை முஸ்லிம்களின் மொழி, வரலாறு, பழக்க வழக்கம், உடலமைப்பு எனும் நான்கு அமசங்களின் அடிப்படையில் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினா தமிழர்கள் என்று நிறுவ முயற்சித்ததை ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸீஸ் சுட்டிக்காட்டி, அவர் முன்வைத்த கருத்துக்களை விமர்சிக்கின்றார். அத்துடன் பொ. இராமநாதனின் கருத்துக்கள் தவறானவை என்று நிறுவத் தேவையான ஆதாரங்களை முன்வைத்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் மூதாதையர் அறேபியர்களே என்ற கருத்தை வலியுறுத்த முயற்சிக்கின்றார். அவர் தமது நூலுக்கு சூட்டிய பெயருக்கமைய, இராமநாதனின் கட்டுரையை விமர்சிப்பதுடன் திருப்பதியடைந்தாரே அல்லாது முஸ்லிம்களின் பூரணமான வரலாற்றை எழுத முயற்சிக்கவில்லை. அது அவரின் நோக்கமாக இருக்க வில்லை என்பதை அந்நூலுக்கு அவர் எழுதியுள்ள முகவுரையிற் குறித்துள்ளமையும் நோக்கத் தக்கதே.

அறபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

அச்ச இயந்திர சாலைகளின் அறிமுகத்தின் பின்னரே தினசரிப் பத்திரிகைகளும் வார இதழ்களும், மாத சஞ்சிகைகளும் பல்வேறு நாடுகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கி.பி. 19ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உலகு கிறித்தவர்களின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததால், கிறித்தவர்களே முதலில் தமிழில் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டனர். 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அரசும், கிறித்தவப் பாதிரிமாரும் மட்டுமே அச்ச இயந்திரச் சாலைகளை வைத்திருக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர். கி.பி. 1835 முதல்தான் இந்திய சுதேசிகள் அச்ச இயந்திரச் சாலைகளை வைத்திருக்கும் அனுமதியைப் பெற்றனர்.³² இதன் பின்னரே சுதேசிகளின் அபிலாசைகளுக்கு இயைபான நூல்களும், பத்திரிகைகளும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வெளிவந்தன.

இலங்கையில் சிங்கள மொழியில் 1832ஆம் ஆண்டிலும், தமிழில் 1841ஆம் ஆண்டிலும் முதன் முதல் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஓர் அங்கமாக இணைந்து வாழ்ந்த அதேவேளை தமது தனித்துவத்தைப் பேணிக்காத்துக் கொண்டிருந்த இலங்கை வாழ் மலாய் முஸ்லிம்கள் 1869இல் அலாமத் லங்காபுரி எனும் பத்திரிகையை மலாய் மொழியில் கொழும்பில் பிரசுரித்தனர்³³. இவை தத்தம் சமூக மேம்பாட்டுக்கு உதவுவதை கண்ட முஸ்லிம்களில் சிலரும் தமிழில் பத்திரிகைகளை பிரசுரிக்கலாயினர். இவற்றுள் காலத்தால் முந்தியது, வாப்பு மரைக்கார் நைந்த மரைக்கார் என்பவரால் கி.பி. 1873 மே மாதம் 3ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட புதினாலங்காரி எனும் இதழாகும். சில மாதங்கள் மட்டுமே உயிர் வாழ்ந்த இப்பத்திரிகை, தோன்றி 9வருடங்களின் பின் கி.பி. 1882 டிசம்பர் 21 ஆம் திகதி முஸ்லிம் நேசன் எனும் பத்திரிகையை எம்.ஸி. சித்தி லெப்பை கண்டியில் பிரசுரித்தார். தமிழில் முதற் பத்திரிகை தோன்றி 32 வருடங்களுக்குப் பின் புதினாலங்காரியும் 41 வருடங்களுக்குப்பின் முஸ்லிம்களின் முதற் பத்திரிகை என்று பொதுவாக வழங்கி வரும் முஸ்லிம் நேசனும் தோன்றியள்ளன. இக்கால தாமதம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் யாவை என்ற வினா எழுவது இயற்கையே.

புதினாலங்காரியை 1873இல் கணக்குப் பரிசோதகரான வாப்பு மரைக்கார் நைந்த மரைக்காரும், முஸ்லிம் நேசனை 1882இல் வழக்கறிஞரான எம்.ஸி. சித்தி லெப்பையும், முஸ்லிம் மித்திரனை 1894இல் இந்தியரான சாஹிபு சுல்தான் தொடங்கிய போதும் 1895 முதல், ஆங்கில ஆசிரியரான ஐ.எல். எம். உதுமானும் நடத்தினர். முஸ்லிம் பாதுகாவலனை 1901 இலும், முஸ்லிம் எனும் பத்திரிகையை 1909இலும் நவீன கல்வியின்பால் முஸ்லிம்களை ஈர்ப்பதற்காக அயராது உழைத்த ஐ. எல். எம். ஏ. அஸீஸ் நடத்தினார். இப்பத்திராதிபர்கள் ஆங்கில மொழியைக் கற்று நவீன கல்வி உருவாக்கிக்

கொடுத்த தொழில்களைச் செய்த புதிய படித்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாவர். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் முஸ்லிம் சமூகம் தொடர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியை புறக்கணித்ததால் முஸ்லிம்களிடையே படித்த வகுப்பினர் தோன்ற காலதாமதம் ஆகியமையே முஸ்லிம் சமூகத்தில் பத்திரிகைகளின் தோற்றம் தாமதமாவதற்குக் காரணம் என்பதை மேற்குறித்த தகவல்கள் காண்பிக்கின்றன.

இலங்கைக்கு அயலிலுள்ள இந்தியாவிலும் மலேசியாவிலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்விரு நாட்டு முஸ்லிம்களும் இலங்கை முஸ்லிம்களைவிட பரந்த அளவில் அறபு நாடுகளுடன் வர்த்தக, கலாசாரத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். அறேபியர் பலர் மலேசியாவில் குடியேறி வாழ்ந்தது போல மலேசிய முஸ்லிம்களும் மக்காவிலும் ஏனைய அறபு நாடுகளிலும் குடியேறி வாழ்ந்தனர். பட்டானிப் பிரதேசத்தவரான அகமது பின் முகமது செயின் என்பவரின் பரிபாலனத்தின் கீழ், மலாய் மொழிப் பிரிவொன்றை உள்ளடக்கிய அரச அச்ச இயந்திரச்சாலை ஒன்றை 1884இல் மக்காவில் சவுதி அரசு நிறுவியது. எகிப்திலும் மத்திய கிழக்கின் மற்றும் பகுதிகளிலும் இத்தகைய அச்ச இயந்திர சாலைகள் இருந்தன³⁴. மலேசியாவில் குடியேறியிருந்த அறேபியர் ஆண்டு தோறும் ஸ்தாபன ரீதியாக இயங்கி மலேசியர்களை ஹஜ்ஜாக்குக் கூட்டிச் சென்றனர். கல்வி பெறுவதற்காகவும் மலேசிய முஸ்லிம்கள் அங்கு சென்றனர். 1906இல் அல் இலாம் எனும் பத்திரிகையைத் தோற்றுவித்த நால்வரும் ஒருவரான 1869இல் பிறந்த எம். தாஹிர் என்பவர் தமது 12ம் வயது முதல் மக்காவில் கல்வி கற்று 1893 - 1897 அல் அஸ்ஹூரில் உயர் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு, 1906இல் மலேசியாவில் நிலையாகத் தங்கினார். இவர் மத்திய கிழக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தப் பணிகளை நன்கு அறிந்திருந்தார். சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் உடைய செய்கு முகம்மது அப்துஹுவின் மாணவரான ரசித் அல் ரிஸா எகிப்தில் நடத்திய அல்மனார் பத்திரிகையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருந்ததுடன், அதில் கட்டுரைகளையும் எழுதினார்.³⁵ இத்தகைய தொடர்புகள், மலாய் மொழிப் பத்திரிகைகள் மலேசியாவில் தோன்ற உதவியாக இருந்தன. அங்கு குடியேறிய இந்திய முஸ்லிம்களுக்கும் சுதேசப் பெண்களுக்கும் பிறந்த “ஜாவி பிரான்கள்” எனப்படுபவர்களால் 1876இல் மலாய் மொழிப் பத்திரிகை பிரசுரிக்கப்பட்டபோதும் தமிழ் மொழியில் இலங்கையிற் பிறந்த முஸ்லிம் நேசனின் காலத்திலேயே பிளாங்கு, சிங்கப்பூர் பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் நலன் கருதி வித்தியா தரிசினி என்ற ஒரு பத்திரிகை தோன்றியதாக ஒரு தகவலைக் காணமுடிகிறது³⁶ இலங்கை, சிங்கப்பூர், பிளாங்கு முதலாம் பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் பலரின் தாயகமான இந்தியாவிலும் கூட முஸ்லிம் நேசன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் அறபுத் தமிழ் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்த போதும், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த இந்தியா, சிங்கப்பூர், பிளாங்கு முதலிய நாடுகளுடன் ஒப்பு நோக்கும் போது இலங்கை முஸ்லிம்கள் பத்திரிகைத் துறையில் அவர்களை முந்திக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

முஸ்லிம்களிடையே தோன்றிய புதிய மத்தியதர வகுப்பினர் நவீன கல்வியாலும், வளர்ந்து வரும் புதிய பொருளாதார அமைப்பினாலும் கிடைக்கும் நன்மைகளை நன்கு அறிந்திருந்ததுடன், அவற்றின் பயனை அனுபவிக்கும் பௌத்த, இந்து, கிறித்தவ சமூகங்கள் துரிதமாக முன்னேறுவதையும் அவதானித்தனர். அவர்களுடன் சரிநிகர் சமமானமாக வளர்தற்கு நவீன கல்வியை முஸ்லிம்கள் பெறுவது அவசியம் என்று அவர்கள் கருதினர். அதற்கான உந்துதலை வழங்கவும், சமய, சமூக சீர்திருத்தம், பொருளாதார வளர்ச்சி, அரசியற் தேவைகள் என்பவற்றை மக்களுக்கும், அரசுக்கும் உணர்த்துவதற்கும் முஸ்லிம் சமூக நலன்களைக் காக்க உழைக்கும் பத்திரிகைகளை அவர்கள் பிரசுரித்தனர். இவ்வூய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 1870 - 1915 காலப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தில் பின்வரும் அறபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

| | |
|--------------------------------|------|
| 1. புதினாலங்காரி | 1873 |
| 2. முஸ்லிம் நேசன் | 1882 |
| 3. சர்வஜன நேசன் | 1886 |
| 4. கஷ்புற்றான் அன்கல்பில் ஜான் | 1890 |
| 5. சைபுள் இஸ்லாம் | 1890 |
| 6. ஞானசூரியன் | 1891 |
| 7. இஸ்லாம் மித்திரன் | 1894 |
| 8. அஸ்ஸவ்வாபு | 1900 |
| 9. முஸ்லிம் பாதுகாவலன் | 1901 |
| 10. மிஸ்பகூல் இஸ்லாம் | 1906 |
| 11. முஸ்லிம் | 1909 |
| 12. ஜவாஹிருள் அ.லம் | 1910 |
| 13. இலங்கை முஸ்லிம் | 1914 |

புதினப் பத்திரிகைகளால் சமூகங்கள் அடையும் அறிவியல், பொருளாதார கலாசார நன்மைகளை முஸ்லிம் சமூகத்திற்கும் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் எனும் நல்லெண்ணத்துடனேயே, தமிழ் மொழி ஆற்றல் குறைவான கணக்குப் பரிசோதகர் ஒருவரால் 'புதினாலங்காரி' எனும் வார இதழ் நடத்தப்பட்டது என்பதனை, அதன் முதல் வெளியீட்டில் உள்ள கீழே எடுத்தாளப்பட்டுள்ள ஆசிரியர் தலையங்கம் காண்பிக்கின்றது.

“தற்காலத்தில் சீர்திருந்தமடைந்த சகல சாதியாருக்குள் புதினப் பத்திரிகையானது செய்து வரும் நன்மையை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காண்பிக்க இப்பத்திரிகையில் இடம் காணாததினால் அரசாட்சியாளருக்குப் பிரசைகளின் குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கவும் இவ்வூரிலும் பிற தேசத்திலும் நடக்கும் நூதன வர்த்தமானங்களை நமது இஷ்ரர் அறிந்து கொள்ளவும் வியாபாரத்துக்கு அடுத்த சங்கதிகளையும்

வினோதக்கதைகளையும் பிரசாரம் செய்து மற்றும் சாதியார் இதனாலடையும் சலாக்கியத்தில் எம்மூர்ச் சனங்களையும் பங்காளிகளாக்குவதே நமது நோக்கம் என்று சுருக்கத்தில் அறிவிக்கிறோம். மார்க்க விஷயத்தைப் பத்திய காரியங்களில் மவுனமாயிருப்பது நமதபிப் பிராயம்... நாம் தமிழ்ப் பாஷையை முற்றாகக்கற்றவர்களல்லாததினால் இதிற் காணும் இலக்கணப் பிழைகளையும் வசனப் பிழைகளையும் எழுத்துப் பிழைகளையும் தமது சிநேகிதர்கள் கண்சாடையாய்ப்பார்த்து புதினாலங்காரியை தகுந்த மரியாதையுடன் உபசரிக்க இதை வாசிக்கும் சகல சிநேகிதர்களையும் வேண்டி நிற்கிறோம்⁴²⁷

பத்திரிகை ஒன்றை நடாத்திச் செல்லும் மொழி ஆற்றல் தம்மிடம் இல்லாத போதும், சமூக நலனை மேம்படுத்தப் பத்திரிகை ஒன்று அவசியம் என்றுணர்ந்த, கணக்குப் பரிசோதகர் ஒருவர் முன்வந்து பத்திரிகையை வெளியிட்டமை நோக்கத்தக்கதாகும். முஸ்லிம் சமூகத்தில் தோன்றிய ஏனைய அனைத்துப் பத்திரிகைகளும், ஏதோ ஒருவகையில் கல்விக்கும், மார்க்கவிடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தன. இதற்கு விதிவிலக்காக, இப்பத்திரிகை கல்வி பற்றிப் பேசாமலும் மார்க்க விடயத்தில் மவுனமாக இருக்கப் போவதாகவும் அறிவித்து, அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு சமூக நலனை மேம்படுத்த உழைக்கப் போவதாகவும் அறிவித்தள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். முஸ்லிம் சமூகத்தில் தோன்றிய இந்த முதற் பாத்திரிகை மிகக் குறுகிய ஆயுளை உடையதாக இருந்ததால், தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதிலும், முஸ்லிம் சமூகத்தில் தன் செல்வாக்கைப் பதிப்பதிலும் எவ்வளவு தூரம் வெற்றியடைந்தது என்பதைக் கணிப்பிடுவது சிரமமானதே.

முஸ்லிம் சமூகத்தில் தன் செல்வாக்கை மிக ஆழமாகப் பதித்த ஆரம்பகால முஸ்லிம் பத்திரிகை முஸ்லிம் நேசன் ஆகும். 1882 - 1944 வரை வெளிவந்த இப்பத்திரிகையை பல ஆசிரியர்கள் நடத்தினார்கள். அதனைத் தோற்றுவித்து ஆறு ஆண்டுகள் நடாத்திய வழக்கறிஞர் சித்தி லெப்பையின் கால கட்டத்தில் இப்பத்திரிகை சிறப்பான பல பணிகளைப் புரிந்துள்ளது.

முஸ்லிம் நேசனில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பவவற்றில், அப்பத்திரிகை வெளியிடப்படுவதன் நோக்கத்தை சித்தி லெப்பை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். தமது முதல் இதழில் பின்வருமாறு அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கல்வி என்பது பாஷைகளை வாசித்தறிவது மாத்திரமல்ல மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாயறிவதாம். ஆனால், மேற் கூறிய பிரயோசனமுள்ள நூல்கள்

தமிழ்ப்பாஷையிலே மிகவும் சுருக்கமான படியினாலே தமிழ்ப் பாஷையை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள்.. அறபுக் கிதாபுகளில் இருந்து அறியவேண்டிய அறிவுகளையும் ஆங்கில முதலிய பாஷைகளில் உள்ள கல்விகளையும் விஷேசமான புதினங்களையும் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர்களும், இளையவர்களும் மற்றையவர்களும் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்தறிந்து கொள்ளும்படி உலமாக்கள் கல்விமான்கள் ஆகிய இவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு ஓர் பத்திரிகையை வாரம் தோறும் பிரசுரம் செய்ய விரும்பி இப்பத்திரிகைக்கு முஸ்லிம் நேசன் என்று பெயரிட்டோம்³⁸.

அவ்வப்போது தமது பத்திரிகை பிரசுரிக்கப்படுவதன் நோக்கம் பற்றிய கருத்துக்களை அவர் விளக்கி வந்துள்ளார். பின்வருவன அவற்றுள் சில...

“நாம் இப்பத்திரிகையைப் பிரசுரம் செய்வது ஊரில் நடக்கும் புதினங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதற்கல்ல. மார்க்க விஷயங்களையும் எடுத்துப்பேசி தர்க்கித்து திருத்தமடைவற்கே.”³⁹

“வியாபாரம், கல்வி, சமயம், அரசியல் வழக்கு முதலியவைகளும் உலகத்தில் நிகழும் புதின சம்பவங்களுமே இப்பத்திரிகையில் பெரும்பாலும் பேசப்படும்.”⁴⁰

“இப்பத்திரிகைக்கு இரண்டு வயதாகிவிட்டது. இந்த இரண்டு வருடம் வரையிலும் நாம் முஸ்லிம்கள் சீர்திருத்தமும் நாகரிகமும் அடைய வேண்டும் என்ற ஊக்கம் கொண்டே இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறோம்.. இப்பத்திரிகையை நாம் பிரசுரம் செய்த நோக்கம் கல்வியின்பத்தைப் பூட்டிவிக்கும் படியே”⁴¹.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் பல்துறைமேம்பாடு சீர்திருத்தம் என்பனவற்றிற்கும் உழைப்பது இப்பத்திரிகையின் நோக்கம் என்று கூறப்பட்டிருந்தாலும், கல்வியின் மேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதே அதன் பிரதான நோக்கம் என்பது இக்கூற்றுக்கள் மூலம் புலனாகின்றது. நீண்ட காலமாக ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்புவதற்காக முஸ்லிம் நேசனை சித்தி லெப்பை வெளியிட்டார். பின்தங்கியிருந்த மக்களை விழிப்படையச் செய்ய, அவர்களுக்குக் கல்வியூட்டுவது அவசியம் என்று கருதியதால், முஸ்லிம் நேசன் கல்வி பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் கட்டுரைகளையும், செய்திகளையும் வெளியிட்டது. ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. கல்வியின் சிறப்பு நம்முன்னோர் கல்வியில் மேம்பாடடைந்திருந்ததால், பெற்ற புகழ்த் தக்க வாழ்க்கை, முஸ்லிம் பாடசாலைகள் பற்றிய செய்திகள், நூல்நிலையங்கள், வெளிநாட்டு முஸ்லிம்

கல்வித் தாபனங்கள், கல்விப் போதனா முறைகள், அறபு நாட்டில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் அந்நிய மொழிகளைக் கற்பதில் காட்டும் ஆர்வம் என்பன பற்றி எழுதி முஸ்லிம்களின் கல்வி ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கு சித்திலெப்பை முயற்சித்துள்ளார். அப்பத்திரிகையின் வாசகர்கள் இந்தியா, சிங்கப்பூர், பினாங்கு முதலாம் வெளிநாட்டு நகர்களிலும் இருந்தமை அது பிரபல்யம் அடைந்திருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

சர்வஜன நேசன்

முஸ்லிம் சமூகத்தில் காணப்பட்ட கோஷ்டிப் பிளவுகளின் விளைவாக வெளிவந்த பத்திரிகை சர்வஜன நேசன் என்பது மிகைப்படுத்தப் பட்ட கூற்றல்ல. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் எட்டாம் தசாப்தம் ஒரு முக்கிய காலகட்டமாக அமைந்துள்ளது. முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் முஸ்லிம் பாடசாலைகள், அறபுக் கல்லூரிகள் என்பவற்றின் தோற்றம், 1886ஆம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டம் என்பன இந்தத் தசாப்தம் கண்ட முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகும். இவை படித்த முஸ்லிம்களின் செயற்பாட்டைக் காட்டியதுடன், முஸ்லிம் சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்தைத் தாங்கும் சக்தியும் உரிமையும் அவர்களுக்குண்டு என்பதையும் காட்டின.

குறித்த இத்தசாப்தத்தின் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை அலங்கரித்த மேற்குறித்த நிகழ்ச்சிகள், வழக்கறிஞர் எம். சீ. சித்தி லெப்பை, பிரபல கொந்தராத்துக்காரரான வாப்பிச்சி மரைக்கார் ஐ. எல். ஏ. அஸீஸ் அறப்பிபாஷா என்பவர்களின் கூட்டு முயற்சியின் பிரதிபலன்கள் எனலாம். நவீன கல்விக்காகக் குரல் கொடுப்பதிலும் பாடசாலைகளை அமைப்பதிலும் அவர்கள் வகித்த பங்கு, சமூகத்தின் முதன்மைப் புருஷர்களாக அவர்கள் கணிக்கப் படுதற்குத் துணை செய்தது. எம்.சி. சித்தி லெப்பை கொழும்பிற் குடியேறிச் சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைக்கும் போது, அவர் முஸ்லிம் சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்தை நோக்கி நகர்வதாக, அதுகாலவரை சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்தை தாங்கியிருந்தவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

எம்.சி. சித்தி லெப்பை கொழும்பிற் குடியேறிய போது, அங்கு மரைக்கார் குழு லெப்பைக்குழு என்று இரு குழுக்கள் இருந்தன⁴² அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பகைமை பாராட்டின. 1884-11-15ஆம் திகதி மதுரஸ்துல் கைரிய்யா பாடசாலையைப் பரிபாலிப்பது சம்பந்தமாகக் கலந்துரையாடுதற்குக் கூடிய கூட்டத்தில், அறப்பிபாச்சா நிகழ்த்திய சாதாரியமான பேச்சின் காரணமாக பகைமை நீங்கி, ஐக்கியம் மலர்ந்த போதும், அது நீடிக்கவில்லை. மீண்டும் இரு கூறாகப் பிளவுற்ற போது, ஒரு குழுவைச் சித்தி லெப்பை குழு என்றும் மறு குழுவைக் கிளப் குழு அல்லது கவுன்ஸல் பார்ட்டி என்றும்ழைத்தனர்.

சித்திலெப்பை குழுவில் புதிய நடுத்தர வகுப்பினர் படித்த வர்க்கத்தினர் அணிதிரண்டிருந்தனர்.

அதுகால வரை முஸ்லிம் சமூகத்தலைவர்கள் வர்த்தக சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாகவே இருந்தனர். அவகளில் இருந்தே மிக்க மதிப்புள்ளதும், சமூக தலைமைத்துவத்துக்கான அங்கீகாரத்தை வழங்குவதுமான துருக்கிய அரசின் இலங்கைப் பிரதிநிதி தெரிவு செய்யப்பட்டார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் எட்டாம் தசாப்தத்தில் துருக்கிக் கவுன்சிலராக இருந்தவர், ஓஸன்லெப்பை அவதக்கண்டு மரைக்காயர் ஆவார். அவரது தலைமையிலேயே கவுன்சல் பார்டி இயங்கியது. இவர் மருதானைப் பள்ளி நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களுள் ஒருவராகவும் இருந்தார். கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினராகவும், மருதானைப் பள்ளி பரிபாலனசபை உறுப்பினராகவும் இருந்த முகம்மது இஸ்மாயில் முகம்மது ஹனியாவும், மகல்லம் சேகு இஸ்மாயில் லெப்பை அப்துல்லதிபு லெப்பையும் இவருக்குத் துணையாக இருந்தனர்⁴⁶. இவர்கள் சித்தி லெப்பையின் தலைமையில் உருவாகி வளரும் புதிய அரசியற் கலைமைத்துவத்தால், தமது முக்கியத்துவம் குறைந்து விடும் என்று அஞ்சி எம்.சி. சித்தி லெப்பைக்கு எதிராக செயற்பட்டனர். விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தால்பாதிக்கப்பட்ட போகும் உலமாக்களையும் இவர்கள் தமக்குச் சார்பாக்கி கொண்டனர். இக் குழுவினரே தமது நலவுரிமைகளை காப்பதற்காக, முஸ்லிம் நேசனுக்குப் போட்டியாக சர்வஜன நேசன் எனும் பத்திரிகையைப் பிரசுரித்தனர். சர்வஜன நேசனில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளும், செய்திகளும் இப்பத்திரிகை, எம்.சி. சித்தி லெப்பை குழுவுக்கு எதிராக இயங்கியது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. இதனை எம்.சி. சித்திலெப்பை நன்கு புரிந்திருந்தார். தமது சகயீனம் காரணமாகக் கொழும்பை விட்டு கண்டியிற் குடியேறுவது பற்றி எம்.சி. சித்தி லெப்பை முஸ்லிம் நேசனில் எழுதிய போது கொழும்பில் கடந்த முன்று வருடங்களாகத் தாம் தங்கியதால் ஏற்பட்ட ஏற்பட்ட விளைவுகளைப் பற்றியும் எழுதினார். அதில் “நமக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட சர்வஜன நேசன் தோன்றியது” எனக்குறித்துள்ளார்⁴⁷. சர்வஜன நேசன் துருக்கி கவுன்சிலரை மேம்படுத்தியும் எம்.சி. சித்தி லெப்பையும், குழுவினரையும் எப்பொழுதும் குறைக் கண்டும் விமர்சித்தது.

“இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஹறாம் எனச் சொல்லிய பிறக்டர் வேலை பார்ப்பதோ, நொத்தாரிஸ் வேலை பார்ப்பதோ கார்பர்களின் மெற்றோ பொலிற்றன் ஹோட்டலில் சாப்பிடுவதோ... முஸ்லிம்களுக்கு இழிவு, உலக நன்மைக்காக பொதுக்காரியங்களில் தலையிட்டு அதனை நிலை நாட்டி வைப்பதிழிவு⁴⁸.

என எம். சி. சித்தி லெப்பையை சர்வஜன நேசன் விமர்சித்தமை நோக்கத்தக்கது. கவுன்சிலை மட்டும் உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு தம்பட்டமடிக்கிற பத்திரிகை

கவுன்சிலுடைய மகனும் மருமகனும் நடத்துகிற பத்திரிகை என்று எம்.சி. சித்தி லெப்பை இனம் காட்டுவது முஸ்லிம் நேசனையும் எம். சி. சித்தி லெப்பையும் எதிர்ப்பதற்காகச் சர்வஜன நேசன் பிறந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முஸ்லிம் நேசன் பேராதனைக்கு கொண்டு செல்லப் படுவதையிட்டு சர்வஜன நேசன் எழுதும் போது,

“சிலகாலம் பிறதேசவாசியாகிய பினாங்காரரால் தாக்குண்டு இலங்கைக்குத் தீரா வசையை உண்டாக்கினான். முஸ்லிம் கிளப்பாருடன் எதிர்த்து வெட்கித்துக் காடு சென்றான்” என்றும் பினாங்கு வித்தியாதரிசியினிடமும் யாழ்ப்பாணம் உதயாபனு கொழும்பு தினவர்த்தமானி சர்வஜன நேசன் முதலிய பலரிடமும் குட்டுப்பட்டு தட்டுக்கெட்டு அவதிப்பட்டான்⁵⁰”

எனவும் குறித்துள்ளமை, சர்வஜன நேசன் முஸ்லிம் நேசனைச் சிறுமையாகக் காட்டி, சித்திலெப்பையையும், அவரைச் சார்ந்தோரையும் அவமானப்படுத்த முயற்சித்ததைக் காட்டுகிறது.

கட்டாய விவாகப் பதிவு, மசோதாவுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டவர்கள் சர்வஜன நேசன் குழுவினர் எனலாம். ஆதலால், அவர்களுக்குத்துணைநின்ற சட்ட நடுபண சபை உறுப்பினரான இராமநாதனை வாழ்த்திக் கட்டுரை ஒன்றை சர்வஜன நேசன் வெளியிட்டது⁵¹. கொழும்பு முஸ்லிம்களிடையே பிளவு வளர்தற்குத் துணையாக இருந்த காரணிகளுள் மாளிகாவத்தை மையத்துக் காணி விடயமும் ஒன்றாகும்⁵² இப்பிரச்சினையில் முஸ்லிம் நேசன் மாளிகாவத்தையில் மையத்தடக்கக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்தது⁵³. சர்வஜன நேசன் அங்கு மையத்தை அடக்குவதற்கு சார்பாகப் பிரசாரம் செய்தது. முஸ்லிம் நேசன் எகிப்தைக் களமாக அமைத்து அஸன்பே கதை எனும் தொடர் நாவலை வெளியிட்டதற்குப் போட்டியாகச் சர்வஜன நேசன் துருக்கியைக் களமாக வைத்து ஒமர் பாச்சாவின் யுத்த சரிதம் எனும் தொடர் நாவலைப் பிரசுரித்தது⁵⁴. சித்தி லெப்பையின் ஆதாரவாளர்களாக இருந்தவர்களையும் சர்வஜன நேசன் விமர்சிக்கத்தவறவில்லை⁵⁵. இவ்வாறு முஸ்லிம் நேசனின் கருத்திற்கும் போக்கிற்கும் எதிராகச் சர்வஜன நேசன் செயற்பட்டு முஸ்லிம் நேசனின் இலட்சியப் பணிக்கு எதிராக அமைந்தது.

அஸ்ஸாவாப், முஸ்லிம் பாதுகாவலன் முஸ்லிம் ஆகிய மூன்று பத்திரிகைகளையும் ஐ.எல்.எம்.ஏ அஸ்ஸு என்பவர் நடத்தினார்⁵⁶. அவற்றுள் காலத்தால் முந்தியது, அஸ்ஸவாப் (1901)எனும் பத்திரிகையாகும். இப்பத்திரிகையின் ஒரு பிரதியேனும் சுவடிகள் கூடத்திலேனும் பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனினும், இதனாசிரியர் 1901 இல் வெளியிட்ட மற்றொரு பத்திரிகையான முஸ்லிம் பாதுகாவலனின் முதல் இதழிலும் 1901-02-19ஆம் திகதி வெளியீட்டிலும் அஸ்ஸவாப் எனும் பெயரில் தாம் ஒரு பத்திரிகையை

வெளியிட்டதாகக் குறித்துள்ளார். இத்தகவல் மூலமாகவே அஸ்ஸவ்வாப் பற்றி அறிய முடிந்தது. அதனால் இப்பத்திரிகையின் நோக்கையும், போக்கையும் தெளிவுற அறிய முடியவில்லை.

1909-01-12ஆம் திகதி ஐ.எல்.எம்.ஏ. அஸ்ஸ வெளியிட்ட முஸ்லிம் பாதுகாவலனின் முதல் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், அப்பத்திரிகையை வெளியிடுவதன் நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். முஸ்லிம்களின் கல்வி, செல்வம். ஒற்றுமை என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதே தமது நோக்கம் என்று அதில் குறித்துள்ளார். கல்வி கற்பதின் நோக்கத்தை முஸ்லிம்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றும், முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்துக்கு பெரும் போட்டி தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது ஆதலால், புதுவழியில் வர்த்தகத்தை மேற்கொள்வதற்கவசியமான போதனைகளை வழங்க வேண்டும் என்றும் முஸ்லிம்களிடையே ஐக்கியத்தைத் தூண்ட வேண்டும் எனவும் சுட்டிக்காட்டி அதற்கவசியமாகிய கட்டுரைகளைப் பிரசுரிக்கப் போவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரசுடன் இப்பத்திரிகை கொள்ளும் உறவு அதனுடன் நடந்து கொள்ளும் முறைமை பற்றியும் அவர் எழுதியுள்ளார். அரசின் நியாயமான செயல்களைப் பாராட்டும் அதே வேளை, அதன் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டத்தயங்குவதில்லை என்றும், வன்முறையைக் கையாளாது, அமைதியான வழிமுறைகளில் தவறுகளை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதாகவும் குறிப்பிட்டு மக்களின் குறைகளை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய கடமையைத் தமது பத்திரிகை பொறுப்புடன் நிறைவேற்றும் என்றும் குறித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.⁵⁷

ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் The-Muslim முஸ்லிம் எனும் மகுடத்தில் ஐ. எல். எம். ஏ. அஸ்ஸ 1909இல் மாதமிருமுறை வரும் பத்திரிகையொன்றினை வெளியிட்டார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் எடுத்துக் காட்டக் கூடிய ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி இதுவெனலாம். இதுகால வரை வெளிவந்த முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் சமூகமேம்பாட்டுக்காகவும் கல்வி மேம்பாட்டுக்காகவும் உழைப்பதாகப் பிரகடனப்படுத்தின. ஆயின் இப்பத்திரிகை இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சி ஒன்றையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு இருந்தது. 1892இல் உருவாக்கப்பட்ட கல்வி அபிவிருத்தி சங்கம்இதனை ஓர் இலவச வெளியீடாக வழங்கியது. கொழும்பு முஸ்லிம்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சஹிராக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக கல்விச்சங்கம் வகுத்த திட்டங்களை இப்பத்திரிகை பகிரங்கப்படுத்தி, அதற்காதரவு தேடியது. இதன் ஆசிரியர் மருதானைப்பள்ளிப் பரிபாலனத்தைப் பொறுப்பேற்றதற்கு எதிராக சிலர் நீதிமன்றத்தில் வழக்காடி வந்தமை மேற்குறித்த கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் பிளவை ஏற்படுத்தியது. இந்த நடவடிக்கை சாஹிராக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்தக் கூடிய பாதிப்புகளைச் சுட்டிக் காட்டி, மேற்குறித்த சங்கத்தின் குரலாக இப்பத்திரிகை ஒலித்தது. இலங்கை முஸ்லிம் கல்வி மாகநாடு (Ceylon Muslim Educational Conference)

ஒன்று கூட்டப் பட வேண்டும் என்று இப்பத்திரிகை, குரல் கொடுத்தமை, காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து அது செயற்பட்டது என்பதனைக் காட்டுகிறது. இப்பத்திரிகை அதன் ஆரம்ப வெளியீடுகளில் உலகச் செய்திகளையும் வெளியிட்டது. இதன் ஆசிரியர் தலையங்கம் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. ஆங்கில மொழியில் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு ஒரு பத்திரிகையேனும் இல்லாத நிலையில், ஆசிரியர் தலையங்கத்தை மட்டுமாவது ஆங்கில மொழியில் வழங்கி இரு மொழிப் பத்திரிகையாக அதனை வெளிவரச் செய்து எதிர் காலத்தில் ஆங்கில மொழிப் பத்திரிகைகள் முஸ்லிம் சமூகத்தில் தோன்றுவதற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. ஆசிரியர் தலைப்பு மாத்திரம் ஆங்கில மொழியில் வெளிவருவது போதாது, ஒரு முஸ்லிம் பத்திரிகை ஆங்கிலத்தில் வெளிவருவது அவசியம் என்ற சிந்தனையை முஸ்லிம்களிடையே இந்த இரு மொழிப் பத்திரிகை தோற்றுவித்தது. அதனாலேயே ஆங்கில மொழிப் பத்திரிகை ஒன்று முஸ்லிம் சமூகத்திற்குத் தேவை என்றும் அந்த இடத்தை நிரப்புமாறும் இப்பத்திரிகைக்கு இஸ்லாம் மித்திரன் பத்திரிகை தன் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் அழைப்பு விடுத்தது.⁵⁸

கஷ்புற்றான் அன் கல்பில்ஜான்

முஸ்லிம் நேசன் இலங்கை முஸ்லிம்களின் நலன் கருதி அவர்களின் பிரச்சினைகள், கல்வித் தேவைகள், பொருளாதார மேம்பாட்டின் அவசியம் குறித்து எழுதியதுடன் நில்லாது, முஸ்லிம் சமூகத்திற் புரையோடிப் போயிருக்கின்ற ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் சாடி, சமய சீர்திருத்தத்துக்கு உதவும் கருத்துகளையும் முன்வைத்தது. மூட நம்பிக்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், சமய முக்கியத்துவம் இல்லாத கிரியைகளைத் தூண்டுவதற்கும், தகைமையற்ற தென் இந்திய லெப்பைமார் சிலர் காரணமாகவிருந்தனர் என்றும் அப்பத்திரிகை சாடியது. இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட மி.ராஜ் மாலை, முகியித்தின் புராணம் போன்ற சில நூல்களையும் விமர்சித்தது. புதிய சமூகத்தையும் புதிய தலைமைத்துவத்தையும் இலங்கையில் உருவாக்க முயற்சித்த படித்த வர்க்கத்தினரே முஸ்லிம் நேசனின் இப்பணிக்குப் பக்கபலமாக இருந்தனர். இலங்கையின் படித்த முஸ்லிம்கள் எடுத்த இம்முயற்சியை, இந்தியாவில் இருந்து இங்கு வந்து முஸ்லிம் சமூகத்தை வழிநடத்திய சமய குரவர்கள், தம் தலைமைத்துவத்துக்கும் தென் இந்திய முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் எதிரானது என்று கருதினர். ஆதலால் மரபுரீதியான தம் தலைமைத்துவத்தை நிலை நாட்டவும், பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த சிந்தனைப் போக்கையும் சடங்குகளையும் நிலைப்படுத்தவும் கொழும்பில் வாழ்ந்த இந்திய முஸ்லிம்கள் முயற்சித்தனர். அதற்குத் துணையாக அவர்கள் அறபு லிபியில் எழுதப்பட்ட கஷ்புற்றான் அன் கல்பில்ஜான் எனும் பத்திரிகையை அறபுத் தமிழில் ஹி. 1307இல் (கி.பி. 1890இல்) வெளியிட்டனர். இந்தியாவின்

காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த முகம்மது ஹுசைன் இப்னு முகம்மது இப்ராஹிம் சாகிப் அல் காஹிரிய்யில் காதிரி என்பவரே இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் இதில் கட்டுரைகளை எழுதினார்கள். இவர்களின் சிந்தனைப் போக்கும் செயற்பாடும் படித்த இலங்கை முஸ்லிம்களின் சிந்தனைக்கும், செயற்பாட்டுக்கும் எதிரானதாக இருந்தன. தமது சிந்தனைக்கும், செயற்பாட்டுக்கும் ஆதரவு தீரட்டக் கூடிய கட்டுரைகளை அவர்கள் வெளியிட்டதுடன் படித்த முஸ்லிம்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்த முஸ்லிம் நேசனையும் சாடி எழுதினர்.

கஷ்புற்றான் தன் முதல் இதழில் வெளியிட்ட கருத்துக்கள், முஸ்லிம் நேசனின் சில கருத்துக்களைச் சீரணிக்க முடியாததால் பிறந்தவை என்பதை உணர்த்துகின்றன. மி.ராஜின் போது நபிகளார் அல்லாஹ்வுடன் உரையாடுகையில் “உறங்கினார் முகியித்தின் சிற்றாகப் பேசும்” எனத் தென் இந்தியாவில் வெளியிட்ட அறப்புத்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றில் வருவதை நம்ப முடியுமா என்று வாசகர் ஒருவர் கேட்ட வினாவிற்கு, முஸ்லிம் நேசன் பதில் அளிக்கும் போது, ஆதாரமில்லாத செய்திகளை நம்ப வேண்டாம் என்று பதில் அளித்துள்ளதைக் கஷ்புற்றான் சுட்டிக் காட்டி, எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான் எனும் கூற்றுக்கு முஸ்லிம் நேசனின் பதில் இயைபாக உள்ளது எனக் கூறி அப்பத்திரிகையைச் சாடியுள்ளது. அவுலியாக்களின் பெயரால் நடக்கும் சமயவிரோதச் செயல்களை முஸ்லிம் நேசன் சுட்டிக் காட்டியதால், அவர்களின் அதீத ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் கட்டுரைகளை இப்பத்திரிகை தொடர்ந்து பிரசுர்த்தது. எங்கள் தீனுள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் உள்ள கருமங்களையும் வலிமார்கள் ஆலிமானவர்கள் சாலிஹானோர்கள் ஆகிய பெரியவர்களுடைய வசனங்களையும் வெளிப்படுத்துவோம் எனக் கஷ்புற்றான் தனது முதல் வெளியீட்டில் கூறியதற்கிணங்க, தொடர்ந்து வந்த இதழ்களில் முகியித்தின் அப்துல் காதிறு ஜீலானி பற்றிப் பல கட்டுரைகளும், புராணக்கதை நூல்களில் இருந்தும், பாடல் நூல்களில் இருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட செய்திகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

இக்காலை இலங்கையில் காதிரிய்யா, சாதுலிய்யா தரிக்காக்களிடையே போட்டி நிலவியதுடன், ஒன்றை விட மற்றொன்று மேலானது என்று ஒவ்வொரு தரிகாவும் நிறுவ முயற்சித்தது. கஷ்புற்றானை வெளியிட்டவர்கள் காதிரி தரிக்காவினர். அதனால், அத்தரிக்காவின் தாபகரான முகியித்தின் அப்துல் காதிறு ஜீலானிக்கு, இறைவனுக்குள்ள சில பண்புகளை வழங்கி, பாமர மக்களுக்கு மத்தியில் அவரது மேம்பாட்டை நிலைப்படுத்த கஷ்புற்றான் முயற்சித்தது. புராணங்கள், கிஸ்ஸாக்கள் மாலைகள் எனும் பெயரில் உள்ள நூல்களைப் படிப்பதும் அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள அறிவுக் கொவ்வாத செய்திகளை அறிவதுமே கல்வி என்றும் அவற்றை நம்புவதே பக்தி என்றும் காலா காலமாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் நம்பியது தவறு என்றெடுத்துக்காட்டி,

சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவர முஸ்லிம் நேசன் முயற்சித்த போது, கஷ்புற்றான் அத்த கற்பனைகளையும், அறிவுக்கொவ்வாத கருத்துக்களையும் நம்ப வைக்க முயற்சித்தது. தொழுகை, பிஸ்மில், நோன்பு, ஸலவாத் முதலானவற்றின் சிறப்புக்கள் இறைஞானம் முதலாம் கட்டுரைகள் இடைக்கிடை பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள போதும் இப்பத்திரிகையை வாசிக்கும் போது, இறைநேசர்களின் மேம்பாட்டைப் பேசப் பிரசுரிக்கப்பட்ட பத்திரிகை போலத் தென்படுகிறது. இலங்கையில் வளர்ந்து வந்த புதிய தலைமுறைக்கும், அவர்களின் சிந்தனைப் போக்குக்கும் மாறாக சமூகத்தை வழிநடாத்த இப்பத்திரிகை முயற்சித்ததால், சமகாலப் பிரச்சினைகள் பற்றி அதிகம் அக்கறைகாட்டாது, மரபு ரீதியான கருத்துக்களுக்காக இது போராடியது. இம்மரபு ரீதியான கருத்துக்களை நிலைப்படுத்துவதிலேயே தென் இந்திய சமூக நலன் தங்கியிருந்தது என்பதை அது உணர்ந்ததாலேயே மரபு ரீதியான சிந்தனையை வலுப்படுத்த முயற்சித்தது.

இஸ்லாம் மித்திரன்

1894இல் வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகையை, ஞானதாரியம் பிரபு ஆகிய மு.ஆ சாஹிபு சல்தான் முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக வெளியிட்டார். 1889 - 1895 காலப்பகுதியில் முஸ்லிம் நேசனின் பத்திராதிபராகக் கடமையாற்றிய, முதுவலில் வாழ்ந்த இப்றாகிம் லெப்பை முகமமது உதுமான் என்பவர் 1895-06-05முதல் (தொகுதி 02 இல. 01 முதல்) இஸ்லாம் மித்திரனின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். சென், தோமஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய போதே பத்திராதிபராகவும் பணிபுரிந்தபோதும், தூர இடத்துக்கு இவர் மாற்றப்பட்டதால், ஆசிரியர் தொழிலை விட்டு விட்டு பத்திரிகையைப் பிரசுரிப்பதில் முழு நேரத்தையும் செலவிட்டார்.

தாம் பொறுப்பேற்று வெளியிட்ட இதழின் (தொ.2இல.01) ஆசிரியர் தலைப்பில் கல்வி பற்றி முஸ்லிம் நேசனின் முதல் இதழில் ஆசிரியர் தலைப்பில் சித்தி லெப்பை எழுதிய அதே கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார். “கல்வி என்று சொல்வது பாஷைகளை மாத்திரம் படிப்பதல்ல மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் அனுகூலப்படத்தக்க பலத்த அறிவு நூல்களையும் நன்றாயறிவதாம். அப்படிப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள கல்விகள் அறபுக் கிதாபுகளிலும் அறபுப் புதினப்பத்திரங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றன. இஸ்லாமான இங்கிலிசு அமெரிக்கக் கல்விமான்களால் புத்தகங்கள புதினப்பத்திரிகைகள் வடிவாக அச்சிட்டு வெளியிட்டுத்தி வரப்படுகின்றன. அவைகளிலும் நம்மவர் அறிந்து கொள்ளத்துக்க பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன... (அவற்றை) கற்றோரும் மற்றோரும் வாசித்தறியும் படி... முஸ்லிம்களின் சுகிர்ந்தத்தின் பொருட்டு பிரசுரம் செய்ய வேண்டும் என்று கருதி...” வெளியிட்டதாக அதில் குறித்துள்ளார். இலங்கையில் வாழ்ந்த

காதிரி சாதுலி தரீக்காவினரிடையே இருந்த முரண்பாடுகளையும் களைந்து, பகைமையை நீக்கி ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தவும், கட்டாய முஸ்லிம் விவாகப் பதிவின் அவசியத்தை வலியுறுத்தவும் துணை செய்யும் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தார். சமூக சீர்திருத்தத்தையும், கல்விமேம்பாட்டையும் இலட்சியமாகக் கொண்டு பிரசுரிக்கப்பட்ட பத்திரிகை இது எனலாம்.

முஸ்லிம் மித்திரன் தனது 22.01.1910 திகதி வெளியீட்டில் 01.01.1910 இல் “ஐவாஹிருள் அ.லம்” எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது என்ற செய்தியைப் பிரசுரித்துள்ளது. லுஜ்னதுல் மஆரீப் எனும் சங்கத்தினர் இதனை வெளியிட்டனர் என்றும் அப்பத்திரிகை மேலும் குறித்துள்ளது. தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் உள்ள முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழி தமிழ் என்றும் அவர்களின் நலன் கருதி மார்க்கத்தோடு சம்பந்தமுள்ள அறப்பு பதங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தற்கும் மார்க்க அறிஞர்கள் ஆதாரத்தோடு எழுதும் கட்டுரைகளைப் பிரசுரிப்பதற்கும் இப்பத்திரிகையில் இடம் அளிப்பதாகவும் இஸ்லாம் மித்திரன் குறித்துள்ளது.

இக்காலப் பகுதியில் அறப்புத் தமிழ் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டதால், அறப்புப் பதங்கள் பல உபயோகிக்கப்பட்டன. அத்துடன் தரீக்காக்களின் செயற்பாடு காரணமாக, (தஸ்வவுப்) மெய்ஞ்ஞானம் சம்பந்தமான அறப்புப் பதங்களும் வழக்கில் வந்தன. சாதாரணமக்கள் அவற்றை புரிந்து கொள்வதற்குப் படும சிரமத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக அவற்றின் பொருளைத் தமிழில் வழங்கும் முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். இஸ்லாம் மித்திரனில் உள்ள இச் செய்தியைத் தவிர இப்பத்திரிகை பற்றிய வேறு செய்திகளையோ, அல்லது இப்பத்திரிகையின் பிரதி ஒன்றையேனும் தேசிய சுவடிகள் கூடத்தில் தானும் பெறுவதற்கு முடியவில்லை. ஆதலால், இதன்பணிகளை மதிப்பிட இயலவில்லை.

கொழும்பைச் சேர்ந்த ஏ. அப்துற்றகுமான் என்பவர் செய்யுள் இஸ்லாம் எனும் பத்திரிகையை ஹிஜ்ரி 1307, துல்ஹஜ் பிறை ஹி 4ல் கி.பி. 1890இல் வெளியிட்டார். திருக்குர்ஆனின் சட்டதிட்டங்களை ஹதீஸ்களை சமயப் பெரியார்களின் போதனைகளை இப்பத்திரிகை வழங்குவதாக ஆசிரியர் தமது தலையங்கத்தில்குறித்துள்ளார். சமய அறிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஈமான், இஸ்லாம், தொழுகை குர்ஆன், மரணம், இஸ்லாத்தினது செங்கோண்மை, சகாத் தனும் தலைப்புகளில் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். ஒமர் பாச்சாவின் யுத்த சரித்திரம் முதற்பாகத்தின் தொடர் எனக் குறிப்பிட்டு தொடர்ந்து பிரசுரித்தது. சர்வஜன நேசனின் பதிப்பு இடையில் நின்றதால் அங்கு பிரசுரிக்கப்பட்ட இதே தலைப்பிலான நாவல், இதில் தொடர்ந்துள்ளது என்று கருத இடமுண்டு.

அடிக் குறிப்புகள்

1. உவைஸ் ம.மு.
“இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்”
ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர் 1956 ப.50
2. எழுத்துக்கள் சிலவற்றிற்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துக்கள் இல்லை. (படைத்தான்) (சிரைத்தான்) (அழித்தான்) என்னும் மூன்று பதங்களையும் தமிழில் கலக என்றே எழுத வேண்டியுள்ளது. இதனால் எழுத்தாளர் கருதிய பொருளை வாசகரால் சரியாக இறிய முடியாத நிலை தோன்றும்
3. வேங்கடசாமி, ம.சி.
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்
சென்னை 1962 ப. 156
4. முஸ்லிம் நேசன் 1892-8-31
5. எ.எம்.ஏ. அஸீஸ்
அறபுத்தமிழ் எங்கள் அன்புத்தமிழ்
கொழும்பு. ஆண்டு கொடுபடவில்லை.11
6. வேங்கடசாமி, ம.சி. மேலது பக்.157
7. தமிழ் எழுத்துக்களை உபயோகித்து சித்தி லெப்பை வெளியிட்ட முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையை எம். ஏ. எம். சுகீரி அறபு தமிழ் வாரப்பத்திரிகை என்று தனது ஆரள *lim of Srilanka Avenues to Antiquity* (1986) இல் குறித்துள்ளார். இதே கருத்தை ஏ. எம் ஏ அஸீஸும் கொண்டிருந்தமை நோக்கத்தக்கது.
8. அ இந்நூலின் நான்காம் இயல் பார்க்க
9. அஸீஸ் எ.எம். vopcipage 09
10. ”அக்கிலைக் கொண்டு ஆராய்ந்து திட்டப்படுத்தற்குரிய இல்முகள் அடங்கியிருக்கும் கிதாபுகள் அரிதாய் இருப்பதாலும் அந்த இல்முகளைத் தேடாதிருப்பதாலும் அநேகருடைய ஈமான் பலவீனமுடையதாய் இருக்கிறது”. (முஸ்லிம் நேசன் 1892.8.10) தொழுகையில் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து தஸ்பீகு செய்து பாப மன்னிப்புக் கோறுகிறோம். முஸ்லிம்களை விட்டு எழுந்தவுடனே அவனுக்கு மாறு செய்கிறோம். நாளொன்றுக்கு ஐந்து நேரம் தொழுதும் கல்பில் உள்ள நோய் குணங்கானாததற்கு காரணம் என்ன? ஈமானின் குறைவு, தொழுகையில் பரலு சர்த்துக்களைப் புரிந்து உள்ளச்சத்தோடு தொழாமை (சித்தி லெப்பையின் குறத்துஸ்ஸலாத் எனும் நூலின் முகவுரை. முஸ்லிம் நேசன் 1892-3-16) எனும் குறிப்புகள் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.
11. Ahamed Lebbe. S.M ibn Fat-Hud Dayyan
fi fighi Khairal-Adyan (TrnsI) Saifudin J. Fniff-Doray)
Colombo 1963 p.xxxix

- 11.அ "இலங்கையையுடையவர்களில் சிலரை பசாதாக்கிவிடும்பித்அத்தகள் அவர்களை கலங்கச் செய்து... தவ்ஹீதை அந்த பித்அத்தகள் தப்பவைத்து போடுகிற மட்டில் முடுக்கிவிட்டபடியால் கூறப்பட்ட வைகளை நீக்குவதற்கு குறித்த மீதான் மாலை எனும் பாடலை பதஹூல் வஹூப் எனும் கிதாபினால் வெளிப் படுத்தப்பட்டது"
12. பாதிப் அல் யமனி ஆ.பா.பின்.உ.
அஸ்ஸெய்லுல் வாரிது பி இ.ராகில் மஆன்து.
இடம் குறிப்பிடப்படவில்லை. திகதி இல்லை ப.14
13. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-10-02
14. பாதிப் அல் யமனி அ.பா.பின்.உ.
ஹஜ்ருள் காஸி பி ரத்தி ரிசாலதில் பாஸி.
கொழும்பு:1871.ப.9 (மொழிபெயர்ப்பாளர் ஹபீப்
முஹம்மது லெப்பை ம.மு)
15. முஸ்லிம் நேசன் 1890-07-16
16. Shukri M.A.M (ED.)
Muslims of Sri Lanka Avenues to Antiquity
Colombo 1986 P/352
- 17.அ இந்த ஊரிலுள்ள அநேக சனங்களுடைய ஈமான் தக்லீதுடைய ஈமானாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இங்கு வளங்கிற உரை கிதாபுகளில் குறுவானில் உள்ள வசனங்களையும் ஹதீதுகளையும் கிஸ்ஸாக்களையும் காட்டியிருப்பதல் லாமல் அகிலைக் கொண்டு ஆராய்ந்து திட்டப்படுத்துவதற்குரிய இல்முுகள் அடங்கியிருக்கும் கிதாபுகள் அரிதாக இருப்பதாலும் அந்த இல்முுகளைத் தேடாதிருப்பதாலுமே அநேகருடைய ஈமான் பலவீனமாக இருக்கிறது. (முஸ்லிம் நேசன் 182-08-10) இக்கூற்றே பாரம்பரிய உலமாக்கள் அவரை எதிர்க்கக் காரணமாயிற்று.
17. முஸ்லிம் நேசன் 1892-08-24
18. மேலது 1892-08-31
- 18.அ முஸ்லிம் பாதுகாவலன் 1904-01-22
19. முஸ்லிம் நேசன் 1900-05-06
20. முஸ்லிம் பாதுகாவலன் 1904-01-22
21. முஸ்லிம் நேசன் அநுபந்தம் 1900-06-27
22. Samaraweera,V
"The Muslim Revivalist Movement 1880-1915" in Michel Robert,(Ed) Collective Identities Nationalism and Protest in Srilanka.
Colombo : 1979 P243.
23. சித்தி லெப்பை, எம்.சி.
அஸ்ஹாறுல் ஆலம் கொழும்பு:1928.ப. 192

24. Ahamed Lebbe, S.M, Ibn. op.cit. XXXIX
25. முஸ்லிம் நேசன் 1892-02-16
26. கீழ்க்கரையில் வாழ்ந்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற செய்யது முஹம்மது என்பவர் கி.பி. 1817 இல் காயல் பட்டணத்தில் பிறந்தார். தனது தந்தையாரிடம் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்றபின் தைக்காசாகிபிடம் கல்வி பயின்றார். அறபு, பாரசீகம், உருது, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் அவருக்கு நல்ல புலமை இருந்தது. வர்த்தகராக இருந்த இவரே முழுநேர பிரசாரகராக மாறிச் சமயப் பணிபுரிந்தார். இலங்கையில் இடைக்கிடை தொடராக பல மாதங்கள் தங்கி பிரசாரப் பணியினை மேற்கொண்டார். பல நூல்கள் எழுதிய இவர் 1898 இல் இறையடி சேர்ந்தார்.
27. அஹமது ஆலிம்.செ.மு.இப்னு
ம.காணி முலிக்கித்திபியான் பி சாஹி ம.காணி பத்ஹித் தையான்
1957.ப.ப. 3-4
28. ஈமான், இஸ்லாம் பற்றிய விளக்கங்கள், விவாகம், விவாகரத்து, வர்த்தகம், கடன் கொடுத்தல், சொத்துரிமை, குற்றச் செயல்களுக்கான தண்டனை முதலாம் பல்வேறு தலைப்புக்களில் இஸ்லாமிய சட்டவிதிகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.
29. குறித்த காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய அட்டவணையில் இத்தகு நூல்கள், சிலவற்றின் பெயர்கள் உள்ள இவ்வட்டவணை தேசிய சுவடிகள் கூடத்தில் உண்டு.
30. சுத்தம், தொழுகை முதலாம் தலைப்புக்களில் இவை பற்றிய விபரங்களும் விதிகளும் அடங்கிய கட்டுரைகளும் கேள்வி பதில் உருவிலான விளக்கங்களும் இக்காலத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.
31. இந்நூலின் நான்காம் இயல் பார்க்க
32. வேங்கடசாமி, ம.சி. மேலது பக் 92.
33. Hussaimiya, B.A,
The Regiment People, A study of the Malays of Ceylon
Rifle Regiment 1827-1873, Unpublished Ph. D. Thesis
University of Peradeniya: 1984 p.317
34. Roff, W.R.
The Origin of Malay Nationalism London: 1967. p45

35. idid p. 61.
36. “தமிழ் பாஷை பேசுகின்ற முஸ்லிம்கள் இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர் பிணாங்கு முதலிய தேசங்களில் இருந்த போதும் முஸ்லிம் நேசனும் வித்தியாதரிசினியுமல்லாமல் அவர்களக்கு சொந்தமான வேறு பத்திரிகைகள் இல்லாதது பற்றி மறுசாதியார் மிகவும் அதிசயப்படுகிறார்கள்” (முஸ்லிம் நேசன் 1884-02-10)
37. புதினாலங்காரி 1873-05-03
38. அஸீஸ் எ.எம்.எ.
“அறிஞர் சித்தி லெப்பை” ஆ.இலக்கிய பாடத்திட்டத்திற்குரிய
பாட நூல் கொழும்பு : 1967 . ப. 165
39. முஸ்லிம் நேசன் 1886-09-21
40. மேலது 1884-07-31
41. மேலது 1885-01-08
42. மேலது 1885-04-16
43. மேலது 1885-04-16, 1884-11-20
44. மேலது 1887-07-11
45. மேலது 1886-01-21, 1885-05-01
46. மேலது 1886-01-21
47. மேலது 1887-07-04
48. சர்வஜன நேசன் 1887-07-19
49. முஸ்லிம் நேசன் 1887-07-11
50. சர்வஜன நேசன் 1887-02-26
51. மேலது 1887-02-12
52. முஸ்லிம் நேசன் 1885-05-01
53. சர்வஜன நேசன் 1887-தொ. 02-இல.18
54. மேலது 1887-தொ. 02-இல.10
55. மேலது 1887-தொ. 02-இல.17
56. முஸ்லிம் பாதுகாவலன் எனும் பத்திரிகையின் 1901-01-12 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட முதல் இதழில் பின்வருமாறு உள்ளது. “நாம் சென்ற ஒரு வருடம் முஸ்லிம் சாதியாரின் நன்மை கருதி ஸ்வாபு என்ற நாமத்தோடு தமிழ் பத்திரிகை பிரசுரித்தோம்.”
57. முஸ்லிம் பாதுகாவலன் 1901-01-12
58. இஸ்லாம் மித்திரன் 1909-08-07
59. கஷ்புற்றான் அன் கல்பில் ஜான்- ஹிஜ்ரி 1307 ஸபர் மாதம்
60. “ஆண்டவனின் அழகிய திருவசனத்தினது சன்மார்க்க நீதி சாரமான விதிவிலக்குகளையும்..... தூய ஹதீதுகளையும் ஞானத்துறவிகளுடைய

பழக்க வழக்கமான நன் முயற்சிகளையும்..... யாவரும் எளிதில் உணரும் பொருட்டு.... வெள்ளிக்கிழமைகள் (தோறும்) பிரசரிப்போம்” சைபுல் இஸ்லாம்.

முடிவுரை

இந்நூலில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட 1870-19-15 காலப்பகுதி இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் சீர்திருத்தமும் புத்தாக்கமும் தோன்றிய ஒரு காலக் கட்டமாகும். மேற் கொள்ளப்பட்ட இச்சீர்திருத்தம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றிலும் கலாசாரத்திலும் முக்கிய பங்கை வகிப்பதால் அதன் தன்மைகள் பரப்பெல்லைகள் விளைவுகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கி இலங்கை முஸ்லிம்களின் குறித்த கால கலாசாரத்தை ஆராய்வதை இந்நூல் தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

முஸ்லிம்கள் இலங்கையிற் குடியேறியது முதல் தமக்கென ஒரு வரலாற்றையும் கலாசாரத்தையும் கொண்டிருந்த போதும் அவர்கள் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே என்ற கருத்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் முன்வைக்கப்பட்டமை, அவர்களின் கலாசாரமும் தமிழ் கலாசாரத்தின் ஒரு பகுதியே என்ற எண்ணக்கரு உருவாக வாய்ப்பாகியது. இதனால், முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதும் தமக்கென தனியொரு வரலாற்றையும் கலாசாரத்தையும் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் புலப்படுத்துவது அவசியமாகியது. ஆதலாலேயே இலங்கை முஸ்லிம்களின் சுருக்க வரலாறும், ஆரம்பகால இலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றங்களின் தன்மைகளும் முதலாம் இயலில் கலந்துரையாடப்பட்டன. இங்க எடுத்தாளப்பட்ட சான்றுகள் இலங்கை முஸ்லிம்களுள் ஒரு சாரார் அறேபியர்களின் வாரிசுகள் என்பதையும் மறுசாரார் இந்திய முஸ்லிம்களின் வாரிசுகள் என்பதையும் ஆதாரபூர்வமாகக் காட்டுகின்றன. பிற்காலத்தில் "சோனகர்" என்றழைக்கப்பட்ட இவர்கள் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளாலும் சுதேச மரபுகளாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்டதும் ஏனைய சமூகங்களில் இருந்து வேறுபட்டதுமான கலாசாரப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை ஏனைய இயல்கள் தெளிவுறக் காட்டுகின்றன.

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்துக்கு முன்பிருந்தே அறேபியர் இலங்கையுடன் தொடர் கொண்டிருந்த போதும் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் முதற் தசாபத்திலே அறேபியர்களை உள்ளடக்கிய முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இங்கு இருந்தன என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேதான் இக்குடியேற்றங்களில் இந்திய முஸ்லிம்களின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. மேற்குறித்த இலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் சிங்கள மன்னர்களுடன் சுமுகமான உறவைக் கொண்டிருந்த அதே வேளை துறைமுக நகர்களில் தமது பாதுகாப்பைத் தாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், தமக்கிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளவும் சக்தி பெற்றிருந்தன. முதலாம் இயலில் எடுத்தாளப்பட்ட கோயா ஜானினதும் ஐலத்தியினதும்

செயற்பாடுகள் மேற்குறித்தவாரான சுய நிருவாக உரிமைகளை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எல்லையுள் அவை கொண்டிருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஐரோப்பியர் வருகையின் பின் உள்நாட்டில் அவர்கள் குடியேறிய பின்னும் இத்தகையதோர் உரிமையைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை குமார வன்னியனது நிருவாகம் உணர்த்துகிறது.

முஸ்லிம்கள் இத்தீவில் சாதாரண வர்த்தகர்களாகக் குடியேறி தம் தனித்துவத்தைப் பேணிக் காத்து அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு சமூகமாக கி.பி. 1505 வரை வளர்ந்து வரலாற்றை இந்நூல் புலப்படுத்துகின்றது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் இக்காலப் பரிவை முஸ்லிம் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காலம் என்று குறிப்பிடும் அளவு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது என்பதை அவதானிக்கலாம்.

போர்த்துக்கீச, ஒல்லாந்த ஆட்சி நிலவிய (1505-1796) காலப்பிரிவை இலங்கை முஸ்லிம்களின் வீழ்ச்சிக்காலம் என்றழைப்பது பொருந்தும். முதலாம் இயலில் விளக்கப்பட்டது போல இக்கால கட்டத்தில் கலாசார மத்திய தலங்களாக விளங்கிய பள்ளிவாசல்களில் கல்விப் பணிகளையும் கலாசாரப் பணிகளையும் தொடர முடியாத நிலை உருவாகியது. பொருளாதார நிலையும் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. மேற்குறித்த மூன்று நூற்றாண்டுகள் இந்நிலை நீடித்ததால் முஸ்லிம்களின் அறிவியல் கலாசார வளர்ச்சி பாதிப்படைந்தது. இதனால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் அறிமுகம் செய்த கல்வி முயற்சிகளில் அவர்கள் பங்குகொள்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஏனைய சமூகங்கள் கல்வியைப் பெற்று முன்னேறிய போதும் அடிப்படைத் தேவையான கல்வியைப் பெறுவதை முஸ்லிம்கள் அலட்சியம் செய்ததால் கலாசாரத்துறையிலும் அவர்கள் பின்தங்கலாயினர்.

இதன் விளைவாக, கலாசாரத்தின் மூலாதாரமான சரீஆவின் விதிகள் பல புறக்கணிக்கப்பட்டன. இதனால் பல குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அதனாலேயே மூன்றாம் இயலில் காட்டப்பட்டது போன்ற சமூகப் பிரச்சினைகள் தோன்றின. இக்காலப்பிரிவில் முஸ்லிம் சமூகத்தில் இருந்த சமய, சமூக பாரம்பரியங்கள் மக்களுக்கு சுமையாக இருந்தன. வணக்க வழிபாடுகளும் ஆன்மீக மரபுகளும் உரிய பயனை வழங்கவில்லை. மூட நம்பிக்கைகள் அவர்களது நிலையை மேலும் தளர்த்தின. பள்ளிவாசல்களில் சம்பளத்துக்காக கடமையாற்றிய லெப்பை மார்களின் வழிநடத்தல் முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அமைந்திருந்தது.

மேனாட்டு கல்வியைப் பெற்று உருவாகிய முஸ்லிம் உயர்குழாத்தினர் தமது சகோதர சமூகங்களை போல முஸ்லிம்கள் முன்னேறாதிருப்பதை அவதானித்தனர். முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வாழ்வின் சகல துறைகளிலும்

சீர்திருத்தம் அவசியம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்த போதும் அதற்கு கல்வி அடிப்படைத்தேவை என்பதை அறிந்து இரண்டாம் இயலில் சுட்டிக்காட்டியதைப் போன்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இவர்களின் கல்வியூட்டற்பணி முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் கிழக்கு மாகாணத்தையும் கிராமப் புறங்களையும் தழுவியதாக அமையாததாலும், பாரம்பரியச் சிந்தனை வழி வந்தவர்களின் ஆதரவைப் பெறாததாலும் இப்பணி மக்கள் இயக்கமாகப் பரிணமிக்கவில்லை. எனினும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையைத் தோற்றுவித்தது. இரண்டாம் இயலில் சுட்டியதுபோல முஸ்லிம்கள் குர்ஆன் கல்வியில் காட்டியது போன்ற ஆர்வத்தை மேனாட்டுக்கல்வியில் காண்பிக்காத போதும் அவர்களின் பிற்கால கல்வி முயற்சிகளுக்கு அவை அத்திபாரமாகிவிட்டன என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

இரண்டாம் இயலில் விளக்கமாக சுட்டிக்காட்டியது போல தகைமையற்ற லெப்பைமார் எனப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தேவையைக் கருத்திற் கொள்ளாது வழங்கிய குர்ஆன் பாடசாலைக் கல்வி, சமூக வளர்ச்சிக்குதவாது என்று சீர்திருத்தவாதிகள் கருதினர். அக்கல்வி சமய வளர்ச்சிக்கும், ஆன்மீக எழுச்சிக்கும் உதவும் தகைமையற்றது என்பதை மரபு ரீதியான சமய சிந்தனையாளர்களும் அறிந்திருந்தனர். ஆதலால் பாரம்பரிய சமயக்கல்விப் போதனையை முன்னேற்றவும் அதன்வழி சீர்திருத்தத்தையும், புத்தாக்கத்தையும் உருவாக்கவும் அவர்கள் விரும்பினர். அ.தன்றி நவீன கல்வியின்பால் மக்கள் ஈர்த்துச் செல்லப்படும்போது தோன்றக்கூடிய தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுக்க மக்களைத் தயாராக்குவது அவசியம் என்றும் கருதினர். இதனால், புதிய பாடசாலை உருவாக்கப்பட்ட (கி.பி. 1884) அதே ஆண்டில் தென் இந்தியரான மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அறபு மதுரலா ஒன்றை ஏற்படுத்தி ஆன்மீக வெற்றிடத்தை நிரப்பக்கூடிய சிந்தனையாளர்களை உருவாக்க முயற்சித்ததை உணரமுடிகிறது. சமூக எழுச்சி நவீன கல்வியின் வளர்ச்சியில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை. அதன் ஆன்மீக எழுச்சியிலும் தங்கியிருக்கின்றது என்று மக்கள் கருதி அதற்குப் பரந்த அளவில் ஆதரவளித்த பான்மையைக் காட்டுகிறது.

ஆரோக்கியமான ஒரு சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப அடிப்படைக் கல்வியுடன் சீரான குடும்ப வாழ்க்கையும் அவசியம் எனக்கண்டு, அதனை ஏற்படுத்த குடும்ப வாழ்வு சார்ந்த சரீஆ விதிகளைப் பின்பற்றுவது அவசியம் என்று சீர்திருத்த வாதிகள் கருதினர். அதற்காக 1886 முதல் இவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளில் சில பாரம்பரியத் தலைவர்களின் கடும் எதிர்ப்புக்குள்ளாகிய போதும் அவை அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறவில்லை. சரீஆச் சட்ட அமுலாக்கத்துக்கான போராட்டம் மக்கள் போராட்டமாக பரிணமித்த தன்மையை மூன்றாம் இயல் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இவ்வியலில் காட்டப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக சரீஆச் சட்டம் சார்ந்த உணர்வுகள் முஸ்லிம்களிடத்தில் பசமையாக இருக்க உதவின. 1888 ஆம் ஆண்டின் விவாகப்

பதிவு, கட்டாய விவாகரத்துப் பதிவுச் சட்டம், 1931 ஆம் ஆண்டின் வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956 ஆம் ஆண்டின் வக்புச் சட்டம் என்பன அமுலாக்கப்படுவதற்கு அவை கால்கோலின.

ஆன்மீக வாழ்வை வளம்படுத்தாத சீர்திருத்த முயற்சிகள் பூரணத்துவம் பெற்றதாத அமைய முடியாது என்பதை பாரம்பரியச் சிந்தனையாளர்கள் மட்டுமன்றி நவீன சிந்தனையாளர்களும் கருத்தில் கொண்டனர். இதற்காக பாரம்பரியச் சிந்தனையாளர்களின் சம்பிரதாயங்களையும் சமயச் சடங்குகளையும் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றுவதுடன் திருப்தியடையாது, ஐந்தாம் இயலில் சுட்டிக்காட்டியது போல் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கான தியானங்களுடன் இணைத்து வழி நடத்தினர். இப்பயிற்சிகளில் சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காது உளத்தாய்மைக்கும், உள்பங்குவத்திற்கும் முதன்மை வழங்குதல் வேண்டும். அதுவே ஆன்மீக ஈடேற்றத்துக்கு வழி வகுக்கும் என்று சீர்திருத்தவாதிகள் கருதினர். அதற்காக ஆறாம் இயலில் சுட்டிக்காட்டியது போல் ஆலிம்களல்லாதவர்களும் ஆன்மீகத்துறை சார்ந்த நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதினர். ஆலிம்கள் ஏகபோக உரிமைக் களமாக இருந்த ஆன்மீகத்துறையில் நவீன சிந்தனையாளர்களும் படிப்படியாகப் பங்குதாரர்களாயினர். இதனால், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் முதன் முதலாக ஆலிம்கள் எனப்பட்ட சமய அறிஞர்கட்கும் ஆலிம்களல்லாத அறிஞர்கட்குமிடையே சமய சிந்தனைகளைத் தெளிவு படுத்துவதில் கருத்து முரண்பாடு தோன்றி அவர்களிடையே போட்டியும் பொறாமைமும் உருவாகின என்பதை இவ்வியல் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

மேற்குறித்தவாறு கல்வி, சரீஆச் சட்டம் சமூக மரபுகள் எனும் அம்சங்களில் புத்தாக்கங்களை மேற்கொள்ளவும், நாலாம் இயலில் சுட்டிக்காட்டியது போல் முடநம்பிக்கைகளைக் களைந்து சிந்தனா மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி சமய அடிப்படையிலான கலாசாரத் தனித்துவத்தைப் பேணவும் சீர்திருத்தவாதிகள் முயற்சித்த போது சட்ட மன்றத்தில் அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியத்தை அவர்கள் உணர்ந்தனர். சீர்திருத்த முயற்சிகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கும் சமூக நலனை மேலோங்கச் செய்யவும் அரசியலுரிமை தவிர்க்க முடியாத தேவை எனக் கருதி அதற்காகக் குரல் கொடுத்தனர். இதனால், பாரம்பரியத் தலைவர்கள் தமது தலைமைப் பதவி பறிபோகலாம் எனப் பயந்து கொதிப்படைந்தனர். புதிய உயர் குழாத்தை வழிநடத்திய எம்.சி. சித்திலெப்பை தனது அரசியல் அபிলাசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார் என்று அவர்கள் குற்றம் சுமத்தினர். நாலாம் இயலில் சுட்டிக் காட்டியது போல் அவர் கண்டியிலிருந்து கொழும்பிற்கு குடியேறியதே சட்ட மன்றத்தில் உறுப்புரிமை பெறவே என்று பகிரங்கமாக விமர்சித்தனர். இப்பாரம்பரிய தலைவர்கள் தமக்கிடையே கருத்து வேற்றுமை கொண்டிருந்த போதும் சீர்திருத்தத்தையும் புத்தாக்கத்தையும் எதிர்ப்பதில் கருத்தொற்றுமைப் பட்டனர். இதன் விளைவாக எம்.சி. சித்திலெப்பையும் அவரது ஆதரவாளர்களும் இப்பணியில் பெரும் சவாலை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

இதனால் சீர்திருத்தின் அவசியத்தை பொதுமக்கள் உணரச் செய்வதும் பாரம்பரியச் சிந்தனையாளர்களின் வழிகாட்டலில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் சிந்தனா மாற்றத்தை அவர்களிடையே ஏற்படுத்துவதும் மக்களின் அறிவு நிலையைக் கூட்டுவதும் அவசியத் தேவைகளாயின. இதற்காகச் சீர்திருத்தவாதிகள் புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் ஊடகமாகப் பயன்படுத்தினர். பாரம்பரிய சிந்தனையாளர்களும் தம்மை நிலைப்படுத்த இவ்வழிமுறையைக் கையாண்டதால் இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் பத்திரிகைக் கலையும் இலக்கியமும் வளம் பெற்றன.

பாடசாலை மாணவர்க்கான இஸ்லாமிப் பின்னணியிலான பாடநூல்கள் அதுவரை தொகுக்கப்படாதிருந்த தமது வரலாற்றை எழுதுவதற்கு உதவக்கூடிய வரலாற்று நூல்கள், சமய சிந்தனைகளைத் தரும் படைப்புகள், அத்தைவதக் கோட்பாட்டை நிராகரிக்கும் ஆக்கங்கள், சரீஆச் சட்டங்களைக் கூறும் நூல்கள் என்பன இவற்றில் அடங்கியுள்ளன. இவ்வகையில் சமகாலத் தென் இந்திய முஸ்லிம்களின் இலக்கியப் பணிகளையும் மிஞ்சியதாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆக்கங்கள் உள்ளன என்பதை ஆறாம் இயல் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. வெளிவந்த பத்திரிகைகள் அக்காலப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தப் பணிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துவின, என்பதை அவற்றில் வெளிவந்ததும் ஆறாம் இயலில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டதும் போன்ற ஆசிரியத் தலையங்கங்களும் ஏனைய ஆக்கங்களும் புலப்படுத்துகின்றன.

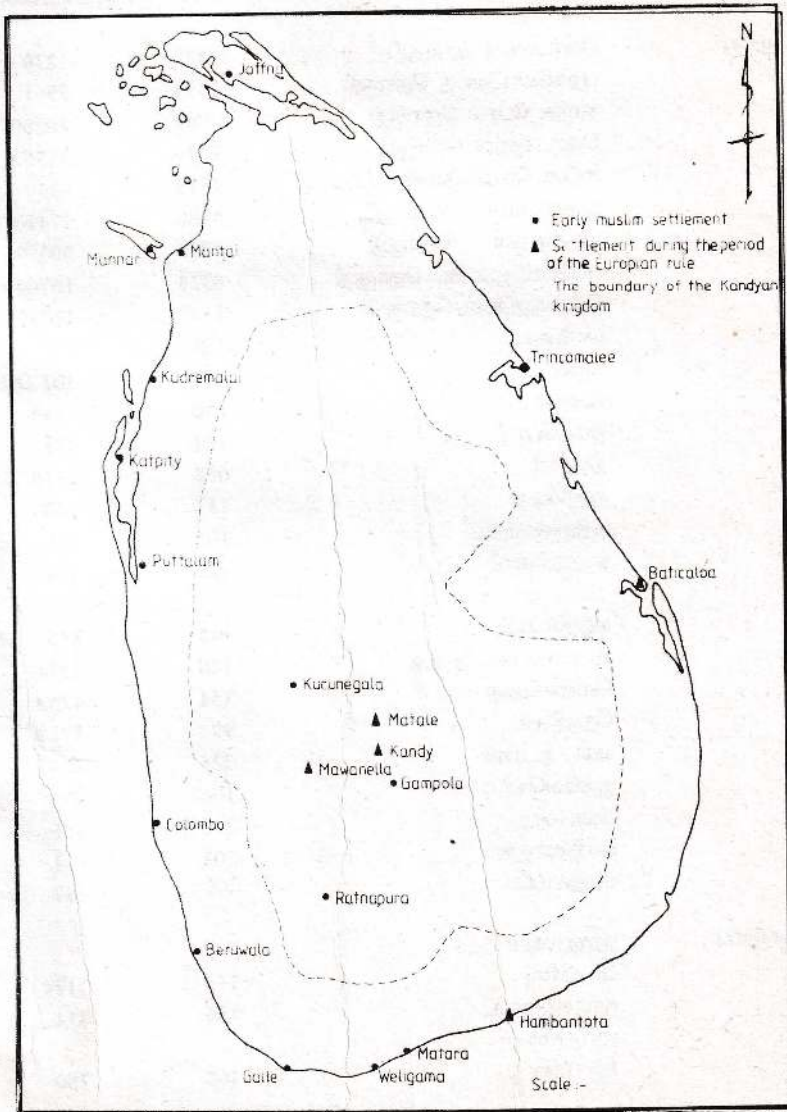
சீர்திருத்தத்தைத் தம் இலட்சியமாகக் கொண்டுவந்த பத்திரிகைகள் மக்களாதரவைப் பெற்றிருந்தன என்பதை முஸ்லிம் நேசன் பெற்றிருந்த பிரபல்யம் உணர்த்துகிறது. 1901 ஆம் ஆண்டின் அரசாங்க நிர்வாக அறிக்கையின்படி தமிழில் வெளிவந்த ஏனைய பத்திரிகைகளை விடவும் கூடுதலான பிரதிகளை (1901 இல் 1800 பிரதிகள்) விற்பனைக்கு விடுமளவுக்கு வாசகர்களை, முஸ்லிம் நேசன் கொண்டிருந்தது. மரபுவழிச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்தைத் தாங்கிய சர்வஜன நேசன், கஷ்புற்றான் அன் கல்பில் ஜான் எப்பன் குறுகிய ஆயுளைக் கொண்டிருந்தபோதும் முஸ்லிம் நேசன், முஸ்லிம்களல்லாத தமிழ் வாசகர்களையும் கவர்ந்திருந்தமையும் 1882-1946 வரை அது வெளிவந்தமையும் இந்தியா, சிங்கப்பூர், பினாங்கு முதலாம் இடங்களில் வாசகர்களைக் கொண்டிருந்தமையும் அதன் சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்கு மக்களாதரவு இருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன. பாரம்பரியச் சிந்தனாவழி சீர்திருத்தத்தையும் புத்தாக்கத்தையும் காணமுயற்சித்தவர்கள் ஆறாம் இயலில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது போன்ற அறபு எழுத்திலான அறபுத் தமிழ் நூல்களை (மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம், பாதிப் அல் யெமனி) வெளியிட்டமை இலங்கை முஸ்லிம்கள் சீர்திருத்த முயற்சிகளில் வெளிநாட்டு முஸ்லிம்களும் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

இந்நூலில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தகவல்கள் எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்குப் பின்வரும் துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள உந்துதலை வழங்கும் என்று நம்ப இடமுண்டு.

1. அத்வைதக் கோட்பாடு இலங்கை முஸ்லிம் கலாசாரத்தில் பெற்றிருந்த இடம்
2. முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியற் தலைமைத்துவத்துக்கான போராட்டம்.
3. தென் இந்திய முஸ்லிம் கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு
4. துருக்கிய இலங்கை முஸ்லிம்களின் உறவு

பின்னிணைப்பு i

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுக்கால குடியேற்றங்கள்



ஆதாரம் : பல்வேறு வரலாற்று ஆதாரங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

பின்னிணைப்பு ii

நூறுபேருக்கு அதிகமாக முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த நகரங்கள்/கிராமங்களின் பெயர்களும் அவற்றில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையும்-1901

| மாவட்டம்/நகர்/கிராமம் | முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை | மொத்த எண்ணிக்கை | | |
|-----------------------|-------------------------|-----------------|-------|------|
| கொழும்பு | கோட்டைத் தொகுதி | 282 | 1279 | |
| | புறக்கோட்டைத் தொகுதி | 2498 | 7561 | |
| | சாந்த போல் தொகுதி | 4067 | 20260 | |
| | கொடஹேன தொகுதி | 3539 | 33350 | |
| | சாந்த செபஸ்தியன் தொகுதி | 4518 | 9349 | |
| | புதிய பஸார் தொகுதி | 5880 | 17470 | |
| | மருதானை தொகுதி | 6968 | 30377 | |
| | ஸ்லேவ் ஐலன்ட் தொகுதி | 6328 | 16764 | |
| | கொல்லுபிடிய தொகுதி | 1332 | 18282 | |
| | மாபோல | 103 | 791 | |
| | யடிஹேன | 103 | 307 | |
| | வல்கம | 850 | 1695 | |
| | ஒகதபொல | 124 | 421 | |
| | திஹாரி | 688 | 1176 | |
| | ஹிரிபிடிய | 137 | 1400 | |
| | ஹிடினாவத்த | 105 | 105 | |
| | உந்துகொட | 128 | 408 | |
| | நீர்கொழும்பு | கஹடோவிட | 345 | 345 |
| | | உறன்வல்ல இஹல | 140 | 1374 |
| | | வெல்லவத்த | 354 | 4253 |
| தெஹிவல | | 99 | 1774 | |
| எகட உயன | | 224 | 2691 | |
| தல்வேகொடுவ | | 106 | 834 | |
| கம்மல்தர | | 293 | 388 | |
| கல்லொலுவ | | 303 | 821 | |
| மினுவங்கொட | | 201 | 677 | |
| ஹூனுபிடிய | | | | |
| 2ம் பிரிவு | | 168 | 1174 | |
| காமச்சோடை | | 186 | 414 | |
| ஹூனுபிடிய | | | | |
| 4ம் பிரிவு | 468 | 780 | | |

| | | | |
|-----------|------------------|------|-------|
| | உதயத்தோப்பு | | |
| | 4ம் பிரிவு | 119 | 401 |
| களுத்துறை | அநிலுகம | 1217 | 1228 |
| | ஹேரேதுடுவ | 264 | 1463 |
| | ஹேனமுல்ல | 511 | 707 |
| | தொட்டவத்த | 605 | 615 |
| | அம்பலந்துவ | 294 | 302 |
| | வெலபுர களுத்துறை | 417 | 3736 |
| | மஹஹீனடியாகல | 157 | 747 |
| | குடாஹிண்டியாகல | 1065 | 1340 |
| | கடுகுருந்த | 374 | 2091 |
| | மக்கூன் மேற்கு | 111 | 955 |
| | மக்கூன் கீழ்க்கு | 313 | 1491 |
| | இருத்திலிகொட | 277 | 385 |
| | கடுகுருந்த | 156 | 282 |
| | தினா கொட | 1235 | 1372 |
| | மொல்லிய மலை | 369 | 377 |
| | மருதானை | 1089 | 1276 |
| | மாளிகா ஹேன | 279 | 288 |
| | ஹேனேவத்த | 333 | 337 |
| | பெரிய தொட | 473 | 483 |
| | எலோத கொட | 295 | 323 |
| | கந்த கொட | 145 | 145 |
| | ஹெட்டியா கந்த | 185 | 428 |
| | வெலிபிடிய | 227 | 479 |
| | அலுத்தம கீழ்க்கு | 292 | 1467 |
| | அலுத்தம வீதி | 1396 | 1431 |
| | கடியவத்த | 152 | 158 |
| | அலகந்துபிடிய | 282 | 284 |
| | ஹெட்டிவத்த | 385 | 389 |
| | மிரிபென்ன | 110 | 112 |
| | அதிகாரிகொட | 117 | 143 |
| | வெயன்கல்லை | 214 | 304 |
| கண்டி | கண்டி மாநகர சபை | 5911 | 26386 |
| | பெதியாகொட | 190 | 488 |
| | தெஹிரியாகொட | 112 | 686 |
| | எலமல்தெனிய | 114 | 116 |
| | வஹன்கொஹ | 114 | 140 |
| | அம்பகஸ்தன்ன | 150 | 152 |

| | | |
|-------------------------|------|------|
| கற்ற கும்புர | 185 | 288 |
| வெலம்பட | 128 | 157 |
| வடதெனிய | 169 | 170 |
| குருக்குத்தல | 266 | 458 |
| தெஹியங்க | 320 | 329 |
| யஹலதன்ன | 145 | 146 |
| கடுகன்னாவ | 149 | 1066 |
| கம்பல நகர வட்டாரம் | 1180 | 3791 |
| கலகெதர மடிகே | 249 | 277 |
| தெஹி தெனிய மடிகே | 145 | 189 |
| இனிகல | 182 | 194 |
| உகுரஸ்ஸபிட்டிய | 388 | 389 |
| குருந்துகொள்ள | 197 | 198 |
| அக்குரன | 340 | 340 |
| வலிகெடிய | 248 | 248 |
| புலுகொஹதன்ன | 285 | 285 |
| கல்ஹின்ன | 310 | 310 |
| குருகொட | 407 | 412 |
| பங்கொல்லாமட | 239 | 251 |
| விலானை உடகம | 102 | 293 |
| அக்குரன தெலும்புகஹவத்த | 220 | 220 |
| அக்குரன தெம்பட்டகஸ்தன்ன | 115 | 115 |
| அக்குரன தெவடகஹமுலதன்ன | 132 | 135 |
| அக்குரன மாவலங்கேஹின்ன | 192 | 192 |
| அக்குரன நிலா எல்ல | 303 | 303 |
| உடதலவின்ன மடிகே | 211 | 216 |
| உடதலவின்ன மெகொடகம்மத்த | 391 | 411 |
| வத்தேகெதர | 154 | 163 |
| குருந்து கஹஅல்ல | 130 | 146 |
| ஊராதெனிய | 113 | 116 |
| மடவல மடிகே | 466 | 470 |
| குன்னாபான மடிகே | 216 | 226 |
| கெங்கல்ல பல்லேகல | 181 | 353 |
| தெல்தெனிய | 100 | 712 |
| கும்புகந்தூர | 314 | 370 |
| பெடியாகம உடகம | 274 | 404 |
| பெடியாகம பல்லேகம | 416 | 491 |
| உடுதெனிய | 200 | 678 |
| புசல்லாவ நகர் | 139 | 508 |
| கழுக்கொழுவ | 256 | 897 |
| நாரன் விட | 110 | 739 |

| | | | |
|-------------|----------------------------|------|-------|
| | கம்பொல வெல | 133 | 794 |
| | உலபன | 150 | 587 |
| | கஹபிடிய | 449 | 1002 |
| | இல்லவத்தூர | 316 | 574 |
| | கரஹதுன்கல | 118 | 186 |
| | நாவலபிடிய நகரம் | 1130 | 3454 |
| | ஹட்டன் | 358 | 1440 |
| | திக்கொய | 162 | 901 |
| | மஸ்கெலிய | 226 | 739 |
| மாத்தளை | மாத்தளை நகர வட்டாரம் | 1374 | 4951 |
| | கொஸ்காவெல | 248 | 326 |
| | தாராலன்த | 201 | 242 |
| | வரகாமுறை கிழக்கு | 239 | 352 |
| | மானாபொட | 228 | 244 |
| | பரகஹவெல | 153 | 268 |
| | நிக்கொல்ல | 279 | 279 |
| | எலமல்பொத்த | 263 | 268 |
| | ரத்தொட்ட நகர் | 115 | 419 |
| நுவரெலிய | நுவரெலிய உள்ளூராட்சி சபை | 282 | 5026 |
| | ஹபுகஸ்தலாவ | 197 | 259 |
| | தலவாகல | 167 | 745 |
| யாழ்ப்பாணம் | யாழ் நகர் பொலிஸ் எல்லையுள் | 2875 | 33861 |
| | மன்னார் உப்புக்குளம் | 204 | 265 |
| | சோனகர் தெரு | 434 | 434 |
| | பெரிய கடை | 147 | 395 |
| | எருக்கலம்பிடி | 345 | 345 |
| | கிடாவெடித்தோப்பு | 1530 | 1590 |
| | புதுக்குடியிருப்பு | 222 | 225 |
| | கொச்சக்குவடி | 332 | 332 |
| | தாராக்குண்டு | 241 | 260 |
| | விடத்தல் தீவு | 742 | 1214 |
| | கொண்டாச்சி | 153 | 159 |
| | புதுவேலி | 187 | 189 |
| | காலான்குளம் | 117 | 120 |
| | முசலி | 129 | 138 |
| | மறிச்சுக்கட்டி | 107 | 119 |
| | அகத்தி முறிப்பு | 218 | 232 |
| | பெரியபொள்ளாச்சிபொற்கேனி | 185 | 200 |
| | வேப்பன் குளம் | 139 | 151 |

| | | | |
|--------------|------------------------------|------|-------|
| | தண்ணியூற்று | 306 | 592 |
| | குடுவெந்தபுவிவு | 223 | 238 |
| காலி | காலி மாநகர சபை | 8166 | 37165 |
| | துன்துவ | 272 | 572 |
| | வெலிதரமரக்கலகொட | 697 | 711 |
| | கிந்தொடவெலிப்பிட்டிமோதர | 613 | 1831 |
| | மஹ ஹபுகல | 404 | 415 |
| | கிதுலம்பிட்டிய | 145 | 1442 |
| | நாவின்ன | 221 | 285 |
| மாத்தறை | பொன்ஹெட்டிமுள்ள | 231 | 310 |
| | கல்பொக்க | 295 | 375 |
| | கொஹுன்கமுவ | 536 | 585 |
| | தெனிபிடிய | 117 | 2949 |
| | தெனிபிடிய | 161 | 177 |
| | வடகெதரமுள்ள | 656 | 690 |
| | மூளமல்பே | 116 | 533 |
| | ஹொரகொட | 105 | 606 |
| | மாத்தறை உள்ளூராட்சி சபை | 1434 | 11848 |
| | திக்கவெல்ல | 957 | 960 |
| | பன்துகம | 128 | 614 |
| | கமுகலமுல்ல | 110 | 186 |
| | படபத்த | 140 | 300 |
| | மீயல்ல | 267 | 417 |
| ஹம்பந்தொட்ட | போகிரவட்ஸ் | 1563 | 2686 |
| | கிரிந்த | 148 | 242 |
| | தங்கல்ல நகர் | 367 | 1237 |
| | நளகம மேற்கு | 126 | 738 |
| | வெத்தம்புவவ | 104 | 265 |
| மட்டக்களப்பு | மட்டக்களப்பு உள்ளூராட்சி சபை | 420 | 9969 |
| | உன்னிசை | 114 | 119 |
| | நொச்சி முனை | 100 | 492 |
| | மஞ்சல்தொடுவாய் | 414 | 820 |
| | காத்தன்குடி | 9377 | 9420 |
| | காஸ்கயன்ஓடை | 499 | 613 |
| | பால்முனை | 185 | 185 |
| | நடுவோடை | 215 | 223 |
| | சம்மாந்துறை சோனகப்பகுதி | 4477 | 4483 |

| | | | |
|------------|----------------------------|------|-------|
| | இரக்காமம் | 465 | 492 |
| | வரிப்பத்தான்சேனை | 360 | 360 |
| | ஏறாவூர் | 5301 | 6487 |
| | ஐயன்கேனி | 172 | 223 |
| | வாகனாரி | 108 | 447 |
| | வாழைச்சேனை | 742 | 1428 |
| | ஓட்டமாவடி | 1633 | 1786 |
| | மீராவோடை | 1022 | 1355 |
| | மருதமுனை | 2476 | 2476 |
| | நாய்ப்பட்டிமுனை | 892 | 1738 |
| | கல்முனைக்குடி | 4161 | 4161 |
| | சாய்ந்தமருது | 4880 | 5886 |
| | காரைத்தீவு | 165 | 2610 |
| | மாவடிப்பள்ளி | 334 | 334 |
| | நிந்தாவூர் | 3929 | 4394 |
| | ஒழுவில் | 1124 | 1191 |
| | பாலமுனை | 600 | 638 |
| | அட்டாளைச்சேனை | 2063 | 2134 |
| | கருங்கொட்டித்தீவு | 4334 | 6289 |
| | பொத்துவில் | 1613 | 1835 |
| | | | |
| திருகோணமலை | திருகோணமலை நகர் | 1245 | 10614 |
| | குச்சவேலி சோனகதெரு | 164 | 165 |
| | புல்மோட்டை | 467 | 517 |
| | குறிஞ்சிக்கேனி | 162 | 162 |
| | பெரிய கின்னியா | 2162 | 2180 |
| | சின்னக் கின்னியா | 977 | 1186 |
| | நாச்சிக்குடா | 177 | 219 |
| | கவட்டிகுடா | 142 | 153 |
| | வேப்பங்குடா | 148 | 152 |
| | கிரிமலையூற்று | 106 | 106 |
| | மூதூர் சோனகத்தெரு | 1655 | 1725 |
| | தோப்பூர் | 928 | 948 |
| | | | |
| குருநாகலை | குருநாகலை உள்ளூர் ஆட்சிசபை | 1070 | 6483 |
| | மடிகேழிதீயாலை | 286 | 287 |
| | கும்பலங்க | 221 | 221 |
| | தெலும்புகலை | 130 | 130 |
| | தெலியாகொன்ன | 188 | 261 |
| | பரகஹதெனிய | 324 | 334 |

| | | | |
|----------|--------------------------|------|------|
| | மல்லபிடிய | 168 | 198 |
| | உற்திரவலானபஉறலகம் | 130 | 133 |
| | தோரயாய | 164 | 166 |
| | பொதுபிடிய | 109 | 109 |
| | எலபடகம் | 103 | 302 |
| | திவுரும்பொல | 127 | 141 |
| | எதுன்கஹுகொடுவ | 166 | 194 |
| | யதன்வல | 163 | 174 |
| | அரக்யாலை | 116 | 119 |
| | குரிகொடுவ | 98 | 116 |
| | பென்தனிகொட | 150 | 164 |
| | பந்தாவ | 112 | 217 |
| | பொல்கஹுவெல | 182 | 217 |
| புத்தளம் | புத்தளம் உள்ளூராட்சி சபை | 2930 | 5115 |
| | புலுதிவயல் | 541 | 560 |
| | முத்தப்பழக்குளம் | 128 | 194 |
| | நாளந்தலுவை | 132 | 141 |
| | விருதோடை | 320 | 326 |
| | கடயாமொட்டை | 161 | 176 |
| | சரிவயல் | 116 | 117 |
| | கனமுலை | 212 | 223 |
| | கொட்டந்தீபு | 187 | 192 |
| | கற்பிடிமலாய்பிரிவு | 455 | 708 |
| | பெரிய குடியிருப்பு | 341 | 440 |
| | சின்னக்குடியிருப்பு | 244 | 265 |
| | முத்துவல் | 118 | 200 |
| | கந்தக்குழி | 173 | 287 |
| | தில்லையடி | 134 | 181 |
| | முசலிப்பிடி | 282 | 293 |
| | வெல்லன்கரை | 131 | 133 |
| | பள்ளிவாசல் துறை | 143 | 146 |
| | அம்மாதோட்டம் | 114 | 127 |
| | கண்தக்குடா | 106 | 111 |
| | தண்ணிக்குடா | 112 | 112 |
| | முதிலைப்பள்ளி | 211 | 226 |
| | குரவன்குடி | 214 | 278 |
| | தெலி | 411 | 416 |
| | ஆலான்குடா | 206 | 290 |
| | நுரைச்சோலை | 108 | 131 |

| | | | |
|-------------|------------------------|------|------|
| | காரைத்தீவு | 407 | 474 |
| | அம்பலம் | 108 | 115 |
| பதுள்ள | பதுள்ள உள்ளூராட்சிசபை | 1195 | 5924 |
| | பங்கரகம்மன | 240 | 320 |
| | ஹரத்கமகந்த | 304 | 474 |
| | குருதலாவ | 156 | 180 |
| | கரஸ்தன்ன | 109 | 115 |
| | பண்டாரவலநகர் | 117 | 550 |
| | பஸ்ஸர நகர் | 142 | 450 |
| | லுலுகல் நகர் | 115 | 350 |
| | தொடபோவே வீதி | 161 | 185 |
| | கொடிகழுவ | 369 | 372 |
| | பகினிகஹவெல் வீதி | 475 | 475 |
| | மலகஸ்தலவே வீதி | 107 | 110 |
| | அலுபொத நகர் | 183 | 216 |
| சிலாபம் | சிலாபம் உள்ளூராட்சிசபை | 684 | 4168 |
| | உடப்புவ | 189 | 1486 |
| | புளிச்சக்குளம் | 225 | 359 |
| | புதுக்குடியிருப்பு | 137 | 151 |
| | மரக்கலகம் | 354 | 386 |
| | இஹலகொட்டாரமுல்ல | 231 | 303 |
| அநுராதபுரம் | அநுராதபுரநகர் | 457 | 3672 |
| | புலியன்குளம் | 113 | 114 |
| | திவுல்வல | 100 | 101 |
| | ஹொரபொல | 208 | 208 |
| | கடுகெலியாவ | 219 | 235 |
| | பல்லுவெவ | 182 | 184 |
| | நரகம் | 281 | 306 |
| | பண்டாரபதன | 108 | 108 |
| | கனேவல்பொல | 106 | 109 |
| | கலாவெவ | 208 | 218 |
| | முக்கிரியாவ | 143 | 143 |
| | குசவ | 139 | 150 |
| | பள்ளியதொல்ல | 145 | 145 |
| | தம்பலா | 292 | 300 |
| | ஒளகம் | 253 | 253 |
| | புதூர் | 276 | 276 |
| | திவுலான | 271 | 271 |

| | | | |
|-------------|-----------------------|-----|------|
| | மானிக்கப்பட்டிய | 176 | 185 |
| | கலெல்ல | 152 | 152 |
| | அன்னச்சிப்பொதன | 168 | 169 |
| | கடுவன்வில் | 218 | 220 |
| இரத்தினபுரி | இரத்தினபுரி நகர் | 408 | 4084 |
| | ரக்வான நகர் | 129 | 839 |
| | கொந்தன்கமஇஹலகம | 109 | 1434 |
| | பலங்கொட | 143 | 1848 |
| கேகாலை | கேகாலை நகர் | 210 | 3340 |
| | கனேதன்ன | 129 | 839 |
| | கிரிங்கதெனிய | 109 | 1434 |
| | ஹிங்குலோயா | 415 | 415 |
| | உயன்வத்த | 295 | 295 |
| | ரம்புக்கன | 150 | 336 |
| | தும்புலுவாவ மரக்கலகம | 172 | 172 |
| | கோடேகொட | 132 | 132 |
| | வாடியதன்ன | 171 | 173 |
| | மடுள்போவை | 247 | 266 |
| | பள்ளிப்போருவ மரக்கலகம | 117 | 121 |
| | தல்கள்பிடிய சிங்ஹலகம | 187 | 366 |
| | அம்பே | 121 | 160 |
| | கன்னதொடமடிகேகம | 216 | 267 |
| | மதமககொட | 116 | 213 |
| | குருநாகொட | 100 | 102 |
| | யட்டியன்தொட்ட | 174 | 738 |
| | தள்துவ | 243 | 1070 |
| | தெஹியோவிட்ட | 142 | 1217 |

ஆதாரம் : சனத்தொகை மதிப்பீடு -1901.

பின்னிணைப்பு iii

சித்திலெப்பை எம்.சி. 1838 - 1898

முகம்மது காசிம் சித்திலெப்பை 1838-05-11 இல் கண்டியிற் பிறந்தார். அவரது தந்தை முஹம்மது லெப்பை மரைக்கார் சித்தி லெப்பை மரைக்கார் என்பவராவார். இவர் முஸ்லிம் சமூகம் ஆங்கிலக் கல்வியைப் புறக்கணித்திருந்த காலத்தில், அதனைக் கற்று வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார். தமது மைந்தன், எம்.சி.சித்தி லெப்பையை கண்டியில் இருந்த ஜனரால் ஸ்கூல் எனும் பாடசாலையில் சேர்த்தார். அங்கு ஆங்கில மொழியில் கல்வியை பெற்றுக் கொண்ட சித்திலெப்பை இளமையிற் தனது தமையனார் முகம்மது லெப்பை மரைக்கார் ஆலிம் புலவரிடம் நகுவு கிதாபு எட்டையும் ஓதி தமிழ், சிங்களம் ஆகிய பாஷைகளையும் படித்துக் கொண்டார். 1862 ஆம் ஆண்டில் வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிந்தார். காயல்பட்டணத்தில் மார்க்க ரூனத்தையம் அறபுமொழியையும் கற்றுவந்த அக்குரணையைச் சேர்ந்த கசாவத்தைப் பெரிய ஆலிம் என்று வழங்கப்பட்ட செய்கு முகம்மத் ஆலிமிடமும் அறபு மொழியைக் கற்று தமது அறபு மொழி ஆற்றலை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

இளமை முதல் இறுதிவரை சித்திலெப்பையின் வாழ்வு ஆன்மீகம், உலகியல் எனும் இரு துறைகளுடனும் தொடர்புற்று இருந்தது. இதனால் உலகியல், ஆன்மீகம் ஆகிய இரு சக்திகளும் அவரது சிந்தனைப்பாங்கை நெறிப்படுத்தின. புறக்காராகப் பணிபுரிந்த தமது தந்தை, தமது தொழில் சார்ந்த நண்பர்கள் எகிப்திய சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியதால் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு இலங்கையிற் குடியேறி வாழ்ந்த அறபி பாச்சா ஆகியோருடன் முஸ்லிம்களின் சீர்திருத்தத்திற்காக உழைத்த ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானியின் ஆக்கங்கள் அவரிற் பதித்த செல்வாக்குகளே இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் கல்வி மேம்பாடு, சமூக சீர்திருத்தம், பொருளாதார விருத்தி, அரசியல் நலன்கள் என்பன பற்றி சிந்திக்கவும், செயற்படவும், அவரைத் தூண்டின. அதேவேளை சமய அறிவிற் புலமை படைத்த அவரது முத்த சகோதரர் அவரில் பதித்த செல்வாக்கும் அவரின் வழி நடத்தலும் சமய அறிவை மக்களுக்கு ஊட்ட உழைத்த கசாவத்தை ஆலிம் அப்பாவின் தொடர்பும், முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆன்மிக வறுமையை ஒழிக்கப் பாடுபட்டுவரும் யெமனில் இருந்து இங்கு வந்து குடியேறி வாழ்ந்தவருமான உமர் பின் அப்துல்லா அல்பாதிப் அல் யமனியின் நட்பும் வழி நடத்தலும் அவரது ஆன்மிகத்துறைச் சிந்தனையைச் செப்பனிட்டன. இவ்வரு வகைச் சிந்தனைத் தாக்கத்தின் விளைவுகளே, அவரது நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் தென்படுகின்றன.

காயல் பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவரும் கண்டியில் வாழ்ந்தவருமான அப்துல் காதிரு மிய்யாப்பிள்ளை என்பவரது மகளான செய்யிதா உம்மா என்பவரை 1871இல் விவாகம் புரிந்தார். இப்பெண் அல்குர்ஆனை ஒதி முடித்தவர். தமிழ் ஆங்கில மொழிகளைக் கற்றவர். தையல் பின்னல்களைத் தெரிந்தவர். பியானோ சிதாரா முதலாம் இசைக்கருவிகளை இசைக்கப் பயின்றவர் பிற்காலத்தில் சித்திலெப்பை கண்டியில் தோற்றுவித்த முஸ்லிம் பெண் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர். அல்குர்ஆனின் அறிவையும் நவீன கல்வியறிவையும் பெற்றவராக இப்பெண் இருந்தமையால் தமது கணவன் சித்திலெப்பையின் சிந்தனைப் பாங்குடன் இணைந்து செல்ல அவரால் முடிந்தது. கணவனின் சமூகசேவைப் பணிகளில் பங்கு கொண்டு உழைக்கவும் முடிந்தது.

சித்திலெப்பைக்கு குழந்தைகள் இருக்கவில்லை. இதனால் அப்துல் ஹமீத் என்றொரு குழந்தையை வளர்த்தார். கி.பி. 1898-02-05 சனிக்கிழமை ஏழு மணியளவில் தனது அறுபதாம் வயதில் இறையடி சேர்ந்தார். கண்டி மகிய்யாவையில் உள்ள காட்டுப்பள்ளி மையவாடியில் அவரது உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. கண்டி நகர் அன்று மூடப்பட்டிருந்தது. உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்படும்வரை கண்டியின் கிறித்தவக் கோயில்களில் மணி அடிக்கப்பட்டது. அறபி பாச்சா தம் குடும்பம் சகிதம் சமூகமளித்து நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணிவரை அங்கு தங்கி இருந்தார். கண்டி முஸ்லிம் பாடசாலை மூன்று வாரங்கள் மூடப்பட்டிருந்தது. கண்டி நீதி மன்றமும் தனது அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொண்டது. இலங்கையில் பல்வேறு பள்ளிகளிலும் தென் இந்தியப் பள்ளிகள் சிலவற்றிலும் அவருக்கு ஜனாதாத் தொழுகை நடத்தப்பட்டது. காலி கமுவல்லையில் இயங்கிய “அல் இஸ்திகாமதுல் இஸ்லாமியா” எனும் சங்கம் அனுதாபக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தியது. இவை அவர் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பெற்றிருந்த செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துகின்றன.

(இவர் பற்றிய மேலதிக விபரமறிய இந்நூலாசிரியரின் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்தி லெப்பை எனும் நூலைப் பார்க்கவும்)

பின்னிணைப்பு iv

பின்னிணைப்பு iii

பின்னிணைப்பு IV

இந் நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள அறப்புத்தங்களும் அவற்றின் பொருளும்

| | | |
|-----------------|---|--|
| அகீகா | : | குமுந்தை பிறந்த ஏழாம் தினத்தன்று ஆடு, மாடு, ஒட்டகை அறுத்து தர்மம் செய்தல் |
| அகல் | : | புத்தி |
| அதபு | : | ஒழுக்கம் |
| அத்காறு | : | தின்று என்பதன் பன்மைப் பதம் இறைவனை நினைவு கூர்தல், தியானித்தல் |
| அமல் | : | வேலை. இறைவனின் அன்பை பெற்றுத் தரும் வணக்கங்களையும் சமூகப் பணிகளையும் நல்லமல் என்பர் |
| அலீமுன் | : | மிகவும் அறிந்தவன் |
| அவ்லியா | : | இறை நேசச் செல்வர்கள் |
| அஹ்லுஸ்ஸுன்னத்: | : | நபிகளாரதும் அவர்களது தோழர்களதும் நடைமுறைகளைப் |
| வல்ஜமாஅத் | : | பின்பற்றுபவர்கள் |
| ஆபிது | : | அல்லாஹ்வை வணங்குபவன் |
| ஆம்கல்கு | : | பொதுமக்கள் |
| ஆயத்து | : | குர்ஆன் வசனம் |
| ஆலிம் | : | அறிவாளி (மார்க்க அறிஞன்) |
| இபாதத் | : | இறை வணக்கம் |
| இல்மு | : | அறிவு |
| இஸ்மு | : | பெயர் என்பது இப்பதத்தின் பொருள். நோயில் இருந்து நிவாரணம் நாடியும் வீட்டுக்கும் கடைக்கும் பாதுகாப்பும் பரகத்தும் நாடியும் தகடுகளில் தொங்கவிடும் அரபு அச்சரங்களின் தொகுதியை அல்லது பீங்கானில் எழுதிக் கரைத்துக் குடிக்கும் அறபு அச்சரங்களின் தொகுதியை இப்பதம் குறிக்கும் |
| இஸ்திபார் | : | பாவ மன்னிப்புக் கோருதல் |
| இஜாதா | : | அனுமதி, சான்றிதழ் |
| இஜ்மாஉ | : | ஏகோபித்த முடிவு, இஸ்லாமிய சட்ட மூலாதாரங்களுள் ஒன்று. |
| ஈமான் | : | இறைவன் மீது வைக்கும் நம்பிக்கை |
| ஈஜாப் | : | விவாகத்தின் போது மணமகளின் தந்தை தன் மகளை மணமகனிடம் ஒப்புவிப்பதாகக் கூறும் பிரகடனம் |
| உசூல் | : | அடிப்படை விதிகள். |
| உழ்கிய்யா | : | ஹஜ்ஜைப் பெருநாள் தினத்திலும் அடுத்து வரும் மூன்று தினங்களிலும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகை முதலியவற்றை அறுத்து தருமம் செய்தல் |
| எசூதி | : | யூதன் |
| கத்தம் | : | மரணித்த முஸ்லீம் ஒருவருக்காக இறந்த 03, 07, 10, 15, |

20, 30, 40 ஆம் தினங்களில் அல்குர்ஆனை அல்லது யாஸீன் எனும் அத்தியாயத்தை ஒதி தானம் வழங்குதல். (இது ஒரு மரபேயன்றி சமயக்கிரிகை அன்று)

| | | |
|-------------------|---|---|
| கத்னா | : | விருத்தசேதனம் |
| கபூல் | : | அங்கிகாரம். தனது விவாக வைபவத்தின் போது மணமகன் மணமகளை ஏற்று அங்கீகரித்துக் கொள்வதாகக் கூறும் பிரகடனம் |
| கராமத்து | : | இறைநேசர் ஒருவருக்கு இருப்பதாகக் கருதப்படும் அதீத ஆற்றல். உதாரணம்: நோயாளி ஒருவரின் உடலைத் தடவி விடுவதன் மூலம் அவரின் நோயைக் குணமாக்கல் |
| கல்பு | : | உள்ளம் |
| கலீமா | : | அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதாகக் கூறும் பிரகடனம் |
| கலீபா | : | I. நபிகளாரின் பிரதிநிதியாய் இருந்து ஆட்சி செய்தவர்கள் II. இறைநேசர்களின் பிரதிநிதியாக நின்று அன்பர் கூட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கி வழி நடத்துபவர் |
| கவ்பு | : | இறைவன் மீது அச்சம் கொள்ளுதல் |
| காபிர் | : | இஸ்லாமியக் கோட்டாட்டை நிராகரிப்பவர் |
| கிதாபு | : | புத்தகம் என்பது பொருள். ஆயினும் அறபு மொழி நூல்களை அறபு மத்ரலாக்களில் ஒதி வந்தவர்களை கிதாபு ஒதியவர்கள் என்று அழைப்பர் |
| கியாஸ் | : | ஒப்பு நோக்குதல். இது இஸ்லாமிய சட்ட மூலாதாரங்களில் ஒன்று. |
| கிஸ்ஸா | : | கதை. |
| குத்தாப் | : | மதூரஸா. |
| குதுபா | : | வெள்ளிக்கிழமை ஜம்மாத் தொழுகையின் போது நடத்தும் பிரசங்கத்தைக் குறிக்க இப்பதம் கையாளப்படுகிறது. |
| குலபாஉஹ்ராசிதீன்: | : | நேர்வழி சென்ற கலீபாக்கள் என்று பொருள்பட்டாலும் நபிகளாரின் பின் பதவியேற்ற முதல் நான்கு கலீபாக்களை இப்பதம் குறிக்கும். |
| ஸக்காத் | : | செல்வந்தர் தம் உடைமைகளில் இருந்து சமூக நலனுக்காக கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு வரி |
| ஸதகா | : | தர்மம். |
| ஸமான் | : | காலம். |
| ஸமீஉன் | : | கேட்பவன். |
| ஸர்த்து | : | நிபந்தனை. |
| ஸல்வாத் | : | நபிகளாரை வாழ்த்தி அவருக்காக பிரார்த்தித்தல் |
| ஸுலுக் | : | மெய்ஞ்ஞானப் பாதை |
| சரஉ | : | இஸ்லாமிய சட்டம். |
| சஃஆ | : | முஸ்லிம்களை வழிநடத்துவதற்காக இஸ்லாம் வழங்கியுள்ள சட்டக் கோவை. |

| | | |
|-----------------|---|---|
| சலாம் | : | ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமை சந்திக்கும்போது கூறும் முகமன். |
| சஹன் | : | கூட்டாக உணவு அருந்தும்போது பயன்படுத்தும் பாத்திரம். |
| சாலிஹு | : | நல்ல (சாலிஹான அமல் - நன்மை தரும் செயல்) |
| சீற்று (சிறுறு) | : | இரகசியம். |
| சில்சிலா | : | தரிக்காக்களைத் தோற்றுவித்த சேகுக்குப்பின் குறித்த அந்த தரிக்காவுக்கு தலைமை தாங்கிய அவரது வழித்தோன்றல்களின் பெயர் வரிசை. |
| கபஹு | : | சூரிய உதயத்துக்கு முன் எழுந்து இறைவனை வணங்கும் தொழுகைக்கான பெயர். |
| கன்னா | : | முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல் என்பனவற்றுடன் அவர்களால் தடுக்கப்படாத, ஸஹாபாக்களின் செயல்பாடுகளும் இதில் அடங்கும். |
| குபி | : | இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானி. |
| சூரத் | : | உருவம். |
| சேகு | : | ஸுபி தரிக்காக்களின் தலைவர். |
| தக்வா | : | இறைவனின் கட்டளைகளையேற்றும், விலக்கல்களைத் தவிர்த்தும் நடத்தல். இறையச்சம். |
| தக்லீத் | : | நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஆராய்ச்சியின்றி பின்பற்றதல். |
| தைக்கியா | : | காதிரி தரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் தமது ஆன்மிகப் பயிற்சிகளை நடத்துவதற்காக கட்டிய வணக்கத்தலங்கள். இங்கு வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஜம்ஆத் தொழுகை நடத்தப்படுவதில்லை |
| தப்சீர் | : | சூர்ஆன் விளக்கவுரை |
| தர்கா | : | இறைநேசச் செல்வர்களின் அடக்கஸ்தலங்கள் |
| தலாக் | : | விவாகரத்து |
| தஸ்பீஹு | : | இறைத் தோத்திரம் |
| தஸவ்ஷப் | : | இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானம் |
| தாருள் இஸ்லாம்: | : | இஸ்லாமிய நாடு |
| தாருள் உறாபு: | : | பகைவர்களின் நாடு |
| தாலிப் | : | மாணவன் |
| திக்று | : | தியானம் |
| துஆ | : | பிரார்த்தனை |
| நப்ஸ் | : | ஆன்மா |
| நஹுஸ் | : | துர்ச்சகுணம் |
| நிகாஹு | : | விவாகம். |
| பஸீருன் | : | பார்ப்பவன். |
| பத்வா | : | மாரக்கத் தீர்ப்பு. |
| பரகத்து | : | விருத்தி |
| பர்ளுஜன் | : | ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் கட்டாயமாக நிறைவேற்று வேண்டிய கடமை |

| | | |
|------------|---|---|
| பலாசிபா | : | தத்துவவியல் |
| பனா | : | தன்னை இறைவனில் அழித்துக் கொள்ளுதல் |
| பித்அத் | : | அல்குர்ஆன், அஸ்ஸுன்னா என்பன அறிமுகம் செய்யாததும் மக்கள் புதிதாக நுழைத்துக்கொண்டதுமான வணக்க வழிபாடுகள் |
| பித்ரா | : | ரமழான் மாதத்தில் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் ஏழைகளுக்காக வழங்கவேண்டிய தர்மப் பொருள் |
| பித்னா | : | குழப்படி |
| பைஅத் | : | I. கலீபாவுக்கு அடி பணிந்து நடப்பதாக மக்கள் அளிக்கும் வாக்குறுதி II. மெய்ஞ்ஞானிகளைத் தம் தலைவராக ஏற்பதாக அவரது சீடர்கள் அவருக்கு அளிக்கும் வாக்குறுதி |
| மக்தப் | : | ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் |
| மக்ருஹ் | : | இஸ்லாம் விரும்பாத செயல், எனினும் தடுக்கப்படாதவை |
| மத்ரலா | : | ஆரம்பப் பாடசாலை |
| மவ்லூத் | : | குழந்தை (இப்பதம் நபிகளார் பேரிலான கந்தூரியையும் குறிக்கும்) |
| மவ்லித் | : | பிறந்த இடம், அல்லது காலம் |
| மஹர் | : | விவாக வைபவத்தின் போது மணமகன் மணமகளுக்குக் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய அன்பளிப்பு |
| மஹ்ரமி | : | மணமுடிப்பதற்கு விலக்கப்பட்ட நெருங்கிய உறவினர் |
| மஹ்ப்பத்து | : | அன்பு |
| மஷ்ரிக | : | கிழக்கு |
| ம. ரிப் | : | மேற்கு |
| மஜ்லிஸ் | : | சபை |
| மஸ்ஜித் | : | பள்ளிவாயல் |
| மிஹ்ராஜ் | : | நபிகளார் விண்ணுலகு சென்று வந்த பிரயாணம் |
| மிஸ்கீன் | : | ஏழை |
| மீலாத் | : | பிறப்பு (நபிகளாரின் பிறந்த தினத்தை மீலாத் என்று வழங்குவர்) |
| முஅத்தின் | : | பள்ளியில் தொழுகைக்கு அழைக்கும் பொறுப்பைக் கொண்டவர் |
| முராகபா | : | இறைவனைப் பற்றியதல்லாத எண்ணங்களை உள்ளத்துள் நுழையாது காத்தல் |
| முரீதீன் | : | மெய்ஞ்ஞானிகளிடம் பயிற்சி பெறும் சீடர்கள், பக்தர்கள் |
| முர்சித் | : | வழிகாட்டும் தலைவர் |
| முனாஜாத் | : | இறைவனிடம் அல்லது சேகிடம் தனது கோரிக்கைகளை அமைதியான முறையில் சமர்ப்பித்தல் |
| முஸல்லா | : | தொழுகைக்காக விரிக்கும் தள விரிப்பு. |
| மு. தஸிலா | : | பகுத்தறிவுவாதி. |
| மையித்து | : | பிரேதம் |

| | | |
|-------------|---|---|
| யாகுத் | : | இரத்தினம் |
| வக்பு | : | இறை இல்லங்களை, கல்வித்தாபனங்களைப் பரிபாலிப்பதற் காக நன்மையைநாடி வழங்கப்படும் நிலபுலங்களும் ஏனைய சொத்துக்களும். |
| வளி | : | விவாக வைபவத்தின் போது மணமகளிடம் மணமகளை ஒப்புவிக்கும் பொறுப்புடையவர் |
| வரஉ | : | பேணுதல் |
| வாபஸ | : | மீளப் பெறல் |
| வாஜிபு | : | கடமை |
| விாது | : | தினம்தோறும் ஒதிவரும் ஒதல்கள். பெரும்பாலும் குர்ஆனில் அல்லது ஹதீஸில் வந்த ஒதல்களாக அமையும் |
| றஹ்மத் | : | அருள் |
| றாதிபு | : | உளப்பக்குவத்தைப் பெறுவதற்காக வாரத்தில் ஒரு முறையோ பல முறையோ ஒதி வரும் ஒதல் தொகுதி. இவ் ஒதல்கள் அடங்கிய நூல் றாதிபு கிதாப் எனப்படும் |
| ஹஜ்ஜ | : | இஸ்லாத்தின் ஐந்தாம் கடமை |
| ஹதிஸ் | : | நபிகளாரின் சொல் செயல் அங்கிகாரம் என்பன வற்றைக் குறிக்கும் |
| ஹயாத் | : | வாழ்வு. |
| ஜமாஅத் | : | கொள்கை ரீதியாக அல்லது வதிவிட ரீதியாக ஒருமித்து இயங்கும் அல்லது வாழும் மக்கள் தொகுதி. |
| ஜகீர்த் | : | தீவு |
| ஜனாஸா | : | பிரேதம் |
| ஜாஹிலிய்யத் | : | அறியாமை |
| ஜிஹாத் | : | இறை பாதையில் எடுக்கும் பெரு முயற்சி. |
| ஜம்ஆ | : | வெள்ளிக் கிழமை நன்பகலில் கூட்டாக நடத்தும் தொழுகை |

பின்னிணைப்பு V

கி.பி. 1870 - 1915 இடையில் இலங்கையில் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் அட்டவணை

| ஆண்டு | நூலாசிரியர் | நூலின் பெயர் |
|----------|--|--|
| 1. 1871 | பாதிப் அல்யமனி | ஹஜ்ருல் காசி பிரத்தி நிஸாலத்தில் பாஸி தீன் மாலை |
| 2. 1878 | செய்கு முஹம்மது லெப்பை ஆலிம் புலவர் | தீன் மாலை |
| 3. 1878 | செய்குத் தம்பிப் பாவலர் | காரணமாலை |
| 4. 1881 | பத்ருத்தீன் புலவர் | முகியித்தீன் மாலை |
| 5. 1884 | சின்னலெப்பை ஆலிம் | துஹ்பதுல் வகுபிய்யா |
| 6. 1885 | சித்திலெப்பை எம்.சி. | அசன்பேயுடைய கதை |
| 7. 1887 | இஸ்மாயில் சா. து. | சுதூறுல் பயான் அன் லுகதில் லிச்சிப்பியான் |
| 8. 1889 | யமனி. எஸ் | அனதீஜதுல் அஹ்தலிய்யா பி மனாகியில் முன்ஹாதுல் பர்பலிய்யா |
| 9. 1889 | அப்துல் காதிரு | பேரின்ப ரஞ்சிதமாலை |
| 10. 1891 | சித்தி லெப்பை எம்.சி. | அறபு இரண்டாம் புத்தகம் |
| 11. 1891 | அஸனாலெப்பை சு.மு. | புகழ்ப்பாவணி (நபிகளார் பேரில் நவரத்திணத் திருப்புகழ்) |
| 12. 1891 | முகையித்தீன் சி. இ. | நபியுல்லா பேரில் பதிகமும் யானைக் காதலும் |
| 13. 1891 | சித்தி லெப்பை எம். சி. | I II III கிதாப் அல்ஹிசாப் ஹிதாயதுல் காசிமிய்யா உகுலுல் கிராஅத்தல் அறபிய்யா |
| 14. 1891 | ஹாஜியார் எம். | பத்ரிய்யா வஹ்திய்யா |
| 15. 1892 | சித்தி லெப்பை எம். சி. | துஹ்பதுன்னகுவு |
| 16. 1892 | சித்திலெப்பை எம். சி | சுறாதுஸ்ஸலாத் |
| 17. 1982 | காதர், சி. எஸ். எம். எஸ் | இஸ்லாமியத் தமிழ் பாக்கள் |
| 18. 1983 | ஹசன் எ.எம் | துற்றதுல் மபாஹிர் ஹிதாயதுல் ஹைர் |
| 19. 1893 | சுலைமாலெப்பை எம். டி | ஆசூரா காரணகும்மி |
| 20. 1893 | முகம்மது லெப்பை | பத்குல் மிஸ்ர் |
| 21. 1893 | ஹபீப் முகம்மது ஆலிம் சாஹிபு | ஞானதீப் சங்காரம் |

| | | |
|----------|--------------------------------------|---|
| 22. 1894 | முகம்மது, சொ. மு | மீதான் மாலை பயான் இன்ஹாருள் ஹக் அனில் பாதிஸி பியானி முராதீப் மீதானில் ஆதில். |
| 23. 1895 | கனி, ஏ. எம் | மிஹ்ராஜ் |
| 24. 1895 | சல்தீன் யூ. | துஹ்பதுல் றாகிபீன் |
| 25. 1895 | கன்னு, என்.எ.எம். | அஷ்ரப் அலி புகழ்பா |
| 26. 1895 | அப்துல் காதிரு ஆ.பி | காரணப்பிள்ளைத்தமிழ் |
| 27. 1895 | முகம்மது, மு | திருநடை வழி அலங்காரம் |
| 28. 1896 | அலியா மரைக்கார், ஏ. எல். எம். எம் | இஸ்லாமியப் பாடல்கள் |
| 29. 1896 | சுலைமா லெப்பை எம். டி | றஹ்மதுல் மன்னான் அலா முதஅல்லிமீன் மினல்விஸ்தான் |
| 30. 1897 | சித்தி லெப்பை எம்.சி | அஸ்றாஹுல் ஆலம் |
| 31. 1898 | சித்தி லெப்பை எம்.சி | இலங்கைச் சோனகர் சரித்திரம் |
| 32. 1898 | அஸீஸ் ஐ.எல்.எம்.ஏ | சத்தின் ஞானார்த்தம் |
| 33. 1898 | கல்த்தான் தம்பி பாவலர் | ஆரண முகம்மது காரணக் கும்மி |
| 34. 1898 | ஐதுருஸ்லெப்பை ஏ.எல் | ஹைகர் சா சரித்திரம் |
| 35. 1899 | சின்னக்கனி எம்.பி | முஹிபித்தீன் முனாஜாத்து |
| 36. 1900 | சுலைமான் லெப்பை | குத்துபு நாயகர் நிரியாண மான்மியம் |
| 37. 1901 | அப்துல் காதிரு ஆ. பி. | பிரபந்த புஞ்சகம். |
| 38. 1901 | இஸ்மாயில் ஏ. கே | அல் ஈழாஹ் பி இல்மில் நிகாஹ் |
| 39. 1904 | அப்துற்றகுமான் எஸ். | தவ்பீஹாதுல் கௌலிபீ தர்ஜமானில் மவ்லித்துல் பர்தன்ஜி |
| 40. 1905 | அஸ்னலி | காரண அலங்காரக் கும்மி |
| 41. 1905 | காசிம் அ.லே.மா.மு | மெய்ஞ்ஞான உபதேச நீதி நெறி |
| 42. 1905 | மஜீது எம்.கே.எ.எ | அறுபடிக்கொடிச் சிந்து |
| 43. 1907 | அஸீஸ் ஐ.எல்.எம்.ஏ. | இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும் ஆராய்ச்சிக் கான ஒரு திறனாய்வு |
| 44. 1907 | முகியித்தீன் எஸ். | ஆலிமுல் பாஸிய்யின் |
| 45. 1907 | சல்மான் சாஹிப் டி.எம் | சிராதுல் இஸ்லாம் சிராதுன் நஜாத் |
| 46. 1908 | சம்கத்தீன் மகுதூமி கா. | சுத்த மெய்ஞ்ஞான சுகிர்த சிந்தாமணி |

| | | |
|----------|-------------------------------------|---|
| 47. 1908 | அப்துல்காதிறு ஆ.பி. | தைக்காசாஹிபு ஒலியுடல்லாஹ் பிள்ளைத்தமிழ் முனாஜாத்து. |
| 48. 1909 | மரைக்கார்ஆலிம் எஸ். எம். ஐ. எல். | அத்துஹ்பதுல் குப்றா பிமவலிதி பாத்தீமதிச சுஹாரா |
| 49. 1909 | சலாம் எஸ்.எ. | மெய்ஞ்ஞான வினாவிடை |
| 50. 1909 | அப்துல் கரீம் உ.அ. | சந்தத்திருப்புகழுக்குச் சாத்துகவி |
| 51. 1909 | அஹ்மதலி | நீதி ரத்தின சிந்தலங்காரம் |
| 52. 1909 | காதர் புலவர், எ.பி.ஏ. | சந்ததி திருப்புகழ் |
| 53. 1909 | அப்துல் காதிறு ஆ.பி. | சந்ததி திருப்புகழ் |
| 54. 1910 | மரிக்கார் ஏ.எம்.எம். | யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் சங்கச் சட்டங்கள் |
| 55. 1910 | ஹமீது மரைக்கார் எஸ்.எல்.ஏ. | தோத்திரப் புஞ்சம் |
| 56. 1910 | முகியித்தீன் எஸ்.எஸ்.எம் | திருத்தோத்திர மஞ்சரி |
| 57. 1910 | பாவா எம்.எஸ். | கண்டிக் கடைசி மன்னன் வாழ்வில் ஓர் நிகழ்ச்சி |
| 58. 1910 | முகியித்தீன் கே.எஸ்.எஸ் | விசித்திர வினோதலங்காரச் சிந்து |
| 59. 1914 | செய்லானி எ.சி.பி. | வருண அலங்கிருத பாடம் |
| 60. 1914 | அப்துல் காதர் | சர்வ அரசர்கள் சமாதான மந்த மாலை |
| 61. 1914 | மீறாசாய்பு | வலிநாதர் சிந்து |
| 62. 1915 | அஹ்மது லெப்பை ஆலிம் | பாஸி நாயகம் மகத்துவம் |

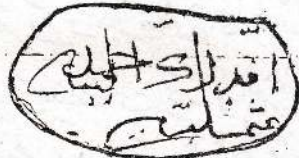
அறபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட 'கருத்தம்'
என்பப்பட விவாகப் பத்துச் சான்றதழில்
இழறப்படப்பீர்த்.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ . حَجْرَةٌ اِسْرَآءِیَّةٌ
 جَمَادٍ اَوْ اَقْلَ مَا لَمْ یُشَلِّ بِطَبَّحٍ كَاوِنِی
 كَاوِنِی وَفَرَمَاوَتْ مُشْرِئًا شَوْ شَدَّعَہ
 یُضْمِنِی تَرَفَّتْ بِتَالِ كَاوِنِی شَیْرَتِی وَ اَبْعَدُ
 اِنْتُ كَنْدَ كَمَا فِضْنِی بِنِ شَیْرَتِی تَجَسَّسَ فَا لَی
 بِنِ شَیْرَتِی فَرَفِضْنِی فَا شَیْرَتِی فَرَفِضْنِی كَلَرَن
 تَفَرَّدَ مَرَا اِذْ كَرَمُ خَدَّو فَرَا وَ تَبْرُكَلَن قَادَ زُحْحِی لِرَبِّی
 مَا فِضْنِی كَلَرَن مِیْلَ فَرَشَوْ مَشْكَی بِنِ شَیْرَتِی
 مَشْكَی فَمَشْكَی اِذْ تَمَّ مِیْلَ قَدَرُكَ مَرُونَ اِسْمَ
 حَسْبِی حُسْبِی اَعْتَبَ مَلِكُن تَاوَزَ بِنِ كَاوِنِی
 مِیْلَ كَلَرَفَدَ قَادَ زُحْحِی الرَّبِّی مَا فِضْنِی
 اَبْعَدُ مَشْكَی مَلِكُكَ تَلَقَّ اَبْعَدُ اِسْمَ اَحْمَدِ لِبِی
 حَمَّا لِبِی وَ عَمَلًا لَكَ فَتَبْرُكَلِبِی اَفْعَلِی مَرُونَ
 شَآهَدُ اَلَا كَاوِنِی كَاوِنِی اَفْعَلِی قَدَرُكَ
 وَ كَارُكَ اَفْعَلِی اَفْعَلِی شَآهَدُ

مِثْلُ كِدِّ لِفَدْرِ حُسَيْنٍ رَأَوْ بِكَ مَكْفَهْرًا وَأَوْ بِرِجَائِي
 مِثْلُ كِدِّ لِفَدْرِ قَادِ رُحْبِيِّ الدِّينِ مَا فَصِيحِي الْبَيْتِ
 نَكَرَ مَكْرًا كَيْسَاخُ سَيْفٍ وَنَيْبِ...

شاحش فقير لي اولي

شاحش ربي ...



فَدْرِ مَكْفَهْرٍ أَنْتَ كَيْسَاخُ سَيْفٍ ⊕ حُسَيْنٍ جَمِيحِي رَأَوْ بِرِجَائِي
 أَنْتَ كَيْسَاخُ سَيْفٍ قَادِ رُحْبِيِّ الدِّينِ ⊕
 أَنْتَ كَيْسَاخُ سَيْفٍ نَكَرَ مَكْرًا ⊕

பிழைதிருத்தங்கள்

| பக்கம் | பந்தி | வரி | பிழை | சரி |
|--------|-------|-----|--------------------|-------------------|
| viii | 2 | 6 | மொழிளிலும் | மொழிகளிலும் |
| ix | 3 | 2 | அவர்களால் | அவர்களால் |
| - | 4 | 11 | பல்வேறு | பல்வேறு |
| xii | 3 | 1 | எழுதுவதற்கு தற்கு | எழுதுவதற்கு |
| xiv | 1 | 2 | ஹஸ்புல்லா | ஹஸ்புல்லா |
| 5 | 3 | 14 | அபூஹப்ஸா | அபீஹப்ஸா |
| 8 | 3 | 10 | ஜோன்ஸ்டன் | ஜோன்ஸ்டன் |
| 35 | 1 | 4 | பெற்றிருந்தனா | பெற்றிருந்தனர் |
| 87 | 3 | 20 | இலக்க | இலக்கக் |
| 94 | 3 | 8 | முற்றாகத் | முற்றாகக் |
| 97 | 2 | 11 | வனவும் | எனவும் |
| 109 | 4 | 10 | பெருநாள | பெருநாள் |
| 163 | 2 | 4 | சோனத் | சோனகத் |
| 181 | 2 | 7 | கொள்ளவர் | கொள்வர் |
| 182 | 3 | 8 | கொண்டிருந்து | கொண்டிருந்தது |
| 187 | 1 | 8 | நடைபெருகின்ற | நடைபெறுகின்ற |
| 189 | 3 | 5 | சமூகமளித்தனர் | சமூகமளித்தனர் |
| - | 1 | 6 | சமூகமளித்த | சமூகமளித்த |
| 193 | 1 | 5 | இக்காலப் பகுரியில் | இக்காலப்பகுதியில் |
| 197 | 1 | 13 | வரலயினர் | வரலாயினர் |
| 202 | 2 | 4 | அப்துல்வஹாபின் | அப்துல்வஹாப்-பின் |
| 204 | 2 | 6 | வெளியிட்டன. | வெளியிட்டனர். |
| 213 | 1 | 22 | மிஸ்பாகுல் | மிஸ்பாகுல் |
| 214 | 2 | 9 | அறிவித்தள்ளமை | அறிவித்துள்ளமை |
| 218 | 1 | 25 | லெப்பையும் | லெப்பையையும் |
| 222 | 2 | 1 | செயற்பட்டவர்கள் | செயற்பட்டவர்கள் |
| 222 | 3 | 4 | முகம்மது | முகம்மது |
| - | 20 | | ஆரளLim | Muslims |
| - | 21 | | Antiguitu | Antiquity |
| - | 23 | | இந்நூலின் | இந்நூலின் |
| 229 | 2 | 10 | இங்க | இங்கு |
| 229 | 3 | 1 | இலங்கையுடன் | இலங்கையுடன் |
| | | 2 | தொடர் | தொடர்பு |
| 229 | 3 | 7 | சமூகமான | சமூகமான |
| 230 | 2 | 3 | வளர்ந்து | வளர்ந்த |
| | 2 | 4 | பரிவை | பிரிவை |

| | | | | |
|-----|--------------|--------|--------------|---------------------------|
| 232 | 2 | 2 | பெற்றதாத | பெற்றதாக |
| 233 | 2 | 1 | பின்னணி | பின்னணி |
| | 3 | 4 | பத்திரிகைகளை | பத்திரிகைகளை |
| 240 | | 33 | காத்தன்குடி | காத்தன்குடி |
| 246 | பின்னிணைப்பு | iv iii | | தவறுதலாக இடம் பெற்றுள்ளது |

Bibliography

Books:

1. Abeyasinghe, T. 1966
Portuguese Rule in Ceylon 1594-1612
Colombo : Lake house investments Ltd.
2. Ahamad, K. (Ed) 1980
Islamic Perspectives
London. The Islamic Foundation
3. Ahamad Lebbe, S.M. Ibn, 1963
Fat-Hud-Dayyan-Fi-Fighi Khairil - Adyan.
(Trans, Saifuddin, J. Anif - Doray)
Colombo : Al-quran Publication Committee.
4. Anderson, J.N.D. 1959.
Islamic Law in the Mordern world. New York University.
5. Arasaratnam, S. 1964.
Ceylon.
Engle Wood Cliffs : (New Jersey) Prentice- Hall Inc.
6. Azeez, A.M.A. 1964.
The West Re Appraised.
Ceylon: Saman Publishers.
7. Bandarage, A. 1985
Colonialism in Sri Lanka the political economy of the
kandyan highland 1833-1886. Colombo : Lake House
Invesments Ltd.
8. Bathutha, I. 1928
Rehalath Ibn Bathutha (Arabic) Vol.ii
Cairo : Al - Azhar Puplication
9. Bell. H.C.P. 1904
Archaeological Survey of Ceylon report of the Kegalle dis-
trict.
Colombo : Govt. Press.
10. Casie Chetty, S. 1834
The Ceylon Gazetteer.
Ceylon : Cotta Church Mission Press.
11. Chowdhry, S.R. 1979
Al- Hajjaj Ibn Yusuf
Delhi : Delhi University Press.
12. Cordrington, H.W. 1924
Ceylon Coins and Currency.
Colombo : Govt. Press.

13. Department of Census and Statistic.
Census of population 1871 - 1911,
Colombo.
14. Faridi, F.R. and M.N. Siddiqi, 1973.
"Muslim Personal Law.
Delhi : Islamic Research Circle.
15. Ferguson, A.M. 1868
Ferguson's Ceylon Directory 1866-1868.
Colombo : observer Press.
16. Govt. of Ceylon,
Ceylon blue book. Colombo : 1905, 1910, 1915
Govt. Press.
17. Govt. of Ceylon,
Ceylon Administration Reports 1891, 1893, 1894
Govt. Printers.
18. Govt. of Ceylon,
Papers laid down before the legislative council of Ceylon.
session of 1885/86, 1891/92
Colombo : Govt. Press.
19. Hameedullah, M. 1985
Foreign Relations of the Prophet Muhammed.
Hydrabad - India.
20. Hourani, G.F. 1951
Arab seafaring in the Indian Ocean in ancient and early
medieval times.
Princeton University Press.
21. Hussainmiya, B.A. 1984
The Regiment Peoples. A study of the Malays of the
Ceylon Rifle Regiment 1827-1873. unpublished Ph.D.
Thesis. Dept. of History, University of Peradeniya.
22. John D' Oily. 1975
A Sketch of the constitution of the Kandyan Kingdom
Ceylon : 1975 Thisara Prakasakayo Ltd. (1929)
23. Kamaldeen, S.M. 1979
Barbareen, Colombo.
24. Kamali, M.H. 1989
Principles of Islamic Jurisprudence.
Malaysia : Pelanduk Publication.
25. Lawrie, A.C. 1896
A Gazetteer of the Central Province of Ceylon
Vol. I. Colombo : Govt. Press.

26. Mahroof, M.M.M. (Ed) 1986
An Ethnological survey of the Muslims of Sri Lanka.
Colombo : Sir Razik Fareed Foundation.
27. Marikar, A.I.L.M. (Ed) 1976
Glimpses from the past of Moors of Sri Lanka.
Moors Islamic Cultural Home.
28. Marshal Broomhall, 1987
Islam in China : DARF Publishers, London.
29. Maududi, S.A.A. 1978
The Meaning of the Quran Vol. iv.
Pakistan : Islamic Publication Ltd.
30. McGilvary, D.B. 1974
Tamils and Moors : Caste and Martrician structure in
eastern Sri Lanka. Ph.D. Thesis, University of Chicago.
31. Miller, R.E. 1976
Mappila Muslims of Kerala.
Madras : Orient Longment Ltd.
32. Nadaraja, T.1972
The Legal System of Ceylon its Historical setting.
Leiden : E. J. Brill
33. Nadvi, A.H.A. 1969
Western Civilization Islam and Muslims (Translator M.A.
Kidwai) Lucnow. (India)
Academy of Islamic Research and Publication
34. Nadvi, A.H.A. 1960
Muslims in India. (Translator M.A. Kidwai) Lucknow
(India):
Academy of Islamic Research and Publication.
35. Nadvi, A.H.A, 1980 (3rd edition)
Saviours of Islamic Sprit. Vol.I. (Translator Muhiuddin
Ahmad) Lucknow : (India)
Academy of Islamic Research and Publication
36. Pathmanathan, S. 1978
The Kingdom of Jaffna Part I (Circa. A.D. 1250-1450)
Colombo : Arul M. Rajendran.
37. Pieter, S. (Translator) 1908.
Dutch Memoir. Instruction from the Governer General and
council of India to the Governer of Ceylon 1656-
1665. Colombo : Govt. Printers.

38. Qardawi, Y.A.I. 1960
:The Lawful and the Prohibited in Islam"
Translated by Kamal El-Helbavay. Delhi :
Hindustan Publication.
39. Queyroz, F.de. 1930
The Temporal and spritual conquest of Ceylon. Transla-
tor, Father S.G. Perera. Colombo : Govt. Press.
40. Ray, H.C. (Ed) 1960
History of Ceylon.
Colombo : University Press.
41. Rila, M.1967
Muhamed (Sal) (Arabic)
Cairo : Dar lhyai Kutub Al-Arabia.
42. Risvi, S.A.A. 1978
A History of Sufism in India,
Delhi : Munshiram Mansharlal Publishers.
43. Robert, M. (Ed) 1979
Collective Identities Nationalism and Ptotest in Sri Lanka.
Colombo : Marga Institution.
44. Silva, C.R . de 1972
The Porthguese in Ceylon 1617 -1638. Colombo : 1972
45. Silva, K.M. de (Ed) 1973
History of Ceylon Vol. III Colombo : University of Ceylon.
46. Shils, E, 1981
Tradition, Chicago : the University of Chicago.
47. Shukri, M.A.M. (Ed) 1986
Muslims of Sri Lanka Avenue to Antiquity
Colombo : Jamiya Naleemiya Inst.
48. Tennent, J.E. 1879
Ceylon. An account of the Islam. Vol.I. London : Longman
Green Longman and Roberts.
49. Tambiah, H.W. 1972
Prenciples of Ceylon Law. Colombo : H.W. Cave
50. Uwise, M.M. 1951
Muslim Tamil Literature un published M.A. Thesis,
University of Ceylon, Colombo.
51. Watt, W.M. and P. Cachia, 1977
A history of Islamic Spain
Edinburgh University Press
52. Wright, A. (Ed). 1907
Twentieth Century Impressions of Ceylon.
Lodon : Lioyd Syegreater Britain Publishing Company

53. Yusuf, M. 1970
 Studies in Islamic History and Culture
 Lahore : Institute of Islamic Culture.

Articles

1. Ahamadu, Bawa., 1888
 "The Ma rraige Customs of the Moors of Ceylon"
 Journal of the Ceylon branch of the Royal Asiatic
 Society,
 Vol.10 No.36pp.219-233.
2. Ameer Ali, A.C.L. (No date)
 "Some aspects of the economic history and position of
 the muslims of Sri Lanka" in Muslim development fund,
 Colombo.
3. Ameer Ali, A.C.L. 1987
 "Muslims and capitalism in British Ceylon (Sri Lanka) the
 colonial image and community's behaviour" journal insti-
 tute of Muslim Minority affairs. Vol. 8.2. July 1987 p.311-
 315
4. Azeez, A.M.A. 1966/67
 "I.L.M. Abdul Azeez editor and educator" in the young
 Muslim. The journal of the Galle.
 Muslim cultural Association 1966-67 pp.8-9
5. Brice, W.C. 1977
 "Early Muslim sea Chart" journal of the Royal Asiatic
 Socieity 1977-Vol.1-2pp.53-61
6. Doy, A.R.I., 1980
 "Shariah in the 15th century Hijrah"
 The journal of Rabitha Al Alam Al Islami
 Vol.7 No.9.Mecca, Saudi Arabia.
7. Goonewardena, K.W. 1959-60
 :Some notes on the history of the Muslims in ceylon be-
 fore the British occupation"
 Muslim Mail's. (University of Ceylon) Vol.IX pp.82-91
8. Habeeb, M.1969
 "Some Notes on the Naqshebandhi Order"
 Muslim world Vol. 59
9. Imam, S.A.
 "Ceylon Arab Relations" Moors Islamic Cultural Home
 Souveniour 1944-65. Colombo:pp.1-13.

10. Jah, O. 1980
"Characteristics of Shariah" The journal of Rabitha -Al-
Alam -Al- Islami.Vol.07.No.09.1980 July.
Mecca, Saudi Arabia.
11. Nissan, E. 1987
" The Work of Sri Lankan Anthropologist" A Bibliographic
Survey" Contributions to Indian Sociology (Special issue
on the contribution of Sri Lankan scholars to social
anthropology) 21 (1) January - June:1-26
12. Perera.B.J. 1952
"The foreing trade and commerce of ancient Ceylon" in
the ceylon historical journal 1952.
Vol. No.3.pp.192-204
13. Perera, E.W. 1913
"The Galle Trilingual stone" in Spolia Zaylanica
Vol.VIII past XXX, Colombo Museum pp.122-132
14. Ramanathan, P.1888
"The Ethnology of the Moors of Ceylon: journal of the
Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society. Vol 10.No.
36pp 243-262
15. Saidulla, S, 1985.Oct
:The British Schools for Indian Thought"
Arabia the Islamic world Reviev Vol.5.No.50 pp76-77
16. Sameem, M.1967
"Madrasa education in Ceylon" journal of the national
education society of Ceylon.
Vol.XVI sept.1967 pp. 45-61
17. Siddiqui, A.S, 1986
"Enforcement of Shariah in the present context and
analaysing of the challenges and problems"
Quarterly journal of the Pakistan Historical Society.
Karachi Vol. XXXIV April 1986 Part I
18. Wassel, M. 1985
"The Ethnological Structure of the Middle East" in
Hmadard Islamicus (Quarty journal of Hamdard
Foundation Pakistan)
Vol.VIII Number I/Spring 1985 pp 41.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அஸ்ஸீஸ் ஏ.எம்.ஏ. 1963
இலங்கையில் இஸ்லாம். யாழ்ப்பாணம்: கலைவாணிப் பதிப்பகம்
2. அஸ்ஸீஸ் ஏ.எம்.ஏ. 1967
மிஸீரின் வசியம். யாழ்ப்பாணம்: கலைவாணிப் பதிப்பகம்
3. அஸ்ஸீஸ் ஏ.எம்.ஏ. 1967
“அறிஞர் சித்திலெப்பை” ஆ பாடத்திட்டத்திற்குரிய பாடநூல்
கொழும்பு: கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்
4. அஸ்ஸீஸ் ஏ.எம்.ஏ.
அறபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ். கொழும்பு
(திகதி கொடுக்கப்படவில்லை)
5. அஸ்ஸீஸ் ஐ.எஸ்.எம்.ஏ. 1907
திரு. இராமநாதனது இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கான ஒரு திறனாய்வு
(மொழி பெயர்ப்பாளர் எம். சி. எம். ஸாஹிர்)
கொழும்பு: சோனக இஸ்லாமிய கலாச்சார நிலையம்.
6. அரம்பத்தடி 1969
“சமயக்கல்வி” கல்வி நூற்றாண்டு விழா மலர் பகுதி III
கொழும்பு: இலங்கை கல்வி கலாசார அலுவல் அமைச்சு
7. அஹமது எம். கே. செ. 1968
முஸ்லிம் தமிழ் பாரம்பரியம், கொழும்பு: அரசு வெளியீடு
8. உவைஸ். ம.மு. 1956
“இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்” ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர்.
9. கமால்தீன். எஸ்.எம். 1979
பர்பீன், கொழும்பு: அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கம்.
10. கனி. ஆர்.பி.எம். 1956
ஹஜ்ரத் கௌதுல் அ'லம் 4ம் பாகம். சென்னை:
11. கனி. ஆர். பி. எம். 1963
இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம். சென்னை: அருள் நூல் பதிப்பகம்.
12. கனி. ஆர்.பி.எம். 1987
சாதுலி நாயகம். சென்னை: மில்லத் பதிப்பகம்.
13. சித்தி லெப்பை. மு.கா. 1892
தமிழ் முதற் புத்தகம். கொழும்பு: முஸ்லிம் நேசன் அச்சகம்.
14. சித்தி லெவ்வை மரைக்கார். மு.கா.மு. 1928
அஸ்ஹாறுல் ஆலம். கொழும்பு: பதிப்பதித்தவர். எஸ்.எல்.எம்.
ஹலீம்தீன்
15. சுக்ரி எம்.ஏ.எம். 1984.
ஆத்மஞானிகளும் அறப்போராட்டங்களும். பேருவனை:
நளீமிய்யா இஸ்லாமிய வெளியீட்டுப் பணியகம்.

16. பாட்சா சாஹிபு.கா.1898
தத்துவப்பரகண்டனத் திக்காரத் தண்டனம். யாழ்ப்பாணம் :
17. மஹ்ராபு. அ.வா. 1972
“நபவிய்யா வழி வகுத்த நல்லவர்கள்
மல்வாணை. (கொழும்பு)
18. முஹம்மது இப்னு. செ.மு. 1893
இள்ஹாருள்ஹக் அநில் பாதிலி பி. பயானி முராத்தில் மீதானில்
ஆதில் (மீதான் மாலை பயான்)
19. மௌதாதி, செ.அ.அ. 1983
குத்பாத் பேருரைகள்
(தமிழாக்கம் அப்துல் வஹாப். எஸ்)
சென்னை : 1983 இஸ்லாமிய நிறுவனம்.
20. மௌதாதி, செ.அ.அ. 1982
முஸ்லிமின் அடிப்படைக் கடமை (தமிழாக்கம். மஹ்தி)
சென்னை இஸ்லாமிய நிறுவனம்.
21. வேங்கடசாமி, சி. 1962
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்
சென்னை. சாந்தி நூலகம்.
22. ஹமீது, எஸ். எச். 1974
தர்ஐமதுல் குர்ஆன்-பி-அல்தபில் பயான்
சென்னை : பாகவி பப்ளிஷர்ஸ்.
23. ஹமீது, எஸ்.எச். 1974.
நாகூர் நாயகம். நாகூர் : மெஜஸ்டிக் பப்ளிகேஷன்

கட்டுரைகள்

1. சுக்ரி, எம்.எ.எம். 1984
“இஸ்லாமியக் கலா நிலையங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்”
யிஸ்காதுல் பாரி நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு மலர். வெலிகாமம்.
2. சைபுல் இஸ்லாம்
கொழும்பு : அச்சிட்டு வெளியிட்டவர். அ. அப்துர் றஹ்மான்.
3. புதினாலாங்காரி 1873
கொழும்பு புதிய சோனகத் தெரு 83 ஆம் இலக்க வீட்டிலிருந்து
பிரசுரமாகியது.
4. பூலோகசிங்கம், பொ.1977-78
“ஈழத்து இசுலாமிய இலக்கியம்” வளர்பிறை
சாஹிராக் கல்லூரி 85 ஆவது ஆண்டு நிறைவுமலர், தமிழ்
சங்கம், கொழும்பு.
5. முஸ்லிம் நேசன் 1882-1972
(முதல் ஆறு வருடங்கள் எம்.சி. சித்திலெப்பை இதன்
ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்) கொழும்பு - கண்டி.
6. முஸ்லிம் பாதுகாவலன் 1901
கொழும்பு.
7. ஜவாஹிருல் அஃலம் 1910
(ஹஜ்னதுல் மஆரிபு சங்கம்) மாத வெளியீடு, கொழும்பு.

| | |
|-----------|------------|
| Acc. No. | 163 |
| Class No. | |
| Date | 05-10-2003 |

இந்நூல்...

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றும்சங்களை அடக்கிய பொது நூல் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. தமிழில் அத்தகைய நூலொன்றை இதுவரை வேறெவரும் எழுதவில்லை... இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களைப் பற்றிய ஒரு வித்துவ பூர்வமான வரலாற்று நூல் இல்லையென்ற பெருங்குறையினை நண்பர் எம்.ஐ.எம். அமீன் நீக்கிவிட்டார் என்பதை நினைக்குமிடத்துப் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது...

இதன் ஆசிரியர் நெடுங்காலமாக பல்கலைக்கழகத்திலே அறுபு மொழி. இஸ்லாமிய நாகரிகம் என்பவற்றின் போதனாசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். அறுபு மொழியிலுள்ள இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பயின்றவர். இந்நூலில் விளக்கப்படும் விடயங்கள் தொடர்பாக ஆராய்ச்சி நூல் எழுதிப் புலமைப் பட்டம் பெற்றவர்... வெளிநாடுகளிற் சென்று ஆராய்ச்சி நெறிகளைப் பயின்று கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும், உணர்ச்சி பூர்வமாகவன்றி அறிவியல் ரீதியாகச் சிந்திக்கும் நோக்கினைக் கொண்டவர். விடயங்களை அலசி ஆராய்ந்து வித்துவார்த்தமாகச் சொல்லும் பழக்கமுடையவர்... இயன்ற வரையில் மூலாதாரங்களை ஆராய்ந்து நூலுக்கு வேண்டிய செய்திகளைச் சிரமத்துடன் சேர்த்துள்ளார்... இந்நூல் எல்லோராலும் படிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இஸ்லாமியரும் தமிழரும் இதனைப் படிக்க வேண்டும்... இது ஒரு முன்முயற்சியாகும்...

சி. பத்மநாதன் B.A,Ph.D. (London) LEIBA
வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

விலை ரூபா 290.00

ISBN 955-8249-01-7

Cover Design & Printing : M.J.M. Printers - Mawanella 035-46855